

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΛΟΓΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ.

DEMOSTHENIS

SELECTÆ ORATIONES.

Ad CODICES MSS. recensuit,

TEXTUM, SCHOLIASTEN, et VERSIONEM
plurimis in locis castigavit

NOTIS insuper illustravit

RICARDUS MOUNTENEY,

Coll. *Regal.* apud CANTABRIGIENSES
haud ita pridem Socius.

P R Æ F I G U N T U R

Observationes in Commentarios vulgò Ulpianos,

E T

Tabula Antiquæ Græciæ Demostheni accommodata.
Adjicitur etiam INDEX Locupletissimus.

EDITIO NONA emendatior et auctior.

ETONÆ excudit T. POTE;
apud quem veneunt.

Veneunt etiam LONDINI apud J. RIVINGTON et FILIOS,
G. G. J. et J. ROBINSON, et GUL. GINGER.

MDCCXCI.

Prænobili et Honoratissimo VIRO
ROBERTO WALPOLE

PERISCELIDIS EQUITI,
SCACCARII CANCELLARIO,

Æ R A R I I

CUM VIRIS SELECTIONIBUS PRÆFECTO,

REGI AB INTIMIS CONSILIIS, &c.

CUM Athenis in more esset, ut quī illuc Inquilini commigrarent, Patronum sibi ex Civibus adsciscerent; Illud erat Demostheni ante omnia expetendum, ut ipse jam Μέτοικος in Principis alicujus Viri fidem atque clientelam, qui sibi, in Peregrinā, et Ornamento esset et Præsidio, se addiceret.

QUEM autem impensius cuperet Patro-
num summus Graciæ Orator, quàm sum-
mum Britannici Senatûs Oratorem? Quem
Hisce Orationibus, pro Patriâ pro Libertate
habitis, tam facile arrisurum speraret, quàm
Illum Virum, Qui indefessâ dudum Vigilan-
tiâ, ac Fortitudine, sanctissima Liberi Populi
Jura et tutatus est, et tutatur?

AD Te igitur, VIR ILLUSTRIS-
SIME, continuò advolat, neque Tibi à teneris igno-
tûs Hospes, nec Tui Fando Nominis ignarus;
Favorem sibi tuum ac benevolentiam polli-
citus, non modò ex singulari istâ Humani-
tate, quâ Te facilem ultrò præbes Universis,
et quasi invitas adeuntes; sed ex mirâ etiam
inter Vos, tum Ingenii, tum Morum Studio-
rumque, Similitudine.

QUIS enim non videt, in omnibus, quæ
vel ad perfectum Oratorem requiruntur, vel
Reipublicæ Administratorem Civibus suis ca-
rum reddunt, tam esse Utrosque cognatione
quâdam conjunctos; quàm in aliis, quæ cri-
minari quis forsân possit, alienos prorsus esse
ac dissimiles? Ita tamen, ut si Comparatio
instituat, multa sint Alteri propria, quæ in
Altero frustra quæras; uberiorque Nobis de
Nostro, quàm de Suo Atheniensibus, glorian-
di materia ministretur.

D E D I C A T I O.

SI enim vel Eloquentiæ spectetur laus: Quis Nostro, vel Naturæ Dotibus, vel Doctrinæ adjumentis instructior ad dicendum? Quis tot Solus ac Tanta, in omni Rerum Politicarum genere, sustinuit Negotia? Cui unquam tam felix Sententiarum ac Verborum Copia et Delectus? Cujus Oratio, vel ad Persuadendum aptior, vel ad affectus commovendos efficacior, si quando, in Causis gravioribus, et majoris momenti, præstituto ad deliberandum die, *perfectum quid Ingenio, elaboratum Industriâ*, afferri oporteat? Sit ista sanè communis Illi cum Attico Oratore, atque æqualis gloria: vel etiam, si placet modò non longo intervallo, proxima sit, ac secunda. Quod si ex improvviso, pro re natâ Oratione opus sit, quid tali in tempore Demosthenes? Ut id quod res est fateamur, obmutescit. Ut pote cui, nescio an verè, ab æmulis olim Rhetoribus sit objectum, prolata ab Illo omnia Oleum et Lampada redoluisse; ab arte potiùs ac meditatione, quàm à naturâ atque ingenio profecta. Verum enimvero Noster, Hic Regnat: quantumque alios aliàs, tantum, in hoc genere dicendi, seipsum excellere videtur; omnemque omnium, quanta quanta fuerit, expectationem superare. Quoties accepimus, Inimicos Ejus Paratos Meditatosque, quæ est Conditio Laceffendi ultrò atque Infectandi, ab Imparatissimo statim ita exceptos,

exceptos, ut palàm constet, in certamine etsi iniquissimè comparato, *nec Diis nec Viribus æquis* congressos; et vanam sibi ac suis victoriam pollicitos, præmaturos ante pugnam Triumphos adornâsse? Quòd Acumen, Dii boni! Quæ Celeritas Respondendi! Quæ Dexteritas in Petitionibus declinandis! in Criminibus diluendis! Quæ Vis in Spiculis Retorquendis, cum Venustate quâdam peculiari, atque Urbanitate conjuncta?

JAM verò, si Utrosque Rempublicam capeffentes contemplemur: Quod Atheniensi Voluisse gloriosum est, Hic Perfecit. Hic Libertatem Patriæ, quam Ille moriens amissam conclamavit, consiliis suis ac laboribus, suo etiam aliquando cum periculo, plus semel conservatam, posteris incolumem traditurus est: Libertatis ita Custos, ut fidissimus Idem sit et Regi Subditus; dissociabiles quas credideris res, (quæ tamen amicissimè conspirant) Prærogativam Principis Populique Jura, et Privilegia, tam feliciter adtemperans, ut uno eodemque tempore et Civibus in deliciis sit, nec ultimum intereà favoris locum, apud Principem, non Rerum modò, sed et Hominum Judicem, si quis alius, subtilissimum, promereatur. Difficilis sanè Provincia! quamque, vix alius reperiatur, obire qui possit; nedum Demosthenes potuisset, in Popolari Statu
eductus,

eductus, Regioque etiam Nomini insensissimus.

QUID? quod Atheniensis, χρήματα, quæ dixerunt, στρατιωτικά, à majoribus defendendæ Patriæ destinata, ut ne aliò diverterentur, in His subindè Orationibus contendit? Rectè quidem, ac Sapienter: verùm cum nimiâ fortasse Cautione et Timiditate: à quibus Noster tam longè abhorret, quàm à rebus omnibus, propter quas necesse sit timere. Cui non tantùm *Sapere*, sed *Fari* etiam quæ *senti*at, ingenitum est: neque Suæ ullo tempore Salutis rationem habere, quoties Ipsius et Rex et Respublica Vocem atque Sententiam efflagitant. Qui in Pecuniariis Rationibus ad usus Reipublicæ excogitandis omnium Hominum versatissimus, summâ Fide et Industriâ, id curat unicè, ut Singulæ quæque Redituum Publicorum Descriptiones, eæque variæ ac multiplices, sanctissimè observentur; et Proventus Omnium integri ad usus tantùm Publicos erogentur. Præclara certè hæc: Quanto autem id præclarior, singulari demùm Providentiâ, effecisse, ut nemo sit adeò Rei Arithmeticæ imperitus quin videat, atque etiam si nolit agnoscat, Britanniam, à multis retrò annis propter Causas honestissimas obæratam, tandem aliquando, post præfinitum temporis spatium, decresciente indies Ære alieno, à gravi admodum Usurâ et Creditoribus

bus relevari posse, sui que et Æris et Juris evasuram? Ita ut non solum præsentis Secuto succurratur, sed ad seram usque Posteritalem curarum Ipsius ac consiliorum fructus pertineant. Hâc laude Noster solidâ fruitur et intactâ; neque in tantæ societatem gloriæ aut Demosthenes, aut alius quisquam, æmulum se offert aut participem.

DENIQUE ut Comparationis institutæ finis sit: Cives suos *ad arma cessantes ad arma* concitâsse, Græciamque universam Mari Terrâque contra Macedona exacuisse, sit forsan in Græcâ laudabile. At mehercule, non paulo gloriosius est in Nostro, Procellam Patriæ imminentem dispulisse, Bellumque continuò exarsurum restinxisse, quàm Illi, indefessis laboribus, inflammâsse; Pacemque Patriæ ac Europæ desideratissimam, FABIANA CUNCTATIONE, restituisse; idque, quo vel maximum est, nullo Civium Sanguine, imò Sumptibus etiam Nullis, si ad Bellicas unius tantum anni, ne dicam plurium, expensas conferantur, id demùm instar justissimi est Triumphî.

HÆ TUÆ, VIR PRÆSTANTISSIME, tot tantæque Virtutes Demostheni haud mediocrem Dominis Tui ac Patrociniî cupiditatem injecere. Editorem quod attinet, verbo dicere si liceat, privata, insuper rationes me impu-

impulêre, ut ad Te potissimum deferretur hoc quaecunque devinctissimæ Observantiæ Testimonium. Tu etenim celeberrima HENRICI Nostri Domicilia, ETONÆ inquam et CANTABRIGIÆ, non ornas modò, sed et tueris. Te, cum Fratre Tuo EXCELLENTISSIMO, totâque ferè post Te WALPOLIORUM Gente, sub faustis istis Penetralibus nutritum fuisse, adèò nullo unquam tempore pœnituit, ut illorum et Commodis promovendis, et Existimationi sustinendæ augendæque, lubentissimè Te admisceas. Quâ Nos Lætitiâ, quâ et Superbiâ, Nomen Tuum, non modò inter Benefactorum, sed et inter Alumnorum nomina, recensemus! Quâ Exultatione, Ingentis illius Famæ, quæ Tibi ex Meritis redundat, Partem aliquam ad Nos etiam pertinere gloriamur! Quotusquisque enim Nostrum est, qui non, Tuæ erga Nos Nostraque Benevolentiae tam claris significationibus confusus, Te sibi, quasi jure quodam suo, Vindicet, *Votis certe Omimibusque et Precibus* percupiat Patronum; cum videat non paucos Nostri olim Gregis, ex Otio atque Umbrâ, in Celebritatem Hominum, Publicæque vitæ munia, Tuâ maxime Commendatione ac Favore, evocatos? Id quod pleniùs et meliùs intellexisti, ex *Χαρίσκησις* Tibi dudum, cum unanimi omnium consensu, à Nobis oblato. Mihi certè *Hoc erat in Votis*, ut privatis omnium

mea Vox Publicè accedat : quâ Ego præcipuè
causâ adductus, occasionem nec invitus arri-
pui, declarandi me cum summâ Observantiâ,
et devotissimo animi Affectu.

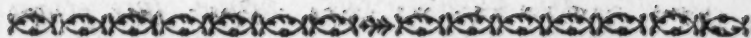
VIR PRÆNOBILIS,

Dignitatis Tuæ

Cultorem Obsequentissimum

Humillimumque

RICARDUM MOUNTENEY.

LECTORI

S.

ΔEINOTHTA illa celebrem Demosthenis cum omnes tam veteres quam recentiores uno ore deprædicarent, dolendum mihi sæpe sæpius videbatur, quòd Adolescentes, qui in amorem certè hominis atque admirationem non rapi et accendi non potuerint, subsidiis tamen plurimis, quibus ad verborum, sententiarum, Luminum oratoriorum sensus assequendos opus omnes haberent, tenuiter admodum, ne dicam infeliciter, instructi essent. Egre-
giam quidem in emendando, edisserendo, illustrando Demosthene multis abhinc annis operam navarat **HIERONYMUS WOLFII**. Quotusquisque verò juvenum literatorum his diebus rarum adeò volumen Wolfianum vel in Bibliopolarum forulis expositum offenderet, vel ingens adeò perlegere inventum sustineret? Huc

b 2

accedat,

accedat, quòd neque ipsa Editio Wolfiana omnibus numeris absoluta sit, neque suis etiam careat nævis multis atque magnis. Aliquod sanè huic ut malo remedium adhiberetur, alias alii Demosthenis Editiones exornârunt, breves herclè satis et succinctas, munditiis simplicibus, mole non formidandâ. At istæ profectò ad voluntates Tyronum magis quàm ad usus videntur compositæ, quippe quæ brevitate istâ suâ placerent magis quàm prodesse, dum interpretationum commentariorumque lucem omnem refugerent, quam maximè licet necessariam. Hæc cum ita se haberent, equidem aliam mihi in edendo Demosthene insistendam esse viam judicavi, quâ nimirum id efficerem rudioribus, ut dulci utile quoque felicius admisceretur. Eum itaque in finem, paucas tantum orationes ex pluribus juventuti, eruditæ sisto, eâ præstantiâ eâ mole, ut, et vi suâ delectationem ardoremque summum lectoribus commovere possint, neque ullum intereâ prolixitate laborem aut nauseam. Curavi insuper, uti Textus ipse unâ cum antiquo Scholiaste prodiret editis longè, uti spero, emendatior; monito interim semper lectore, ubicunque a Morellianâ Editione, quàm præcipuè expressi, vel levissimè discessum est. MSSis
usus

usus sum, uno olim Clarissimi Illius ISAACI, VOSSII, nunc Leydensi, signat, VOSS. et duobus Bibliothecæ Bodleianæ, uno GULIELMI LAUDI, altero BAROCCIANO: adjectis etiam aliquot lectionibus, ex iis quas tum codici suo Pitheus, tum editionis suæ margini ex novem MStis a Morellio collatis not. α. β. γ. &c. Benenatus adscripserat. Versionem secutus sum ferè Wolfianam, eo nomine cæteris jure præferendam, quòd, cum certè magis fida esset, licet minus elegans, imperitiorum usibus commodissimè omnium inserviret. Postremo adhibui hinc inde eruditissimas TOURRELLI Annotationes, ex Gallicis Latinas; alias etiam ex Wolfio desumptas, additas insuper quæ utrisque addenda censui. Præeunte eodem Tourrello, vulgarem orationem ordinem accuratius ad rationes Chronologicas immutavi, rebus ipsis atque argumentis victus quàm evidentissimis. Hæc sunt fermè, de quibus à me in hac editione nostrâ præstitis monendum te esse duxi.

PRÆTER illa verò accessit ei Incrementum haud exiguum, Observationes Criticæ in Commentarios vulgò ULPIANEOS, quam mecum communicavit eruditus admodum Vir, mihiq̃ amicissimus, JOHANNES CHAPMAN, nostri Collegii Socius. Cujus humanitati atque diligentiae alia
etiam

etiam non pauca, lubentissimè accepta referri velim.

NIHIL jam restat nisi ut eam ex te benevolentiam, mihi exorem, quâ bonis, si quæ sunt, amicis faveas, errata benignus condones. Vale.

ANNO MDCCXXXI.

OBSER-

OBSERVATIONES
IN
COMMENTARIOS
Vulgò *ULPIANEOS*.

ANNI jam elapfi sunt ducenti circitèr et triginta, ex quo primùm in lucem prodire sub Aldi curis et auspiciis Commentarii in Demosthenis orationes octodecim Ulpiani nomen præferentes. Ex eo, alios atque alios Editores ac Patronos subinde nacti magnam sibi ad hodiernum usque diem apud Eruditos Famam et Auctoritatem obtinuerunt. Intereà tamen, quamvis Ulpiano eorum pleraque tribuerent, nonnulla interpolatoris manum referentia faciliè animadverterunt Critici; id utique ex oculis, ἄλλως, ἐπὶ τὸ αὐτὸ, et similibus luce clarius constabat. His verò exulantibus, cætera pro genuino Rhetoris foetu amplectebantur; aut si quædam quasi minùs pulchra respuerent, vix ullo, tamen hoc aut ne vix quidem argumento fulti. Ita igitur Res erat, atque etiamnum est. Aliqua hinc inde per Enarratorem nostrum reprehendunt Casaubonus, Valerius, alii, obitèr et desultoriè; ad plenum verò et accuratiùs examen nemo hætenus eum, quod sciam, ne Clarissimus quidem Fabricius revocavit. Liceat itaque mihi paucula quædam, quæ Commentariis hisce paulò diligentius excussis observaveram, erudito Lectori expendenda subjicere.

§ I. PRIMò igitur disquirendum est, Enarrator iste Quis fuerit, Quæ illi Patria, Quod studium,

dium, Quibus indiciis externisque quæ vocantur Testimoniis Ulpiani Rhetoris nomen et Personam induit? Præfationis ipsius titulus ita concipitur apud Hieronymum Wolfium ex Codicibus MSS.

Οὐλιπιανῶς Ῥήτορος προλεγόμενα εἰς τὰς Δημοσθένους Ολυνθιακὰς καὶ Φιλιππικὰς λόγους.

Antiochenum illum veterem, ut opinor, designat; illum scilicet haberi se voluit; celebrem enim quendam et satis notum illud Ῥήτορος innuit, quod Ulpiano nulli magis quàm Antiocheno convenit. Atqui nondum liquet vel hunc vel alium quemvis Ulpianum commentarios unquam in Demosthenem scripsisse. Quatuor Ulpianos memorat Suidas.

Ex his duorum opera recenset. De commentariis ne hilum quidem. En ejus verba. Οὐλιπιανὸς,

Ἐμισσηνὸς, σοφιστῆς. Περὶ πατρίδος Ἐμίσης, Ἠλισπόλειος, Βοσποριατῶν (vel Βοσπορίτῶν ut legendum maluit

Kusterus) καὶ ἄλλων πλείων. Προγυμνάσματα τέχνην

Ῥητορικὴν. Deinde de nostro. Οὐλιπιανὸς, Ἀντιόχειος

τῆς Συρίας, Σοφιστῆς, παιδευσας πρότερον εἰς Ἐμέσαν, ἐν

τοῖς κατὰ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον χρόνοις. Λόγους διαφορὰς.

Μελέτας. Διαλέξεις καὶ ἄλλα τινά. Alios duos quidem

nominat, scripta eorum nulla tradidit. Unde sus-

picari saltem licet, Suidam nullas istiusmodi ἐξη-

γήσεις aut vidisse aut inaudivisse, alioqui certè vix

opus tam insigne præteriturum. Kusterus quidem

ad hunc Suidæ locum hæc habet; *Hic etiam fuit*

Ulpianus, cujus hodiè adhuc in quasdam Orationes

Demosthenis extant Commentarii, de Antiocheno lo-

quens. Ex conjecturâ verò magis quam rei cogni-

tione Virum Eruditissimum ista dixisse credide-

rim. Wolfius contrà se planè quis fuerit hic Ul-

pianus ignorare profitetur, cum apud Veteres tum

Suidam tum alios altum sit de Commentariis Ul-

planeis silentium. Quare cum testes satis idoneos

Enarrator

Enarrator iste pro se nullos proferat; ipsum jam introspiciamus, sicubi ad finem usque, Qualis ab incepto processerit, sibi constiterit, Sophistæque veteris partes cautè callidéque peregerit.

§ 2. CÆTERUM, cum hîc sumus, aliqua priùs, ipsius methodi ratione ità quodammodo postulante, de Ulpiano Rhetore Antiocheno præfationis vice sunt præmittenda. Is patriâ fuit Antiochenus, professione Sophista, Scholam Rhetoricam habuit primùm Emesæ, postea Antiochiæ, ἐν τοῖς κατὰ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον χρόνοις inquit Suidas, ambiguo sanè sensu, cum dictu difficile sit utrum hæc ad παιδείας referantur, an ad tempora quibus inclaruit: verum ut hæc sint, haud satis accuratè Suidas hæc descripsit. Videor enim mihi ex Eunapio Sardiano collegisse, eum ante Constantinî tempora etiam Antiochiæ publicè Rhetoricam docuisse, multò magis Emesæ. Is in Vitâ Proæresli Sophistæ hæc habet. Νέον δὲ αὐτὸν ἐξ Ἀρμενίας ἀναστήσαντος δαίμονος, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιόχειαν διαβάλλοντος, ὃ γὰρ ἐπιθύμειεν εὐθὺς τῶν Ἀθηναίων, ἥ τε ἔνδεα παρελύπει τῶν χρημάτων (γεγονὼς γὰρ ἄνωθεν καλῶς, τῷτο ἡτύχει) καὶ πρὸς τὸν Οὐλπιανὸν κρατύνει τῆς Ἀντιόχειας ἐπὶ λόγοις ὥσθεις, &c. Ita secundum Interpretem: *Fors Fortuna compulit illum in juvenili ætate Armeniâ excedere, atque Antiochiam transtulit, nam Athenas rectè non appetit quodd rei pecuniariæ inopiâ [potius copiâ] destitutus fuerit (eâ in re infelix, honesto alioqui loco natus:)* Ubi ad Ulpianum rhetoricæ artis professione nobilem divertens, &c. Iterum sub Vitæ ejusdem initium: Διέβαλε μὲν γὰρ ὁ ταῦτα συνήθεις ἐξ Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀθηνας τελευτῶν εἰς ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος——ὁ δὲ Προαιρέσιος προσηλυθὲς μὲν ἐπὶ τὸ ἔσδομον ἐπὶ τοῖς ὀγδοήκονα ἔτεσιν, ὡς αὐτὸς ἔλεγεν. Interpres: *Is scriptor [potius, Qui hæc scribit] ex Asiâ in Europam trajecerat et circa deci-*

xviii OBSERVATIONES, &c.

num sextum ætatis annum Athenas appulerat—
Tum verò Proæresius ad septimum supra octogesium
annum accesserat, ut ipse prædicabat. Et sub fin. ὁ
δὲ συγγραφεὺς κατὰ τῆτον τὸν χρόνον εἰς ἕκτον πρὸς καὶ δέκα-
τον ἔτος τελῶν παρῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τοῖς ὁμιληαῖς
ἐγκαλεῖται. Interp. Eâ tempestate scriptor [potius,
hujus Operis scriptor] decimum sextum circiter an-
num ingressus Athenas pervenit ac discipulorum nu-
mero ascriptus [fuit.] Loquitur hîc de temporib-
us Juliani Imperatoris. Ex his locis inter se
collatis ita argumentandum esse duxi. Constat
Eunapium nostrum (ut cuivis ipsum inspicienti
patebit) ex his ipsius verbis ad Proæresium se
contulisse, imperante Juliano. Hoc vero conti-
git secundum Hieronymum in Chronico circa
ann. Chr. ccclxiii. Eodem tempore Proære-
sius, ut idem scribit, ad octogesium septimum
ætatis annum pervenerat. Proæresius igitur ad
Ulpianum devenerat septuaginta circiter antè
annos juvenis admodum, annum agens puta de-
cimum septimum (rarò enim, aut nunquam, se-
riùs ad Rhetorices Magistros deferebantur disci-
puli) i. e. circa ann. Dom. cxciii. Ergo jam
diu ante Constantini tempora Antiochiæ floruit
Ulpianus, quum ille Imperium auspicatus sit
anno tandem cccvi.

§ 3. UNUM adhuc restat discutiendum, quod
 primâ fronte calculos nostros perturbare videtur
 et labefactare; id sc. quod scribit Eunapius nos-
 ter in Excerptis Græcis περὶ Πρεσβέων. Μετὰ τὴν
 Ἰβλιανὴ τῆς βασιλείας ἀναγόρευσιν πρεσβείας πανταχόθεν
 συνέβαινον.—Λυδοὶ δὲ καὶ εὐχῆς κρείττον ἔπραττον, Εὐναπίης
 μὲν τὴν Ῥήτορος ὑπὲρ αὐτῶν πρεσβεύοντος, εὐήμερος αὖτος δὲ
 ἔτω κατὰ τὴν πρεσβείαν, &c. Quæ sic reddo: *Juliano*
Imperatore declarato, Legationes undique conflux-
erunt.—Lydi verò majora etiam, quam optarent, im-
petraverunt,

petraverunt, Eunapio Rhetore pro ipsis Legationem obeunte; qui tam feliciter etiam in legatione successerat, &c. At si, dixerit aliquis, imperante Juliano Eunapius Rhetor legationem obiit, quomodo annum agere decimum sextum his temporibus dicitur, eo munere ætatem certè provectiorem postulante? Aliquam hìc subesse difficultatem neutiquam diffidendum est. Facile tamen omnis solvitur, præeunte Fabricio Lib. v. Bibliothec. Græc. Cap. 5. ubi differit in hanc sententiam. Editio Commeliniana (Eunapii sc.) recusa est Coloniae Allobrogum sive Genevæ MDCXVI. Atque Excerpta de Legationibus ex Historiâ Eunapianâ Græcè subjuncta habet ex eodem Schotti Codice. Ex his constat Eunapium Rhetorem a Lydis missum esse legatum ad Julianum Imperatorem pag. 17. seqq. Edit. Par. Et quum legatione cum magno successu functus esset, jussu à Juliano causam agere adversus potentem adversarium, idque fecisse cum laude, et iudicibus persuasisse. Diversus hic videtur à nostro et ætate prior, idemque forte cum Eunapio τῷ ἐκ Φρυγίας Rhetore, cujus meminit Suidas in Μεσώνιος. Hæc Fabricius Vir doctissimus. Cujus conjecturam non modò vehementer probo, verum etiam certissimam et verissimam esse demonstraturum propè me confido. Audiamus modò Eunapium in Vitâ Proæresii sub fin. Ἰουλιανὸν δὲ βασιλεύοντος τόπων τῇ παιδείῃ ἐχειργόμενος, ἰδοὺ γὰρ εἶναι Χριστιανὸς, συνορῶν τὸν ἱεροφάντην ὥσπερ Δελφικόν τινα τρίποδα πρὸς τὴν τῷ μέλλοντι πρόνοιαν πᾶσι τοῖς δεσμένοις ἀνακείμενον, σοφία τινὶ περιῆλθε ξένη τὴν πρόγνωσιν· ἐμέτρει μὲν γὰρ ὁ Βασιλεὺς τὴν γῆν τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὸν φόρον, ὅπως μὴ βαρύνοντο. Ὁ δὲ Προαιρέσιος ἠξίωσεν αὐτὸν ἐκμαθεῖν περὶ [lege, παρὰ] τῶν θεῶν, εἰ βέβαια μένει τὰ τῆς φιλανθρωπίας· ὡς δὲ ἀπέφησεν, ὁ μὲν ἔγνω τὸ πραχθησόμενον σό-

xx OBSERVATIONES, &c.

μειον καὶ ἦν εὐθυμότερος. Ὁ δὲ συγγραφεὺς κατὰ τῆς τὸν
 χρόνον εἰς ἔκλινον πρὸς καὶ δέκατον ἔτος τελεῶν, παρῆλθεν εἰς
 τὰς Ἀθήνας καὶ τοῖς ὁμιληταῖς ἐγκαλεμίγη. Καὶ ἀγαπη-
 θεὶς ὑπ' αὐτῶν καθάπερ παῖς γνήσιος. [Punctum in Edit.
 ad γνήσιος positum est omninò tollendum] Ἡπεὶ γὰρ
 μὲν μετὰ πέντε ἔτος εἰς τὴν Αἴγυπτον. Οἱ δὲ πατέρες κα-
 λῆντις ἐπὶ Λυδίας ἐξεβιάσατο. [Leg. ἐξεβιάσατο.] In-
 terpres: Idem Juliano imperante exclusus a docendi
 munere quod Christianus haberetur, cernens [potius,
 cum cerneret] Hierophantem tanquam Delphicum
 Tripodem omnibus futura præscire optantibus esse
 [abundat esse] expositum, mirâ quâdam et novâ arte
 cognitionem ejusce rei fraudulenter interceptit. Impe-
 rator namque doctis hominibus agros tributarios et
 vectigales admittiebatur, ut immunes onerum essent.
 Proærestus autem obsecravit, uti de [potius à] Diis
 disceret, mansurane esset constans ea liberalitas; illo
 inficiente hic quid eventurum esset, speculatus, ani-
 mum induit tranquilliorē. Eâ tempestate scriptor
 [potius, hujus Operis Scriptor] decimum sextum cir-
 citer annum ingressus Athenas pervenit, ac discipulo-
 rum numero adscriptus et vice filii adoptatus fuit:
 Qui exacto demum quinto post anno Ægyptum versus
 properabat, sed a Parentibus ipsum in Lydiam revo-
 cantibus redire compulsus est. Quomodo igitur
 cum Athenis esset, bonis literis operam navans,
 Juvenis adhuc et Tyrunculus, pro Lydis ad Ju-
 lianum eodem tempore legationem obierit? Vi-
 deamus jam quæ de Eunapio Suidas habet in
 Musonio. Μεσώνιος. Ἐπὶ Ἰουλιανῷ ἦν βασιλεὺς, πάντα
 ἴσα ἦν ἄριστα, &c. Deinde sub fin. ἐπικαλεῖ δὲ εἰς
 ἄδικον εἶδεν τοῖς γινόμενοις. Ἀλλὰ παιδίᾳ τις ἦν ἅπασι
 τοῖς καταβάλλουσι τὰ εὐφαιρέματα. Εὐνάπιος γὰρ ὁ ἐκ
 Φρυγίας Πήτῳ ἐπεσάτει τοῖς πρᾶξιμοις. Portus:
 Musonius. Hic sub Imperatore Joviano vixit. Quæ-
 cunque verò optima erant, &c.—Nullus verò de re-
 bus

bus illis quæ fiebant, ut injustis querebatur; sed illa quæ tributorum causâ conferebantur, omnibus qui ea pendebant ludus quidam erat. Eunapius enim Phrygius Orator negotio illi præerat. Atqui Jovianus imperavit post Julianum octo tantum menses. Quomodo igitur Eunapius noster qui ab Imperio Juliani (quod ipsum fuit unius tantum anni) per annos quinque continuos Athenis commoratus est libris et studiis incumbens, intra annos duos ab eodem Imperio Rationalis Officium quoddam in Aslâ gesserit? Hæc sunt quæ me ut Clarissimi Fabricii sententiæ lubens accederem, impulerunt. Et miror sanè neque Philippum Labbæum in præclarâ suâ Scriptorum Byzantinorum Editione, ubi hæc ipsa excerpta de Legationibus Eunapiana recudit ac recensuit, neque Carolum Cantoclarum neque Henricum Valesium, qui Annotationes ad excerpta scripserunt, istiusmodi quicquam adnotasse, ullam movisse vel habuisse quæstionem suspicionemve. Atqui his de Ulpiano illo præmissis, quæ in cæteris persequendis usui forte veniant, transeamus ad reliqua.

§ 4. ENARRATOR noster in Prolegomenis suis perstringit Zenonem quendam his verbis: *ὁ γὰρ ὑπολαμβάνειν ἀντίθεσιν διὰ τὴν ἑννοίαν ἀπὸ γνώμης τῆς Φιλίππου, ὥσπερ ὁ Ζήνων εὐήθως ὑπέβληφεν*, &c. Eundem etiam laudat in Philippic. quartam sub init. καὶ Ζήνων ὁ πολυθρύλλητος, &c. Ad locum priorem hæc adnotat Wolfius: Zenonem nescio quem, (non utique illum *secundæ Stoicæ Principem*) *stultitiæ arguit Ulpianus*, &c. At Suidas eum melius certè noverat: Ζήνων. Κιτιεύς. Εἰ δὲ ῥήτωρ τις ἦν ἢ φιλόσοφος, ἄδελον. Ἐγράψε περὶ Στάσεων. περὶ Σχημάτων. Ἐπόμνημα εἰς Λυσίαν. εἰς Δημοσθέην. περὶ Ἐπιχειρημάτων. Hic ipse est, ni fallor, quem innuit Ulpianus.

Ulpianus. De hoc Zenone loquitur, ut opinor, Eunapius in Vitis Sophistarum: Ἱατροὶ δὲ κατὰ τέ-
 τες ἠκμαζον τὰς χρόνας Ζήνωνος τε ὁ Κύπριος, διδασκαλίαν
 τε πολυύμνητον συνησάμενος· ἀλλ' ἐπέβαλε τοῖς χρόνοις
 Ἰηλιανῶ τῷ Σοφιστῇ καὶ μετ' ἐκεῖνον κατὰ τὰς Προαιρεσί-
 χρονας οἱ διαδόχοι Σήνωνος, ἄμφω δὲ ὁ Ζήνων ἐξήσκητο ΛΕ-
 ΓΕΙΝ ΤΕ καὶ ποιεῖν Ἱατρικὴν. Interpres: *Eo tempo-*
rum tractu complures floruerunt Medici, inter quos
Zenon Cyprius doctrinâ celebri clarus, attigit [po-
tius, incidit in] tempora Juliani Sophistæ et post
illum Proæresii qui Zenoni successerunt. Hic utrum-
que profitebatur et facitabat medicinam [meliùs
fortasse, Hic in utroque se exercuit et dicendâ et
faciendâ medicinâ, i. e. tam Rhetorices, quam Me-
dicinæ scientiâ.] Neque mirum hoc, si a Suidâ di-
catur Κίτιος, ab Eunapio Κύπριος· nam Citium
urbs est Cypri. Plinius, Lib. v. cap. 35. inter
oppida Cypri numerat etiam Citium. Hierony-
mus, Vir longè Doctissimus, in Eesaiam, lib. v.
cap. 23. Usque hodie est apud eos (Cyprios) Urbs
Citium, de quâ et Zeno Stoicæ sectæ heresiarches fuit.
 Ipse Suidas alibi: Κίτιος. ἀπὸ τόπων. Κίτιον γὰρ
 πόλις Κύπρου. ἐνθεν καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. Hunc Euna-
 pius refert ad Juliani tempora; præcesserat enim
 Vita Nymphidiani, quem ab Epistolis fuisse Ju-
 liano dixerat, cui subjungit Zenonem, eumque
 κατὰ τέτρες τὰς χρόνας floruisse scribit. Huic etiam
 Zenoni, ut videtur, inscripsit Epistolam Julianus
 imperator numero 45; eidem Libanius Sophista
 in Versione Zambicarii 3. 18. notante Fabricio,
 mihi enim hunc Librum videre non contigit.
 His accedat insigne testimonium Sulpitii Victo-
 ris in Oratoriis Institutionibus ad Silonem gene-
 rum his verbis in Præfat. *Contuli in ordinem ea*
quæ ferè de oratoriâ arte traduntur secundum insti-
tutum Magistrorum meorum, Zenonis præcepta
maximè

OBSERVATIONES, &c. xxiii

maximè persecutus. Iterum: Hic erat ordo reverà, ut de statibus protinùs traderemus, si non esset à Zenonis vestigiis recedendum. Alibi pag. 262. Hoc, si apud Zenonem depositum est, mihi tamen thema hujus Controversiæ non placet. Ibid. Nam hanc Zeno translationem facit, nonnulli præscriptionem. Et, paucis interjectis: Zeno præscriptivas ait Causas scripti et voluntatis esse: metalepsin autem translationem facit. In primo loco manifestè Zenonem inter Magistros suos numerat. Hic est autem ille Victor, cujus meminit Rufinus de Compositione et Metris Orat. Ut Cicero dicit, isti scripserunt apud Græcos, Thrasymachus, Naucrates, Gorgias, Ephorus, Isocrates, Theodectes, Aristoteles, Theodorus Byzantius, Theophrastus, Hieronymus. Latine de numeris hi, Cicero, Victorinus, Eusebius, Terentianus, Varro, Probus, Charisius, Diomedes, Quintilianus, Donatus, Victor, Servius, vel Servius Victor, sicut edidit Putschius. Victor, ut videtur, sub finem seculi quarti vel ineunte quinto Victorino et Servio fortasse suppar floruit*.

* De Sulpitio Victore, quando res et tempus ita fuerunt, non possum non mouere paucis Lectorem, eum inter Rhetores antiquos ex Pithœi Bibliothecâ collectos minùs rectè post Curium Fortunatianum tanquam eo recentiorum collocari. Crediderunt quidem Viri docti Curium Fortunatianum Rhetorem, cujus extant hodiè de Rhetoricâ Libri tres, fuisse etiam Historicum, illum ipsum cujus meminist Julius Capitolinus in *Maximo et Balbino*. Ita Gerardus Joannes Vossius de Histor. Lat. Lib. ii. Cap. 3. Et nuper ex eo Præstantissimus Fabricius in Bibliothecâ suâ Latinâ, Lib. iv. Cap. 8. Sect. 4. Verum falluntur certè, uti constat ex Aurelii Cassiodori Libro de Rhetoricâ. Ille postquam de Cicerone, Quintiliano, Mario etiam Victorino, verba fecisset, hæc subjungit. *Fortunatianum verò Doctorem Novellum, qui tribus Voluminibus de hac re subtilitè minutèque tractavit, in pugnillari Codice aptè forsitan congruenterque redigimus; ut et fastidium Lectori tollat, et quæ sunt necessaria, competentèr insinuet; hunc legat, quisquis brevitatibus Amator est.* Hinc colligere vix dubitem Fortunatianum

Claruerit igitur Zeno circa ann. ccccl, imo cccxli. Hoc, ut maturissimè, innotuerit. Quod si ita sit, vix sanè videtur verisimile, eum laudari potuisse ab Ulpiano Antiocheno, qui Antiochiæ docuit quadraginta septem ante annos, scilicet A. D. ccxciii. Certè πολυθρύλληλον dicere non potuit, cum ea Vox antiquiorem et pervulgati Nominis Virum denotaret.

§ 5. IDEM in Commentariis ad hæc verba in Orat. contra Timocratem, ὥς ἔμοιγε δοκεῖ (καὶ γὰρ, εἰ φοβλικώτερον εἶναι τὸ ρηθυσόμενον δόξει, λέξω καὶ ἐκ ἀποκρυψομαι κατὰ τὸ γ' αὐτὸ ἄξιον αὐτὸν εἶναι θανάτῳ ζημιῶσαι, ἵνα ἐν ᾧδε τοῖς ἀσεβέσι θῇ τῆτον τὸν νόμον, &c. ista subjicit. Οἷον τοῖς περὶ τὸν Τάλλαλον καὶ τὸν Τιτυόν, καὶ τὸν Ἰξίονα. Ἐπειδὴ ἔν ἡσθελὸ ὥς ὅτι τὰ τοιαῦτα πολυθρὰ ποιηλικῆς μᾶλλον ἐστίν, ἀλλ' ἔ ρητορικῆς, ὥσπερ συγνώμην ἤτησεν εἰπὼν, καὶ γὰρ εἰ φοβλικώτερόν ἐστιν, ἀνόνητον, ὥς φησιν Ἀθανάσιος. Ex versione Wolfii: *Veluti*

tianum Rhetorem, Historico altero multò fuisse recentionem et à Cassiodori temporibus haud longè remotum. Neutiquam enim Cassiodorus Historicum, qui ante Constantini M. ætatem sua scriptis mandabat, i. e. annos ante se (qui ineunte sæculo sexto vix) ad minimum ducentos, *Doctorem Novellum* appellasset; præsertim cum Mario Victorino istiusmodi nomen non tribueret, qui post ipsum Fortunatianum Historicum floruit. Hinc porro suspicari licet, Libros Fortunatiani de Rhetoricâ quos nunc habemus, non extare hodieque quales ipse eos edidit Fortunatianus, verum quales ex Epitome suâ dedit Cassiodorus. Neque sane mirandum adeò est, Viros tantos tam insigniter errare potuisse. Lapsi sunt enim similiter interdum Viri etiam Maximi. Exemplo sint Isaacus ille Casaubonus, et Salmasius illustrissimus. Hic in Prolegomenis ad Solinum, Priscianum Grammaticum sub Juliano Imperatore floruisse dicit; cum tamen certo sit certius eum sub Justiniano vixisse; anachronismo annorum clx. Alter ille, in Notis Athenæum Lib. i. Cap. 5 Rufinum Aquileiensem Episcopum vocat, cum tamen eum Episcopalem Insulam nunquam attigisse pateat ex Gennadio Massiliensi.

Tantalo,

Tantalo, Tityo, Ixioni. Quia verò sentit talia commenta poeticæ audaciæ esse magis quam Rhetoricæ artis, quasi veniam petit his verbis: Etsi onerosius est [sit,] hoc est, stolidum, ut inquit Athanasius. Hic locus genuinus est, si quis alius; nullæ Lectionum varietates, nullum ἄλλως, ἐπὶ τὸ αὐτὸ, et cetera id genus; nulla manûs interpolatricis vola vel vestigium, omnia plana, aperta, sincera. Atque id quidem confitente Wolfio; nullam enim hic, ut alibi sæpe sæpius, virgulam censoriam admovet. Atqui hæc non modò non ab Ulpiano Antiocheno, verum ne ab eorum quopiam qui a Suidâ laudantur proficisci potuerint, quum illi omnes sophistæ sint Ethnici, hic verò Ethnicæ Fabulæ ipsis Episcopi Christiani verbis explodantur. Respexit enim præculdubio Enarrator ad Athanasii vel orationem pulcherrimam contra Gentes, vel ad alteram de Verbi Incarnatione λογικωτάτην simul et nitidissimam.

§ 6. NEQUE locus hic est unicus, qui Christianum sapit. Ecce alium in Comm. ad Olynthiacam secundam, sub exordium ipsum. *Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Δεύτερος τόπος τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσιως προοιμίων· ἐξ ἀορίστου δὲ προλήψεως τὸ σχῆμα τῆς λόγου· εἰρηκῶς γὰρ τὸ, ἐπὶ πολλῶν, ἀόριστον, ἐπηγάγεν ὠρισμένον τὸ περὶ τῶν Ὀλυνθίων· ὁμοίον τέτω τὸ εἰς τὸν ἅγιον Βασιλεῖον τῆς Θεολόγου προοίμιον. Wolfius: Cum multis in rebus, Athenienses, perspicui mihi posse videtur] Secundus locus exordiorum quæ ex subdivisione ducuntur. Orationis autem figura sumpta est ex indefinita rei adjunctione, [legit προλήψεως, Enarratoris mentem haud satîs, ut opinor, affectus:] Cum enim dixerit, In multis, quod indefinitum est, subjunxit definitum illud de Olynthiis. Simile huic est Theologi Principium in laudatione Divi*

Basilii. Idem hîc quoque consensus tum in Manuscriptis tum Editis. Laudatur verò disertè Gregorii Nazianzeni (is enim est Theologus, ut fatis notum est) Oratio funebris in Basilium. Cujus etiam Proœmium est, ut legenti patet, verissimè τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσεως. Hîc autem tum Tempora tum Studia et Mores ab Ulpiano Sophistâ immane quantum discrebant. Basilius postquam Ecclesiæ Cæsariensi Cappadociæ octo annos præfederat, moritur tandem imperante Gratiano, teste Hieronymo in Catalogo, Suidâ in v. Βασίλειος, et Caveo nostro in Historiâ Literariâ, i. e. circa annum ccclxxviii vel ccclxxix. Ejus vero Amicus conjunctissimus Gregorius Nazianzenus funebrem in ipsum Orationem habuit non nisi longum post tempus, adeò ut moræ veniam in Orationis exordio petat his verbis: Εἰ δὲ τοσῶτον ἀπῆντηκα τῷ καιρῷ δεύτερος καὶ μετὰ τοσάτῃς ἐπαιnéτας, ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ τὰ ἐκείνῃς σεμνύναντας, μηδεὶς θαυμάζέτω. Ἀλλὰ συγκλινωσκέτω μὲν ἡ θεία ψυχὴ, καὶ πάντ' ἐμοὶ σεβασμῖα καὶ νῦν καὶ πρότερον [forte προσώτερον.] Billius: *Quod si multò seriùs quam tempus postulabat, ac post tot alios, qui res illius privatim publicèque laudibus ornârunt, ad hoc munus accessi, nimini mirum videatur. Verum ignoscat mibi, velim, divina anima mibique et nunc et antea [fortè, et in futurum] veneranda. Quomodo igitur Ulpianus qui hanc Orationem tot annis præcesserit, ipsam citaverit? Deinde quis unquam Sophista Gentilis Nazianzenum Θεόλογον vel Basilium ἁγίον appellaverit? Adeò profectò conclamata res videtur, ut Henricus Valesius in Harpocracionem hæc scribere non dubitaret. Pag. 44. Ἀντίθεσις]* *Aliter antithesin sumit Ulpianus ubique, ut legenti patebit: Qui etiam ætate posterior fuit Harpocracione*

OBSERVATIONES, &c. xxvii

tionem et Christianus: Nam in Secund. Olynth. laudat Theologi præmium in Basilium. Haftenus rectè, Quæ sequuntur, pace Viri Maximi dixerim, iudicium Valesii desiderant. Sed in Ulpiani Scholiis multa à recentioribus sunt temerè affuta, quale et hoc esse existimo. Ulpiani Rhetoris meminit Eunapius et Sozomenus, aut si quis alius, in Historiâ Ecclesiasticâ. Pro Sozomeno Evagrium, credo, dicere voluit; is enim Ulpiani Antiocheni mentionem facit Hist. Eccles. Lib. i. Cap. 20. Hunc igitur Ulpianum Valesius etiam cum Kustero Doctissimo Commentarios hosce scripsisse arbitratur. Ad hanc autem Valesii τῆς ἀπορίας solutionem quod attinet, longè longèque abest ab arte Criticâ. Nihil enim est nisi manifesta Principii petitio. Siquidem pro concessio sumit, 1mo, Ulpianum in Demosthenem commentarios scripsisse, quod nondum constat. 2do, Hos commentarios non esse ψευδεπιγράφας, verum genuinos, licet interpolatos. Enimverò affuta esse iis, quæ vocantur ἐξηγήσεις Ulpianæ, à recentioribus aliquam-multa nullus negaverim. Eaque adeò certis quibusdam notis atque indiciis distinguuntur, ut inter omnes convenit. Quædam tamen inter hæc Enarrationes continuæ et seriatim dispositæ principem quendam locum obtinent, et jure quodam peculiari Ulpiani manum sibi vendicant. Hic libentè Criticos rogarem, Bentleium puta hoc nomine jure suo celeberrimum, num Codicum MSSorumque titulis atque ἐπιγραφαῖς pronomam usquequaque implicitamque quæ vocatur fidem faciles accommodent, an de Epigraphis ipsis ex iis, quæ intùs in Scripto continentur, judicent? Primum illud, probè scio, pernegaverit Acutissimus et Doctissimus ille

xxviii OBSERVATIONES, &c.

Bentleius. Aliter semetipsum conficeret, et sua Phalaridis Epistolis adhuc staret Auctoritas. Ad Valesium jam redeamus. Tu, Valesi, dixerit aliquis, hunc locum tanquam à recentioribus assutum rejicis. At quo auctore, quibus indiciis? Eâ solùm de Causâ, inquit ille, quoniam Ulpianus Rhetor, cætera qui scripsit, ista scribere non potuit. Bella sanè Responsio! Nimirum hoc dictum si valet, actum est de arte Criticâ in libris dijudicandis et discriminandis.

§ 7. Ad alia jam deveniamus. In Comm. ad Orat. cont. Midiam habentur hæc. Χλανίδας δὲ καὶ κυμβία καὶ κάδοις] Χλανίδας μὲν τὰς Μιλησίας· κυμβία δὲ εἶδος ἐκπωμάτων· Κάδοι δὲ, γυναικίῳ ἀγγεῖον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰ ἀρύσεις τῶν ὑδάτων, ἢ τὰς νῦν σίτλας. Wolfius: *Multitia et cymbia et cados*] Per χλανίδας vestes intelligit Milesias, κυμβία sunt genus poculorum, κάδοι vasa muliebria, quibus utuntur ad excipendam aquam, quas [quæ] situlas nunc vocamus. Nostrâ igitur ætate bene notum fuit hoc σίτλας vocabulum, vasculumque ipsum communis ferè usûs et in ore omnibus. At veteribus Lexicographis, quantum sciam, prorsus fuit incognitum, Polluci, Harpocrati, Hefychio, Etymologico Magno, Suidæ, Glossis Philoxeni, Cyrilli et aliorum, veteri Onomastico apud Vulcanium, Phavorino demum, qui ex veteribus sua omnia totidem verbis compilavit, locupletissimo. In primis quidèm Julii Pollucis Editionibus legebatur σίτλας Lib. v. segm. 97. Περὶ δὲ ταῖς ὤσιν, ἔρμαλα, φίσπας, ἐλλόβια, ἐνώτια, ἑλικας, ἐλικίῃρας, Σίτλας κατὰ τὰς Αἰολίας, κατὰ δὲ τὰς Δωριέας ἀρτίαλα. At Viri Doctissimi Henricum Stephanum secuti jampridem legendum ibi monuerunt pro σίτλας Σίγλας. Atque id jure merito. Nam præterquam quod alienum

alienum prorsus locum occupat, si vasculum aliqujus generis significaret (quid enim auribus cum poculis?) constat ἐνώτια quædam dicta fuisse σίγλας. Hesychius. Σίγλαι. ἐνώτια. Σίγλον. νόμισμα Πέρσικον δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοῖς Ἀττικῆς, καὶ εἶδος ἐνωτίων. Claviculas etiam inaurium significabant. Idem: Τὰς καλακλεῖδας τῶν ἐνωτίων, σίγλας φασίν. Οἱ δὲ αὐτὰ ἐνώτια. Huc accedit, quod MSS. Codices plurimi hanc lectionem exhibent testibus Kühnio et Jungermanno. Hinc satis apparet Enarratorem nostrum veteribus Lexicographis fuisse recentiorem; neutiquam enim, si usûs et sermonis quotidiani ætate suâ vox illa fuerat, omisissent tot Onomastici. Præterea recensetur à Joanne Meursio in Glossario suo Græco-Barbaro inter Voces Græco-Barbaras, et a Latino verbo *Situla* manifestissimè difficta est. Alexander Trallianus primus vel inter primos videtur esse, qui hoc vocabulum usurpârît, sicut observatum dedit post Constantinum, et Meursium Cangius etiam Eruditissimus. Hic autem professione Medicus vixit temporibus Justiniani, i. e. circa A. C. DXXX. Diu post Ulpianum Rhetorem. Denique apud Ecclesiasticos mediæ atque infimæ Græcitatîs præcipuè in usu fuit. Sic Glossæ Biblicæ MSS. apud Cangium. Κρατῆρες, αἱ σίτλαι, αἱ σκύφαι. Rursum Σκύφη, σίτλον. Aliæ habent σκύφον. Vita S. Theodori Syceotæ MS. ibid. Καὶ ἐρευνήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅτι ἀπὸ σίτλας ἦν τινος ἱταίριδος, &c. Zacharias Papa in Versione suâ Græcâ Dialogorum Gregorianorum Lib. i. cap. i. ibid. Καὶ μετὰ σίτλας ξυλίνης καθὼς αὐτόθι ἔθος ἐστίν, τὸ ἀνδράποδον εἰς τὴν πηγὴν εἰσῆλθε. Ubi Gregorius Magnus habet *Situlam ligneam*. Sic etiam Eucholog. Goari in Officio Dedicat. Templi, p. 833. Χύτραν, Σερ-
μῆρον

μηρὸν ἀγγεῖον, καὶ σίτλαν ἢ ἐπιχύτην. Rurfus pag. 844. Καὶ φέρεται σίτλα τῇ ἀγίᾳ βαπτίσματος πεπληρωμένη ὕδατος χλιαρῇ.

§ 8. IDEM Auctor ad Olynthiacam Secundam hæc adnotat. Ἀγνώμωνος ἔχειε [Ἀγνώμονας λέγει τὰς αἰοήτας, κατὰ γένησιν τῆς γνώμης, ἢ ὥσπερ νῦν Ἀγνώμονας καλεῖμεν τὰς μὴ ἀποδίδοντας τὰ χρεῖα, ἥγυν τὰς ἀμοιβάς. Wolfius: *Incogitantes estis*] Ἀγνώμονας dicit *incogitantes, quasi privatos Cogitatione. Non ut nunc ἀγνώμονας vocamus eos, qui debita, id est vicem, non reddunt; hoc est ingratos. Ex his Scholiastæ Verbis duo præcipuè sunt observanda. Primo, Vocem Ἀγνῶμων Enarratoris temporibus diversum prorsus habuisse sensum ab illo quem olim tenuit. Secundò, Unam tantummodò significationem possedisse, sc. ὁ μὴ ἀποδίδως τὰ χρεῖα. Videamus igitur quid antiquitus significabat ἀγνῶμων. Significabat apud Veteres quidem *Iniquus, Improbus, Malus, Infidus, Inficiator*; hinc ἀγνώμονειν *improbe, malâ fide agere, ἀπομύναι et ἀποσερεῖν, depositum non reddere, &c.* Videndus est Budæus, qui hæc omnia, ut solet, fusè et accuratè persequitur. Nihil horum itaque voluit Enarrator, quum nihil esset novi, nihil interesset inter sua et Demosthenis tempora. Quid igitur? Longè aliud profectò, rarum admodum et peculiare, nec nisi sæculis posterioribus notum; nempe Verbum Juris strictiori sensu definitum, quo qui se dignum reddidisset, ad Judices rapiebatur, crimini pœnæque obnoxius. Id nos unicè docent Glossæ Nomicæ *Caroli Labbæi*. Ubi hæc sunt in V. Ἀγωγή· Ἀγωγή λέγεται ἡ κίνησις τῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τῆς ἀγείν τὰς Ἀγνώμονας εἰς τὸ δικαστήριον. Iterum. Ἀγωγή ἐστὶ δίκαιον τῆς ἀπαιτεῖν ἐν δικαστηρίῳ τὸ ὅθεν δήμεσε χρεωστῆμενον. Εἶρηται δὲ Ἀγωγή παρὰ τῇ ἀγείν*

OBSERVATIONES, &c. xxxi

ἀγειν τὰς ἀγνώμονας εἰς τὸ δικαστήριον *. Hic diligentissimè notandum venit, respondere τὸ χρεωσόμενον in Glossis Nomicis τῷ τὰ χρεία apud nostrum, et vocari eos τὰς ἀγνώμονας, qui illud χρεωσόμενον non reddiderunt, i. e. τὰς μὴ ἀποδίδοντας, ut dicit noster. Frustrà itaque est Wolfius qui subjungit, *hoc est, ingratos*, nam *ingratus* antiquitus etiam τὸ ἀγνώμον significabat, neque contra *ingratos* Actio unquam Juris competebat; quanquam in eo sanè excusandus est Error, quoniam Labbæi Glossas nondum viderat. Glossæ autem hæ Nomicæ ad Libros Βασιλικῶν spectant, id utique agentes, ut juris Græco-Romani Vocabula difficiliora et obscuriora dilucidè interpretarentur. Ita scribit ipse Labbæus in Epistolâ ad Augustum Thuanum. *Veteres Jurisconsulti Græci tot Glossas sive Ῥωμαϊκῶν Λέξεων συναγωγὰς ad Imperatoriarum Constitutionum iis refertarum interpretationem et Legum Romanarum intelligentiam sibi paraverunt, quæ quidem huc usque maximo studiosorum damno in Bibliothecarum pulvere sepultæ jacuerunt, sepultæ, inquam, integra fuerunt, particulas enim aliquas eruerunt amplissimi Doctissimique Viri, Alciatus, Cujacius, Brissonius, Pithœi, Fornerius: nunc verò omnes quas nancisci potui, à me collectæ et in unum Corpus redactæ ac emaculatæ prodeunt in lucem Augustissimi Nominis tui splendorem mutuan-tes. De iisdem nuper Fabricius Biblioth. Græc. Lib. iv. Cap. 36. Sect. 2. Vocabula forensia Ju-*

* Ex his Labbæi Glossis emendandum est egregie Nobilissimi Cangii Glossarium mediæ et infimæ Græcitatatis v. Ἀγωγή, ubi hæc leguntur in Editis. Ἀγωγή, Actio, ἡ κίνησις τῆς ἀποδιδόσεως παρὰ τὸ [pot. τῆ] ἄγωιν τὰς ἀγομείας εἰς τὸ δικαστήριον. Gloss. Basl. Utcunque ea vel intellexit vel descripsit Cangius. legendum est omnino τὰς ἀγνώμονας.

xxxii OBSERVATIONES, &c.

*ris Attici Veteris petere licet ex Harpocrate et
 Kirorum Doctorum in illum Commentariis—tum ex
 Gulielmi Budæi Commentariis Linguae Graecæ. At
 in Constitutiones Imperatorum, quæ Basilicorum Li-
 bris continentur et in alia Monumenta Juris Græco-
 Romani, glossaria varia ex Codicibus MSS. Regis
 Gallie descripsit et ad calcem observationum atque
 Emendationum in Synopsin Basilicon edidit Carolus
 Labbæus Paris. MDCVI. Eadem subiecta deinde
 etiam sunt Glossariis Latino-Græcis et Græco-Lati-
 nis Cyrilli, Philoxeni, et aliorum, quæ post Hen-
 ricum Stephanum longè auctiora magisque digesta et
 emendata ex Labbæi ejusdem recensione habemus ex-
 cusa Parisiis MDCLXXIX. fol. Huc usque Fabri-
 cius Vir Onatissimus. Sciendum porrò est Li-
 bros Βασιλικῶν a Basilio Macedone inchoatos, à
 Leone tandem Sapiente ejus Filio absolutos fu-
 isse circa A. C. DCCCLXXXVI. Ita testatur post
 antiquos et recentiores plurimos Josephus Maria
 Suaresius in accuratissimâ suâ Basilicorum Noti-
 tiâ ad Urbanum VIII. Pontif. Max. Libri Βασι-
 λικῶν in sex τεύχη seu Volumina distincti sunt, inde-
 que dicti ἑξαεῖδος, et in Libros sexaginta subdivisi,
 indeque ἑκοντῆεῖδος nuncupati. Imperator Basilius
 Macedo primus illis manum admovit, ut Cedrenus
 asserit; ideòque Leo Sophus eidem Basilio Patri suo
 Libros hosce tribuit, Novellâ LXXXI. teste Cujacio
 cap. 31. Lib. xvii. Observat. Juris. Et plerique
 Basilium βασιλικῶν Auctorem esse crediderunt, in qui-
 bus fuit et Franciscus Balduinus. Et paulò infrâ:
 Leo Philosophus Basilio Patri succedens inchoatum
 ab eodem Basilio Διαλέξεων Βασιλικῶν Volumen perfe-
 cit, uti Cedrenus asserit, Operâque Sabbatii Protop-
 patharii (uti Matthæus Blastares tradit, ex eoque
 Antonius Augustinus in Bibliothecâ libro de propr.
 Nomin.*

OBSERVATIONES, &c. xxxiii

Nomin. π'. et in προλεγόμενοις ad Novellas) promulgavit.—Anno à Virginis partu circiter DCCCLXXXVI. à Leone concinnatos fuisse Basilicorum Libros Michael Psellus, Michael Attaliota, Harmenopulus, Balsamon, Blastares, et Cujacius summo consensu testantur. Hæc Suarefius. Sed enim quisquis vocabulâ Nomica ex his libris βασιλικῶν desumpserit, eaque propriè et communiter usitata apud suos fuisse dixerit (quod ante tempora βασιλικῶν dici non potuit) Sæculum decimum ægrè admoddum superaverit.

§ 9. His accedat unum vel alterum Romanum potiùs quàm Græcum referens. In Commentariis ad Orationem contra Timocratem hæc habet. Εἰ δὲ τις ἀγοράνομος] 'Εστὶ δ' ἀγοράνομος, ὁ ἐπὶ τῇ εἰναὶ καθαράν τὴν πόλιν ἀσχολούμενος, ὁ παρ' HMIN Πατὴρ. Wolfius: *Si quis Ædilis] Est autem ἀγοράνομος ἰnspector rerum venalium in foro. Ἀγνόμος, qui in eo occupatur ut Urbs munda sit, qui apud nos Πατὴρ appellatur.* Hic Enarrator planè et apertè nos docet τὸν Græcorum ἀγνόμον in suorum civium linguâ vel dialecto propriè vocari Πατέρα. Nam Phrasis ista παρ' ἡμῶν propriam alicujus Regionis Dialectum domi natam, non aliunde invectam, significat. Sic Harpocratio: Ἀνακαλυπτήρια, δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις, &c. ταῦτα δ' εἰσὶ παρ' HMIN Θεώρηρα, sc. in Dialecto Alexandrina. Iterum: Ἴπνός, Λυκῆργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ. μέρος τί [rectius τί] τῆς οἰκίας ἔτω καλεῖται, τὸ λεγόμενον παρ' HMIN μαγειρεῖον. Hesychius: Θριδακίαι, εἶδος μάζης παρὰ Ἀττικῶς. Καὶ αἱ παρ' HMIN θρίδακες, ἥτοι μαζία. Eodem sensu. Innuit præterea noster apud suos vocem ἀγνόμον vel non agnosci vel certe exolevisse. Primò verò in confesso est apud om-

xxxiv OBSERVATIONES, &c.

nes, vocem *παῖς* pro Curatore Civitatis acceptam, puram putam esse Romanam. *Atheniensium* Ἀσυνόμοι, *Thebanorum* Telearchæ, *Romanorum* Patres civitatum, aut *Curatores Reipublicæ* non valdè differunt inter se, sicut nec *Atheniensium* Ἀγορανόμοι, et *Ædiles Romanorum*.—Multis in locis *Juris* [sc. *Romani*] Ἀσυνόμοι [sc. *Græcorum*] Patres simpliciter vel Patres Civitatum vocantur. *Curator Reipublicæ* Pater Civitatis est vel Ἀσυνόμος.—*Astynomi* igitur—aliquando *Curatores Reipublicæ*, aliquando *Patres Civitatum* dicebantur. Pauca hæc delibavimus ex *Philippi Maussaaci* *Notis Doctissimis in Harpocratonem* p. 80. Qui plura voluerit, ipsum consulat *Auctoresque* benè multos qui laudantur ibid. Cæterum ex illis quæ protulimus constat vocem *παῖς* non aliunde venisse in *Græcam* Linguam et locum Ἀσυνόμος, quàm ex legibus Romanis. 2do. Post *Ulpiani Antiocheni* tempora diu perdurâsse Vocis Ἀσυνόμος usum apud *Græcos*, hinc liquet. *Hesychius*, *Harpocraton*, *Suidas*, *Etymologicum Magnum* eam quam olim habuit significationem ipsi tribuunt, nullâ τῇ Πατρὸς explicatione additâ. Deinde *Philoxeni Glossæ* factis demonstrant tam ἀγορανόμον quam Ἀσυνόμον locum adhuc suum tenuisse. Glossæ Lat. Græc. *Ædilatus*, Ἀσυνουμία. *Ædiles*, ἀγορανόμοι. *Ædilis*, ἀγορανόμος, ἀγορονόμος. [Ubi fortè pro ἀγορονόμος legendum est Ἀσυνόμος.] Gloss. Græc. Lat. Ἀσυνουμία, *Ædilatus*. Ἀσυνόμος, *Jecorus*; quod quid velit, fanè nescio. Si divinari liceat, *Viocurus* legerem. Erat enim apud *Romanos* *Viarum* curator, cujus officio respondebat aliquatenus ἡ Ἀσυνουμία *Attica*, dictus etiam *Viocurus*. *Varro de Ling. Lat. lib. iv.* Quis enim non videt, unde *ærifodine* et *viocurrus*? Ita quidem in *Edit.* Verum *Dionysius*

OBSERVATIONES, &c. xxxv

nysius Gothofredus rectè monuit legendum esse *Viocurus*. Et Josephus Scaliger quamvis ad locum illum Varronis nihil adnotet, postea tamen in Conjectaneis suis p. 64. Viocuros per Ædiles interpretatur. Alia quædam de illis tradit Isaac Casaubonus in Notis ad Ælium Spartianum p. 110. nomen verò retinuit. Adeoque neque violenta neque vero abfimilis fuerit emendatio ista nostra, pro *Jecoro* Viocorus. 3^{tio}. Persuasum propè me habeo verbum *Παῖς* usque ad Justinianum, multo magis Constantini Magni temporibus, hospes in Græciâ fuisse et vix fando auditum. Id suadet Papiniani J. C. celeberrimi liber *Ἀσυνόμοις* dictus. Ibi munera et partes *Ἀσυνόμοις* fusè accuratéque descripsit atque exposuit. Manibus Græcorum Jurisconsultorum unicus assidue terebatur. Ex eo curas et negotia τῶν *Ἀσυνόμοις* αὐθεντικῶς ediscebant. Illi denique supra alios omnes maximus et Doctrinæ ac Auctoritatis cumulus acceperat. Quamobrem dum quotidie libellum hunc Papinianum tanto studio et honore Græci versarentur, vix, ut opinor, τὸν *Ἀσυνόμον*, unde Liber ipse nomen suum duxerat, in desuetudinem abiisse sivist. Postea verò cum Justiniani ævo et jussu Liber hic unà cum aliis plurimis in Digesta mutilus transferretur, percrebescens paulatim τῷ *Πατρός* Vocabulum illud alterum τῷ *Ἀσυνόνομος* antiquasse crediderim. Nostras porro conjecturas mirè confirmat illustrissimus Cangius in Glossario supra memorato, ubi nobiscum ipse τὸ *Παῖς* pro Patre Civitatis acceptum numerat inter voces *mediæ et infimæ Græcitatatis*, neque ullum scriptorem Justiniano antiquiorem, apud quem extaret, indicavit.

§ 10. SIMILIA sunt illa ejusdem ad Orationem de *falsâ Legatione*. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀριθμῶσι οἱ Ἀθηναῖοι

xxxvi OBSERVATIONES, &c.

ἕως τῶν δώδεκα ὡς Ἡμεῖς, ὡς ἔχομεν τὴν χρῆσιν ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, ἐν οἷς λέγει, ἐνδέκατος, δωδέκατος τὸν νόμον εἰσένεγκε τὸν τῶν χρονίων. Εἶτα λοιπὸν οὐκ ἔτι ὁμοίως Ἡμῖν, ἀλλὰ κατὰ ΠΡΟΣΘΗΚΗΝ ἀριθμῶσιν. Wolfius: *Sciendum autem est numerare Athenienses usque ad duodecim Ut nos, cujus rei usum habemus in Oratione Timocrateâ, cum ait, Undecimo, duodecimo legem tulit Saturnaliorum. Deinceps non jam ut nos, sed cum additione numerant. In his ultimis eò dicit a suis discrepare Athenienses in numerorum ordinalium supputatione à duodecim usque ad viginti, quòd illi κατὰ προσθήκην numerarent, sui non item. Hæc sanè à nemine nisi Romano vel Romano Græco proficisci unquam potuerunt. Nam Græci omnes in numeris ordinalibus à duodecim ad viginti κατὰ προσθήκην sive cum adjectione copulativæ καὶ numerabant. Exempla passim et ubique sunt obvia, sufficiant verò impræsentiarum illa quæ sequuntur. Henricus Stephanus ad calcem Thesauri sui Græci postquam notas numerorum Græcas veteres ex Herodiano produxerat, ex professo deinde agit ipse de Nominibus Ordinalibus, eaque ita recenset post δωδέκατον, Τρισχαιδέκατος, Τεσσαρεσχαιδέκατος, Πεντεχαιδέκατος, Ἑκκαδέκατος, et similiter usque ad viginti. Priscianus in libro de Ponderibus: *Ex his [sc. numeris cardinalibus] nascuntur ordinalia nomina hæc, inæqualiter quidem quantum ad vocem primus et secundus: æqualiter verò, tertius, et quartus, &c. undecimus, duodecimus, ab undecim et duodecim. Nam reliqua—declinantur contra consuetudinem Græcorum, usque ad nonum decimum: [sc. inclusivè] ut tertiusdecimus, quartusdecimus, quintusdecimus, &c. Sic omnes sequentes, velut in primitivis ad imitationem Græcorum a viceesimo et supra majori minorem addunt numero plerumque:**

ante

ante decem verò minorem ponunt, quando composita accipiuntur, et sub uno accentu proferuntur. Nam licet, dissolutâ compositione, diversis accentibus ea proferentes, mutare ordinem, quomodo et apud Græcos, et dicere decimus et septimus, pro septimusdecimus, &c. Hic itaque, ut opinor, manifesta est αὐτοφωρία: suam satis apertè gentem, patriam, et originem enarrator noster indigittavit: certo enim certius est, Ulpianum illum veterem, Rhetorem Antiochenum, nihil istiusmodi unquam aut extulisse aut efferre potuisse.

§ II. IDEM ad Orationem contra Timocratem, προσαγωγῇ] Ἀντὶ τῆς δηλᾶτωρι. In Romanis vocibus propè profecto noster est exercitatus, et Latinas formulas longè melius quàm Rhetor Ulpianus calluit. Δηλᾶτωρ, ut primo intuitu pater, Romanæ est tota originis, Romanæ significationis, usûs etiam omnimodo Romani. Hinc Suidas: Δηλᾶτωρ, ὁ κατήγορος· Δηλατωρίαι· παρὰ Ῥωμαίοις αἱ εἰσαγγελίαι. Cedrenus in Julio, Δηλᾶτορας τῆς διαβόλης καὶ συκοφάνιας καλεῖσι Ῥωμαῖοι. Præterea quis unquam veterum Græcorum Antiochenus ad Græcos etiam scribens Vocabulum Græcum per Romanum interpretaretur? Hoc quidem aliud quid esset quàm (quod absurdissimum certè foret) notum per ignotum exponere? Ulpianus proculdubio, si quidpiam adnotâsset, dixisset vel κατηγόρῳ vel εἰσαγγελεῖ, hæc enim verba tum temporis longè notiora Græcis erant scriptoribus, quàm Δηλᾶτωρ. Ejusdem prorsus generis et pretii sunt illa ad Orat. de Coronâ. Ἐπὶ ἀκόσια σάδια] Μίλια ME. Hæc quidem in Aldinâ, Hervagianâ, et Wolfii editione primâ desiderantur. Mutilo nimirum codice Aldus, Hervagius, et Wolfius usi sunt. Nam commentarii, sicut ab his prodeunt Ulpianeï, vix ad dimidiam partem Orationis

tionis de Coronâ pertingunt. Neque sane credibile cuivis fuerit Enarratorem dimidium totum tam præclaræ orationis intactum reliquisse. At suppleantur unâ cum aliis plurimis ex codice Lutetiano et ex eo descripta comparent in editione Benenati per Morellum, et in Wolfii secundâ inter Accessiones. Hic autem noster similem calami sui lapsum patitur improvisus. Annon enim aliquid miri videretur, Rhetorem Græcum ad Græcos scribentem μέτρον ὁδῶ Græcum per Romanum exposuisse? Hæc, si quæ alias, indicia sunt νοθείας et fraudum maximè genuina.

§ 12. ALIA sunt quæ Græcum Rhetorem antiquum et Orientis incolam minimè sapiunt. Ad eandem Orat. de Coronâ: Ἐκατομβαιῶνος] Μαρτίῃς. — Μαιμακλήριωνος δεκάτῃ φθίνουλος] Αὐγέστῃ τῇ ΚΑ. — Ἐλαφβολίωνος] Νοεμβρίῃς. — Βοηδρομίωνος] Ἰανίῃς. — Θαρρηλίωνος] Ἀπριλλίῃς. — Μηνὸς Μενυχίωνος ἐντὶ καὶ νέῃς] Ἰανουαρίῃς Τριακοσῇ. — Σκιρροφορίωνος] Μαΐῃς. Nihil necesse est ut in hoc loco de mensibus Atticis longam criticamque instituamus disputationem, cum Romanis eos ut conferamus, Scaligerique Petaviique cæterorumque chronologorum ratio-cinia sententiasque eventilemus; satis sit impræsentiarum illud Enarratori nostro veteri neque temerè neque injuriâ vitio vertere, quòd ubicunque per omnes suos Commentarios mensium Atticorum mentionem facit, generaliter et absolutè (sicut hic quoque factum videmus) Romanis eos nominibus designet. At hoc etiam contra Græcorum veterum, certè Asiaticorum consuetudinem. Epistola ecclesiæ Smyrnen-sis antiquissima de martyrio beati Polycarpi: Μαρτυρεῖ δὲ ὁ μακάριος Πολύκαρπος Μηνὸς Ξανθικῆς δευτέρα ἰσταμένη, πρὸ ἐπὶ τὰ καλανδῶν Μαΐων. [Legendum est cum

OBSERVATIONES, &c. xxxix

cum Sicularum fastorum autore Ἀπριλλίων, uti jampridem monuit Ufferius Armachanus.] Hic, ut videtis (nam Halloixius, qui hæc verba in dubium vocavit non est audiendus, uti ostendit Ufferius idem κριτικώτατος) Calendæ Romanæ non solæ et simplices nominantur, sed præfixo ab uno eodemque scriptore Macedonum mense Xanthico. Galenus apud Theodorum Gazæum de Mensibus cap. 5. Ἐστὶ μὲν ὠραιότατον τῆς ἐλάτης τὸ σπέρμα περὶ τὴν ἐπίσολην τῆ ἀρχιῆρας, ὅσις καιρὸς ἐν Ῥώμῃ ὁ καλούμενος μὲν [legere non dubitem μὴν, mensis] Σεπτεμβριὸς ἐστὶ. Perrelius: *Est maturimum [rectius maturissimum] tempestivissimumque abietis semen circiter Arcturi ortum, quod tempus Romæ Septembrem vocant.* Ita Cynulcus apud Athenæum, lib. iii. Ὁ δ' αὐτὸς ἔτος σοφιστὴς Φεβρουαρίῳ μὲν, ὡς Ῥωμαῖοι λέγουσι, &c. Interpres: *Hic ipse sophista mense Februario, ut Romani loquuntur.* Ita Euphrius: Ἡ τρίτη δὲ ἦν ἡμέρα τῶν Καλανδῶν, ἃς ἔτιως Ἰανουαρίας ἡμέρας Ῥωμαῖοι προσονομάζουσι. Interpres: *Tertius illuxerat dies a calendis Januariis, quas ita Romani nuncupant.* Euseb. Hist. Eccl. lib. viii. in Appendice: Ἐτος τῷτο ἦν ἐννεακχιδικαίον τῆς Διοκλητιανῆς Βασιλείας, Ξανθικὸς Μῆν, ὃς λέγοιτ' ἂν Ἀπρίλλιος κατὰ Ῥωμαίους, &c. Valesio Interprete: *Anno imperii Diocletiani nono ad decimo, mense Xanthico, quem Romani Aprilem vocant, &c.* Idem Cap. 1. ibid. Διεστὶς Μηνὸς ὀγδόη, [sive ἐβδόμη ut vult Valesius] πρὸ ἐπτα εἰδῶν Ἰενίων λέγοιτ' ἂν παρὰ Ῥωμαίοις. *Die octavo mensis Desii, hoc est, ut Romani dicunt, ante diem septimum idus Junias.* Cap. eod. sub. fin. Διεστὶς Μηνὸς ἐπτακαιδεκάτη· αὕτη παρὰ Ῥωμαίοις ἢ πρὸ δεκαπέντε καλανδῶν Δεκεμβρίων. *Die septimo decimo mensis Dii, quod est apud Romanos ante diem decimum quintum cal. Decembris.* Cap. 7. Διεστὶς μηνὸς πέμπτη, κατὰ δὲ Ῥωμαίους Νόωναις Νοεμβρίαις.

Νοεμβρίαις. Cap. II. Τῇ δ' ἐξῆς Περιίῃ μηνὸς ἡμέρῃ
ἐκκαίδεκάτῃ, Μαρτίῃ κατὰ Ῥωμαίους ἢ πρὸ δεκαεσσάρων
Καλανδῶν. *Postridie verò qui dies erat decimus sextus*
mensis Peritii, hoc est, juxta Romanos, *ante diem*
decimum quartum calendas Martias. Evagrius
Hist. Eccl. lib. iv. cap. 9. Τῷ τῷ Ἰερίῳ ὄγ-
δοον ἔτος τῆς βασιλείας ἄγοντι ἐννέα τε μηνᾶς πρὸς τρισὶν
ἡμέραις, Ἰερινιανὸς ἀδελφιδῆς αὐτῆς συμβασιλεύει, ἀναρρή-
θεις τῇ πρώτῃ τῆ Ξανθικῆ, ἤγαν Ἀπριλλίῃ Μηνός, &c.
Porro cum Justinianus annum imperii octavum tran-
segisset, ac præterea menses novem et dies tres, Jus-
tinianus sororis ejus filius unà cum illo imperavit,
Augustus nuncupatus die primo mensis Xanthici, id
est, Calendis Aprilis, &c. Ibid. Καὶ τῶν αὐτῶν
προελθόντων, Ἰερίνος μεθίσταται τῆς ἐννευθεν βασιλείας, ὑ-
πελθὼν τὴν τέλειον ἡμέραν ἀνὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆ Λῶν
τῆ καὶ Αὐγύστη Μηνός, &c. *Quibus ita peractis, Jus-*
tinus ex hoc Regno ad cæleste Imperium migravit,
fatali morte defunctus primo die mensis Loi, id est,
Calendis Augusti. Ibid. cap. 4. Φεύγει δ' ἔν [sc.
Σευήρος] τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀνὰ τὸν Γορπιαῖον Μῆνα, ὃν
Σεπτέμβριον ἢ Ῥωμαίων λέγει φωνή, &c. *Porro ex An-*
tiocbenâ sede fugit Severus, Mense Gorpio, quem
Romani Septembrem vocant, &c. Et cap. 5.
Ἀνὰ τὸν Ἀρτεμίσιον Μῆνα ἤτοι Μαῖον—βρασμὸς καὶ σεισ-
μὸς ἐπελθόντες τῇ πόλει μικρὰ πᾶσαν ἀναλρέψαντες κατήγα-
γον. *Mensis Artemisii, quem Maium Romani vo-*
cant—succussio et terræ motus Urbi supervenientes,
præne universam prostraverunt. Ita etiam Chroni-
con Casaubon ap. Scalig. seu Antiochenum seu
Constantinopolitanum. Ἐπεὶ ΙΘ Διοκλητιανὸς Βα-
σιλείας—Δύσσω ΚΕ, λέγοιτο δ' ἂν Μάρσιος κατὰ Ῥωμαίους.
Iterum sub Consulibus Οὐεννικίῃ καὶ Λογγίνῃ. Ἐν
τῷ παρόντι ΕΦΛΗ ἔτει γενέσεως κόσμου ἀρχὴν εἰληφότες ἀπὸ
ΚΑ τῆ κατὰ Ῥωμαίους Μαρτίῃ μηνός. Objici fortasse
ex adverso possit clausula illa S. Ignatii Episcopi
Antiochiæ

Antiochiæ antiquissimi in Epistolâ ad Romanos. *Ἐγραψα δὲ ὑμῖν ταῦτα, τῇ πρὸ ἐννέα Καλανδῶν Σεπτεμβρίου.* Ita leguntur hæc verba tum in genuinis tum in interpolatis Ignatii Epistolis, et apud Simeonem Metaphrastem veteremque interpretem Ufferianum. Sed respondeo cum Ufferio maximi apud eruditos omnes nominis Viro *ad Romanos scribentem, Romanis consuetâ temporum notatione uti, quis rationi consentaneum esse non existimaverit?* Peculiaris nimirum hujusce formulæ apud hanc Ignatii Epistolam ratio est habenda, neque ullo modo omnibus Scriptoribus Asiaticis omni tempore adjudicanda. Ex his igitur atque aliis plurimis, quæ proferri possint, liquet Scriptores Græcos Orientales rarò admodum Romana mensibus nomina indidisse, sed plerumque vel suis Mensium nominibus Romana subjecisse, vel Romanis nominibus præfixisse voculas *ἡτοι, ἡγεν, κατὰ Ῥωμαίους, ὅστις ἂν εἴη* et alias id genus plures. Exempla posterioris generis aliqua jam dedimus. Prioris quamplurima sunt videnda in singulis ferè paginis apud Chronicon Casaubon. Ita pag. 291. *Ἐπὶ τέτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ἐσπέρας, ἡμέρα πρώτη Μηνὶ Ξανθίου πρὸ ἸΒ Καλανδῶν Μαΐων.* Iterum: *Ἐπὶ τέτων τῶν ὑπάτων γέγονεν ἔκλειψις ἡλίου, μηνὶ Πανέμω, πρὸ ΙΔ Καλανδῶν Αὐγύων.* Iterum: *Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐδηλώθη νίκη κατὰ Περσῶν, Μηνὶ Γορπιέω, πρὸ Η' Ἰδῶν Σεπτεμβρίων.* Neque hoc mirum, namque menses Macedonici apud Asiaticos propè omnes in usu erant, Antiochenos nempe, Pergamenos, Tyrios, Cæsarienses, &c. Interea verò neutiquam inficias iverim orientales ipsos aliquando menses per Romana simpliciter nomina extulisse. Hoc quidem non est negandum. Sic enim Epiphanius de Ponderibus et Mensuris Cap. 20. *Ἐφ' ᾧ ἐτελεύτησεν*
f
ὁ Οὐ-

ὁ Οὐαλεντινιανὸς ὁ νεώτερος, υἱὸς Οὐαλεντινιανῆ τῆ μεγάλης, εὐρέθεις ἄφνω ἐν τῷ Παλατίῳ πεπνυγμένος, ὡς λόγος, ἐν Εἰδοῖς Ματαίαις. Petavio interprete: *Quibus Coss.* [sc. Arcadio II. et Rufino] *mortuus est Valentinianus junior Valentiniani Magni filius: qui subinde, uti ferunt, præfocatus in palatio repertus est, idibus Maii.* At paulo postea se corrigit præsul eruditissimus, his verbis: 'Ἦν δὲ κατ' Αἰγυπτίους τότε μηνὸς Παχῶν μία καὶ εἰκάς, κατὰ δὲ Ἑλληνας Ἀρτεμισίῳ τρίτῃ καὶ εἰκάς, κατὰ Ρωμαίους δὲ πρὸ δεκαεπτα Καλανδῶν Ἰουνίων. Petavius: *Erat tum apud Ægyptios mensis Pachen dies vicesima prima; juxta Græcos Artemisii mensis tertia et vicesima; secundum Romanos decimo septimo Kalend. Junias.* Neque sane id in Enarratore reprehenderim quòd aliquando, sed quòd semper eos ità extulit. Atque hoc quidem in Ulpianum Antiochenum cadere potuisse vix unquam crediderim.

§ 13. NEQUE aptius ævum Ulpianeum sonat illud ad Orat. *de falsâ Legatione*: 'Ἐν δὲ τοῖς ἀρχαιότεροις ΒΙΒΛΙΟΙΣ εὐρίσκειται τὸ πρόσωπον. *In codicibus autem antiquioribus invenitur πρόσωπον.* Per βιβλίους voluit ἀντιγράφοις, *exemplaribus.* Ita enim apud veteres exemplaria reddi solebant. Demosth. Orat. contra Leptin. τῆς γῆλης τὰ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ. Auctor antiquissimus de LXX interp. ad Timocratem. δηλωσομεν δέ σοι περὶ τῆς κατὰσκευῆς, ὡς ἂν τὰ τῶν ἐπιστολῶν ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ διέλθωμεν. Philemon Criticus vetustissimus mendas appellabat, inquit Casaubonus Præf. in Athen. Τὰς ἐν τοῖς ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ ἐμμεμενηκυίας ἡμαρτημένας γραφάς. Origen. cont. Celsum, Lib. v. Κατὰ μὲν τὰ κοινὰ τῶν ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ. Idem in Joh. tom. vi. Ed. Huet. Τὸ μέντοιγε ἡμαρτῆσθαι ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ τὰ περὶ τῶν ὀνομάτων πωλλαχῇ, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τις πεισθῆναι ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἢ περὶ τὰς ἐπὶ τῶν δαιμονίων

μονίων κατακρημνιζομένους οἰκονομία, &c. [Ita lego hæc ultima, non πεισθεῖν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις· ἢ περὶ τὰς, &c. ut pessimè in Edit.] Ferrarius: *Peccatum equidem frequenter fuisse in Gentilium exemplaribus, indeque errata in Evangeliiis translata faciliè quis credat. Quam ineptè, quam oscitanter! Totam periochen hìc, ut alibi sexcenties, miserè intervertit et corrumpit Ferrarius. Ita potius, ni fallor, refingi debuit: Et subesse quidem Græcis exemplaribus mendas sæpenumerò circa nomina, exinde etiam probari cuipiam possit. In evangeliiis dispensatio illa circa porcos à dæmoniis à rupe præcipitatos, &c. Ad rem redeamus. Eusebius Dem. Evang. Lib. viii. Ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς ἀκριβέσιν ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ τῶν Ἑβδομήκοντα. Unde et in exemplaribus LXX. interpretum emendatissimis. Socrates Hist. Lib. vii. Cap. 32. Αὐτίκα γὰρ ἠγνόησεν [Nestorius] ὅτι ἐν τῇ καθολικῇ Ἰωάννης γέγραπτο ἐν τοῖς ἀδιορθώτοις ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ, &c. Valesius: *Primum itaque ignoravit [Nestorius] in Catholicâ Joannis Epistola ita scriptum esse in antiquis exemplaribus, &c. Epiphanius Ancorato, cap. 31. Ἀλλὰ καὶ, Ἐκλαυσε, κεῖται ἐν τῷ κατὰ Λαζάρου Εὐαγγελίῳ ἐν τοῖς ἀδιορθώτοις ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ. Petavius: Sed et ploravit, ut in Evangelii Lucæ exemplaribus non correctis legitur.* (Scio quidem virum optimè de Christiano et literario orbe meritum Joannem Millium aliter hæc verba Epiphanii et interpunxisse et intellexisse in Prolegomenis ad N. T. 798. Verum mihi locum hunc diu multúmque versanti et expendenti, aliud longè suadet contextus ipsius series, argumentum, et scopus, sicut ostendere haud admodum refugerem, si esset hujus loci. Illud vero Cl. viro facillimè et libentissimè assentior; errare toto cœlo Grotium, cum ista quæ in hoc capite de orthodoxis refert Epiphanius,*

xliv OBSERVATIONES, &c.

in præsides ecclesiasticos rejicienda esse judicaret.) Philoxeni Glossæ Lat. Græc. *Exemplar*, ἀντίγραφον Græco-Lat. Ἀντίγραφον, *Rescriptum*, *Exemplum*, *Exemplar*. Ita enim passim Scholiastæ vetustissimi in Pindarum et Apollonium Rhodium. Βιβλίον verò apud veteres diversum quid ab exemplari significabat, nempe Epistolam. Suidas: Βιβλίον, ΕΠΙΣΤΟΛΗ. Βιβλία etiam epistolas. Hesychius: Βιβλία, βιβλία, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. Pro libris etiam generaliter acceptis usurpabatur. Athenæus, lib. iii. Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς τὸ μίγα ΒΙΒΛΙΟΝ ἴσον ἔλεγεν εἶναι τῷ μεγάλῳ κακῷ. Dalechampius: *Callimachus Grammaticus dicere solebat magnum librum magno malo parem esse*. Glossæ Philoxeni Græc. Lat. Βιβλία, *Libri*, Βιβλίων, *Libellus*, *Liber*, *Codex*. His suffragium ferat etiam Julius Pollux in Onomastico Lib. x. Cap.

14. Εἰ δὲ—ἐπὶ τὴν πρὸς τὰ Βιβλία συνίσταν τις τράποις, &c. Ubi Liber in eo sensu longè longéque ab exemplari differt. De exemplaribus ita loquitur idem Lib. viii. cap. 6. Τῶν δὲ δικαστικῶν ὀνομάτων, Γραμματεῖς, διαμαρτυρίαι, διαθήκαι, ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ.

§ 14. His breviter expositis, latiùs aliquanto diducendis nisi aliò traheret impræsentiarum, coronidem imponant Observationes aliæ duæ, verùm diversi generis. Prima sit, argumenta illa longiuscula, quæ incerti auctoris nomine feruntur, ab eodem profecta fuisse, quo ipsi Commentarii. Ad orationem *de falsâ Legatione* ait Enarrator: Ἐπειδὴ, ὡς Εἰρησώμεν, κατὰ σελήνην ἀριθμοῖσιν οἱ Ἀθηναῖοι. Quoniam, sicut antea notum fecimus, luna cursum in comptis suis sequuntur Athenienses. Et ad Orat. cont. Timocratem: Πρῶτον ἐς δὲ τὰς πενήκοντα, ΟΥΣ Εἰρησώμεν αὐτὴν πρὸς ἀλλομένους ὑπὲρ [vel ὑπὸ] τῆς ἰδίας φυλῆς καὶ πρὸς ἀλλοφύλους τὸ μέρος αὐτῆς [pro μέρος αὐτῆς legendum velim μέρος αὐτῆς]

αὐτῶν τῇ ἰ. e. partem suam] ἐνιαυτῷ. *Prytanes vero, viri quinquaginta quos diximus semper deligi solitos pro suâ tribu, et munere fungi senatorio pro suâ parte anni.* In primâ pericope dicit se antea lectorem docuisse, Menses Atheniensium ad Lunæ cursum componi. Hoc verò nusquam docet nisi in argumento ad Orat. cont. Androtionem, his verbis: Ἰστέον, ὅτι ἀκ ἐψήφισον οἱ Ἀθηναῖοι τὰς μηνᾶς κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν σεληνιακόν. *Wolfius: Sciendum, non supputatos esse menses ab Atheniensibus ad Solis, ut a nobis, sed ad Lunæ cursum.* Patet igitur ultrò nostrum argumentum illud pro suo agnovisse. In pericope secundâ monuisse se dicit singulam tribum elegisse pro se Prytanis quinquaginta, et annum inter se magistratui gerendo distribuuisse. Hoc quoque nusquam aliàs nisi in hoc argumento inveniendum est. Ἦρχον ἔν οἱ πεντακόσιοι, τὰς τριακοσίας πενήκοντα ἡμέρας. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ ἦσαν, καὶ δυσχερῶς ἤνυσεν τὰ πράγματα, διεῖλον ἑαυτοὺς εἰς δέκα μερίδας κατὰ τὰς φυλάς αἰὰ πενήκοντα. Τέτρες γὰρ ἐκάστη φυλὴ ΠΡΟΕΒΑΛΛΕΤΟ. *Wolfius: Quingenti igitur illi trecentos quinquaginta dies in magistratu erant. Sed quia multi erant, et negotia non expeditè succedebant, decuriârunt sese pro tribuum numero, ut singulæ decuriæ quinquagenos continerent.* Hos enim unaquæque tribus designabat. Deinde paulò infra: Ἰστέον δ', ὅτι μὲν πενήκοντα ἐκαλῶντο πρυτάνεις. *Sciendum autem est, quinquagenos illos vocatos fuisse curiones.* Clarius profectò aliquid vix optares. Respondent enim quam exactissimè τέτρες γὰρ ἐκάστη φυλὴ ΠΡΟΕΒΑΛΛΕΤΟ istis supra citatis, ἃς ἔπομεν αἰὲ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ. Omnia autem argumenta illa anonyma ejusdem commatis et manûs esse nemo est, credo, qui negaverit. Porro confirmatur idem ex alio loco. Is est in argumentò
ad

ad Orat. πρὸς Λίππιν. sub fin. Ἰτίον δὲ ἐπὶ τῇ META-
ΧΕΙΡΙΣΙΝ τῷ λόγῳ. *Verum ad ipsius Orationis ex-
positionem transeundum est.* Hæc quidem absunt
in Editione Wolfii, at comparent in Morellianâ
quæ eam secuta est. Neque ea cur rejicienda
sint, video. Sed enim si revera pro genuinis ac-
cipiantur, non opus fuerit ut nos diutius illis
immoremur, cum satis clament.

§ 15. SECUNDA sit, Vitam illam Demosthenis
brevem, qui Plutarcho inscribitur, non alii quam
Nostro esse tribuendam. En ipsum ad Orat.
cont. Timocratem: Καλλίστρατος δὲ ἐστὶ ρήτωρ, ἔζη-
λωτὴς ἐγένετο Δημοσθένος. Περὶ ἧς ἔφη ἐρωτηθεὶς ὁ Δημο-
σθένης, τίς ἀμείνων ρήτωρ, σὺ ἢ Καλλίστρατος; ἐγὼ μὴν γρα-
φόμενος, Καλλίστρατος δὲ ἀκρόμενος. Ἦν γὰρ ἐπιδεικτικὸς
σφόδρα ὁ Καλλίστρατος. Ὅθεν καὶ ἀκρόσας αὐτῷ ἐπιθυμῶ-
ν ὁ Δημοσθένης, εἰς ἐπιθυμίαν ἦλθε λόγων, ΩΣ ΕΡΗ-
ΚΑΜΕΝ ΕΝ ΤΩ ΒΙΩ ΑΤΤΟΥ. Wolfius: *Callis-
tratus autem Orator fuit, cujus admirator exstitit De-
mosthenes, deque eo rogatus uter esset melior orator,
ipsene an Callistratus? Ego, inquit, in scribendo;
Callistratus in dicendo. Multum enim in declamando
valuit Callistratus: quem cum declamantem vidisset
Demosthenes, Eloquentiæ cupiditate, ut in Vitâ ejus
diximus, est inflammatus.* Videamus nunc De-
mosthenis Vitam quæ dicitur ex Plutarcho: Ὡς
δὲ Ἡγησίας ὁ Μάγνης φησὶν, ἰδεῖσθαι τῷ παιδαγωγῷ, ἵνα
Καλλιστράτης Εμπαίδης Ἀπιδναίης ρήτορος δοῦνός καὶ ἱππαρ-
χίσαντος καὶ ἀναθίντος τὸν βωμὸν τῷ Ἑρμῇ τῷ ἀγοραίῳ,
μέλλοντος ἐν τῷ δήμῳ λέγειν, ἀκρόσῃ. ΑΚΟΥΣΑΣ ΔΕ,
ΕΡΑΣΤΗΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ. Wolfius: *Ut
autem Hegesias Magnes refert, pædagogum oravit, ut
Callistratum Empædum Apbidnæum probatum Ora-
torem, qui et Magister fuit Equitum, et Mercurio
forensi aram dedicavit, quum is ad populum verba
facturus esset, audire liceret: Eoque audito, elo-
quentiæ*

quentiæ amore captus est. Ad priora illa in Comment. ad Timocrat. hæc subnotat Wolfius: *Libanius et Plutarchus Callistrati actionis Oropiæ mentionem faciunt. Sed comparationis Callistrati et Demosthenis non meminerunt. Forsan et Ulpianus Demosthenis Vitam descripsit.* Dum Plutarchum laudat Wolfius, prolixiorem et limatiorem Demosthenis Vitam, qui certè Plutarchi fœtus est, innuit, ab hac brevi de quâ agimus longè diversam.] Mirum profectò est Wolfium, cum hæc scriberet, nullam vidisse inter Enarratorem et Βιόγραφον similitudinem, quum, ut aiunt, ovum ovo non est similius, quam ἀκῆσας αὐτῆ ἐπιδεικνυμένης ὁ Δημοσθένης εἰς ἐπιθυμίαν ἤλθε λόγων, illis ἀκῆσας δὲ ἱραγῆς ἰγύνειο τῶν λόγων. Ista me fateor (præsertim cum hanc Vitam Demosthenis incerti esse auctoris et Plutarcho temerè falsoque inscriptam consentiant pœnè eruditi omnes) eandem utrobique manum non modo cogunt libentè agnoscere, verùm etiam paulò constantiùs asserere.

Atque hæc tibi qualia qualia sunt pro tempore et ingenii nostri modulo, Erudite Lector, in manus do. Exilia quidem illa fortassè et imperita, juventutisque ut est ferventioris temeritatem referentia; spero tamen, haud prorsus injucunda. Neque interea eò unicè spectare credas quæ legis ut Commentarios tam insignes tam doctos atque utiles è manibus tuis excuterent. Extremæ quidem id esset dementiæ, et hominis, qui diligentiam tot Virorum Clarissimorum in evolvendis illis et illucubrandis ineptissime reprehenderet. Ipsi denique amico nostro et necessitudinis arctissimæ rationibus defuerim, si in eam ejus operam et industriam involarem, quam adeò felicem et eruditam in illis excolendis atque exornandis collocavit. Suus igitur

xlvi OBSERVATIONES, &c.

igitur illis, Pseudulpianis licet, adhuc sit honos
et auctoritas. Plures indies Casaubonos, Vale-
sios, Petitos, Sigonios, Meursios, Pearsonios
(quales, Deus bone! et quantos Viros!) exer-
ceant. Absit profecto, ut quæ literati illi heroes
etiam laudare non dedignantur, ea nos homun-
ciones sciolique despiciatui habere audeamus.

J. C.

Coll. Regal.

3 Id. Nov. MDCCXXX.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ τῆ ΠΡΩΤΟΥ ΔΟΓΟΥ

τῆ κατὰ

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ.

ΚΑΚΩΣ ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Φίλιππον οἱ Ἀθηναῖοι φερόμενοι συνεληλύθασιν εἰς ἐκκλησίαν ἀθυμῶντες· ὁ τοίνυν ῥήτωρ τὴν τε ἀθυμίαν περιᾶται παύειν, λέγων ἔδεν εἶναι θαυμαστὸν, εἰ ῥαθυμῶντες κεκράτηνται· καὶ εἰσηγεῖται, πῶς ἂν ἄριστα τῷ πολέμῳ προσενεχθεῖεν· κελεύει δὴ δύο δυνάμεις παρασκευάσασθαι, μίαν μὲν μείζω, πολιτικὴν, ἣ τις οἴκοι μένῃσα, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας ἑτοιμος ὑπάρξει· ἑτέραν δὲ ἐλάττω, ξένων οὖν τῶν στρατευομένων, παραμειγμένων δέ· καὶ κελεύει τὴν δυνάμιν μὴ Ἀθήνησι μένειν, μηδὲ ἐκ τῆς πόλεως ποιεῖσθαι τὰς βοηθείας, ἀλλὰ περὶ τὴν Μακεδονίαν ἀνασρέφεισθαι πολεμῶσαν ἀδιαλείπτως, ἵνα μὴ τὰς Ἑτησίας πνέουσας ἐπιληρῆσας ὁ Φίλιππος, ἢ καὶ τὸν χειμῶνα, ἥνικα Ἀθήνηθεν εἰς Μακεδονίαν πλεῖν ἔδναλόν, ἐπιχειρῇ τοῖς πράγμασι, καὶ παρὰ τὴν ἀπασίαν τὴν τῶν Ἀθηναίων, ἀπάντων κρατῇ· ἀλλ' ἐγγὺς ἢ πρὸς αὐτὸν ἀντιταξομένη δύναμις πρὸς αὐτὸν ὑπάρχη.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α.

α. ΕΙ μὲν περὶ καινῶ τινος πράγμα-
τος προτίθετο, ὥ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, λέγειν, ἐπισχὼν ἂν ἕως οἱ πλεῖ-

506

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΟΥ Α.

Εξήγησις, καὶ σχόλια.

ΚΑΤΑ Φιλίππου] Ζητήσιν, εἰ
τῷ συμβουλευτικῷ ἴδιον ἢ
προϊοπή τε καὶ ἀποϊοπή, ἐδ' ὅ-
λως δὲ ἡ κατηγορία, πῶς ἐπαύθη
ἐπιγίγραπται ὁ λόγος· συμβουλευ-
τικὸς ὢν, κατὰ Φιλίππου· καὶ φα-
μὲν ὅτι πολλάκις τὰ τρία εἶδη τῆς
ρήτορικῆς ἐπιμύνηται, ἀντὶ ὕλης
ἀλλήλοις καθιστάμενα, ὥσπερ ἐπ-
ταύθα· βεβλόμενος γὰρ κατασκευ-
άσαι, ὅτι δι' τὴν Μακεδονίαν κα-
κῶσαι, ὕλη ἐχρήσατο τῇ κατὰ τῷ
Φιλίππου καταδρομῇ· ἰστέον, ὅτι ἐν
μὲν τοῖς ἄλλοις λόγοις, ὕλη ἦν ἡ
τῶν Ὀλυθίων πολιορκία· αὕτη γὰρ
εὐπορίας ἐν τῷ λέγειν αἰτία τῷ
ρήτορι καθίσταται· συνεχὲς δὲ, ἡ
τῶν Ἀθηναίων δύναμις· ἐπαύθη δὲ,
ὕλη μὲν ὁ Μακεδὼν· συνεχὲς δὲ,
οἱ Ἀθηναῖοι. Διὰ τὸτο καὶ ἐτίρας
ἐπιγραφεῖς ὡς πρὸς τὰς προλα-
βούσας λύσεις ἔτυχε. Τὰ δὲ τῷ λόγῳ
ἐνδυμηματικὰ κεφάλαια τρία εἰ-

σὶ, τὸ ἐρῶμένως ἀντιλαμβάνεσθαι
τῶν πραγμάτων, τὸ αὐτὸς γρα-
τεῦσθαι, τὸ πόρως χρημάτων ἐπι-
νοεῖν, ὅθεν τὸ σιτηρέσιον τοῖς γρα-
τευομένοις γιγνέσθαι· διὰ γὰρ τῷ
ἀναβιβάσκῃ τὴν ἐπιστολήν, ἐδὲν ἴ-
τερον, εἰ μὴ παροξύνει, καὶ ἀντι-
λαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων δι-
δάσκει. Τὸ δὲ προοίμιον, ἐκ ἀπὸ
τῷ πρᾶγματός, ἀλλ' ἀπὸ τῷ προσ-
ώπῳ· ἀνασάντος γὰρ αὐτῷ πρὸς
τῶν περισυλλέγων ἐνδοσχεραίων τι-
νες, ὁ δὲ καὶ διαραπύει.

‡ Εἰ μὲν περὶ καινῶ τινος
πράγματος προτίθετο, ὥ Ἀθη-
ναῖοι] Τὸ προοίμιον ἄνω προτά-
σις· ἀρχεται γὰρ ἀπὸ τῆς κα-
τασκευῆς· τὴν γὰρ πρῶτασιν ἐν τῷ
νῷ ἔλαβε τὴν ἐκ τῶν γιγνόντων μέλ-
ησαν αὐτῷ προοίσιον· ἐξ ἀντι-
πίπτουτος δὲ τὸ προοίμιον· ἀν-
τίπτει γὰρ αὐτῷ πῶς παρὰ τὴν
ἡλικίαν λέγει· λυσι ἐν διὰ τὸ
λέγειν,

σοι τῶν εἰωθότων, γνώμην ἀπεφώνησαντο·

εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λέγειν, ὅτι περὶ παλαιῶν πραγμάτων ἢ σκίψις, περὶ ὧν εἶπον καὶ οἱ πρῶτοι.

Εἰ μὲν περὶ καινῶν] Απολογεῖται μὲν ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς προαρχάσαι τὴν τάξιν τῶν γέροντων· ἰστίοι δὲ, ὅτι συλλογιστικῶς τὸ τοῦ λυσι, ὥστε ἔλγειν, εἶδα μὲν ὅτι ἀναγκαῖον ἔστι πρῶτος λέγειν τὰς γέροντας, ἀλλὰ τὸ τοῦ γ' ὅταν ἢ ἡ βουλὴ περὶ καινῶν τινος πράγματος· οὖν δὲ ἢ περὶ καινῶν πράγματος· περὶ γὰρ Φιλίππου βουλευόμεθα· ὧτε ἤδη πολλάκις εἰπόντων τῶν γέροντων περὶ τούτου, ἰ ἢ παραχαράττω τὸν νόμον· καὶ ὅπως μὲν ὅτος συνλογισαίῃ· ἢ δὲ ἀλήθεια ἔχει, ὡς εἴτε παλαιὸν ἢ τὸ πρᾶγμα, εἴτε καινόν, ἔδωκε τὰς γέροντας λέγειν πρῶτος· ἐπειδὴ δὲ οὖν πᾶν τιθεῖσθαι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν τριακοντὰ ὀδο πόλεων τῶν Χαλκιδικῶν, καὶ ἐπὶ τῇ πολλῇ αὐξήσει τῷ Φιλίππῳ, δια τούτο προαρχάσαι τὴν τάξιν ἐπιχειρήσιν. Ἄλλως. Ἐν τῷ περὶ τῆς περιβολῆς λόγῳ λέγει Εὐμογύνης, τῆς ἰδίας τὴν καίλασκειν περιίρειν εἶναι τῆς προτάσεως· καὶ κίχρηται τὴν τῷ παραδείγματι· τὸ γὰρ, εἰ μὴν περὶ καινῶν τινος πράγματος προτιθέντο λέγειν, καὶ τὰ λοιπὰ, ἔστιν ἡ καίλασκειν· τὸ δὲ, ἐπειδὴ 2 δὲ περὶ ὧν πολλὰκις, καὶ τὰ λοιπὰ, ἔστιν ἡ πρότασις· πρότασις γὰρ ἔστιν, ὅτι δεῖ καὶ νωλερῶς ὅτος, πρῶτος λόγιος ἀνέχουσιν· αἱ δὲ ταύτης καίλασκειν, ὅτι με-

δὲ τῶν δεόντων οἱ εἰωθότες, ἦτοι οἱ περισσύτεροι εἰρήκασιν· ὁ δὲ σοφιστὴς Ἀσκληπιὸς καίλασκειν εἶναι λέγει αἰνῶ προτάσεως· ὁ δὲ Ἰσοκράτης ἐν τῷ τῷ Ἀρχιδάμῳ τὴν πρότασιν πρῶτην ποιήσας, ἐπήνεγκε τὴν καίλασκειν, οἶον, “ὅπως” “τινὲς ὑμῶν θαυμαζοῦσιν, ὅτι τῶν” “ἄλλων χρόνων ἐμμεμενηκῶς τοῖς” “τῆς πόλεως νόμοις, ὡς ἐκ οἷδ’ εἰ” “τις ἄλλος τῶν ἡλικιωτῶν, τοσαύτην” “τὴν πεποίθησιν τὴν μελαβολὴν” καὶ τὰ ἡξῆς· τούτο ἢ πρότασις· ἢ δὲ καίλασκειν, “ἰγὼ δὲ εἰ μὴν” “τις τῶν εἰθισμένων ἐν ὑμῖν 3 ἀπο” “ρεῖται ἀξίως ἢ τῆς πόλεως εἰρη” “κῶς, πολλὰν αἰ ψυχὰν ἤγοι.”

προτιθέντο] Ἀντὶ τῆς προειργασίας· τινὲς δὲ, ἀντὶ τῆς προεργασίας· ἐπειδὴ περὶ σαφιδας τινὰς ἐνέγραφοι, ἐχέσας τὸ πρᾶγμα περὶ 3 ἢ σκίψις, καὶ περὶ 3 συνελθούσας· καὶ προτιθέντο τῆς ἐκκλησίας, ἵνα γινῶσι πάντες περὶ τίνος ἔστιν ἡ ἐκκλησία.

λέγειν] Διὲ ὑπερβαίνει ἐν τῷ, ἢ ἢ ὅπως· εἰ μὴν περὶ καινῶν τινος πράγματος λέγειν προτιθέντο, ἐπισχῶν καὶ ἀταμίνας ἕως ὅτου ἐπὶ πωσιν οἱ γέροντες, τότε καὶ αὐτοὶ ἐπιειρώμην, ἢ γινώσκω λίσιν· ἰστίοι δὲ, ὅτι τῷ Ἰσοκράτῳ προοιμίῳ ἐχρήσατο τῷ ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ· καὶ γὰρ τὸ ἐπιχειρήμα ἔστιν, ὅτι νῦν ὧν, προλαμβάνει τὰς γέροντας·

ἐπισχῶν] Διὰ τῆς ἐπισχῶν, ἔδειξεν ὡς καὶ τότε μόλις εἶχε καρτερεῖσθαι, μὴ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων

1 Deest ὡ.

2 Deest δι.

3 ἀγορεύει.

A 2

πρῶτος

εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν ὑπὸ τέτων
 ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἂν ἤγον· εἰ δὲ μὴ,
 τότε ἂν ἰ καὶ αὐτὸς ἐπειρώμην ἃ γινώσ-
 κω λέγειν· ἐπειδὴν δὲ περὶ ὧν πολλάκις
 εἰρήκασιν ἔτοι πρότερον, συμβαίνει καὶ νυνὶ
 σκοπεῖν, ἡγῆμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς, εἰκό-
 τως ἂν συγνώμης τυγχάνειν· εἰ γὰρ ἐκ
 τῆ παρεληλυθότος χρόνου τὰ δέοντα ἔτοι
 συνεβέλευνον, ἔδεν ἂν ὑμᾶς νῦν ἔδει βε-
 λεύεσθαι.

β'. Πρῶ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πρῶτος εἰπεῖν, ἐκ μίσηφορᾶς τῶν
 προθυμαμένων ἱππῶν δραμεῖν καὶ
 ἐπιχομένῳ.

τῶν εἰωθότων] Θίλει εἰπεῖν τῶν
 γερόντων· ὅρα δὲ πῶς λειηθότως
 αὐτὸς διέβαλε διὰ τῆ εἰπεῖν τῶν
 εἰωθότων· ἵνα δηλώσῃ, ὅτι μόνον
 ἔθος ἔχουσι λέγειν πρῶτοι, ἢ μὴ
 καὶ χρησιμὸν τι συμβαλεῖν.

εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι] Διὰ τῆ
 εἰπεῖν τῆτο, κριτὴν τῶν προγεγε-
 νῆτων ἐπιδείξει· τῷ δὲ μερισμῷ καὶ
 ὑπομερισμῷ σχήματι κέχρηται
 ἵνα ταῦτα· εἰπὼν γὰρ, τὸν μὲν ἄνω
 σύνδεσμον, ἢ ἐπήγαγεν εὐθὺς τὸν
 δι, ἀλλὰ ἄλλον μὲν· ἐστὶ γὰρ ὁ με-
 ρισμὸς καὶ ὑπομερισμὸς, ὅταν εἰ-
 πῶν δύο μὲν, ἰ ἀνάγκην ἔχει πρὸς

τὰ δύο μὲν ἀποδοῦναι δύο δὲ, ὅπερ
 ἐστὶ καὶ ἵνα ταῦτα εὐρεῖν. Ὅρα δὲ
 πῶς πάλιν ἀξιοπείσως εἴπει τὸ ἡ-
 ρισκί μοι, ὃ ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ συμ-
 βῆλ' ἀγαθὴ συμβαλευνθεῖσα βε-
 λή· τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο ἐστὶ καὶ
 παρὰ τῷ ποιητῇ· Χαῖρ' Ἀχιλεῦ,
 δαιτὸς μὲν εἴσης ἢ ἐκιδιυῖς, ἢ
 μὲν ἐν κλισίῃ. Ἀλλως. Τὸ σχῆ-
 μα, οἱ μὲν καλῶσι διπλὴν με-
 ρισμόν, οἱ δὲ μερισμόν τι καὶ ὑ-
 πομερισμόν· εἰρηκῶς γὰρ πρότερον
 δύο μὲν, ἐπήγαγε δύο δὲ. Ἐπι-
 φέρουσι δὲ αὐτὸς πολλάκις, ἢ κατὰ
 τάξιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πρῶτον τὸ
 τελευταῖον.

ἡσυχίαν ἂν ἤγον] Τὸ ἔθος τὸ
 οἰκίον διακινεῖν ὡς ὁ Φιλόνομος

ἰ ἀνάγκη.

τοῦ.

β'. Πρῶτον μὲν ἔν, ἐκ ἀθυμῆσον, ὧ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς παρῆσι πράγμασιν,
ἐδ' εἰ πάνυ φαύλως ἔχειν δοκεῖ. ὁ γὰρ ἐσι
χείρισον αὐτῶν ἐκ τῆ παρεληλυθότος χρό-
νου, τῆτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτισον ὑπαρ-
χει. Τί ἔν ἐσι τῆτο; ὅτι ἐδὲν, ὧ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, τῶν δεόντων ποιόντων ὑμῶν,
κακῶς τὰ πράγματα ἔχει· ἐπέιτοιγε, εἰ
πάνθ' ἃ προσῆκε πρᾶττόντων, ἕτως εἶχεν·
ἐδ' ἂν ἐλπίς ἦν, αὐτὰ βελτίω γενέσθαι.

Ἐπεῖτα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τοῖς καλῶς λεγομένοις.

αὐτὸς ἐπειρώμην] Διὰ τοῦ εἰ-
πεῖν ἐπειρώμην, ἵταπεινώσει τὸν λό-
γον, ὡς ἂ πάντως ἔσῳν τὰ συμ-
φύροισιν.

ἐπειδὴ δὲ] Κατασκευὴ τῆ προ-
ομιμῆς.

πολλάκις εἰρήκασιν ἔτοι] Πά-
λιν αὐτὲς εὐφυῶς διαβάλλει διὰ
τῆ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις μὲν εἰρήκα-
σιν, ἐδὲν δὲ ἦνυσαν.

ἔτοι πρότερον] Τὸ σχῆμα δικ-
τικόν, φαυλισμὸς δὲ ἐκφαλισκόν.

συγγνώμης τυγχάνει] Καίτοι
ἀποδείξας ὡς ἔχ' ἀμαρτάνει, διὰ
τὸ ταπεινοφροεῖν, συγγνώμης τὸ
τοιοῦτο καλεῖ.

Πρῶτον μὲν ἔν] Εἰς τὸ δυνατὸν
πρῶτον εἰσεβαλεῖ, μεμνημένην τῇ
γυναικίᾳ τὴν παρὰμυθίαν ποι-

ησάμενος.

ἐδ' εἰ πάνυ φαύλως] Ἀπὸ δι-
ραπείας τινὸς ἐχέσης αἰτίαν τῆ
μὴ δεῖν ἀθυμεῖν, τὴν εἰσελθὼν τῶν
ἀγῶνιν ἐποίησατο. Διὰ τοῦ εἰπεῖν,
ἐκ ἀθυμῆσον, ἐδ' εἰ πάνυ φαύ-
λως ἔχειν δοκεῖ, δείκνυσιν ὡς θάρ-
ρειν, χρή· καὶ γὰρ τοῖς εἰς ἄκρον
ἤκασιν ἵδον τῆτο παραινεῖται αἰ.

ὁ γὰρ ἐσι χείρισον] Τὸ σχῆμα
παραπροσδοκίαν· οἱ δὲ λίγους
δεύτερον εἶναι προσήμιον, τῆτο λί-
γους εἶναι κατασκευὴν αὐτῆς.

Τί ἔν ἐσι τοῦτο] Καὶ τοῦτο τὸ
ἐνθύμημα εἰλεπταὶ ἐκ παραδόξου·
ὁ δὲ φησὶ, τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ ὑμᾶς
ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔδραψεν χρόνον,
τοῦτο ἀποθέμενοι, πάλιν ὠφελήθη-
σόμεθα.

Ἐπεὶ

Ἐπειδὴ ἐνθυμηέον, καὶ παρ' ἄλλων ἀκέσ-
σι, καὶ τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς ἀναμιμνησκο-
μένοις, ἡλικίην πότε ἔχόντων δύναμιν Λα-
κεδαιμονίων, ἐξ ἧ χρόνος ἔ πολὺς, ὥς
καλῶς καὶ προσηκόντως ἔδεν ἀνάξιον
ὕμεις ἐπράξατε τῆς πόλεως· ἀλλ' ὑπε-
μείνατε ὑπὲρ τῶν δικαίων τὸν
πρὸς ἐκείνης πόλεμον. Τίνος ἔννεκα
ταῦτα λέγω; ἵν' εἰδῆτε, ὧ ἄνδρες Α-
θηναῖοι, καὶ θεάσησθε, ὅτι ἔδεν ἔτε
φυλαττομένοις ὑμῖν ἐς φοβερόν, ἔτ' ἂν
ὀλι-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἐπειδὴ ἐνθυμηέον] Διὶ γὰρ τὴς
ἄρεϊ ἀκούστας καίλανοι καὶ ἐνθυ-
μίσθαι περὶ τῶν πραγμάτων· τὴς
δὲ εἰδότας, διὰ τῆς μνήμης ἀνακαι-
εῖζιν τὰ γεγενημένα.

ἐνθυμηέον] Καλῶς ἐπήγαγε τοῦ-
το τὸ παράδειγμα· εἰώθασι γὰρ
εἰ ἄνθρωποι διὰ τῶν ὁμοίων πα-
θημάτων ἐπιλαφρύνεσθαι. Μιρίζει
δὲ τὸν λόγον εἰς δύο, εἰς τε νεώτερος
μὴ εἰδότες τὰ παλαιά, καὶ ὁφεί-
λους αὐτὰ παρὰ τῶν πρεσβυτέ-
ρων μαθαίνειν· καὶ εἰς γέροντας, εἰ-
δότες μὲν τὰ παλαιά, χρήστους
δὲ ὅμως καὶ ἀναμνηστικῶς.

ἡλικίην πότε ἔχοντων] Ἐπὶ πε-
ριδεῖς ἦν ὁ δῆμος διὰ τὴν τῷ Φι-
λίππῳ δύναμιν, ἐν παραδείγμα-

τος τὸ θάρρειν αὐτοῖς ὑπορίσασθαι·
καὶ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἔ μικρό-
τερον τοῦ Μακεδόνης ἴσχυσαν, κατὰ
γῆν τε καὶ θάλασσαν.

ἐξ ἧ χρόνος] Ἵνα μή τις εἴπῃ,
πάσαι τοιοῦτοι ἦμεν, νῦν δὲ ὁ
χρόνος ἥλλαξε τὰ πράγματα,
προσέθηκεν, ἐξ ἧ χρόνος ἔ πολὺς.

† οὔτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐς
φοβερόν] Λεῖπει τὴν ῥαθυμίαν·
ἐὰν φυλάττησθε, φησὶ, καὶ ἐκφεύ-
γητε αὐτὴν, οὐδὲν ὑμῖν φοβερόν
ἴσται· σημεῖν δὲ τοῦτε ἡ Λακε-
δαιμονίων δύναμις, ἧς ἐκράτετε ἐκ
τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασι τὸν
νῦν.

οἶον ἂν] Εὐφώμως αὐτὸ εἶπε
πάντ, φάσκων οἶον ἂν ὑμεῖς βέ-
λησθε,

ὀλιγωρῆτε, τοιῦτον, οἷον ἂν ὑμεῖς βέ-
λησθε, παραδείγμασι χρώμενοι, τῇ τότε
ῥώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, ἧς ἐκρατεῖτε
ἐκ τῆ προσέχειν τοῖς πράγμασι τὸν νῦν,
καὶ τῇ νῦν ὕβρει τέττε, δι' ἣν ταραττόμεθα,
ἐκ τῆ μηδὲν φρονίζειν ὧν ἐχρῆν.

γ'. Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, δυσπολέμητον οἶεται τὸν Φίλιππον
εἶναι, σκοπῶν τό τε πλῆθος τῆς νῦν ὑπ-
αρχέσης αὐτῷ δυνάμεως, καὶ τὸ τὰ χω-
ρία πάντῃ ἀπολωλέναι τῇ πόλει· ὁρθῶς
μὲν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λησθε, τελίσιν, ἀργίας νικῆσαι.

παραδείγμασι] Πρὸς τὸ ὑδεῖν
ὑμῖν ἰσι φοδερόν.

χρωμένους] Εἰ δὲ χωρὶς τῆς,
πρὸς τὸ ἵνα εἰδῆτε χρωμένοι.

καὶ τῇ νῦν ὕβρει] Ἄνω μὲν ὅτι
ἔλεγε περὶ Λακεδαιμονίων, ῥώμῃ
εἶπεν· ἐνταῦθα δὲ ἐπιπῆθι θίλει τα-
πεινὸν τὸν Μακεδόνα, ὕβριν εἶπεν·
πάνν δὲ τοῦτο ἔχθισον τοῖς Ἀθη-
ναίοις· καὶ γὰρ ἐλευθερίας ἱεραὶ
καθεστῆκισαν.

† Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι] Εἰςβολὴ κατὰ τὸ κεφα-
λαῖον τὸ δυνατόν.

Εἰ δέ τις ὑμῶν] Ὅσας οἶδιν ὁ
ῥήτωρ ἰσχυρὰς ἀντιθέσεις, πρῶτον
τέττων λέγει τὰς λύσεις· εἰθ' ὅτω
σαθρὰς ἀποδείξας αὐτάς, προφα-

νῶς προβάλλεται· ὥσπερ ἔν καὶ
ταῦθα· τὴν δὲ ἀντίθεσιν τὴν παρ-
ῆσαν εἰς δύο καίλασκειν, ἐκ τῆ
τῆς τέττε δυνάμεως, καὶ πλείστην
ἐκ τῆς οἰκείας ἀσθενείας τῶν Ἀθη-
ναίων· εἴτα ἐπιπῆθι εἰ καὶ τὰ μά-
λιστα ἰδοῦναι λελύσθαι ἢ ἀντίθεσις,
ὅλως ἔτι σφοδρὰ ἦν, τὴν μὲν ἀρχὴν
συνιρέχει τῇ ἀληθείᾳ· διὸ γὰρ τὸν
ῥήτορα διὰ τὸ μὴ δοκεῖν ἀναιδῆ, καὶ
τοῖς προφανῶς ἀληθεῖσι πολέμοις,
ἐπὶ τῶν τοιούτων, τὴν μὲν ἀρχὴν
συνιδόουσι, τελευταῖον δὲ καὶ ὑπὲρ
τῆς συνικρομῆς ἀπολογεῖσθαι.

δυσπολέμητον] Δυσπολέμητος
εἶπεν, καὶ ἔχθι ἀκαταγώνιστος· ὁ μὲν
γὰρ ἀκαταγώνιστος, ὑδὲπιθι ἡττῶ-
νται· ὁ δὲ δυσπολέμητος, δυσχι-
ρῶς μὲν, ὅμως δὲ καταγωνίζεται·
ἔπειτα

μὲν οἶεται. λογισάσθω μέντοι τῷτο, ὅτι
 εἵχομέν ποιε ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 Πύδναν, καὶ Ποτίδαιαν, καὶ Μεθώνην, καὶ
 πάνλα τὸν τόπον τῷτον οἰκεῖον κύκλῳ, καὶ
 πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνῃς νῦν ὄντων ἐθνῶν,
 αὐτονομήμενα καὶ ἐλεύθερα ὑπῆρχε, καὶ
 μᾶλλον ἡμῖν ἐβόλετ' ἔχειν οἰκειῶς, ἢ
 ἐκείνῳ. Εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε ταύ-
 την ἔσχε τὴν γνώμην, ὡς χαλεπὸν πο-
 λεμεῖν ἐσιν Ἀθηναίοις, ἔχουσι τοιαῦτα
 ἐπιχειρήματα, τῆς αὐτῆς χώρας, ἔρημος
 ὢν σύμμάχων, εἰδὲν ἂν, ὢν νυνὶ πε-
 ποίηκεν, ἔπραξεν· εἰδὲ τοσαύτην ἐκτί-
 σαίῃ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὅπερ ἐνταῦθα θύλων ὑποφῆναι,
 παρέθελο.

‡ λογισάσθω μέντοι τῷτο ὅτι]
 Συνέχει τοῖς ὁμολογημένοις ἐπὶ
 τῷ τὸ σπυδαζόμενον αἰῶσαι.

κύκλῳ] Τινὲς φασιν ὅτι, ἐπειδὴ
 ἀκλή ἐστιν ὁ τόπος, διὰ τοῦτο εἶπε
 τὸ κύκλῳ· οἱ δὲ, ὅτι ἐπειδὴ ἐν κύ-
 κλῳ αὐταὶ ἐκείνο.

Εἰ τοίνυν] Τὸ καθ' ὑπόθεσιν τὸ
 σχῆμα.

ἐπιτειχίσματα] Ἐπιτειχίσματα,
 τόπος ὑψηλός, ὃν ἂν προκατα-
 λαβούτις πολέμιοι τευχίσαιαν, διὰ

τὸ ἐπιτεῦθεν αὐτὸς ὁρμωμένους ἐπι-
 τίθεσθαι τοῖς ἐχθροῖς· ἐκεῖνος ἔν
 διὰ τὸ πολεῖν, πρὸς ζῆλον τῶν
 Ἀθηναίων, ἐπαινέει τὸν Μακεδόνα·
 οἶδε γὰρ ἐν καιρῷ ἐπαινεῖν καὶ τὸν
 πολέμιον.

‡ ἀλλ' οἶδεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι
 τοῦτο καλῶς] Οὐκ ἐπαινον ἔχει τοῦ
 Φιλίππου μόνον ὡς καλῶς τι ποιή-
 σαντος, ἀλλὰ καὶ προέροπῃν τῶν
 Ἀθηναίων· μισησάσθε γὰρ, φησὶ,
 καὶ ὑμεῖς τὸν καλῶς προσβίβια.

ἄλλα τοῦ πολέμου] Ἐκ μέλα-
 φορέας τοῦ κειμένου τοῖς παλαι-

μοις

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 9

σαλο δυνάμιν· ἀλλ' οἶδεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆτο καλῶς ἐκεῖνος, ὅτι ταῦτα μέν ἐσιν ἅπαντα τὰ χωρία, ἄλλα τῆ πολέμῳ, κείμενα ἐν μέσῳ· φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παρῆσι τὰ τῶν ἀπόντων, καὶ τοῖς ἐθέλῃσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν, τὰ τῶν ἀμελόντων. καὶ γὰρ τοι, ταύτῃ χρησάμενος τῇ γνώμῃ, πάντα κατέστραπται καὶ ἔχει· τὰ μὲν, ὡς ἂν ἐλὼν τις ἔχοι πολέμῳ, τὰ δὲ, σύμμαχα καὶ φίλα ποιησάμενος· καὶ γὰρ συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νῦν τέτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες, ἕς ἂν ὀρῶσι παρσκευασ-

B

μένους

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔστιν ἄλλα ἐν μέσῳ. Ἐπαθλα δὲ ἐκ εὐρηται, εἰ μὴ ἅπαξ παρ' Εὐριπίδῃ.

† καὶ τοῖς ἐθέλῃσι πονεῖν] Τὰ τῶν ἀμελόντων τῶν προοόντων ἐστίν.

καὶ τοῖς ἐθέλῃσι] Ὅρα, ὅτι δι' ἐκείνῃ τῇ τρόπῃ φησὶν αὐτὸν ἡσυχίαι· τὰς πόλεις, δι' ἃ βέλῃται αὐτὸς προσέχειν τοῖς πράγμασι.

τὰ μὲν, ὡς ἂν ἐλὼν τις] Ἐπειδὴ τὸ κατέστραπται φερόν ἐστιν, ἐπὶ

γαρ ταπεινώσει χάριν, ὡς ἂν ἐλὼν τις ἔχοι πολέμῳ.

καὶ γὰρ συμμαχεῖν] Ἐπειδὴ ἐλύπει τὰς Ἀθηναίους τὸ τὸν Φίλιππον ἔχειν συμμαχὸν καὶ φίλον, διὰ τῆς καθολικῆς γνώμης τῆτο θεράπευσεν.

τέτοις ἐθέλ.] Ἐπειδὴ ἀνελόντες ἰφόμενοι αὐτὰς, ἐπὶ αὐτὸν τὸν Φίλιππον ἰσχυρὸν διὰ τῆ ἔχον συμμαχίας, ἐπήγαγε τῆτο παραμυθόμενος, ὡς ὅτι ἐὰν αὐτοὶ τὰ αὐτὰ

μένους, καὶ πράττειν ἐθέλοντας ἃ χρή.

δ'. Ἄν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐβελήσῃτε γενέσθαι γνώμης νῦν, ἐπειδήπερ ἔ πρότερον· καὶ ἕκαστος ὑμῶν, ἔ δεῖ καὶ δύναιτ' ἄν, παρὰσχεῖν αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει, πᾶσαν ἄφεις τὴν εἰρωνείαν, ἢ ἔτοιμος πράττειν ὑπάρξῃ. ὁ μὲν χρήματα ἔχων, εἰσφέρειν· ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ, στρατεύεσθαι· συνελόντι δ' ἀπλῶς εἰπεῖν, ἦν ὑμῶν αὐτῶν ἐβελήσῃτε γενέσθαι· καὶ παύσησθε, αὐτὸς μὲν ἔδεν ἕκαστος ποιήσῃν ἐλπίζων, τὸν

ἢ ἐτόιμος·

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

αὐτὰ ἐβέλῃτε πράττειν, εὐχερῶς αὐτὸν καθαιρήσονται. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι πῶς ἀλλαχῶ καθελὼν αὐτῇ τὴν δύναμιν, διὰ τῆς εἰπεῖν ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτῇ ἀφίσταται, καὶ νῦν λέγει, ὅτι πολλὰς ἔχει συμμάχους. Λέγομεν ἔν, ὅτι τὸν τρόπον δείξεισι τῶν ὑπηκόων· εἰ γὰρ καὶ μισέσι καὶ φοβέσθαι τὴς δυνατῆς, ἀλλ' ἐν ὅσῳ μὴ πράττωσι τι οἱ ἀγαθοὶ διὰ βραθυμίας, ἀνάγκη προστρέχουσι τοῖς δυνατοῖς, ἵνα μὴ μετὰ τῶν βραθύμων ὅσας πάθωσι μετ' αὐτῶν· εἰ δὲ πῶς οἱ ἀγαθοὶ σπουδάσονται, καὶ τὴν βρα-

θυμίαν ἀποθίσθαι διελθούσιν, εὐθέως πρὸς αὐτὰς ἀποστήσονται.

ἄφεις τὴν εἰρωνείαν] Ἰδίον, ὅτι εἰρωνεία ἐστὶν ἐναντίον τῆς ἀλαστονείας· ἀλαστονέεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ, τὸ πλείονα ἐπαγγελλέσθαι δύνασθαι ποιεῖν, ἢ περὶ δύναμις· εἰρωνεία δὲ, τὸ λέγειν ἐλάττω δύνασθαι ποιεῖν, ἢ ἢ ἐν τις δεδύνῃται.

αὐτὸς μὲν ἔδεν ἕκαστος] Ἰδίον γὰρ καὶ τὸ τοῦ βραθυμίου.

ἂν διὸς διέλῃ] Εἰς ἕρποντα τὰς ἐλπίδας ἀνέπειμψεν, ἵνα ἐὰν εἰκὸς ταῦτα ποιησάντων μὴ ἀποδοίῃ τὰ συμφέροισα, ἔχῃ ἀπολογίαν· τέ-

1 Deest ἦ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. ΙΙ

τὸν δὲ πλεονέκτον πάνθ' ὑπὲρ αὐτῷ πράξειν·
καὶ τὰ ὑμέτερά, αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς
θέλῃ, καὶ τὰ κατεβράθυμηνά παλιν
ἀναλήψεσθε, καὶ κείνον τιμωρήσεσθε· μὴ
γὰρ ὡς Θεῷ νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα
πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα· ἀλλὰ
καὶ μισεῖ τις ἐκείνον, καὶ δέδιεν, ὥ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ φθονεῖ, καὶ τῶν πάντων νῦν
δοκούντων οἰκείως ἔχειν αὐτῷ· καὶ ἅπανθ',
ὅσα περ καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς ἀνθρώποις
ἔνι, ταῦτα καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου χρη-
νόμενοι ἐκείνῳ· κατέπληχε μέντοι ταῦτα ἐνεῖναι

B 2

πάντα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τη χάριν ἐνέειπεν ἡδὴ τὴν δόκῃσιν
τῷ θεῷ προσέειπεν· οἱ δὲ, διὰ τὸ
φιλόστονον τὸ οἰκτεῖν ἡθὺς παραστῆσαι.

† ἀλλὰ καὶ μισεῖ τις ἐκείνον]
Τὸ μείζον ἐν μίσῳ θεὸς ἀπέκρυψε
τοῖς ἀνθρώποις τὸ ἰσχυρόν.

μισεῖ τις ἐκείνον] Μισεῖ μὲν, ὃ
ἡδὴ πεπονηθὺς κακῶς· δέδιεν δὲ, ὃ
μνηστικῶς μὲν ὑπομείναι, προσδο-
κῶν δὲ· φθονεῖ δὲ, ὃ ὁρῶν αὐτὸν
ἕως τὰς πόλεις καταστρεφόμενον.
Ἀλιπίπλον δὲ λύνει· ἵνα γὰρ μὴ τις
εἴπῃ, πῶς ἔνι μισῶσιν αὐτὸν
ὃς ἀφίσταται αὐτῷ· ἐπάγει ὅτι
ἄκοιτοι καὶ φοβούμενοί εἰσιν ἀπ'
ἐκείνου, διὰ τὸ μὴ εὐρίσκειν τινὰ
καταφυγὴν πρὸς ἡμᾶς βραθυμῶς

καλεχομένους· καὶ μὴ ἤδη ἐπέσειλη-
σαν αὐτῷ καὶ ἐπεμψαν βοήθειαν
πρὸς Ὀλυμπίους· πῶς ἔνι βραθυμῶς
αὐτὸς καλεῖ; Καθὼ μὲν ἐκείνους
ποιῶσιν, εἰ μὴ τις αὐτοῖς ἐπί-
μῃσει διὰ τὸ συμβεβηκέναι καὶ
περίειναι ποιεῖν.

καὶ ἅπανθ' ὅσα] Τῷδε τὸ σχή-
μα καλεῖται καθαίρεισις· καὶ γὰρ
διὰ τέττα ὅθι βλάβος καὶ μάστιξ
ἢ βλάβη προσγίνεται, τῷ καθόλου
τὸν λόγον ἐπιγνώσασθαι.

κατέπληξε] Ταπεινῶνται· ὅτε
γὰρ ὁ μισῶν βλάπτει, διὰ τὸ ἡ-
μᾶς βραθυμῶς· ὅτε ὁ δέδιος, ἕτε-
ρόν τι φοβεῖσθαι δύναται· ἐπισφα-
λὲς γὰρ· ὅτε ὁ βασιλεύων ἀντι-

στῆται

πάντα νῦν ἐκ ἔχοντα ἀποσροφὴν διὰ
τὴν ὑμετέραν βραδύτητα καὶ ῥαθυμίαν,
ἣν ἀποθέσθαι φημι δεῖν ἤδη. Οῤῥατε
γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα,
οἷ προελήλυθεν ἀσελγείας ἄνθρωπος,
ὃς ἐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τῆ πρᾶττειν, ἢ
ἄγειν ἡσυχίαν. ἀλλ' ἀπειλεῖ, καὶ λόγους
ὑπερηφάνους, ὥς φασι, λέγει· καὶ ἔχ' αἴος
τέ ἐστιν ἔχων ἃ καλέσραπται, μένειν ἐπὶ
τέτων,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ῥῆναι, ἀδύνατον γάρ.

† Οῤῥατε γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι] Τέτο τὸ συμφέροντος· κα-
ταμίμικται δὲ τῷ δυνατῷ.

ἀσελγείας] Ἀσίλγεια κοινῶς
καλεῖται πᾶσα ὕβρις, ἔχ' περὶ
τὰ ἀφροδίσια μένον.

ὃς ἐδ' αἵρεσιν] Τίσι διὰ τὴν
ὑβριν τῷ Μακεδόνα, ἐδὲ δυνατοὶ
καθεστῆκασι πρᾶττειν ἢ βέλεισθαι,
ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἔχεις πο-
λεμῆσαι. Διὰ δὲ τέττε τὸ ἀναγ-
καῖον παρίστησιν. Ἀναγκαῖον δὲ
ἔστιν ἢ χωρὶς ἰζῆν ἢ δυνατόν.

τῷ πρᾶττειν] Οὐκ εἶπεν ἀπλῶς
πολεμῆν, ἀλλὰ κοινοτέρῳ ὀνόματι
ἐχρήσατο, τῷ πρᾶττειν, οἷον τῷ
ἐκφύζεσθαι, τῷ δικάζειν, τῷ γε-
μνεῖν, καὶ τῶν λοιπῶν.

† Deest ζῆν.

καὶ λόγους ὑπερηφάνους] Ἵνα μὴ
λέγων τὰ ῥήματα τῷ Μακεδόνα
κακὸς οἰωνὸς δοξῇ, τέττε χάριν
παρίδραμιν αὐτά.

προσπεριβάλλεται] Τινὲς φάσιν,
ἐπειδὴ κυκλοτέρως ἐκείνο αἱ πόλεις,
ἃς παρίλαβεν ὁ Φίλιππος, τέττε
χάριν εἶπεν ὕτως· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ
μειλαφοῦς τῶν κυνηγιῶν, οἵτινες
κύκλω περὶ πάσης τὰς ὁδὸς καὶ
πάσης τὰς ἐκδροπὰς τὰς ἄρκους
περιβάλλουσιν, ὑπὲρ τῆ μὴ δια-
φυγεῖν τὰ θηρία ἐκείθεν. Καὶ τὸ
περιστοιχίζεσθαι πάλιν ἐπηγαγιν·
ὅθεν καὶ ἄμεινον ἰ τὸ σχῆμα.
Ἄλλως. Ἀπὸ μειλαφοῦς τῶν κυνη-
γιῶν· καὶ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν
θηρίων ἐρεθὰ ξύλα ἰσθᾶσι, ἃ κα-
λῶσι τοίχους, καταπελαντίλις αὐτῶν

2 Deest τὸ σχῆμα.

διὰ τῶν,

τέτων, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται, καὶ
κύκλῳ πανυῖαχῃ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθ- πανταχῇ
ημένους περισοιχίζειται.

έ. Πότ' ἔν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
πότε ἂν χρὴ πράξετε; ἐπειδάν τι γενεῖται; γενῇται;
ἐπειδάν νῆ Δία ἀνάγκη τις ᾗ; νῦν δὲ
τί χρὴ τὰ γιγνόμενα ἡγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν
γὰρ οἶμαι τρεῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην
τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶ-
ναι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δίκτυα, ἵνα ἰὰν αὐτὸς ἐκφύγῃ τὰ
θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. Εἴνα
δὲ τῶν ἀνιγραφῶν περισοιχίζειται
ἔχει.

ἔα' καθήμενος] Ἐπειδὴ φοβεῖ
τὸ λεχθῆν, φησὶν, ὡς ἐπικυρῆσαν
τὴν ἡμίλειαν βραγύνην κηισάμενος,
τὸτο διαπράττει Φίλιππος.

† περισοιχίζειται] Ἡ μίσηφορὰ
ἀπὸ τῶν κυνηγιῶν.

Πότ' ἔν. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι]
Μιλέσας καὶ ἰσταῦθα ἐπὶ τὸ ἀ-
ναγκαῖον· δείκνυσι γὰρ, ὅτι ἐξ ἀ-
νάγκης ταῦτα ποιήσειον. Ἐστὶ δὲ
καλὰ ἐπιμνησιν· διὸ καὶ τὸ δεύτε-
ρον πότε βαρύτερα τῇ φωνῇ προσ-
φέρειται· τρόπον δὲ διαγράφει ἰσ-
ταῦθα τῶν βραθυμάντων. Ἐστὶ δὲ
τὸ σχῆμα διαλογικόν· εἴτα τῇ
ῥησὶν τὴν ἰ ἀπόκρισιν ἐκ ἀπο-

δίδωσιν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐ-
τὸς ἀντὶ τῆ δῆθεν ἡρλημένου φθίγ-
γεται.

ἐπειδάν] Ὃς ἐν ᾗθει ἀναγνω-
ρίον τὸ, ἐπειδάν.

νῆ Δία ἀνάγκη] Οὐδὲν χαλι-
πώτερον αἰσχύνης τοῖς ἐλευθέροις
καθίστηκεν.

† ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι] Εἰ μὲν
δύλων ἀνάγκην ζητεῖς, ἐκδέχου
πληγὰς· εἰδ' ἐλευθέρων, ἡ τῶν
πραγμάτων αἰσχύνη μεγίστη ἀν-
άγκη καθίστηκεν· ἐστὶ δὲ τὸ συμ-
φύροισ.

ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι] Εἰπὼν
2 τὸ μὲν, ἐκ ἐπήγαγε τὸν δὲ, ἐπειδὴ
ἔμελλεν ἐπιφέρειν, ὑμεῖς δὲ αὐτὴν
ἐχ' ἡγεῖσθε αἰσχύνην, ὅπερ ἦν ὕβ-
ριστικόν· καὶ διὰ τὸτο τὸ μὲν σιωπᾶ·
ἄλλο δὲ ἐπιφέρει τὴν ὁμοίαν.

2 γὰρ τὴν

† διακρίσιν,

‡ Ἡ

ναι. Ἡ βέλεσθε, εἰπέ μοι, περιϊόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι κατὰ τὴν ἀγορὰν, λέγειαί τι καινόν; γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον, ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίης καὶ ἀπολεμῶν, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν; τέθνηκε Φίλιππος; εἰ μὰ Δί' ἀλλ' ἀσθενεῖ. Τί δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ ἂν ἕτος τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἄνπερ ἔτω προσέχῃ τοῖς πράγμασι τὸν νῦν. εἰ δὲ γὰρ ἕτος παρὰ τὴν αὐτὴν ῥώμην τοσῶτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμείλειαν. Καίτοι καὶ τῷτο, εἴ τι πάθοι, καὶ
τὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡ βέλεσθε, εἰπέ μοι] Ἀντὶ τῆς ἀρα ἀπορηματικῆς.
εἰπέ μοι] Δέον εἰπεῖν, εἰπαλέ μοι, πρὸς τὸ βέλεσθε, εἰπέ μοι, εἶπεν Ἀθηναῖος.

Ἀθηναίης] Τῆς τὸν Πέρσην ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος διώξαντας, ἐκ Πέλλης ὁρμώμενος ἄνθρωπος καὶ ἀπολεμῆς.

τίθηκε Φίλιππος] Τινὲς καὶ ἐντιῦθεν ὁρμώμενοί φασιν, ὅτι πρῶτος ἕτος ὁ λόγος· καὶ γὰρ ἡ ἀσθένεια Φιλίππου, πρὸ τῆς πολιτικῆς ὀλύνθη· ἀλλὰ φασὶν ὅτι ἐκ ἀπαικὸς αὐτὸν τὸ τοῦτο δειῖναι, ὥς

ἐν παραδείγματι, καὶ ἢ τοῖς χρόνοις προγενέστερον· ἅτε δὴ γὰρ ἐκεῖνοι ταῦτα θύλοισι γίνεσθαι, ἐθρύλλαν.

ταχέως ὑμεῖς] Ἡ βασιάνη, φησὶ, πολλὰς τίθει Φιλίππου δυνάμεις· καὶ γὰρ παρ' ἡμῖν ὕψους τῆς ἀμειλείας, ταχέως γενήσεται καὶ ἕτερος Φίλιππος. Ἄλλοι δὲ τινες περιέργως φασὶν, διὰ τοῦ Ἀλίξαιδρος αὐτὸν τῷτο λέγειν καθ' ὑπόθεσιν τὸ λεγόμενον.

τοσῶτον ἐπηύξηται] Καλῶς ἢ σφαλίσαιτο διὰ τὸ πιθανόν· εἰ γὰρ πάλιν πάλιν διὰ τῆς βαθυμίας Ἀθηναίων,

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 15

τὰ τῆς τύχης ἡμῖν ἰ ὑπάρξαι, ἥπερ αἰεὶ
βέλλιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελέ-
μεθα, καὶ τῷτο ἐξεργάσαιτο, ἴσθ' ὅτι πη-
σίον μὲν ὄντες, ἅπασιν ἂν τοῖς πράγ-
μασι τελαραγμένοις ἐπισάντες, ὅπως βέ-
λεσθε διοικήσασθε· ὡς δὲ νῦν ἔχετε,
ἐδὲ διδόντων ὑμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπο-
λιν, δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἀπηρημένοι καὶ
ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμας. παρασκευαῖς

ς. Ως μὲν ἔν δεῖ τὰ προσήκοντα
ποιεῖν ἐθέλοντας ὑπάρχειν ἅπαντας ἐτοι-
μους, ὡς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισ-
μένων, παύομαι λέγων· τὸν δὲ τρόπον
τῆς

ἰ ὑπάρξει.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ τινὰ διὰ τῆς
αὐτῆς ῥώμης κατώρθω.

ἴσθ' ὅτι πησίον] Τῷ γὰρ βασι-
λείας νωστὶ τέλει λειψότος, καὶ τῶν
ὑπηκόων, ὡς εἰκὸς ἦν, διχονοοῦσαν,
αὐτοὶ προσεθιμένοι ἰ ἐνίοις ἐξ αὐ-
τῶν ἡδύνατο 2 τῶν ἐτέρων περιγενέ-
σθαι καὶ οἰκίον βασιλεία καλεσῆ-
σαι.

† ἀπηρημένοι] Ἀπὸ τῆς κη-
ρισμένης.

ἀπηρημένοι] Ἀπὸ τῆς κη-
ρισμένης, κρημνισμένοι.

Ὡς μὲν ἔν δεῖ] Ἐπὶ τοῦ μέ-
τρου.

ἰ ἐνίοτε.

2 τοῦ ἐτέρου γεγενῆσθαι.

εἰσι· ἐπὶ τὸ ἄλλο μέρος τῆς δύνα-
τὸς· εἰς δύο γὰρ τῷτο ἵεται·
εἰς τε τὸ, ὅτι ἐὰν λάβωμεν τὴν
αὐτὴν γνώμην Φιλίππου, δυνάμε-
θα νικῆσαι, ὃ ἤδη καὶ ἐξέρχεται·
καὶ εἰς τὸ, ποσὸν τῆς δυνάμεως καὶ
τοῦ τρόπου τῆς πόλεως, ὃν νῦν ἔρα.
Διὰ μέσον δὲ εἴπει το ἀναγκαῖον.

πεπεισμένων] Ἀπὸ τοῦ πει-
σθέντος· τοιοῦτος δὲ ὁ Δημοσθένης τὰ
ἀμφιβαλλόμενα, λαμβάνων ὡς ὑπο-
λογόμενα.

τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς

τῆς παρασκευῆς, τὴν ἀπαλλάξαι ἂν τῶν τοιούτων πραγμάτων ὑμᾶς ἡγῆμαι, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον, καὶ πόρους ἕς τινας χρημάτων, καὶ τᾶλλα ὡς ἂν μοι βέλ- τιςα καὶ τάχιστα δοκῇ παρασκευασθῆναι, καὶ δὴ πειράσομαι λέγειν· δεηθεῖς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοσούτον, ἐπειδὴν ἅπαντα ἀκέσητε, κρίνατε, καὶ μὴ πρό- τερον προλαμβάνετε· μὴ δ' ἂν ἐξ ἀρ- χῆς δοκῶ τινὶ καινὴν παρασκευὴν λέγειν, ἀναβάλλεσθαι με τὰ πράγματα ἡγεί- σθω. Οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰ- πόντες, μάλιστα εἰς δεῖον λέγουσιν· ἔ γὰρ ἂν τάγε ἤδη γεγενημένα, τῇ νυνὶ βοη-
θεία

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πότερον ἐκ πολιτῶν, ἢ ξένων αὕτη γίνεσθαι.

καὶ τάχιστα] Καὶ τὸ τάχιστα προσέθηκεν. ἐπειδὴ μικρὰν μέλλει λίσσιν βοήθειαν ποιῆσθαι, ἵνα τὸ τάχος πρὸς ἀπολογίαν ἔχῃ.

δεηθεῖς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθη- ναῖοι] Προθεραπεῖα κέχρηται, ἐπει- δὴ οἶδεν αὐτὸς ἡδέως τὰ μέγιστα ψηφίζουσιν· μηδὲν δὲ ἄξιον ποι- ῶντας τῶν δεδογμένων· θίλει δὲ αὐτὸς ἐκείνην τὴν βοήθειαν πέμ- φαι, ἣν δύναται· τότε χάριν ταύτῃ κέχρηται.

τοσούτον] Ἀλλ' τοῦ ὀλίγον.

καινὴν παρασκευὴν] Ὡς πρὸς τῇ τῶν Ἀθηναίων δόκῃσιν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πολλὰν ἠβελον· ὁ δὲ Δημο- σθένης, εἰδὼς πῶς ἔχει τὰ πράγ- ματα, ὀλίγην.

ἀναβάλλεσθαι] Ἀναβόλῃν τοῖς πράγμασι ποιεῖν.

Οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες μάλιστα εἰς δεῖον] Οὐχὶ γὰρ οἱ λέγουσιν ἡμῖν ἐξελεῖν, χρη- σιμοὶ εἰσι σύμβουλοι· ἀλλ' ἐκείνος ἄριστος σύμβουλος, ὃς ἂν παρα-
σκευῇ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 17

Θεία κωλύσαι δυνηθείμεν· ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ, τίς ἢ πορισθεῖσα παρασκευὴ, καὶ πόσις, καὶ πόθεν διαμεῖναι δυνησεται, ἕως ἂν ἡ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον, ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν· ἔτῳ γὰρ ἔκτι τῷ λοιπῷ πᾶσχοιμεν ἂν κακῶς. Οἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων εἴ τις ἄλλος ἐπαγγέλλεται τι. Ἡ μὲν ἔν ὑπόσχεσις, ἔτῳ μεγάλῃ· τὸ δὲ πρᾶγμα, ἥδη τὸν ἔλεγχον δώσει· κρῖναι δ' ὑμεῖς ἔσεσθε.

ζ'. Πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τριήρεις πενήκοντα παρασκευάσασθαι φημι δεῖν· εἴτ' αὐτὰς ἔτῳ τὰς γνῶ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

σκευὴν ἐξείροι καὶ πόσις, ἔσθ' ἂν ἀδιάφορος ἔσται ἡ δύναμις.

Τῇ νυνὶ βοηθείᾳ] Καλεῖ, βοήθειαν μὲν τὴν συμπομίην μετὰ πράγματι· παρασκευὴν δὲ τὴν ἀπεργελλομένην πρὸς τὸ φυλάξαι τὰς πόλεις.

Πορισθεῖσα] Σεικὴ, ἡ πολιτικὴ.

Πόσις] Πόσις δι' εἰς τὰς πόλεις.

ἕως ἂν ἡ διαλυσώμεθα] Πάνυ κακῶς, ἵνα μὴ δόξῃ νημιστὶς τι ποιεῖν, προδίδωκεν τὸ πικρῶς, προέταξε τὸ λύσαι τοὺς πόλεμον, εἴτα

διὰ τὸ κακῶς μελεῖν, εἴπει τὸ πεισθύνειν.

Οἶτω γὰρ ἔκτι τῷ λοιπῷ] Νικήσαντες, ἢ φυλάττοντες τὴν τῶν πολέμων ἴσχυριν.

Μὴ κωλύων] Ἀπὸ τῆς τῶς βελομένοις δημιουργησάμενος παρεμποδῶν. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐξ ἀληθείας ὁ ῥήτωρ βέλαιας τὰς δύο γινέσθαι παρασκευάς· αἱ μίαι δὲ λίγαι, ὅτι ἐπὶ τῇ εἰσελάττει τὴν ἰτέραν παρασκευὴν, ἡ δὲ τῶν Ἀθηναίων· καὶ γὰρ ἡ

γνώμας ἔχειν, ὥς, ἐάν τι δέῃ, πλευσέον
εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσι· πρὸς δὲ τέ-
τοις, τοῖς ἡμίσεσι τῶν ἱππέων ἱππαγω-
γὸς τριήρεις δὲ πλοῖα ἱκανὰ εὐτρεπίσαι
κελεύω. Ταῦτα μὲν οἶμαι δεῖν ὑπάρ-
χειν, ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ
τῆς οἰκείας χώρας αὐτῇ στρατείας, εἰς
Πύλας, καὶ Χερρόνησον, καὶ Ὀλυνθον,
καὶ ὅποι βύβηται. Δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τῷτο
ἐν τῇ γνώμῃ παρασῆναι, ὥς ὑμεῖς ἐκ
τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν, ὥσπερ εἰς
Εὐβοίαν καὶ πρότερόν ποτέ φασιν εἰς Ἀλί-
αρτον, καὶ τὰ τελευταῖα πρῶτην εἰς Πύλας,
ἴσως ἂν ὁρμήσαιτε. Οὗτοι πανῆλῶς εὐδ'
εἰ μὴ ποιήσασιν ἂν τῷτο, ὥς ἔγωγέ φημι
δεῖν,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

διὰ τὰ μέγαλα ἦσαν ὑψηλό-
μυνοι, τέττε χάριν προσέθηκε καὶ
ταύτην· ἀμίλει παρακαλιῶν, ταύ-
την μὲν ὑπιστάσῃ, περὶ δὲ τῆς
ἐτίρας πολλὸν τὸν λόγον ἰποῖσται.

[Καὶ πλοῖα] Τὰ φέροντα τὰ
ἐπιβόδια καὶ ὑπηρετικά, φησὶν.

Εἰς Πύλας] Πύλαι ἦσαν τῆς Ἐλ-
λάδος, μεταξὺ τῆς Περίας καὶ τῆς
θαλάττης, ποδῶν εἰκοσι-

πάντε τὸ πλάτος· αἱ τινες ἱκα-
λῶτο καὶ Θερμοπύλαι, διὰ τὸ
θερμὰ ἐκίσει λεία τὴν Ἀθηνᾶν
ἀναδύναί μιν τὰς ἀλλὰς τῶν ἡ-
ρακλεῖ κικμηκότι· ταύτην ἱπι-
ράθη καλαδραμῖν ὁ Φίλιππος ἐν
Θετταλίᾳ. μαθόντες δὲ Ἀθηναῖοι
καὶ περιπλεύσαντες τὸν τόπον, ἱ
ἀπώσαντο αὐτόν.

† Εἰς Ἀλίαν] Πόλις τῆς Βοιω-
τῆς Ἀπιδάνας.

τίας·

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 19

δεῖν, εὐκαταφρόνητόν ἐσιν· ἵν' ἢ διὰ τὸν φόβον, εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς (εἴσελαι γὰρ ἀκριβῶς· εἰσὶ γάρ, εἰσιν οἱ πάντ' ἐξαγγέλλοντες ἐκείνῳ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πλείους τῷ δέοντος) ἡσυχίαν ἔχη· ἢ παρίδων ταῦτα, ἀφύλακτος ληφθῇ, μηδενὸς ὄντος ἐμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνῃ χώραν ὑμῖν, ἂν ἐνδῶ καιρός.

ἢ. Ταῦτα μὲν ἐσιν, ἃ πᾶσι δεδόχθαι φημι δεῖν, καὶ παρασκευάσασθαι προσήκειν οἶμαι. Πρὸς δὲ τέτοις, δύναμιν τινα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημι προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, ἢ συνεχῶς πολεμήσει, καὶ πακῶς ἐκεῖνον ποιήσει. Μὴ μοι μυρίεις, μηδὲ δισμυρίεις ξένους, μηδὲ
τὰς

Ε Χ Ο Λ Ι Α.

τίας· ἐκτὶ ἐξιληθόντες οἱ Ἀθηναῖοι Θεβαίοις ἄγαν ταλαιποροῦσιν ἰδομένησαν, καὶ μέλλουσας ὑπὸ Λακωνικοῖς πεινυλῆσι διαφθεῖραι καὶ κτελεῖν.

Εἰς Ἀλῖαρον] Ὅτι τὸ ἐν Ἀλῖαρον, πρὸ ἐξ ἰτῶν ἰγνέτο· τὸ δὲ ἐν Εὐβοίᾳ, πρὸ τριῶν, ὅτι καὶ ὁ ῥήτωρ ἐπιτηράρχει· ἢ ὅτι πρὸ πολλῶν ἰτῶν γίγνεται ἢ ἐν Ἀλῖαρον μάχη· ὅθεν εἶπε καὶ τὰ τελευταῖα.

τελευταῖα μὲν, ὡς πρὸς ταύτας τὰς γραμμάς· πρῶτον δὲ, ὡς πρὸς τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐλίγντο ὁ λόγος. Τὸ δὲ Ἀλῖαρον ἀρσενικῶς ὡς καὶ Ὀμηρος, καὶ ποιήσθ' Ἀλῖαρον.

Παριδῶν] Ἀντὶ τοῦ καταφρόνησας τῆς ἡμῶν παρασκευῆς.

† Μὴ μοι κυρίως μηδὲ δισμυρίεις] Βασιλείας τῶν Περσῶν ἐπιτείλαντος τοῖς ἐπὶ θαλάσσης

τὰς ἐπιστολιμαίας ταύτας δυνάμεις, ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔσω· καὶ ὑμεῖς ἓνα, καὶ πλείους, καὶ τὸν δεινὰ, καὶ ὄντιν' ἐν χειροδουλήσῃε φρασηγόν, τέτῳ πείσειναι καὶ ἀκολουθήσει· καὶ τροφὴν ταύτη πορίσαι κελεύω. Ἔσαι δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις, καὶ πόσις, καὶ πόθεν τὴν τροφὴν ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐβελήσε' ἡ ποιεῖν, ἐγὼ φράσω, καθ' ἕκαστον τέτων δέξιόν χωρίς. Πέζεις μὲν λέγω, καὶ ὅπως μὴ ποιήσῃε τῷ δ' πολλὰκις ὑμᾶς ἔβλαψεν· ἅπαντ' ἐλάττω νομίζοντες εἶναι τῷ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρέμενοι, ἐπὶ τῷ πράττειν ἐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε· ἀλλὰ τὰ μικρὰ ποιήσαντες, καὶ πορίσαντες, τέτοις προσίθετε ἂν ἐλάττω φαίνηται·

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Σαῖράπαις διαλύσαι τὰ μισθοφορικὰ γραφεύματα διὰ τὸ πολλὰ χρήματα καταναλώσασθαι, ἀφῆκαν οἱ Σαῖράπαι τὴν γρατιώτα. Οὗτοι περὶ μυρίας ὅτις ἦσαν πρὸς Χάρητα φρασηγόν Ἀθηναίω, ἔχοντα ξυμικήν δύναμιν· καὶ ἐποίησαν αὐτὸν ἡγεμόνα. Ἀρτάβαζος δὲ Πέρσης αἰγὴς βασιλεὺς ἀποστάς, καὶ

πολεμῶν πρὸς αὐτὸν, ἐπιμύει πρὸς Χάρητα, παρακαλῶν αὐτὸν διαβιβάσαι τὸν στρατὸν εἰς τὴν τῷ Βασιλεὺς χώραν· τῶν ἂν φρασηγῶν ἢ χορηγῆσαι αὐτοῖς κειυσάντων τὸν Χάρητα, ἢ ἀπειλῆσαι πρὸς τὸν δίδοντα ἀπειλῶντων, διεβίβασιν ἀναγκασθεὶς τὸν στρατὸν, καὶ ἐνίκησε ἀντιπάλῳ δισμυρίας Περσῶν,

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 21

φαίνηται· λέγω δὴ τὰς πάντας στρατιώτας
 δισχιλίους, τῶν δὲ, Ἀθηναίους φημί
 δεῖν εἶναι πεντακσίους, ἐξ ἧς ἂν τινος
 ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον
 τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τῆτον,
 ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν ἐκ δια-
 δοχῆς ἀλλήλοις· τὰς δ' ἄλλας, ξένους
 εἶναι κελεύω· καὶ μετὰ τῶν, ἱππέας δια-
 κοσίους· καὶ τῶν πενήκοντα Ἀθηναίους
 τετράχισον, ὥσπερ τὰς πεζῆς, τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον στρατευομένους· καὶ ἱππαγωγὰς
 τέτοις. Εἶεν. Τί πρὸς τέτοις ἔτι; τα-
 χείας τριήρεις δέκα· δεῖ γὰρ, ἔχοντος
 ἐκείνου ναυτικόν, καὶ ταχειῶν τριήρων ἡ-
 μῖν, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πλέῃ.

Θ. Πόθεν δὴ τέτοις ἡ τροφή γενή-
 σελαι;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

σῶν, καὶ πλείονα αὐτῶν ἱππικὸν ὑπὸ
 Τιθαίου στρατηγούμενον· ὥστε καὶ
 ἔγραψε τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τῶν
 μυρίων, ὅτι νίκησε μάχην ἀδιλ-
 φῆν τῆς ἐν Μαραθῶνι· οἱ δὲ δι'
 ἐπιστολῶν καὶ ἱτίρως ἐκίλιον μι-
 σθώσασθαι Χάρηλα. Λέγει ἔν δ' ῥή-
 τας, ὅτι μὴ δι' ἐπιστολῆς τοῖς στρα-
 τηγοῖς ἐπιτάττωμαι μισθώσασθαι

ξίνας μυρίας ἢ διςμυρίας.
 Μή μοι μυρίας] Τὸ σχῆμα ἀπο-
 τρεπτικὸν πνεύματος.
 Ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνά-
 μεις] Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πολλάκις
 ἐμάχοτο δι' ἐπιστολῶν πρὸς Φί-
 λιππον.
 † Εἶεν] Ἀνάπαυσις τῶν λιχ-
 θείων· ὅτι γὰρ βυλόμιθα παύ-
 σασθαι

σελαι; ἐγὼ καὶ τὸτο φράσω καὶ δείξω,
 ἐπειδὰν, διότι τηλικαύτην ἀποχρῆν οἶ-
 μαι τὴν δύναμιν, καὶ πολίτας τὰς σρά-
 τευομένους εἶναι κελεύω, διδάξω. Τοσαύ-
 την μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ ταῦ-
 τα, ὅτι ἐκ ἑνὶ νῦν ἡμῖν πορίσασθαι δύνα-
 μιν τὴν ἐκείνῃ παραλαβομένην· ἀλλὰ
 λησεύειν ἀνάγκη, καὶ τέτῳ τῷ τρόπῳ τῇ
 πολέμῳ χρῆσθαι τὴν πρώτην· ἢ τοίνυν,
 ἢ ὑπέρογκον αὐτὴν, ἢ γὰρ ἐς μισθὸς
 ἢ δὲ τροφῇ, ἢ δὲ πανηελῶς ταπεινὴν εἶναι
 δεῖ. Πολίτας δὲ παρεῖναι, καὶ συμπλεῖν διὰ
 ταῦτα κελεύω, ὅτι καὶ πρότερόν ποτ'
 αἰκῶ ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν
 πόλιν, ἢ Πολύστρατος ἡγεῖτο, καὶ Ἴφι-
 κράτης, καὶ Χαβρίας, καὶ ἄλλοι τινές·
 καὶ ὑμᾶς αὐτὰς συστραφεύεσθαι· καὶ οἶδα
 αἰκῶν, ὅτι Λακεδαιμονίους παραλαττόμε-
 νοι μεθ' ὑμῶν, ἐνίκων ἔστωι οἱ ξένοι, καὶ
 ὑμεῖς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

σασθαι τῶν λεγομένων καὶ ἐφ' ἑτι-
 ρα μὴ λαβεῖν, τῷ, εἶναι, χρώμεθα·
 λῆξις γὰρ τῶν πρώτων, ἀρχὴ δὲ
 τῶν μελλόντων.

Ξενικόν] Οἱ ξεικοὶ μισθοφόροι
 τὸ παράπαν εἰσθασι χρησιμεύ-
 ον ἐν πολέμοις, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι
 μὴ βυλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολε-
 ούν

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 23

ὕμεῖς μετ' ἐκείνων· ἐξ ἧ δ' αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ ὑμῖν στρατεύεται, τῆς φίλης νικᾷ καὶ τῆς συμμάχης, οἱ δ' ἐχθροὶ μείζης τῇ δέοντος γεγόνασιν· καὶ παραχύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον, πρὸς Ἀρτιάδαζον, καὶ πανταχῇ μᾶλλον οἴχεσθαι πλέοντα· ὁ δὲ στρατηγός, ἀκολυθεῖ· εἰκοτώς· ἢ γὰρ ἐσιν ἄρχειν, μὴ διδόντα μισθόν. Τί ἔν κελεύω; τὰς προφάσεις ἀφελεῖν καὶ τῇ στρατηγῇ καὶ τῶν στρατιωτῶν μισθὸν πορίσαντας, καὶ στρατιώτας οἰκείας, ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατηγεμένων, παρακαταστήσαντας· ἐπεὶ νῦν γε, γέλως ἐσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασιν. Εἰ γὰρ ἔροίό τις ὑμᾶς, Εἰρήνην ἄγετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; μὰ Δί' ἐχ' ἡμεῖς γε, εἴποιτ' ἄν, ἀλλὰ Φιλίππῳ πολεμεῖμεν· ἐκ ἐχειροτονεῖτε δὲ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν δεκά ταξίαρχους

καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν λίμνον διπράττιον· ὅπερ ξενικὸν κίνδυνον, μισθόμενοι ξένος εἰς ἰκάλαν.

τὸν πόλεμον ἔτρεφον αὐτούς. † Δίκα ταξίαρχους καὶ στρατηγὸν
 Τὺτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πο- γὰρ] Ταξίαρχος λίγεται ὁ τῆς τάξης

καὶ στρατηγὸς, καὶ φυλάρχος, καὶ ἵπ-
 πάρχος δύο; τί ἔν ἐτοι ποιῶσι, πλὴν
 ἑνὸς ἀνδρὸς, ὃν ἂν ἐκπέμψῃε ἐπὶ τὸν
 πόλεμον; οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμ-
 πουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν· ὥσπερ γὰρ
 οἱ πλάττοντες τὰς πηλίνους, εἰς τὴν ἀγο-
 ρὰν χειρολونهῖτε τὰς ταξιάρχους, καὶ τὰς
 φυλάρχους, ἐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον· ἔ γὰρ
 ἐχρῆν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταξιάρχους
 παρ' ¹ ὑμῶν, ἵππαρχους παρ' ² ὑμῶν, ἄρ-
 χονίας οἰκείας εἶναι, ἵν' ἡ ὡς ἀληθῶς
 τῆς πόλεως ³ ἡ δύναμις; ἀλλ' εἰς μὲν
 Αἴμνον τὸν παρ' ὑμῶν ἵππαρχον δεῖ
 πλεῖν· ⁴ τῶν δ' ὑπὲρ τῆς πόλεως
 κτημάτων ἀγωνιζομένων Μενέλαον ἵπ-
 παρχεῖν. Καὶ ἔ τὸν ἄνδρα μεμφόμενος
 ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κε-
 χειρολονημένον εἶναι τῷτον, ὅστις ἂν ἦ.

ί. Ἴσως

¹ Ημῶν. ² Ημῶν. ³ Deest ἡ δύναμις. ⁴ Τὸν δ'—ἀγωνι-
 ζόμενον.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τάξις τῆς πεζικῆς ἄρχης ἵπ- μάλα ἀγοίης εἰς τὴν πανήγυριν
 παρχος δὲ, ὃ τῷ ἵππικῷ παλῶς ἀπὸ τόπων εἰς τόπον.
 στρατηγός· ἱεροποιοὶ δὲ οἱ τὰ δὲ- † Ὡσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες]
 Καθά-

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 25

ἰ. Ἴσως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἠγεῖσθε
 λέγεσθαι· τὸ δὲ τῶν χρημάτων, πόσα καὶ
 πόθεν ἔσαι, μάλισα ποθεῖτε ἀκῆσαι· τῷ-
 το δὲ καὶ περανῶ. Χρήματά τοίνυν, ἔσε-
 μέν ἡ τροφή, σιτηρέσιον τοῖς στρατευομέ-
 νοις, μόνον τῇ δυνάμει ταύτῃ, τάλαντα
 ἑννεήκοντα, καὶ μικρόν τι πρὸς· δεκά
 μὲν ναυσὶ ταχεύαις, τετταράκοντα τά-
 λαντα· εἴκοσιν εἰς τὴν ναῦν μεγάλῃ, τῷ
 μηνὸς ἑκάστη· στρατιώταις δὲ δισχιλίοις,
 τοσαῦτα ἕτερα, ἵνα δεκά ἢ ἕκαστος τῶν
 μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον
 λαμβάνῃ· τοῖς δ' ἵππεῦσι διακοσίοις
 ἔσιν, ἑὰν τριάκοντα δραχμὰς ἕκαστος
 λαμβάνῃ τῷ μηνὸς, δώδεκα τάλαντα.
 Εἰ δὲ τις οἴεται μικρὰν ἀφορμὴν, σιτηρέσιον
 τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν· ἔκ ὀρθῶς
 ἔγνωκεν· ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι εἰ τῷτο
 γένηται,

1 Deest ἕκαστος.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Καθάπερ οἱ τὰ πῆλινὰ προῖκναι τὰς στρατηγὰς, ἡ τῶν εἰς τὸν πό-
 εἰς τὴν ἀγορὰν, τῷ ὀρεσθαι μόνον λεμοὶ ἔργων ἔκκα.
 ἵνα ταῦτα πλάττησι, ἔται καὶ Τάλατα] Σημείωσαι ἐπιπλεῖ
 ὑμῖς ἐπὶ θίαι ψιλὴν χειρονομίαν ὅτι τὸ μὲν τάλαντον ποιεῖ μῖας
 D ξ. ἡ

talent = 60 mina
 mina = 100 drachmas
 Drachmas = 6 oboli

γένηται, προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ
τὸ σφάτευμα ἀπὸ τῆς πολέμου, εὐδέναν
τῶν Ἑλλήνων ἀδικῶν, εὐδὲ τῶν συμμά-
χων, ὥς ἔχειν μισθὸν ἐντελῆ. ¹ καὶ γὰρ
συμπλέων ἐβελονῆς, πᾶσχειν ὅτιεν ἔτοι-
μος, εἰ μὴ ταῦθ' ἔτιωσ ἔχη. Πόθεν οὖν
ὁ πόρος τῶν χρημάτων, ἃ παρ' ὑμῶν
κελεύω, γενήσεται, τῶν ἤδη λέξω.

ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ.

ια. **Α** μὲν ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
δεδυνήμεθα εὐρεῖν, ταῦτά ἐστιν·
ἐπειδὴ δ' ἐπιχειροῦν ἔτε τὰς γνώμας,
ἃ ἂν ὑμῖν ἀρέσκη, ² χειροῦν ἔσται, ἵνα
μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς
ἐπισολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ
καὶ τοῖς ἔργοις. Δοκεῖτε δέ μοι πολὺ
βέλ-

¹ Ἐγώ.² Χειροῦν ἔσται.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ξ'. ἡ μὲν δὲ ῥ' δραχμᾶς· ἡ δὲ λόγος εἶναι ἀρχὴν· προσοίμιον δὲ,
δραχμὴ ὁβολὸς ἔξ· ὡς εἶναι τῆ τα- φησί, ἔκ ἔχει· ἐπειδὴ διυπερ-
λάβη τὰς ὅλας 1 ῥ' δραχμᾶς· τῶν λογία ἐστίν, ἐν αἷς ὡς ἐπὶ τὸ
δὲ δραχμῶν ὁβολὸς 2 λ'· πλεῖστον ἔκ ἔστι προσοίμια· ἐλέγει δὲ

Α μὲν ἡμεῖς] * Εὐεῦθεν φησὶ ἀληθῆ· ἐπειδὴ γὰρ ἀνωθεν ὑπὸ σφίσι
Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς ἐτίετο περὶ πόρου χρημάτων ἐπιτύει, οὗ

¹ ἔξ² γ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 27

βέλτιον ἂν περὶ τῆς πολέμου, καὶ ὅλης τῆς
 παρασκευῆς βελεύσασθαι, εἰ τὸν τόπον,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς
 ἣν πολεμήσειε, ἐνθυμηθείηε, καὶ λογί-
 σαισθε, ὅτι τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις
 τῆς ἔτης τὰ πολλὰ προλαμβάνων δια-
 πράττεται Φίλιππος· καὶ φυλάξας τῆς
 Ἑτησίας, ἢ τὸν χειμῶνα, ἐπιχειρεῖ, ἥνικ'
 ἂν ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι.
 Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ταῦτα ἐνθυμεμένους,
 μὴ βοηθείαις πολεμεῖν, ὑσεριῶμεν γὰρ
 αἰπάνων, ἀλλὰ παρασκευῇ συνεχεῖ, καὶ
 δυνάμει· ὑπάρχει δ' ὑμῖν χειμαδίῳ
 μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει, Λήμνῳ, καὶ Θά-
 σω, καὶ Σκιάθῳ, καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν
 τῷ τῷ τόπῳ νήσοις, ἐν αἷς καὶ λιμένες,
 καὶ σῖτος, καὶ ἃ χρὴ στρατεύμασι, πάνθ'
 ὑπάρ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῆς δυνάμει· καὶ ἔστιν ὥσπερ ἐπίλο-
 γος, ὥσπερ ἐποίησι καὶ Ἰσοκράτης
 ἐν τῷ τῷ Τραπεζιτικῇ τίλει κατὰ
 Λοχίτη αἰκίας ἐπίλογον θεῖς.

Τῆς Ἑτησίας] Ἑτησία οἱ ἄνθρωποι
 οἱ κατ' ἔτος πνέοντες· πνέουσι δὲ
 ἐν ἀκμῇ τῷ θέρει· διότι ὁ ἥλιος

μειωρότερος καὶ ἀπὸ τῶν μισημ-
 βρινῶν τόπων ἀρκιωτέρος γινώ-
 μινος λύνει τὰ ὑγρά τὰ ἐν τοῖς
 ἀρκίοις· λυόμενα δὲ ἡ ταῦτα ἐξαί-
 ρηται καὶ πνευμαίνεται, καὶ ἐκ τού-
 των γίνονται οἱ Ἑτησῖαι, καὶ ἀπὸ
 τῶν ἀρκίων τόπων φέρονται ἐπὶ

ἡ τὰ αὐτά.

ὑπάρχει· τὴν δ' ὥραν τῆς ἔτης, ὅτε καὶ
 πρὸς τῇ γῇ γενέσθαι ῥάδιον, καὶ τὸ τῶν
 πνευμάτων ἀσφαλές, πρὸς αὐτῇ τῇ
 χώρᾳ, καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων εἰ-
 μασι, ῥαδίως ἔσαι. Ἄ μὲν ἔν χρεῖαι,
 καὶ πότε τῇ δυνάμει, παρὰ τὸν καιρὸν, ὁ
 τέτων κύριος καλῶς ὑφ' ὑμῶν, βελεύ-
 σεται· ἃ δ' ὑπάρξαι δεῖ παρ' ὑμῶν,
 ταῦτ' ἔσιν, ἃ ἐγὼ γέγραφα.

ΙΒ'. Ἄν ταῦτα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πο-
 ρίσῃτε τὰ χρήματα, πρῶτον ἃ λέγω, εἴτα
 καὶ ἄλλα πάντα παρασκευάσαντες, τὰς
 στρατιώτας, τὰς τριήρεις, τὰς ἱππέας, ἐν-
 τελῇ πᾶσαν τὴν δυνάμιν νόμῳ κατακλεί-
 σῃτε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρη-
 μάτων αὐτοῖς ταμίαι, καὶ πορισαὶ γιγνόμε-
 νοι, τῶν δὲ πράξεων παρὰ τῆς στρατηγῆς τὸν
 λόγον ζητῶντες, παύσεσθ' αἰεὶ περὶ τῶν αὐ-
 τῶν βελεύόμενοι, καὶ πλεον εὐδὲν ποιῶντες·
 καὶ

Σ Χ Ρ Λ Ι Α.

τὴν μεσημβρίαν· ἃ προσπίπτει τοῖς
 ἐψηλοῖσι ὄρεσι τῆς Αἰθιοπίας
 καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γινόμενα,

ἀπεργάζεται ἑαυτῆς καὶ ἐκ τῶν
 ὑετῶν τέταν πληθαίνει· ὁ Νεῖλος
 τῷ θέρει, ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν
 καὶ

καὶ ἔτι πρὸς τέτοις, πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, τὸν μέγιστον τῶν ἐκείνῃ πόρων
ἀφαιρήσεσθε· ἔσι δ' ἕτος τίς; ἀπὸ τῶν
ὑμετέρων ὑμῖν πολεμεῖ συμμάχων, ἄγων
καὶ φέρων τὰς πλεονίας τὴν θάλατταν.
Ἐπεὶ τί πρὸς τῷ; Τῷ πᾶσχειν αὐτοὶ
κακῶς ἔξω γενήσεσθε· ἔχ ὥσπερ τὸν παρ-
ελθόντα χρόνον, εἰς Λῆμνον καὶ Ἴμβρον
ἐμβαλὼν, αἰχμαλώτους πολίτας ὑμέ-
τερος ὥχετ' ἄγων, καὶ πρὸς τῷ Γεράσῳ
τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθηλα χρήμα-
τα ἐξέλεξε· τὰ τελευταῖα δ' εἰς Μαρα-
θῶνα ἀπέβη, καὶ τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας
ὥχετ' ἔχων τριήρη· ὑμεῖς δὲ ἔτε ταῦτα
ἠδύνασθε κωλύειν, ἔτ' εἰς τὰς χρόνας, ἕς
ἂν προέλησθε, βοηθεῖν.

ιγ'. Καίτοι τί δήποτε, ὧ ἄνδρες Ἀ-
θηναῖοι, νομίζετε, τὴν μὲν τῶν Παναθη-
ναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων, αἰεὶ τῷ
καθῆ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ ἐν τῷ τόπῳ εἶναι· Ἐτησίᾳ δὲ, Ραδίως ἔσται] Ἀπᾶντα δηλοῦσι.
κατ' ἑτέρας. Ἀ μὲν δὲ χρῆσιν] Κατὰ τὸ
τί

καθήκοντος χρόνῳ γίνεσθαι, ἅν τε δεινοὶ
 λάχωσιν, ἅν τε ἰδιῶται οἱ τέτων ἐκατέ-
 ρων ἐπιμελησόμενοι, εἰς ἃ τοσαῦτ' ἀνα-
 λίσκειε χρήματα, ὅσα ἔδ' εἰς ἓνα τῶν
 ἀποσώλων, καὶ τοσῶτον ὄχλον, καὶ τοσαύ-
 την παρασκευὴν, ὅσην ἔκ οἷδ' εἴ τις τῶν
 ἀπάντων ἔχει· τὰς δὲ ἀποσώλεις πάντας
 ὑμῖν ὑπεριζειν τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Με-
 θώνην, τὸν εἰς Παγασάς, τὸν εἰς Πολί-
 δαιαν; Ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέ-
 τακται, καὶ προεῖδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολ-
 λῶ, τίς χορηγὸς, ἢ γυμνασίάρχος τῆς
 φυλῆς, πότε, καὶ παρὰ τῶ, καὶ τί λαβόντα
 τί δεῖ ποιεῖν, ἔδεν ἀνεξέταστος, ἔδ' ἀόρι-
 σον ἐν τέτοις ἡμέληται· ἐν δὲ τοῖς περὶ
 τῶ πολέμῳ καὶ τῆς τέτῃ παρασκευῆς, ἅ-
 τακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. Τοι-

γαρεῦ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τί Χρήσομαι τοῖς παρῶσιν, ἔστι τὸ
 ἃ χρῆσεται τῇ δυνάμει.

Τῶν ἀποσώλων] Ἀπόσολος ὁ με-
 τὰ γραφῆς ἀποσελλόμενος εἰς πό-
 λιμον 1 καὶ παρασκευῆς. καὶ ἀ-
 πσελλόμενοι, ὅ μόνον οἱ περιπόμει-

1 Deest καὶ.

νοι ἐκ προσαγμάτων τῶν ἀπολυόν-
 των, ἀλλὰ καὶ οἱ 2 παραπιμπό-
 μενοι ἀποδημεῖν μέλλοις, ἀποσελ-
 λόμενοι ἐλίχθησαν· καὶ ἀποσελιῖς,
 οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων,
 ἀποδιδειγμένοι· ἀπόσολοι δὲ, αἱ

2 περιπόμεινοι.

τῶν

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 31

γαρὲν ἅμα ἀκηκόαμέν τι, καὶ τριηρά-
 ρες καθίσταμεν, καὶ τέτοις ἀντιδόσεις
 ποιεῖμεθα, καὶ περὶ χρημάτων πόρρα σκο-
 πῶμεν· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐμβαίνειν τὰς με-
 οίκης ἔδοξε, καὶ τὰς χωρὶς οἰκῆντας· εἴτ'
 αὐτὰς πάλιν ἀντιμεμβιάζειν· εἴτ' ἐν ὅσῳ
 ταῦτα μέλλει, προαπόλωλεν ἐφ' ᾧ
 ἂν ἐκπλέωμεν· τὸν γὰρ τῷ πρᾶττειν χρό-
 νον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν·
 οἱ δὲ τῶν πραγμάτων καιροὶ, ἃ μένσι
 τὴν ὑμετέραν βραδύτητα καὶ ῥαθυμίαν·
 ἃς δ' εἰς τὸν μετὰ χρόνον δυνάμεις
 οἴομεθα ἡμῖν ὑπάρχειν, ἔδεν οἰαί τε ἔσαι
 ποιεῖν, ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ἐξελέγχονταί·
 ὁ δ' εἰς τῷ ὕβρεως ἐλήλυθεν, ὥς ἐπι-
 σέλλειν Εὐβοεῦσιν ἤδη τοιαύτας ἐπι-
 σολάς.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῶν νεῶν ἐκπομπά· ἀπογοαὶ δὲ,
 αἱ ἀποπέμψεις, τὰ δῶρα· ὅτω γὰρ
 αὐτὸς ὑπὲρ Κτησιφῶντος, “ τῶν δὲ
 “ πλοίων, τὰ μὲν συνιριδόμενα ταῖς
 “ ἀπογοαῖς, ταῖς, ταῖς ἀπο-
 “ πέμψεσι”.

† ‘Ὡς’ ἐπιστάλῃ Εὐβοεῦσιν]
 Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστάλῃς· ὁ Φίλιπ-
 πος ἐπιστάλῃ Εὐβοεῦσιν, συμβου-
 λιών, μὴ διῶ ἐλπίσειν, εἰς τὴν Ἀ-
 θηναίων συμμαχίαν, ὅτι αὐτὸς ὁ
 δύναται σῶσαι.

I ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ιδ'. **Τ**ΟΥΤΩΝ ἔν, ὧ ἄνδρες Ἀ-
 θηναῖοι, τῶν ἀνεγνωσμένων,
 ἀληθῆ μέν ἐσι τὰ πολλὰ, ὡς ἔχ' ἔδει·
 ἔ μὴν ἀλλ' ἴσως ἔχ' ἡδέα ἀκέειν. ἀλλ'
 εἰ μὲν ὅσα ἂν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα
 μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσε-
 ται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ'
 ἢ τῶν λόγων χάρις, ἂν ἢ μὴν προσήκη μὴ
 σα, ἔργῳ ζημία γίγνεται, αἰσχρὸν ἐσιν,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φενακίζειν ἑαυτὲς·
 καὶ ἅπαντ' ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ἢ δυ-
 σχερῇ, πάντων ὑσερίζειν τῶν ἔργων· καὶ
 μηδὲ τῷτο δύνασθαι μαθεῖν, ὅτι δεῖ τὲς
 ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους, ἔχ' ἀκολο-
 θεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτὲς ἔμ-
 προσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων· καὶ τὸν
 αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τῶν σφαλευμάτων
 ἀξιόσειεν ἂν τις τὸν σφαληγὸν ἡγεῖσθαι,
 ἔτω καὶ τῶν πραγμάτων τὲς εὖ βελευο-

I Ἐπιστολή.

- I Π I I

μένους

μένους ἡγεῖσθαι χρὴ, ἵν' αὖ ἂν ἐκείνοις δοκῇ,
ταῦτα πράττειν, καὶ μὴ τὰ συμβαίνοῦσα
ἀναγκάζωνται διώκειν. Ὑμεῖς δὲ, ὧ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, πλείστην δύναμιν ἀπάν-
των ἔχοντες, τριήρεις, ὀπλίτας, ἱππέας,
 χρημάτων πρόσδοτον, τέτων μὲν μέχρι
τῆς τήμερον ἡμέρας, ἐδενὶ πώποτε ἐν δε-
ονὶ κέχρησθε, ἐδενὸς δὲ ἀπολείπεσθε. ὥσ-
περ δὲ οἱ βάρβαροι πυκλεύουσιν, ἔτω πο-
λεμεῖτε Φιλίππῳ· καὶ γὰρ ἐκείνων ὁ
πληγεὶς, αἰὲ τῆς πληγῆς ἔχεται, καὶν ἐτέ-
ρωσε παλάξῃ τις, ἐκεῖσέ εἰσιν αἱ χεῖρες·
προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, ἔ-
τε οἶδεν, ἔτ' ἐθέλει· καὶ ὑμεῖς ἔαν ἐν
Χερρόνησῳ πύθῃσθε Φίλιππον, ἐκεῖσε
βοθεῖν ψηφίζεσθε· ἔαν ἐν Πύλαις, ἐ-
κεῖσε· ἔαν ἄλλοθί ποῦ, συμπαραθεῖτε
ἄνω καὶ κάτω· καὶ στρατηγεῖσθε μὲν ὑπ'
ἐκείνων, βεβέλευσθε δὲ ἐδὲν αὐτοῖς συμ-
φέρον περὶ τοῦ πολέμου· ἐδὲ πρὸ τῶν
I πραγμάτων προορᾶτε ἐδὲν, πρὶν ἂν

I χρημάτων.

Ε

ἢ γε-

ἢ γεγεννημένον ἢ γιγνόμενόν τι πύθησθε·
ταῦτα δὲ ἴσως πρότερον μὲν ἐνὴν ποιεῖν·
νῦν δὲ ἐπ' αὐτὴν ἤκει τὴν ἀκμὴν, ὥς
ἐκέτ' ἐγχωρεῖ.

ΙΕ. Δοκεῖ δέ μοι θεῶν τις, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, τοῖς γιγνομένοις ὑπὲρ τῆς πο-
λέως αἰσχυνόμενος, τὴν φιλοπραγμο-
σύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ· εἰ
γὰρ ἔχων ἃ καλῆςραπῆαι, καὶ προεῖληφεν,
ἡσυχίαν ἔχειν ἠέλεε, καὶ μὴδὲν ἔπραττεν
ἔτι· ἀποχρῆν ἐνίοις ὑμῶν ἂν μοι δοκῇ,
ἐξ ὧν αἰσχύνην, καὶ ἀνανδρίαν, καὶ πάντα
τὰ αἰσχίστα ὠφληκότες ἂν ἦμεν δημοσίᾳ·
νῦν δ' ἐπιχειρῶν αἰεί τινι, καὶ τῷ πλείονος
ὀρεγόμενος, ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιθ' ὑ-
μᾶς, εἴπερ μὴ παντάπασιν ἐαυτῶν ἀπε-
γνώκατε. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς
ὑμῶν μήτ' ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται,
ὁρῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν μὲν
ἀρχὴν τῷ πολέμῳ γεγεννημένην περὶ
τῷ τιμωρῆσασθαι Φίλιππον· τὴν δὲ τελευ-
τὴν

τὴν, ἔσαν ἤδη ὑπὲρ τῆ μὴ παθεῖν αὐτὰς
κακῶς ὑπὸ τῆ Φιλίππου. Ἀλλὰ μὴν ὅτι
γε ἔ γήσεται, δῆλον, εἰ μὴ τις αὐτὸν
κωλύσει. Εἴτα τῆτο ἀναμενῶμεν, καὶ τριή-
ρεις κενὰς, καὶ τὰς παρὰ τῆ δεινὰς ἐλπί-
δας ἐὰν ἀποσείληε, πάντ' ἔχειν οἷεσθε
καλῶς; Οὐκ ἴ ἐμβησόμεθα; ἔκ ἔξιμεν
αὐτοῖς μέρει γέ τινι στρατιωτῶν οἰκεῖων νῦν,
εἰ καὶ μὴ πρότερον; ἔκ ἐπὶ τὴν ἐκείνης
πλευσόμεθα; Ποῖ δὴ προσορμίσμεθα;
(ἤρετό τις) εὐρήσει τὰ σαθρὰ, τῶν ἐκείνης
πραγμάτων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἂν ἐπιχειρῶμεν. ἂν
μέντοι καθώμεθα οἴκοι, λοιδορῶμενων
ἀκρόντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν
λεγόντων. ἔδέποτ' ἔδεν ἡμῖν ἔ μὴ γενήται
τῶν δεόντων. ὅποι μὲν γὰρ ἂν οἶμαι μέ-
ρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ, καὶ μὴ
πᾶσα παρῇ, καὶ τὸ τῶν θεῶν εὐμενές, καὶ

Ε 2

τὸ

ἴ ἐμβησόμεθα,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

† ἀλλὰ μὴν ὅτι γε ἔ γήσεται.] Ἀνθυποφορὰ, ἢ λύσις συχασμῶ,
κενὰς] πολιτικῆς δυνάμεως.

κενὰς]

τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται· ὅποι δ' ἂν εὐαίτηγόν καὶ ψήφισμα κενὸν καὶ τὰς ἀπὸ τῆς βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψῃ, εὐδὲν ἡμῖν τῶν δεόντων γίγνεσθαι· ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καλῶς γελῶσιν (οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει) τῆς τοιούτης ἀποσόλως· ἔ γάρ ἐστιν, ἔκ ἐστιν, ἓνα ἄνδρα ἂν δυνηθῆναί ποτε ταῦθ' ὑμῖν πρᾶξαι ἅπανθ', ὅσα βέλεσθε· ὑπόσχεσθαι μέντοι, καὶ φῆσαι, καὶ τὸν δεῖνα αἰτιάσασθαι, καὶ τὸν δεῖνα, ἔστι· τὰ δὲ πράγματα, ἐκ τούτων ἀπόλωλεν. Ὅταν γὰρ ἡγήται μὲν ὁ εὐαίτηγός ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων· οἱ δ' ὑπὲρ ὧν ἂν ἐκεῖνος ἐκεῖ πρᾶξῃ πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ῥαδίως ἐνθάδε ὧσιν· ὑμεῖς δ' ἐξ ὧν ἂν ἀκέσῃ, ὅ,τι ἂν τύχῃ ῥαδίως ψηφίσῃσθε· τί καὶ χρὴ προσδοκᾶν; Πῶς ἔν ταῦτα παύσεται; Ὅταν

ἡγήται.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κενὸν] Τὸ λόγοις μόνον γινόμενον αἰνῶν πραγμάτων.

† ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων] Μισθὸν μὴ δεχομένους. Οἱ δὲ συ-

κφάλαι, ὑπὲρ ὧν ὁ εὐαίτηγός ἐκεῖ πράττει, ἐνθάδε κατηγοροῦσιν εἰχε-
ρῶς· διὰ γὰρ τὸ μὴ παρῆναι ὑ-
μᾶς, τῶν συκίφαίων ἀνέχεσθαι

ταῦτα

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. 37

Ὅταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴς αὐτῆς ἀποδείξητε στρατιώτας, καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγεμένων, καὶ δικαστὰς, οἵκαδε ἐλθόντας, τῶν εὐθυνῶν· ἐ γὰρ μὴ ἄλκειν μόνον ὑμᾶς τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρόντας ὅραν δεῖ. Νῦν δ' εἰς τῶν ἥκει τὰ πράγματα αἰσχύνης, ὥς τε τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρίς κρίνεται παρ' ὑμῖν περὶ θανάτου· πρὸς δὲ τὴς ἐχθρῆς, ἑδεῖς ἑδὲ ἅπαξ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι περὶ θανάτου τολμᾷ· ἀλλὰ τὸν τῶν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἰρῶνται τῶν προσήκοντος· κακέργε μὲν γάρ ἐσι, κριθέντα ἀποθάνειν· στρατηγὸς δὲ, μαχόμενον τοῖς πολεμίοις.

ἰς. Ὑμῶν δὲ, οἱ μὲν, περιϊόντες, μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φίλιππον πρᾶττειν τὴν

ΣΧΟΛΙΑ.

ταῦτα δ' εἰς Κηφισόδωρον αἰνιτ-
τεται.

ἀπομίσθων] Ἀπομισθοὶ καὶ οἱ
μὴ πεπληρωμένοι τὸν ὠμολογημῆ-

νον μισθόν, καὶ οἱ δὲ ἀδικίαν, καὶ
διλίαν, μὴ ἀξιόμενοι μισθοῦ.

Ὑμῶν δὲ Ἐπιδόξαν οἱ ἐπίλογοι.

Ὅτι οὐκ

τὴν Θηβαίων καλᾶλυσιν, καὶ τὰς πολι-
τείας διασπᾶν· οἱ δ', ὡς πρέσβεις πέ-
πομφεν ὡς Βασιλέα· οἱ δ' ἐν Ἰλλυ-
ριοῖς πόλεις τειχίζειν· οἱ δὲ, λόγους
πλάττοντες, ἕκαστος περιερχόμεθα. Ἐγὼ
δ' οἶμαι μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νῆ
τὴς θεῆς, ἐκεῖνον μεθύειν τῷ μεγέθει
τῶν πεπραγμένων, καὶ πολλὰ τοιαῦτα
ὄνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, τὴν τ' ἐρημίαν
τῶν κωλυσόνων ὀρῶντα καὶ τοῖς πεπραγ-
μένοις ἐπηρμέναν· ὃ μέντοιγε, μὰ Δία,
ἔτω προαιρεῖσθαι πράττειν, ὥς τὴς ἀνοη-
τολάττης τῶν παρ' ἡμῖν εἰδέναι, τί μέλλει
ποιεῖν ἐκεῖνος· ἀνοηλότατοι γάρ εἰσιν οἱ
λογοποιεῖντες· ἀλλ' ἐὰν ἀφέντες ταῦτα,
ἐκεῖνο εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἄνθρωπος,
καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποσερεῖ, καὶ χρόνον
πολὺν ὕβριζε, καὶ ἅπαντα ὅσα πώποτε
ἠλπίσαμεν τινὰ πράττειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ'
ἡμῶν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὀνειροπολεῖν] Φαυλάζεσθαι.

Ἄλλ' ἐὰν ἀφέντες] Κατὰ τινὰς
ἐκτεῦθεν οἱ ἐπιλόγοι.

ὅτι ἐχθρὸς] Τὰ τελικὰ κεφάλ-

λαια· ἐκ τῆς ἐχθρὸς τὸ ἀδικεῖν δη-
λοῖ· ἐκ δὲ τῆς ἡμέτερα, τὸ ἀσύμ-
φορον.

ἡμῶν εὐρηται, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἡμῖν αὐ-
τοῖς ἐσι, καὶ μὴ νῦν ἐθέλωμεν ἐκεῖ πο-
λεμεῖν αὐτῷ, ἐνθάδ' ἴσως ἀναγκασθη-
σόμεθα τῷτο ποιεῖν· ἂν ταῦτα εἰδῶμεν,
καὶ τὰ δεόντα ἐσόμεθα ἐγνωκότες, καὶ
λόγων ματαίων ἀπηλλαγμένοι· ἔ' γὰρ
ἄτ' ἄ ποτ' ἔσαι δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' ὅτι
φαῦλα, ἐὰν μὴ προσέχηε τοῖς πράγ-
μασι τὸν νῦν, καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν
ἐθέληε, εὖ εἰδέναι.

ιζ'. Ἐγὼ μὲν ἔν, ἔτ' ἄλλοτε πώ-
ποτε πρὸς χάριν εἰλόμην λέγειν, ὅ,
τι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν ὑμῖν πεπεισμένος
ᾧ, νῦν τε ἃ γινώσκω, πάνθ' ἀπλῶς,
ἐδὲν ὑποσειλάμενος, πεπαρξήσιαμαι.
Ἐβελόμην δ' ἂν, ὥσπερ ὅτι ὑμῖν συμ-
φέρει τὸ τὰ βέλτιστα ἀκρίβει οἶδα, ἔτως
εἰδέναι συνοῖσον καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰ-
πόντι πολλῷ γὰρ ἂν ἥδιον εἶπον· νῦν
δ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Φερει· ἐκ δὲ τῶ ὕδατος, τὸ ἀπρι- οὐ γὰρ ἄτ' ἄ] Ὑπερβαλὼν κατὰ
πρὸς· ἐκ δὲ τῶ καθ' ἡμῶν εὐρηται, παρένθισιν.
τὸ ἀναγκαῖον. Ἐγὼ μὲν ἔν] Ὀμηρικὸς ἐπὶ λόγος.

40 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

δ' ἐπ' ἀδήλοις ἔσι τοῖς ἀπὸ τῶν ἐμῶν
τῷ γενησομένοις, ὅμως ἐπὶ τῷ συνοίσειν
ὑμῖν, εἰάν πράξῃτε ταῦτα, πεπεισθαι,
λέγειν αἰρῆμαι νικῶν δ' ὅ,τι πᾶσιν
ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ

Δεύτερος.

ΠΡΟΣΗΚΑΝΤΟ μὲν τὴν πρεσβείαν τῶν Ὀλυμπίων
οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς κενήκασιν· μέλλουσι
δὲ περὶ τὴν ἔξοδον, καὶ διδόνειν ὡς δυσπολιμήτε ὄντες τῷ
Φιλίππῳ, παρελθὼν ὁ Δημοσθένης, πείρᾳται θάρσυνειν τὸν
δῆμον, ἐπιδεικνύς ὡς ἀσθενῆ τὰ τῷ Μακεδόνα πράγματα·
καὶ γὰρ τοῖς συμμάχοις ὑποπλὸν αὐτὸν εἶναί φησι, καὶ κατὰ
τὴν ἰδίαν δύναμιν ἐκ ἰσχυρὸν· τὰς γὰρ Μακεδόνας ἀσθενεῖς
εἶναι καθ' ἑαυτὰς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ ΙΑ.

Α. **Ε**ΠΙ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, ὧ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι
 τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν, φανεράν γενο-
 μένην τῇ πόλει· ἔχ' ἥκιστα δέ, ἐν τοῖς
 παρῶσι πράγμασι· τὸ γὰρ τῆς πολεμή-
 σοντ' αἰς Φιλίππῳ γεγενῆσθαι, καὶ χάσαν
 ὁμορον

I B.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ.

† **Ε**ΠΙ πολλῶν μὲν ἂν τις] Εκ
 περιχαρείας εἰληπται τὸ
 παρὸν προοίμιον.

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις] Διού-
 τερος τόπος τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσις
 προοιμίων· ἐξ ἀόριστου δὲ προλή-
 ψιως τὸ σχῆμα τῷ λόγῳ· εἰρηκῶς
 γὰρ τὸ ἐπὶ πολλῶν ἀόριστον, ἐπὶ
 γαγὶς ὠρισμένον τὸ περὶ τῶν Ὀλυν-
 θίων. Ὁμοιον τούτῳ τὸ εἰς τὸν
 ἅγιον Βασιλεῖον, τῷ Θεολόγῳ προ-
 οίμιον· τοῖς γὰρ προσώποις καὶ
 πρὸ τῶν πραγμάτων ἰδίας παρα-
 κυλεῦσιν ὑπολήψεις. Καὶ ἡ μὲν
 ἐπὶ τοῖς τῷ λόγῳ, καὶ τὰ κε-
 φάλαια, παραπλήσια τῷ πρώτῳ·
 διηγήσεται δὲ κατ' ἐκείνῳ μοίῳ, ὅτι
 ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ζητεῖται, εἰ

χρὴ βοηθεῖν τοῖς Ὀλυνθίοις· ἐν δὲ
 τούτῳ, τὸ μὲν βοηθεῖν ἤδη δι-
 δεικναι· τὴν δὲ ρώμην ὀκνεῖν τῷ
 Μακεδόνα καὶ τὴν ἰσχύν· δι' ἣν
 μάλιστα καὶ τὴν δημηγορίαν ταύτην
 ὁ ρήτωρ πεποιήκει· ὥς πλειονάζον
 ἢ ἐν τῷ λόγῳ κεφαλῶν εἶναι τὸ
 δυνατόν. Τῶν δὲ κεφαλῶν τὰ μὲν
 ἐξ αὐτῆς ἀνάκλυται τῆς τάξεως, ἐκ
 οὗτα πρῶτον γινώριμα τοῖς ἀκροα-
 ταῖς, οὗτοι ἐπιζητουμενα 2 πρὸ τῶν
 ἐξ ἀρχῆς, εἴνα δὲ αὐτοὺς καὶ πρὸ τῆς
 εἰσόδου ζητεῖται παρὰ τῶν ἀκροα-
 τῶν, πρὸς ἃ δὲ τὸν ρήτορα τὴν
 ἀπάλησιν εὐθὺς ἐκ προοιμίου
 ποιῆσθαι· ὃ δὲ κἀνταῦθα γέγονε·
 τῆς γὰρ δυνάμειος τῷ Μακεδόνα
 φοβέσθαι τὴν Ἀθηναίων, ἐκ τῆς

I μίση

I περί

πρώτης

ὄμορον, καὶ δυνάμιν τινα κεκλημένους, καὶ,
τὸ μέγιστον ἀπάνλων, τὴν ὑπὲρ τῆς πολέ-
μας γνῶμην τοιαύτην ἔχοντας, ὥς τε τὰς
πρὸς ἐκείνους διαλλαγὰς πρῶτον μὲν
ἀπίστας, εἴτα τῆς ἑαυτῶν παλρίδος νομί-
ζειν ἀνάσσειν εἶναι· δαιμονία τινὶ καὶ
θεία

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πρώτης ἐπιβολῆς, ἀναιρεῖν περι-
ταὶ τὸν φόβον, ἀνιλάσων τῇ τῷ
Φιλίππῳ ῥώμῃ τὴν τῶν θειῶν συμ-
μαχίαν· διὲ γὰρ τοῖς ἰσχυροῖς τῶν
ἀνιπαλῶν ἰσχυροτέρα τὰ παρ' ἡ-
μῶν ἀντιθίαι. Δείκνυται δὲ ὡς
διύτερος ὅτος ὁ λόγος, ἐκ τῶν-
δὲ· ἐν γὰρ τῷ πρώτῳ περὶ τῆς τῶν
θειῶν εὐνοίας ἀποδείξεις παρασχών,
ἐπαυθὲς ὡς ὁμολογούμενον ἔλαβεν·
Ἰστέον δὲ, ὅτι φησὶ καὶ ὁ Φιλόχορος
ὅτι τρεῖς βοήθειαι ἐπιμύθησαν, καθ'
ἑκαστον λόγον μιᾶς συμπομίτης,
ὡς τῆς πρώτης μὴ ὕσης ἰκανῆς.
Κεφάλαιον δὲ, ἐν μὲν τῷ πρώτῳ,
ἐπὶ πολλῇ τὸ συμφέρον, ἐπ' ὀλίγον
δὲ τὸ δυναλόν· ἐπαυθὰ δὲ, τὸ ἰσχυ-
ρίον· πολὺ μὲν τὸ δυνατόν, ὀλίγον
δὲ τὸ συμφέρον.

Ἐπὶ πολλῶν] Πρότασις· λείπει
δὲ πραγμάτων.

ἐν τοῖς παρῃ·] Ἐν τῷ γινίσθαι
ἡμῖν τὴν Ὀλύμπου συμμαχίαν.

τὸ γὰρ τὴς πολυμύθου] Κατασκευὴ τῆς τῷ προοίμιῳ προ-
τάσεως· σημειῶσαι δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς
ῥώμης καὶ γνῶμης καταβάλλει τὸν
Φιλίππον· ἐπὶ ἀπὸ τῆς δυσμηνίας

τῶν θειῶν, καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀν-
θρώπους· ἢ κατὰ συνῆλ' Ἀθηναίους
ἀπὸ τῆς εὐνοίας τῶν θειῶν καὶ πί-
στως πρὸς ἀνθρώπους.

καὶ χώραν ὄμορον] Τῇ ἐκείνῃ·
εἰ γὰρ καὶ ἰσχύι, φησὶ, δύναμιν,
καὶ ἰσχυρὴν αὐτῷ πολέμῳ, ἐκ αὐ-
τῶν καὶ ἰσχύος, ἵνα πορρωτέρω αὐ-
τῷ· ὅρα δὲ πῶς ἀπὸ θειῶν ἀρξά-
μενος, διυλίρειν ἵταξι τὴν τῶν Ὀ-
λυμπίων συμμαχίαν.

δύναμιν τινα] Σύμμετρον 2 ἢ
μεγάλην.

δαιμονία τινὶ καὶ θεία] Ὁ μὲν
θαλασσινὸς φιλοεικεῖ πρὸς τὸν
ἀνιπαλόν· διὸ καὶ τῷ συμπερίσ-
σει χρηταί, καθάπερ δίκαιος ὅτι
φανερὰν ἐξηλεγε· ῥήτωρ δὲ εἰ συλ-
λογίζοιτο, φιλοεικότερον καθίστησι
τὸν ἀεροατὴν, καὶ ὅτι εὐάγωνον
πρὸς πειθῶν· διὸ καὶ τοῖς λιγομένοις
ἐνθυμήμασι χρημιθα, ἐν οἷς τὰς
δύο προτάσεις ἐκτόνεις, τὸ συμ-
πέρασμα σιαπῶμεν, ἐκείνῃ καὶ α-
λιπτόνεις αὐτὸ προσενθυμίσθαι·
βέβαιον γάρ τι καὶ οὐκαὶ εἰς τὴν
τῶν πραγμάτων εὐρίσιν ὁ ἀεροατὴς
συμβαλίσθαι· οὐδὲ ἀναγκαίως ὁ

1 καλασυνῆς, 2 καί.
F 2 ῥήτωρ

Δεία παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσία. Δεῖ
τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷτ' ἤδη
σκοπεῖν αὐτὰς, ὅπως μὴ χεῖρας περὶ
ἡμᾶς αὐτὰς εἶναι δοξώμεν τῶν ὑπαρχόν-
των· ὡς ἔστι τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν
αἰσχίστων, μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν
ἡμεῖν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προΐεμένους·
ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευα-
σθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

Β'. Τὸ μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τὴν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ῥήτωρ ἐχρήσατο τῷ συμπέρασματι·
πρῶτον μὲν γὰρ ἡ καίλασκη τῆς
προϊάσεως διὰ πολλῶν γενομένη,
ἀνάγκη ἐνιστοῖται· ἰ αὐτῷ τῷ
προτεθέντος εἰς ἀπόδειξιν διὰ τῷ
συμπέρασματι ἀναμνησθαι· διευ-
τερον δὲ, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἀγῶσιν,
εὐκότως τὸ συμπέρασμα σιωπῶ-
μεν· πολλῶν γὰρ ἤδη καὶ προειρη-
μένων καὶ μελλόντων λήγεσθαι ῥα-
δίως ὁ ἀκροατὴς εὐρίσκει τὸ σιω-
πῆθαι ὑπὸ τῷ ῥήτορι, ἐν δὲ
προεμίᾳ μηδὲν ὅτι ῥηθέντος,
ἐκ ἔχει πῶθαι αὐτῷ 2 προσηῶσαι
τὸ λαίπον. Οὐδὲν δὲ διαφέρει τὸ
δαιμόνιον τῷ θεῶν πᾶρα τοῖς
ῥήτοσιν, ἀλλ' ἐκ παραλλήλου τὸ
αὐτό.

† Δεῖ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-

αὐτῷ.

2 προσηῶσαι.

αἰοι] Συμπέρασμα.

Δεῖ τοίνυν] Τὸτό ἐστι τὸ συμ-
πέρασμα τῷ προεμίᾳ· διότι
γὰρ τὰς θεὰς εὐνὰς, καὶ τὰς συμ-
μάχους βεβαίως καὶ τὸ δυνατὸν
τῶν Ἀθηναίων αὐξήσας καιρὸν ἔ-
σχειν ἐπιμνήσκει χρῆσασθαι· καὶ
φησὶν, ὅτι μὴ προδέται γενομένη
τῶν ὑπαρχόντων καὶ διδωρημένων
ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, καὶ δοξώμεν
αὐτοὶ κατ' αὐτῶν τὰ χεῖρις βυ-
λεῖσθαι.

αὐτὰς] ἡμᾶς.

† ὅπως μὴ χεῖρας περὶ ἡμᾶς
αὐτὰς] Μὴ ἀναξιοὶ φαῖνῃμεν τῶν
διδωμένων παρὰ τῶν θεῶν, καὶ
τῶν ὑπαρχόντων πραγμάτων.

τῶν ὑπαρχόντων] Ἡμῖν ἐκ θε-
ῶν, θεῶν δώματα

μᾶλλον

τὴν Φιλίππῃ ῥώμην διεξίεναι, καὶ δια-
 τέτων τῶν λόγων προῖρέπειν τὰ δέοντα
 ποιεῖν ὑμᾶς, ἔχι καλῶς ἔχειν ἡγῆμαι
 δια τί; Ὅτι μοι δοκεῖ πάνθ' ὅσα ἂν
 εἴπῃ τις ὑπὲρ τέτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν
 φιλοψυμίαν τινὰ ἡμῖν, δ' ἔχι καλῶς
 πεπραχθαι· ὁ μὲν γὰρ ὅσω πλείονα ὑπὲρ
 τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτῇ, τοσούτῳ
 θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζεται· ὑ-
 μεῖς δὲ, ὅσω χεῖρον ἢ προσῆκε κέχρησθε
 τοῖς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μᾶλλον δὲ Προδιδώσις.

Τὸ μὲν ἐν ᾧ ἄνδρες] Δεύτερον
 προοίμιον ἐκ προσοχῆς.

Τὸ μὲν ἐν] Τὸ μὲν πρῶτον
 προοίμιον ἀπὸ ἐπιχειρημάτων τῷ
 δυνατῇ ληφθῆναι, σκοπὸν ἔχειν ἀπὸ
 τῆς προσιᾶς τῶν θεῶν τὸ δυνα-
 τὸν τῶν Ἀθηναίων αὐξήσασθαι· τὸ
 δὲ δεύτερον περὶ τῇ Φιλίππῃ
 δυνατῇ τὴν ἐξιστατὶν ἔχει· καθαι-
 ρισί· ἔχει τῆς δυνάμεως, ὅσην
 ἔξειν ἐν προοίμιοις ἐργάσασθαι·
 Ἄλλως. Τὸτο τὸ σχῆμά ἐστι τὸ
 κατὰ παράλειψιν· ἢ ἐβόλετο
 μὲν γὰρ τῇ ἀληθείᾳ τὴν δύναμιν
 ἐξίστασθαι τῷ Μακεδόσι· ἢ δὲ
 αἰτία, ἵνα μὴ φοβήσῃ μᾶλλον τὰς
 Ἀθηναίους ἀποσχίσθαι τῷ πρὸς αὐ-
 τὸν πολέμῳ· ἢ ἐβόλετο δὲ πᾶ-
 λιν ταύτην ἀμνημονεύειν ἵσασθαι,

ἵνα μὴ αὐτὸ τὸτο δόξῃ φοβύμι-
 νος, ταύτην καταλιπεῖν. Τί ἐν
 ποιεῖ; Καὶ μνημονεύει κατὰ παρα-
 λειψιν, καὶ τὴν αἰτίαν ἐκ τῆς ὁμῆς
 λήγει, ὅτι ἵνα μὴ φοβήσῃ ὑμᾶς,
 ἀλλ' ἐτίθει. ἵνα μὴ δόξῃ, φησὶ
 αἰσχύνῃ ἐπιιδίξιν.

Οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγῆμαι]
 Κατὰ μὲν τὸ ἀληθές, ἢ βέλι-
 ται αὐτῷ διελθεῖν τὴν δύναμιν.
 ἵνα μὴ φοβήσῃ τὰς Ἀθηναίους·
 ὑποπτεύει γὰρ συμμαχίας ἔχειν
 πολλὰς· προσποιεῖται δὲ τὴν δόξαν
 παρασιῶσθαι, ἵνα φησὶ, μὴ φιλο-
 τιμίας ἐκίνοιο περιποιήσω, δὲ ἐν
 αὐτῷ αὐτόν.

Ἵπὲρ τέτων] Τῶν τῇ Φιλίππῃ.
 ὁ μὲν γὰρ] Περίδοξος τῆς ἀκω-
 λος, ἔχουσα δύο προτάσεις καὶ δύο
 ἀποδόσεις.

ἢ ἔχοντες,

ἢ ὑβρίδ'.

τοῖς πράγμασι, τοσέτω πλείονα αἰσχύνην ὠφλήκατε· ταῦτα μὲν ἔν παραλείψω· καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο, ἐνθένδ' ἂν μέγαν αὐτὸν ἴδοι γεγενημένον, ἔχι παρ' αὐτῷ. Ὡν ἔν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτῷ πεπολιτευμένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαβεῖν, τέτων ἔχι νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τέ λέγειν· ἃ δὲ καὶ χωρὶς τέτων ἔνι, καὶ βέλυσόν ἐστιν ἀκηκοέναι πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα, ὦ ἄνδρες

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ι ἐνθένδ'] Ὁ ἴσιν, ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων· αἰνίττεται δὲ εἰς τὰς Φιλιππίζοντας ῥήτορας.

Ὡν ἔν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει] Τρίκωλος, ἡ ἔχουσα μίαν πρότασιν δίκωλον, καὶ μίαν ἀπόδοσιν.

Ὡν ἔν ἐκεῖνος μὲν] Ὑπὲρ ὧν ἔν ἠυξήκασιν ἔτω Φίλιππον ἔτοι οἱ προδύται, καὶ ἴδοι αὐτὸν μὲν Φίλιππον χάριν αὐτοῖς ὁμολογεῖν, ἡμᾶς δὲ δίκην αὐτῷ εἰσπράττεισθαι, ὑπὲρ τέτων, φησὶν, ἃκ εὔκαιρόν μοι τὸ λέγειν νῦν δοκεῖ· ἢ γὰρ ταύτην εἰσῆλθον κατηγορίαν ἐνγῆσασθαι, ἀλλὰ συμβεβηῖσαι περὶ Ὀλυνθίων.

πεπολιτευμένοις] Παρ' ἡμῖν.

Ι σκοποῖτο.

λαβεῖν] Παρ' αὐτῶν.

τῷ λέγειν] Ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων ὑπὲρ ἐκείνου.

χωρὶς τέτων] Χωρὶς τῷ παραρξυνθῆναι ἐπὶ τὸν πόλεμον διὰ τῆς κατηγορίας τῶν προδοτῶν.

‡ Τὸν μὲν ἔν ἐπίορχον καὶ ἀπίστον καλεῖν] Τρίτον προοίμιον, ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ἐκ τῶ δυνατῷ εἰλημμένων.

Τὸ μὲν ἔν ἐπίορχον] Ἐγὼ μὲν ἔν τρίτον τῷτο προοίμιον· ἢ μὲν τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχον τοῖς προειρημένοις. ἐκείνα μὲν γὰρ ἔστι ὅλης τῆς ὑποθέσεως· τὸ μὲν γὰρ πρότερον, περὶ τῷ δυνατοῦ τῶν Ἀθηναίων· τὸ δὲ δεύτερον, περὶ τῷ δυ-

ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνους φαῖνοίτ' ἂν
ὄνειδῇ βυλομένοις ὀρθῶς δοκιμάζειν,
ταῦτ' εἰπεῖν πειράσομαι.

γ'. Τὸ μὲν ἔν ἐπίορκον καὶ ἄπιστον
καλεῖν, ἄνευ τῆς τᾶς πεπραγμένων δεικνύ-
ναι, λοιδορίαν εἶναι τις ἂν φήσεται κε-
νὴν δικαίως· τὸ δὲ πάνθ' ὅσα πώποτ'
ἔπραξε, διεξιόντα, ἐφ' ἅπασιν τέτοις ἐ-
λέγχειν, καὶ βραχέος λόγου συμβαίνει
δεῖσθαι, καὶ δυοῖν ἔνεκα ἡγῆμαι συμφέ-
ρειν εἰρῆσθαι, τῆς τ' ἐκείνων, ὅπερ καὶ ἀληθές
ὑπάρ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κατὰ τὴν Φιλίππου· τὸ δὲ δυνατὸν
κίφάλαον, ὅλον συνέχει τὸν λό-
γον· τὴν δὲ μερικὸν εἰς προοίμιον,
καλασκειὴν ἔχον τῶν ἑλπίσιν· ἐπειδὴ
γὰρ μέλλει τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν
ἀπιστίαν ἐξελέγειν τὴν Μακεδόνα,
αἰτίαν ἀποδίδωσιν ἐν τῷ προοίμῳ
προλαβόν, δι' ἣν μέλλει τὴν
ποιεῖν. Ἄλλως· Ἰστοῖ, ὅτι τὸ δεύ-
τερον καὶ τρίτον προοίμιον εἰς καθ-
αίρεσιν Φιλίππου ἔλαβεν· ἀλλ'
ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ, ἀπὸ τῆς ῥώμης
αὐτὸν καθείλεν· ἐν τῷ τρίτῳ δὲ,
ἀπὸ τῆς γνώμης, καὶ τῷ κρείττερος
ἔχειν πολέμιος· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς
ἐπιχειρήματος, ὅτι τοῦ δυνατοῦ,
ἀμφοτέρω· ἐπειδὴ φοβῆται ὁ Φί-

λιππος δοκῶν καὶ δυνατὸς, ἰφύκει
τῆς Ἀθηναίων· καὶ ἡ πᾶσα σύ-
στασις τῆς λόγου, ἐπὶ τὸ δυνατὸν κα-
φάλαον ἀνάγεται.

κινῆ] Μαλαίαν καὶ χωρὶς ἐ-
λέγχου.

‡ Τὸ δὲ πάνθ' ὅσα πώποτις]
Πρότασις εἰς καὶ αὐτὴ καὶ ἡ ἄλλη
ἄνευ καλασκειῆς· ἡ γὰρ ὁμολογη-
μένη ἔλασσαν καλασκεινάζειαι, ἵνα
μὴ ἀμφισβᾶλλωμεν ὅτι τοιοῦτος,
οἷον καὶ ὅπως ἀποδείκνυσιν.

Καὶ βραχέος λόγου· Ἐπειδὴ
τὸ πάντα ὅσα εἶπε καὶ ἔπραξε Φί-
λιππος ἐπαγγέλλασθαι εἰπεῖν, ὑπό-
ρριαι ἰδίᾳ μακρολογίας, πολυ-
μία δὲ αὐτῇ ταῖς ἀρεταῖς· τῷ
συνί-

ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι· καὶ τῷ, τῶς
ὑπερεκπεπληγμένως ὡς ἄμαχόν τινα
τὸν Φίλιππον, ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξελέ-
λυθεν, οἷς πρότερον παρακρηόμενος;
μέγας νῦν ηὔξῃθι· καὶ πρὸς αὐτὴν ἥκει
τὴν τελευταίαν τὰ πράγματα αὐτῷ. Ἐγὼ
γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρα
ἂν ἡγάμην καὶ αὐτὸς φοβερόν εἶναι,
καὶ θαυμαστὸν τὸν Φίλιππον, εἰ τὰ δίκαια
πράτ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐν τούτῳ τῶν λόγων παρεμυθή-
σατο.

ὅτι πάντα διεξελέλυθεν] Εἰ γὰρ
ἐκ ἱππικῆς προσέθηκεν αὐτῷ λαμβά-
ναι τὰ πράγματα, μίμνῃ δὲ ἐπὶ
τῶν αὐτῶν ἔχοντι τὰ ἀνθρώ-
πινα, δηλοῦσι πρὸς καθάρειν ἥκει
λοιπὸν αὐτῷ τὰ τῆς δυνάμεως.

1 Ἄλλως. Ἀπὸ τῶ, ἐδιδίκατο ἱπ-
πικῆς μηχανῆς, πᾶσι γὰρ δι-
ήλθε, καὶ πᾶσι αὐτὸν ἴσως.

παρακρηόμενος] Εξάπαλιν.

Ἐγὼ μὲν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι] Ἐλεῖσθαι εἰς αὐτὸ τὸ κι-
φάλαιον ἐνέβαλε τὸ δυνατόν, ἀπὸ
λύσεις ἀρχαίως· ἡ γὰρ ἀλήθεια
εἶναι, ἀλλὰ φοβερός ὁ Φίλιππος·
ἢ τινα φανερὸς ἢ μὴ δις, ἐπα-
γναι τὰς λύσεις· ὅταν μὲν γὰρ πρὸς
τὸν ἀλλότριον ἔχωμι ἀνταγνῶς
μάλιστα χρῆσθαι ταῖς ἀλήθειαις,
ἀπὸ ἡμῶν μὴ ἀγνοῦμαι, τότε δι-

1 Deest ἄλλως. 2 ὥς μή.

φανερὸς τινεῖναι τὰς ἀλήθειαις·
ὅταν δὲ αὐτὸς καθίσταται παρ'
ἑαυτοῦ τὴν ἀλήθειαν ἔχων ὁ ἀ-
κροάτης, τότε χρὴ λύειν καὶ μὴ τι-
θεῖναι, ὅπως καὶ νῦν γίγνεται· εἰσι-
λήλυθεν γὰρ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος· περὶ
ἐκείνου τὸν Φίλιππον, ὥστε περι-
τὸν ἔν τινεῖναι ταύτῃ, δι' ἣν σκε-
ψόμενοι συνέληθοι.

καὶ αὐτὸς] Ὡς περὶ οἱ ἄλλοι.

νῦν δὲ διωρῶν] Τὸ ὑπερβαλόν,
ὅταν νῦν δὲ εἰσὶν αὐτὸν Φίλιπ-
πον τὴν ἡμετέραν εὐθείαν τὴν
προαγαγόμενον, ὁ εἶναι, διὰ τού-
τω ὥς περ ὡς ἀμείνων τὴν ἡμετέραν
μωρίαν, καὶ διηκίνα ἡμᾶς ἀπ-
αἰθεῖναι, διὰ τῷ ὑποσχεῖσθαι ἡ-
μῖν παραδοῦναι τὴν Ἀμφίπολιν·
ἐπισχεῖτο γὰρ σώσει αὐτὴν τοῖς
Ἀθηναίοις, εἰ μὴ προσδίδαντο τῶς
Ὀλυθῆναι εἰς φίλιν, καὶ συμμα-
χίαν δοῖν αὐτοῖς, ἐξ αὐτῶν πισθῆναι

πράττοῦσα ἑώρων αὐτὸν ἠϋζημένον· νῦν
 δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν, εὕρισκω, τὴν μὲν
 ἡμετέραν εὐήθειαν τοκαῖαρχαίς, ὅτε Ὀ-
 λυνθίαις ἀπήλαιονόν τινες ἐνθένδε, βα-
 λομέναις ἡμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμ-
 φίπολιν φάσκειν παραδώσειν, καὶ τὸ
 θρυλλέμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο
 καλᾶσκευάσειν, τέτῳ προσαγόμενον· τὴν
 δ' Ὀλυνθίων φιλίαν μετὰ ταῦτα, τῷ
 Ποτί-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀθηναῖοι τέτῳς ἀπήλασαν τίως,
 πάλιν δὲ εἶχον πρὸς αὐτὸς φιλίαν·
 εἰτα ὁρῶν ὁ Φίλιππος, ὅτι ἀσθενῶς
 πρὸς Ὀλυνθίαις μαχόμενος, διὰ τὸ
 μὴ καθάρως ἀπογεῖναι ἰαυτῶν 2 τῶς
 Ἀθηναίαις, τῶς Ὀλυνθίαις, χαρμά-
 μινος αὐτοῖς τὴν Πολίδαίαν, ἀπίστη-
 σεν 3 Ἀθηναίων· φησὶ γὰρ ὅτι καὶ
 τέτῳς ἠπάτησεν· ὅρα δὲ πᾶς εἰπὼν
 Ἀθηναίαις ἠπάτησθαι καὶ Ὀλυνθίαις
 τῶς Ἀθηναίαις προέταξεν, ἵνα συγ-
 γνώμην ἔχωσιν Ὀλυνθίοι, δευτέρου
 ἀπαλόμενοι μίση Ἀθηναίαις τῶς
 σοφωλάτης· τὸ αὐτὸ δὲ θρυλ-
 λόμενοι μὲν παρ' ἡμῖν, ἀπὸρρητοί
 δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὄν.

καὶ σκοπῶν] Αὐτόν.

τὴν μὲν ἡμέτεραν εὐήθειαν]
 Οὐκ εἰπὼν ἡμέτεραν, διὰ τὸ ἐπ-
 αχθὲς καὶ ἑαυτὸν συνάπτειν τῷ ἐγ-
 κλήματι. Φασὶ δὲ, ὅτι πάλαι
 μωρίαν ἢ εὐήθεια σημαίνει· ἀλλ'

1 αὐτῶ.

2 Defunct τ. Αθ.

3 Ἀθηναίαις.

G

πορ,

ἔστιν ὅτι πρᾶτότῃ καὶ ἐπιεικείᾳ
 καὶ τὸ ἀπλὸν· ὅτι καὶ νῦν βέλα-
 ται σημαίνει.

εὐήθειαν] Ἀπλότῃ καὶ ἀπ-
 ηρευσίαν.

ἀπήλαιονόν τινες] Οἱ τέτῳ χα-
 ριζόμενοι· δέον δ' εἰπεῖν, ἀπ-
 λαύειν ἡμῖν· ἢ γὰρ πόλις πᾶ-
 σα ἢ ἡ τέτῳ ποιήσασθαι· ὁ δὲ, εἰς
 τῶς ῥήτορας ἀπαθεῖται τὸ ἐγ-
 κλημα· ἐκφαστικῶς δὲ εἰπὼν ἐν-
 θένδε, οἷον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἀπὸ
 τῆ χωρίᾳ ὥσπερ τῆ ἐλεύ, ὅθεν
 Ἡρακλεῖδαι ἐσώθησαν, ἀπήλαιονος
 ἔτοι τῶς ἐκέτας.

καὶ τῷ θρυλλέμενόν ποτε] Λί-
 γουσιν ὅτι Πύθια χωρίον Μακε-
 δονίας· Πολίδαία δὲ τῆς Θρακίας·
 καὶ ἡ μὲν Πύθια, ἐπὶ ἡκούος ἦν
 Φιλίππου· ἡ δὲ Πολίδαία, τοῖς Ἀ-
 θηναίοις· ἐγίγνετο δὲ ποτε, τὴν μὲν
 Πολίδαίαν ἀπογεῖναι πρὸς Φίλιπ-

Ποτίδαιαν, ἔσαν ἡμετέραν, ἐξελεῖν· καὶ
 τὰς μὲν πρότερον συμμάχας ἡμᾶς
 εὐδικῆσαι, παραδῆναι δὲ ἐκείνοις. Θεί-
 ταλὲς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα, τῷ Μαγνησίαν
 παραδώσειν ὑποσχεσθαι, καὶ τὸν Φωκικὸν
 πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀνα-
 δέξασθαι. Ὅλως δὲ εἰδείς ἐσιν, ὅτιν' ἔ-
 πεφενάκιχεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμέ-
 νων· τὴν γὰρ ἐκάστων ἄνοιαν ἀεὶ τῶν ἀ-
 γνοέντων αὐτὸν ἐξαπαλῶν καὶ προσλαμ-
 βάνων, ἔτως ηὐξήθη. Ὡσπερ ἔν δια
 τῶν ἥρθη μέγας, ἥνικα ἕκαστοι συμ-
 φέρον

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ποι, τὴν δὲ Πύδαν πρὸς τὰς
 Ἀθηναίους· ἑκάτεροι δὲ, οἵτις Ἀθη-
 ναῖοι καὶ ὁ Φίλιππος, τῶν ἰδίων ἐπι-
 θύμην· τὸτο ἔν εἰλεγειν ὁ Φίλιπ-
 πος, ὅτι τὸ θρυλλόμενον τὸτο καὶ
 ποθέμενον ἐν ἀπορρήτῳ καλασκεινά-
 σω· διὰ τί δὲ ἐν ἀπορρήτῳ; ἵνα μὴ
 ἑκάτεροι μαθήσις φυλάξωσι, οἵτις
 Πείδαϊάται καὶ οἱ Πύδαῖοι· Θεό-
 πομπος δὲ φησιν, ὅτι περὶ Πύδ-
 νης μόνον καὶ ἡ Ἀμφιπόλεως,
 ἵνα δὴ αὐτὸς μὲν Ἀθηναίους Ἀμ-
 φίπολιν, δέξῃται δὲ παρ' αὐτῶν
 τὴν Πύδαν αὐτῷ ἔσαι· καὶ τὸ
 ἡ Φίλιππον.

ἀπορρήτοι δὲ, ἵνα μὴ μαθήσις οἱ
 Πύδαῖοι φυλάξωσι· ἔ γὰρ ἐβό-
 λοιτο εἶναι ὑπὸ τὸν Φίλιππον.

συμμάχας] Τὰς Πείδαϊάτας.
 Θεῖταλὲς δὲ νῦν] Εἰκότως Θεί-
 ταλὲς τελευταῖας ἡπάτησει, ὡς
 εὐχερεῖς ὄψας καὶ μὴ δυνηθείας
 ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων καὶ Ὀλυθίων
 ἀπάτης σωφρονοσθῆναι.

ὅτιν' ἔ πεφενάκιχεν] Ἐπειδὴ
 γραπτικὸν εἶναι δοκεῖ τὸ φησὶν
 τὰς πολέμους, διὰ τὸτο ἐν ἡλ-
 λαξιν εἰπών, τῶν αὐτῷ χρησα-
 μένων, ὅτι Φίλιππος ἔ τὰς πο-

φέρων αὐτὸν ἐαυτοῖς ὥντο τι πράξειν·
ἔτις οὐκ οὐκ δὲ τῶν αὐτῶν τέτων καὶ
καθαίρεθῆναι πάλιν, ἐπειδὴν πάνθ' ἕνεκα
ἐαυτῶ ποιῶν ἐξελέλεγχαι.

δ'. Καίρῳ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες Ἀθην-
αῖοι, πρὸς τῷτο πάρεσι Φιλίππῳ τὰ
πράγματ'· ἢ παρελθὼν τις ἐμοί, μάλ-
λον δὲ ὑμῖν, δεῖξάτω, ἢ ὡς ἐκ ἀληθῆ
ταῦτ' ἐγὼ λέγω· ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα ἐξ-
ηπαλῆμένοι, τὰ λοιπὰ ἰπιστεύουσιν αὐτῷ·
ἢ ὡς οἱ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδωλ-
μένοι Θετῶλοι, νῦν ἐκ ἂν ἐλεύθεροι
γένοιοντο

ἰπιστεύουσιν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λεμῖς, ἀλλὰ τὴς φίλως ἀπαλᾶ·
τῷτο δὲ ἀπιστίας τεκμήριον. Εἴ-
ρηλαι δὲ ἡ λίξις ἀπὸ τῆς φειάκης
τῆς προσθέτου κόμης, ἥτις ἕνεκα
ἀπάτης γίνεται· προσποιεῖται
γὰρ περιθιῆναι κόσμον ὅπως ἔ-
κείνηται.

Ἵσπερ ἔν δια τέτων] Ἐνθύ-
μημα, ὃ καλεῖται ἀκολουθία· ὥσ-
περ, φησὶ, διὰ τῆς ἀγνοίας γέ-
γονε μέγα, ἔτις οὐκ οὐκ δὲ τῶν
τῆς γνώσεως καθαίρεθῆναι πάλιν.

διὰ τέτων] Ἀγνοῶν καὶ διὰ
τῷτο ἀπαλῆλιν.

διὰ τῶν αὐτῶν] Εἰς γινώσκον
ἐλθόντων ὅτι ἡπάτηται· διὰ καὶ
αὐτῶ δρμήσονται.

ἕνεκα ἑαυτῶ] Ἄλλ' ἐκ ἑνὸς
αὐτῶν.

παρελθὼν] Τὸ σχῆμα πρόκλη-
σις.

Μᾶλλον δ' ὑμῖν δεῖξάτω] Τῷ-
το λέγεται ἰπανόρθωσις· εἰ ἡμέ-
ρας, φησὶν, ἀνάξιος νομίζει τῶ
μαθεῖν, ὑμῖν δεῖξάτω· τὸ γὰρ
ἀμφίβολον ἴφουγι, τὸ δὲ ἁπολο-
γούμενον εἴρηκε· ἀμφίβολον μὲν
γὰρ τὸ λεγέτω μαι, ὅτι ἐκ ἑνὸς
ἀσθενῆς·

γένοντο ἄσμενοι. Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν
ταῦτα μὲν ἔτως ἔχειν ἠγεῖται, οἶεται
δὲ βία καθέξειν αὐτὸν τὰ πράγματα,
τῷ τὰ χωρία, καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦ-
τα προειληφέναι· ἐκ ὀρθῶς οἶται. Ὅταν
μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστή-
ται, καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς μετέχουσι
τῷ πολέμῳ· καὶ συμπονεῖν καὶ φέρειν τὰς
συμφορὰς, καὶ μένειν ἐθέλωσιν οἱ ἄνθρω-
ποι· ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας

ΤΙΣ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀσθενής· τὸ δὲ ὁμολογούμενον, ὅτι
οἱ ἐξηπατημένοι ἔτι πιστεύουσι.

Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν] Καὶ
τῷτο ἀντιθέσις ἐστὶ τοῦ δυνατοῦ,
δύναμιν ἀνθυποφορᾶς ἔχουσα· ἡ
γὰρ ἀνθυποφορὰ, ἔχ' ὁλόκληρὸς
ἐστὶν ἀντιθέσις, ἀλλὰ μέρος ἀν-
τιθέσεως, τὸ μὲν διχομένῃ, τὸ
δὲ ἐνισαμένῃ, οἷόν ἐστι καὶ τὸ νῦν·
τῆς γὰρ πρώτης ἀντιθέσεως ἔστις,
ὅτι φοβερός ὁ Φίλιππος, καὶ τῷ
δικαίῳ λελυμένης, ἡ ἀνθυποφορὰ,
πρὸς μὲν τὸ δίκαιον ἐκ ἐνίσταται·
μέρος δὲ ἔχει τῇ δυνατοῦ, ὅτι
ἐπὶ καὶ Φίλιππος ἀδικὸς καὶ ἐπιόρ-
χος, ἀλλ' ὅμως βία καθέξει τὰ
πράγματα.

οἶται δὲ βία καθέξειν] Ὁ ἐστὶ
διὰ τὸ κατέχειν αὐτὸν τὰς και-
ρῶν τύπας κατ' αὐτῶν, οἷον, φέρειν

I πιστεύουσι,

καὶ λιμένας, ἵνα καὶ διέλθωσιν
ἀποσῆναι, μὴ δυσώπῃται.

Ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας]
Ἀπὸ τῷ δικαίῳ πάλιν ἐπινοήσας
τὴν λύσιν· εἰ γὰρ ἐκ πλεονεξίας
ἰσχυρεῖ, ἐκ εὐνοίας ἔχει τὰς ἀν-
τιθέσεις.

πᾶσι Στρατηγοῖς καὶ γρατιώ-
ταις.

ἡ πρώτη πρόφασις] Ἀλλ' ἐπι-
στὴν ἔλυσεν, ἔκταν δειήσει μάχης
καὶ κινδύνων, ἵνα κρατήσωμεν· ἡ
δὲ ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν
παιῖσμα, εἰπὼν, τὸ βῆδρον τῆς
καθαιρέσεως εἰδείξει· τῷτο γὰρ μά-
λιστα τῷ δυνατῷ κεφάλαιον τιμῆς
ἰσχυρὸν μέρος.

μικρὸν παιῖσμα] Τὸ ἡτήθηται
αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον.

† ἀνεχαίτισιν] Εἰς τὸ πῶσις ἡλπίς,

ἀνελπίς.

τις, ὥσπερ ἔτος, ἰσχύση· ἡ πρώτη πρόφα-
σις καὶ μικρὸν πλᾶϊσμα, ἅπαντα ἀνεχαί-
τισε, καὶ διέλυσεν· ὃ γὰρ ἔστιν, ἐκ ἔστιν,
ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδικῆναι, καὶ ἐπι-
ορκῆντα, καὶ ψευδόμενον, δύναμιν βε-
βαίαν κλήσασθαι. ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς
μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀνέχει·
καὶ σφόδρα γε ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν,
ἂν τύχη· τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ πε-
ρὶ αὐτὰ κατάρρεϊ· ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἴ-
μαι,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐνεχαίτισιν] Ἀνέριψιν· ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν ὑποζυγίων, ἃ διὰ
τὸ μὴ ἐπὶ πολὺ δύνασθαι φέ-
ρουν τὸν ζυγόν, πολλάκις ἀναίρει-
ται αὐτόν. Πάνυ δὲ ὁ λόγος ἀρ-
μόζει καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ Φιλίππου δε-
δουλωμένων, εἴγε καὶ ἡ δουλεία
ἔοικε ζυγῷ καὶ τὸ βύλισθαι τῆς
δέλως ἀποσῆναι, διὰ τὸ μηκέτι
φέρειν ἐπὶ πολὺ ἀδικῆναι· καὶ
ἱ ἐπιορκῆναι· τῇ δὲ συνεχεία τῶν
ὀνομάτων, δείκνυσιν αὐτὸν καὶ θεοῖς
καὶ ἀνθρώποις πολέμιον· ἵνα τὸ
μὴ ἀδικῆναι, λάβωμεν ἐπὶ ἀν-
θρώπων· τὸ δὲ ἐπιορκῆναι, ἐπὶ
θεῶν· τὸ δὲ ψευδόμενον, ἐπ' ἀμ-
φοτέρων.

† ἀνέχει.] Ἰσχύει.

† πολιορκῆναι.

καὶ σφόδρα γε ἤνθησε] Τῷ δι-
γαμῷ καὶ ἐλπίσι χρησάμενος
καὶ 2 τῷ ἤνθησι, πρόσκαιρον καὶ
ἀβέβαιον ἰδείξει τὴν δύναμιν τῆ
Μακεδόνης· καὶ γὰρ τὰ αἰσθη-
πρόσκαιρα καὶ ὃ πολυχρόνια.

φωρᾶται] Τέλειται, ἐλέγχεται·
ἀπὸ μεταφορᾶς τῆ φωρῆς, ὃ ἐστὶ
τῆ ληΐ· φῶρ γὰρ ὁ ληΐς· ὅθεν
καὶ τὸ ἐπαυλοφῶρω.

† κατάρρεϊ] Συμπίπτει.

κατάρρεϊ] Ὁ ἐστὶ, διαφθείρειται·
ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τοίχῳ τινὲς
παλαιῷ, ὅταν ὑπὸ τῆς παλαι-
ότητος καὶ τῷ χρόνῳ, αὐτὸς ὑφ'
ἐαυτοῦ διαβρώσκηται καὶ ἀνα-
λίσκηται.

2 τὸ.

τὸ

μαι, καὶ πλοῖς, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιῶ-
των τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ.
ἔτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ὑποθέσεις ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσ-
ήκει. Τῆτο δὲ ἔκ ἐνι νῦν ἐν τοῖς πε-
πραγμένοις Φιλίππῳ.

έ. Φημί δὴ δεῖν ὑμᾶς, ἅμα τοῖς
μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν, καὶ ὅπως τις
λέγει κάλλιςα καὶ τάχισα, ἔτως ἀρέσκει
μοι· πρὸς δὲ Θετταλὸς πρεσβεῖαν πέμ-
πειν, ἥ τὸς μὲν διδάξει ταῦτα, τὸς
δὲ παροξυνεῖ· καὶ γὰρ νῦν εἰσὶν ἐψηφισ-
μένοι Παγασὰς ἀπαιτεῖν, καὶ περὶ Μα-
γνησίας λόγους ποιεῖσθαι. Σκοπεῖσθε μέντοι
τῆτο,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὰ κάτωθεν] Τινὲς ἰπιλαμ-
βάνοιαι τὸ ῥήτορος ἰσταῦθα, λί-
γοίς, ὅτι κάτω ἰδεῖ εἰπεῖν, καὶ ὃ
κάτωθεν· ἀλλ' ἠγνόησαν τὸ ἀκό-
λυτον· κάτωθεν γὰρ εἰπὲν, ἐπειδὴ
κάτωθεν, ἀπὸ θιμελίων ἐπὶ τὰ
ἄνω οἰκοδομεῖται ὁ οἶκος· ὁμοίως
δὲ καὶ ἡ αὐτὴ ἀπὸ τῆς τρύπιδος·

Φημί δὴ δεῖν ὑμᾶς] Ἐγχείρημα
συμβουλευτικὸν ἀποφαντικῶς· πι-
πλήρωκε δὲ ἄχρις ἰσταῦθα τὸν
περὶ τῷ δικαίῳ λόγον· καὶ δείξας,

1 λαμβάνοις.

Φιλίππῳ μὲν δυσμενεῖς τὰς θεῶς,
εὐμενεῖς δὲ τῇ δήμῳ, πάλιν ἐπὶ
τὴν προτροπὴν ἐχώρησεν· αἰεὶ γὰρ
τοῖς ἐνθυμήμασι καὶ ταῖς ἀποδείξει-
σιν ἰσχύει τὰς προτροπὰς.

κάλλιςα καὶ τάχισα] Καλῶς
συνέζευξε τὰ δύο· ἑκάτερον γὰρ
χρηθεῖον τῷ ἐτίμῳ, βλάβην ἰσχυρίζεται.
πρεσβεῖαν πέμπειν] Ἀπὸ κοι-
νῷ τὸ Φημί· ἥτις πρεσβεῖα, τὸς
μὲν διδάξει· εἰς δύο γὰρ μερίζει
τὸς Θετταλὸς, εἰς ἀγνοήσας τὸν

Φίλιππ.

τῆτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἔρῃσι μόνον οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔξουσιν, ἐξηληλυθότων ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως, καὶ ὄντων ἐπὶ τοῖς πράγμασιν· ὥς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπὴ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται, καὶ κενόν, μάλιστα δὲ ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· ὅσω γὰρ ἐτοιμότατ' αὐτῷ δοκῇμεν χρῆσθαι, τοσέτω μᾶλλον ἀπισθεῖσι πάντες αὐτῷ.

ζ'. Πολλὴν δὴ τὴν μελάσασιν, καὶ μεγάλην δεικλέον τὴν μελαβολὴν, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιεῖντας ἐτοίμως, εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νῦν. Καὶ ταῦ-

τα

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

Φίλιπποι, καὶ εἰδότες μὲν, διδόν- κότες ἅπαντες ἡμῖν ἀπισθεῖσι.
τας δέ. τὴν μελάσασιν] Μελάσας, τὸ
ἀξίως τῆς πόλεως] Καλῶς ἐπι- ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Ὀλυμπον ἰλθεῖν
ησφαλίσατο· ἡδύνατο γὰρ πολλὰ- συμάχους· μελαβολὴ δὲ, τὸ τὴν
κίς πίμπαι μὲν, ὀλίγους δέ· διὸ ραθυμίαν εἰς προθυμίαν μελαβα-
προσέθηκεν, ἀξίως τῆς πόλεως. λείν.
τὰ πράγματα] Ἔργα· εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει] Οὕτως
ὅσω γὰρ] Τὸ σχῆμα ἀπ' αὐξή- φησὶν, ἅπαντες ἀπισθεῖσιν ἡμῖν
σιως. μηδὲν ποιεῖσιν, ὅτι καὶ διασώσας
τοσέτω μᾶλλον ἀπισθεῖσιν] Ἐπι- ἡμᾶς ποιεῖντας, θαυμάζω εἰ καὶ
δὴ, φησὶν ἐνχυρῶς καὶ ἐτοίμως τότε ἡμῖν ἰ πιστεύουσιν ὅτι ποι-
ἐπισχυνόμεθα, ἢ ποιεῖμεν δέ, εἰ- ῖμεν.

ἰ πιστεύουσιν.

τὰ

τα ἐθελήσῃε, ὡς προσήκει καὶ δεῖ, περ-
αίνειν, ἔ μόνον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τὰ συμμαχικὰ ἀσθενῶς καὶ ἀπίσως ἔχον-
τα φανήσεται Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς
οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχον-
τα ἐξελεγχθήσεται. ὅλως μὲν γὰρ ἡ Μα-
κεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή, ἐν μὲν προσ-
θήκης μέρει ἐσί τις ἔ σμικρὰ. οἶον ὑπ-
ῆρξέ ποθ' ὑμῖν ἐπὶ Τιμοθέε πρὸς Ο-
λυνθίους· πάλιν αὖ, πρὸς Ποτίδαιαν
Ὀλυνθίοις ἐφάνη τι τῷτο συναμφοτέ-
ρον·

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς] Ὅ ἐστιν,
αὐτῆς τῆς Μακεδονικῆς, ἢ τῆς ἐξω,
τῶν συμμάχων· ἥδη γὰρ περὶ ταύ-
της εἶπεν.

ὅλως μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ]
Πρὸς γὰρ Ὀλυνθίους πολέμῳ σιν
Ἀθηναίους συνμάχουσι Περδίκκας
ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου μετὰ τῶν Μα-
κεδόων· λεληθότως ἔν λέγει, ὅτι
ἡ δύναμις, ἣν εἶχομεν τότε μὲν
ὥσπερ ἐν προσθήκης μέρει πρὸς
συμμαχίαν, νῦν ἡμῖν περὶ τῶν
πρωτίων φιλονεικεῖ. Τὸ δὲ ὅλως
αὐτὶ τῷ καθόλου.

ἐν μὲν προσθήκης μέρει] Ὅ ἐστι,
προσιθιμένη ἄλλη τι δυνάμει.
ἔ σμικρὰ]. Οἶον σύμμιρος, ἔτι
μεγάλη, ἔτι σμικρὰ.

ἐπὶ Τιμοθέε] Οὗτος γρατη-
γὸς ἦν Ἀθηναῖον, παῖρ Κόωνος
τῷ γρατηγῷ· εὐτυχῆς δὲ σφόδρᾶ
ἐξ ἀρχῆς γινόμενος εἴπερ τις ἄλ-
λος· λέγεται γὰρ περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐν
οἰωδῇ ποιεῖ πολέμῳ ἐπιμπελο, ἐνί-
κα· ὅθεν καὶ τὰς ζωγράφους ἠνίκα
αὐτὸν ἔγραφον, γράφειν αὐτὸν καθ-
εὐδοία· γυνῖκα δὲ ἰ τια σύγγρα-
φειν, 2 ἐπιγράφοιός αὐτῇ τὸ τῆς
Τύχης ὄνομα πλεῖστον αὐτὴ ἰγαμί-
νη· καὶ 3 βασιάζουσαν διὰ καὶ
ἄλλα ὄργανά θηεντικά, 2 δηλοῦν-
τας διὰ τὸ ὅτι ἡ τύχη ὑπὲρ αὐτοῦ
πάντα ποιεῖ, αὐτοῦ παροῦτος μηδε-
ὡς δὲ ἐπὶ τέτοις βαρείας ἐνεγκε, μη-
δίποτε νικητικαί διὰ τῆς τύχης,
ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ λέγων, ὑπερον·

1 Deest τινα. 2—τις. 3 βασιάζει·
ὥσπερ

ρον· νυνὶ δὲ Θετταλοῖς νοσῶσι καὶ τασιά-
 ζισι, καὶ τετραραγμένοις, ἐπὶ τὴν τυ-
 ραννικὴν οἰκίαν ἐβόηθησε. Καὶ ὅπη τις
 ἂν, οἴμαι, προσθῇ, καὶ μικρὰν δύναμιν,
 παν' ὠφελεῖ· αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθε-
 νὴς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστὶ μεσῇ· καὶ γὰρ
 ἔτος ἅπασι τέτοισ, οἷς ἂν τις μέγαν αὐ-
 τὸν ἡγήσαιτο, τοῖς πολέμοις, καὶ ταῖς
 στραλείαις, ἔτ' ἐπισφαλεσέραν αὐτὴν, ἢ
 ὑπῆρχε φύσει, κατεσκεύακεν ἑαυτῷ.
 Μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς
 αὐτοῖς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὥστε τῷ δαίμονι 1 αὐτῷ νει-
 σῆσάτος, 4 ἐπὶ τῇ ἀλαζονείᾳ τῷ
 ῥήματι, ἐκ ἔτι νενίκηκε.

συναμφοτέρον] Σὺν ἄλλῳ γε-
 νόμενον.

Θετταλοῖς νοσῶσι] Νοσῶσι λί-
 γει τὰς γνώμας, ὅτι οἱ μὲν αὐ-
 τῶν ἐβέλοιο δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ
 περὶ τῆς τυραννὸς τῆς Ἀλεξάνδρου
 καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν τυραννεῖσθαι·
 τυραννικὴν δὲ οἰκίαν, τὸ γένος λί-
 γει τῶν Ἀλεξάνδρων.

Καὶ μικρὰν δύναμιν] Ἐπειδὴ
 διὰ τῶν ἀνωτέρω ἔδοξεν ὥστε
 τινα ὑποψίαν δυνάμειος παρέχειν
 τοῖς Μακεδόσι, βέλτεται κοινὸν αὐ-
 τὸ δεῖξαι καὶ διὰ τῆ καθολικῆς ἐ-
 λαττώσεως· ὁ δὲ καὶ, σημαίνει ἐν-

1 αὐτὸν. 2 Deest ἐπὶ.

ταῦθα αἰετοῖς τῷ ἐλάττωσι ἐν ἀπο-
 τυχίᾳ τῷ μείζονος· ἢ γὰρ εἰσι δύο
 μέρη, ἀλλ' ἐν.

ἔτ' ἐπισφαλεσέραν] Ζητεῖτε πῶς
 3 ἀσθενεσέραν, ἀλλ' ἐχὶ καὶ μάλ-
 λον 4 ἰσχυρὰν ποιεῖ διὰ τῆ γυνά-
 ρισθαι καὶ συνεκμαρτάνειν τὰ πο-
 λεμικά· καὶ φάμεν, ὅτι ἀσθενεσέ-
 ραν ἢ λέγει τοῖς σώμασιν, ἀλλὰ τῇ
 γνώμῃ· διότι μισῶσιν αὐτὸν δι'
 ἅπερ αὐτὸς ποιεῖ, ὥς ἐπιφέρει· ἢ
 ὅτι τῇ συνεχεῖ τριδὴ κατακοπτό-
 μενοι, ἀσθενεστέροι γίνονται.

Μὴ γὰρ οἴεσθε] Ἀντιπίπτον, λί-
 γει. Ἐπειδὴ διελίαν ἐκ ἔσχε κα-
 τηγορήσας, τὴν γνώμην ἐξελίξει τῷ
 Φιλίππῳ, καὶ τὴν στήναι τῶν Μα-
 κεδόνων, καὶ τὰς προαιρέσεις αὐτῶν

3 ἀσθενεῖς. 7 ἰσχυρὸν.

H

ἐπὶ αὐτῷ

αὐτοῖς Φίλιππον τε χαίρειν, καὶ τὰς ἀρχομένους· ἀλλ' ὁ μὲν δόξης ἐπιθυμεῖ, καὶ τὸτο ἐζήλωκε, καὶ προήρηται, πρᾶτῶν καὶ κινδυνεύων, ἂν συμβῇ τι παθεῖν, τὴν τῷ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, δόξαν, ἀντὶ τῷ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρημένος· τοῖς δὲ, τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τέτων ἔμετεςι· κοπλόμενοι δὲ αἰεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω, λυ-

πένται

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐναντίας ἀποφύνας, ἐκ ὁμοιοῦντας ἀλλήλοις δέικνυσιν.

καὶ προήρηται πρᾶτῶν] Σύνταξις ὅτως· καὶ προήρηται πρᾶτῶν καὶ κινδυνεύων παθεῖν ὅτι ἂν συμβῇ. Ἔτα δὲ γίγνεται περιγεῖν τὸ ἡρημένος ἀντὶ τῷ ζῆν ἀσφαλῶς, δόξαν κήσασθαι τὴν τῷ ταῦτα διαπράξασθαι, ἃ μηδεὶς ἄλλων Μακεδόνων.

κοπλόμενοι δ' αἰεὶ ταῖς στρατείαις] Ταλαιπωρέμενοι· τὸ μὲν συμβαῖνον ἐκ τῆς στρατείας, λέγω δὲ τὴν ἔμπειρίαν τῶν ἰσχυρῶν, ὡς πρὸς φόβον συνελθόν, ἀφῆκε τὴν δὲ γνώμην ἐξήτασεν, ὅτι λυπῶνται τοῖς συνεχίσιν πολέμοις, καὶ τὴν κατὰ πρόθεσιν, ἢ συγχωρε-

ν πολέμων.

μενοι γιωργεῖν, ὅτε τοῖς ἰδίους προσέχουσιν. εἴτ' ἐπειδὴ καὶ πρὸς τὸτο ἀνέπειπεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ πολέμου κερδαίνουσι, λαφύρα καὶ τὰ τοιαῦτα λαμβάνουσιν, καὶ τέτων ἄχρηστον ἀπέβαινε τὸ κέρδος, ἢ δυναμένων αὐτῶν διαπιδράσκειν ὅσα ἂν πορίσωνται, ἀλλὰ προσθήκη ἀνελκυσμάτων ἔχει διὰ τὸ ἀσφαλῶς εἶναι τρέφειν αὐτὰ, καὶ μὴ δύνασθαι πωλεῖν, κεκλισμένων τῶν ἐμπορίων, καὶ μηδὲν ἐμπορευομένη διὰ τὸν πόλεμον, καὶ προσέθηκεν, ὅπως ἂν δύνωται, ἐνδείκνυμενος ὅτι ἐδὲ ὅπλοις κρατοῦντες, ἀλλ' ἀρπάξουσιν καὶ ληϊζόμενοι κερδαίνουσι.

διαβίσθαι] Πωλεῖν. Ἡ λείψ

πένται, καὶ συνεχῶς ταλαιπωρεῖσιν,
ἕτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, ἕτ' ἐπὶ τοῖς αὐ-
τῶν ἰδίοις ἐώμενοι διαλρίβειν, ἕθ' ὅσ'
ἂν πορίσωσιν, ἕτως ὅπως ἂν δύνωνται,
ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλεισμένων
τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν
πόλεμον.

Ζ. Οἱ μὲν ἔν πολλοὶ Μακεδόνων
πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τέτων ἂν τις
σκέψαιτο ἢ χαλεπῶς· οἱ δὲ δὴ περὶ αὐ-
τὸν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ παρ' Ἰσοκράτῃ ἐν τῷ Βυσίριδι,
ὅταν λέγῃ τὴν διάθεσιν. "Ἄλλως.
Διαθέσθαι ἀνὶ τοῦ ἀποδόσθαι Ἰσο-
κράτης· καὶ διάθεσις ἀντὶ τοῦ δι-
άφρασις. Ἀλιφῶν δὲ ἀπὸ τῆς διοί-
κησις· καὶ διαθέσθαι ἀντὶ τοῦ διοί-
κῆσαι· παραλαμβάνειν δὲ καὶ
ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι, ὡς Ὑπερίδης,
καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς ἐξῆς· ἰκα-
τέρα δὲ τέτων κεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ
διαθήκας γράφειν. Ἰσαῖος ἐν τῷ
πρὸς Ἀριστογείτονα, "Μετὰ ταύ-
την τοῖον τὴν ἀπόκρισιν ἐτί-
"ραν διαθήκην ἰκόμισαν, ἣν ἔ-
"φασαν Ἀρχίπολιν ἐν Λήμνῳ
"διαθέσθαι. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς
Τιμωνίδην, "Πῶς δ' ἂν τῆς δια-
"θέσεως τοῦ τελεσιτελεῖν ἄμε-
"λῆσαιμιν, ἣν ἱκέτιος διέβητο ἢ
"ἰ παρανοῶν, ἔδδ' ἡ γυναικὶ πεισ-

θεῖς; Παρ' Ἰσοκράτῃ δὲ καὶ ἐπὶ
τοῦ πάσχειν κεῖται τὸ διαλίθισ-
θαι, ὡς φησὶν ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ,
"Γνοίῃ δ' ἂν τις κακείνῃ ὅτι δια-
"φέρει τῶν ὄντων, ἐξ ὧν αὐτοὶ δια-
"τιθέμεθα πρὸς ἑκαλὸν τῶν καλῶν".
Ἀλιφῶν δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο
ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας· ὁ αὐτὸς
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον,
τεῦτ' ἔστιν, ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαί τι,
ἐν τῷ 15· τῆς ἀληθείας· ὁ αὐτὸς
κίχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσ-
μήσεως.

οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες] Ὅρα
πῶς κατὰ μικρὸν τὸ ἀσθεῖς ἀπο-
δίδουσι τοῦ Φιλίππου, πρῶτον
εἰπὼν ὅτι μισοῦσιν αὐτὸν οἱ σύμ-
μαχοι, Ἕλληες τε καὶ βάρβαροι,
καὶ μελετῶσιν ἀπόσταν· εἴτα
καὶ αὐτοὶ οἱ Μακεδόνες οἱ πολῖται

1 παρῶν.

τὸν ὄντες ξένοι, καὶ ἰ πεζέταιροι, δόξαν μὲν
 ἔχουσιν, ὥς εἰσὶ θαυμαστοὶ, καὶ συγκεκροή-
 μένοι τὰ τῷ πολέμῳ· ὥς δ' ἐγὼ τῶν ἐν
 αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγεννημένων τινὸς ἥκκου,
 ἀνδρὸς εὐδαμῶς οἷα τε ψεύδεσθαι, εὐδέ-
 γων εἰσὶ βελτίους. Εἰ μὲν μάρ τις ἀνὴρ
 ἐστὶν ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος πολέμου καὶ
 ἀγώνων τέστις μὲν φιλοψιμία πάντας
 ἀπώθειν

ἰ πεζαίτεροι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

αὐτῷ· εἶτα, ἵνα μή τις εἴπῃ, ἀλλ'
 εἴ καὶ ἔτοι ἕτως ἔχουσιν, ἀλλ'
 ἰ ἔστιν ἔτι τινα γρατεύματα, βέ-
 λλαι δεικνύει, ὅτι καὶ ἔτοι δόξαν
 μὲν τινα ἔχουσιν καὶ ὑπονοοῦσι πολε-
 μικήν· ἢ μὲντοι ἐστὶν ἀληθῆ, ἐξ
 ὧν καὶ ἐπιφέρει.

† πεζέταιροι] 2 Θεόπομπός
 φησιν ὅτι ἐκ πάλαι τῶν Μακεδόνων
 ἐπὶλέκτο οἱ μέγιστοι καὶ ἰσχυρότα-
 τοι ἐδουφόμενοι βασιλείας καὶ ἐκα-
 λούτο 3 πεζέταιροι.

πεζαίτεροι] Πολλὰ περὶ τῶν
 τε φέρονται ἐξηγήσεις· οἱ μὲν γὰρ
 αὐτὸ λέγουσιν ὄνομα γρατεύματος
 ἕτω λεγόμενον· οἱ δὲ, ὅτι τινὲς ἦσαν
 παρ' αὐτοῖς γραψόμενοι, τὸν ἕτε-
 ρον πᾶσα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ
 ἕτερον ὠπλισμένον· διό φασιν καὶ
 4 πεζέτερους αὐτὸς καλεῖσθαι, πα-
 ρὰ τὸ τὸν ἕτερον πᾶσα γυμνὸν ἔ-
 χον· πῶς γὰρ τὸ κάτωθεν τῷ

ἄνδρῳ. 2 Θεόπομπος. 3 πεζαίτεροι. 4 πεζαίτ.
 5 Γ. ἡ εὐθεῖα τὴν
 κελῆσθαι

ποδός· ὅθεν καὶ τὸ πεζεύειν, τὸ
 χαμαὶ περιπατεῖν· οἱ δὲ φασιν,
 τὰς ἀπὸ τῶν πάλαι τῶν πεζῶν, ὧν
 εἶχε ξίφος, ἐπὶ τῶν καὶ φίλων γε-
 νόμενος αὐτῶν, οἷον τις ἐκλι-
 λεγμένος διὰ τὸ ἀνδρείον, ἵνα
 φυλάττωσιν αὐτόν· ἡ δὲ γραφὴ
 διάφορος πρὸς τὴν διάφορον ἐξη-
 γησιν.

ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγεννημένων]
 Οἷον οἰκησάντων, ἔχ' ἀπλῶς παρ-
 οδουσάντων τινός· ἢ γὰρ λέγων ἐπι-
 στύλο.

οὐδένων] Φατὶν οἱ τεχνικοὶ τῶν
 γραμματικῶν, ὅτι ἔστι κυρίως κί-
 κλιναι ἢ γενική 5 τῷ εὐδεῖς εὐ-
 δένος.

βελτίους] Οὗτοι οἱ 3 πεζέταιροι.
 εἰ μὲν γὰρ τις] Τὸ σπάνιον
 ἰμφαίνει.

Φιλοψιμία πάντας] Ἀλλ' τῷ
 διὰ φιλοψιμίαν, ἢν αὐτὸς μοῖος
 κελῆσθαι

ἀπώθειν αὐτον ἔφη, βεβλόμενον πάντα αὐτῷ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα· πρὸς γὰρ αὐτοῖς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν φιλοψυμίαν τὰνδρὸς ἀνυπέβλητον εἶναι. Εἰ δέ τις σώφρων, ἢ δίκαιος ἄλλως, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τῷ βίῳ, καὶ μέθην, καὶ κορδακισμὸς ἐδυνάμενος φέρειν, παρρωᾶσθαι καὶ ἐν ἔδενός εἶναι μέρει τὸν τοῖστον·

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κεκλῆσθαι βέλαι· τί ἔν ἐκ ἐπαίτιδος καθ' ὃ δόξης ὀρέγεται; εἰ μὴ γὰρ συμμετρεῖ ὀρέγεται, ἐπαίτιδος ἂν ἦν, νῦν δὲ τῷ πλεονάζειν, εἰς κειροδοξίαν, ὥσπερ λέγομεν, ἐκπίπτει· ἐκάστη γὰρ ἀρετὴ δύο κακίας παρέσθαι, κατ' ἐνδεῖαν καὶ πλεονασμόν.

ἢ δίκαιος ἄλλως] Οἷον ἀπὸ φύσεως, φυσικῶς· ἵνα δείξῃ, ὅτι ἀπὸ διδαχῆς ἐκ ἔστι παρὰ Μακεδόσι γενέσθαι σωφρονα· τρία δὲ σημαίνει παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἄλλως, οἷον τὸ κατὰ ἄλλον τρόπον· ἢ τὸ κατὰ φύσιν, ὡς ἐπαυθῆ· ἢ τὸ μάτην. Πλατωνικῇ δὲ κέρηλαι δόξη· φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπισθαι τὰς ἀρετὰς ἀλλήλαις, ὥστε τὸν ὄντα σώφρονα καὶ δίκαιον εἶναι, καὶ φρόνιμον καὶ ἀνδρείον.

τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν] Οὐχ' ἀπλῶς ἐδὲ τῷτο· ἀλλ'

ἵνα μή τις νημίση ὡς τύραννον αὐτὸν τυφᾶν καὶ ἐν τισιν ἡμέραις, καὶ τίας ἐπ' ἄριστον καλεῖν, διὰ τῷ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ταῦτα ποιεῖν, διέβαλεν αὐτὸν ὡς μέθυσον, καὶ ἰ τῷτον βίον ἔχοντα· ἀκρασίαν δὲ, ἀκρασίαν τινὰ καὶ ἀταξίαν, παρὰ τὸ μὴ κεκρᾶσθαι.

κορδακισμὸς] Ὀρχήσεις ἀσχημάτας· κορδακισμὸς γὰρ ἐστὶν εἶδος ὀρχήσεως· αἰσχυρὰς καὶ ἀπρεπὺς· τῶν γὰρ ὀρχήσεων, ἡ μὲν ἐστὶ πολεμικὴ, ὡς καὶ ἡ Περρὶχη· ἡ δὲ γυλασικὴ, ἢ χρωῖται ἐν διατρίβοις καὶ πότοις.

2 παρρωᾶσθαι] Ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρείων, τὸ ἐκβάλλειν· ἐπὶ δὲ τέτων, τὸ 2 παρρωᾶσθαι εἶπεν, οἰονεῖ, καταφρονεῖσθαι· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρείων, τὸν φθόνον αἰτίον· ἐπὶ δὲ τῶν σωφρόνων, τὸ μῖσος.

1 τῷτο. 2 παρρωᾶσθαι.

ληγὰς

τοιῷτον· λοιπὸς δὴ περὶ αὐτόν εἶναι λη-
 γὰς, καὶ κόλακας καὶ τοιῆτας ἀνθρώπους,
 οἷος μεθύσθοντας ὀρχεῖσθαι τοιαῦτα, οἷα
 ἐγὼ νῦν ὁκνῶ πρὸς ὑμᾶς ὀνομάσαι. Δῆ-
 λον δ' ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ· καὶ γὰρ ἕς
 ἐνθένδε πάντες ἀπήλαυνον, ὥς πολλοὶ
 τῶν θαυμαλοποιῶν ἀσελγεσέρας ὄντας,
 Καλλίαν ἐκείνον τὸν δημόσιον, καὶ τοιῆ-
 τας ἀνθρώπους, μίμους γελοίων, καὶ
 ποιητὰς αἰσχυρῶν ᾠσμάτων, ὧν εἰς τὰς
 συνόλους ποιεῖσιν, ἕνεκα τῆς γελασθῆναι,
 τέττας

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ληγὰς καὶ κόλακας] Ληγὰς, οἰονεῖ, ἀρπαγὰς τινὰς γραβιώτας· εἴτα ἐπειδὴ ἔμφασιν ἔχει τινὰ ἰσχύος τὸ τῶν ληγῶν, εἶγε ληγέμενοι τὰς πολεμίας, ἐπαγαγὼν τέττα τὸ κόλακας, ἐταπεινώσει αὐτό· ταπεινοὶ γὰρ τὸ φρόνημα οἱ κόλακες.

ὁκνῶ] Διὰ τὴν αἰσχυρότητα.

Δῆλον δ' ὅτι ταῦτ' ἐστὶ] Ταῦτα εἰς πίσιν τῇ ἀπαγγέλλαντος· ὥς περ βέβαιαι αὐτὰς μάρτυρες Ἀθηναῖος ποιησασθαι, ἐξ ὧν ἴσασιν.

† Καλλίαν ἐκείνον τὸν δημόσιον] Ὁ Ἀθηναίων δήμος ἔθος εἶχεν ἀποστέλλει οἰκέτας γράμματα ἐπισταμένους, τὰς δὲ εὐνοικῶς δελεούσας ἐλευθέρους. Ὁ δὲ Καλλίας εἷς ὧν

τῶν οἰκείων καὶ καλαγισθεὶς ἔφυγεν εἰς Μακεδονίαν καὶ διέτριβε παρὰ Φιλίππου.

Καλλίαν ἐκείνον] Ἰτίον, ὅτι πολλοὺς εἰπὼν, ὅτι πάντες ἀπήλαυνον, εἶνα ἐπήγαγεν, ἐφ' ἑνὸς τὸ πολλὸς τῆς μαλυσίας ἰδιεξάμενος· δημόσιον δὲ φησι, ἐπειδὴ δέλεος εἶχον δημοσίους οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ αἰχμαλῶτων ποιήσαντες, καὶ ἰδιόδοκον τέττας γράμματα, καὶ ἐξέπεμπον αὐτὰς ἐν τοῖς πολέμοις μὲν τῶν ταμιῶν καὶ τῶν γραβηγῶν, εἶνα ἀπογράφειν τὰ ἀναλισκόμενα· ἐν ἀκαίρως δὲ τῷτο ἐποίησεν, ἀλλ' ἵνα διὰ τῆς δύνασθαι τέττας τύπειν ὥς δέλεος, ἔχουσι μανθάνειν τὸ ἀληθές· αἰσχυρὸν γὰρ ἰδιεξάμενος.

τέτρε ἀγαπᾷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει.
 Καί τοι ταῦτα εἰ καὶ μικρά τις ἡγεῖται,
 μέγала, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δείγμα-
 τα τῆς ἐκείνῃ γνώμης καὶ κακοδαιμονίας
 ἐς τοῖς εὖ φρονέσιν· ἀλλ', οἶμαι, νῦν
 μὲν ἐπισκοτεῖ τέτοις τὸ καλὸρθεν· αἱ
 γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συ-
 σκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνειδῇ· εἰ δέ τι
 πῶλαίσειε, τότε ἀκριβῶς αὐτῇ πάντ' ἐξ-
 ετασθήσεται· δοκεῖ δ' ἔμοιγε, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, δείξιν ἕκ εἰς μακρὰν, ἂν
 οἴτε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰνομίξει παρα Ἀθηναίους, ἰλευ-
 θέας τύπλει· εἰ δὲ διὰ τῶν πλε-
 γων ἡλίσθη ὁ στρατηγὸς καὶ ὁ τα-
 μίας ψευδόμειος, ὡς δέλοι λοι-
 πόν καὶ αὐτοὶ κακῶς ἐπασχον.

μίμης γελοῖα] Ἰ Ἀναγκαῖον
 τὸ τῆς προσθήκης· ἔχ' ἅπαντα γὰρ
 μίμησις γελοῖα τυγχάνει, ἀλλ'
 ἔστι καὶ σπουδαία· ἡ γὰρ Τραγωδία,
 μίμησις ἐστὶν ἡθῶν καὶ παθῶν· καὶ
 ἡ Κωμωδία μίμησις· καὶ οἱ μί-
 μοι 2 σώφρονες· καὶ αἰσχυρῶν ἄσ-
 μάτων προσείθηκε· εἰσι γὰρ καὶ
 ἀγαθῶν ἀσμάτων ποιηταί.

Καὶ τοι ταῦτα, εἰ καὶ μικρά]
 Ἰνα μὴ τις εἴπῃ, καὶ τί ταῦτα
 αὐτῇ λυκαίνει· τὴν δύναμιν,
 ἐπάγει, ὅτι διγμά ἐστιν αὐτῇ τῆς
 κακοδαιμονίας, ὡς ὅτι ἔχει μνη-

1 Ἀναγκαῖως.

2 σώφρονος.

ὄντας τὲς διές· εἰκὸς γὰρ τὲς μί-
 μης καὶ εἰς τὲς κρείττους ἀποσ-
 κώπειν.

ἀλλ' οἶμαι, νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ]
 Ἀλίπτεται αὐτῇ, καὶ πῶς ἔν 3 αὐ-
 τὸς ἀρρίχει, καὶ σώζει τὴν δύνα-
 μιν, εἰ κακοδαίμων ἐστίν, ἐπάγει,
 ὅτι τίως νῦν εὐτυχεῖ· ἰὰ δὲ περι-
 πύση τινὶ ἀτυχίᾳ· εὐθὺς ταῦτα
 πάντα ἐλίσχεται· εἴτα, ἵνα μὴ
 πάλιν φοβήσῃ εὐτυχὴ λέγων, εὐ-
 θὺς ἐπάγει, ἕκ εἰς μακρὰν εὐ-
 τυχήσει, ἂν ὑμεῖς βέλησθε· ὡς
 εἰ δὲ τάληθὲς εἴπῃ, χορηγία τῆς
 ἐκείνῃ εὐτυχίας, ἡ ἰμύτερα ῥα-
 θυμία γίνεσθαι.

ἐξείσθησιν] Ἐλίσθησιν.

δείξιν] Ελίσχον δώσω.

ἂν οἴτε θεοὶ δέλωσι] Χρήζεσθαι

3 αὐτῇ.

γὰρ

οὔτε Θεοὶ θέλωσι, καὶ ὑμεῖς βέλησθε.
 Ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἕως
 μὴν ἂν ἐρρώμενος ἦ τις, εὐδὲν ἐπαισθά-
 νειαι τῶν καθέκασα σαθρῶν· ἐπ' αὖν δὲ
 ἀρρώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται, καὶ
 ῥῆγμα, καὶ σρέμμα, καὶ ἄλλό τι τῶν
 ὑπαρχόντων, σαθρὸν ἦ· ἔτω καὶ τῶν πό-
 λεων, καὶ τῶν τυράννων, ἕως μὲν ἂν ἔξω
 πολεμῶσιν, ἀφανῇ τὰ κακὰ τοῖς πολ-
 λοῖς ἐσιν· ἐπειδὴν δὲ ὁμορος πόλεμος
 συμπλακῇ, πάντα ἐποίησεν ἔκδηλα.

ἦ. Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

γὰρ αἱ πράξεις, καὶ εὐτυχίας, καὶ
 καθορθωμάτων ἀνδρῶν.

καὶ ῥῆγμα, καὶ σρέμμα] Ῥῆγ-
 μα μὲν οἱ ἰατροὶ φασιν ἀγγεῖν
 τινὸς ῥῆξιν, οἷον φλεβὸς ἢ ἀρτη-
 ρίας· σρέμμα δὲ, ἄρθρον παρὰ-
 ρασιν· ἢ ῥῆγμα μὲν, νεῦρον διά-
 ρασιν· σρέμμα δὲ, ὅστις μεία-
 ρασιν.

καὶ τῶν πόλεων] Λεῖπει ἡ περὶ
 πόλεως, ἵνα ἦ, ἔτω καὶ περὶ τῶν
 πόλεων καὶ τῶν τυράννων.

Εἰ δέ τις ὑμῶν ὦ ἄνδρες] Ἀν-
 θυποφορὰ τὸ σχῆμα· πληρώσας τὰ

πρότερα μέρη τῆ δυνατῆ, μετὰ-
 βίβηκεν ἐπὶ τρίτον ἐπὶ τύχης· ἐστὶ
 γὰρ ἡ μὲν πρώτη καὶ καθολικὴ ἰ
 ἀντίθεσις τὸ Φίλιππος· καὶ
 εἰδείξεν, ὅτι ὁ Φίλιππος, ἐξ ἀδικίας
 κινημένος· ἢ δὲ δευτέρα καὶ με-
 ρικὴ, ὅτι βία καθίστει τὰ πρά-
 γματα· καὶ εἰδείξεν ὅτι ὁ καθίστει,
 μισέων αὐτὸν καὶ τῶν ὑπη-
 κῶν καὶ συμμάχων καὶ ξένων,
 ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὢν μειωτής,
 καὶ ἀσελγής· ἢ δὲ τρίτη καὶ τε-
 λιολαία, ἀλλ' εὐτυχὴς ὁ Φίλιπ-
 πος, ὥστε καὶ μὴ σφόδρα ἐχθρὸν

i Deest. ἀληθείας.

εὐτυχίας

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α. 65

ναῖον, τὸν Φίλιππον εὐτυχῆντά ὁρῶν,
ταύτη φοβερὸν προσπολεμῆσαι νομίζει·
σώφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆ-
ται· μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ ὅ-
λον ἢ τύχη παρὰ πάντ' ἐς τὰ τῶν ἀν-
θρώπων πράγματ'· ἔ μὴν ἀλλ' ἔγωγε,
εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίῃ, τὴν τῆς ἡμετέρας
πόλεως τύχην ἂν ἐλοίμην, ἐθελόντων
ἂ προσήκει ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ μι-
κρόν, ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφ-
ῆρμας εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν
ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐνέσας, ἢ ἐκείνω· ἀλλ',
οἶμαι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

εἷς τις συνάγων ἱσχυρῶς, κατ-
ορθοῦ διὰ τῆς τύχης· ὥς εἶναι
τὰς δύο τὰς τελευταίας, μέρη τῆς
πρώτης καθολικῆς.

σώφρονος μὲν ἀνθρώπου] Ἐμύ-
κνει τὴν ἀντίθεσιν, καὶ τὸν προσ-
νομίασαί αὐτὴν ἐπήνησε. Τίς
ἔν ἡ πρόφασις; Εἰώθειν ὁ Δημο-
σθένης, εἶθα ἂν ἀπορῇ λύσεως πρὸς
ἀντιθέσιν, μὴ φιλήν αὐτὴν τιθέ-
ναι, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον πωλαίνεῖν,
ἔως ἂν λάθῃ τίς τινος τι προσθεῖς,
ἐξ ἧ λήψεται τὴν ἀφορμὴν τῆς
λύσεως, ὃ δὴ καὶ αὐτὰ πεποιή-
κει· ἦν γὰρ ἡ μὲν ἀντιθέσις, εὐτυχῆς
ὁ Φίλιππος· ἐκ ἔχει δὲ λύσαι

ταύτην, κατ' ὀλίγον πωλαίνων
ἀπὸ τῆς Φιλίππου τύχης αὐτῆς
ἐκ τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων μείστη-
σεν.

ἢ τύχη] Τὸ σχῆμα τῇ τότε
ἐπιβολῇ ἐξ ὀνόματος, ὅταν ἀπὸ
λίξεως τις ἐμβαλλομένης τὸ ἐπι-
χείρημα τίχεται.

παρὰ πάντ'] Ἀντὶ τῇ πλείων
τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων τὴν ἐξ-
ουσίαν ἔχει.

πολὺ γὰρ πλείους] Ὡς περὶ ἀπὸ
Πλατωνικῆς ὁρμώμενος διαίρεσις,
ἐνταῦθα φιλοσοφεῖ, λίγων ταῖς ἀ-
ρεταῖς καὶ τὰ τῆς τύχης ἀκολου-
θεῖν.

οἶμαι, καθήμεθα, ἔδεν ποιεῖντες. Οὐκ
 ἐνι δ' αὖ τὸν ἀργεῖντα, ἔδὲ φίλοις
 ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτῷ τι ποιεῖν, μήτιγε
 δὴ τοῖς θεοῖς. Οὐ δὴ θαυμασὸν ἐστίν,
 εἰ τραφεύμενος, καὶ πονῶν ἐκεῖνος αὐτὸς,
 καὶ παρῶν ἐφ' ἅπασι, καὶ μηδὲνα καιρὸν
 μηδ' ὥραν παραλείπων, ἡμῶν μελλόν-
 των, καὶ ψηφισμένων, καὶ πυνθανομέ-
 νων, περὶ γίνεσθαι. Οὐ δὴ θαυμάζω τῆτο
 ἐγώ· τέναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμασὸν, εἰ
 μηδὲν ποιεῖντες ἡμεῖς ὦν τοῖς πολεμῶ-
 σι προσήκει, τῷ πάντα ποιεῖντος αὐτοῦ δεῖ
 περιῆμεν. Ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ
 Λακεδαιμονίοις μὲν πόλε, ὧ ἄνδρες Ἀ-
 θηναῖοι,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οὐκ εἶναι δ' αὖ τὸν ἀργεῖντα,]
 Ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἡτίους· διττὴ
 εἶναι ἡ ἐξηγησις· ἡ γὰρ καθολικὴ
 εἶναι, οἷον ἐκ εἶναι δ' αὖ, ἢ ἡ τὸ αὖ
 σύνδισμος, ἀντὶ τοῦ δὴ, εἴτα τὸν ἀρ-
 γεῖντα καθολικῶς· ἢ ἐκ εἶναι δ' αὐτὸν
 τὸν ἄνθρωπον· σχῆμα ἐναλίον, ὅτι
 δριμύτης νοήματος ἀπὸ τῆς ἐργασίας
 λαμβανομένη.

εἰ μηδὲν ποιεῖντες] Γράφ. εἰ
 μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὦν προσήκει
 τῷ πολεμουσίαις, ιουμέις ἐκτὸς

τῷ ἀπαρμυφάτε·

ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων]
 Τὸν πόλεμον λέγει τὸν ὑπὲρ τῶν
 Ὁσβαίων, ὅτε Λακεδαιμόνιοι τὴν
 Καρμείαν κατέλαβον· ἐν γὰρ τῷ
 Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ὁρῶντες
 οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Ἑλλήνας
 ἀδικεμένοις ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,
 ὑπὸ τῶν αὐτοῖς ἰλευθερίαν, εἰ
 μελαρᾶν πρὸς αὐτῶν· καὶ τῷ
 τῷ λόγῳ, ἡδυνήθησαν αὐτῶν
 ἀποσῆσαι· ὡς οἷον καλορθώσαντες
 τὸν

θηναῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων
 ἀντηράτε· καὶ πολλὰ ἰδία πλεονεκτῆ-
 σαι πολλάκις ὑμῖν ἐξόν, ἐκ ἠθελήσατε,
 ἀλλ' ἵνα οἱ ἄλλοι τύχωσι τῶν δικαίων,
 τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀνηλίσκειτε εἰσφέ-
 ροντες, καὶ προεκινδυνεύετε ξραλευόμε-
 νοι· νυνὶ δ' ὀκνεῖτε ἐξιέναι, καὶ μέλλε-
 τε εἰσφέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν
 κλημάτων· καὶ τὲς μὲν ἄλλης σεσώκατε
 πολλάκις πάντας, καὶ καθ' ἓνα αὐτῶν
 ἕκασον ἐν μέρει· τὰ δὲ ὑμέτερα αὐτῶν
 ἀπολωλεκότες κάθησθε· ταῦτα θαυμά-
 ζω· καὶ ἔτι πρὸς τέτοις, εἰ μὴδὲ εἰς
 ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται
 λογί-

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸν πόλεμον, ὕστερον καὶ αὐτοὶ χει-
 ράνως ἠδίκησαν τὲς Ἑλλάδας, ἀ-
 γανακτῆσαντες, ὑπὲρ τῶν οἱ Ἀ-
 θηναῖοι, ἐξηγήσαντες ὑπὲρ τῶν ἀδικη-
 μένων πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονί-
 ας· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ πό-
 λεμος, ὁ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δι-
 καίων.

καὶ πολλὰ ἰδία] Ἵνα λαμβά-
 νοντες χρήματα παρὰ Λακεδαιμο-
 νίαν, συγχωρήσωσιν αὐτοῖς ἀδικεῖν
 ἀδιῶς τὲς Ἑλλάδας.

προεκινδυνεύετε] Ὅτι πρὸς αὐ-
 τῶν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων
 ἐκινδυνεύετε.

καὶ καθ' ἓνα αὐτῶν ἕκασον] Οὐ
 λίγαι καθ' ἓνα ἕκασον ἄνδρες, ἀλ-
 λά καθὰ ἔθνη, καὶ καθὰ γένη. Ὑπο-
 μιμνήσκει δ' αὐτὰς τὴν χρόνον, ὡς
 δὴ καὶ τότε λήθην παρόντας διὰ
 τὴν πολλὴν βραθυμίαν.

καὶ ἔτι πρὸς τέτοις,] Ἐν τῇ
 καὶ ἔτι πρὸς τέτοις, κατὰ κοινὴν
 τὸ θαυμάζω.

λογίσασθαι, πόσον πολεμεῖτε χρόνον Φιλίππῳ, καὶ τί ποιόντων ὑμῶν, ὁ χρόνος ἅπας διελήλυθεν ἔτος· ἴσε γὰρ δὴ πᾶ τῷ ὅτι μελλόντων ὑμῶν, ἑτέρους τινὰς ἐλπίζοντων πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων, πάλιν ἐλπίζοντων, σχεδὸν ταῦτα ἅπερ νυνὶ ποιόντων ὁ χρόνος ἅπας διελήλυθεν. Εἴτα ἔτις ἀγνωμόνως ἔχει, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥσε δι' ὧν ἐκ χρησῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονε, διὰ τῶν αὐτῶν τέτων ἐλπίζετε πράξεων, ἐκ φαύλων αὐτὰ χρηστὰ γενήσεσθαι; ἀλλ' ἔτ' εὐλογον,

Σ Χ Ο Λ Ι Α

ἑτέρους τινὰς] Οἷον τὸς ξένους, καὶ Χάρηα καὶ Χαρίδημον.

αἰτιωμένων ἀλλήλους] Τὸ το εἰς Χάρηα· ἵνα δὲ μὴ δοκῇ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ Χάρηος, τῷ κοινῷ καλύπτει τὴν ὑποψίαν· μάλιστα πῶς γὰρ τὸς στρατηγούς, εἰς κρίσιν καθιστᾷσι.

πάλιν ἐλπίζόντων] Οἱ στρατηγοὶ κρινόμενοι, ἀποφυγεῖν βυλόμενοι, πάλιν αὐτοῖς ἐπιγυίλλοιτο τάσδε καὶ τάσδε τὰς ἰήσεις αὐτοῖς προσ-

κίησασθαι, καὶ τὰδε ἰ καὶ τὰδε καλοῦσθαι.

ἀγνωμόνως ἔχει,] Ἀνοήτως· Ἀγνωμόνας λέγει τὸς ἀνοήτους, κατὰ γένεσιν τῆς γνώμης, ἔχ' ὥσπερ τὸν ἀγνωμόνας καλοῦμεν τὸς μὴ ἀποδιδόντας τὰ χρεῖα, ἢ γὰρ, τὰς ἀμοιβάς.

δι' αὐτῶν] Διὰ τῆς βλαθυμίας.

Νυνὶ δὲ ὅτι μὲν φυλάξομεν] Ἀλλοιπῶς ἐλυσεν, ὅτι ξυνικοῖς χρῆσθαι τοῖς στρατηγόις. Ὁ δὲ, τί φησιν; Εἰ μὲν εἴχομεν

Defunct καὶ τὰδε.

γον, ἔτ' ἔχον ἐς τὴ φύσιν τῆτο γε· πολὺ
γὰρ ῥᾶον, ἔχοντος φυλάττειν, ἢ κλήσασθαι
πάντα πέφυκε. Νυνὶ δὲ ὅ,τι μὲν φυ-
λάσσομεν, εἰδέν ἐστιν ὑπὸ τῆ πολέμου
λοιπὸν τῶν πρότερον· κλήσασθαι δὲ δεῖ.
Αὐτῶν ἔν ὑμῶν ἔργον τῆτο ἤδη.

Ζ. Φημὶ δὴ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα,
αὐτὸς ἐξιέναι προθυμῶς, μηδὲνα αἰ-
τιᾶσθαι πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατή-
σῃ· τῆνικαῦτα δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων
κρίναντας, τὸς μὲν ἀξίους ἐπαίνει, τι-
μᾶν, τὸς δὲ ἀδίκοντας κολάζειν· τὰς
προφάσεις δ' ἀφελεῖν, καὶ τὰ καθ' ὑ-
μᾶς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τι φυλάξαι, καλῶς τὸς ξίους ἐπι-
μπομεῖν· ἐπὶ τῷτο γὰρ ἀπέειπεν
τὸς ξίους· εἰ δὲ κλήσασθαι δεῖ,
πρόδηλον, ὅτι τὸν δῆμον εἶναι δεῖ
τὸν γραβιεύμενον.

Φημὶ δὴ δεῖν] Τὸ συμφέρον κε-
φάλαιον. Ἐπειὺθεν δὲ ἐπὶ τὸς ἐπι-
λόγους μετελήλυθεν, ἐν σχήματι ἀ-
ναικεφαλαιώσεως τὴν εἰσβολὴν ποιη-
σάμενος· ἢ τινὲς δὲ φασιν, ὥς ὅδε

πληρώσαντα τὸ δυνάμει ἐπὶ τὸ
συμφέρον μετέρχισθαι.

τὰς προφάσεις] Οἱ γὰρ γραβιγὰ
προφάσεις ἐποιεῖτο τῆς ἀπολογίας
τὸ μὴ λαμβάνειν χρήματα, ἐλλεί-
ματα δὲ αὐτὰ καλεῖ τὰ χρήματα·
ὀλίγα γὰρ φησιν εἰς μισθὸν δίδου-
τες τοῖς γραβιγῶν, τὰ ὑπόλοιπα
τῷ τελείῳ μισθῷ, εἰς διωρικὴν κατ-
έχουσι.

μας ἐλλείμμαα. ἔ γάρ ἐσι πικρῶς ἐξ-
ετάσαι, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν
μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ
δέοντα. Τίνος γὰρ ἔνεκα, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, νομίζετε τῆτον μὲν φεύγειν
τὸν πόλεμον πάντας, ὅσας ἂν ἐκπέμ-
ψηε στρατηγὸς, ἰδίᾳ δ' εὐρίσκειν πο-
λέμους; εἰ δέ τι τῶν ὄντων καὶ περὶ τῶν
στρατηγῶν εἰπεῖν· ὅτι ἐνλαῦθα μὲν ἐσι
τὰ ἄλλα, ὑπὲρ ὧν ἐσιν ὁ πόλεμος,
ὑμέτερα· Ἀμφίπολις καὶ ληφθῇ, παρα-
χρήμα αὐτὴν ὑμεῖς κομιεῖσθε· οἱ δὲ
κίνδυνοι, τῶν ἐφεσθηκότων ἴδιοι· μισθὸς
δ'

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐλλείμμαα·] Τὰ ἐσπέρημαα.
ἔ γάρ ἐσι πικρῶς·] Ἀντὶ τῇ δι-
καίῳ· πικρὸν γὰρ τοῖς ἀδικῶσι τὸ
δικαίον καταφαίνεσθαι.

ἰδίᾳ δ' εὐρίσκειν·] Ἰδίᾳ λέγει,
ἥς αὐτοὶ ἰδίᾳ ποιῆσαι ἐκτὸς τῆς
πόλεως· αἰνιτίζει δὲ ἴσως εἰς Χά-
ρηα.

ὅταν δὲ δύνῃς λόγον·] Ὅτι
χρήμαα μὴ λαμβάνοντες ἔ δύν-
αμιαι ὑπὲρ τῆς πόλεως πολεμεῖν·
ἔκον καὶ ἐνλαῦθα περὶ τῶν θεωρι-
κῶν.

Περίεσι·] Ἐκ περιουσίας ἐσί.

διεγάναι·] Διακεχωρίσθαι καὶ
διχονοεῖν.

Πρότερον μὲν γὰρ·] Δέκα ἑσῶν
φυλῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ
εἰς δέκα ὥσπερ μεμερισμένης τῆς
πόλεως, ἀνάγκη εἶχεν ὥσπερ ἐκ-
αίτη φυλὴ ἀπὸ πάσης προβάλλ-
εσθαι τὰς πλεσιωτέρας αὐτῆς,
ἐκατὸν εἴκοσι ἄνδρας τὰς λειτε-
ργούσας ὑπὲρ αὐτῆς ἰ τῇ πόλει·
εἴτα οἱ ἐκατὸν εἴκοσι ἔτοι· ἐμί-
ριζον ἑαυτὰς εἰς δύο μερίδας,
ἵνα ἐξηκούσῃ αὐτῶν ἄνδρες ἴσοιαι
οἱ πάντες πολέται· οἱ δὲ ἄλλοι ἐξ-

ἰ τῆς πόλεως.

ἐκούσας,

ὃ' ἐκ ἑσιν· ἐκεῖ δὲ, κίνδυνοι μὲν ἐλάτ-
 τες· τὰ δὲ λήμμαλα τῶν ἐφεσηκότων καὶ
 τῶν στρατιωτῶν, Λάμψακος, Σίγειον,
 τὰ πλοῖα ἃ συλῶσιν· ἐπὶ ἔν τὸ λυσι-
 τελεῖν αὐτοῖς ἕκαστοι χωρῶσιν· ὑμεῖς δὲ,
 ὅταν μὲν εἰς τὰ πράγμαλα ἀποβλέψητε
 φαύλως ἔχουλα, τὰς ἐφεσηκότας κρί-
 νετε· ὅταν δὲ δόντες λόγον, τὰς ἀνάγκας
 ἀκῶσητε, τέτρες ἀφίετε. Περίεσι τοί-
 νυν ἡμῖν, ἀλλήλοις ἐρίζειν καὶ διεσάναι,
 τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ
 ταῦτα· τὰ κοινὰ δὲ ἔχειν φαύλως.
 Πρότερον μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 εἶσε-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἡκοῖα, ἦτιον πλεῖστοι· ἰποῖον δὲ
 τεῦτο, ἵνα μὴ ἐξαίφνης πόλεμος
 αὐτὰς ἐπείξῃ, καὶ τύχη πρὸς τὸ
 παρὸν μὴ ἔχειν χρήμαλα τῆς
 ἦτιον πλεσίστης· εἰσέφερον ἰ γὰρ οἱ
 πλεσιώτεροι ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ προει-
 τέλουν, καὶ ἰδέχοντο ταῦτα ὑστερον
 κατὰ σχολήν· ἰλέγετο δὲ τὸ σύστη-
 μα αὐτῶν τῶν ἐξήκοῖα, Συμμο-
 ρία οἰοῖσι παρὰ τὸ μέρος εἶναι
 τῆς φυλῆς· δέκα ἔν ἑσῶν φυλῶν,
 καὶ ἑκάστης προβαλλομένης ἀπὸ ἰ-
 κατῶν ἑκοσι, συνῆθη τὰς πάντας
 εἶναι λιπεργῆς, χιλίης διακο-

σίης· ἐμείριζον ἔν αὐτὰς ἀπὸ
 ἑξακοσίων ἀνδρῶν, ὅ ἔστιν, ἀπὸ δέκα
 συμμοριῶν· πάλιν δὲ ἰκαίεραν
 τῶν δύο μερίδων τέτταρι, ἑτιμιον
 εἰς δύο, ὅ ἔστιν, εἰς τριακοσίας μὴ
 ἄνδρας, καὶ αὖτις δὲ συμμορίας·
 ἔταρ δὲ ἦσαν οἱ τριακόσιοι οἱ πάντες
 πλεῖστοι οἱ πρῶτοι, οἱ τῆς προεισ-
 ἰφερον τῶν ἄλλων τε καὶ ἰχχοι
 αὐτὰς ὑπακούειας εἰς πάντα,
 ὥστε συμβαίνειν εἰς δύο μερίδας
 εἶναι τὰς πάντας· εἶγε οἱ τῶν ἰκα-
 τέρων ἦσαν ὥσπερ ἡμεῖς τοῖς
 ἰκατέρων τριακοσίοις τοῖς πλε-

1 Deest γὰρ.

σιωτέρους

εἰσεφέρειτε κατὰ συμμορίας· νυνὶ δὲ πόλις
 τεύεσθε κατὰ συμμορίας· ῥήτωρ ἡγεμῶν
 ἐκατέρων, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τῷ, καὶ
 οἱ βοηθησόμενοι οἱ τριακόσιοι· οἱ δὲ ἄλλοι
 προσενέμησθε, οἱ μὲν ὡς τέτρες, οἱ δὲ
 ὡς ἐκείνους. Δεῖ δὴ ταῦτα ἐπανέντας,
 καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν γενομένους, κοι-
 νὸν καὶ τὸ λέγειν, καὶ τὸ βεβλῆσθαι, καὶ
 τὸ πράττειν ποιῆσαι· εἰ δὲ τοῖς μὲν ὥσ-
 περ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν ἀπο-
 θώσειε· τοῖς δὲ ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν,
 εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι· τοῖς δὲ ψηφί-
 ζεσθαι κατὰ τῶν μόνον, ἄλλο δὲ μηδο-
 τιῶν συμπονεῖν· ἔχῃ γενήσεται τῶν δεόντων
 ὑμῖν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

σιωλήροις· εἶχε δὲ ἐκάστη μερὶς τῶν
 τεσσάρων ἰδίον στρατηγὸν καὶ ἰδίον
 ῥήτορα· ὅμως δὲ πάλιν τῶν δευ-
 τέρων καὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ στρα-
 τηγοὶ ὑπεῖκον ταῖς ἀποτάταις· τό-
 τε ἔτι φησὶν, ἐμερίζον αὐτοὺς,
 διὰ πλεονεξία σπῆδον τὴν εὐκαίρως
 εἰσφέρεισθαι τὰ χρήματα 1 κατὰ
 συμμορίας· νῦν δὲ δι' ἑτέρον ἄλλο 2
 μερίζετε εἰς συμμορίας, ἢ διὰ τὸ
 πολυτεύεσθαι, ὅ ἐστι, διὰ τὸ γασ-
 τιάζειν· μέμφεται ἔν αὐτῷ ὅτι

1 Deest κατὰ.

2 μερίζεται.

3 γαστιάζειν.

ιδίον

ὑμῖν ἔδεν ἐν καιρῷ· τὸ γὰρ ἡδίκημένον
ἀεὶ μέρος ἐλλείψει· εἴθ' ὑμῖν τέτῃς
κολάζειν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν περιέσαι.

ἰ. Λέγω δὴ κεφάλαιον, πάντας εἰσ-
φέρειν, ἃφ' ὧν ἕκαστος ἔχει, τὸ ἴσον· πάν-
τας ἐξιέναι κατὰ μέρος, ἕως ἂν ἅπαντες
εὐραϊεύσησθε· πᾶσι τοῖς παριῦσι λόγον
θιδόναι, καὶ τὰ βέλιστα ὧν ἂν ἀκέσῃτε,
αἰρεῖσθαι, μὴ ἅ ἂν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα,
εἴπη· καὶ ταῦτα ποιῆτε, ἔ τὸν εἰπόντα
μόνον παραχρῆμα ἐπαινέσεσθε, ἀλλὰ καὶ
ὑμᾶς αὐτὲς ὕπερον, πολλῷ βέλιον τῶν
ὅλων πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἰδῶν ῥήτορας λεγόμενα· οἱ δὲ ἄλλοι
προσπεννημένοι ἐκαίρουσι.

ῥήτωρ ἡγεμῶν] Δεῖ μὴ χωρί-
ζειν τὸ ῥήτωρ ἡγεμῶν, ἀλλὰ συν-
άπτειν.

ὡς τέτῃς] Εἰς τέτῃς.

Δεῖ δὴ ταῦτα ἰσπανίως] Συμ-
πέρασμα τῆ συμφέροντος, ὅθεν
ἄρχονται καὶ οἱ ἐπίλογοι.

εἰ δὲ τοῖς μὲν] Πρὸς Εὐθελον
ἀποτίθειναι τὸν πολιτευόμενον.

τοῖς δὲ ἀναγκάζεσθαι] Ἐπειδὴ
εἶπεν ἀνθρώπων, φημὶ δὴ δεῖν χρη-
μάτων, ἵνα μὴ εἴπωσι οἱ πώνητες,
ὅτι εἰσέσθαι οἱ πλούσιοι, πρὸς
ῥαδῶν ὑπὲρ αὐτῶν ποιῶνται τὸν

λόγον, ὅτι μέχρι πότε οἱ πλούσιοι
τριηραρχήσουσι καὶ εἰσέσθαι καὶ
πάσι δαπανήσουσι; ἰὰν γὰρ αὐ-
τὸς παραλάβῃ ἀπὸ τῶν πλουσίων,
ἐλπίδα μηδεμίαν ἔχοντες, ἢ ἄλ-
λην εὐπορίαν, ἀποθήσουσι τῷ θιω-
ρικῶν καὶ ὅπως σύνθησι τῷ Δημο-
σθένει τοῖς πλουσίοις συνίστασθαι·
γινώσκει γὰρ ὅτι τὰ μύρα τῆς πό-
λεως εἰσι οἱ πλούσιοι.

Λέγω δὴ κεφάλαιον] Ἐπίλοφος·
διὰ δὲ τὸτο ἐδηθη δευτέρας ἀνα-
κεφαλαιώσεως, εἰπὼν, ὅτι χρὴ
πάντας εἰσφέρειν, ἵνα τῆς ἀνάγκης
ταύτης περιγασθῇ, ἐκδησθῇ τῶν
θιωρικῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ

Τρίτη.

ΕΠΕΜΨΑΝ βοήθειαν τοῖς Ὀλυνθίοις οἱ Ἀθηναῖοι· καὶ τι καθ' ὁρθὴν ἔδοξαν δι' αὐτῆς· καὶ ταῦτα αὐτοῖς ἀπηγγέλλει· ὁ δὲ δῆμος περιχαρὴς, οἱ τε ῥήτορες παρακαλῶντες ἐπὶ τιμορίαν Φιλίππου. Ὁ δὲ Δημοσθένης δεδοικώς μὴ διαρσῆσαντες ὡς τὰ πάντα νενικηκότες, καὶ ἱκανὴν βοήθειαν πεποιημένοι τοῖς Ὀλυνθίοις, τῶν λοιπῶν ὀλιγωρήσωσι, διὰ τῆτο παρελθὼν, ἐπισκώπει τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν· καὶ πρὸς εὐλάβειαν σώφρονα, τὴν γνώμην μετίσσει, λέγων ἃ περὶ τῆς Φιλίππου τιμωρίας νῦν αὐτοῖς εἶναι τὸν λόγον, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν συμμάχων σωτηρίας· οἷδε γὰρ ὅτι καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλοι περ τινὲς, τὴ μὲν μὴ τὰ οἰκεία προῖσθαι, ποιῆναι φρονίδια· περὶ δὲ τῆ τιμωρήσασθαι τὴς ἐναντίας ἥτιον σπεδάζουσιν. Ἐν δὲ τῷ τῷ λόγῳ καὶ τῆς περὶ τῶν θεωρικῶν χρημάτων συμβελλῆς φανερώτερον ἀπειλᾶται, καὶ ἀξιοῖ λυθῆναι τὴς νόμους, τὴς ἐπιβιέντας ζημίαν τοῖς γράψασιν αὐτὰ γενέσθαι γραβίωτικά, ἵνα δειχθῇ τὸ συμβελεύειν τὰ βέλτιστα· παραινεῖ δὲ καὶ ὅλως πρὸς τὸν τῶν προγόνων ζῆλον ἀναστῆναι καὶ γραβεύεσθαι σώμασιν οἰκείοις· καὶ ἐπιμύσει πολλῇ κέρηλαι μετὰ τῇ δῆμῳ τῶς ἐκκελυμένῃ, καὶ τῶν δημαγωγῶν, ὡς ἔκ ὀρθῶς πρυϊσαμένῳ τῆς πόλεως.

I τὸ.

ΔΗΜΟ-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β.

Α. ΟΥΧΙ ταῦτ' ἀπαρίσσει μοι γινώσκειν, ὦν ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὄταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω, καὶ

Ι ΤΡΙΤΟΣ.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ Β. ΣΚΟΛΙΑ.

ΟΥΧΙ ταῦτ' ἀπαρίσσει μοι] Φόβος περιπαγαγὶν· τριμῆς δὲ ὁ λόγος· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐστὶ, τὸ δοκεῖν μάλιστα συνέχειν καὶ περιέχειν ὅλον τὸν λόγον, ἡ στήριξις, καὶ προηγουμένοι κέκληται, εἰ χρη μεταστῆναι τὴν δόξαν εἰς Μακεδονίαν, ἢ κατὰ χώραν εἶσθαι μένειν τοῖς Ὀλυθίοις βοηθήσασθαι· τὸ δὲ δεύτερον, εἰ χρη λῦσαι τὰς νόμους τὰς θεωρίας· τὸ δὲ τρίτον ἐπιλόγιον δὲ, καταδραμὴν εἶχει τῆς πολλότητος τῶν νῦν δημαγωγῶν· τῶν δὲ τῶν μερῶν ἕκαστον ὑποπέπλωκεν οἰκίῳ κεφαλαίῳ· τὸ μὲν γὰρ πρότερον· τὴν συμφέροντος εἶναι δοκεῖ· τὸ δὲ δεύτερον τῇ νομίμῳ· εἰληπταὶ δὲ εἰς κατασκευὴν τῆς δόξης· καὶ γὰρ κεφάλαιον κεφαλαιῶν ἀποδείκνυται· τὸ δὲ τρίτον ἐστὶ τῇ δικαίᾳ, λόγῳ δὲ τὸ τῆς καταδραμῆς τῶν νῦν πολλοισινομένων, καὶ τῆς εὐφημίας τῶν ἐπὶ τῶν προ-

1 Γ.

2 Deest μίγα.

3 Deest ἐπὶ.

K 2

γόνος

Προ. Πλη. Βελλ. Κε.

Longe aliu mibi nunc est de

καὶ ὅταν πρὸς τὰς λόγους, ἕς ἀκέρω. Τὰς
 μὲν γὰρ λόγους περὶ τῆ τιμωρήσασθαι Φί-
 λιππον ὁρῶ γιγνομένους· τὰ δὲ πράγ-
 ματα εἰς τὸτο προήκουσα, ὥς, ὅπως μὴ
 πεισώμεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς, σκέ-
 ψασθαι δεόν. Οὐδὲν ἔν ἄλλό μοι δο-
 κῆσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες, ἢ, τὴν ὑπό-
 θεσιν

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

γόνων πολλοῖσιν αἰμῶν· πᾶσα γὰρ
 συμβεβηλὴ περὶ ποιότητα προσώπων
 γινόμενη ἔπαινον ἢ ψόγον δηλῶσα,
 εἰς τὸ δίκαιον ἔχει τὴν ἀναφοράν·
 καὶ τὸ μὲν συμφέρον δίκαια τίτ-
 μῃται, εἰς τε τὸ ἀναγκαῖον, ἐλευ-
 σίται γὰρ Φίλιππος εἰς τὴν Ἀτ-
 τικὴν, διαφθαρείτω τῶν Ὀλυν-
 θίων· καὶ εἰς τὸ ἄδοξον, πάσης γὰρ
 ἴσασιν Ἕλλησι, ὅτι τοῖς Ὀλυνθίοις
 ἐπηγγελάμεθα βοηθῆσαι, εἰ πο-
 λεμήσαιν πρὸς Φίλιππον· καὶ τὸ
 ψευδὲς φαίνεται, τῶν ἀδίκων. Ζη-
 τήσιν δ' ἂν τις τί δή ποτε κωλύει
 μεθιστάει τὴν δύναμιν, ἐδιδίχα
 ποιοῦναι περὶ αὐτῆς μῆμιν,
 ἡδὲ φαῦλον δεικνύει τὸ μετα-
 γινεῖν εἰς Μακεδονίαν τὰς στρατιώ-
 τας· ῥητοὶν ἔν ὅτι πλείους εἰσὶ
 τρόποι, καθ' ὃς ἀντιλέγουσιν ἕξουσιν·
 ἢ γὰρ πρὸς αὐτὰς τὰς λογισ-
 μὸς μαχόμεθα τῶν ἀντιλεγον-
 των, δεικνύτες αὐτὰς σαφὲς
 ὄντας· ἢ ἰτίραι εἰσηγόμεθα γνώ-

μην, διὰ τῆς ἡμέρας τὴν ἐκείνων
 ἀναρίπτοντες· ἢ τὸ συμφέρον, τὸ
 μὴν ἐκείνων ἐλίσσόμεν, αὐτοὶ δὲ
 συμβεβηλὴ ἰτίραι εἰσηγόμεθα· ἐν-
 ταῦθα τοῖσιν ὁ ῥήτωρ φρονήματι
 χρώμενος, τῆς μὲν ἐκείνων γνώμης
 ὑδμίαν ποιοῦναι ἰ μῆμιν· τῆς
 δὲ 2 αὐτῶ δοκῶσαν εἰσηγεῖται, καὶ
 ταύτην ἐργάζεται. Ἄλλως. Προ-
 οίμιοι ἐκ τῆ ἀναγκαῖας λαμβάνεται
 δὲ ἐξ ὑπολήψεως τῶν πραγμά-
 των φαύλων ὄντων.

† ὅταν πρὸς τὰς λόγους] Τελ-
 εῖν, ὅτι διὰ εἰς Μακεδονίαν μίαν
 ἐξάγειν τὴν δύναμιν.

εἰς τὸτο προήκουσα] Τῆς κα-
 κίας δλονότι· εὐφρυνῶς δὲ ἐσιώπη-
 σιν· ἔκ εἰπεν ὅπως ἔχοντα, ἀλλ'
 εἰς τὸτο προήκουσα, διὰ τῆς ἐν
 τῇ λέξει τάσεως, τὸν χρόνον δεικ-
 νύς τὸν αἰτίον τῶν κακῶν.

ὥς, ὅπως μὴ πεισώμεθα] Με-
 γάλῳ θάρσει μέγα φόβον ἀπεί-
 θηκε, σφόδρα τεχνικῶς ποιῶν τὰ

1. γνώμην. 2. αὐτῶν.

θεσιν περὶ ἧς βελεύεσθε, ἔχῃ τὴν οὖ-
σαν παρισάντες ὑμῖν, ἀμαρτάνειν. Ἐγὼ
δ' ὅτι μὲν πότε ἐξῆν τῇ πόλει καὶ τὰ
αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς, καὶ Φίλιππον τι-
μωρήσασθαι, καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα· ἐπ'
ἐμῶ γὰρ, ἔχῃ πάλαι, γέγονε ταῦτα ἀμ-
φότερα· νῦν μέντοι πέπεισμαι τῶν ἱκα-
νὸν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

γὰρ μεγάλα πάθη, μίξοι πά-
θισι λύει προσήκει.

Οὐδὲν ἔν' ἄλλο μοι δοκέει·]
Ὡς περ αἰνιττόμενος, ἀλλὰ νῦν μὲν
ἐκ ἔχω Φιλιππισμὸν αὐτοῖς ὁ-
μιλοῦν· ὑπερβατὸν καθ' ὑπερ-
βισιν· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· οὐδὲν ἔν'
ἄλλο μοι δοκέει οἱ τὰ τοιαῦτα
λίγοις ῥήτορες, ἢ ἀμαρτάνειν,
εἴτα ἐν τῷ μίῳ καλᾷ σκευάζει.
Πῶς, τὴν ὑπόθεσιν ὑμῖν περι-
γὰρ καὶ συμβουλευσίαις, περὶ ἧς
καὶ ὑμῖς ἰ βελεύεσθε, (βελεύον-
ται δὲ νῦν περὶ τῶν τιμωρήσασθαι
Φίλιππον) ἀλλ' ἔχῃ τὴν ὕσιν καὶ
ἀληθῆ ὑπόθεσιν· κατὰ καιρὸν τὸ
παρισάνειν ὑμῖν· ἥτις ἐστὶ τὸ βε-
λεύεσθαι, ὅπως ἂν πρῶτον σώ-
σῃται τὰς Ὀλυθίας· ἐπεὶ δὲ ὥς
περ συμπέρασμα τὴν προοίμιον διὰ
ἐπιδείξεω.

τὴν ὑπόθεσιν] Τὸ τιμωρήσα-
σθαι Φίλιππον· βιάως δὲ σφόδρα
τὸν δῆμον κοινῶς τῆς ἑαυτῶν γνώ-
μης ἰσχυρίζεσθαι.

μὴς ἰκάνειν, ὑπὲρ ὧν αὐτὸς μι-
λαὶ συμβουλευσίαις περὶ τούτων ἰ-
σχυρίζεσθαι φήσας βεβαιούμενος τὸν
δῆμον.

τὴν ὕσιν] Τὸ σῶσαι τὰς Ὀ-
λυθίας.

Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν πότε] Ἐπὶ τὴν
αὐτὴν ἵστοιαι ἐξηγάγεσθαι· δηλοῖ
τὴν τὰς καίρας, ἐν οἷς Ἀμφίπολις
εἶχον διὰ Ποτίδαιαν καὶ τὰ ἐπὶ
Θράκης.

ἐξῆν τῇ πόλει] Λύσις τῇ ἀν-
τιπίπτουσα.

τὰ αὐτῆς] Δίον ἐπὶ τῇ, καὶ Ὀ-
λυθίας σῶσαι.

τιμωρήσασθαι] Οὐκ ὥς τιμω-
ρησαμένῳ αὐτῶν τότε τὸν Φίλιπ-
πον, ἀλλ' ὥς ἐκείνῳ ἰσχυρῶς, ἵππερ
ἠδυνήθησαν.

ἐπ' ἐμῶ γὰρ] Ὑπερβατὸν τὸ
σχῆμα.

ἱκανὸν] Αὐταρκείας ὥστε ἱκανῶς
καὶ τὸ τοιοῦτον ποιῆσαι, καλῶς
ἡμῖν ἔχει πρὸς τὴν παρῆσαν δύναμιν.

πρὸς τὴν

νὸν προλαβεῖν ἡμῖν εἶναι τὴν πρώτην,
ὅπως τῆς συμμάχης σώσωμεν· εἰ
γὰρ τὸ βεβαίως ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ
τῆ τῖνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκείνον,
ἐξέσαι σκοπεῖν· πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὁ-
ρθῶς ὑποθέσθαι, μάταιον ἡγεῖσθαι περὶ τῆς
τελευτῆς ὀνινῶν ποιεῖσθαι λόγον.

β'. Ὁ μὲν ἔν παρὼν καιρὸς, ὃ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, εἴπερ πόλε καὶ νῦν, πολ-
λῆς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

προλαβεῖν] Ὡς περὶ ἐπὶ δρομέων
εἶπεν ἐπιγομῆσαι διὰ τάχους προ-
αρπάσαι ἄλλοι κίμνιοι ἐν μίσῳ,
ἵνα ἄλλοι μὲν κήσωμεν τὴν Ὀλυμ-
πιαν, ἡ δρομίας δὲ Φίλιππον καὶ
Ἀθηναίους.

τὴν πρώτην] Τὴν ἀρχὴν δη-
λονότι· ἀρχὴν γὰρ καλεῖ τὸ σῶσαι
τῆς Ὀλυμπίας· τέλος δὲ, τὸ τιμω-
ρήσασθαι Φίλιππον.

εἰ γὰρ τὸ βεβαίως] Τὸ μὲν
λέγειν ὡς ἐκ ἴσαςαν Ὀλυμπίας,
ἀναίσχυτοι· κατέβη δὲ αὐτὸ, φη-
σας ὅτι ἐ βεβαίως· ὥς ἀνάγκη
μῆνιν κατὰ γῶραν τὴν δύναμιν.

καὶ περὶ τῆ τῖνα τρόπον] Καὶ
ἐκ τῷ τρόπῳ τῆς τιμωρῆς ἀ-
μαρτάνουσι δείκνυσιν τῆς ῥήτο-
ρας· φησὶ γὰρ, τότε ἐξίγει τὸν
τρόπον σκοπεῖν αἰνιττεῖναι δὲ, ὅτι
κατὰ θάλατταν ἐπιπλεῖν χρὴ τῷ

Φιλίππῳ, καὶ κλεῖσαι τὰ ἐμπόρια,
ὅπερ αὐτὸς ὕστερον ἐν τῷ τίτλῳ
συνέβηλυσεν.

περὶ δὲ τὴν ἀρχὴν] Ἀκόλουθον
τῇ ἐξ ἀρχῆς προάσσει τὸ συμ-
πέρασμα· τότε γὰρ τῆς ῥήτορας
μιμνόμενος, ὅτι ἕτερα αὐτὸ ἐτί-
μων συμβαλεῖν, νῦν φησὶ μά-
ταιον εἶναι τὸ περὶ τῆς τέλους σκο-
πεῖν, ἀρχὴν μὲν τὴν τῶν συμμά-
χων σωτηρίαν, τέλος δὲ τὴν Φί-
λιππον καταστρεφῆναι εἶναι διδάσκων·
τὸ δὲ δὴ συμπέρασμα γυμνικὸν
ὄν, σημαίνει τὴν βᾶσιν τῶν προοιμίων
πειτοίηκε· διὸ γὰρ ἐν μὲν ἀρχαῖς
τῶν προοιμίων, τὰ γυμνικὰ φυ-
λάττεσθαι· καὶ γὰρ ἄγνοον καὶ
ἀρχαιέτροποι τὸν λόγον διεικνύει· 2
τὸ δὲ ἐπὶ τέλει γυμνικὸν 3 ἐπισφρα-
γίζεσθαι τῆς ἐν μέρει λογισμὸς
τῇ καθόλου προσθήκη.

1 δρομίας.

2 τῷ.

3 ἐπισφραγίζεσθαι.
λόγον.]

λῆς φρονίδος καὶ βελῆς δεῖται· ἐγὼ δὲ
ἔχ' ὅ,τι χρηὴ περὶ τῶν παρόντων συμβε-
λεῦσαι, χαλεπώτατον ἡγέμαι· ἀλλ'
ἐκεῖνο ἀπορῶ, τίνα χρηὴ τρόπον, ὃ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν
εἰπεῖν· πέπεισμαι γάρ, ἐξ ὧν παρὼν καὶ
ἀκύν συννοῖδα, τὰ πλείω τῶν πραγ-
μάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγένοι, τῷ μὴ βέ-
λεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνι-
έναι·

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λόγον] Δόγον ἐλαῦθα τὴν συμ-
βλήν καλεῖ.

Ὁ μὲν ἔν παρὼν καιρὸς] Διύ-
τερον προοίμιον, ἀκατάσκειον δὲ,
ἐκ τῆ ἀναγκᾶς· λαμβάνεται δὲ
ἐξ ὑπολήψεως τῶν πραγμάτων
φαιδῶν ὅττω· ἐκθίμιος δὲ ἐν
τῷ πρώτῳ προοίμιῳ σπειρατικῶς
τὴν αὐτῆ γνώμην, ὅτι διὰ τὸς
τραυλιώτας κατὰ χώραν μένειν, καὶ
τὸ προηγούμενον τῆ λόγου μέρος
αὐτῷ καταλείψας, ἐν τῷ δευτέρῳ
πάλιν τὰ λειπόμενα δύο μέρη πε-
ριείληφεν.

ἀλλ' ἐκεῖνο ἀπορῶ] Τὸ δεύτε-
ρον μέρος ἐκ τῆ περὶ τῶν θειορικῶν
δικήσεως· δείκνυσιν δὲ, ὅτι τὴν λύσιν
τῶν κακῶν εἰδὼς, ὁκνεῖ ἀποφθένα-
σθαι· τὸ δὲ ἀπορῶ τίνα τρόπον,
πολλὰς ἔχει σημασίας, πότερον
φανερῶς, ἢ τὐναντίον ἐξ ἀπᾶτης·

πότερον μετὰ παρρησίας, ἢ ὑφει-
μίως· ἐκ εἰπεῖ δὲ, ἀπορῶ τί διὰ
λίγην, ἀλλὰ πῶς δυήσομαι ἰκο-
λάσιως ἐκτὸς ποιῆσαι· ἰσίοι δὲ, ὅτι
ἀκατάσκειον εἶπε τὸ προοίμιον,
ἵνα ὡς ὁμολογημένοι λάβῃ τὸ,
ὅτι πολλῆς φροντίδος δεῖται τὰ
πράγματα.

πέπεισμαι γάρ] Τελίς, ἐξ ὧν
αὐτός τι συμβαλεῖται, καὶ ἐξ ὧν ἑ-
τεροὶ λίγνσι· δίδωσι γάρ καὶ τῶν
ἄλλων ῥηθῶν ἐνίοις λίγνσι τῇ
πᾶσι τὰ χρήσιμα, ἵνα μὴ πᾶσι
εἰς αὐτὸν ἀνάγῃ, φοβηκὸς εἶναι
δοκῇ.

μὴ συνίεναι] Σημείωσαι ὅτι
διένηνοχε σύνοσις φρονήσις, ὅτι ἡ
μὲν φρόνησις ἐξίς ἐστὶ γεννητικὴ τῶν
αἰσθητῶν λογισμῶν· ἡ δὲ σύνοσις,
ἐξίς δικηκὴ τῶν ἔξωθεν λογισμῶν.

ἰ καταλείψας.

ἀξίω

80 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

έναι· ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρρησίας
ποιῶμαι τὰς λόγους, ὑπομένειν, τῷτο
θεωρεῖν, εἰ τὰληθῆ λέγω, καὶ διὰ
τῷτο, ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται· ὁρᾷ-
τε γάρ, ὡς ἐκ τῆ πρὸς χάριν δημηγορεῖν
ἐνίς, εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας
τὰ παρόντα πράγμα· ἀναγκαῖον δὲ
ὑπολαμβάνω, μικρὰ τῶν γεγενημένων
πρῶτον ὑμᾶς ὑπομῆσαι.

γ. Μέμνησθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
ὅτ' ἀπηγγέλθη Φίλιππος ὑμῖν ἐν Θρά-
κη,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς] Ἀπὸ τῆ ἀξίον
τομίζω· ὃ γὰρ εὐρίσκειται παρὰ
τοῖς Ἀττικοῖς, εἰ μὴ ἄρα σπανίως
τὸ ἀξιῶ ἐπὶ τῇ παρακαλῶ ση-
μείωσι δὲ ὡς ἐν τῇ ἀξιώσει κί-
χρηται προδιορθώσι.

ὁρᾷτε γάρ] Ἐντεῦθεν αὐτῷ τὸ
τρίτον μέρος γινώσκειται, τὸ τῆς ἐπιλι-
μήσεως τῶν νῦν πολέμιων.

ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνειν] Με-
τιλήλυθεν ἵστασθαι εἰς τὰ αὐτὰ
κεφάλαια· καὶ ἐστὶν αὐτὸ τὸ συμ-
φύρον ἐξελαζόμενον, καὶ τὸ προηγέ-
μενον μέρος, πότερον χρὴ μένειν
ἢ ὀλίγω τὴν δύναμιν, ἢ μείλαγειν
εἰς τὴν Μακεδοῖαν.

† Μέμνησθε, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι,

ναῖοι, ὅτ' ἀπηγγέλθη] Τῷτο τις
ἀμαρτανόεις ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων διήγη-
σιν, ἀννοήσαντες ὡς ἐν συμβουλευ-
τικῷ λόγῳ δηγεῖσθαι ἐκ ἴσται.

Μέμνησθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι]
Οἱ ἀγῶνες ἐντεῦθεν· πῶσαι δὲ βου-
λόμενος τὰς Ἀθηναίους ἰάσαι
κατὰ χάριν τὴν δύναμιν, παρα-
δειγματικῇ πείρῃ κίχρηται· πῶσαι
ἐντεῦθεν δὲ πᾶσιν τῶν πείρων ἡ τοι-
αύτη· διὸ καὶ Ἰσοκράτης μὲν σι-
θανώτερος εἶναι δοκεῖ, περὶ τῆς
τοῖς παραδείγμασι· Δημοσθένης
δὲ βίαιος ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων, νῦν μὲν τοῖς
ἐνθυμήμασι, νῦν δὲ παραδείγμα-
σιν, αὐτὸς δὲ ἰσχυρῶς πείρῃ κί-
χρηται.

† ἀτίχων.

ἡρσιῶ

κῆ, τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τεττὶ, Ἑραῖον
 τεῖχος πολιορκῶν· τότε τοίνυν μὴν
 μὲν ἦν ἰ Μαιμακληρίων. Πολλῶν δὲ λό-
 γων καὶ θορύβου γιγνομένων παρ' ὑμῖν,
 ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθ-
 ἔλκειν, καὶ τὲς μέχρι πέντε καὶ τετταρά-
 κοντα ἑτῶν, αὐτὰς ἐμβαίνειν, καὶ τά-
 λαντα ἐξήκοντα εἰσφέρειν· καὶ μετὰ ταῦ-
 τα διελθόντος τῆ ἐνιαυτῆς τέττε, Ἑκα-
 τομβαιῶν, Μεταγεινιῶν, Βοηδρόμιων· τέ-
 τε τῆ μηνὸς μόγις μετὰ τὰ Μυσήρια,
 δεκά

ἰ Μαιμακληρίων·

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

Ἑραῖον τεῖχος] Πολισμάτιον
 Θράκης.

μὴν μὲν ἦν Μαιμακληρίων] Χει-
 μῆριος ἔτος ὁ μὴν· ἐξ ἧς δείκνυσιν
 ὅτι, καίτοι χειμῶνος ὄντος, πλεῖν
 ἐψηφίσασθε, τοσαύτη ἰ προθυμία
 πρὸς τὴν βοήθειαν ἐπέχρησθε.

καθέλκειν] Ἀντὶ τῆ ἐμβεβάρ-
 ζειν εἰς τὴν θάλατταν.

μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα]
 Ὡς παράδοξον τῆτο εἶπεν, ἵνα ἐμ-
 φήσῃ αὐτῶν τὴν πολλὴν σπουδὴν· ἵ-
 με γὰρ κλειστός πορὰ Ἀθηναίους
 μέχρι τετταράκοντα ἑτῶν σταλεί-
 σθαι, ἀρξάμενος ἀπὸ ὀλίγου καί-

δικά, καὶ μέχρι μῆντος τῶν εἰκοσι
 παίδας ὅσας τῶς περιπολεῖν τὰ
 περὶ τὴν πόλιν φρούρια· εἰς ὑπερβί-
 ος δὲ πολέμου ἀπὸ ἑτῶν εἰκοσι,
 αὐτοὶ τότε καὶ ἔς ἐκ ἐκλείπειν ὁ
 νόμος σταλείσθαι, πολεμεῖν ἐψη-
 φίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδὴν,
 ὡς εἶρηται.

διελθόντος τῆ ἐνιαυτῆς] Ἦτος
 μηνῶν ὅλῳ παρελθόντων ἀπὸ
 Μαίης μετρεμένων, καὶ πληρωθέν-
 τος τῆ ἐνιαυτῆς τέττε, ἦν Ἑκα-
 τομβαιῶν, ἦτοι * ἱανουάριος ὅς
 2 ἄρχει χρόνος παρ' Ἑλλήσιν· εἴτα
 Μεταγεινιῶν ἦτοι Φεβρουάριος.

ἰ βοήθεια·

2 ἔκπ.

L

εἴτα

δέκα ναῦς ἀπεσεύλαξε ἔχοντα Χαρίδη-
μον κενὰς, καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίᾳ·
ὥς γὰρ ἠγγέλθη Φίλιππος ἀσθενῶν, ¹ καὶ
τεθνεὼς, (ἦλθε γὰρ ἀμφοτέρω,) ἐκέτι
καιρὸν εἶδεναι τῷ βοηθεῖν νομίσαντες, ἀφ-
ήκατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ἀπό-
στολον· ἦν δ' ἕτος, ὁ καιρὸς αὐτός, εἰ
γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθήσαμεν, ὥσπερ
ἐψηφισάμεθα προθύμως, ἐκ ἂν ἠνώ-
χλει νῦν ἡμῖν ὁ Φίλιππος τότε σωθείς.

δ'. Τὰ

1 ἀσθενῶν ἦ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

εἴτα Βοηδρομιῶν, ἦγον Μάρσιος·
ὅντων ἐν πάλιν μηνῶν 16'. λέ-
γει ὅτι ὁκλῶ παρεληλύθεισαν μῆνες
ἐξ ἧς τριήρεις ἐπιπέμπειν ἐψηφί-
σασθαι, καὶ θάτερον ἤρξεν ἕτος, καὶ
Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρσιος
ἤδη παρήλθον· καὶ τότε μόλις μὲν
τὰ Μυσηρία, ἤτοι μεγάλα, ἦγον
τὰ Βοηδρομία, ἀπεσεύλαξε δέκα
ναῦς.

κενὰς] Πολιτικῆς βοηθείας, ἦ-
γον Ἀθηναῖον, ὃ ἐστὶ ξένος ἀπὸ
Ἀθηναίων ἰχθύσης.

Φίλιππος ἀσθενῶν] Ἐπικινδύ-
ως ἀσθενῆσαι φησὶ Φίλιππον, ὅτι
τῇ Μεθώνῃ ἰσχυρίζεται, Ἀγέρως
καὶ τῇ τραϊνῇ Μεθοναίᾳ ἀπὸ τῷ
μαίχῳ ἐπιγράφαντος τῷ δόρατι,

Ἀγέρως Φίλιππος θανάσιμος· 1 πεί-
πει βίβλος· εἴτα πείμψαντος, καὶ
κατὰ τύχην τιτὰ ἐπιτύχοντος αὐ-
τῷ κατὰ τῷ ὀφθαλμῷ· λέγειται
δὲ ὅτι καὶ Φίλιππος ἀντέγραψε
πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀντηκόησιν, ὅπως
ἐκ ἐπιτυχῆς αὐτός· ἐπὶ γράφει δὲ,
Ἀγέρως Φίλιππος ἦν λάβη, κρι-
μήσειται.

τὸν ἀπόστολον] Ἀπόστολον, ἦγον,
τόλον· ἀπόστολον γὰρ ἐκάλεσαν οἱ
Ἀθηναῖοι καὶ πᾶσαι τὴν παρ' αὐ-
τῶν ἀντιπομπὴν δύναμιν, τοξοῶν,
ὀπλιτῶν, ἵππων, τῶν ἄλλων, ἐξαι-
ρέτως δὲ, τῇ ναυτικῇ δυνάμει.

ἦν δ' ἕτος ὁ καιρὸς αὐτός] Ἀ-
κέρως, φησὶ, ἵσταιν τὸν Φί-
λιππον, ἐξελίπει τὴν βοήθειαν·

1 ἐπιπέμπει

καὶ

δ'. Τὰ μὲν δὴ τότε πρᾶχθέντα, ἐκ
 ἂν ἄλλως ἔχοι. Νῦν δ' ἑτέρᾳ πολέμῳ
 καιρὸς ἤκει. Τίς οὗτος; Δι' ὃν καὶ
 περὶ τῶν ἐμνήσθην, ἵνα μὴ ταῦτα
 πάθῃ. Τί δὴ; χρησόμεθα ὧς ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τῶ; εἰ γὰρ μὴ βοηθήσῃ
 πάντῃ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν, θεάσασθε
 ὃν τρόπον ὑμεῖς ἐσραήληγχοτες, πάντα
 ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. Ὑπὲρ ὅλυν-
 θιοι δυνάμιν τίνα κεκλήμενοι, καὶ δέκειθ'
 ὅτω

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ τότε μάλιγα ἐπιτήδειος καιρὸς
 βοηθεῖν ἰκέοις ἦν, ἐν ᾧ κακῶς
 δέκειτο Φιλίππος.

εἰ γὰρ τότε ἰκέοις ἐβοηθήσαμεν]
 Ἐπιγίγνεται μὲν εἰς ὑγερὸν παρ-
 ῥησίᾳ χρῆσασθαι· ἔστι δὲ ἡττιον καὶ
 οὐκ ἐπιμῶν, σκώπτων εἰς κεφό-
 τηλα καὶ ῥαθυμίαι τὸν δῆμον· ὃ
 μὴν ἀλλὰ κέρυπται τὰ τῆς ἐπι-
 τιμήσεως, σφόδρα τεχνικῶς, ὅταν
 μὲν γὰρ πείθῃ τι βελάμεθα τὰς
 ἀκούσας, καὶ ἐπιμῶν ἔχουμεν,
 ἐκκερύνθαι δὲ τὴν παρρησίαν, ἵνα
 μὴ χαλεπήναι τις φιλονεικότεροι γί-
 νωται· ὅταν δὲ τὸ τοῦ μόνον βελά-
 μεθα ποιεῖν, τὸ σωφροσύνῃ ἐπιθυ-
 μῶνις, τότε φανερώτερον τῇ παρ-
 ῥησίᾳ προσήκει κεχεῖσθαι.

ἐκ ἂν ἄλλως ἔχοι.] Τὴν αἰ-
 τίαν ὥσπερ βελέλαι ἡμῖν ἐπιπῶν,
 διὰ τί ἐχρήσατο τῷ διηγήματι
 τῶ; ὡς γὰρ δυνατοὶ μεταποιηθῆ-
 ναι τὰ ἡδὴ γινόμενα; καὶ γὰρ καὶ
 οἱ φιλόσοφοι φασιν, ὡς ὅτι πάντα
 δύναται τὸ θεῖον ποιεῖν, χωρὶς ἐνός
 τῶ ἄλλως ποιεῖν τὰ ἡδὴ γινόμενα.

Τί δὴ χρησόμεθα] Ερώτησιν
 προθεῖς, ἐκ ἐπὶ τῇ τῇ ἀπό-
 κρισι βοηθήσειμιν, εἴθ' ὅτως τὰ
 ἐξῆς, εἰ γὰρ μὴ βοηθήσει παλὶ
 σθίνοι· ὃ γὰρ τὴν ἀπόκρισιν ἐξελών,
 ἐπέφηνεν ἰ αὐτὴν διὰ τῷ διωτέρῳ·
 εἰ γὰρ μὴ βοηθήσῃ· ἐκ τούτου
 δέκνεται τίς ἦν ἡ ἀπόκρισις, ὅτι
 δεῖ βοηθεῖν.

παλὶ σθίνοι] Παλιόα βοηθεία,

ἰ αὐτό.

L 2

οἶον,

84 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ἔτω τὰ πράγματα, ἔτε Φίλιππος
 ἐθάρρει τέτρε, ἔθ' ἔτοι Φίλιππον· ἐ-
 πράξαμεν ἡμεῖς καὶ κεῖνοι πρὸς ἡμᾶς εἰ-
 ρήνην. Ἦν τῆτο ὥσπερ ἐμπόδισμά τι τῷ
 Φιλίππῳ, καὶ δυσχερεῖς, πόλιν μεγάλην
 ἐφορμεῖν τοῖς ἐαυτῷ καιροῖς διηλλαγ-
 μένην πρὸς ἡμᾶς· ἐκπολεμῶσαι δεῖν
 ὥμεθα τὲς ἀνθρώπους ἐκ πάντος τρόπου·
 καὶ, ὃ πάντες ἐθρύλλαν τέως, τῆτο πεί-
 πρακται νῦν ὅπως δὴ ποιεῖ. Τί ἐν ὑπό-
 λοιπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλὴν βοή-
 θεῖν, ἐρρωμένως καὶ προθύμως, ἐγὼ μὲν
 ἐχ' ὁρῶ· χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσεως ἂν
 ἡμᾶς αἰσχύνης, εἰ καθυφεύμεθά τι τῶν
 πραγμάτων, εἰδὲ τὸν φόβον, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

εἶον, ναυτικῇ, ὀπλιτικῇ, καὶ διὰ
 τῶν ἄλλων.

πόλιν] Τὴν Ὀλυθον.

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτῷ καιροῖς]

Καλῶς ἐχρήσατο τῇ λέξει· ἵσχυς
 γὰρ ἔσσης τῆς Μακεδονίας, ἐπιτηρεῖν
 ὥσπερ ἡμεῖς αὐτὴν τὰ ἀτυχή-
 ματα πότε ἀτυχῶσι. ἵνα τότε
 μὲν εὐκαίρως ἐπίβηται.

διηλλαγμένη] Φίλην γινωμένην.

ἐκπολεμῶσαι] Ἐχθρὸς κατα-
 γῆσαι, καταβαλεῖν.

τὲς ἀνθρώπους] Τὲς Ὀλυτι-
 θίας.

ἐθρύλλαν] Ἠύχοντο.

ὅπως δὴ ποιεῖ] Αὐτομάτως.

Τί ἐν ὑπόλοιπον] Τὸ μέρος τῶ
 συμφέροντος· ἀνέκοψεν ἐπὶ αὐτῷ τὸ
 ἀναγκαῖον, πληρωθέντος χρησίμου.

Χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσεως] Καὶ
 ἐν

Ἀθηναῖοι, μικρὸν ὀρῶ τὸν τῶν μετὰ ταῦτα·
 ἐχόντων μὴν ὡς ἔχουσι Θηβαίων ἡμῖν,
 ἀπειρηκότων δὲ χρήμασι Φωκέων, μηδε-
 νὸς δ' ἐμποδὼν ὄντος Φιλίππῳ τὰ παρ-
 ὄντα καλασρεψαμένῳ, πρὸς ταῦτα ἐπι-
 κλῖναι τὰ πρᾶγμαλα. Ἀλλὰ μὴν εἴ-
 πεις ὑμῶν εἰς τῆτο ἀναβάλλεται ποιήσῃν
 τὰ δεόντα, ἰδεῖν ἐγγύθεν βέλειαι τὰ
 δεινὰ, ἐξὸν ἀκρίειν ἄλλοθι γινόμενα· καὶ
 βοηθὰς αὐτῷ ζηεῖν, ἐξὸν νῦν ἐτέροις
 αὐτὸν βοηθεῖν· ὅτι μὲν γὰρ εἰς τῆτο περι-
 σήσειαι τὰ πρᾶγμαλα, ἔαν τὰ παρ-
 ὄντα προώμεθα, σχεδὸν ἴσμεν ἅπαντες
 ὅπῃ.

ἔ. Ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν, εἴ-

ποι

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

ἐκ τῆς ἀδοξίας, καὶ ἐκ τῆ κινδύνου
 τὸ συμφέρον συνίστησιν, ἵν' οἱ μὲν
 σώφρονες καὶ γινῶσι τὴν αἰσχύνην
 δέισαντες, οἱ δὲ πολλοὶ καὶ δημοταί,
 τὸν φόβον τὸν ἐκ τῆ μέλλουσι
 κινδύνου, βοηθήσωσι τοῖς Ὀλυν-
 θίοις.

καθυφείμεθα] Ἡ γὰρ, ἐνδοίημεν.
 ἐχόντων μὲν ὡς ἔχουσιν] Ἀντὶ τῆ
 ἐχθρῶν ὄντων.

πρὸς ταῦτα [ἐκκλῖναι] Μετὰ
 γὰρ τὴν Ὀλυθον ἐπ' Ἀθήνας τρα-
 πῆναι ἀνάγκη.

Ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν,]
 Ἀνθυπεφορά· Ἰλαῦθα τὸ προη-
 γούμενον κεφάλαιον πεπλήρωκε,
 τῇδε, τὸ συμφέρον· εἰς δὲ τὸ
 δυνατὸν μιλᾷς ἐθηκεν, ὃ παρῆμ-
 πιπτοῖς ἔχει χάριαν· διὰ τοῦτο
 γὰρ αὐτῷ τὸ συμφέρον, ὅτι βοη-
 θεῖν

84 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ἔτω τὰ πράγματα, ἔτε Φίλιππος
 ἐθάρρει τέτρε, ἔθ' ἔτοι Φίλιππον· ἐ-
 πράξαμεν ἡμεῖς κακῆνοι πρὸς ἡμᾶς εἰ-
 ρήνην. Ἦν τῆτο ὥσπερ ἐμπόδισμά τι τῷ
 Φιλίππῳ, καὶ δυσχερὲς, πόλιν μεγάλην
 ἐφορμεῖν τοῖς ἐαυτῷ καιροῖς διηλλαγ-
 μένην πρὸς ἡμᾶς· ἐκπολεμῶσαι δεῖν
 ὥρμεθα τὲς ἀνθρώπους ἐκ πάντοδ τρόπῳ·
 καὶ, ὃ πάντες ἐθρύλλαν τέως, τῆτο πῶ-
 πρακταὶ νῦν ὅπωςδῆποτε. Τί ἐν ὑπό-
 λοιπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλὴν βοη-
 θεῖν, ἐρρωμένως καὶ προθύμως, ἐγὼ μὲν
 εἰς ὁρῶ· χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσεως ἂν
 ἡμᾶς αἰσχύνης, εἰ καθυφεύμεθα τι τῶν
 πραγμάτων, εἰδὲ τὸν φόβον, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ρίον, ναυτική, ὀπλιτική, καὶ διὰ
 τῶν ἄλλων.

πόλιν] Τὴν Ὀλυθον.

ἐφορμεῖν τοῖς ἐαυτῷ καιροῖς]
 Καλῶς ἐχρησάτο τῇ λέξει· ἐγὼς
 γὰρ ἔσσης τῆς Μακεδονίας, ἐπιτηρεῖν
 ὥσπερ ἡμελλιν αὐτὴ τὰ ἀτυχή-
 ματα πότε ἀτυχῶσι. ἵνα τότε
 πῶτῳ εὐκαιρῶς ἐπίθῃται.

διηλλα[μένη] Φίλην γενομένην.

ἐκπολεμῶσαι] Ἐχθρὸς κατα-
 γῆσαι, κατασχεῖν.

τὲς ἀνθρώπους] Τὲς Ὀλυτι-
 θίους.

ἐθρύλλαν] Ἠχώον.

ὅπωςδῆποτε] Αὐτομάτως.

Τί ἐν ὑπόλοιπον] Τὸ μέρος τῆ
 συμφέροντος· ἀνέκοψεν ἑαυτὴν τὸ
 ἀναγκαῖον, πληρωθῆναι χρησίμῳ.

Χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσεως] Καὶ

ἐκ

Ἀθηναῖοι, μικρὸν ὄρω τὸν τῶν μετὰ ταῦτα·
 ἐχόντων μὴν ὡς ἔχουσι Θηβαίων ἡμῖν,
 ἀπειρηκότων δὲ χρήμασι Φωκέων, μηδε-
 νὸς δ' ἐμποδὼν ὄντος Φιλίππῳ τὰ παρ-
 όντα καλασρεψαμένῳ, πρὸς ταῦτα ἐπι-
 κλῖναι τὰ πράγματα. Ἀλλὰ μὴν εἴ-
 πεις ὑμῶν εἰς τῆτο ἀναβάλλεται ποιήσκειν
 τὰ δεόντα, ἰδεῖν ἐγγύθεν βέλεται τὰ
 δεινὰ, ἐξὸν ἀκβεῖν ἄλλοθι γινόμενα· καὶ
 βοηθὰς αὐτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἐτέροις
 αὐτὸν βοηθεῖν· ὅτι μὲν γὰρ εἰς τῆτο περι-
 σῆσεται τὰ πράγματα, εἰάν τὰ παρ-
 όντα προώμεθα, σχεδὸν ἴσμεν ἅπαντες
 ὅηπερ.

ε. Ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν, εἰ-

ποῖ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐκ τῆς ἀδοξίας, καὶ ἐκ τῆς κινδύνου
 τὸ συμφέρον συνίστησιν, ἥ' οἱ μὲν
 σώφρονες καὶ γιναιῖοι τὴν αἰσχύνην
 δέισαντες, οἱ δὲ πολλοὶ καὶ δημοταί,
 τὸν φόβον τὸν ἐκ τῆς μέλλουσας
 κινδύνου, βοηθήσωσι τοῖς Ὀλυν-
 θίοις.

καθυφείμεθα] Ἡγρῶν, ἐνδοίημεν.
 ἐχόντων μὲν ὡς ἔχουσιν] Αἰτὶ τῷ
 ἐχθρῶν ὄντων.

πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι] Μετὰ
 γὰρ τῇ Ὀλυθον ἐπ' Ἀθῆνας τρα-
 πῆναι ἀνάγκη.

Ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν,]
 Αἰθυποφορά· Ἰλαῦθα τὸ προση-
 γόμενον κεφάλαιον πεπλήρωκε,
 τελεῖται, τὸ συμφέρον· εἰς δὲ τὸ
 δυνατὸν μελετήσκειν, ὃ παρὲν
 πεπλοῖος ἔχει χώραν· διεικνύσκει
 γὰρ αὐτῷ τὸ συμφέρον, ὅτι βοη-
 θεῖται

ποι τις ἂν, πάντες ἐγνώκαμεν, καὶ βοηθήσομεν· τὸ δὲ ὅπως, τῆτο λέγε. Μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θαυμάσῃς, ἂν παράδοξον εἴπω τι τοῖς πολλοῖς· νομοθέτας καθισᾶτε, ἐν δὲ τῆτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θῆσθε νόμον μηδένα, εἰσὶ γὰρ ὑμῖν ἱκανοὶ, ἀλλὰ τὰς εἰς τὸ παρὸν βλάβησιν ὑμᾶς λύσασιν· λέγω δὲ τὰς περὶ τῶν θεωρικῶν σαφῶς ἔτρωσιν, καὶ τὰς περὶ τῶν στρατευόμενων ἐνίξας·

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Θεῖα δὲ τοῖς Οὐνίοις, ἀντίπαισι, καὶ πῶς δυνατόμεθα, χρήματα μὴ ἔχοις; καὶ γέγονεν ἡ εἰσοδος τῇ δυνατῇ, ἀντίπαισι πρὸς τὸ συμφέρον· ἴσως γὰρ ἀποδειχθῇ, ὅτι καὶ χρημάτων εὐπορεῖται, καὶ εὐκλείας τὸ συμφέρον, ὅτι δὲ βοηθεῖ τοῖς συμμάχοις.

Μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Ἐπειδὴ τῷ ἀκροατῇ προσδοκῶντος ἀκρίβειαν περὶ πολέμων, αὐτὸς περὶ νομοθετῶν μέλλει λέγειν, διὰ τῆτο προθεραπεύει τὰς πολλὰς· οἱ γὰρ συνήτοι ἐχ' ἡγήσασθαι ἰ αὐτὸ παράδοξον, ἀλλὰ καὶ πάντας ἀναγκαῖον, τολμηρὸν δὲ, τὸ κελεύειν καθιστάει νομοθέτας, ὡς λιλυμένης τῆς δημοκρατίας ἡ μελλέσης ἐλιγάρχειας γενέσθαι· διὰ τῆτο τῇ προδιορθώσει κίχρηται, διὰ τὸ δοκεῖν

ἄτοπον τῆς εἰσγησίως· τὸ ἔνι μέλλον ῥηθῆναι παρὰ τῇ δῆμῳ, ὅτι σὺ κελεύεις νομοθέτας καθίστασθαι; ἐδὲ γὰρ ἔχομεν νόμους; ἀνακόπῃ λέγων, ἐν δὲ τέτοις μὴ θῆσθε νόμους μηδένα, ἀλλὰ τὰς εἰς τὸ παρὸν βλάβησιν ὑμᾶς λύσασιν.

νομοθέτας καθισᾶτε] Νομοθέτης ἐλέγεται παρ' αὐτοῖς καὶ ὁ νόμον καινὸν εἰσφέρων, καὶ πάλιν, ὁ κρίνων τὰς 2 νόμους, μὴ πῶς ἰναίῃοι τινὲς ἀλλήλοις ἔλαθον ὄντες· τῆτο δὲ τὸ ἔργον ἦν τῶν νομοθετῶν.

ἰ λέγω δὲ τὰς περὶ τῶν θεωρικῶν] Εἰ μὴ γὰρ τὰ θεωρικά τῇ θεωρίᾳ εἰδέναι, οἷόν ἐστιν ἦν· οὐκ δὲ τὰ τῶν στρατιωτῶν τοῖς θεωροῖσι διαίεμεσιν. Ἐνός δὲ ὄντος νόμου, πῶς πολλὰς αὐτὰς λέγει;

1 αὐτῶν.

2 μομίμους.

Φαμίς

ἐνίχας· ὧν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ τοῖς
οἴκοι μένῃσι διανέμῃσι θεωρικά· οἱ δὲ
τὲς ἀτακλήντας ἀθῶως καθισᾶσιν· εἴτα
καὶ τὲς τὰ δέοντα ποιεῖν βελομένους,
ἀθυμολέρους ποιεῖσιν. Ἐπειδὰν δὲ ταῦτα
λύσῃε, καὶ τὴν τῇ τὰ βέλιστα λέγειν
ὁδὸν παράσχῃε ἀσφαλῇ· τῆνικαῦτα τὸν
γράψοντα, ᾧ πάντες ἴσε ὅτι συμφέρει,
ζηεῖτε· πρὶν δὲ ταῦτα πρᾶξαι, μὴ
σκοπεῖτε τίς εἰπὼν τὰ βέλιστα ὑπὲρ ὑ-
μῶν,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Φαμὲν ἔν διοικήσεις πολλὰς καὶ
ψηφίσματα γεινησθαι περὶ τῶν
χρημάτων, διὸ καὶ πολλὰς νόμους
λίγῃ, ἵνα λυθῶσιν ἐν τοῖς νομοθί-
ταις, ἢ ἵνα μὴ δέξῃ μόνον τῷ Εὐ-
βόλῳ ἐναλισθῆναι ὡς ἐχθρός.

οἱ δὲ, τὲς ἀτακλήντας] Τίνοι
διαφέρουσιν οἱ ἀτακτοῦντες τῶν
λειποτάκτων, καὶ τῶν ἀσφαλεί-
των; Ἀσφαλείας μὲν ἐστὶ ὁ μη-
δέποτε ἐγγραφίς εἰς τὸν κατὰλο-
γον τῶν στρατιωτῶν· ἀτακτοὺς δὲ,
ὁ ἐγγραφίς μὲν, μὴ ἐξίῳν δὲ εἰς
τὰς ἐπιβαλλόμενας αὐτῷ στρατείας·
λειποτάκτης δὲ, ὁ παρὰ τὴν μά-
χην καὶ τὸ στρατόπεδον τὴν τάξιν
καὶ τὲς συνασπιστὰς ἀπολιπών·
νόμοι δὲ ἦσαν κλειούσις ἀφίστασι

τινας τῆς στρατείας, ὥστε πομπεύ-
ειν εἰς τὰ Διουύσια· κατὰ χάριν
ἔν τὴν ἑαυτῶν, εἰ χορηγοὶ τὲς
νολάτες καὶ τὲς ἐκ τῇ κατα-
λόγου μάστιγι ἐπιλέγουσι· ὁ δὲ
Δημοσθένης, τὲς μὲν ἐκ ἰ τῇ κα-
ταλόγου στρατεύεσθαι ἴφην, ἐκ δὲ τῆς
ἀχρήστου ηλικίας γίνεσθαι τὲς χο-
ρευτάς.

Ἐπειδὰν δὲ ταῦτα λύσῃ] Βέ-
λιστα ψηφίσματα λάβειν παρὰ τῇ
δῆμῳ, τὸ παρέχειν τὴν ἀδίκαιαν τοῦ
κατηγορεῖν 2 τοῦ νόμου.

τῆνικαῦτα τὸν γράψοντα] Σο-
φίσματα κίρηται συναρπάζειν τὸν
δῆμον· τῶν γὰρ πλεονεσιῶν μόνων
τὸ συμφέρον ἡγουμένῳ τὸ λυ-
θῆναι τὰ θεωρικά, αὐτὸς πάντας

1 Deest τῷ. 2 τὸν νόμον.
προσέ-

μων, ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι βελήσεται· ἔ
 γὰρ εὐρήσεται· ἄλλως τε καὶ τέττε μόνον
 περιγίγνεσθαι μέλλοντος, τῷ παθεῖν ἀδί-
 κως τι κακὸν τὸν ταῦτ' εἰπόντα καὶ γρά-
 ψαντα· μηδὲν δὲ ὠφελῆσαι τὰ πράγ-
 ματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ λοιπὸν μᾶλλον
 ἔτι ἢ νῦν τὸ τὰ βέλιστα λέγειν, φοβερώ-
 τερον ποιῆσαι. Καὶ λύειν γε, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τὰς νόμους δεῖ τέττες αὐ-
 τὰς ἀξιῖν, οἵπερ καὶ τεθείκασιν· ἔ γὰρ
 ἐσι δίκαιον τὴν μὲν χάριν, ἢ πᾶσαν
 ἔβλαψε τὴν πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑπ-
 ἀρχειν· τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς
 ἅπαντες ἂν ἄμεινον πράτταμεν, τῷ νῦν τὰ
 βέλιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι· πρὶν δὲ
 ταῦτα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

προσέθηκεν, ὡς καὶ τῷ δέκτῳ τῷτο
 σπυδάξουλος· τὸ δὲ ὅτι, σύνδισ-
 μος.

ἄλλως τε καὶ τέττε μόνον] Ἀν-
 τίπιπτον λύει, ἵνα μή τις εἴπῃ,
 τί ἐν οἰκίῃ σὺ, ὦ φιλόπολις,
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν, ὡς
 ὁ Κρόνος καὶ τινες ἄλλοι; ἰπάγει,
 ὅτι ἱκεῖνοι μὲν εἶχον ὥσπερ παρα-
 μυθία· τὸ ἀποθνήσκουσιν ὑπὲρ τῷ

χρησιμίζουσιν τοῖς πράγμασι· ἰγὼ
 δὲ, ἵνα ἀποθάνω νῦν, ἢ μόνον ἐκ
 ὠφελήσω, ἀλλὰ καὶ βλάβῃ, φο-
 βερώτερον καθιστὰς τὸ βῆμα τοῖς
 βελομένοις παρρησιάζεσθαι.

οἵπερ καὶ τεθείκασιν] Βασιλεὺς
 καλῶτερον αὐτὸν ἰατρικῶν ποιῆσαι
 τὸν Εὐχέλων.

πρὶν δὲ ταῦτα εὐτριπίσαι] Ἀν-
 τίπιπτον ἱλυσαι, ἀλλὰ ἰ δια τί ἢ

1 Defunt διὰ τί ἢ.

ταῦτα εὐτρεπίσαι, μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδένα ἀξιῶτε τηλικῆτον εἶναι παρ' ὑμῖν, ὥς τε τὰς νόμους τέτταρ' παραβάνη, μὴ δέναι δίκην· μηδ' ἔτ' ἄν' ὀνόηον, ὥς τε εἰς πρῶτον κακὸν αὐτὸν ἐμβαλεῖν.

ς'. Οὐ μὲν ἔδ' ἐκεῖνό γ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν δεῖ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ψηφισμα ἐθενὸς ἐστὶν ἀξιόν ἂν μὴ πρόσ-γένεταί τὸ ποιεῖν ἐθέλειν τάγε δόξανηα προθύμως ἡμᾶς· εἰ γὰρ αὐτάρχη τὰ ψηφίσματα ἦν, ἢ ὑμᾶς ἀναγκάζειν ἃ προσήκει πράττειν, ἢ περὶ ὧν γράφει διαπράξασθαι· ἔτ' ἂν ὑμεῖς πολλαὶ ψηφίζομενοι, μικρὰ, μᾶλλον δ' ἐδὲν ἐπράττειε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

οὐ λύεις τὸν νόμον, μηδὲν εὐλαβηθεῖς; ἀπήρτησεν ἔν' διλημμάτων· εἰ μὲν ἐδώσω δίκην, λύσας τὰς νόμους, τυραννικὸν τὸ τοιοῦτον· εἰ δὲ ἀνάγκη κινδυνεύειν, πῶς ἔκ' ἀνέηλος ἔσομαι εἰς πρόδηλον κακὸν ἱμαυτὸν ἰμβαλλων.

Οὐ μὲν ἔδ' ἐκεῖνό γ' ὑμᾶς] Ἀλίπτιον ἱπποβοῦται, μηδὲν φοβηθῆ, ἃ Δημοσθένης, τὸν νόμον

λύσας· ψηφισμα γὰρ ποιοῦμεν ὥς τε λυθῆναι· τί ἔν' φησιν; ἂν ψηφίσῃ μὲν, μηδὲν δὲ πράξῃ τῶν ἐφεικῆς οἶον, εἰ μὴ συνέλθῃ ὥς τε λύσαι, ἢ συνελθόντες μὴ λύσειε, τί τὸ κέρδος τῷ ψηφίσματι;

οὗτ' ἂν ὑμῖς πολλὰ ψηφίζομενοι] Ἀσαφές τὸ χωρίον· ὃ δ' ἀλγεί, τοιοῦτόν ἐστιν· ἔτ' ἂν ἐδείκνυτο

M

πολλὰ

πράττειε τέτων· ἔτε Φίλιππος τοσού-
τον ὑβρίζει χρόνον· πάλαι γὰρ ἂν, ἔνεκά
γε ψηφισμάτων, ἐδεδώκει δίκην· ἀλλ'
ἔχ' ἔτω ταυτ' ἔχει· τὸ γὰρ πράττειν τῷ
λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὃν τῇ τάξει,
πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρείττον ἐσι·
τῷ δ' ἐν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα
ἰ ὑπάρχει· καὶ γὰρ εἰπεῖν τὰ δέοντα παρ'
ὑμῖν εἰσιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυνά-
μενοι· καὶ γινῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι
τὰ ῥηθέντα, καὶ πράττειν δὲ δυνήσεσθε
νῦν, ἐὰν ὀρθῶς ποιῇτε. Τίνα γὰρ χρόνον,
ἢ τίνα καιρὸν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ
παρόντος βελλῖω ζηεῖτε; ἢ πότε ἂν δεῖ
πράττειν, εἰ μὴ νῦν; Οὐχ ἅπαντα μὲν
ὑμῶν τὰ χωρία προεῖληφεν ἄνθρωπος;
εἰ δὲ καὶ ταύτης κύριος τῆς χώρας γενή-
σεται,

ἰ ὑπάρχειν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

πολλῶν ψηφισμάτων, καὶ ἐπράξαί
ἂν ἐξ αὐτῶν ἢ μικρά, ἢ ἑδὲν· ἐξ-
ήκει γὰρ ἐν ψηφισμα γραφείας
καταγωνίσασθαι τὸν Φίλιππον.

τὸ γὰρ πράττειν] Γινώμη ἐνθυ-

μηματική· τόπον δὲ Ἀριστολικὸν
διὰ τῆς γνώμης ἐγγύμασι· ἐστὶ δὲ
ὁ τόπος, τὸ αἰτίον τι τοῦ εἶναι,
πρώτον ἐστὶν· αἷτια δὲ τὰ ἔργα τῶν
λόγων· πρότερον ἄρα εἶναι· καὶ πάλιν.

2.11,

* Nam
genere
gramm
fieri
fall. -

σέλαι, πάντων αἴσχισα ἢ πεισόμεθα; Οὐχ
 ἔς εἰ πολεμήσαιεν, ἐτοίμως σώσειν ὑπι-
 σχνέμεθα, ἔτοι νῦν πολεμῆναι; Οὐκ
 ἐχθρός; ἐκ ἔχων τὰ ὑμέτερα; ἢ
 βάρβαρος; ἐχ ὅ,τι ἂν εἴποι τις; Ἀλ-
 λὰ πρὸς θεῶν, ἅπαντα ταῦτα ἔασαν-
 τες, καὶ μονομαχίᾳ συγκαλῆσκειν ἄσαντες
 αὐτῶ, τότε τὲς αἰτίαις οἳ τινὲς εἰσι τῶ-
 ντων, ζηήσομεν; ἢ γὰρ αὐτοὶ γ' αἰτίοι
 φήσομεν εἶναι, σαφῶς οἶδα τῶτ' ἐγώ.
 ἔδὲ γὰρ ἐν τοῖς τῷ πολέμῳ κινδύνοις
 τῶν φευγόντων ἔδεις ἑαυτῷ κατηγορεῖ,
 ἀλλὰ καὶ τῷ στρατηγῷ, καὶ τῶν πλεονέκτων,
 καὶ πάντων μᾶλλον ἤτηναι δ' ὅμως
 διὰ πάντας τὲς φεύγοντας δῆπερ μέ-
 νειν γὰρ ἔξῃ τῷ κατηγορῶντι τῶν ἄλ-
 λων· εἰ δὲ τῶτ' ἐποίει ἕκαστος, ἐνίκων
 ἄν·

ἢ πεισόμεθα; Οὐχ·

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λιν, ἢ ἂν ἕκαστος τὸ πρᾶττον εἴποι, τὸ
 κρείττον ἐστίν.

πρῶται δὲ διηγήσασθαι] Οὐκ εἶπε
 πολεμήσειε, φεύγων τὸ λυπεῖν διὰ
 τῆς δυσχερείας τῆς ἐνέμαλτος.

Τίνα γὰρ χρόνον] Καὶ τῶτο τῷ
 δυνατῷ μέρος ἐστὶ· πάντα γὰρ περὶ
 καιρὸν καὶ χρόνον ἐξέτασις, εἰς
 τὸ δυνατὸν ἔχει τὴν ἀναφοράν.

Οὐκ ἅπαντα μὲν] Ἀνακρεονταί-
 ας

Μ 2

ως

ἄν· καὶ νῦν ἔ λέγει τις τὰ βέλιστα ;
 ἀναστὰς ἄλλος εἰπάτω, μὴ τῆτον αἰ-
 τιάσθω. Ἔτερος λέγει τις βελίῳ ; ταῦ-
 τα πσιεῖτε ἀγαθῇ τύχῃ· ἀλλ' ἔχ ἡδέα
 ταῦτα ; ἔκετι τῆθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ· πλὴν
 εἰ, δέον εὖξασθαι, παραλείπει. Εὖξασθαι μὲν
 γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ῥάδιον, εἰς ταῦ-
 τὸ πᾶνθ' ὅσα βέλεται τις ἀθροίσαντα ἐν
 ὀλίγῳ· ἐλέσθαι δὲ, ὅταν περὶ πραγμάτων
 προλεθῇ σκοπεῖν, ἔκεθ' ὁμοίως εὐπορον·
 ἀλλὰ δεῖ τὰ βέλιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων, ἂν
 μὴ ἀμφοτέρω ἐξῇ, λαμβάνειν.

Ζ'. Εἰ δέ τις ἡμῖν ἔχοι τὰ
 θεωρικὰ ἔᾶν, καὶ πόρεως ἐτέρως λέ-
 γειν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

φσις ἢ κατὰ ἀναποδισμόν.

ἀλλ' ἔχ ἡδέα ταῦτα] Κατὰ
 ἐρώτησιν· ἔχ ἡδέα φσι, τὰ παρ'
 ἐμῷ λεγόμενα, ὅτι συμβαλεῖω
 τὰ θεωρικὰ γινέσθαι γραβωικά ;
 ἀλλ' ἔκ ἐγώ, φσι αἷτιος τού-
 των, ἀλλ' ἡ φύσις τῶν πραγμάτων,
 ἐτι ἢ ἡ δύναμις ἰσαγαγεῖν, καὶ
 τὰ 2 ἡδέα καὶ τὰ ὠφίλιμα.

πλὴν εἰς δέον εὖξασθαι] Πλὴν

1 δύναμις.

2 ἡμέτεροι.

εἰ μὴ ἄρα, φσι, ἐν τούτῳ ἀδικῶ,
 ἐν ᾧ ἔκ εὐχομαι καὶ ἑκάτερα ὑμῶν
 προσγενέσθαι, καὶ τὰ ἡδέα, καὶ
 τὰ ὠφίλιμα.

Εὖξασθαι μὲν γὰρ] Ζητεῖτε,
 φσι, παρὰ τοῦ συμβάλλου εὐχὴν
 ὡς ἴσκειν· ἀπαλειπταὶ τοῦτο· ἔ γὰρ
 μόνον ῥάδιον ἐστὶ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
 ἡδύ· εὐχεῖσθαι γὰρ τις ὅτι καὶ
 βέλεια· τὸ δὲ δέον προσέθηκε,

γειν ἑραλῳικὸς, ἔχ' ἔτος κρείττων ;
εἶποι τις ἄν. Φημὶ ἔγωγε· εἵπέρ' ἐσιν,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλὰ θαυμάζω εἴ
τω πολὲς ἀνθρώπων, ἢ γέγονεν, ἢ γηνή-
σεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἅ-
μῃ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἅ-
δεῖ. Ἀλλ' οἶμαι μέγα τοῖς τίετοισι ὑπ-
άρχει λόγοις ἢ παρ' ἑκάστῃ βέλησις·
διόπερ ῥᾶσον ἀπάντων ἐσὶν αὐτὸν ἐξ-
απαλῆσαι· ὃ γὰρ βέλειαί, τῷθ' ἕκαστος καὶ
οἶεταί· τὰ δὲ πράγματα πολλάκις ἔχ' ἔτω
πέφυκεν.

ἦ. Ὁρᾶτε ἔν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
ταῦθ' ἔτως, ὅπως καὶ τὰ πράγματα
ἐνδέ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

συνιέχων ταῖς γνώμας τῶν φιλο-
σόφων εἰς αὐτῶν οἱ φασί,
μὴ δεῖν εὐχεσθαι περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν·
ἢ καὶ ἴσως ἀντιφύλαξις τὸ τῆς 1 εὐχῆς
2 ἡγάμενος.

Εἰ δὲ τις ὑμῖν] Οὐκ ἔστι τοῦτο
ἀντίθεσις, ἀλλὰ νόημα ἀποκλειῶν
τῆς ἀισβολῆς τὸν δῆμον· ἵνα γὰρ μὴ
μείλοισι πάρος ἐπιζητήσιν, ἐπ-

1 τύχη.

2 ἡγάμενος.

εὐγόνων τῶν πραγμάτων. διὰ
τοῦτο εἶπεν, ὅτι θαυμάζω εἴ τις
3 εὐπορῆσαι τῶν ἀπόντων πρὸς ἅ-
δεῖ, δύνασθαι· οἱ γὰρ μέλοισι
πάρει, ἔδιν ποιοῦσι πρὸς τὰ παρ-
όντα· αἱ γὰρ οὖν πράξεις, ἢ μέλ-
λοισι φέρει ἀπαιτοῦσι.

πρὸς ἅ μὴ δεῖ] Παρίστωσις
κατὰ τὸ τέλος.

3 ἀπορῆσαι.

καὶ

ἐνδέχεται, καὶ δυνήσεσθε ἐξιέναι, καὶ μισθὸν ἔξετε. Οὗτοι σωφρόνων, ἔδὲ γενναίων ἐσὶν ἀνθρώπων, ἐλλείποντάς τι, δι' ἐνδειαν χρημάτων, τῷ πολέμῳ, εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνειδὴ φέρειν· ἔδ' ἐπὶ μὲν Κορινθίους, καὶ Μεγαρέας, ἀρπάσαντας τὰ ὅπλα πορεύεσθαι· Φίλιππον δ' ἔαν πόλεις Ἑλληνίδας ἀνδραποδίζεσθαι, δι' ἀπορίαν ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις· καὶ ταῦτ' ἔχ' ἵν' ἀπέχθωμαί
 τισιν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ μισθὸν ἔξετε] Μείζονα χρημάτων αὐτοῖς εὐπορίαν ὑποτίθει· ὁ γὰρ μισθός, καθημερινὴ δόσις ἐστὶ χρημάτων· τὰ δὲ θωρικά, ταῖς ἱερομησίαις ἱλάμβανον.

Οὗτοι σωφρόνων, ἔδὲ γενναίων] Σωφρόνων, ἀντὶ τῷ συνέλῳ· ἔ γενναίων δὲ, ἀγνῶν, ἀνυλευθέρων, ἔχ' ἰσχυρῶν.

† ἔδ' ἐπὶ μὲν Κορινθίους] Παράδειγμα πρόσφορον εἰσῆγαγεν αὐτοῖς· πολέμων γὰρ μίμναι καὶ χαλοθωμάτων αὐτῶν ἂν καμάτων καὶ πόνων, ἵνα ταῦτ' ἐν νομίῳ καὶ ἐπὶ τῷ παρόντι.

† ἐπὶ Κορινθίους] Κορίνθιοι λιλυπημένοι κατ' Ἀθηναίων, καλῶντις πάλαι Ἑλλήνας εἰς τὰ Ἰσθμια, κοινὴ γὰρ ἦν ἡ Πανήγυρις, τὴν Ἀθηναίους παρήκον· ἔτοι δ' εἰς εὐσεβεῖς οἷς ἐπεμψαν τὴν

δυσίαν μὴ δ' ὀπλῶν, ἵν' αἱ διζωνταὶ αὐτῶν, ὑπόσπονδοι ὑπογράφωσιν· ἔ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξεληλύθεισαν· ὁ δὲ καὶ γιγνέσθαι· ἰσχυρότερος γὰρ τὴν παρασκευὴν, οἱ Κορίνθιοι ἰδίῳ· ἂν ἐν πόλει συνίβη καλορθῶσαι αὐτὸς τὸ τοῦτο πράγμα.

ἔδ' ἐπὶ μὲν Κορινθίους] Ἀπὸ κοινῆς τὸ, ἑαυμῶς σωφρόνων εἶναι, ἔδὲ γενναίων, ἐπὶ μὲν Κορινθίους καὶ Μεγαρέας, ὅτι, Ἑλλήνας ὄντας, γράψασθαι, ἐπὶ δὲ Φίλιππον τὸν βάρβαρον ὄντα, μὴ αἱ δὲ αἰτίαι αἱ κατὰ Μεγαρέων καὶ Κορινθίων, αὐταὶ οἱ Μεγαρεῖς, τὴν ὀργὰν παρίττωσι· οἱ δὲ Κορίνθιοι, συμμαχῶν τοῖς Μεγαρεῦσι· καὶ διὰ τὸτο, εἰς πόλεμον Ἀθηναίους καθίστησαν. Ὅργας δὲ ἱκαλεῖτο ἡ χώρα, ἢ διὰ τὰ ὄργια τῶν θεῶν, ἢ διὰ

τισιν ὑμῶν τηνάλλως προήρημαι λέγειν
(ἐ γὰρ ἔτως ἄφρων ἔδὲ ἀτυχῆς εἰμι
ἐγὼ, ὥς ἐ ἀπεχθάνεσθαι βέλεσθαι, μη-
δὲν ὠφελεῖν νομίζων) ἀλλὰ δικαίᾳ
πολίτῃ κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σω-
τηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος
αἰρεῖσθαι· καὶ γὰρ τὰς ἐπὶ τῶν προγόνων
ἡμῶν λέγοντας ἀκῶ, ὥσπερ ἴσως καὶ
ὑμεῖς, ἐς ἐπαινεῖσι μὲν οἱ παρόντες ἄ-
παντες, μιμῶνται δ' ἐ πάνυ, τέτω
τῷ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἢ διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι καὶ ὀργᾶν ἐν
αὐτῇ.

† καὶ Μισαρίας ἀρπασαίας τὰ
ἔπλα πορεύεσθαι] Τὴν ἰσραὴν γῆν,
ἔσαν ὀργάδα καὶ ἀντὶν ἰγυῖργον
οἱ Μισαρίῃ· πάλιν τοῖσιν ὡς εὐ-
σιθεῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἐξεληθῆτες ἐπαυ-
σαν αὐτὰς, μόνῃ τῇ θείᾳ νική-
σαντις.

ἀλλὰ δικαίᾳ πολίτῃ] Ἐντιῦθιν
μειδεῖσκειν ἐπὶ τὸ τρίτον τῷ λό-
γῳ μέρος, ἐπιλογικὸν μὲν εἶναι
δοκεῖν, ἔχον δὲ καταδρομὴν τῇ τε
νόμῃ τῶν θεωρικῶν, καὶ τῇ θεί-
ῳ αὐτῷ· ἀπὸ τῆς γὰρ ἀκολώ-
θως τῆτο τὸ μέρος· εἰ γὰρ, διὰ
τὰ χρημᾶτα διεφθαρταί τὰ πράγ-
ματα τῆς πόλεως, αἵτις δὲ τέ-
των ὁ νόμος, ἄξιον ἦν καταδρα-
μῶν αὐτὰ τε καὶ τῇ θείᾳ αὐτῷ·
ἢ δὲ καταδρομὴ γίγνοι κατὰ ἀν-

τιξίτασιν τῶν νῦν πολιτευομένων,
καὶ τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων· κακίους
μὲν ἑαυτὸν ἀπείκασιν· τέτων δὲ
καθήψαι, καὶ δικόθιν ἑαυτὸν συρί-
γῃσιν· ἐξ ὧν καὶ τέτῃς ἐ μιμνι-
ται, καὶ τὰς παλαιὰς ἐξήλας,
τῷ ἔθῃ καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολι-
τείας, ἐ τοῖς καταρθώμασι.

ἀκῶ, ὥσπερ ἴσως καὶ ὑμεῖς]
Ἐπὶ μὲν αὐτῶν τίθειται τὸ ἴσως·
ἐπὶ δὲ ἑαυτοῦ τὸ ἀκῶ, ὡς ἀκρι-
βεῖται αὐτῶν καὶ πόλεον περιεργα-
ζομένη τὰ τῶν προγόνων, οἷα δὲ
καὶ τὰ ἰκίνας ζηλευτός. Τινὲς δὲ
ἐξηγῶνται τὸ ἴσως πρὸς τὴν ἀκοήν,
ὅτι καὶ τινὲς ἦσαν ἴσως μὴ μόνον
ἀκοῇ εἰδότες τὰ τῶν προγόνων,
ἀλλὰ καὶ τῇ θείᾳ διὰ τὸ μακρό-
βιον ἑαυτῶν.

οἱ παρόντες] Οἱ δημηγοροῦν-
τες.

ἐκείνους]

τῷ τρόπῳ καὶ τῷ ἔθει τῆς πολιτείας χρῆσθαι,
 τὸν Ἀρισείδην ἐκεῖνον, τὸν Νικίαν, τὸν
 ὁμώνυμον ἑμαυτῷ, τὸν Περικλέα· ἐξ
 ὧ δὲ οἱ διερῶντες ὑμᾶς ἔτοι πεφῆνασι
 ῥήτορες, τί βέλεσθε; τί γράψω; τί ὑ-
Librarius μῖν χαρίσομαι; *exhausta sunt.* προπέπολα τῆς παραυλικά
 ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγ-
 ματα, καὶ τοιαυτῇ συμβαίνει· καὶ τὰ μὲν
 τέτων πάντα καλῶς ἔχει, τὰ δ' ὑμέτερα
 αἰσχροῦς,

Θ'. Καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀ-
 θηναῖοι, ἃ τις ἂν κεφάλαια εἰπεῖν ἔχοι,
 τῶν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐκεῖνοι] Τὸ ἐκεῖνον ὡς θαυμά-
 ζων προσέθηκε.

τὸν Περικλέα·] Διὰ τί τὸν Πε-
 ρικλέα τίθειτε τελευταῖον, πρεσ-
 βύτερον ὢντα τῷ τε Νικίᾳ καὶ τῷ
 Δημοσθένει. "Οτι τὸς ἄκρος κατ'
 ἀρίστην ἐν ἄκροις ἔταξε τὸς δὲ
 μέσους ἐν μέσοις· διὰ τί δὲ μὴ
 καὶ Θέμιστοκλῆς καὶ Μιλητιάδης ἐμ-
 νησθῇ; ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι μὲν καλὰ βαρ-
 βάρων εὐδοκίμησαν, ἔπειτα δὲ κατὰ
 τὴν πολιτείαν.

οὔτοι πεφῆνασι] Φιλιππισμὸν
 εἰκε τῷ Εὐθέλει κατηγορεῖν.

προπέπολα·] Ἀπὸ τοῦ τῷ λόγῳ
 τῶν ἡδῶν ἀπιδιδόρῃαι τῆς πο-

λεως ἢ ἀπάλεια· ἀπὸ μεταφορᾶς
 τοῦ προπίνειν ἐν συμποσίοις, ὅταν
 τις χάριν ὁμολογῶν τιμῇ, δεξιωσά-
 μενος αὐτὸν τῷ γόματι, μίαν τοῦ
 πολεῦ χάρισηται αὐτῷ καὶ τὸ πο-
 τῆριον ἀργυροῦν ὃν ἡ χρυστοῦν.

Καί τοι σκέψασθε] Εἰς ταύτην
 τὴν ἀντιθέσιν ἐχώρησεν, ἣν διεῖ-
 λεν εἰς τρία, πῶς μὲν ἐπολιτεύοντο
 πρὸς τὰς Ἑλλήνας, πῶς δὲ πρὸς
 τὴν πόλιν, πῶς δὲ τὰ καθ' ἑαυ-
 τὸς ἰδίᾳ.

ἐκ ἡχαρίζοιτο] Τί ἔν, οἱ πρό-
 γονοι ἐμίσην αὐτῶς, καὶ ἐκ ἰφί-
 λην; ἐπάγει εὐθύς, ὅτι ἰφίλην·
 ἀλλ' ἐκ ὧς οἱ ἄλλοι προδοταί·
 ἔτα.

τῶν τ' ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων, καὶ τῶν
ἐφ' ὑμῶν· ἔσαι δὲ βραχὺς καὶ γινώριμος
ὑμῖν ὁ λόγος· ἔ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν
χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰχείοις,
ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐδαίμοσιν ἔξεσι
γενέσθαι. Ἐκεῖνοι τοίνυν, οἷς ἔκ ἡχαρί-
ζονθ' οἱ λέγοντες, εἰδ' ἐφίλυν αὐτὰς
ὥσπερ ὑμᾶς ἔτοι νῦν, πέντε μὲν καὶ
τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἥρξαν ἐ-
κόντων· πλείω δ' ἢ μύρια τάλαντα
εἰς τὴν ἀκρόπολιν συνήγαγον· ὑπή-
κυε δὲ ὁ ταύτην τὴν χώραν ἔχων αὐτοῖς
Βασι-

obvious

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἔτοι γὰρ φιλεῖσι ἰ τῷ δοκεῖν καὶ
χαρίζονται ἐπὶ τὸ ἀπολίσαι τὰ
πράγματα.

πείθε μὲν] Πῶς τετταράκοντα καὶ
πέντε νῦν εἰπῶν, ἐν ἑτέρῳ λόγῳ
τρία καὶ ἑβδομήκοντα ἄρειται τῶν
Ἑλλήνων φησί; δι' γὰρ εἰς αὐτοὺς
τὸν ἀριθμὸν, οἷον, ὁ παῖς ἔτος ἑδα-
μῶς τις εἴποι ὅτι τριῶν ἢ τεσσάρων
ἢ εἴκοσι, ἀλλὰ τριῶν ἢ τεσσάρων
ἢ πέντε· ἐγγύς γὰρ ὁ ἀριθμὸς.
Λέγομεν ἦν, ὅτι προσεθηκεν ἐπὶ αὐ-
θὰ τὸ ἐκόσιν· τὰ γὰρ ἀλλὰ ὀκτώ
καὶ εἴκοσι ἔτη ἀκόσιν αὐτῶν ἥρ-
ξαν, διὰ τὸ ἰσχυρῶς φέρεσθαι τοῖς
Ἑλλησι τὸς Ἀθηναίους.

τῶν Ἑλλήνων] Μημηνοῦσι τέ-
ταιν Θεκυδίδης ἐν τῇ διευτῇ ἱ-
στορίᾳ.

ὑπήκυε] Καὶ μέντοι καὶ φόβος
ἤνεγκεν αὐτοῖς Περδίκκας ὁ * ἀ-
δελφὸς Φιλίππου, θεῖος Ἀχιλλέως
τῷ πατρὶ Φιλίππῳ, ὃς φησι
Διόδωρος· Ἀλεξάνδρου γὰρ τῷ Φι-
λέλλητος, τῷ γινουμένῳ ἐπὶ τῶν
Μηδικῶν, δύο παῖδες, Περδίκκας
καὶ Φίλιππος· ἐπολέμησαν ἔν
πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἄλλως.
Οἱ μὲν Περδίκκας εἰσὶ φησι τὸν
ἐισγκόλια τὸς φόβος Ἀθηναίους·
οἱ δὲ, Φίλιππον τισι τῷ Φιλίππῳ
πρόγονοι.

βασιλεὺς, ὥσπερ ἐς προσήκον Βάρβαρον
 Ἑλλήσι· πολλὰ δὲ καὶ καλὰ, καὶ πεζῇ καὶ
 ναυμαχεῖντες ἔσκησαν τρόπαια αὐτοῖς
 στραφεύμενοι· μόνοι δὲ ἀνθρώπων, κρείτ-
 τω τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν τῶν φθο-
 νόντων κατέλιπον. Ἐπὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλ-
 ληνικῶν ἦσαν τοῖστοι· ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν
 πόλιν αὐτὴν θεάσασθε ὅποιοι, ἐν τε τοῖς
 κοινοῖς, καὶ τοῖς ἰδίοις. Δημοσίᾳ μὲν τοῖνυν,
 οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσ-
 αῦτα καλεσκέυασαν ἡμῖν ἱερῶν, καὶ τῶν
 ἐν τέτοις ἀναθημάτων, ὥστε μηδενὶ τῶν
 ἐπιτινομένων ὑπερβολὴν λελεῖσθαι· ἰδίᾳ
 δ', ἔτω σώφρονες ἦσαν, καὶ σφόδρα
 ἐν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Βασιλεὺς,] Περιττὸς ὁ πᾶπ-
 πος τῷ Φιλίππῳ.

μόνοι δὲ ἀνθρώπων] Ὅτι, οἱ μὲν
 τοῖς ἄλλοις φθονοῦσι, καθαιρῶσιν
 αὐτῶν τὴν δόξαν διὰ τὸ λοιδορεῖν·
 τὴν δὲ ἐκείνων εὐκλειαν, ἐδοῖς ἀφα-
 νίσαι διδύναι.

κρείττω] Διὰ τὸ ὑπερβάλλειν
 τῶν πράξεων· οἱ γὰρ φθονοῦσι ἢ
 τοῖς ἴσοις φροῦσιν, ἢ τοῖς μικρῶ
 μείζουσιν, ἢ μὴ τοῖς πάντι ὑπερ-
 βάλλουσιν.

ὅποιοι] Ὁ ἐστὶ, πῶς δέκναιτο
 κοινῶς πάντα πράττειν, εἰς τὰ
 δημόσια αὐτῶν· εἶτα καὶ ἐχρήσατο
 πῶς ἕκαστος ἰδίᾳ ἰδίᾳ.

ἀναθημάτων,] Ταῦτα πάντα
 ἐποίησαν καὶ ἀνέστησαν ἀπὸ τῶν λα-
 φύμων τῶν Περσικῶν, τὸν δίφρον τὸν
 ἀργυρόποδα τὴν ἑρῆν, καὶ τὸν ἀκτι-
 νάκην Μαρδοῖν, καὶ τὰ Περσέ-
 λαια τῇς πόλεως κατεσκευάσαν,
 καὶ τὴν χαλκὴν Ἀθηναίαν, καὶ τὴν
 ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντοῦ.

ἐν τῷ τῇ; πολιτείας ἤθει μένουτες, ὥς τε
 τὴν Ἀρισείδεα, καὶ τὴν Μιλτιάδεα, καὶ τῶν
 τότε λαμπρῶν οἰκίαν εἴτις ἄρα ἰ οἶδεν
 ὑμῶν ὁποία ποτ' ἐστίν, ὁρᾷ τῆς τῆ γείτονος
 εἶδεν σεμνοτέραν ἔσαν· ἔ γάρ εἰς περι- *private*
 σίαν ἐπράττειο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως, ἀλ- *affluence*
 λὰ τὸ κοινὸν αὖξεν ἕκαστος ὦλεο δεῖν. Ἐκ
 δὲ τῆς, τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πσιῶς, τὰ δὲ
 πρὸς τῆς θεῆς εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐ-
 τοῖς ἴσως διοικεῖν, μεγάλην εἰκότως ἐκ-
 τήσαντο εὐδαιμονίαν. Τάτε μὲν δὴ τῆ-
 τον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα ἐκ-
 εἰνοῖς χρωμένοις, οἷς εἶπον, πρὸς αἵταις·
 νυνὶ δὲ πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρησῶν τῶν
 νῦν

ἰ οἶδεν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὥς τε μηδὲν τῶν ἐπιγινομένων] *ἴσως*
 Οὐ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων λέγει, *ἴσως*
 ἀλλὰ τῶν ἀναθημάτων· καὶ γὰρ *ἴσως*
 τούτων εἰσὶν ἴσως ὑπερβολαί· ἀλλ' *ἴσως*
 αὖξεν τὰ ἀναθήματα διὰ τὰς *ἴσως*
 πρᾶξις, ἐξ ὧν ἀντιθέσται· ὁ γὰρ *ἴσως*
 Εἰρην διφρος, καὶ ὁ ἀκινάκης *ἴσως*
 Μαρδοχίου, ὁ μὲν ἐκ Σαλαμῖνος, ὁ *ἴσως*
 δὲ ἐκ ἰ Πλαταιῶν ἀνιέσθαι· τῶ- *ἴσως*
 των δὲ τῶν καλορθωμάτων εἰδὲς ἐξ- *ἴσως*
 εἶρεν ὑπερβολήν.

οἰκίαν εἴτις] Εἰδὲς τὸ εὐτι-

ἰ Πλαταιῶν.

λὲς τῶν οἰκιῶν καὶ τὸ ἀφανὲς, ἔ-
 τας εἰπὼν, εἴτις. 2 οἶδεν ὡς μὴ
 πολλοὺς γνωρίζομεν διὰ τὸ τα-
 πινόν.

ἴσως] Ἐπίσης.

πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρησῶν] Εἰ-
 ρωνία τὸ σχῆμα· τῆς δὲ εἰρωνίας,
 ἡ μὲν, εὐθὺς ἐπαγόμενον ἔχει τὸν
 ἔλεγχον διὰ τὸ λόγῳ, ὥς τε δεινύ-
 σθαι ὅτι εἰρωνία ἐστίν, ὅπερ ἐστὶ τῆ
 παρὰ τῷ Δημοσθένει· ἡ δὲ, διὰ
 τῶν πραγμάτων, ὅπερ ἐστὶ παρὰ

2 οἶδεν.

N 2

τῷ

νῦν τὰ πρᾶγματα ἔχει; ἄρά γε ὁμοίως,
καὶ παραπλησίως; καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιω-
πῶ, πολλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. Ἄλλ' ὅσπερ
ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημένοι, καὶ
Λακεδαιμονίων μὲν ἀπολωλόντων, Θη-
βαίων δὲ ἀσχόλων ὄντων, τῶν δ' ἄλλων
ἔσθενος ὄντος ἀξιοχρεώ περὶ τῶν πρω-
τείων ἡμῖν ἀντιτάξασθαι· ἐξὸν δ' ἡμῖν καὶ
τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ
disponere τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν, ἀπε-
τερήμεθα μὲν χώρας οἰκείας· πλεῖον δ'
ἢ χί-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῷ Πλάτῳ· εἰρηνιστάμενος γὰρ
ὅτι οὐδὲν οἶδα, καὶ παρὰ σὺ δέομαι
μαθεῖν, ἐπάγει 1 μετ' ὃ πολὺ τὸν
διὰ τῶν πραγμάτων ἔλπιον· δι' ὃ
δείκνυσιν, ὅτι ἐξ ἀρχῆς εἰρηνία ἦν.

Ἄλλ' ὅσπερ ἅπαντες ὁρᾶτε] Ἀν-
τιτάσσει τὴν πολέμειαν 2 τῶν περὶ
τὸν Εὐβελον ὁμοίως ἀπὸ τῶν τριῶν,
τῶν τε Ἑλληνικῶν καὶ τῶν ἰδίων,
τῶν πολιτικῶν.

† καὶ Λακεδαιμονίων μὲν ἀπο-
λωλόντων] Φοιδάδας στρατηγὸς Λα-
κεδαιμονίων κατέσχευε τὴν Καρμεῖαν,
ἐξέωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Θηβαῖοι· ὃ
δὲ παρῆλθεν τῆς Λακεδαιμονίας
σφαλερῶς ἐπὶ Θηβαίῳ· ἐγράτεν.

1 μετὰ πολὺν. 2 τὴν.

σαν, καὶ ἡγήτο αὐτῶν Κλεόμ-
ερος, εἰς τῶν βασιλέων, Θη-
βαίων δὲ Ἐπαμινώδας, καὶ ἐγένε-
το μάχη ἐπὶ 3 Κηφισῷ, ἐν ᾗ ἐπι-
σαν χίλιοι Σπαρτιατῶν καὶ Κλεόμ-
ερος, καὶ τῶν ἐκ περιοικίδων πο-
λὺς ἀριθμὸς· ἀπέστησαν ἔν οἱ σύμ-
μαχοι, καὶ ἐταπεινώσαν οἱ Λακε-
δαιμόνιοι.

ἀπολωλόντων] Ἐν Λεύκτροις.
ἀσχόλων ὄντων] Διὰ τοῦ Φω-
κικῆν πόλεμον.

ἀπετερήμεθα] Περὶ Ἀμφιπόλεως
λέγει· αὐτῶν γὰρ κῆμα ἦν.

ἀνελώκαμεν] Εἰς αὐτὴν Ἀμφί-
πολιν.

3 Κηφιδ.

† ὃ;

ἢ χίλια καὶ πεντακόσια τάλαντα ἀνελώ-
καμεν εἰς ἑδὲν δέον· ἔς δ' ἐν τῷ πο-
λέμῳ συμμάχους ἐλησάμεθα, εἰρήνης
ἔσης ἀπολωλέκασιν· ἔτοισι ἐχθροῖς δ'
ἐφ' ἡμᾶς αὐτὲς τηλικῆτον ἡσκήκαμεν· *rendered*
ἢ φρασάτω τις ἐμοὶ παρελθὼν, πότεν
ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν, ἢ παρ' ἡμῶν
αὐτῶν, Φίλιππος; Ἀλλ' ὦ τᾶν, εἰ ταῦτα
φαύλας, τάγ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει νῦν
ἄμεινον ἔχει; Καὶ τί ἂν τις εἰπεῖν ἔ-
χοι; τὰς ἐπάλξεις, αἷς κονιῶμεν; καὶ τὰς *fortes*
le whiten

οὐδὲς

ΕΧΘΟΛΙΑ

† ἔς δ' ἐν τῷ πολέμῳ] Πρὸ
τῷ Φιλίππῳ Τιμόθεος ἐξω τυγ-
χάνων ἐν τῇ Θράκῃ ἐλησάτο χω-
ρία, ἅπτερ νῦν εἴληφαι Φίλιππος,
Πύδαι, καὶ Πολίδαϊαν, καὶ τὰς
ἄλλας· ἄγαν γὰρ εὐτυχὴς ὁ Τι-
μόθεος ἦν, ὥστε αὐτομάτως προσ-
εῖναι τὰς πόλεις αὐτῷ.

ἔς δ' ἐν τῷ πολέμῳ] Κατὰ
τὸν Συμμαχικὸν πόλεμον, ἀπί-
στησαν αὐτῶν Χίοι, καὶ Ῥόδιοι, καὶ
Βυζάντιοι, καὶ ἕτεροι τινες· πολε-
μῶντες ἔτι πρὸς αὐτὲς, τὲς μὲν
ἐν ἀνικλήσασιν, τὲς δὲ ἐκ ἡδυνήθη-
σαν· εἴτα εἰρήνην ποιούμενοι, ὥστε
πάσις αὐτοῖς ἰᾶσαι τὰς συμ-
μάχους. Τὸτο ἔν φησιν, ὅτι καὶ
ἔς προσηγαγόμεθα τῷ πολέμῳ,

† ἐλησάτο.

καὶ τέττες διὰ τὴν εἰρήνην ἀπο-
λωλέκαμεν· τὲ δὲ τοιαύτην γινέσ-
θαι τὴν εἰρήνην, αἴτιος Εὐδελος ἔτω
διοικῶν τὰ πράγματα.

συμμάχους] Πυδαίης λίγην.
τηλικῆτος] Φοβήσας αὐτὲς διὰ
τὸ εἰπεῖν τηλικῆτον, πάλιν ἐπ-
άγει τὴν θεραπείαν, διὰ τὸ εἰ-
πεῖν, ἡμεῖς αὐτὸν ἡσκήκαμεν, εἰ δὲ
αὐτοὶ αὐτὸν ἡσκησαν, ἔκταν καὶ
καθελεῖν δυνήσονται.

Ἀλλ' ὦ τᾶν] Ἀνθυποφορὰν λίγην
διὰ τὸ τὰ πολυεύματα Εὐδελῷ
διξιῖναι.

ταῦτα] Τὰ ἐκ τῆς πόλεως.
ἐπάλξεις] Ταῦτα ἢ τὰ Εὐδελῷ
πολυεύματα, τὸ ποιῆσαι τὰς ἐπ-
άλξεις λευκοχρίτες.

† καὶ

οὐδὲς, ὥς ἐπισκευάζομεν; καὶ κρήνας,
καὶ λήρες; Ἀποβλέψατε δὴ πρὸς τὰς
τὰ τοιαῦτα πολίτευομένης· ὧν οἱ μὲν ἐκ
πλωχῶν πλέσιοι γέγονασιν, οἱ
δ' ἐξ ἀδόξων ἐνλιμοί· ἐνιοὶ δὲ τὰς ιδί-
ας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων
σεμνοτέρως εἰσὶ κατεσκευασμένοι. Ὅσῳ
δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσού-
τῳ τὰ τέτων ἡΐξηται. Τί δὴ τὸ πάντων
αἴτιον τέτων; καὶ τί δήποτε ἅπαντ' εἶχε
καλῶς τότε, καὶ νῦν ἐκ ὀρθῶς; Ὅτι τὸ
μὲν πρῶτον, καὶ στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς
ὁ δῆμος, δεσπότης τῶν πολίτευομένων
ἦν,

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

‡ καὶ λήρες] Ταῦτα δὲ ἱππι-
δῆτες Εὐδελος πεποιθεῖται τέττε
χάριν, διασύρει.

λήρες] Οἱ μὲν φασὶ τὰς κρη-
νὰς λέγειν, παρὰ τὸ λίαν ῥεῖν·
οἱ δὲ τὰ λήρη ἄξια πράγματα,
ἐκείθι γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης, πα-
ρὰ τὸ ληρεῖν ἐποίησε τὴν σύνθεσιν,
θέλων τινα ὑβρίσαι, ἐν τῷ κρη-
χυτρολήρειον. Ἄλλως. Λήρες λέ-
γει ἐντελὴ τινα, ἀπὸ τῆς λήρης τῆς
φλυαρίας καὶ περιττῆς.

ὧν οἱ μὲν ἐκ πλωχῶν] Αἰνίττεται
τὰς περὶ τὸν Δημάδην, Εὐδελον,

Φρίωννα, Φιλοκράτην, καὶ εἴ τινας
ἑτέροις.

οἱ δ' ἐξ ἀδόξων] Οἱ περὶ Δη-
μάδην.

τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων]
Οὐ τῶν ὑπὸ Περικλέους ἢ τε καὶ κεί-
νων τῶν ἀνδρῶν γιγνομένων, ἀλλ' ὧν
ἔδοι τῇ πόλει κατεσκευάσασαν κρη-
νὰς, καὶ λήρας· ἵσως δὲ τῶν ἀκαθη-
μάτων, λέγει· ἐν δὲ τῷ λέγειν τὸ
παροξύνει αὐτὸς κατὰ τῶν ῥητόρων·
φίσει γὰρ φθοιρὰν τὸ τῶν ἀνθρώ-
πων γένος.

Τί δὴ τὸ πάντων αἴτιον] Αἰτίας
ἢ κακίων τι.

παρὰ

ἦν, καὶ κύριος αὐτὸς ἀπάντων τῶν ἀγα-
θῶν· καὶ ἀγαπήτῳ ἦν παρὰ τῷ δήμῳ
τῶν ἄλλων ἐκάσῳ, καὶ τιμῆς καὶ ἀρχῆς
καὶ ἀγαθῆς τίνος μετ' ἀλαβεῖν· νῦν δὲ
τὸνανλίον, κύριοι μὲν τῶν ἀγαθῶν οἱ
πολλοὶ ἐυόμενοι, καὶ διὰ τούτων ἅπαντα
πράττειν· ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνενευ-
ρισμένοι, καὶ περιηρημένοι, χρήματα, συμ-
μάχους, ἐν ὑπέρει καὶ προσθήκης μέ-
ρει γεγέννησθε, ἀγαπῶντες ἐὰν μετὰ δι-
δῶσι θεωρικῶν ὑμῖν, ἢ βοῖδια πέμψω-
σιν ἔτοι· καὶ τὸ πάντων ἱ ἀνανδρότατον,
τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφεί-
λετε.

deprived

*καὶ
ἐπιπλή-*

*in the
light of*

*a proverb
and an
addition*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

παράθεσις δι' ἣν προτρέπεται ποιεῖν
αὐτὰς τὰ δεικνύοντα· διὰ γὰρ τὴν λέ-
γειν ὅτι διὰ τῆς ἐξίεναι κατὰ φύσιν,
εἰς ζῆλον αὐτὰς τούτων καθίστησιν.
ὑμεῖς, δὲ ὁ] Ἐμφατικὸν τὸ ὅτι
ὡς ἂν εἰ εἴποιεν, οἱ αὐτόχθονες
ὑμεῖς, καὶ πάλαι τῆς Ἑλλάδος
ἡγεμόνες, νῦν δὲ δούλοι τῶν ἐλλήνων
γεγέννησθε· τὸ τὴν ἐκνευρισμένοι,
τῶν νεύρων ἀφρημένοι· νεῦρα δὲ καὶ
δύναμιν τῆς πολεμικῆς καλεῖ τῆς
συμμάχους· ἐπειδὴ ἱ δὲ τραχὺ
τὴν ἢ μετὰ φόρα, ἐπὶ γὰρ τὸ πλεονέ-
κτηται· ἀπὸ μετὰ φόρας καὶ τούτου

μέγας σόματος εἶπεν, ἡμῶν τῇ
τροπῇ τῇ ἐκνευρισμένοι.
† ἢ βοῖδια διατίμωσιν ἔτοι]
Τούτο εἰς Χάρη· διαβάς γὰρ εἰς τὴν
Ἀσίαν ὡς Ἀρτάβαζος τοῖς ξηλοῖς
γραφύμασι, πορθήσας Λαμψάκων
καὶ Σίγυνον, ἐπέμψεν Ἀθηναίοις βύς·
ὡς δεικνύοντα κατὰ φύσιν.
ἢ βοῖδια] Γράφεται καὶ 2 Βοη-
δρόμια· καὶ γὰρ φασιν, ὅτι ἐπέμψεν
τὴν λεῖαν ὁ Χάρης, Βοηδρόμια ἦν·
τὸ δὲ βοῖδια, ὑποκοριστικὸν ἔστιν ἐν
συναίρεσιν Ἀττικῶν ἔστι.
καὶ τὸ πάντων ἀνανδρότατον]

1 Decf. δι.

2 Βοηδρόμια.

Γράφεται

λεξε· οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαν-
 τες ὑμᾶς, ἐπάγξαι ἐπὶ ταῦτα, καὶ
 τιθασσεύσαι, χειροῖς αὐτοῖς ποδῶν τε.
 Ἔσι δ' ἐδὲ πατρὶ οἶμαι μέγα καὶ νεανικὸν
 φρόνημα λαβεῖν, μικρὰ καὶ φαῦλα
 πρᾶττοντας· ὅποῖ' ἄτλα γὰρ ἂν τὰ ἐπιη-
 δεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοῖστον ἀν-
 άγχη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. Ταῦτα,
 μὰ τὴν Δήμητρα, ἐκ ἂν θαυμάσαιμι,
 εἰ μείζων εἰπόντι ἐμοὶ γένοιτο παρ' ὑμῶν
 βλάβη, τῶν πεποιηκότων αὐτὰ γενέσθαι·
 ἐδὲ γὰρ παρέρησία περὶ πάντων αἰεὶ παρ'
 ὑμῶν

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

Γράφεται καὶ ἀνδριότατον, ἢ ἡ
 κατὰ εἰρωνείαν, ὅ τινες ἀγνοήσαν-
 τες, τὴν εὖν φερόμενην γραφὴν ἰπο-
 ησαν· τὸ δὲ προσεφιλῆς· χάριν εἴ-
 πειν, 2 ἐπειδὴ φασιν, ὅτι ἐρεφά-
 νεσαν ἐπὶ τῇ λείᾳ τὸν Χαρήλα.

καθείρξαντες] Οἰονεῖ, συγκαλεί-
 σαιτες καὶ μὴ ἐὼντες πολεμεῖν·
 εἴπει δὲ ὡς ἐπὶ διδασκωμένων θη-
 ρίων τὴν λέξιν· διὸ ἐπάγει καὶ τὸ
 τιθασσεύσαι, καὶ τὸ χειροῖς·
 ταῦτα γὰρ πάντα ἐπὶ θηρίων εἰώ-
 θηται· ποῶν ἡμερῶν αὐτὰ· καὶ
 τὸ ἐπάγξαι δὲ ὡς ἐπὶ θηρίων εἴπει·
 εἰώθαμεν γὰρ καὶ τὰ θηρία ἕως
 ἐξημερῶν, διὰ τὴν χεῖρα τοῖς

σώμασι αὐτῶν ἐπάγειν, εἰονεῖ, κο-
 λακευοῦντες αὐτὰ διὰ τὴν χειρο-
 τριβεῖν. Ἄλλως· Ἐκ μεταφορᾶς
 τῶν ἀλόγων ζώων· διὸ καὶ τὸ τι-
 θασσεύσαι, καὶ τὸ χειροῖς ἐπὶ
 ἡγάγε.

Ταῦτα, μὰ τὴν Δήμητρα] Ἐν-
 τεῦθεν οἱ ἐπίλογοι· προκατασκευα-
 στικῶς δὲ ὁ ῥήτωρ τὸν κίνδυνον βε-
 λόμενος φησὶν, τὴν τε φησι.

τὴν Δήμητρα] Ἐπειδὴ * ἡσθίλο
 αὐτὴς ὀργίλως γινώσκουσιν, διὰ τὸ
 πολλὰ αὐτοῖς ἐπισημασθαι, κατὰ τῆς
 Δήμητρος ὁμοῦσιν, ἥτοι τὴν Δὴ-
 μήτρα ἀποκαλεῖται, εἰκὸς γὰρ ἢ
 ἡμέρας αὐτὴς ἀπεργάσασθαι, τὴν

1 εἰρωνείαν· οἱ τινες. 2 ἐπειδὴ φασιν, ὅτι ἐρεφάνωσιν.

καὶ

ὑμῖν ἔσιν· ἀλλ' ἔγωγε, ὅτι καὶ νῦν γέγονε, θαυμάζω.

ί. Ἐὰν ἔν' ἀλλ' νῦν γ' ἔτι ἀπαλλα-
γέντες τῶν τῶν ἐθνῶν, ἐβελήσῃτε στρατεύ-
εσθαί τε, καὶ πρᾶττειν ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν,
καὶ ταῖς περιουσίαις ταῖς οἴκοι ταύταις, ἀφ-
ορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρή-
σησθε, ἴσως ἂν ἴσως, ὧ ἄνδρες Ἀθην-
αῖοι τέλειόν τι καὶ μέγα κλῆσαισθε
ἀγαθὸν· καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων
ἀπαλλαγεῖσθε, ἃ τοῖς ἀσθενέσι παρὰ
τῶν ἱατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε· καὶ
γὰρ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ τῶν ἡμέραν οἷον αἰτίαν γινώ-
μην αὐτοῖς.

ἀλλ' ἔγωγε ὅτι καὶ νῦν] Ἐπειδὴ
τὸ ἐν τῇ συνθηκῇ κακῶς λεγόμε-
νοι, ἐ 1 χρῆται τῷ ἴτι καὶ νῦν,
2 ἀλλὰ τῷ ὅτι καὶ νῦν ἀντὶ τούτου
κίχρηται· διὰ δὲ τῇ λέγειν ὅτι
θαυμάζω ὑμᾶς, ὅτι καὶ γὰρ νῦν
δεδώκαί μοι παρήσσαι, προτρέ-
πει αὐτὰς τούτο ποιεῖν.

καὶ ταῖς περιουσίαις] Τητίσι,
τοῖς θαυμάσι· ἀφορμαῖς δὲ, ταῖς
πρυφάσεσι· διὰ δὲ τῷ ἴσως εἰπεῖν,
ὡς ἐν ἱππορῥάσει τὸν διαγυμνὸν
τὸν πρὸς σφᾶς ὑπέφηνεν.

ἴσως ἂν ἴσως] Τυχρὸς ὁ δι-

1 χρῆται, τὸ.

2 ἀλλ' ὅτι.

3 ἀπογοι,

4 κλῆσαισθε

Ο

† Οὐκ ἔστι

πλασιασμός· ὅτι γὰρ τρυφερῶς
ἀπιφηνάλο, ἀλαστονικὸν γὰρ τούτο
καὶ ἐπισφαλές· ὅτι μόνον τούτων
ἤρκεσθαι, ἀλλὰ διπλασιασμῷ κέ-
χρηται πρὸς βεβαιώσιν καὶ ἀκρί-
βειαν, ἡδὲ γὰρ συμβόλῃ πειθεῖσθαι
διγάζοις· τινὲς δὲ χαριῶνως 3
ἀναγινώσκουσιν αὐτὸ ἐξηγεῖσθαι ὅ-
τως, τὸ δεύτερον ἴσως ὡς ἱπ-
πορῥάσει λαμβάνουσιν τὴν προ-
τίμην ὡς ἂν εἰ ἴλεγον ἐπιλήμων ἐαυτῶν
εἰπὼν ἴσως· μᾶλλον γὰρ ἀκριβῶς
τέλειόν τι καὶ μίχα 4 κλῆσαισθε.

ἃ τοῖς ἀσθενέσι] Οἰκίως τῇ
παραβολῇ ἐχρήσατο, δεικνύς ὅτι
πολλοὶ ἀνοιοῦν.

γὰρ ἔτε ἰσχὺν ἐκεῖνα ἐνλίθησιν, ἔτ'
 ἀποθνήσκειν ἑᾶ· καὶ ταῦτα ἃ νέμεσθε
 νῦν ὑμεῖς, ἔτε τοσαῦτά ἐσιν, ὥσε ὠφέ-
 λειαν ἔχειν τινὰ διαρκῆ, ἔτ' ἀπογνόντας
 ἄλλό τι πράττειν ἑᾶ· ἀλλ' ἔσι ταῦτα
 τὴν ἐκάστῃ ῥαθυμίᾳ ὑμῶν ἐπαυξάνον-
 τα. Οὐκὲν σὺ μισθοφορὰν λέγεις; φή-
 σει τις· καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν
 σύνταξιν ἀπάντων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι·
 ἵνα τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος λαμ-
 βάνων, ὅτε δέοιτο ἢ πόλις, εἰς τῶθ'
 ἐτοίμως

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

† Οὐκὲν σὺ μισθοφορὰν λέ-
 γεις; φήσει τις] Αἰθοποφορὰ, ἥ-
 τις μίσθον τυγχάνει ἀλιπύπτορος
 καὶ ἀντιθέσεως, μείζων μὲν ἀντι-
 πύπτορος, ἥτις δὲ ἀντιθέσεως·
 ἀλλὰ λέξει τις, μισθοφορεῖν ἡμῖν
 συμφελέει; τὸτο δ' ἦν Ἀθη-
 ναίοις εὐδόξουσι ἰσχυρὸς τε καὶ
 βαρύτερον.

Οὐκὲν] Ἐπειδὴ ἡ μισθοφορὰ
 τοῖς Ἀθηναίοις ἐφύρτιστος, (οἰκίῳ
 γὰρ) ἐχρήσατο τῇ αἰθοποφορᾷ
 ταύτῃ, δι' ἧς λύει καὶ ἀποκρύπτει
 τὸ ἀπρεπές· ἐπειδὴ δὲ οἶδιν, ὅτι οὐ
 ἐν πίστει αὐτὰς ἀποσῆται τῶν
 θειῶν, βέβαιαι αὐτὰς τούτοις
 μόνοις ἀρκεῖσθαι, καὶ μὴ ἰὰν δικά-
 ζουσιν ἢ συμφελέουσιν, ἢ ἰ ἐντρα-

1 ἐγκρατεῖναι.

τεῖναι, λαμβάνει μισθόν. Ἀλ-
 λως. Αἰθοποφορὰ τὸ σχῆμα, οἷον
 ἢ ὡς δὲ λαμβάνει μισθόν, καὶ
 ὅπως πολέμῳ, τὸτο γὰρ ἡ-
 ξατο εὐτάλως, ὅτι δὲ λαβεῖν τὰ
 θειῶν εἰς μισθόν πολέμῳ· εἴτα,
 ἐπειδὴ ἰδοὺ ἐφύρτιστος εἶναι τὸ
 ὄνομα τῆς μισθοφορᾶς, μεταβάλ-
 λει, καὶ σύνταξιν αὐτὴν καλεῖ
 (τῷ δὲ ἔργῳ καὶ τῷ ἀληθεῖ τὴν αὐτὴν
 καλεῖ καὶ σύνταξιν καὶ μισθοφορᾷ·
 καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ συντάξει μισθός
 ἐστὶν ὁ παρεχόμενος) ὥσπερ ἔλεγε,
 μισθοφορὰν καλῶ, 2 ἔχ ἢ ὑμεῖς
 νομίζετε, παρεχομένη τοῖς δούλοις,
 ἀλλὰ τὴν παρεχομένην τοῖς ἐλευ-
 θέροις ὑπὲρ τῆς λαμβάνει καὶ
 ποιεῖν τὰ δέοντα. Τὸ δὲ ἀπάλλων,

2 ἢ ἔχ.

ἀντι

ετοίμως χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχοι. Εξ-
 εἶν ἄγειν ἡσυχίαν; οἴκοι μένων εἴ βελ-
 τίων, τῷ δὲ ἔνδειαν ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰ-
 σχροῦ ἀπηλλαγμένος. Συμβαίνει τι ται-
 ῆτον, οἶον καὶ τὰ νῦν; στρατιώτης αὐτὸς
 ὑπάρχων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τέτων λημ-
 μάτων, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ὑπὲρ τῆς πα-
 τρίδος. Ἐστὶ τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν;
 ὅσα οὗτος ἀτάκτως νῦν λαμβάνων ἐκ
 ὠφελεί, ταῦτ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβά-
 νεται, πάντ' τ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ
 πρῶτ-

ὅσπερ καὶ ἐν τῷ ΣΧΟΛΙΑ.

αὐτὸς γὰρ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν πραγ-
 μάτων καὶ ἐν πόλεμῳ καὶ ἐν ἀπὸ τῶν αὐτῶν τέτων] Τελείων,
 εἰρήνῃ βάλῃται γὰρ ἰππεὶδ' ὅρα ἵνα μὴ πρὸς ταῖς θειρακοῖς λαμ-
 πύτης μὴ βυλόμενος λῦσαι τὰ βίαν μισθὸν στρατιωτικόν.
 θειρακά, λαμβάνειν αὐτὰ ἐν εἰ- ὥσπερ ἐστὶ δίκαιοι] Καὶ γὰρ ἐ-
 ρήνῃ, καὶ ἐν πολέμῳ ἀρχεῖσθαι, παράνομον τὸ ὑπὲρ τῆς ἐνεγκα-
 καὶ μὴ ζητεῖν πλεῖον τὰ ἐν πολέμῳ μένης τὸς πολίτας ἀναγκάσει-
 κοινῶν δὲ φησι τῶν δημοσίων. θαι.

Ἐξεῖν ἄγειν ἡσυχίαν] Πάνυ
 καλῶς τὴν ἡσυχίαν προείταξεν· πω-
 ρὶ βραθύμων γὰρ ἰ φθίγγεται· εἴτα, ἔξω τῆς τῶν νέων 3 ἡλικίας, καὶ ὡς
 ἵνα μὴ μεμνημένος τῷ ἐνόμαος ἀνδρῶν γερόνων· εἰ μὴ ἔρα τελευτή-
 τῷ πολέμῳ ἱπαχθὴς ὑφθῇ ἐκ σαυτοῖς· λίγηται· ἔν ὅτι ἡλικίας
 ὠνόμασιν, ἀλλ' εἴπειν, οἶον καὶ τὰ ἱκάλην ἐξαίρετως τῇ τῶν δυνα-
 νῦν ὑπάρχει. μένων ποιεῖν· ὁ τοῖον ταύτης ὡς
 τὰ νῦν] Ἀλλ' τῷ 2 πολέμῳ ἔξω τῆς ἡλικίας, γέροντες αὖ ὑπάρχοι.
 ὅρα δὲ πῶς τὸ ὄνομα τῷ πολέ- ἀτάκτως νῦν λαμβάνων] Μὴ
 φρασεύομενος.

1 προσφθίγγεται. 2 πόλιμον. 3 Οἶον νέων, ἀνδρῶν γερόνων.
 Ο 2 πλὴν

πράττεσθαι. Ὅλως δὲ ἔτ' ἀφελῶν, ἔτε
προσθεῖς, πλὴν ἰ μικρῶν, τὴν ἀταξίαν
ἀνελῶν, εἰς τάξιν ἡγαγον τὴν πόλιν,
τὴν αὐτὴν τῷ λαβεῖν, τῷ γραφεύεσθαι,
τῷ δικάζειν, τῷ ποιεῖν τῷθ' ὅ,τι καθ'
ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει, καὶ ἔτω καιρὸς
εἴη, τάξιν ποιήσας. Οὐκ ἔστιν ὅπως τοῖς
μηδὲν ἐγὼ ποιῶσι τὰ τῶν ποιησόντων εἴ-
πον, ὡς δεῖ νέμειν· ἔδ' αὐτὸς μὲν ἀρ-
γεῖν καὶ σχολάζειν, καὶ ἀπορεῖν, ὅτι δὲ οἱ
τῷ δεινὸς νικῶσι ξένοι, ταῦτα πυνθάνεσ-
θαι. Ταῦτα γὰρ νυνὶ γίνεσθαι· καὶ ἔχι μέμ-
φομαι τὸν ποιῶντ' αὐτὰ τῶν δεόντων ὑπὲρ
ὑμῶν· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν
ἀξιῶ πράττειν ταῦτα, ἐφ' οἷς ἑτέρους τι-
μᾶτε,

ἰ μικρὸν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πλὴν μικρῶν] Ἐπειδὴ συνή-
λευσιν αὐτοῖς μὴ λαμβάνειν μηδὲ
γραφικὸν, μηδὲ συμβουλευτικόν,
μηδὲ δικαστικόν, ἀλλ' ἀρκεῖσθαι
τοῖς θεωρητοῖς. Διὰ δὲ τῷ εἰπεῖν
μικρῶν, εὐχεριῶς τῷ καταφρονεῖν
αὐτὸς τέττα παρασκευάζει.

ἀταξίαν] Τὴν τῶν νῦν δηλοῦσι.
καὶ ἀπορεῖν] Ἀπορεῖν καλεῖ τὸ
λαμβάνειν τὸς δύο ὁδοὺς· καὶ

ἔχον πλεονεῖν ἐκ τῷ πολέμῳ.

οἱ τῷ δεινῷ] Οἷον οἱ τῷ Χά-
ρηος.

ἔχι μέμφομαι] Ἐπειδὴ δι-
σπῶ τὸ ξενικὸν αἶμα· ξενικὸν γὰρ
ἐνέχρητο ὁ Χάρης· ὡς ἂν εἰ. ἔλι-
γειν ἰπαιῶν τὸν Χάρηα ποιῶν
καὶ ποιῶντα αὐτὸ καὶ μέγα ξένον·
ἀλλ' ἔν γι' ἀποκρίτω τὸς ἐκ τῆς
πύλειος γραφικῆς.

μᾶτε· καὶ μὴ παραχωρεῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι, τῆς ἀρετῆς, μετὰ πολλῶν κινδύνων κλησάμενοι καλέλγπον. Σχεδὸν εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν· ὑμεῖς δὲ ἔλοισθε, ὅτι καὶ τῇ πόλει καὶ ἅπασιν συνοίσειν ὑμῖν μέλλει.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῆς τάξεως] Τάξιν ἀρετῆς κα-
λῖ, τὸ ἡγεμονεῖν τῆς Ἑλλάδος·
καὶ ὅτι ἐβόθισαι, τὸ δ' ἐαυ-
τῶν εἰς τὰς πολέμους ἐξίνααι.

Σχεδὸν εἴρηκα] Ἵνα μὴ τις
καταγνώσιν αὐτὴν, ὡς παραλείψαν-
τός τινος συμβουλίας, ἢ ῥαθυμήσω-

σιν ὡς 2 ἀπαιτ' ἀκούσωσι, προσ-
έθηκε τὸ σχεδόν.

συνοίσειν] Πάλιν καὶ ἐπ' αὐτῶν,
διὰ τὴν αὐτοῖς τὴν αἰτίαν ἀποδι-
δοῖναι, τὴν περὶ τῶν θωρηκῶν κρί-
σιν ἀπιφείγει.

1 ἀλλ' ὥρα ἴσθασαι.

2 ἀπαλῆς.

ροί [ΠΟ]

-Α ΑΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

-ΟΥ ΤΠΟΘΗΣΙΣ ΤΟΥ

-ΟΥ ΛΥΤΝΘΙΑΚΟΥ

26 Πρώτη Λόγος.

Ο ΛΥΤΝΘΟΣ ἦν πόλις ἐπὶ Θράκης· Ἑλληνικὸν δὲ ταύτῃ τῶν ἐνοικέντων τὸ γένος ἀπὸ Χαλκίδος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ· ἡ δὲ Χαλκὶς Ἀθηναίων ἀποικος. Πολλοὶ δὲ πόλεμοι καὶ ἑνδοχοὶ τῇ Ὀλυνθῇ· Ἀθηναίους τε γὰρ ἐπολέμησεν ἀρχαῖσι τῶν Ἑλλήνων τὸ παλαιόν, καὶ αὖτις Λακεδαιμονίους· χρόνῳ τε εἰς δύναμιν προῆλθε μεγάλην, καὶ τῶν συγγενῶν πόλεων ὑπερεῖκεν. ἦν γὰρ ἐπὶ Θράκης πολὺ τι γένος Χαλκιδικόν. Φιλίππῳ δὲ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ συμμαχίαν οἱ Ὀλυνθιοὶ ποιησάμενοι, καὶ πολέμῳ μετ' αὐτῷ πρὸς Ἀθηναίους τοκαίραρχας, καὶ τῷ μὲν Ἀνθιμῶντι παρὰ τῷ Μακεδόνης εἰληφότες, πόλιν ἀμφισβητήσιμον Μακεδόσι καὶ Ὀλυνθίοις, τῷ δὲ Πολίδαιαν, ἣν Ἀθηναίων ἐχθρῶν ἐκπολιόρκησας ὁ Φίλιππος, Ὀλυνθίοις παρέδωκεν, ὕστερον ὑποπτεύειν ἤρξαντο τὸν βασιλέα, ὁρῶντες αὐτῷ ταχίσαν καὶ πολλὴν τὴν αὐξήσειν, καὶ πρὸς τὴν γνώμην ἀποδημῶντα δὲ τηρήσαντες αὐτόν, πέμψαντες πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους, κατελύσαντο τὸν πρὸς αὐτὸς πόλεμον, ποιῶντες τῷ παρὰ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς Φίλιππον· συνέλιθον γὰρ καὶ κοινῇ πολεμεῖν πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ἄλλο τι δόξῃ κοινῇ σπεύσασθαι. Ὁ δὲ Φίλιππος, πάλαι μὲν προφάσεως ἐπ' αὐτὸς δεόμενος, τότε δὲ ταύτην λαβὼν, ὡς τὰς συνθήκας παραβιβηκόσι, καὶ πρὸς τὸς ἐχθρὸς τὸς ἐαυτοῦ φίλιαν ἐσπείσμενους, πόλεμον ἐπήνεγκεν· οἱ δὲ πετόμφοσι πρέσβεις εἰς Ἀθήνας περὶ βοηθείας· οἷς ὁ Δημοσθένης συναγορεύει, βοηθεῖν κελεύων τοῖς Ὀλυνθίοις· καὶ φησὶ τὴν Ὀλυνθίων σωτηρίαν, ἀσφάλειαν τῶν Ἀθηναίων εἶναι· σωζομένων γὰρ τῶν Ὀλυνθίων, εὐδέσθαι ἔχειν εἰς τὴν Ἀττικὴν Φίλιππον, ἀλλὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐξουσίαν

σίαν εἶσθαι πλεῖν ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, καὶ κεῖ ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον. εἰ δὲ ὑπὸ Φίλιππῳ γένοιτο ἡ πόλις αὕτη, ἀνείσθαι τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθηναίοις ὁδὸν τῷ βασιλεῖ. ἱ φησὶ δὲ μὴ δυσμάχῃον εἶναι τὸν Φίλιππον ἔτως, ὥς ὑπείληπται. Θαρσύνων ἐκ' αὐτὴν τὰς Ἀθηναίους. Δειλέχθαι δὲ καὶ περὶ τῶν δημοσίων χρημάτων, συμβελεύων αὐτὰ ποιεῖσαι γραβιωτικά ἀντὶ Θεωρικῶν· καὶ τὸ ἔθος αὐτὸ πρόδηλον ὂν, ὃ ἔχρωντο οἱ Ἀθηναῖαι, ἀνάγκη σαφηνίσαι. Οὐκ ὅλος τὸ πάλαιον Θεάτρειον λίθινον παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ξυλίνων συμπεγνυμένων ἱκρίων· καὶ πάντων καταλαμβάνειν τὸν τόπον σπειρόντων, πλεοναί τε ἰγύνοντο καὶ περὶ καὶ τραύματα. Τέτο καλύσαι βεληθέεις οἱ προεσῶτες τῶν Ἀθηναίων, ὠνητὲς ἐποίησαντο τὰς τόπας· καὶ ἕκαστον ἔδει δίδοναι δύο ὀβολούς, καὶ καταβαλόντα θεῖον ἔχειν. Ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν οἱ πλείους τῷ ἀναλώματι λυπεῖσθαι, ἐκ τῆ δημοσίου λαμβάνειν ἕκαστον ἐτάχθη τὰς δύο ὀβολούς· ἐνέευσεν μὲν ἔν τῷ ἔθους ἡρξασθαι· προῆλθε δὲ εἰς τοσούτον, ὥς ἐκ εἰς τέτο μόνον ἐλάμβανον, ἀλλὰ ἀπλῶς πάντα τὰ δημοσία χρήματα διενέμοντο· ὅθεν καὶ περὶ τὰς γραβείας ὁκνηροὶ κατέστησαν· πάλαι μὲν γὰρ γραβευόμενοι, μισθὸν παρὰ τῆς πόλεως ἐλάμβανον· τότε δὲ, ἐν ταῖς Θεωρίαις καὶ ταῖς ἑορταῖς, οἴκοι μένοντες, διενέμοντο τὰ χρήματα· ἐκ ἑτὶ ἔν ἡθελον ἐξείναι καὶ κινδυνεύειν· ἀλλὰ καὶ νόμον ἔθεντο περὶ τῶν Θεωρικῶν τέτων χρημάτων, θάνατον ἀπειλῶντα τῷ γράψαντι μελαίεσθαι ταῦτα εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν, καὶ γενέσθαι γραβιωτικά· διὸ ὁ Δημοσθένης εὐλαβῶς ἀπέλει τῆς περὶ τέτων συμβεβῆς, καὶ ὑπερωήσας ἑαυτὸν, ὅτι σὺ γράφεις ταῦτα εἶναι γραβιωτικά; ἐπιφέρει, μὰ Δι' ἐκ ἔγωγε· τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν Θεωρικῶν. Δειλέχθαι δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ περὶ πολιτικῆς δυνάμεως, ἀξίων αὐτὰς γραβεύεσθαι, καὶ μὴ διὰ ξένων, ὥσπερ ἐώθεισαν, ποιεῖσθαι τὴν βοήθειαν, τέτο γὰρ αἴτιον εἶναι φησὶ τῶν πράγματι ἀπόλλυσθαι.

ἱ φ. δὲ δύσμαχοι.—Φίλιπποι· ἔτως ὑπ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ ΛΟΓ. ΙΓ.

α. **Α**ΝΤΙ πολλῶν ἂν, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς
ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερόν γενοίη, τὸ
μέλ-

I A.

ΟΥΔΑΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ, καὶ ΣΧΟΛΙΑ,
Εἰς τὸν ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΝ. Α.

ΑΝΤΙ πολλῶν ἂν] Εξ πλα-
γῆς ἔπαινος τῶν ἀκροατῶν,
χρηστῆς ὑποκειμένης πρᾶγματος·
καὶ ἐστὶ πρῶτος τόπος τῶν ἐξ ὑπο-
λήψεως· σύντομος δὲ τὸ προοίμιον,
διὰ τῆς τῶν πραγμάτων χρείαν·
ἔστι δὲ ἠθικὸν ὁμῶς καὶ πραγμα-
τικόν τὸ προοίμιον· τὸ μὲν γὰρ
ἐν τῇ λέξει μέτρως καὶ ἐπιεικῶς,
ἥθος ἔχον, εὖνουν ποιεῖ τὸν ἀ-
κροατὴν, καὶ ἡθικὸν ἀπεργάζηται
τὸν λόγον· ἡ δὲ λύσις τῶν ἀνι-
πιπτόντων, καὶ ἡ σπερματικὴ τῶν
κεφαλαίων ἐπαγωγή, πραγματι-
κὸν ποιεῖ τὸ προοίμιον· ἴδιον γὰρ
μάλις Δημοσθένους καὶ Θεκυ-
δίδου, μὴ μένον ἀπὸ τῶν συνα-
γωνιζομένων αὐτοῖς κεφαλαίων
ποιεῖσθαι τὰ προοίμια. ἀλλὰ καὶ
τὰ ὁμορμῆλια εὐθὺς ἐν ἀρχῇ
θεματεύουσιν· τεχνικῶς σφόδρα καὶ
δεινῶς· ἀναιρεθύνων γὰρ τῶν ἀν-
τιπικτιόντων καὶ τῶν ὑφορμῶντων

ἐν τῇ γνώμῃ τῶν ἀκροατῶν 2 ῥά-
διον καὶ σκευάζειν τὸ λοιπόν, τὰ
μηδεμίαν ἀντίρρησην ἐπιδεχόμενα.
Τὸ μὲν ἔνι προοίμιον πλείεσται
ἀπὸ τῆς συμφέροντος κεφαλῆς
καὶ τῆς συνάψεως· καὶ γὰρ ὁ σύμ-
πας λόγος, ἀπὸ τῶν αὐτῶν
προηχθῆναι· λυπῶν δὲ ἦν αὐτὸν
τὸ κατὰ τὰ χρήματα τὰ θεωρικά·
διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ λιηρότως καὶ α-
σκευάζει τὰς ἀκρατάς καταφρο-
νεῖν χρημάτων· μεθ' ὑπερβολῆς δὲ
ἐχρήσατο τῷ νοήματι, ἔχ' ἀπλῶς
Χρημάτων εἰπὼν, ἀλλὰ καὶ Πολ-
λῶν· εἰ γὰρ πολλῶν χρημάτων
σύνθεσις ὑμῖν καταφρονεῖν, πολλῶν
μᾶλλον τῶν ὀλίγων. Νομίζω δὲ,
εἰπεῖ, καὶ ὁ Πέπεισμαι, ὅτι τὸ
μὲν, ἠθικὸν ὄν, εἰς συγκαταθέσειν
ἄγει τὸν ἀκροατὴν· τὸ δὲ, ἀπόφα-
σιν ἔχον, φιλόνοικον αὐτὸν μάλλον
καθίστησιν· ὁ δὲ εὖς· εἴ τις ὑμῖν
προτείνει χρήματά τε καὶ τὸ συμ-

I παθητικόν.

2 Defunt ῥάδιον καὶ ασκ.

φῆρον,

φίρον, εὐθὺς ἂν ἠρπάσατε ἀντὶ πολλῶν χρημάτων τὸ συμφέρον. Ζητεῖται δὲ, τί βεβλόμενος δεῖξαι, τῇ διανοίᾳ ταύτῃ εὐθὺς ἐχρήσατο, τῇ συγκρίσει τὰ χρήματα πρὸς τὸ συμφέρον· καὶ λέγουσιν, οἱ μὲν, ἐπειδὴ ὑπενόητο, ὡς διὰ τὸ λαβεῖν χρήματα παρὰ τῶν Ὀλυνθίων, λίγην ἰσόμενος ὑπὲρ αὐτῶν, ἠθέλησε διὰ τὸτο λύσαι τὴν ὑπόνοιαν, διὰ τῷ εἰπεῖν, ὅτι προκρίτεον τῶν χρημάτων τὸ συμφέρον· αὕτη δὲ σισοφισμένη ἐστὶν ἡ ἐξήγησις· ἔγὰρ εἶπεν, ὅτι ἐγὼ προκρίνω τῶν χρημάτων τὸ συμφέρον, ἀλλ' ὑμᾶς τὸτο ποιεῖν ποιεῖν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ἐπειδὴ ὑποφίαν εἶχεν, ὡς διχομήνους τὰ χρήματα ἀπὸ τῷ Περγῶν βασιλέως· ἐστὶ δὲ καὶ αὕτη ὁμοία ἡ ἐξήγησις· ἄλλοι δὲ φασιν· ἐπειδὴ περὶ εἰσφορῶν αὐτοῖς μέλλει μὴ μικρὸν διαλείγεσθαι, τέτων δὲ τῶν λυπηρῶν, βεβλόμενος αὐτὸς εὐθυμοτέρως ἐν τῇ ἀρχῇ κατεργάσασθαι, τὸ τοιοῦτον εἶπεν· ἡ δὲ ἀληθεύσα αἰτία ἐστὶν αὕτη· ἐπειδὴ περὶ χρήματα ἔχουσι γραβιωτικά οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα γὰρ αὐτὰ πεποιήκασι θεωρικά, ὥστε λαμβάνειν ἐν τῷ θεωρεῖν ἕκαστον τῶν ἐν τῇ πόλει δύο ὀβολούς, ἵνα τὸν μὲν ἵνα κάτασχῇ εἰς ἰδίαν τρεφῇ, τὸν δὲ ἄλλον παρέχειν ἔχουσι τῷ ἀρχιτέλει τῷ διατρεῖ· ἔδε γὰρ εἶχον τότε θέατρον ἐκ λίθων κατεσκευασμένον· εἴτα βεβλόμενος ὁ Δημοσθένης ταῦτα μεταβάλλειν εἰς γραβιωτικά, ἐπειδὴ περὶ οὐ κατέλαβεν ὁ πόλεμος· ὁ πρὸς Φίλιππον, καὶ ὑλασθόμενος εὐθὺς ἐν τῇ ἀρχῇ λυπηρὰ φάνηται τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ γὰρ ἔμελλεν αὐτὸς ἀποστρεφῆναι τῶν δύο τέτων ὀβολῶν, τίως μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦτο λέγειν φανερῶς ἀναβάλλεται· τοῦτο δὲ αὐτοῖς ὑπονοεῖ παρέχειν, διὰ τοῦ

εἰπεῖν, ὅτι προκρίτεον ἐστὶ τὸ συμφέρον τῶν χρημάτων· καὶ ἐκ εἶπεν ἁπλῶς χρημάτων, ἀλλὰ καὶ πολλῶν, δηλῶν ὅτι, εἰ πολλῶν χρημάτων μέλλοι καταφρονεῖν διὰ τὸ συμφέρον, πόσω γὰρ μᾶλλον ἐκ ἂν ζητήσκειαν ὑπεριδεῖν δύο ὀβολῶν ἐνέκειν τοῦ λυσιστελοῦτος· ἐστὶν δὲ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια θεωρικά ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐπειδὴ πολλῶν θεωμένων καὶ γασιαζόντων διὰ τὸν τόπον, καὶ ξένων καὶ πολιτῶν, καὶ λοιπῶν τῶν πλεσίων ἀγοραζόντων τὰς τόπας, βεβλόμενος ἀρίσται τῷ δήμῳ καὶ τοῖς πλείστοις, ἵνα ἔχουσι καὶ αὐτοὶ πῶς ἀνέσθαι τόπας, ἔγραψε τὰ προσοδευμένα χρήματα τῇ πόλει γενέσθαι πᾶσι θεωρικά τοῖς πολίταις· εἴτα ἐπιχειρήσας Ἀπολλοδώρην τινὲς πάλιν αὐτὰ ποιῆσαι γραβιωτικά, βεβλόμενος Εὐδαλός ὁ πολίστευόμενος, δημογωγὸς ὢν, πλείονα εὐνοίαν ἐπισπάσασθαι τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν, ἔγραψε νόμον τὸν κελεύοντα, θανάτῳ ζημιῦσθαι, εἴ τις ἐπιχειροῖ μὴ ἀποιεῖν τὰ θεωρικά γραβιωτικά· διὸ ὁσάκις ἐν τοῖς Φιλιππηκοῖς μέμνηται αὐτῶν ὁ Δημοσθένης, συμβεβηέναι μόνον, ὥστε αὐτὰ λυθῆναι, ἢ μίλι καὶ ἐγγράφως λέγει, ὅπερ ἦν ἐπικίνδυνον· ὁ μὲν ἐκ εἶπεν αὐτὸς λύσαι, εἰ μὴ ὑπερὶ αὐτοὶ ἀναγκαζόμενοι τῷ πολέμῳ, τὸτο πεποιήκασι.

ὑμᾶς] Εμφασὶν ἔχει πολλὴν ἡ λέξις τὸ Ὑμᾶς, ὡς ἀντὶ εἰλεῖν Ὑμᾶς, ὅς ἐκ εἰλεῖ πλεῖος ὁ Περικλῆς, ἢ Λακεδαιμόνιοι μεγάλα ὑπισχόμενοι· τὸ δὲ Νομίζω, ὡς ἦδη ἐν τοῖς Σακρατικοῖς εἰρηλαί, καὶ τὸ δοκεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ πᾶσις ἐπὶ ἀμφιβόλῃ ταῖσι οἱ παλαιοὶ, ἀλλὰ πολλὰκις καὶ ἐπὶ

μέλλον συννοήσειν τῇ πόλει, περὶ ὧν
 κυνὶ σκοπεῖτε. Ὅτε τοίνυν τῷ ἔτῳ
 ἔχει, προσήκει προθύμως ἐθέλειν ἀκ-
συμβλεύειν εἰν τῶν βελομένων συμβλεύειν. Οὐ
 γὰρ μόνον, εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος
 ἦκει τις, τῷ ἄν ἀκέσαντες λάβοιτε·
 ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμ-
 βάνω, πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τῆ παρα-
 χρήμα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῷ ἀληθεύειν ἔτῳ ἔν καὶ τὸ νο-
 μίζω ἐλαῦθα ἀντὶ τῷ κρίνω καὶ
 φητεύω.

Ὅτε τοίνυν] Ἡ καλῶς κεῖν τῷ
 προνομίᾳ κατὰ ἀποσιώπησιν· ὁ γὰρ
 ἔρρηκτο· μετῴθη δὲ ἐφ' ἑτέραν ἐν-
 νοίαν, τὴν πρώτην ἀφ' αὐτῆς ἀκατά-
 σκευον· αἴτιον δὲ τῆς, τὸ τῆς
 προλάσις εἰδοξοῦ· ἔχει γὰρ δὴ
 παρὰ τῆς κοινῆς ἐννοίας ὁμολογέ-
 μενοι, ὅτι προτιμῶσιν οἱ ἄνθρωποι
 τὸ συμφέρον χρημάτων· εἰδοξοὶ δὲ
 εἰσι προλάσεις, ἃν ὁ περιμένει τὴν
 ἀπόδοσιν ὁ ἀκροατὴς· καὶ λαμβά-
 νει ταύτην ἀπὸ τῆς δόξης τῶν Ἑλ-
 λήνων, ἢ ἀπὸ τῆς κοινῆς ἐννοίας· ἐστὶ
 δὲ ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν νόμων.

προσῆκει προθύμως] Παρίσω-
 σις κατὰ τὴν ἀρχήν.

ἐθέλειν ἀκούειν] Πάλλας προ-
 τρέπει λέγειν, ἵνα διὰ τῆς καὶ
 τὸν φθόνον φέρῃ, ὡς μὴ βελό-
 μενος λέγειν μόνος· καὶ ἵνα εἴ τὴν

αὐτῇ συμβελὴν προέλοιπο, κριτ-
 τῶν ἀπάων τῶν συμβέλων ἀπο-
 δειχθῇ.

Οὐ γὰρ μόνον] Τὸ σχῆμα ἐξ
 ἀναιρέσεως συμπλεκτικόν.

λάβοιτε] Ὅριστικῶς δι' ἐκλα-
 βεῖν τὸ λάβοιτε, ἢ ἢ, ὅτι ἐκ ὀφεί-
 λει λαμβάνειν ἡ μόνον τὰ ἀπὸ τῆ
 ἐσκεμμένῃ συμβελεύοντος, ἀλλὰ
 καὶ ἀπὸ τῆ αὐτοσχεδιάζουτος· ἐ-
 πέρχειται γὰρ καὶ τῶν πολλὰ τῶν
 δεόντων εἰπεῖν, παρὰ τῆς ὑμετέ-
 ρας εὐτυχίας.

ἀλλὰ καὶ] Ἐπειδὴ μέλλει δυ-
 ατὸν καλεῖν τὸν Φίλιππον, διὰ
 τὸ εἶναι εὐτυχῇ, προσποιεῖται ἐν-
 ταῦθα ἀφελῶς εὐτυχίαν Ἀθηναίους
 μαριτυρεῖν, ἵνα, ἵνα εἴσῃ γινόμενος,
 ἔχῃ αὐτὸς προνοησόμενος ἀκέραιον,
 ὅτι καὶ αὐτοὶ δύναται πράξαι τὰ
 δεόντα.

τῶν δεόντων] Δείναι καλῶς,
 εὐ τὰ συμφέροντα μόνον, ἀλλὰ

1 Deest μόνον.

καὶ

χρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν· ὥς
ἐξ ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τῷ συμφέροντος
ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι.

β'. Ὁ μὲν ἔν παρὼν καιρὸς, ὃ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, μονονεχὶ λέγει, φωνὴν
ἀφιεῖς, ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκεί-
νων αὐτοῖς ἀντιληπτόν ἐστιν, εἴπερ ὑπὲρ
σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. Ἡμεῖς δ'

ἐκ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ τὰ πρόποια.

ἐξ ἀπάντων] Καὶ τῶν ἰσχυμύ-
νων, καὶ τῶν παραχρῆμα λιχθέων.

Ὁ μὲν οὖν παρὼν] Ἀκόλουθον
τῷ προτέρῳ προομῳ τὸ δεύτερον·
ἐκεῖ γὰρ προκαλεσάμενος τὸς βε-
λομένους συμβουλεύειν, οὖν ἐκ πι-
στισίας τὸν καιρὸν σύμβουλον εἰσή-
γαγεν, ὥσπερ ἐδεικνύμενος ὅτι,
τί μὲν ἱρῶσι οἱ ῥήτορες, ἄδελφοι, ὁ
μῆτις καιρὸς, τῆδε τὴν γνώμην
ἀποφαίνεταί· καὶ ἔστι ὥσπερ ἐκ
προσωποποιίας ὁ λόγος· διανοήσας
δὲ τῆς παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ὅτι ἐκ-
εῖνοι μὲν αὐτὸν τὸν καιρὸν ποιῶσι
φθεγγόμενοι, ἢ τι ἕτερον, οἷς ὁ μέ-
τεσι φωνῆς· ὁ μῆτις ῥήτωρ τὴν ἐκ-
εῖνη φωνὴν ὑποκρίνεται, τὸ πιθανὸν
τῷ λόγῳ κατασκευάζων.

ἐκείνων] Ἀντὶ τῷ, ὑμῖν τοῖς Ἀ-
θηναίοις αὐτοῖς, ἀντιληπτόν καὶ
ἀντιπονητόν ἐστι τῶν ἐν Ὀλύμπῳ
πραγμάτων.

Ἡμεῖς δὲ] Τὸ ἐπαχθὲς βολό-

μερος φεύγειν, καὶ ἑαυτὸν ἱμῖζε
τῷ ἐγκλήματι, Ἡμεῖς εἰπὼν, καὶ
ἐκ ἡμεῖς· τὸτο δὲ τὸ σχῆμα λέ-
γεται ὑποσιώπησις, ὅταν μίλλη τις
ἐπιφέρειν τραχύ τι καὶ λοιδορίας
ἐχόμενον, μὴ βέβηλαι δὲ διὰ τὸ
ἐπαχθὲς αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι'
αἰνιγμάτων σημαίνει· καὶ γὰρ ἐν-
ταῦθα βελομένοις λέγειν, ὅτι καὶ
ὁ μὲν καιρὸς πάντα ποιῶν, παροξύ-
ων ἡμᾶς ἐπὶ τὴν σωτηρίαν τῶν
πραγμάτων· ἡμεῖς δὲ θαυμάζομεν
καὶ ὁ προσέχομεν αὐτοῖς, ἀλλὰ
δίαις τε καὶ τρυφαῖς σχολάζομεν·
ὑποσιώπησις μὲν τὸτο, διὰ τὸ δυ-
σχερὲς ἐπὶ γὰρ δὲ, ἐκ οἷδ' ὅν τι-
νά μοι δοκῶμεν ἔχειν τρόπον πρὸς
αὐτά· διαφέρει δὲ τῆς ἀποσιώπη-
σις, ὅτι ἐκείνη μὲν πασιπῶς ἀ-
ποσιώπῃ τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ τὸ,
ὁ βέλομαι δὲ δυσχερὲς ἐπιπῶν· ἢ
δὲ ὑποσιώπησις, αἰνιτίζει τι, ὡς
ἐνταῦθα· εἴη ἂν ἔν τῷτο τὸ κῶ-
λον συμπέρασμα τῷ προομῳ,

116 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ἔκ οἷδ' ὅν τινά μοι δοκῶμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. Ἐσι δὴ, τάγ' ἐμοὶ δοκῶντα, ψηφίσασθαι μὲν ἤδη τὴν βοήθειαν, καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην, ὅπως ἐνθένδε βοηθήσῃε, καὶ μὴ πάθῃε ταυτόν, ὅπερ καὶ πρότερον· πρεσβείαν δὲ πέμπειν, ἥτις ταῦτ' ἐρεῖ, καὶ παρέσαι τοῖς πράγμασιν, ὥς ἔσι μάλιστα τῷτο θεός, μὴ πανῆργος ὢν, καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι, τὰ μὲν εἰκων, ἡνίκα ἂν τύχῃ, τὰ δ' ἀπειλῶν, (ἄξιόπιστος δ' ἂν εἰκότως φαίνοιτο) τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων, καὶ τὴν ἀπερσίαν τὴν

ἡμε-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κατασκευῆς ἔσης, τῷ, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φρονίσιζε.

Ἐσι δὴ] Ἀρχὴ τῶν κεφαλαίων ἐντεῦθεν· ἀρξάμενος δὲ τὸ συμφέρον τῷ δυνατῷ. Ἄλλως. Γνώμης ἀποφασίς· ἐπὶ δὲ ἐντεῦθεν ἀρχὴ καὶ εἰσβολὴ τῷ συμφέροντος.

τὴν ταχίστην] Ἀπὸ τῆς ταχέως ἐνθένδε] Εἰς τὴν Ὀλυθόν.

ὅπερ καὶ πρότερον·] Καί τοι γὰρ ὁμοίως περὶ τινῶν ἄλλων παραπρόσόντος, ἡμελιόκατε.

ταῦτ' ἐρεῖ] Ὅτι μέλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἐλθεῖν καὶ βοηθῆσαι ὑμῖν,

καὶ διὰ τῆς παρουσίας παραμυθήσεται αὐτοὶ, καὶ μὴ χάραν σχῇ ὁ Φίλιππος ἀπαλῆσαι αὐτοὺς, ἀπὸ ἐνέχυρον τῆς βοηθείας, ὑπαρχόντος αὐτοῖς ἐκείσε τῆς πρεσβείας.

καὶ παρέσαι] Ἦγουν, ἢ αὐτὸν ἄγγελος εἴη τῆς βοηθείας, καὶ βοηθός.

πανούργος] Φίλιππος.

εἰκων] Αὐτοῖς.

τρέψεται] Τὸ βεβαιεῖν τῶν Ὀλυθίων ἰδὲ λῶσαι, ὅτι καὶ μὴ βελομένης αὐτὸς τρέψεται καὶ παρασπάσεται· εἰληπταὶ δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν

ἡμέτεραν, τρέψῃται καὶ παρασπάσῃαί τι
τῶν ὅλων πραγμάτων.

γ. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεικῶς, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, τῶν δ' δυσμαχώτατον ἐστὶ τῶν
Φιλίππου πραγμάτων, καὶ βέλτιστον ὑμῖν.
Τὸ γὰρ εἶναι πάντων ἐκείνων, ἓνα ὄντα, κύριον
καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων, καὶ ἅμα στρατηγόν,
καὶ δεσπότην, καὶ ταμίαν, καὶ πανταρχὴ αὐ-
τὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι. πρὸς μὲν
τὸ τὰ τῷ πολέμῳ ταχὺ καὶ καλῶ καιρὸν
πράττεισθαι, πολλῶν προέχει· πρὸς δὲ
τὰς καλῶς ἀλλαγὰς, ἃς ἂν ἐκεῖνος ποιή-
σῃται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους, ἐναν-
τίως

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῶν καταφυγόντων εἰς τὰς βωμᾶς,
καὶ βία ἡ ἀποσπώμενων· ἢ ὡς,
ἐπὶ μέλους τινὸς σώματος, ἵνα
δείξῃ τὴν ἐνότητά των Ὀλυνθίων· τὸ
δὲ, τί, ἐπαύθη αὐτὶ τῷ μέγα κει-
ται· ὥσπερ τὸ, δύναμιν τινα κει-
τήμεθα· τὸ τινὰ γὰρ αὐτὶ τῷ μι-
γάλῃ.

ἀλλ' ἐπεικῶς] Τὸ ἐπεικῶς,
αὐτὶ τῷ πάντων καὶ λίαν.

δυσμαχώτατον] Διὰ τὴν παν-
ουργίαν.

καὶ βέλτιστον] Τῷ τοῦ σχῆμα
λέγειναι παρὰ προσδοκίαν, ὅταν τὸ

ἡ ἀποσπώμενων, ἦγαν.

αὐτὸ πρᾶγμα καὶ φοβερόν καὶ
συμφέρον ἦ.

πανταρχῇ] Ὅτε ἂν βεληθεῖν.
πρὸς μὲν τὸ τὰ] Ἐν μὲν γὰρ
ταῖς δημοκρατίαις, τῷ μὲν ἀρίστῳ
ὁ πόλεμος, τῷ δ' ἕκ· ὁ δὲ βα-
σιλεὺς εἰς ὃν, ἡνίκα ἂν βεληθεῖ
πολεμεῖν, οὐδένα τὸν ἐναντιούμενον
ἔχει.

ἐναντίως ἔχει] Αὐτὸ, φησὶ, τὸ
δυσμαχόν αὐτῷ καὶ δυσκαταγώ-
γιστον ἐναντιῶνται πρὸς τὸ γινέσθαι
αὐτῷ τὰς Ὀλυνθίους φίλως· εἴτ'
ἐπάγει τὴν αἰτίαν.

118 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

τίως ἔχει. Δῆλον γὰρ ἐστὶ τοῖς Ὀλυνθίοις, ὅτι νῦν εἰ περὶ δόξης, εἰδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμῶσι, ἀλλ' ἀνασάσεως καὶ ἀνδραποδισμῷ τῆς πατρίδος· καὶ ἴσασιν, ὅτι τ' Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τὰς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ Πυθναίων τὰς ὑποδεξαμένους. Καὶ ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς, ἄλλως τε καὶ ὁμορον χώραν ἔχωσι.

δ'. Ταῦτ' εἰ ἐγνωκότας ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθην-

Σ Χ Ο Λ Α Ι Α.

Δῆλον γὰρ ἐστὶν] Ἀντιστροφῇ. ὅτι νῦν] Οἶον εἰ περὶ τῇ ἡττῇ θῆναι μόνον αὐτὰς παρὰ Φιλίππου, ἀλλ' ὑπὲρ τῇ μὴ ἐκβαλεῖν ἐκείθεν καὶ ἀνδραποδισθῆναι, ὅ ἐστι, δόλης ποιῆσαι.

πολεμῶσιν] Οἱ Ὀλύνθιοι. ἀλλ' ἀνασάσεως] Ἦγεν, ὑπὲρ τῇ μὴ ἀνάστατον ὑπὸ τέττα γινίσθαι τὴν σφῶν πόλιν, καὶ δόλης αὐτῆς· τὸ γὰρ οἰκεῖον συμφέρον ἦτος ζῆτων, ταῦτα σπευδάσει ποιῆσαι.

καὶ ἴσασιν] 1 Ἀποδείκνυται τὰς Ὀλυνθίους μὴ πιστεύειν αὐτῷ μηδὲ βέλεισθαι προσδοῖναι αὐτῷ. Τί εἰ, ἅτε εἰσὶ τινες προδότες παρὰ τοῖς Ὀλυνθίοις, οἳ τινες αἱ ἱστορίαι ἴσονται προδοῦναι τὴν

πόλιν; ὡς εἰδὲ τέττα 3 ἐνδείχεται πείσασθαι· ἴσασιν γὰρ, ὅσα ἐποίησιν εἰς τὰς προδότης τῶν Ἀμφιπολιτῶν τὰς ἀνείστασας τὰς πόλεις· εἰσελθὼν γὰρ αὐτὸς πρῶτος ἐφόκεισε, λέγων, εἰ τῶν ἰδίων πολιτῶν ἐκ ἐφείσασθε, πόσω γε πλεονεκτήσει μελέει περὶ ἐμὲ ὑγερὸν γενήσεσθαι.

αὐτῷ] Τῷ Φιλίππῳ. καὶ Πυθναίων] Πύθνα, τὸ νῦν Κύτρως· Πύθνα, πόλις Μακεδονίας· αὕτη ἀπέστειλε τὴν ὑπακύνειν Φιλίππῳ, καὶ ἐγράτευσεν κατ' αὐτῆς· καὶ περὶ ταύτην τοιοῦτόν τι συνέβη· κατέκτισε γὰρ τινες προδότες αὐτῶν, εἴτα ὑγερὸν γινώσκεις ὡς ἐκ αὐτῶν φείσασθαι, ἔφυγον ἐπὶ τὸ Ἀμύντιον ἱερὸν τῷ πατρὶ αὐτῶν· κολακιστοὶ γὰρ αὐτὸν πρῶτον οἱ

1 Deest Ἀποδείκνυται. 2 Deest ἱστορίαι. 3 ἀνδείχεται ποιῆσαι.

Πυθ-

Ἀθηναῖοι, καὶ τ᾽ ἄλλ' ἃ προσήκει πάντα ἐνθυ-
 μεμένους, φημί δεῖν ἐθελῆσαι, καὶ παροξυν-
 θῆναι, καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν, εἴπερ
 πολε, καὶ νῦν· χρήματα εἰσφέροντας προ-
 θύμως, καὶ αὐτὰς ἐξιόντας, καὶ μηδὲν
 ἐλλείποντας. Οὐδὲ γὰρ λόγος, εἰδὲ σκῆ-
 ψις ἔθ' ὑμῖν τῷ μὴ τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθέ-
 λειν ὑπολείπεσθαι· νυνὶ γὰρ ὃ πάντες ἐ-
 θρυλλεῖτε, ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι
 δεῖ Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόμαλον· καὶ
 ταῦ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πυθαῖοι, ἰσθὲν αὐτῷ ἰποῖνσαι·
 ἄλλ' ἀναστήσας αὐτὰς ὄρεσις ἐπὶ
 τὸ μηδὲν ποιῆσαι, ἐξελεύσας ἀν-
 εἶλε.

Καὶ ὅπως] Εἰπὼν τὰ μερικὰ
 παραδείγματα, τῷ καθολικῷ τῆς
 γνώμης ταῦτα ἐπισφραγίζει.

ἄπιστοι] Ἐναντία γὰρ ἔστι· αἱ
 μὲν γὰρ ἐκ ἀρχοῦ ἔχουσιν, ἀλλ'
 ἔστι δημοκρατία· ἡ δὲ μοναρχίαν
 ἱπαγγίλλεται.

καὶ ὁμορον] Αὐτὸ γὰρ τὸ πλε-
 σιάζον τῷ τότε, ὥσπερ εἶπες, τὰ
 ἐκλήματα τίκεται.

Ταῦτ' ἔν] Κατασκευὴ τοῦ δι-
 κτου προοιμίου.

καὶ τ᾽ ἄλλ' ἃ προσήκει] Ὅσπερ
 ἂν εἰ ἔλεγε τὰ τῶν προγόνων δι-
 γήματα, ὅτι ἔθος εἶχον ἐκείνοι
 σκεῖν τὰς κινδυνεύοντας.

αὐτὰς ἐξιόντας] Τὰς Ἀθηναί-
 ος, καὶ μὴ ξενικῇ δυνάμει πιστεύ-
 ον· ταῦτα δὲ φησι τεχνικῶς, ἵνα
 εἰ συμβῇ ἡττηθῆναι, ἔχῃ ἀπολο-
 γίαν τὸ ἐλλεῖψαι τινα ἂν συνεβέ-
 λουσιν.

Οὐδὲ γὰρ λόγος] Λόγος ἡ ἀπο-
 λογία· σκῆψις δὲ ἡ πρόφρασις, ἡ
 ἀφορμή.

ἐθρυλλεῖτε] Πρῶτον μὲν τῷ σπι-
 λητικῷ πάλλας εἰς συγκάλαθισιν
 ἤγαγεν, ὡς αὐτὸς βάλῃ· δεύ-
 τερον δὲ, ἐθρυλλεῖτε εἰπὼν, τὴν τῆς
 μελαϊοῦς πρόφρασιν ἀνῆρκεν· εἰ
 γὰρ κρύφα, εἰδὲ ἐν ἀπαρρήτῳ περὶ
 τῆς ἰλίουμεν, ἀλλὰ πάντες βοῇ
 καὶ θορύβῳ χρώμενοι, τῆς Ὀλυν-
 θίους ἐσπεύδαζομεν ἰχθῆρας κατασῆ-
 ναι τῷ Φιλίππῳ· τοῦτο γὰρ τὸ
 ἐθρυλλεῖτο διαλεῖται.

ἀνί-

ταῦτα ὥς ἂν ὑμῖν μάλις συμφέροι.
 Εἰ μὲν γὰρ ὑφ' ὑμῶν πεισθέντες ἀνείλοντο
 τὸν πόλεμον, σφαλεροὶ σύμμαχοι, καὶ
 μέχρι τῆς ταῦτ' ἂν ἐγνωκότες ἦσαν
 ἴσως· ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν πρὸς αὐτὰς ἐγ-
 κλημάτων μισθοῖσι, βεβαίαν εἰκὸς τὴν
 ἔχθραν αὐτὰς ὑπὲρ ὧν φοβεῖσθαι καὶ
 πεπόνθασιν, ἔχειν. Οὐ δεῖ δὴ τοιῶτον,
 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παραπεπλωκότα
 καιρὸν ἀφεῖναι· εἰδὲ παθεῖν ταῦτό, ὅ-
 περ ἤδε πολλάκις πρότερον πεπόνθατε.
 Εἰ γὰρ, ὅθ' ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκό-
 τες, καὶ παρήσαν Ἀμφιπολιῶν Ἰέραξ,
 καὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀνείλοντο] Ἀντὶ τῆς ἀνέλαβον.
 Ὡς δὲ δὴ] Συζητήσας τὴν γνώ-
 μην τῶν Ὀλυνθίων, καὶ βεβαίως
 συμμαχοῦς ἀποδείξας, ἔρμαιον
 ποιεῖται τῶν Ἀθηναίων τὸ πρᾶγμα,
 καὶ καιρὸς τίνας εὐτυχίας καλεῖ·
 τὸ γὰρ παραπεπλωκότα, τῶν τυ-
 χαίων ἐστὶ καὶ τῶν ἐξ ἀπροσδοκήτου
 συμβαινόντων.

Εἰ γὰρ, ὅθ' ἤκομεν] Παροξύ-
 ναι βεβόημενος, ἀναμνησκει τῶν
 προτέρων, ἐν οἷς ἐξημιώθησαν μὴ
 χηρσάμενοι τοῖς καιροῖς· τὸ σχῆμα
 κατὰ συγγραφὴν. Θεβαῖοι πολέμει-

τες Λακεδαιμονίοις ἐν Λεύκτροις
 τῆς Βοιωτίας, νίκησαν αὐτὰς κα-
 τὰ πρᾶτος· ὅθεν καὶ εὐθὺς διεβήσαν
 ἐπὶ τῆς Εὐβοίας, ὡς δὴθεν βεβό-
 ηται ταύτην χειρᾶσθαι· τὸ δ'
 ἀληθές, ἵνα ταύτην λαβούσιν καὶ
 κατὰ τῶν Ἀθηναίων χωρήσωσιν·
 οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐξῆλθον Εὐβοεῦσι
 συμμαχίσοντες· καὶ συμβαλόντες,
 νίκησαν τέττες· ὥστε καὶ σπουδαῖς
 αὐτὰς διατεθῆναι ὑπὲρ τῶν πε-
 πλωκόντων, ἵνα λαβούσιν τέττες ἀ-
 ναχωρήσωσιν· ἐπανελθόντες δ' ἐκ
 τῆς μάχης, εὗρον ἐν ταῖς Ἀθήναις
 δύο

καὶ Στρατοκλῆς, ἐπὶ τῷ τῷ βῆμα, κελεύ-
 οντες ὑμᾶς ¹ ἐκπλεῖν, καὶ παραλαμβάνειν
 τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς
 καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν, ἥνπερ
 ὑπὲρ τῆς ² τῶν Εὐβοέων σωτηρίας· εἶχετ'
 ἂν Ἀμφίπολιν τότε, καὶ πάντων τῶν μετὰ
 ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμά-
 των. Καὶ πάλιν ἡνίκα Πύδνα, Ποτί-
 δαϊα, Μεθώνη, Παύσαϊ, τᾶλλα (ἵνα μὴ
 καθέκαστα λέγων διαλρίβω) πολιορκέ-
 μενα ἀπηγγέλλετο· εἰ τότε τέττων ἐνὶ τῷ
 πρώτῳ προθύμῳ, καὶ ὡς προσῆκεν, ἐβοη-
 θήσαμεν αὐτοί, ῥᾶονι καὶ πολὺ ταπεινο-
 τέρῳ

¹ πλεῖν. ² Deest τῶν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δύο πρίσσεις τῶν Ἰ Ἀμφιπολιῶν,
 Ἰέρακα καὶ Στρατοκλῆα, παρακα-
 λῶντας, ὥστε ἐξελθεῖν λαβεῖν τὴν
 Ἀμφίπολιν πολεμυμένην ὑπὸ Φί-
 λίππου.

κελεύοντες] Προβλεπόμενοι.
 εἶχετ' ἂν] Σχιζιάζοντος ὥσπερ
 καὶ ὀδυρομένης τὸ ῥῆμα, ὅτι διὰ
 βουθυμίαν μόνην τότε Ἀμφίπολιν
 ἀπώλισαν.

πραγμάτων] Ὡς ὑπὸ Φιλίππου

πεισθέντες.

Καὶ πάλιν] Ἐν τάχει καὶ ἄνιν
 συνδίσμῳ κατέλεξε τὰ χωρία,
 διδούς μὴ μέγαν κατὰ γήση τὸν
 Φίλιππον· τὰ δὲ λοιπὰ λίγῃς παρ-
 ηήσατο, διὰ τὸ μὴ φοβεῖσθαι τὸν
 δῆμον.

Πύδνα] Ἡ νῦν Βέρροια.

Ποτίδαϊα] Τὸ νῦν Κύττος.

πολιορκέμενα] Ὑπὸ Φιλίππου.

ἐν τῷ πρώτῳ] Ὡςπερ ἀντί-

Ἰ Ἀμφιπολιῶν, παρ.— Ἀμφίπολιν Στρατοκλῆα, πολ.

Q

π. π. π.

τέρω νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ.
 Νῦν δὲ τὸ μὲν παρὸν αἰεὶ προΐεμενοι, τὰ
 δὲ μέλλοντα αὐτόμαλα οἴομενοι σχήσειν
 καλῶς, καὶ ὑψήσαμεν, ὧ ἄνδρες Ἀθην-
 αῖοι, Φίλιππον ἡμεῖς, καὶ καλεσθήσαμεν
 τηλικῶτον, ἡλίκος ἔδεις πῶ βασιλεὺς
 γέγονε Μακεδονίας. Νυνὶ δὲ καιρὸς ἔχει.
 Τίς ἔτος; Ὁ τῶν Ὀλυνθίων αὐτόμαλος
 τῇ πόλει, ὃς ἔδενός ἐσιν ἐλάτλων τῶν
 ἱερώτερον ἐκείνων.

Ε. Καὶ ἔμοιγε δοκεῖ τις ἂν, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν
 Θεῶν ἡμῖν ὑπεργμένων καλασὰς, καίπερ
 ἔκ

ἱερώτερον.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πῶς ἂν λυεῖ ἵνα μὴ εἴπῃ ὁ Ἀθη-
 ναῖος, καὶ πῶς ἠδυνάμην τοσούτοις
 ἐν τῷ αὐτῷ βοηθῆσαι; ἐπάγει ὡς
 εἰ ἐνὶ μόνῳ τῷ πρώτῳ πρεθύμως
 ἐβοηθήσαμεν, ἔκ ἂν τῷ δευτέρῳ
 ἤψατο.

Νῦν ἂν ἐχρώμεθα] Τέτο ση-
 μαντικόν ἐστι τῆς Φιλίππου ταπει-
 νότητος· καθ' ὃν γὰρ ἐξουσίαν
 ἔχομεν ὅτι βεβλόμεθα πρᾶττεν,
 κατὰ τέτων τὸ χρῆσθαι λέγομεν,
 ὅτι τὰ δοκέοντα ἡμῖν ὑπεργῶσι.

τὰ δὲ μέλλοντα] Ὡς περ ὑπε-

γράφει καὶ χαρακτηρίζει ἡμῖν ἐν-
 ταῦθα τῶν ἀργῶν τε καὶ ραθυμῶν
 τὴν φύσιν. Αὐτόμαλα δὲ, ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τύχης τινός.

καὶ ὑψήσαμεν] Βεβαίαι διὰ
 τέτου δεῖξαι, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐστὶ καὶ
 ἡ αὐτὴν καθελεῖν διὰ τῆς σπε-
 δῆς, ὥς περ καὶ ἐν αὐταῖς ἐγένετο
 τὸ ποιῆσαι αὐτὸν μέγαν διὰ τῆς
 ραθυμίας.

ἔχει. Τίς ἔτος] Τινὲς τὸ τίς,
 κατ' ἐρώτησιν, τὸ δὲ ἔτος, κατὰ
 ἀπρίκτιστον λαμβάνουσιν· ἄλλοι δὲ
 τὸ

ἐκ ἐχόντων ὡς δεῖ πολλῶν, ὅμως με-
γάλην ἂν ἔχειν αὐτοῖς χάριν· εἰκότως.
Τὸ μὲν γὰρ πολλὰ ἀπολωλέκεναι κατὰ τὸν
πόλεμον, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις
θεῖη δικαίως· τὸ δὲ μήτε πάλαι τέττα
πεπονθέναι, πεφνηέναι τέ τινα ἡμῖν συμ-
μαχίαν τέττων ἀντίρροπον, ἂν βεβλώμε-
θα χρῆσθαι, τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐερ-
γέτημ' ἂν ἔγωγε θεῖην. Ἄλλ' οἶμαι,
παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρη-
μάτων κλήσεως· ἂν μὲν γὰρ ὅσα ἂν τις
λάβῃ, καὶ σώσῃ, μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ
τὴν χάριν· ἂν δ' ἀναλώσας λάβῃ, συν-
ανάλωσε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὸ τίς, ἰγκλιτικῶς λαμβάνουσιν.

Ὅρα δὲ πῶς ἀθυρίας αὐτὰς πλε-
ρώσας διὰ τὸ κατὰ λόγον τῶν ἀπεί-

λωλεκτότων χωρίων, πάλιν παρι-
μυθήσασθαι, διὰ τὸ εἰπεῖν, πάλιν
ἔχει καιρὸς, ὃ χείρων ἐκείνων.

ἐκείνων] Ὡς αὖτις ἔφη.

λογιστῆς] Λογιστὴν λέγει, οἷον εἰ
κριτὴν, ἵνα κρίνῃ τὰ παρὰ τῶν θεῶν
αὐτοῖς ὑπηρεγμένα, προδεδομένα
δὲ παρὰ τῆς αὐτῶν ἀμελείας.

ἐκ ἐχόντων] Διὰ τὴν ἡμῶν ῥα-
θυμίαν.

Τὸ μὲν γὰρ πολλὰ ἀπολωλε-

ναι] Τὸ σχῆμα παρίστωσις κατὰ
τὸν λόγον.

μήτε πάλαι] Ἦγεν, ἐν τοῖς
προτέραις χρόνοις ἀλλ' ὕστερον ἡνίκα
ἂν ἡμελήσαμεν.

συμμαχίαν] Τῶν θεῶν.

τέττων] Ὡς ἐβλώσαμεν ἀντά-
ξιοι· τὸ δὲ ἀντίρροποι, πρὸς γενικὴν·
τὸ δὲ ἰσόρροποι, πρὸς διδικήν.

Ἄλλ' οἶμαι] Παραβολή.

ἂν μὲν γὰρ] Ἀντιφρόνη, τὸ σχῆ-
μα κάλλος ποιητικόν.

ανάλωσε καὶ τὸ μεμνηῖσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. Καὶ περὶ τῶν πραγμάτων ἔτως οἱ μὴ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς, εἰδ', εἰ συνέβη τι παρὰ τῶν Θεῶν χρῆσθον, μνημονεύουσι. Πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προὔπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται. Διὸ καὶ σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φρονῆσαι, ἵνα ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι, τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα. Εἰ δὲ προησόμεθα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τέττες τὰς ἀνθρώπους, εἴτ' Ὀλυνθὸν ἐκεῖνος καλᾶσρέψεται. φρασάτω τις ἑμοῖ, τί τὸ κωλύον ἔτ' αὐτὸν

Σ Χ Ο Λ Ι Γ Α.

οἱ μὴ χρησάμ.] Ὡς περὶ ἡμεῖς. ἐκβὰν] Εἴτε χρῆσθον, εἴτε φαῦλον.

ἐπανορθωσάμενοι] Εἰς ἐπανόρθωσιν ἀγαγόντες, λέγω δὲ τὸ σπεῖδον καὶ φρονίδα τέττοις ποιῆσθαι, ὅπως, ἐξαρχῆς εἰς ἄκρον τῇ πόλει πεφυκός, νῦν ἡμελήθη· διὸ καὶ δεῖται ἐπανορθώσεως.

ἀποτριψώμεθα] Οἷον, ἐκαθάρωμεν καὶ ἀποπλύνωμεν ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κηλίδος, τῆς γενουμένης ἀκαθαρσίας περὶ τὴν ἐσθῆτα,

φρασάτω τις] Πάλιν τὸ ἀξιόπιστον φρόνημα τηρῶν, εἶπον ἑμοῖ, εἶοι, τῷ φιλοπόλει.

ὅπως βέλῃται] Εἰσφύμωας εἶπε τὰς Ἀθήνας, τῇ ὑποσιωπῇσι πάλιν χρῆσάμενος.

Μετὰ ταῦτα] Τὸ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶτα, καὶ αὐτίς, καὶ πάλιν, καὶ τὰ τοιαῦτα μόρια, βραδυνήτα δείκνυσιν· μιμεῖται γὰρ αἰεὶ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν καὶ διὰ τῆς λέξεως ὁ ῥήτωρ καὶ βαλθεῖς ὑπὸ τῆς

αὐτὸν ἔσαι βαδίζειν ὅποι βέλεται;

ς. Ἀράγε λογίζεταιί τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ τὸν τρόπον, δι' ὃν μέγας γέγονεν, ἀσθενὴς ὢν τὸ κατ' ἀρχὰς, Φίλιππος; Τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδναν, πάλιν Ποτίδαιαν, Μεθώνην αὖθις· εἴτα Θερμαλίας ἐπέβη. Μετὰ ταῦτα Φεράς, Παγασάς, Μαγνησίαν πάνθ' ὃν ἔβηλεο εὐτρεπίσας τρόπον, ὥχετ' εἰς Θράκην· εἴτ' ἐκεῖ τὰς μὲν ἐκβαλὼν, τὰς δὲ καλασῆσας τῶν βασιλέων, ἡσθένησε· πάλιν ραίσας, ἔκ ἐπὶ τὸ ραθυμεῖν ἀπέκλινεν, ἀλλ' εὐθὺς Ὀλυνθίοις ἐπεχείρησε.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῆλα δεῖξαι καὶ ἀσθένειαν ἔσαν ἐν τοῖς Φιλίππου πράγμασι, ὕπνιον καὶ τὸν λόγον ἐποίησε τῇ τῶν μορίων προσθήκῃ· τῇ μὲν γὰρ αὐξήσις τῇ Φιλίππου δυνάμει, ἣν ἔτω προαίγει, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Μεθώνην, Ἰλλυριοὺς Θερμακην· ἡ γὰρ συνέχεια τῶν ὀνομάτων, ἀκμὴν ἔχουσα, τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυνάμεως δείκνυσιν, ὥσπερ ἔκ ἀρχῆς τῷ χρόνῳ πρὸς τὰς τῶν πόλεων ἀλώσεις· τῇ δὲ ὑπὸ ἡμέραν

τος, τὸ προαγαγεῖν ὡς ἐν ἰστορίᾳ τὸν λόγοι, ὥστε καὶ ἡ δοκοῦσα τοῦ λόγου κακία, κρίναι τιὰ καλοῦσθαι, θαυμαστὸν δείκνυσιν τὸν ῥήτορα· τέχνης γὰρ ἐστὶν ἀκρίβεια, τὸ ἐπιγινώσκειν τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ τοῦτο προσήκει ποιεῖν.

ἐπέβη] Τὸ ἐπέβη καὶ ἐπιβαίνω, πρὸς γενικὴν τὸ δι' ἐπιβαλεῖν καὶ ἐπιβαλεῖν πρὸς δολικὴν.

ὥχετ' εἰς Θράκην] Ἐπερχομαι. πάλιν ραίσας] Οὐ τὸ ὑγιαίνει σημαί.

χείρησε. Τὰς δὲ ἐπ' Ἰλλυριῶς καὶ Παί-
 ονας αὐτῷ, καὶ πρὸς Ἀρύμδα, καὶ ὅποι-
 τις ἂν εἴποι, παραλείπω τραλείας. Τί
 ἔν, ἂν τις εἴποι, ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν;
 Ἵνα γνῶτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αἴ-
 σθησθε ἀμφοτέρω, καὶ τὸ προῖεσθαι καθ-
 ἑκαστον αἰεὶ τι τῶν πραγμάτων, ὡς ἀ-
 λυσιγελῆς· καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην· ἣ
 πρὸς ἅπαντας χρῆται, καὶ συζῇ Φίλιπ-
 πος· ὑφ' ἧς ἕκ ἑσιν ὅπως ἀγαπήσας
 τοῖς πεπραγμένοις, ἡσυχίαν σχήσει. Εἰ
 δ' ὁ μὲν, ὡς αἰεὶ τι μείζον τῶν ὑπαρ-
 χόντων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

σημαίνει, ἀλλ' ὥσπερ κυφώτερον
 ἔχον ἐκ τοῦ νοσήματος, ἵνα τὴν
 πολιτείαν δείξῃ τοῦ Μακεδόνα, καὶ
 τὸ μηδένα καιρὸν ἐθέλειν ἡσυχά-
 ζειν.

Ἰλλυριῶς·] Ἔθνη βάρβαρα περὶ
 Μακεδονίαν, ἵνα δείξῃ ὅτι ἐδὲ Βαρ-
 βάροι ἐφείσαστο Βάρβαρος ὦν.

πρὸς Ἀρύμδα·] Οὗτος βασι-
 λεὺς ἦν ἡ Μολωσσῶν, Ὀλυμπιάδος
 δὲ τῆς τοῦ Φιλίππου γυναικὸς δεῖος·
 ὅσοι δὲ οὗτοι ἐδὲ συγγενῶν φείδεαι,
 διὰ τὸ βέλεισθαι πάντων κρατεῖν ὁ
 Φίλιππος.

Τί ἔν, ἂν τις εἴποι,] Στίχοις
 εἰς τὸ, Τί ἔν, ἂν τις εἴποι, ἐπιφέ-

1 Μολωσσῶν.

ρῃσι ταῦτα λέγεις ἡμῖν. Τὸ σχῆμα
 αἰνυποφορά. Διαφέρει δὲ αἰνυπο-
 φορά, αἰνιθίσιας, καὶ αἰνιπτιπλοῦς·
 αἰνιπτιπλον μὲν γὰρ ἐστίν, ὅταν εἶδῃ
 ὡς ὅτι μέλλει αὐτῷ τι ἀντιπτεῖν
 ὡς ἀποπόν τι λέγουσι, καὶ ἵπανορ-
 θάσειαι ἑαυτὸν ἀπροσπονήτως, καὶ
 ὥσπερ λεληθότως· αἰνυποφορά δὲ,
 ὅταν μέρος μὲν ὥσπερ καταδέχη-
 ται τοῦ λεγομένου ὁ ἀκριαῖος, ἀμ-
 φιβάλλῃ δὲ περὶ τὸ λοιπόν· ὡς ἴ-
 ταῦθα, ὥσπερ τινὸς λέγουσι, ὅτι
 καλῶς μὲν λίσσῃ· ταῦτα γὰρ 2 ἔχειν
 τὸν Φίλιππον· ἀκαίρως δὲ ἐδὲ γὰρ
 εἰσῆλθες καταλέγειν ὑμῖν τὰ τοῦ
 Φιλίππου πράγματα, ἀλλὰ τί δι

2 ἔχει.

ποιῆσαι

χόνων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔσαι· ἡμεῖς
 δὲ, ὡς εὐδενὸς ἀντιληπτόν ἐρρωμένως τῶν
 πραγμάτων· σκοπεῖσθε, εἰς τί πόλλε ἐλ-
 πὶς ταῦτα τελευτήσῃ. Πρὸς Θεῶν, τίς
 ἔτι εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν, ὅστις ἀγνοεῖ, τὸν
 ἐκείθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα, ἂν ἀμε-
 λήσωμεν; Ἀλλὰ μὴν εἰ τῆτο γενήσεται,
 δέδοικα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τὸν
 αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥα-
 δίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις μικρὸν
 εὐπορήσαντες χρόνον, ὑςερον καὶ τῶν ἀρ-
 χαίων ἀπέσκησαν· ἔτω καὶ ἡμεῖς ἂν
 ἐπὶ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ποιῆται περὶ Ὀλυνθον· ἐπάγει ὅτι
 καὶ ταῦτα χρήσιμά ἐστι πρὸς τὴν
 παρούσαν ὑπόθεσιν· ἀντίθεσις δὲ,
 ὅταν ἀπὸ τινος κεφαλαιῶν ὁμα-
 ται, οἷον ἀπὸ δικαίης, ἢ συμφέρον-
 τος, ἢ τινος τῶν τοιούτων· ἵνα δὲ
 μὴ προσκορῇ τὸν λόγον ἐργάζηται,
 ἀποτάδην λέγων, ἐπάγει τινα ἡδυ-
 νην διὰ τῆς πλάσιως τοῦ προσώπου
 τοῦ ἀντιλεγούλου καὶ ἵνα, ὥσπερ
 ἀπαιτῆμενος καὶ ἀναγκαζόμενος
 παρ' ἄλλου, καὶ ἐκ αὐτοῦ, ἐπι-
 φέρει δοκῇ τὴν ἐπιλήψεσιν.

ἀγαπήσας· Ἀρκισθεῖς.

τίς ἔτι εὐήθης· Τεχνικῶς τοῦ-
 το ἡρώτησι, ἵνα ἕκαστος φεύγων

τὸ κατὰ φύσιν αὐτοῦ ἄνοιαν,
 συνομολογήσῃ τῷ ῥήτορι, ὡς ἀληθῆ
 λέγουσι.

ἐκείθεν] Ἐκ τῆς Ὀλυνθοῦ.

πόλεμον] Ἀντὶ προσώπου πρῶ-
 γμα ἔλαβεν· ἐ γὰρ εἶπεν, ἐλεύσει-
 ται οἱ πολέμοι καθ' ἡμῶν, ἀλλ' ὁ
 πόλεμος. Σύνηθης δὲ τοῦτο καὶ
 Θεκυδίδῃ ποιεῖν, καὶ μεταλαμβάνειν,
 ἢ ἀντὶ προσώπου πρῶγμα, ἢ
 πρόσωπα πάλιν ἀντὶ πραγμάτων·
 αἱ γὰρ τοιαῦτα τῶν λέξεων ἐνακ-
 λαβαί καὶνοπρέπειαν τῷ λόγῳ παρ-
 ἔχουσι.

τῶν ἀρχαίων] Ἦτοι τῶν ἐν χρέ-
 ρων· ἀρχαία γὰρ τὰ ἐνέχυρά καὶ
 τὰς

ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρῥαθυμηκότες, καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖντες, πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὧν ἐκ ἡβηλόμεθα, ὑστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.

Ζ. Τὸ μὲν ἔν ἐπιμιᾶν, ἴσως φῆσαι τις ἂν ῥάδιον, καὶ παντὸς εἶναι· τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ,τι δεῖ πράττειν ἀποφαινεσθαι, τῷτ' εἶναι συμβέλει. Ἐγὼ δὲ ἐκ ἀγνοῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷθ', ὅτι

πολ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὰς ὑποθήκας ἐν πολλοῖς ὁ Δημοσθένης εἶπει. Τινὲς δὲ ἐξηγῶνται αὐτὸ, ἐκ ἐπὶ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν δανειζομένων, λίγαίτινες, πολλάκις τοῖς παθόντοισι αὐτὴ ἐργηλικῶν χρῆσθαι τῆς Ἀθηναίων· καὶ λέγουσιν ἀρχαῖα αὐτὰ τὰ κεφάλαια· μὴ δυνάμενοι γὰρ, φασί, ἀποδοῖναι πολλὰς τόκους, ὑστερον οἱ χρεωστῆς φεύγουσι· καὶ ὅτως οἱ δανεισάμενοι μετὰ τῶν τόκων καὶ τὰ κεφάλαια ἀπολλύουσιν.

ἐπὶ πολλῷ] Ἀντὶ τῷ, ἐπὶ πολλῷ τόκῳ· ἵνα τοκοὺς λάβωμεν, τὴν ἀργίαν καὶ ραθυμίαν· κεφάλαιοι δὲ, αὐτὴν τὴν πόλιν.

ἐρῥαθυμηκότες] Οὐχ ὁπλῶς ἡμιληκότες· ἐ γὰρ τὸτο σημαίνει ἡ λήξις· ἀλλὰ μᾶλλον τὴν αἰεσιν καὶ τὴν ἐν ἡδονῇ διαγωγὴν.

εἰς ἀνάγκην] Σύνηθες τῷ ῥήτορι, τῶν μὲν λυπηρῶν καὶ αὐτὸν μέλιχρῶτα δεικνύειν, τῶν δὲ ἀγαθῶν τὴν αἰσῶσαν ὁλόκληρον ἀπονέμειν τῇ πόλει· καὶ δυνάσθαι τὸτο πολλὴν αὐτῷ παρὰ τῶν ἀκροατῶν κατασκευάζειν τὴν εὐνοίαν.

Τὸ μὲν ἐν ἐπιμιᾶν] Μικρὸν τὸ προσίμιον, ἐκ τοῦ δυνατὸς καὶ συμφέροντος· μέλιων γὰρ ἐφ' ἑτερον κεφάλαιον, ἐ πασιπλοῦς ἰδιόζων, τὸ προσίμιον ἔλαβειν, ἵνα μὴ καθάπερ ἐσχισμένον ὁ λόγος φαίνεται, τὴν μὲν ἀρχὴν ποιησάμενος, ἐξ ὧν λέγων ἱπαύσατο, λέγων δὲ, τῷ συμφέροντος· τὸ δὲ ἐνθύμημα, καὶ τὴν ἐπαγωγὴν, ἐκ τῷ δυνατῷ· διὸ καὶ τὸ προσίμιον ἔλαβει· Διαφέρει δὲ τὰ τῶν κεφαλαίων προσίμια, τῶν ἐν αὐταῖς ταῖς ἀρχαῖς· ὅτι

ἰ. ἰδιόζων τὸ πρ.

ἐκείνου

πολλάκις ὑμεῖς, ἔ τὰς αἰτίους, ἀλλὰ
τὰς ὑσάτας περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόν-
τας, ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, ἂν τι μὴ κατὰ γνώ-
μην ἐκβῇ· ἔ μὴν οἶμαί γε δεῖν, τὴν
ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοπεῖν, ὑποσεῖλασθαι,
περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἡγῶμαι. Φημί
δὴ διχῇ βοηθηέον εἶναι τοῖς πράγμα-
σιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυν-
θίοις σώζειν, καὶ τὰς τῆτο ποιήσονται
ἐραλῶντας ἐκπέμπειν· καὶ τῷ τὴν ἐκείνῃ
χώραν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐκεῖνα μὲν τῷ παντὶ λόγῳ χώραν
δίδωσι, καὶ σπερματικὴν ἔχει τὴν
δύναμιν τῶν διόλων λέγεσθαι μελ-
λότων· τὰ δὲ τῶν κεφαλαίων, αὐ-
τὰ μόνᾳ θεραπεύει τὰ λυπηλὰ
τὸ κεφάλαιον. Τὸ δὲ ὡς περὶ ἐξ ἀν-
τιθέσεως εἰληφθαι τὸ προοιμιον, ἔ
παριέδοξον· τὸ γὰρ ἐν μέσῳ λόγῳ
κεῖσθαι, πιστοῖναι τί καὶ ἰαγνῶν
ἔχειν τὸν λόγον. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ
ἐπιτίμησις, τῷ συμφέροντι προσή-
κει· ἐπιτίμῃσιν δὲ αὐτὸ εἶπεν, ἀλλ'
ἔ λοιδορίαν· τὸ μὲν γὰρ ὑβρίζει,
παντὶ ῥάδιον· τὸ δὲ ἐπιτιμᾶν, ὅπερ
ἐστὶ καθήκοντος· καὶ ἰ περὶ τῷ λυσι-
τελεῖντος, ἐπὶ τιμῇ τῶν ἀκρόντων
λέγουσιν, ἔ παντός ἐστιν, ἀλλὰ
μόνον τῷ σκοπεῖν τὸ λυσιτε-
λεῖν τῶν ἀκρόντων. Ἄλλως Ἀντί-

θεῖς ἀπὸ τῆ δικαίης, οἷον, ἀλλ'
ἔ δικαίᾳ ποιεῖς, ἔ Δημόσθεις,
μόνον ἐπιτιμῶν ἡμῖν, ὅπερ παλὸς
ἀνθρώπου ἐστὶ· μὴ μῖντοι συμβου-
λεύειν, ὅπερ ἐστὶ ῥήτορος. Ἰστέον
δὲ, ὅτι ἐκ αὐτοῦ ἐπηγάγει τὴν λύσιν,
ἀλλ' ὕστερον ἐν μέσῳ θεῖς, καὶ εἰπὼν,
ὅπερ ἐφορεῖτο, ἵνα διὰ τῆτο ὡς
περὶ προδιρρωσθῇ τὴν μέλλουσαν
συμβολήν.

ὑποσεῖλασθαι] ὑποκρίσασθαι.

Φημί δὴ] Τὸν τρόπον τῆς βοή-
θειας εἰσπνεῖται. Ἐστὶ δὲ ὅτος τῷ
δυνατῷ κεφαλαίῳ· πᾶσά γὰρ καὶ
τρόπων ἐξέτασις, ἐπὶ τὸ δυνατὸν
ἔχει τὴν ἀναφορὰν· ἐν τέτοις γὰρ
δείκνυται, πῶς ἐστὶ ἐραλῶν τῶν
ἀντιπάλων. Ἐπειδὴ δὲ οἶδε τὰς
Ἀθηναίους πολλῇ διδουμένους ῥα-

1 Defunt περὶ τῶ.

R

θυμῶς

χώραν κακῶς ποιεῖν, καὶ τριήρεσι καὶ
 στρατιώταις ἑτέροις. Εἰ δὲ θαλέρῃ τέτων
 ὀλιγωρήσῃ· ὁκνῶ μὴ μάταιος ὑμῖν ἢ
 στρατεία γένηται. Εἴτε γὰρ ὑμῶν τὴν ἐκεί-
 νη κακῶς ποιοῦντων, ὑπομείνας τῆτο,
 Ὀλυνθον παραστήσεται, ῥαδίως ἐπὶ τὴν
 οἰκείαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται, εἴτε βοηθη-
 σάντων μόνον ὑμῶν εἰς Ὀλυνθον· ἀκιν-
 δύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι, προσκαθε-
 δεῖται, καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι,
 ἰ καὶ περιέσαι τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκη-
 μένων. Δεῖ δὴ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν
 βοή-

1 Deest καί.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

θυμία, προΐναι αὐτοῖς δύο βοη-
 θείας, ἵνα καὶ τὴν μίαν ποιήσωσιν.

ὁκνῶ] Φοβέμαι.

μάταιος] Ἀπικὸν τὸ, μάταιος
 ἢ στρατεία.

ὑπομείνας] Οἰκεία ἡ λέξις· ὑπο-
 μεῖναι γὰρ λέγει ἀντὶ τῆ καρτερεῖν,
 ὅταν ἴδωμεν τὰ οἰκεία· ἰ κακῶς πά-
 σχουσι. Τὸ δὲ παραστήσεται, χειρώ-
 σεται. Στιχίον δὲ ἐληλυθα, ἢ ἢ,
 ὑπομείνας καὶ ἰάσας τὴν παλῖδα
 αὐτὴ κακῶς πάσχουσαν, παραστή-
 σεται ἢ τασάτω Ὀλυνθον· καὶ εὐ-
 χερῶς ἐλθὼν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὥς

1 Deest κακῶς.

λαβὼν τὴν Ὀλυνθίαν πρὸς συμμα-
 χίαν, ἀμυνεῖται ἡμᾶς ἐκείνῃ.

περιέσαι] Ὅρα πῶς 2 ἐπὶ τῶν
 αὐτῶν πόλεων εἰπὼν, ὅτι εὐχερῶς αὐ-
 τὰς ἐλάμβανεν, ἐπὶ τῆς Ὀλυνθῆς
 εἶπε τὸ δυσχερὲς, διὰ τὴν ἐκείνῃ, τῷ
 χρόνῳ περιέσαι, τὸ δυνατὸν Ὀλυν-
 θίοις παραγματούμενος.

Περὶ δὲ χρημάτων] Μιλερχίται
 ἐπὶ τὸ δυνατὸν κεφάλαιον· μερίζει
 δὲ τῆτο εἰς δύο, εἴς τε χρημάτων
 εὐπορίαν, καὶ ἀνδρῶν δύναμιν.

ὥς βέβησθε] Πάλιν ὑποσιωπή-
 σαι ἐχρήσατο, ἀντὶ τῆ εἰπεῖν, εἰς

2 ἢ τῷ ἄ. πόλει.

τὰς

βοήθειαν εἶναι. Καὶ περὶ μὲν τῆς βοη-
θείας ταῦτα γινώσκω.

ἦ. Περὶ δὲ χρημάτων πόρε, ἔσιν,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρήματα ὑμῖν.
ἔσιν, ὅσα ἐδενὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων,
στρατιωτικά· ταῦτα δὲ ὑμεῖς ἔτως, ὡς
βέλεσθε, λαμβάνετε. Εἰ μὲν ἔν ταῦ-
τα τοῖς στρατευομένοις ἀποδώσειε· ἐδενὸς
ὑμῖν προσδεῖ πόρε· εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ·
μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τῷ πόρε.
Τί ἔν, ἂν τις εἴποι, σὺ γράφεις ταῦτ'
εἶναι στρατιωτικά; Μὰ Δί, ἔκ ἔγωγε.
Ἐγώ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὰς θείας καὶ πανηγύρεις αὐτὰ
λαμβάνει.

ἀποδώσει,] Καλῶς εἶπε τὸ ἀπο-
δώσει, καὶ ἔχι δώσει· ἀποδίδωσι
γὰρ τις τὸ ἀλλότριον ἐκείνῳ, ἔ-
οιδεν ὃν τὸ πρᾶγμα· ὥς ταῦτα,
φησὶν, ἔκ ἔσιν ὑμέτερα, ἀλλὰ τῶν
στρατιωτῶν οἰκεία.

προσδεῖ. — πόρε.] Ἐνδεῖσθαι
μὲν ἐστὶ τὸ παντελῶς μὴ ἔχειν· προσ-
δεῖσθαι δὲ, τὸ ἔχειν μὲν μέρος, ἔτι δὲ
δεῖσθαι πρὸς τὸ τέλειον. Φησὶν ἔν,
ὅτι εἰ μὲν ἀποδώσειε τὰ χρήματα,
ἔ μέλλειε προσδεῖσθαι διὰ τὸ ἀρ-

κύνως ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ-
σθαι. Εἴτα ἐπιπρὸς ἡμᾶς ἵσταται
ἔχει, ὡς ἔστ' καὶ ἄλλα ἐκτὸς τῶν
στρατιωτῶν, ἃ λαμβάνουσιν, ὀλίγων
προσδεῖσθαι, ἐπὶ γὰρ τὸ μᾶλλον
δὲ παντὸς ἐνδεῖ τὸ πόρε· ὡς εἰ
μὴ ἀποδῶλε τὰ στρατιωτικά, παντελῶς
ἀπορήσομεν.

Τί ἔν; (ἂν τις εἴποι.)] Ἀιθυπο-
φορὰ πάλιν. Σὺ, φησὶ, γράφεις
τὰ στρατιωτικά εἶναι στρατιωτικά; Εἴτα
λέει, ὅτι συμβαλεῖται μὲν. ἔ γρά-
φω δὲ, τὸν κίνδυνον εἰδὼς, καὶ τὸν
Εὐρέως νόμον μὴ ἀγνοῶν.

Deest τῷ.

R 2

Ἐγώ

Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγῆμαι, στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι, καὶ ταύτ' εἶναι στρατιωτικά· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι, τὴν αὐτὴν τῷ τε λαμβάνειν, καὶ τῷ ποιεῖν τὰ δεόντα. Ὑμεῖς δὲ ἔτω πῶς ἄνευ πραγμάτων λαμβάνετε εἰς τὰς ἐορτάς. Ἐσι δὲ λοιπὸν, οἶμαι, πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέη, πολλά· ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. Δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων ἔδεν εἰς γενέσθαι τῶν δεόντων. Λέγουσι δὲ καὶ ἄλλος τινὰς ἄλλοι πόρους, ὧν ἔλεσθε, ὅσις ὑμῖν

Σ Χ Ο Α Ι Α.

Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγῆμαι] Ἐγὼ μὲν γὰρ, φησὶν, εἰς τὰς στρατιώτας 1 δεῖν ἀναλωθῆναι φημι· ὑμεῖς δὲ εἰς τὰς ἐορτάς λαμβάνετε.

κατασκευασθῆναι] Ὡς πανελῶς ἐπαλλοτριωθέντος τῷ στρατιωτικῷ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, κατασκευασθῆναι εἶπεν, ὡς ἐπὶ κλημάτων πανελῶς διαφθαλεῖν. Ἀπὸ τῷ ποιούμενῳ δὲ εἶπε τὸ ποιεῖν.

στρατιωτικά] Οὐ γὰρ ἔχετε, ὅθεν ἄλλοθεν αὐτὰς μισθώσῃ.

σύνταξιν] Σύλλαξις, ἐστὶ δύο πραγμάτων ὥσπερ ἑνώσις. Εἶθ' αὖτις οἱ παλαιοί, ἐπειδὴν τὴν ἀσφαφὲς 2 οἶσται λέγειν, διὰ τῆς ἐπαγωγῆς αὐτὸ λύειν, ὥσπερ καὶ ὁ Ποιητὴς εἰπὼν, 3 Κύμβαχος, ἐπὶ ἡγα-

γεν, ἐπὶ βρεγμόν τε καὶ ἄμης καὶ πάλιν εἰπὼν, 4 Ἐντροπαλιζόμενος, ἔφη, γόνυ γυνὸς ἀμείβων· ἔτω καὶ ὁ ῥήτωρ εἰπὼν, σύνταξις, ἐπήγαγε τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δεόντα.

τὰ δεόντα] Νῦν γὰρ εἰς δέας λαμβάνουσι· ἢ δεόντως λαμβάνετε· εἰς δὲ τὸ στρατεύειν δοθέντα, δεόντως δοθήσεται.

Ἐσι δὲ λοιπὸν] Οὐδὲν ἔτι, φησὶν, ὑπολείπεται, εἰ μὴ βέλησθε τὰ χρήματα τοῖς στρατιώταις ἀποδῆναι, ἢ εἰσφέρειν ὑμᾶς ἀπὸ τῶν ἰδίων ὑσιῶν. Οὐχ ὀρίζει δὲ τὴν ποσότητα, ἵνα μὴ λυπηρὸς δόξη, ἀλλὰ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν ἀνάγκην ἐποίησεν ὀρίσσειν.

3 Deest εἶν. 2 οἶσμιθα.

3 Κύμβαχος. 4 Εντρο.

εἰς

ὑμῖν ἂν συμφέρειν δοκῇ, καὶ ἕως ἐς και-
ρὸς, ἀνῆλάβεσθε τῶν πραγμάτων.

Δ'. Ἀξίον δὲ ἐνθυμηθῆναι καὶ λογι-
σασθαι τὰ πράγματα, ἐν ᾧ καθέστηκε
νυκτὶ τὰ τῷ Φίλιππῳ. Οὔτε γὰρ, (ὡς
δοκεῖ, καὶ φήσεί τις ἂν, μὴ σκοπῶν ἀ-
κριβῶς, εὐπρεπῶς,) εἰδ' ἂν ὡς κάλλιστα
αὐτῷ, τὰ παρόντ' ἔχῃ. ἔτ' ἂν ἐξήνεγκε
τὸν πόλεμόν ποτε τῷτον ἐκεῖνος, εἰ πο-
λεμεῖν ᾤκηθῃ δεήσειν αὐτόν. ἀλλ' ὡς
ἐπιὼν, ἅπαντα τότε ἤλπιζε τὰ πράγ-
ματα

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

εἰσφέρειν] Εἰ μὴ τὰ θεωρικὰ Μακεδόνας· μὴ ἔχων γὰρ δεῖξαι

τραίηωτικά ποιήσει. δι' δὲ χρημάτων] Ὡς εἰ ἔλεγεν, τὴν Ἀθηναίων δυνατὴν, καθὼς 2 πολλὰ ἀπώλειαν, τεχνικῶς ἐκ τῷ ἐναλίην πειράται κατασκευάσαι, εἴτε πολλῶν, εἴτε ὀλίγων δεῖσθαι, ὅτι δύναται τὴν Φιλίππου δύναμιν καθελεῖν. ἢ ἐν τῷ σαφρονεῖν; Αἰγόμεν δὲ, ὅτι πρὸς τὸ προκείμενον εἴπειν, ἥτοι τὸν πόλεμον· αἰεὶ γὰρ ὁ πόλεμος χρημάτων δεῖται.

ἔδαν ἰσι γενέσθαι] Εἴποι ἂν τις, Τί ἐν; καὶ ἐν τῷ εὐχεσθαι διόμεθα χρημάτων; ἢ ἐν τῷ σαφρονεῖν; Αἰγόμεν δὲ, ὅτι πρὸς τὸ προκείμενον εἴπειν, ἥτοι τὸν πόλεμον· αἰεὶ γὰρ ὁ πόλεμος χρημάτων δεῖται. ἀντιλάβεσθε] Αἴσασθε.

Ἀξίον δὲ ἐνθυμηθῆναι] Πληρώ-
φας τὸ ἐν μέρος τῷ δυνατῷ, τὰτ' ἰσι τὸ τῆς πόλεως, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ ἴτερον μέρος ἀλήλυθε, τὸ τῷ

1 πάντες.

Μακεδόνας· μὴ ἔχων γὰρ δεῖξαι τὴν Ἀθηναίων δυνατὴν, καθὼς 2 πολλὰ ἀπώλειαν, τεχνικῶς ἐκ τῷ ἐναλίην πειράται κατασκευάσαι, ὅτι δύναται τὴν Φιλίππου δύναμιν καθελεῖν.

Οὔτε γὰρ, ὡς δοκεῖ.] Οὐχ ἔ-
τως αὐτῷ ἔχει τὰ πράγματα εὐπρεπῶς, ἀλλ' ὡς τις νομίζει κάλλιστα.

τὰ παρόντα] Ἦγεν τὰ ἐν τῇ Ὀλυνθῷ.

Τὸν πόλεμον] Πρὸς τὴν Ὀλυν-
θίαν.

αὐτόν.] Τὸν πόλεμον.
τὰ πράγματα] Τὰ τῶν Ὀλυν-
θίων ἐκ μόνης τῆς θείας ἀναιρή-
σισθαι.

2 πολλὰς.

καὶ τὰ

μᾶλα ἀναιρήσεσθαι, κατὰ δῖέψευσαι. Τῷ-
το δὴ πρῶτον αὐτὸν ταρατῖει, παρὰ γνῶ-
μην γεγονὸς, καὶ πολλὴν ἀθυμίαν αὐ-
τῷ παρέχει. Εἴτα τὰ τῶν Θετταλῶν.
Τὰῦτα γὰρ ἄπισα μὲν ἦν ὅπως φύσει,
καὶ αἰεὶ, πᾶσιν ἀνθρώποις· κομιδῇ δ' ὥσ-
περ ἦν, καὶ ἔσι νῦν τέτῳ. Καὶ γὰρ Πα-
γασὰς ἀπαιλεῖν αὐτὸν εἰσὶν ἐψηφισμένοι·
καὶ Μαγνησίαν κεκωλύκασι τειχίζειν. Ἡ-
κρον δ' ἔγωγέ τινων, ὥς ἐδὲ τὰς λι-
μένους, καὶ τὰς ἀγορὰς ἔτι ὥσοιεν αὐ-
τῷ

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

[κατὰ δῖέψευσαι] Καὶ εἴτα διέ-
ψευται τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς προσ-
δοκίας· ἰδὲ γὰρ πολέμῳ αὐτῷ
παρὰ τὴν αὐτῷ προσδοκίαν.

[Εἴτα] Οὐκ εἶπεν, οἱ Θετταλοὶ,
ἀλλὰ τὰ Θετταλῶν πράγματα,
ἵνα λίγη τὴν ἀπίσταν, καὶ δηλώσῃ
ὅτι αἱ συζῶσι αὐτῇ.

[τὰ τῶν Θετταλῶν]. Ταρατῖει αὐ-
τόν. Πράγματι δὲ ἀντὶ προσώπου
ἐχρήσατο.

[Καὶ γὰρ Παγασὰς] Ἡ ἱστορία
ἔτις· Ἀλέας, ἀπὸγονός τις τῷ
Ἡρακλῆϊ, Θετταλός, ἐτυράνησε
Θετταλῶν· εἴτα καὶ οἱ τότε παῖ-
δες. Μὴ φέροντες ἔν τὴν τυραν-
νίδα οἱ Θετταλοὶ, καὶ ἀπορῆτες

τί δεῖ ποιεῖν, μετεπέμφαντο εἰς
συμμαχίαν τὸν Φίλιππον. Εἴτα
ἰλθὼν ἐκεῖνος, ἐξέβαλε τὸς Ἀλι-
άδας ἐκ τῆς τυραννίδος. καὶ ὑπὲρ
τέτῳ χάριν αὐτῷ ὁμολογῆτες
οἱ Θετταλοὶ, διδόνάσιν αὐτῷ νέμισ-
θαι Παγασὰς, καὶ τὰ χρήματα
τὰ ἐκ τῶν λιμένων καὶ τῆς ἀγορᾶς.
Ἀπιοὶ δὲ Θετταλοὶ ἐνομήσθησαν,
ἢ διὰ τὸ τὸν Ἰάσονα, Θετταλὸν
εἶναι, ἅπτερον ἐφθῆναι περὶ τὴν Μή-
δαν· ἢ ὅτι ἐν τῷ Πελοποννησια-
κῷ πολέμῳ, ἐν αὐτῇ τῇ παρα-
τάξει ἀπὸ Ἀθηναίων πρὸς Λακί-
δαίμονος μετελάξατο, ὥς φησὶν ὁ
Θουκυδίδης. Ἡ δὲ Μαγνησία, χώ-
ρα τις ἦν πηλοποννησιακῆς ὑπὸ

τῷ καρπῆσθαι· τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν ἀπὸ τέτων δέοι διοικεῖν, ὃ Φίλιππον λαμβάνειν. Ἄν δὲ τέτων ἀποσερῇ τῶν χρημάτων, εἰς σενὸν κομιδὴ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. Ἀλλὰ μὴν τὸν γε Παίονα, καὶ τὸν Ἰλλύριον, καὶ ἀπλῶς τέττες ἅπαντας, ἡγεῖσθαι χρὴ αὐτονόμους ἥδιον ἄν, καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους εἶναι. Καὶ γὰρ αἰήθεις τῷ καλᾷ κέειν τινός εἰσὶ, καὶ ἄνθρωπος ὑβριστής, ὥς φασι· καὶ μὰ Δί' ὕδεν

ἄπισον

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἥκος αὐτοῖς. Ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος αὐτῇ. Χαριζόμενος ἄν τοῖς Θετταλοῖς ὁ Φίλιππος, ταύτην αὐτοῖς κατεδωκόσασθαι ἀποστήσαν αὐτῶν· μετὰ δὲ ταῦτα φέροντος ἀκούσθησιν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῶν Μαγνητῶν, ἵνα μὴ καὶ δεύτερον ἀποσώσῃ· τὸ δὲ ἀληθές, κατ' αὐτῶν Θετταλῶν. Οἱ δὲ γνόντες αὐτὸ τέτο, ἐκώλυσαν αὐτὸν τειχιζέειν.

ἀπὸ τέτων] Ἦγεν, ἀπὸ τῶν ἐξ αὐτῶν προσόδων.

τοῖς ξένοις] Καὶ γὰρ ὁ μόνον Μακεδόσιν, ἀλλὰ καὶ ξένοις ἐχρήστο πρὸς τὴν στρατείαν.

Ἀλλὰ μὴν τὸν γε] Δείξας αὐτῷ τὸ ἀσθενὲς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, βήλῃται καὶ ἀπὸ τῶν Βαρβαρῶν τὸ ὅμοιον ἐργάσασθαι· καὶ δι' αὐτῆς δὲ τῆς λέξεως ἠντίκεισε τὴν δύναμιν· ὃ γὰρ εἶπε πληθυντικῶς, ἀλλ' ἐνικῶς, Παίονα καὶ τὸν Ἰλλύριον, ἥδιον ἄν] Παίονες καὶ Ἰλλυριοὶ κατ' ἀνάγκην ὑπήκουον, καὶ ἀλλὰ τινὰ τῶν ἐθνῶν.

Καὶ γὰρ αἰήθεις] Δεῖ προσέχειν τῇ λέξει· ὃ γὰρ εἶπεν ἀκέραιον μόνον, ἀλλὰ καλᾷ κέειν, ὅπερ ἐστὶ πᾶν ὑπακούειν, ὥστε καὶ δούλους κομίζεσθαι. Ὁ δὲ Φίλιππος, φησὶν, ὑβριστής καὶ ἐπαχθής.

ἄπισον

ἄπιστον ἴσως. Τό γάρ εὖ πράττειν παρὰ
τὴν ἀξίαν, ἀφορμὴ τῇ κακῶς φρονεῖν
τοῖς ἀνοήτοις γίνεσθαι. Διόπερ πολλάκις
δοκεῖ τὸ φυλάξαι τὰγαθὰ, τῇ κήσασθαι
χαλεπώτερον εἶναι. Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἀκαιρίαν τὴν
ἐκείνῃ καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας, ἐτοί-
μως συνάρασθαι τὰ πράγματα, καὶ πρεσ-
βευομένους ἐφ' ᾧ δεῖ, καὶ τραυνομένους
αὐτῶς,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἄπιστον] Αὐτὸν εἶναι τοῦτον.
Τὸ γὰρ εὖ πράττειν] Γνωμικὴ
περίοδος, ἣ καὶ δικυλός. Ἐπειδὴ,
φησὶ, οἱ παρ' ἀξίαν εὐτυχεῖς, ἢ
δύνανται φυλάξαι τὴν εὐτυχίαν
διὰ τὸ ποιητὸν τῆς γνώμης, δίδω-
κασιν ἀφορμὴν τῇ λίγῃ, ὅτι δυσ-
χερὲς ἐστὶ τὸ φυλάξαι μᾶλλον, ἢ περ
κήσασθαι· ὅπερ ἐκ ἐστὶν ἀληθές.
τὸ φυλάξαι] Ἦγεν, τηρῆσαι
ὡσαύτως ἔχειν, καὶ μὴ μείσασθαι
εἰς κακίαν.

τὰγαθὰ] Τὰ ἐπιχρόνια τινί.
Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς] Παραβολὴ ἀπὸ
τῷ ἴσθ. Πληρώσας τὴν ἐξέτασιν
τῇ δυνατῇ, καὶ σαθρὸν ἀποδεί-
ξας τὸν Φίλιππον παλαιχόθεν, εἰς
προτροπὴν μείλῃσθαι. Διενήνοχε δὲ
προτροπὴ συμβουλῆς, ὅτι ἐν μὲν
ταῖς συμβουλαῖς, καὶ τὸ ἀγαθόν,
ὑπὲρ ἢ συμβουλευόμενι, ἀμφισβή-
τησιν ἔχει, καὶ ὁ τρόπος, δι' ᾧ ἂν

περιγενοίμεθα τῶν χρησίων, ἀν-
τιρρήσιν ἐπιδέχεται· ἐν δὲ ταῖς προ-
τροπαῖς καὶ τὸ ἀγαθὸν προδήλον,
καὶ ὁ τρόπος. Δεῖ δὲ γινώσκειν,
ὅτι ἐπιπλέκειαι τοῖς εἶδεσι τήτοις
τὰ ἀλλήλων· καὶ συμβουλευτικὰ ἐν
προτροπαῖς, καὶ τετακτικὸν ἐν σύμ-
βουλαις προτροπικὰ. Ἐκ δὲ τῇ
πλεονάζοντι ἐν τῇ ὑποθέσει, χρὴ
τὸ εἶδος τῇ λόγῳ γνωρίζειν.

συνάρασθαι] Ἔδει μὲν εἰπεῖν
συναρασθαι τοῖς πράγμασι, ἀλλ'
Ἀττικῶς εἶπεν. Ἡ δὲ σύνταξις, ὡς
εἰ ἔλεγε, σὺν τῇ τύχῃ ἀγωνίζεσθαι,
ἐφ' ᾧ δεῖ χωρία. Ἔστι δὲ μονόκυ-
λός σχοινίου περιόδος, ἐν ὑπερ-
βαλῶ σχηματισθεῖσα· τὸ σχῆμα δὲ
ἐπιλήμνησις. Τὸ δὲ συνάρασθαι, συλ-
λαβεῖν καὶ ἀρπάσαι, συνάψασθαι.
πρεσβευομένους] Πρεσβεύεσθαι,
φησὶν, ἐπὶ τῶς ἀγνοήτας τοῦ
Φίλιππου, ἵνα διδάξωσιν αὐτῶς
μὴ

αὐτὰς· καὶ παροξύνοντάς τὰς ἄλλας ἅπ-
αντας· λογιζομένους, εἰ Φίλιππος λά-
βοι καθ' ἡμῶν τοιῦτον καιρὸν, καὶ πόλε-
μος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ· πῶς ἂν
αὐτὸν οἴεσθε ἐτοίμως ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν;
Εἴτ' ἔκ αἰσχύνεσθε, εἰ, μὴδ' ἂν πάθοιτ'
ἂν, εἰ δύναιτ' ἐκεῖνος, ταῦτα ποιῆσαι
καιρὸν ἔχοντες, ἢ τολμήσειε;

ί. Ἐτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
μηδὲ

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

μὴ πειθεῖν αὐτῶ· ἐπὶ δὲ τῶν εἰ-
δότην μιν, φοβεμένων δι, τῷ ἀγ-
γίλλεσθαι ὑμᾶς ὅτι γαλιεύεσθε,
ἵνα παροξυνθῶσιν εἰς τὸ μηκέτι δι-
δίνειν αὐτόν.

λαβοὶ καθ' ἡμῶν] Ταῦτον
καιρὸν, οἷος νῦν ἡμῖν ἐστὶ κατ' ἐκ-
είνην· καὶ πόλεμος γένοιτο πρὸς
τῇ χώρᾳ, τῇ ἡμέτέρῳ, καθάπερ
νῦν τῇ ἐκείνῃ· ἢ γὰρ Ὀλυνθος γεί-
των αὐτῶ· ἰὰν τοιαῦται, φησὶν,
αὐτῷ προσγένοιτο πελλαὶ εὐπο-
ρίαι, οἷαι νῦν ἡμῖν, καὶ πάλιν, εἰ
πόλεμον τινα σχοίημεν ὁμῶς, ὡς
αὐτὸς νῦν ἔσχει τὸν τῇ Ὀλύθῃ γει-
νιάζοντα.

Εἴτ' ἔκ αἰσχύνεσθε] Ἡ περίοδος
ἐπιμιμητικὴ, ἢ ἐν μονόκωλῳ
φησὶν Ἑρμογένης. Ἀσαφὲς δ' εἶ-
ναι δοκεῖ τὸ χωρίον· ἀδελφὸν γὰρ
τινὶ χρὴ προσπῆμαι τὰ ταῦτα
ποιῆσαι· πῶτεροι τοῖς Ἀθηναίοις,

ἢ τῷ Φιλίππῳ· δοκεῖ γὰρ ἰφ' ἐκεί-
νων ἀρμόζειν. Χρὴ ἔν ἐπὶ τῶν
τοιούτων ἀσαφῶν καὶ ἱπαμφολιρίζειν
δοκούντων, ἐκ τῶ τίλλας ἐπὶ τὴν
ἀρχὴν ἀνέειναι· λυθίσται γὰρ ἔ-
ως ἡ ἀσάφεια· οἶον, ἐπὶ τῷ παρ-
όντος· εὐθὺς κάτωθεν ἀρξάμενος
λέγει. ἢ τολμήσειε; καιρὸν ἔχοντες;
πάντα ποιῆσαι ἢ πάθοιτε ἂν; εἰ
δύναίτο ἐκεῖνος; τὸ γὰρ πρότερον
ἐπ' ἀμφολέγων λήγισθαι δοκῶν, νῦν
ἰφάνη περὶ τῶν Ἀθηναίων εἰρη-
μίον.

εἰ μὴδ' ἂν πάθοιτ' ἂν] Τὸ μὴ
περίσσει· ἢ τὸ εἰ μὴ, εἰς τὸ, ἢ
τολμήσειε.

Ἐτι τοίνυν] Μιλάεσσι; ἐπὶ τῷ
ἀναγκαῖον· Ὡς περὶ δὲ τὸ συμφέ-
ρον εἰς δύο τέμνεσθαι φαίνεται, εἰς τὴν
αὐτὸ τὸ συμφέρον, καὶ τὸ ἀναγ-
καῖον· οὕτω καὶ τὸ δυνατὸν, εἰς
τὴν αὐτὸ τὸ δυνατόν ἁπλῶς, καὶ
τὴν

μηδὲ τῶν ὑμᾶς λανθανέτω, ὅτι νῦν αἵρε-
 σίς ἐστὶν ὑμῖν, πότερον ὑμᾶς ἐκεῖ χρή
 πολεμεῖν, ἢ παρ' ὑμῖν ἐκείνον. Ἐὰν μὲν
 γὰρ ἀνέλεχθαι τὰ τῶν Ὀλυνθίων, ὑμεῖς ἐκεῖ
 πολεμήσετε, καὶ τὴν ἐκείνῃ κακῶς ποιή-
 σετε, τὴν ὑπάρχουσαν, καὶ τὴν οἰκείαν
 ταύτην ἀδεῶς καρπόμενοι· ἂν δ' ἐκ-
 εῖνα Φίλιππος λάβῃ, τίς αὐτὸν ἔτε κω-
 λύσει δεῦρο βαδίζειν; Θηβαῖοι; Μή-
 λισιαν πικρὸν εἰπεῖν ἦ, καὶ συνεισβαλῶσιν
 ἐτοίμως. Ἀλλὰ Φωκεῖς; Οἱ τὴν οἰ-
 κείαν ἔχ' οἷοί τε ὄντες φυλάττειν, ἐὰν μὴ
 βοηθήσῃτε ὑμεῖς. Ἡ ἄλλος τις; ἄλλ',
 ὦ τᾶν, ἔχ' ἐβλήσεται. Τῶν ἀποπωμάτων
 μὲν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τὸ ῥάδιον, καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον·
 ὅπερ ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ νῦν ἐξε-
 τάξισθαι φάμεν· δίδωσι γὰρ τοῖς
 Ἀθηναίοις αἵρεσιν, πᾶν χρὴ πολε-
 μεῖν καὶ τὸν μὲν ἐν Μακεδονίᾳ πό-
 λεμον εὐκολον δείκνυσιν· τὸν δὲ ἐπὶ
 τῇ Ἀττικῇ, χαλεπὸν καὶ φοβερόν.
 τὴν ὑπάρχουσαν] Ἦγεν, ἡμι-
 τίραν.

Μή λισιαν] Φιδοῦμαι ἐξώθεν.

συνεισβαλῶσιν] 1 Ὡς πολέμιοι
 ἐισιλεύσονται εἰς τὴν 2 χώραν.

Ἀλλ', ὦ τᾶν] Αἰθυποφορὰ σο-
 φιστική· ἢ λύσις ἐκ τιμωρίων.
 Τὸ δὲ, ὦ τᾶν, δύο μέρη λογι-
 εῖσιν· ὡ καὶ ἰταῖ, ὅ ἴσιν, ὡ ἰταῖρι.
 ἔχ' ἐβλήσεται] Ὁ Φίλιππος
 δεικνύει.

εἰ ἂν νῦν] Τὸ ἐφ' ὑμᾶς ἰλθεῖν.
 ὅπως ἐκλαθεῖ] Ὅτι ἔρχομαι
 1 Οἱ. 2 πόλιν.

ἐπὶ

μὲν τ' ἂν εἴη, εἰ ἂν νῦν ἄνοιαν ὀφλισκά-
νων ὅμως ἐκλαλεῖ, ταῦτα δυνθεῖς μὴ
πράξει. Ἀλλὰ μὴν ἡλίκα γ' ἐς τὰ
διάφορα, ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν, εἰδὲ
λόγῳ προσδεῖν ἡγεῖμαι. Εἰ γὰρ ὑμᾶς
δεήσειεν αὐτὸς τριάκοντα ἡμέρας μόνας
ἔξω γενέσθαι, καὶ ὅσα ἀνάγκη, στρατοπέδῳ
χρωμένους, τῶν ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν,
μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ πολεμίας λέγω,
πλέον ἂν οἶμαι, ζημιωθῆναι τὰς γεωρ-
γικὰς ὑμῶν, ἢ ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ
τῆς πόλεμον δεδαπάνηται. Εἰ δὲ δὴ πό-
λεμος τις ἦξει, πόσα χρὴ νομίσαι ζημι-
ωθήσεσθαι; Καὶ πρόσσεθ' ἢ ὕβρις· καὶ ἔτι ἢ
τῶν

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

ἐπὶ τῇ Ἀττικῇ. Ἄρα ἴαν δυνθῆ
ταῦτα ποιῆσαι, ἢ πράξει; Ζημι-
τίον δὲ, πῶς ἐν τοῖς αἰῶσι δεινὸν αἰ-
τὸν καλίστας, καὶ εἰδὸτα χρῆσασθαι
πράγμασιν, ἐνταῦθα μωρὸν ἀπει-
καλί. Λέγομεν, ὅτι ἀπὸ πολλῆς
ἐπιθυμίας τῇ βάλισθαι αὐτὸν ἐπὶ
τῇ Ἀττικῇ ἐλθεῖν, ποιεῖ αὐτὸν
μὴ δυνάμενον ἐαυτὸν καλᾶσχιῦν,
ἀλλὰ τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐκλίγῃ.
εἰδὲ λόγῳ] Οὐ δεῖ γὰρ, φη-
σὶ, τὰ ὁμολογούμενα καλᾶσκειν

ζῆιν· καὶ δύο κακῶν προκειμένων
(κακὸν γὰρ ὁ πόλεμος) αἰρεῖται τὸ
ἥτιον.

ἔξω γενέσθαι] Οὐχ ἀπλῶς ἔξω
τῆς πόλεως· ἀλλ' ἔξω τῆς χώρας ἐν
τῇ Μακεδονίᾳ.

γεωργικὰς] Οὐχ ἀπλῶς τὰς
σκαπτικὰς τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὰς
κεκλημένους ἀγροὺς.

τὸν πρὸ τῆς πόλεμος] Τὸν περὶ
Ἀμφίπολιν φησιν, εἰς ὃν χίλια
διακῶσια τάλαντα ἀνηλώθη.

τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ, ὑδεμιάς ἐλάτ-
των ζημία, τοῖς γε σώφροσι.

ιά. Πάντα δὴ ταῦτα· δεῖ συνιδόντας,
ἅπαντας βοηθεῖν, καὶ ἀπωθεῖν ἐκεῖσε
τὸν πόλεμον· τῆς μὲν εὐπόρου, ἢ ὑπὲρ
τῶν πολλῶν, ὧν, καλῶς ποιῶντες, ἔχου-
σι, μικρὰ ἀναλίσκοντες, τὰ λοιπὰ καρ-
πῶνται ἀδεῶς, τῆς δ' ἐν ἡλικίᾳ, ἵνα τὴν
τῆς πολεμεῖν ἐμπειρίαν ἐν τῇ τῆς Φιλίππου
χώρα κλησάμενοι, φοβεροὶ φύλακες τῆς
οἰκείας ἀκεραίᾳ γένωνται· τῆς δὲ λέγον-
τας,, ἢ αἱ τῶν πεπολιευμένων αὐτοῖς
εὐθύναι ῥάδιαι γένωνται. Ὡς ὅποι' ἅτ'
ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα, τοῖστοι
κρίται

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

προσιεσθ'] Τῇ ζημίᾳ περιφρί-
ησις.

σώφροσι] Τοῖς συνλοῖς, τοῖς
σώζουσι τὴν φρόνησιν.

Πάντα δὴ ταῦτα] Ἐπὶ τοῦτον ὁ ἐ-
πίλογος. Ἐκ τῆς συμφέροντος κε-
φαλαιῆς τῆς ἐπιλόγου ἐληφί· δεῖ
γὰρ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν αἰεὶ καὶ τῶν συν-
επτικῶν, τὰς ἀνακεφαλαιώσεις καὶ
τῆς ἐπιλόγου λαμβάνειν.

ἐμῇσι] Εἰς τὴν Μακεδονίαν.

τῆς δ' ἐν ἡλικίᾳ] Τῆς δυνα-
μῆς ὅπλα φέρειν καὶ μάχισθαι,
τῆς νεότητος· ἡλικία γὰρ ἐξαιρέ-
τως ἐπὶ τῶν νεώτερον ἐν αὐτῇ γὰρ
πάντα πρᾶττεν δυνάμιθα· τῆς
δὲ ἔξω τῆς ἡλικίας, ἥτοι τῆς γέ-
ροντας,

τῆς δὲ λέγοντας] Ἦτοι, τῆς
ρήτορας.

εὐθύναι] Ἀπολογία καὶ κρίσις
φαιρὰ καὶ κάλλισται γίνονται.
αὐτοῖς]

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Γ. 141

κρίλαι καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἔ-
σεσθε. Χρησὰ δὲ εἶη παντὸς εἴνεκα.

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

αὐτοῖς] Τοῖς λίγυσι. Φησὶ, χρητὰ, καὶ προβαίη καλῶς
Χρησὰ δὲ εἶη,] Εὐχὴν προσί- διὰ πάσης, οἷον, διὰ τῆς πλεσί-
θησι τῇ συμβολῇ, οἷον, εἴθι γίνωσκο, υς, τὸς νύς, τὸς ῥήτορας.

LIBANII

LIBANII ARGUMENTUM

IN

PHILIPPUM

ORATIONIS I.

ATHENIENSES, cum bellum infeliciter contra Philippum gererent, in concionem conveniunt desperabundi: Orator igitur et erigere abjectos animos conatur (neque enim esse mirum, si in tantâ socordiâ victi sint) et quâ ratione bellum rectissimè administrarent, docet. Jubet autem geminas copias comparari: alteras majores urbanas, quæ domi maneant, in omnem eventum paratæ; alteras minores, quæ militibus peregrinis constent, permittæ civibus, et eum exercitum non Athenis manere, neque ex urbe opem conferre jubet; sed circa Macedoniam versari, belligerantem continenter: ne flatu Etesiarum Philippus observato, aut etiam hieme, cum Athenis in Macedoniam navigari non possit, rem aggrediatur, et per absentiam Atheniensium omnia obtineat: sed exercitum, qui cum eo dimicet, vicinum potius ei esse oportere censet.

Aliud

Aliud ARGUMENTUM

E X

TOURRELLO.

DEMOSTHENES, triginta annos natus, primam contra Philipppum Orationem habuit; Archonte Aristodemo, regni Philippi anno nono, Olympiadis autem centesimæ septimæ primo. Philipppo, sub initio ejus regni, obstiterant Athenienses; Argæumque, qui cum eo de summâ rerum certabat, strenue adjuverant. Vicit Philipppus, pacem tamen cum iis, ut erat versutus, missis legatis ultro iniit: sive ut novum imperium stabiliret, sive ut in eo proferendo felicius procederet. Igitur initium cepit ab Illyriis et Pæonibus subjugandis; deinde loca plurima, diversasque regiones, quæ Macedoniæ erant confines, quæque adeo plurimum ei conducebant, occupavit. Brevi ejus victoriæ commodum locum obtulere iis consiliis exequendis, quæ contra Græciam meditabatur: Thessali eum advocabant, ut a tyrannis eos liberaret;isque, sub liberatoris nomine, ipsum quod sustulisse visus est in eos imperium exercuit. Eorum oppidis in ditionem suam receptis, facilem inde atque opportunam in Phocenses invadendi occasionem arripuit; hoc maxime prætextu, quod
Thessa-

Theſſalorum hoſtes eſſent, Athenienſibus verò amicitia conjunctiſſimi. Bellum itaque iis indixit; annoque hanc orationem præcedente magno eos prælio ſuperavit. Hâc victoriâ elatus eos ſubjugandi ſpem cepit; adque Thermopylas proſectus eſt, quâ unicus patet tranſitus ex Theſſaliâ in Phocidem euntibus. Athenienſes, audito ejus itinere, quod quò tenderet cum ipſis tum Græcis omnibus erat pertimeſcendum, ad anguſtias Thermopylarum confluxerunt; iisque opportuno tempore occupatis, Philippo, ne in Græciam tranſiret, viam obſtruxere. Periculi tam magni, a quo recens liberati ſunt, memoria uſque animis inhærebat; utque rebus ſuis vel adhuc diffiderent, effecit. Demoſthenes, hâc eorum diſpoſitione uſus, vivam iis imaginem depingit imminentis periculi quod iis effrænata Philippi ambitio minitatur, quamque maturè cauto opus ſit in animos ſtudet ingerere. Quando igitur, ob rapidum Philippi progreſſum, armorumque ejus ſucceſſum, Athenienſes tantum non desperarent; primum animos iis addere aggreditur Orator; unicam calamitatum cauſam eorum ignaviam eſſe dicens; deinde belli gerendi rationem proponit, aptam ſanè cum eorum negligentia corrigendâ, tum ipſi infortuniorem fonti et origini auferendâ, atque adeo ſpei faciendâ melioris in poſterum fortunæ. Ejus ſumma eò redit, ut duos colligant exercitus; quorum unus, iſque major, ex civibus ſolis conflatus, ſemper in procinctu ſtet, ad defendendam Atticam; alter minor, quique partim civibus, par-

tim peregrinis constet, circa Macedoniae confinia sine ullâ intercapedine volitet, hostem observet, vexet, atque ex propinquo aggrediatur; ne, absentibus Atheniensibus, quum aut anni tempestas aut venti impediant quo minus in ejus regnum classe applicent, liberè consilia capiat, nulloque negotio exequatur quicquid aggredi in animum induxerit. Quod ad Chronologiam attinet, in eo quodd primam Philippicam ante Olynthiacas ponam, de communi opinione discedo: nequis tamen singularia me affectare idè existimet; quum optimos duces secutus fuerim, Dionysium nempe Halicarnassensem, et Diodorum Siculum. Rationes in Notis reddentur; ubi hujusce Orationes ordinem validissimis insuper, ni fallor, conjecturis stabilivimus.

DEMOSTHENIS

PHILIPPICA I.

I. **S**I de novâ aliquâ re dicere proposi-
tum esset, Athenienses continens me,
dum plurimi eorum quibus mos est
sententiam suam aperuissent, si quid
mihi ab illis dictum placuisset, quievissem;
sin minus, tum et ipse quæ sentio conatus
essem fari. Quoniam vero ita accidit, ut
quibus illi de rebus jam ante sæpenumerò
dixerunt, hæ nunc in deliberationem vo-
centur, arbitror me, quamvis primus ad di-
cendum surrexerim, jure tamen veniam nac-
tutum esse. Si enim superiori tempore bene
isti consulissent, novo jam consilio haud
opus esset.

II. **PRIMUM** igitur, Athenienses, non est
de præsentibus rebus, ne si vehementer af-
flictæ esse videantur, desperandum vobis. Nam
quod in eis ex præterito tempore est pessi-
mum, id ipsum est ad ea quæ restant opti-
mum. Quid igitur hoc est? Vestrâ nimirum,
Athenienses, factum esse socordiâ et officii
neglectu ut res nostræ sint adversæ. Nam
si, vobis omnia quæ decuit agentibus, res ita
se haberent, ne spes quidem reliqua esset fo-
re eas aliquandò meliores. Deinde cogitan-
dum,

dum, id quod et ex aliorum famâ discitis, et ipsi ex memoriâ vestrâ scitis, quantâ aliquandô potentiâ præditis Lacedæmoniis, idque non ita olim, quam præclarè, atque ut vos decebat (nihil hujus Reipublicæ dignitati alienum admisistis, verum) pro communi Græciæ libertate bellum contra illos sustinuisistis. Quorsum vero hæc dico? Ut perspicere possitis, Athenienses, atque animadvertere, neque præcaventibus vobis quicquam esse formidabile, neque si negligentes sitis, tale quid quale vos vultis eventurum esse; exemplis utentes, potentiâ quæ tum fuit Lacedæmoniorum, quam, rebus vestris animos applicando, superâstis; et hujus, quæ nunc est, insolentiâ, propter quam æstuamus, eo quod nihil eorum quæ oportuit curavimus.

III. Quod si quis vestrûm, Athenienses, Philippum pœnè inexpugnabilem esse arbitretur, considerans cum multitudinem copiarum quæ nunc illi competunt, tum omnia præsidia urbi nostræ periisse; rectè sanè existimat. Idem tamen hoc cogitet, fuisse aliquando in nostrâ potestate Pydnam, Potidæam, Methonam, et omnem illam undique adjacentem regionem. Plurimas etiam, quæ cum illo nunc sunt, gentes suis legibus ac liberas vixisse, vobisque maluisse, quam illi, amicitia conjungi. Si igitur Philippus in hâc tum opinione fuisset, difficile esse bellum gerere cum Atheniensibus, qui tales arces ad

ditionem ipsius oppugnandam haberent, quum esset ipse sociis destitutus, nihil, eorum quæ nunc fecit, egisset; neque tantam potentiam esset consecutus. Sed hoc, Athenienses, præclare ille novit, hæc loca omnia esse belli præmia, in medio posita; naturam etiam ita ferre, ut præsentibus cedant que sunt absentium, et volentibus labores ac pericula adire quæ sunt negligentium. Hac ille sententiâ usus, omnia subegit et tenet, alia ut bello capta quis teneat, alia societatibus atque amicitiiis sibi devincens. Etenim cum his societatem inire, atque his adhærere, volunt omnes, quos instructos esse vident, et ea quæ oportet agere paratos.

IV. Si igitur vos etiam, Athenienses, hoc animo esse nunc velitis, quando quidem prius non fuistis; et unusquisque vestrûm, quibus in rebus debet et potest Reipublicæ se utilem præstare omni omisâ dissimulatione, aliquid navare sit paratus; nimirum, qui dives est, tributa conferre, qui vero in ætate est bello aptâ, militare, denique ut uno verbo simpliciterque dicam, si ad vos ipsos redire volueritis, et defieritis quisque vestrûm sperare nihil se futurum esse, alium verò pro ipso omnia esse gesturum, *tum* et quæ habetis, Deo volente, retinebitis, et quæ per negligentiam sunt amissa recuperabitis, pœnasque de illo sumetis. Neque enim existimetis, illi tanquam Deo cuidam, præsentem ejus fortunam immobiliter fixam esse in perpetuum: est enim qui illum
odit,

odit, quique metuit, quique invidet, etiam ex iis qui jam illi amicissimi esse videntur: et profectò omnia, quæcunque in aliis quibusvis hominibus reperiuntur, hæc in iis etiam qui cum illo sunt inesse existimandum est. Hæc verò omnia præ metu nunc se abscondunt, cum nullum habeant confugium, propter vestram tarditatem, et socordiam, quam vobis jam esse abjiciendam dico. Videtis enim rem, Athenienses, quò protervitatis evasit homo, qui ne quidem optionem vobis dat aut belli gerendi, aut otium agendi, sed minitatu, et superbis, ut fama est, sermonibus utitur; neque adduci potest ut, quæ jam subegit retinens, his acquiescat; sed perpetuò quid amplius molitur, et circum undique cunctantes vos, atque sedentes, velut indagine cingit.

V. QUANDO igitur, Athenienses, quando quæ oportet facietis? Ubi aliquid acciderit? Ubi credo necessitas aliqua fuerit? De præsentī igitur rerum statu quæ vobis opinio esse debet? Ego enim arbitror, liberis hominibus maximam esse necessitatem, ex rebus gestis susceptum dedecus. Num vultis, quæso, circumcursitantes alius alium percontari in foro, diciturne aliquid novi? Quid enim magis novum fieri potest, quam hominem Macedonem Athenienses bello subigere, Græciæque *pro suo libitu* res administrare? Mortuusne est Philippus? Non per Jovem: atqui ægro-

ægrota. Quid verò hoc vestrà interest? Etsi enim moriatur ille, brevi vos alium Philip-pum *vobis* facietis, si animos rebus *vestris* hoc modo adhibeatis. Neque enim is suis tantum viribus crevit, quantum nostrâ negligentiâ. Itaque si quid ei acciderit, vobisque Fortuna faverit, quæ semper melius nos *curavit*, quam curamus ipsi, atque hoc effectum reddiderit; scitote quòd, si in propinquo fitis, rebus turbatis omnibus imminentes, ita ut voletis eas administrare poteritis; ut vero nunc vobis est, ne quidem si tempora Amphipolim vobis traderent, accipere *eam* possetis, vestris et apparatusibus et sententiis fluctuantes.

VI. OPORTERE igitur omnes paratos esse quæ *in singulos* conveniunt ultro facere, tanquam scientibus vobis atque persuasis, diutius dicendo non immoror. Rationem verò apparatus, quem talibus vos negotiis liberaturum esse putem, et magnitudinem quantam *esse oportet*, ac rationes pecuniæ comparandæ quasnam, cæteraque quomodo mihi optimè atque celerrimè videntur instruenda, continuo conabar dicere: *hoc* tantillum vos precatus; postquam omnia audieritis, judicate; nec quæ ego *dicturus sum* anticipate, neque, si cui initio videar novum apparatus dicere, res a me procrastinari *is* idèò existimet. Etenim qui illico atque hodie *rem geri debere* dicunt, non maxime ad utilitatem loquuntur; (neque enim

enim quæ jam nobis contigerunt auxiliis nunc missis defendere possemus) verum quisquis ostenderit, qualis apparatus *qui a vobis comparatus fuerit*, quantusque, et unde *sustentatus* durare poterit, quoad aut bellum persuasi finiverimus, aut hostes superaverimus. Ita enim, nullis in posterum injuriis lacestemur. Ego igitur hæc dicere me posse arbitror, non impediens si quis alius pollicetur aliquid. Promissum igitur adeò magnum: ipsa verò res in examen jam veniet, judices autem vos eritis.

VII. PRIMUM igitur, Athenienses, triremes quinquaginta instrui oportere dico; deinde vos eo animo esse, ut, siquid opus fuerit, ipsis in eas conscendentibus sit navigandum. Præterea, dimidiæ equitum parti triremes hippagogas, atque *alia* navigia sufficientia ornari jubeo. Hæc equidem censeo præstò esse oportere, contra repentinas ejus e suâ regione expeditiones, ad Thermopylas, et Cheronesium, atque Olynthum, nec non quò libet. Namque opus est, hoc in ejus animum subire, vos ex immodicâ hâc negligentia, sicut ad Eubœam, et priùs aliquando, ut ferunt, ad Haliartum, et postremò nuper ad Thermopylas, fortasse erupturos. Non omnino, tametsi non feceritis, ut ego faciendum esse dico, fuerit *hoc* contemnendum: ut vel præmetu, si scierit paratos esse vos (certò enim sciet: sunt enim, sunt apud vos ipsos, qui de

de omnibus rebus eum certiore faciant, plures quam expedit) otium agat; vel, his despectis, incautus opprimatur: nihilo obstante quo minus in ejus regnum, si per occasionem licuerit, navigetis.

VIII. Hic igitur sunt, quæ a vobis decerni oportere dico, quæque ut instruantur convenire arbitror. Præter hæc, copias aliquas, Athenienses, in procinctu habendas censeo, quæ continenter belligerent, et illum infestent ne mihi *quis dicat* decies mille, neque vicies mille peregrinos; neque conductitios illos exercitus; eas volo copias, quæ civibus constent: quæ, si vos unum, si plures, si illum, si quemcunque ducem creaveritis, ei pareant, et sequantur; et his commeatum curari jubeo. Quæ autem erunt hæc copiarum, et quantæ, et unde commeatum habituræ sint, et quomodo hæc facere possitis, ego dicam, et horum singula seorsum explicabo. Peregrinos dico (neque id feceritis, quod sæpe vobis nocuit, dum minora putatis omnia quam oporteat, et maxima in decretis suspicientes, cum ad rem ventum est, ne parva quidem facitis, sed ubi parva feceritis et comparaveritis, illis adjicite, si minora videbuntur) dico igitur universos milites esse oportere, bis mille. Ex his, Athenienses oportere esse dico quingentos, e quacunque illi deligendi vobis ætate videbuntur, qui certum tempus militent; non longum illud, sed quantum commodum esse
vide-

videbitur, ut subinde aliis alii succedant, reliquos peregrinos esse jubeo: et cum his equites ducentos, quorum quinquaginta sint Athenienses minimùm, eodem quo pedites modo militaturi, et hippagines quibus hi utantur. Esto: quid ad hæc amplius? Celeres triremes decem: opus enim nobis est, cum ille classẽ habeat, etiam velocibus triremibus, ut tutò copiæ navigent.

IX. UNDE igitur hæ alentur? Ego et hoc dicam, et ostendam, postquam, cur tantulas copias satis esse putem, et cives militare jubeam, docuero: tantulas, Athenienses, propterea quòd nobis nunc exercitum parare non licet, qui collatis signis cum eo dimicet; sed latrocinari est necesse, et hæc gerendi belli ratione utendum primùm. Quare nec immensas eas (nec enim stipendia et commeatus suppetunt) nec prorsus exiguas esse oportet. Cives autem adesse, et navigare unà propterea jubeo, quòd priùs etiam aliquando audio peregrinum aluisse Corinthi militem *nostram* urbem, cui Polystratus præfuerit, et Iphicrates et Chabrias, et alii quidam, et vosmetipsos unà militasse: et ut additione cognovi, peregrini illi vobiscum conjuncti, et vos cum illis Lacedæmonios vicerunt. Postquam autem ipsi peregrini per sese bella vobis obeunt, amicos vincunt et fœderatos; hostes autem facti sunt majores quàm expediret: et cum ad bellum *nostræ* urbis obiter respexerint, ad

U

Artabazum

Artabazum et quovis gentium potius abeunt ; imperator eos sequitur : non injuriâ : neque enim is imperare potest, qui stipendia non solvit. Quid igitur jubeo ? causas adimi et duci et militibus, mercede numerandâ : et domestico milite, velut eorum inspectore quæ a duce geruntur, adjungendo. Nam ut nunc fit, ridicula est nostra rerum administratio. Si quis enim vos roget, Pacemne agitis, Athenienses ? Minimè verò nos quidem, dicturi fitis ; sed cum Philippo bellum gerimus. Nonne verò creâstis e vestris civibus decem centuriones, et duces, et tribunos, et magistrum equitum duos ? Isti verò quid agunt, uno illo excepto quem ab bellum miseritis ? reliqui pompam vobis ducunt cum sacrificulis. Ut enim ii qui luteos fingunt, in forum creatis centuriones et tribunos, non ab bellum. An non oportuit, Athenienses, centuriones cives, magistrum equitum cives, magistratus domesticos esse, ut revera essent copiæ civitatis ? At in Lemnum *scilicet* oportet magistrum equitum qui e vobis est navigare : eorum autem qui pro Reipublicæ possessionibus præliantur, Menelaum esse magistrum equitum. Neque hæc hominis reprehendendi causâ dico : sed a vobis eum creatum esse oportebat, quisquis tandem sit.

X. FORTASSIS autem hæc rectè dici putatis : de pecuniâ verò, quanta erit et unde *comparanda* maxime audire cupitis. Id igitur
sanè

sanè expediàm. Ea est pecuniæ ratio, ut ad alendum hunc exercitum, et cibaria duntaxat militibus comparanda, nonaginta sint talenta numeranda, et paulo amplius: decem celeribus navibus quadraginta talenta, vicens min in navem singulis mensibus: militum duobus millibus totidem alia, ut duas singuli milites drachmas in mensem pro cibariis accipiant: equitibus ducentis numero, si tricen drachmas in mensem accipiant singuli, duodecim talenta. Si quis verò putat, commeatum parvo esse subsidio iis qui militant, non rectè sentit. Ego enim compertum habeo, si hoc factum fuerit, ipsum exercitum e bello sibi reliqua comparaturum, sine ullâ, vel Græcorum, vel sociorum injuriâ, ut integrum stipendium habeat. Atque ego ultro navigans unâ, quidvis pati paratus *sum* nisi hæc ita erunt. Unde igitur pecunia, quam requiro a vobis, comparabitur? Hoc jam dicam.

PECUNIARIA RATIO.

XI. QUÆ nos, Athenienses, excogitare potuimus, hæc sunt. Postquam autem sententias rogaveritis, ea quæ vobis probata fuerint, decernite: ut non tantum decretis et literis belligeratis cum Philippo, sed etiam factis. Multò autem melius, ut mihi videtur, de bello et tota instructione de-

U 2

liberabitis,

liberabitis, si situm, Athenienses, regionis cui bellum inferetis, considerabitis, et cogitabitis, ventis et anni temporibus anticipatis, pleraque perficere Philippum: et expectatis Etesiis, aut hieme, bellum aggredi, cum nos illuc pervenire non possumus. His itaque consideratis, non mittendo tumultuario milite vobis bellandum est (omnibus enim *occasionibus* prævenerimur) sed instructione perpetuâ atque exercitu. Licebit autem vobis Lemni et Thasi, et Sciathi, et in aliis illius loci insulis hibernare cum exercitu: in quibus et portus, et frumentum, et omnia quæ requirit exercitus, parata sunt. Anni autem tempus, cum et appellere ad terram facile *sit*, et a ventis juxta ipsam regionem, et emporiorum fauces, *versantibus* nihil sit periculi, haud difficulter intelligetis. Quomodo igitur, et quando, utendum sit exercitu, *id* dux a vobis designatus pro temporis ratione constituet. Quæ autem a vobis præstari debeant, hæc sunt quæ ego scripsi.

XII. Quod si hanc, Athenienses, pecuniam comparaveritis, primùm quam dico; deinde cætera etiam omnia perfectè instruxeritis, milites, triremes, equites; omnesque copias lege obstrinxeritis, ut bello continenter incumbant ipsique vos pecuniæ quæstores et præbitores, ab imperatore rerum gestarum rationes requiratis: iisdem de rebus sine ullo successu perpetuò deliberare desinetis. Accedit illud etiam, Athenienses,

Athenienses, maxima illi emolumenta interceptietis. Ea quæ sunt? a nostris sociis extortâ pecuniâ nos oppugnat, navibus hostiliter diripiendis. Quid præterea? Vos illud eritis consecuti, ut vobis noceri non possit: non ea fient, quæ superiori tempore, cum, in Lemnum et Imbrum factâ impressione, vestros cives captivos abduxit: et ad Geræstum captis *vestris* navibus, immensam pecuniæ vim cægit; postremò in Marathonem exscendit, et sacrâ triremi e nostrâ ditione abreptâ, abiit: vos autem neque hæc prohibere potuistis, nec quibus maximè velletis temporibus opitulari.

XIII. VERUM cur tandem putatis, Athenienses, Panathenæorum ferias, et Bacchanalium semper convenienti tempore fieri, sive peritis harum utrarumque curatio sorte obvenit, sive imperitis? in quas tantos sumptus facitis quantos nec in unam classis emissionem: et tantam turbam adhibetis, et tantum apparatus, quantum haud scio an ulla omnium habeat: classes autem omnes vestras occasionibus demum amissis venire, illa Methonem, illa Pagasas, illa Potidæam *missa*? Quòd illa omnia lege sancita et ordinata sunt, et quisque vestrûm multò antè novit, quis Ædilis aut Gymnasiarchus suæ tribus, quando et a quo et quid accipiendum, quidque faciendum sit. Nihil non exquisitum, nihil non definitum, nihil denique neglectum est. In rebus autem bellicis, et belli apparatione, inordinata,

ordinata, indefinita, incompofita omnia. Quapropter fimulatque audivimus aliquid; et triremium præfectos conftituimus, et inter eos permutationes opum inftituimus, et de parandæ pecuniæ ratione deliberamus; poftea decernitur, ut, inquilini confcendant, et libertini, qui fuam ipfi rem familiarem adminiftrant. Deinde ut cives illis iterum fuccedant. Sic interim dum hæc prorogatis, interierunt ea ad quæ *confervanda* claffem mittimus ante adventum noftrum. Nam rei gerendæ tempus in apparando confumimus, rerum autem occafiones non expectant noftram tarditatem et focordiam. Quas verò interjecto tempore copias nos habere putamus, eæ, cum ad ipfam rem ventum eft, nihil poffe gerere deprehenduntur. Ille autem eò venit infolentiæ ut fcribat Eubœenfibus tales jam literas.

L I T E R Æ.

XIV. **H**ÆC igitur, Athenienfes, quæ lecta funt; vera pleraque funt, aliter quàm oportebat: non autem fortaffe jucunda funt auditu. Verum fi res, offenfionis vitandæ causâ, ut taceri a dicente, fic etiam revera poffent amoveri, ad voluptatem auditorum conciones inftituendæ effent. Sin orationis jucunditas, alieno tempore ufurpata, reipfa detrimentofa fit; turpe eft femetipfum decipere et ea omnia quæ molefta funt differendo,

ferendo, negligere omnes rei gerendæ occasionēs, ac ne illud quidem posse intelligere, eorum esse officium qui bellum administrant, non sequi res, sed rebus antecedere: et quemadmodum receptum est, ut exercitum ducat imperator, sic et a cordatis viris res ducendas esse, ut quæ ipsis videntur, ea gerantur, non ut eventum persequi cogantur. Vos autem, Athenienses, cum copias habeatis omnium maximas, triremes, legiones, equites, pecuniæ redditus, ne harum quidem rerum in hunc usque diem ullâ unquam opportunè estis usi, et neminem non sequimini: et ut barbari pugiles dimicare solent, ita vos bellum geritis cum Philippo. Ex iis enim, is qui ictus est, ictui semper inhæret: quod si eum alibi verberes, illò manus transfert: ictum autem depellere, aut contra intueri neque scit, neque vult. Ita et vos: Si esse in Chersoneso Philippum auditis, illuc mittenda esse auxilia decernitis: Si in Pylis illuc itis: si alibi uspiam, affectamini sursum et deorsum: et eum ut ducem milites, sequimini, neque ullum vobis utile de belli gerendi ratione consilium initis; neque quicquam prospicitis, antequam aut factum esse aliquid, aut fieri audiat. Ista verò factitare olim fortasse licuit: nunc in ipsum discrimen rerum ventum est. Quare non jam idem licet.

XV. Ac mihi cogitanti videtur, Athenienses, deorum aliquis, quem *nostræ* urbis gratiâ,

tiâ, eorum quæ fiunt, pudet, illum rerum gerendarum ardorem injecisse Philippo. Qui si quæ subegit et interceptit, ea tenere et quiescere vellet, neque quicquam præterea moliretur: vestrum quidam ea non ægrè laturi mihi viderentur, quæ reipub. dedecus et ignaviæ crimen et summa omnia probra attulissent. Nunc dum semper aggreditur aliquid et plus appetit, fortasse vos evocabit, nisi de vobis omnino desperastis. Ego verò miror, si nemo vestrûm neque cogitat, neque indignatur, quando videt, Athenienses, bellum cœpisse initium de ulciscendo Philippo: finem autem in eo jam versari, ne ipsi cladibus afficiamur a Philippo. Verùm eum non quieturum. Id igitur nos exspectabimus: et triremes vacuas, et spem a nescio quo factam si miseritis, omnia præclare se habere putabitis? Non conscendemus *naves*? non exhibimus ipsi parte saltem aliquâ domesticorum militum nunc, siquidem id prius factum non est? non ditionem ejus classem invademus? At quò appellemus, roget aliquis? Aperiet quâ vitiosæ sint res Philippi bellum ipsum, Athenienses, modò aggrediamur. Verùm si domi sedebimus, conviciantes audituri et criminantes inter se oratores; non fieri ullâ ratione unquam potest ut quicquam rite conficiamus. Nam, ut mea quidem fert opinio, quocunque pars aliqua civitatis ablegabitur, tametsi tota non adsit, ibi et deorum et fortunæ benevolentia nobis

nobis opitulabitur. Cum autem imperatorem, et decretum inane, et spes concionales mittitis, nihil a vobis feliciter geritur: sed ut hostes derident istiusmodi expeditiones, ita focii metu emoriuntur. Non enim potest, non potest fieri, ut unus vir unquam vobis ea conficiat omnia, quæ vultis: polliceri quidem et affirmare, et accusare hunc et illum licet; sed hisce rationibus omnia perierunt. Nam cum imperator miseros peregrinos sine stipendio ducat; qui verò de rebus illic ab eo gestis, ad vos ex hoc loco expeditè mentiantur extiterint; et vos ex auditu, quicquid in mentem venerit, temerè decreveritis: quid, quæso vos, expectandum est? Sed quodnam istis malis remedium invenietur? Hoc: si vosmetipsos, Athenienses, ostenderitis et milites et testes actorum ducis: et, ubi domum reversi fueritis, iudices rationum referendarum: ita ut non tantum quæ vestra sunt audiatis, verum etiam præsentem intueamini. Nunc eò flagitii ventum est, ut quique duces bis et ter capitis causam apud vos dicant, cum hostibus autem eorum nemo vel semel de vitâ dimicare sustineat: utque plagiariorum et furum interitum honestæ morti præferant. Malefici enim est, iudicum sententiâ condemnatum emori: ducis, cum hostibus præliantem.

XVI. VESTRUM autem alii circumeuntes, cum Lacedæmoniis agere dicunt Philippum,
X de

de Thebanorum everfione, et reſpub. divellere: alii, eum miſiſſe legatos ad regem *Perſarum*: alii oppida munire in Illyriis: alii, ſuas quiſque commenti fabulas obambulamus. Ego verò equidem exiſtimo, Athenienſes, ebrium eſſe eum rerum geſtarum magnitudine, et ejuſmodi ſomnia multa ſuo cum animo agitare: cùm quia vidit neminem eſſe qui impediât, tum ſucceſſibus elatum: non tamen eum ſic agere inſtituiſſe, ut qui apud nos ſunt ſtolidiſſimi norint quid ille ſit factururus. Stolidiſſimi enim ſunt iſti rumigeruli. At ſi, his omiſſis, illud ſpectemus, hominem eſſe nobis inimicum: et noſtras nobis opes eripere: et longo jam tempore inſolenter ſe geſſiſſe: et quæcunque ſperavimus aliquem pro nobis eſſe acturum, ea, ut conſtat, contra nos eſſe omnia: et cætera in nobiſmetiſſis eſſe poſita: et ſi nunc illic belligerare noluimus cum eo, idem fortasſe nobis hîc facere neceſſe fore: hæc ſi ſtatuerimus, et rectè ſentiemus, et inanes fabulas miſſas faciemus. Neque enim, quæ ſint futura, quærendum eſt: ſed adverſa futura (niſi rebus gerendis intenti fueritis, et fungi officio volueritis) pro comperto habendum.

XVII. Ego igitur nec unquam aliàs ad gratiam loqui inſtitui, niſi idem et profutum vobis perſuaſum haberem: et nunc quæ ſentio ſimpliciter omnia, ſine ullâ tergiverſatione,

satione, liberéque sum elocutus. Velim autem, ut exploratum habeo, e re vestraa esse, ut ea quæ optima sunt, audiatis: sic scire me etiam fidelissimo suafori idem profuturum. Multò enim minùs gravatè dixissem. Nunc, quanquam obscurum est, quidnam hinc consecuturus sim; tamem, quia persuasum habeo hæc factu vobis fore utilia, dicere institui. Vincat autem id quod vobis omnibus profuturum est.

LIBANII ARGUMENTUM

I N

OLYNTIACAM

(Juxta ipsum) SECUNDAM.

ADMISERANT legationem Olyntbiorum Athenienses, et auxilia eis decreverant; sed expeditionem differebant, metuentes, ne sibi difficile cum Philippo bellum esset futurum. Demosthenes igitur progressus, confirmare populum studet: atque ostendit quàm infirmæ sint opes Macedonis. Nam et sociis eum suspectum esse ait, et suis viribus parum valere, quum Macedones per se infirmi sint.

ARGU-

A R G U M E N T U M

P R I M Æ O L Y N T H I A C Æ

E X

T O U R R E L L O.

INTER primam Philippicam primamque Olynthiacam Orationem, quatuor annorum intervallum intercefferat. Id quidem ex Diodoro Siculo atque Dionysio Halicarnassensi, quibus semper usus sum in re Chronologicâ auctoribus, planè colligendum est. Hic nempe docet, quo quamque orationem Archonte dixerit Demosthenes, ille, quo anno singuli Archontes magistratum habuerint. Itaque, eorum auctoritate fretus, tres Olynthiacas orationes duodecimo regni Philippi anno, sive quarto Olympiadis centesimæ septimæ, habitas fuisse statuo. Dionysius Halicarnassensis parum se fecisse ratus, quòd illarum Epocham tradiderit, quo etiam dictæ sunt ordine definit: dicitque primæ initium esse, ἐπὶ πολλῶν; secundæ, ἐχὶ ταυτὰ παρίσταται, tertiæ verò, αὐτὶ πολλῶν. Nihil expressius, nihil clarius dici potest. Scholiastæ tamen atque Interpretes ipsius testimonio omninò nihil tribuunt; omnesque quasi conjurant ad hunc ordinem turbandum; quem denuò restituere mihi visum est; quippe qui hâc in re autorum suffragia potius perpendenda esse quàm numeranda duxerim. Iis, qui auctoritatibus modò laudatis noluerint obtemperare, rationibus, quas in Notis reddidimus, me satisfacturum spero.

spero. Quin ut ad rem veniamus. Olynthus, Thraciæ urbs, a Græcis Chalcide, Eubææ oppido, Colonia verò Atheniensi, oriundis occupata eò paulatim magnitudinis pervenit, ut in magna sæpè bella et cum Atheniensibus, et cum Lacedæmoniis, inciderit. Circumspectiùs ne quidem cum Philippo egerunt Olynthii, quum ille ingressus imperium, omnibus quibus posset modis, in eo se confirmare studeret: duos enim fratres ejus, quos, ex novercâ genitos, veluti participes regni interficere gestiebat, profugos apertè receperunt. Interea Philippus, parum adhuc in regno confirmatus, iracundiæ dissimulandæ maturè artem exercuit, et illatæ injuriæ memoriam minime retinere visus, societatem cum iis ultrò petiit, imò potiùs mercatus est, non solùm Anthemuntem iis cedendo, de quâ cum regibus Macedoniae diu illis contentio fuerat, verùm datâ etiam Potidæâ, quam conjunctis sibi eorum copiis, idè ut iis eam traderet, ab Atheniensibus præripuerat. Citò periit beneficiorum quæ ab illo acceperant memoria; subitisque ejus potentiae incrementis perterrefacti, tum magis adhuc quod insidum eum esse manifestè deprehenderent, id unicè curabant, Olynthii, ut opportuno tempore ejus se societate extricarent; quod ni facerent, ut ei aliquando in servitutem cessuri essent verebantur. Itaque absentem nacti Philippum, missisque ad Athenienses legatis, privatam illicò cum iis pacem confecere. Reversus Philippus eos perjurii incusat, quippe qui mutuam pacti-
onem violassent, quâ, cum in bello tum in pace, cum ipso conjunctim agere tenerentur; minas deindè factis hostilibus infecutus est, lesæque fidei ulciscendæ prætextu Olynthios obsidione cingit. Ii simul atque in-
gruentem

gruentem procellam sentirent, ad Athenienses statim confugere, utque auxilia celeriter mitterent orabant. Legati, prout mos erat mandata sua in comitiis Populo exponebant, quem solum penes erat aut comprobare postulatum aut repudiare. Rei momentum de quo erat deliberandum effecit ut frequentissimus esset Oratorum concursus. Suggestum ordine conscendebant, proque ætatis ratione sententiam seriùs aut ocyùs dicebant. Demosthenes, quum triginta tantum et quatuor annos natus esset, non nisi post senes illos, quibus ea res diu fuerat agitata, orationem habet. Itaque quasi de novo aliquo negotio haud verba facit, nec de quo sit deliberandum exponit; verùm, iis tanquam qui de eo satis essent eruditi, tantum quid discernere oporteat declarat; validisque consilium suum rationibus confirmat, in quibus non minus inest artis suæ subtilitatis atque elegantiae, quam vehementis ipsius ingenii impetùs. Orator igitur, quo meliùs finem propositum assequatur, alternis terrorem incutit animosque addit Atheniensibus. Quod quidem tam industriè ac peritè tractat, ut neque eos in desperationem impellat, nec nimiam iis excitet confidentiam, sed neutrobique ad extrema excurrens, cum timoris tum fiduciæ causas solerti admodum temperamento intertextit. Propterea duas Philippi, easque valde diversas, imagines ob oculos ponit. Hæc eum ambitiosum, arrogantem, omnibus occasionibus intentum, bello indefessum, intrepidum depingit; omnia non minùs auro subruentem, quam expugnantem ferro, nullisque non obstaculis superiorem; regem denique felicissimum, cui Fortuna tam profusè beneficia accumulet, ut inconstantiae suæ penè oblita esse videatur.

Alterâ

Alterâ eum imprudentem, temerarium, describit, quippe qui non viribus suis, verum ambitione solâ, consilia sua metiatur, quique aded suam ipse potentiam aliquando destrueturus sit: turpissimum veteratorem, cujus magnitudo fundamentis maximè ruinosus nititur, perfidiâ scilicet, omnisque generis improbitate: Tyrannum omnibus tam domi quàm foris execratum; perjurum denique impiumque, Diis, pariter atque hominibus, invisum, quemque omninò perdituri sint, modò eorum vindictam exequi quisquam voluerit. Concludit Orator certam, eamque unicam, rationem istius Colossi evertendi in eo sitam esse, ut quæ malè habent in præsentî rerum administratione corrigant, ut, privatis dissensionibus compositis, Reipublicæ saluti consulant, publicisque sumptibus omnes, juxta suas quisque facultates, ad communem hostem subvertendum unanimiter conspirent.

DEMOS.

DEMOSTHENIS

OLYNTIACA I.

Vulgò autem SECUNDA.

CUM multis ex rebus, Athenienses, perspicui mihi posse videtur deorum immortalium benevolentia declarata erga *hanc* rempublicam, tum verò maximè ex præsenti rerum statu. Quòd enim hostes Philippi extiterint ii, qui et finitimam ei regionem tenent, et potentiâ nonnullâ præditi sunt, et, quod omnium maximum est, de hoc bello ita sentiunt, ut omnem quæ cum illo fiat reconciliationem, primùm infidam, deinde patriæ suæ exitiosam esse putent, admirabile quoddam ac divinum prorsus beneficium esse videtur. Illud igitur jam providendum erit, Athenienses, ne ipsi de nobis pejus mereri, quàm fortuna, videamur. Nam turpe, imò potius omnium turpissimum, fuerit, non modò urbes et loca, quæ aliquando tenuimus, palàm abjicere, verum etiam a fortunâ comparatos et socios et occasiones.

II. Ac Philippi quidem vires recensere, Athenienses, et ejusmodi oratione ad officium faciendum vos exhortari, non consultum esse existimo. Quamobrem? Quia quicquid eâ

de re dixeris, id, ut ei aliquid afferre laudis, sic nobis res non preclarè administratas exprobrare, videtur. Quò enim is plura supra dignitatem suam gessit, eò admirabilior apud omnes habetur: vos quanto deterius quàm decuerat usi rebus estis, tanto majorem ignominiam suscepistis. Hæc igitur omittam. Etenim, si quis verè consideret, Athenienses, hinc eum videat magnum esse factum, non semetipso. Proinde quas ille res acceptas iis referre debeat, qui ex ejus commodo republicam administrarunt, quosque vos suppliciis coercere deceat, nunc non esse video narrandi locum. Quæ autem etiam præter hæc se offerunt, et vobis omnibus utilissima sunt auditu, et magno, Athenienses, illi esse probro apparebit, si qui rectè æstimare velint; ea dicere conabor.

III. EUM igitur perjurum et perfidum vocare, sine demonstratione facinorum, convicium esse inane quis jure dicat. Quæ autem unquam gessit, ea recenseri ac coargui omnia brevi posse, et mihi quidem duabus de causis utilia esse dictu, videntur: tum ut illum, id quod res est, improbum esse constet; tum ut qui Philippi timore attoniti sunt, quasi is superari non possit, videant, eum percurrisse omnia, quibus dudum homines ludificatus in hanc magnitudinem excrevit, et ad ipsum accedere finem res ejus. Equidem, Athenienses, valde ducere et ipse formidabilem esse,

et

et admirabilem Philippum, si honestis eum crevisse rationibus viderem. Nunc verò, cum rem diligenter confidero, reperio, *eum* nostram primò simplicitatem, cum Olynthios quidam hinc repulerunt, orationem apud nos habituros, eò quòd se Amphipolim nobis traditurum, et arcanum illud quod aliquando jactabatur confecturum, diceret, pellexisse: Olynthiorum deinde amicitiam *sibi adjunxisse*, expugrandâ Potidæâ nostro oppida, et, ereptam nobis prioribus sociis per injuriam, illis tradendo: Thessalos nunc postremò *sibi concitiasse*, promittendo, se eis Magnesium traditurum, et recipiendo, se Phocensem bellum pro eis gesturum. Denique nemo est eorum qui ipso usi sunt quem non deceperit. His enim artibus crevit, ut semper eorum, a quibus ignoraretur, imprudentiam circumveniret atque ascisceret. Ut igitur per hæc altè ascendit, dum quisque aliquo se ab eo beneficio affectum iri putabat, sic per eadem hæc etiam dejici rursus eum oportet, postquam compertum est, eum ad suam utilitatem referre omnia.

IV. IN eo igitur loco res Philippi nunc sunt, Athenienses; aut prodeat aliquis, et mihi, ac potius vobis, ostendat, vel hæc a me non verè dici, vel qui ante decepti sunt, de reliquo ei fidem habituros, vel, contra ipsorum dignitatem, servitute oppressos Thessalos, nunc non teneri desiderio recuperandæ libertatis. Quod si quis vestrûm hæc quidem ita

esse ducit, sed eum vi retenturum imperium opinatur, quòd loca, et portus, et alia ejus generis, præoccuparit: non rectè opinatur. Cum enim benevolentia res componantur, et omnibus belli sociis eadem expediant, *tum* et conferre operam, et ferre æumnas, et perseverare volunt homines. Si quis autem per avaritiam et improbitatem, ut Ille, fit potens: prima quæque occasio et levis offensio omnia excutit et dissolvit. Non enim fieri, non fieri potest, Athenienses, ut per injurias, et perjuria, et mendacia stabilem quis potentiam comparet. Nam talia semel et ad breve tempus consistunt, et spe fortasse *atque opinione* efflorescunt, sed tandem patefiunt et ultrò collabuntur. Nam, meâ quidem sententiâ, ut ædium, et navis, et aliarum rerum ejus generis, infirmas partes firmissimas esse oportet, sic etiam actionum principia et fundamenta vera et justa esse convenit. Id verò non inest nunc in rebus a Philippo gestis.

V. ITAQUE censeo a nobis et opem ferendam esse Olynthiis (quod quo pulchrius et celerius quis fieri jusserit, eo magis mihi probabitur) et ad Thessalos legationem mittendam, quæ alios hæc edoceat, alios exhortetur: nunc enim Pegafas reposcere, et de Magnesiâ cum eo agere decreverunt. Illud tamen providete, Athenienses, ne verba duntaxat afferant legati nostri; sed ut opus aliquid ostendere possint, profectis vobis pro dignitate civitatis ad bellum,

lum, et ipsâ re susceptâ. Nam cum omnis oratio, si res absint, frivolum quiddam habeatur et inane; tum verò maximè ea quæ à nostrâ urbe proficiscitur. Quanto enim expeditius eâ uti videmur, eo magis ei diffidunt omnes.

VI. OSTENDENDA igitur est insignis conversio, et magna mutatio conferendo tributo, militando, omnia alacriter gerendo, si modo quisquam vobis fidem habere debeat. Quæ si voletis, ut convenit et oportet, absolvere; non solum, Athenienses, fœderatos infirmos et infidos apparebit esse Philippo, sed etiam domesticum ejus imperium et copias labore deprehendetur. Omnino etiam Macedonica potentia et imperium additamenti vice non parvum sanè quiddam est; cujusmodi vobis aliquando fuit, imperatore Timotheo, contra Olynthios, atque iterum, contra Potidæam Olynthiis visum est esse aliquid utrumque conjunctum: nunc Thessalos, laborantes, ac dissentientes, et conturbatos, idem contra tyrannicam (*Aleuedarum*) familiam adjuvit: denique nihil est opinor, quin, quantumvis parvis, additis viribus adjuvetur. Ipsum verò per se infirmum, ac multis malis est refertum. Etenim iste his rebus omnibus, ob quas magnum eum putes, bellis et expeditionibus, ruinosius etiam id, quàm suapte naturâ fuerat, sibi met effecit. Neque enim putetis, Athenienses, iisdem delectari rebus et Philippum

Philippum et populum ejus. Ille enim gloriam appetit, eamque rem admirantur, atque instituit, gerendis rebus, et periculis adeundis, nullum casum recusare, et hanc opinionem, ut ea perfecisse dicatur, quæ nullus alius Macedonum rex, vitæ securitati antepōnit: ad hos verò illarum rerum gloria nihil attinet; quin molestè ferunt, se assiduis illis sursum deorsum obeundis expeditionibus atteri, et continenter ærumnas perpeti; ut qui nec rei dare operam, nec vivere domi suæ finantur; neque etiam quæ lucrati sunt, quomodocunque potuerint, disponere possint, clausis propter bellum Macedonicis emporiis.

VII. QUOMODO igitur vulgus Macedonum erga Philippum sit affectum, ex his facile intelligitur. Qui autem cum eo versantur peregrini milites et satellites, opinionem illi quidem excitarunt, se admirandos esse ac strenuos bellatores, sed, ut ego e quodam in Macedoniâ nato audiui, optimæ fidei viro, nihilo sunt aliis præstantiores. Nam, etsi quidam inter eos viri sint rei militaris et pugnandi periti: eos, ut est ambitiosus, omnes ab eo repelli dixit, omnia volente facinora videri sua esse; præter enim cætera, et ambitionem viri esse immensam. Si quis autem modestus, aut alioqui vir bonus, quotidianum vitæ intemperantiam, et ebrietatem, et saltationes obscænas ferre nequeat; eum negligi et nullo esse numero; reliquos autem quibus familiariter

miliariter utatur, latrones esse, et adultores, et ejusmodi homines qui inebriati tales saltare saltationes non recusent, quales ego nunc apud vos dicere vereor, Perspicuum autem est, hæc esse vera. Etenim quos hinc omnes expellebant, ut præstigiatoribus multò nequiores, Calliam istum ministrum publicum, et ejus generis homines, qui ridiculis de rebus mimos commentantur, et obscænas cantilenas in sodales suos componunt, ut rideatur: hos amat et sacum habet. Quæ, tametsi parva quis existimet, magna sunt tamen, Athenienses, indicia, si quis verè cogitet, illius ingenii et infelicitatis. Verùm hæc nunc ejus successibus obscurantur, quandoquidem res secundæ magnam vim habent ad occultanda et obumbranda talia probra. At si paulum impegerit: tum in omnem ejus vitam et fortunas inquiretur. Id quod ipse, meâ quidem opinione, videtur, Athenienses, brevi ostensurus, si et dii annuent, et vos voletis. Ut enim in corporibus nostris, dum valeas, nullum adeò sensum doloris afferunt singulæ partes labe factæ; sin in morbum incideris, omnia moventur, sive ruptum sit, sive luxatum, sive quid aliud vitiatum: sic et civitatum et tyrannorum, dum foris bella gerunt, obscura vulgò mala sunt; quando autem finitimum bellum conferitur, omnia elucescunt.

VIII. Si quis autem vestrûm, Athenienses, eò difficilem in oppugnatu Philippum esse putet

tet quod fortunatum esse videat : utitur is quidem sobrii hominis cogitatione. Nam multum in fortunâ momenti est, ac ea potius sola in omnibus mortalium rebus dominatur. Ego tamen, si optio mihi detur, nostræ urbis fortunam (modò vos ipsi vel paululum officio fungi velletis) illius fortunæ anteferrem. Multò enim plures vobis causas ad divinam benevolentiam obtinendam inesse video, quàm illi. Verùm sedemus, ut opinor, otiosi. Neque verò fas est, ut qui ipse ignavus est, vel amicos aliquid agere suâ causâ jubeat, nedum deos immortales. Non igitur est mirandum, si ille, cum ipse militet et laboret, et omnibus rebus intersit, et nullam vel occasionem vel horam prætermittat, vos, decreta facientes, atque cunctantes, et *quid novi sit* sciscitantes, superet. Ego quidem hoc non miror. Contrarium potius admiratione dignum esse, si nihil agendo nos, quod bellum gerentibus convenit, eum qui ubique officio fungitur, vinceremus. Illud autem demiror, cum olim vos Lacedæmoniis, Athenienses, bellum intuleritis pro communi Græcorum libertate, et multa sæpe privata emolumenta, quæ arripere licuit, sitis aspernati; utque alii jus suum obtinerent, vestras opes impenderitis, tributum conferendo, et pericula pro aliis adieritis militando: nunc vos dubitare exire, et segniter conferre pro vestris privatis possessionibus: et cum sæpè alios servaveritis, quâ universos, quâ singulos,

singulos, vestris amissis opibus vos desiderare: hæc miror: atque illud etiam, si vestrum nemo reputare possit, Athenienses, quanto jam tempore cum Philippo bellum geratis; quidque vobis facientibus, omne id tempus præterierit. Nostris enim hoc scilicet, cessanti- Nostis. bus vobis, alios quosdam rem gesturos sperantibus, aliis alios culpantibus, accusantibus, rursus sperantibus, eadem ferè, quæ nunc, agentibus, universum tempus abiisse. Deinde adeone desipitis, Athenienses, ut, quibus rationibus e secundis adversæ res factæ sunt civitatis, iis ipsis speretis eas ex adversis fore secundas? At istud et incredibile est, et rerum naturæ contrarium. Multò enim facilius, quæ habeas, defendi solent omnia, quam parari. Nunc possessionum veterum quod tueamur, nihil a bello est reliquum: sed de integro parandæ sunt. Vestrum igitur ipsorum id jam officium est.

IX. QUARE suadeo, ut pecuniam conferatis, ipsi militetis alacriter, neminem culpetis ante recuperatum imperium: ut tum ex ipsis factis facto iudicio, et laude dignos honoribus, et maleficos pœnis afficiatis: causasque item *deferendi belli ab Imperatoribus* stipendio ritè persolvendo præcidatis. Nequè enim fas est in aliorum facta acerbè inquirere, nisi in primis ipsi officium faciatis. Quid enim? Cur putatis, Athenienses, duces omnes quos mittitis, hoc fugitare bellum, et privatim invenire

nire bella? Si, quod res est, etiam de ducibus est dicendum: quòd hìc præmia, de quibus bellum geritur, vestra sunt: Amphipolis si capta fuerit, vos eam vestigio recipietis: pericula autem sunt imperatorum privita, merces nulla: illic, ut pericula minora, sic emolumenta ducum sunt, et militum: Lampacus, Sigeum, navigia quæ spoliarint. Id igitur quique sequuntur quod e re suâ est. Vos autem cum in res intuemini parum prosperas, præfectos arcessitis: ubi verò factâ dicendi potestate, necessitates *relictî belli* audieritis, eos absolvitis. Nobis igitur id est reliquum, ut inter nos litigemus et diffideamus, aliis aliud sentientibus: respublica verò malè habeat. Olim enim, Athenienses, per classes tributa conferebatis, nunc per classes rempublicam geritis: Orator utrorumque dux est, et imperator illi subjectus, et trecenti, qui suffragentur: reliqui attributi estis, alii aliis. His igitur nunc saltem relictis, vobisque ad vosmetipsos redeuntibus, tum dicendi, tum consultandi, tum agendi munus commune faciendum est. Sin vobis imperandi aliquibus, tanquam regnum possideant, licentiam permiseritis: aliis instruendarum triremium, tributî conferendi, militandi necessitatem imponetis; aliis id negotii dabitis, ut contra hos decreta duntaxat faciant, aliâque re nullâ operam navent: nihil, quod usus postulat, unquam tempestivè geretur. Semper enim

ea pars, quæ affecta fuerit injuriâ, cessabit. Tandem vobis id relinquetur, ut eos pro hostibus puniatis.

X. QUAMOBREM in summâ jubeo, ut omnes, pro suis quisque facultatibus, conferatis: ut omnes exeatis per vices, donec omnes militaveritis: ut omnibus iis qui prodeunt dicendi potestatem detis, et ex auditis optima amplectamini, non ea quæ hic vel ille dixerit. Quæ si feceritis, non oratorem duntaxat in præsentia laudabitis; sed et postea vosmetipsos, rebus universis meliori loco, *quam quo nunc sunt*, constitutis.

LIBANII ARGUMENTUM

I N

O L Y N T H I A C A M

(Juxta ipsum) TERTIAM.

ATHENIENSES *Olyntbiis auxilia miserant, quibus aliquid profecisse videbantur. Quod cum eis nuntiaretur, et populus gaudio exultabat, et oratores ad Philippum ulciscendum hortabantur. Demosthenes autem, veritus ne fiduciâ pleni, ut qui vicissent omnia et auxilia satis magna misissent Olyntbiis reliqua negligenter: eâ de causâ progressus, eorum arrogantiam retundit, et ad modestam cautionem animos traducit: quòd non de Philippi ultione nunc eis deliberandum sit, sed de salute sociorum. Sciebat enim, et Athenienses, et alios fortasse nonnullos, cum suas res retinendi curam suscipiant, de ulciscendis adversariis minùs laborare. In hac oratione illud etiam consilium de theatrâli pecuniâ attingit apertiùs, et leges postulat abrogari, quæ multam imponant iis, qui decernerent, ut ea fieret militaris, quo suadere optima liceat. Monet eos denique, ut ad majorum æmulationem excitentur, et ipsi cives militent; graviterque objurgat et populum, eo tempore remollescentem atque affæminatum; et magistratus, ut qui non rectè præfint reipublicæ.*

A R G U.

A R G U M E N T U M

SECUNDÆ OLYNTHIACÆ

E X

T O U R R E L L O.

SUPERIORIS orationis is fuerat eventus, ut Demosthenis, valde licet adversante Demade, sententia vicerit. Itaque ad Olynthios defendendos, quibus quum tanta eos premeret necessitas, quæ ad universam item Græciam spectabat, a nemine alio auxilium fuit, triginta triremes, militumque duo millia, Charete duce, miserant Athenienses. Hæc vero subsidia neque Philippi progressum impedire, nec eum a consiliis initis poterant divertere. Itaque in Chalcidem profectus plurima ibi loca occupat, Zeiram castellum expugnatum diruit, omnibusque per totam ipsam regionem magnum sui terrorem injicit. Olynthii igitur, quippe qui maximè peterentur, quibusque gravissimæ ab eo calamitates imminerent, secundò Athenas mittunt qui nova illinc subsidia implorent. Demosthenes eorum postulato strenuè patrocinatur, evincitque debere Athenienses, cum gloriæ, tum utilitatis causâ, ratum pobatumque id habere. In eo maximè hærebat res quod ad sumptus suppeditandos pertinebat: quare Orator vehementer invehitur

bitur in perniciosum istum morem militaris pecuniæ in ludos publicos infumendæ. Ad textum rectè intelligendum necesse est ut res aliùs repetatur. Igitur sciendum est, eodem ardore Athenienses, quo Græcis naturale erat spectacula omnis generis appetere, ad theatrum confluisse; nec rarò ad plagas etiam et verbera devenisse, modò ut locum alterius occuparent, modò ut tuerentur suum. Magistratus, huic malo medicinam adhibere quum studerent, ut venalia in posterum essent loca edixere, utque duos quisque obolos Theatri Architecto penderet, ad præstandum ei pecuniam quam in antecessum erogaverat; custodes etiam portæ ut ponerentur curabant; ita ut plures non intrarent quam quos facillè capere posset Amphitheatrum. Qui primi venerint, iis quocunque vellent licitum est considerare. Itaque sola ipsorum diligentia quo sederent ordine præfinivit; quique uno die repulsi fuerant se postero die spectandi spe consolabantur. Quum verò, ex eo quoddam venalia essent loca, pauperiores cives oppressi viderentur, omnem iis querelæ aut invidiæ causam præripere studebant: atqui id cum ærarii damno factum est, quod, cum commune esset omnium, ut eum cum pauperibus tum divitibus sumptum suppeditaret constitutum est. Insana hæc prodigèntia aliis corruptelis viam patefecit, moremque introduxit variis publicos redditus prætextibus dissipandi. Exinde evenit, ut Athenienses, voluptatibus dediti, ad militiæ labores perferendos prorsus remollescerent; etiamque peregrinis militibus,

bus, ex quibus eorum exercitus conflatus erat, stipendia præbere parum curarent. Eubulus, princeps ejus factionis quæ Demostheni ad versabatur, quo populi captaret benevolentiam, istam duorum obolorum de publico solutionem perpetuam esse voluit, legemque sanxit, quæ capitalem ei pœnam minitabatur, qui auctor esset ut illud a populo beneficium detraberetur. Demosthenes huic legi abrogandæ instat, quippe quæ gravamini sit optimis civibus, quos propter eam necesse est, aut fideli consilio dando sui capitis periculum adire aut timidâ reticentiâ patriæ suæ perituræ turpiter deesse. Quod superest orationis, explicatione haud indiget.

DEMOSTHENIS

OLYNTIACA II.

Vulgò autem TERTIA.

I. **N**ON idem statuere possum Athenienses, cum in res intueor, et in orationes, quas audio. Nam orationes quidem de ulciscendo Philippo haberi, res autem eò progressas video, ut, ne ipsi prius infortunium feramus, sit providendum. Nihil igitur aliud nisi errare mihi videntur ii, qui ista dicunt, cum argumentum tractent prorsus ab hac vestra deliberatione alienum. Ego verò aliquando licuisse civitati et sua tenere tutò, et Philippum ulcisci, præclare memini. Meâ enim ætate, non olim, contigerunt hæc utraque. Nunc autem sic arbitror, satis esse nobis, si hoc primum anteverterimus, ut socios conservemus. Horum enim salus si in tuto collocata fuerit, tum et qua ratione illum ulcisci possitis, dispicere licebit. Antequam autem principium rectè constituatur, supervacaneum esse duco de fine ullum facere verbum.

II. Ac tempora quidem hæc, Athenienses, si unquam, nunc in primis magnam sollicitudinem, et prudentiam requirunt. Ego verò,
non

OLYNTIIACA II. 185

non quid in hisce rebus suadendum sit, difficillimum esse duco: sed illud dubito, quo sit pacto, Athenienses, apud vos de eis dicendum. Persuasum enim habeo, quantum coram audiui et intellexi, in plerisque vos frustrari negotiis, propter officii vestri neglectum, non ex incitiâ. Quare peto a vobis, ut me, si paulò liberius verba fecero, feratis; et id spectetis, an vera dicam, eâque de causâ, ut reliqua fiant meliora. Videtis enim, ex eo quòd quidam ad gratiam conciones habent, res nostras in omnem progressas esse calamitatem. Necessarium autem existimo, pauca vobis ex iis, quæ facta sunt, in memoriam revocare.

III. MEMINISTIS, Athenienses, nunciatum fuisse vobis, Philippum in Thraciâ, tertio aut quarto abhinc anno, Heræum oppidum obsidere. Tunc igitur mensis erat September. Multis autem verbis et tumultu facto apud vos, decrevistis ut quadraginta triremes deducerentur: utque, qui infra annum ætatis essent quintum et quadragesimum, *eas* ipsi conscenderent, utque talenta sexaginta conferrentur. Post, eo anno elapso, Junius, Quintilis, Sextilis *erat*: eo vix tandem mense, confectis *Cereris* mysteriis, Charidemus cum decem navibus vacuis ablegastis, et quinque talentis argenti. Ut enim nunciatum fuit, Philippum ægrotare, et esse mortuum (nam uterque rumor afferebatur) nihil jam opus esse auxilio rati, omisistis, A
A a
thenienses,

thenienses, expeditionem. Erat autem ea ipsa occasio. Nam si tunc illò auxilia misissemus, ut strenuè decreveramus; non molestus nobis nunc esset Philippus, tum conservatus.

IV. QUÆ igitur tum facta sunt, ea infecta fieri non possunt. Nunc autem alterius belli offertur occasio. Quænam hæc *Ea* propter quam et harum rerum mentionem feci, ne eadem vobis usu veniant. Quomodo igitur hoc utemur, Athenienses? Nisi enim omni robore, quantum potestis, *Olynthiis* opem tuleritis, spectate, ut a vobis omnia ex Philippi commodo, quasi ejus duces essetis, administrata erunt. Ii erant Olynthii, quorum aliquæ vires essent: et ita se res habebat, ut neque Philippus hos invadere auderet, neque hi Philip-pum; fecimus nos et illi pacem inter nos. Erat id tanquam impedimentum quoddam Philippo, et incommodum, urbem magnam velut in statione esse, ad eum primâ quâque occasione infestandum, nobis reconciliatam; in eum concitandos *eos* homines omnibus modis existimavimus: et, quod omnes tum dictabant, id nunc perfectum est quomodocunque. Quid ergo supersit, Athenienses, nisi ut opitulemini fortiter et strenuè, equidem non video. Præter enim eam, quam ex cessatione et negligentia caperemus, ignominiam, non parum etiam ea quæ secutura sunt metuenda esse video: dum quidem et Thebani ita erga nos animati sunt, ut sunt, et Phocenses pecu-niâ

niâ destituuntur: et Philippum, ubi ea, quæ nunc agit, expedierit, nihil futurum sit, quod impediat, quò minus ad hæc se negotia convertat. Verùm si quis vestrûm eousque cessare in officio instituit, is prope videre vult calamitates, cum liceret eas, aliis in locis ortas, procul audire: et quærere sibi adiutores, cum nunc ipsi liceret alios adjuvare. Nam eò tandem rem esse redituram, si hæc neglexerimus, ferè omnes satis scimus.

V. AT auxilium esse ferendum, dixerit aliquis, omnes statuimus, et feremus: quomodo autem *ferendum sit*, id dicito. Ne verò miremini, Athenienses, si quid præter vulgi opinionem dixerò. Legumlatores constituite: per eos autem legumlatores nullam sancite legem (sunt enim vobis satis multæ) sed eas quæ vos in præsentia lædunt abrogate; istas autem dico, et non dissimulanter dico, quæ sunt de theatrâli pecuniâ, et de his qui merent nonnullas; quarum illæ militarem pecuniam iis qui domi manent, ad spectacula distribuunt; hæ verò eos qui militiam detrectant indemnes constituunt: deinde etiam iis, qui officio fungi volunt, desperationem injiciunt. Postquam verò hæc sustuleritis, et viam optima consulendi tutam præbueritis: tum qui ea scribat, quæ omnes e republicâ esse scitis, quæritote. Priusquam autem hæc acta sint, circumspicite, quisnam, dum vobis optimè consulat, a vobis interire velit: ne-

minem enim reperietis; præsertim, cum id unum ex eo futurum sit, ut et, qui ea dixerit ac scripserit, per injuriam mulctetur, ne rebus quicquam consulatur; sed optima suadendi studium magis etiam in posterum, quàm nunc est, reddatur periculosum. Ac postulandum est, ut eas leges abrogent isti ipsi, qui tulerunt. Non enim æquum est, gratiâ, quæ totam civitatem læsit, illos frui, qui tum tulerunt: odium autem, per quod cum omnibus nobis melius ageretur, ei qui nunc optima suaserit, esse fraudi. Priusquam autem hæc rite comparata fuerint, nequaquam, Athenienses, apud vos quenquam velitis esse tantum, ut hisce legibus a se violatis, pœnas non det: aut adeo vecordem, ut in evidens malum semetipsum conjiciat.

VI. QUIN nec illud vobis ignorandum est, Athenienses, decreta nullius esse momenti, nisi et hoc accesserit, ut ea, quæ decernantur, nos alacriter facere studeamus. Nam si eam vim decreta haberent, ut, aut vos ad officium faciendum compellere, aut ea quæ continent perficere, possent; neque vos multa decernendo *tam* pauca, vel nihil potius, effecissetis; neque Philippus tam diu se insolenter gessisset. Neque enim per decreta quidem stetisset, quo minùs olim pœnas dedisset. Sed hæc non ita se habent. Actiones enim, ut orationibus et suffragiis ordine posteriores, ita vi priores sunt, et potiores. Hoc igitur ad-
jungendum

jungendum est: reliquo præstò sunt. Nam
 qui prudenter dicere possint, sunt apud vos,
 Athenienses: vosque omnium acutissimi estis
 ad ea quæ dicuntur, percipienda, quid et *ea-*
dem exequi nunc poteritis, si rectè facietis.
 Quod enim tempus, quamve occasionem, A-
 thenienses, meliorem hâc quæritis? aut quan-
 do ea, quæ fieri debent, agetis, si nunc non
 agetis? Nonne omnia vobis homo loca præ-
 ripuit? quòd si et hac terrâ potietur, *nonne*
rem omnium turpissimam admitteremus? Non-
 ne quibus, si bellum gererent, strenuè nos
 opitularos spondimus, hi nunc bello petun-
 tur? Nonne hostis est? non vestra tenet?
 non barbarus? quid non denique? Sed, Deum
 immortalem, si hæc omnia reliquerimus, et
 ei tantum non, ad ea obtinenda, operam na-
 vaverimus; tum, autores harum rerum qui
 sint, quæremus? Neque enim nos in causâ
 esse fatebimur: satis hoc ego scio. Nam et
 in belli periculis fugientium nemo seipsum
 accusat, sed tum ducem, tum commilitones,
 et quosvis potius: ut vincerentur tamen, per
 omnes eos profectò factum est qui fugerunt.
 Manere enim licuisset ei, qui alios accusat.
 Quod si facerent singuli, vicissent. Ita nunc,
 non suadet aliquis optima? surgat alius, et
 sententiam dicat, non illum criminetur. Alius
 quispiam meliora dicit? ea facite, diis appro-
 bantibus. At ea jucunda non sunt? nulla
 hæc dicentis culpa est: nisi, cum vota essent
 facienda,

facienda, non fecerit. Nam paulo momento temporis, omnia, in unum tamquam fascem colligata, quæ velis, optare facile est: at *optimam sententiam* amplecti, cum de negotiis consultatio instituitur, non æquè promptum est; sed utilissima jucundissimis, si utraque obtineri nequeunt, sunt præferenda.

VII. AT si quis theatralem pecuniam nobis relinquere possit, et alios sumptus ostendere militares, nonne is potior? dixerit aliquis. Assentior equidem, si quis sit *qui hoc fecerit*, Athenienses. Sed miror, si cui mortalium unquam aut evenit, cum ea quæ habet, in res supervacaneas insumpserit, ut iis, quæ non habet, ad res necessarias abundet. Sed magnum istis rationibus, ex uniuscujusque voluntate nimirum, præsidium est. Quare omnium est facillimum seipsum decipere. Quod enim quisque vult, id etiam sibi fingit. Sæpe autem natura rerum alia est.

VIII. ISTA igitur ita considerate, ut res patiuntur: tum et militare poteritis, et stipendium habebitis. Non sanè prudentium, neque generosorum, hominum est, omis-
sis, ob pecuniæ inopiam, militaribus officiis, hujusmodi dedecora facilè perpeti, aut contra Corinthios quidem et Megareses, arreptis armis, proficisci: Philippo autem Græciæ civitates diripiendas relinquere, propter inopiam, com-
meatûs, quo exercitus sustentetur. Atque hæc non temerè dicere institui, ut quorundam e
vobis

vobis odium suspiciam (neque enim ita demens aut infelix ego sum, ut, cum nullâ spe publici fructûs, privatum mihi odium quæram) sed boni civis esse duco, reipublicæ salutem orationis jucunditati anteponere. Nam qui majorum nostrorum temporibus *publicè* dicebant, eos audio, quemadmodum fortasse vos etiam *accepistis* (quosque etiam omnes, qui *nunc* conciones habent, laudare, parum verò imitari solent) hac ratione et hoc instituto in republicâ gerendâ uti solitos: Aristidem illum, Niciam, eum qui idem mecum nomen habuit, Periclem. Ex quo autem exorti sunt *novi* isti oratores, qui vos, Quid cupitis? quid scribam? interrogant: quâ vobis re gratificabor? præsentis voluptatis et gratiæ *causâ*, reipublicæ negotia quasi propinata pereunt, et talia eveniunt: itaque istorum res omnes præclarè se habent, *vestræ* turpiter.

IX. ATQUI considerate, Athenienses, quæ capita rerum, et superiorum et horum temporum, commemorari possint: brevis autem erit, et nota vobis oratio. Non enim alienis vos utentes exemplis, sed domesticis, Athenienses, felices fieri licet. Illi igitur, quibus non adulabuntur oratores, quos non ita amabant ut vos isti nunc, quinque et sexaginta annos Græcis volentibus imperarunt, amplius decies mille talenta in arcem congefserunt; et regem hujusce Macedoniæ dicto audientem habuerunt, sicut æquum est parere Græcis Barbarum;

barum; et multa præclaraque trophæa, terrâ marique parta, erexerunt, cum ipsi militarent; et soli mortalium eam rerum gestarum gloriam, ad quam nullus invidiæ pateret aditus, reliquerunt. Ac in tuendâ Græciâ fuere tales. In ipsâ verò urbe spectate quales, et publicis et privatis in rebus, se præbuerint. Publicè igitur ædificia et ornamenta talia et tanta instruxere nobis fanorum, et quæ his continentur donariorum, ut a posteris superari nequeat illorum excellentia: Privatim autem adeo modesti fuerunt, tantâque curâ institutum reipublicæ observarunt, ut si quis forte vestrûm Aristidis et Miltiadis, et illius ætatis illustrium hominum, ædes novit quæ sint, vicini ædibus nihilo esse splendidiore videat. Neque enim rei familiaris amplificandæ gratiâ rempublicam gerebant, sed quisque sibi rem communem augendam esse putabat. Ex eo autem quòd res Græcorum fideliter, religionem Deorum immortalium piè, commercia inter ipsos æquabiliter, administrabant, non injuriâ magnam sibi felicitatem pepेरerunt. Tunc igitur ad hunc modum, dum illi, quos dixi, summæ reipublicæ præerant, se res habuerunt. Nunc, dum boni isti præsunt, quis rerum vestrarum status est? Idemne, aut omnino similis? Ac cætera quidem taceo, cum multa proferre possim. Sed quamquam in tantam incidimus solitudinem, quantum videtis omnes, cum et Lacedæmonii perierint,

erint, et Thebani occupati sint, et cæterorum nemo tantas vires habeat, ut nobiscum de principatu contendere ausit; cumque nobis liceret et privata nostra sine periculo tenere, et reliquorum controversias disceptare: tamen nostris agris spoliati sumus, et plusquam mille et quingenta talenta nullo cum fructu insumpsimus; et quos in bello socios paravimus, hi pacis tempore perierunt, et hostem contra nosmetipsos tantum instruximus. Alioqui progrediatur aliquis, et mihi dicat, unde, nisi per nosmetipsos, ita sint auctæ opes Philippi? Sed heus tu, si vitiosa hæc sunt, at urbanarum rerum status est melior. Ecquid autem dici queat? Num propugnacula, quæ dealbamus? et viæ, quas reficimus? et fontes? et nugæ? Eos, quæso, intuemini, quorum hæc acta sunt in republicâ: quorum alii e mendicis repente facti sunt divites, alii ex obscuris clari, nonnulli privatas ædes publicis ædificiis splendidiore extruxerunt: et quanto respublica plus detrimenti cepit, tanto res istorum factæ sunt ampliores. Quæ igitur causa est horum omnium? et cur tandem se omnia tum præclare habuerunt, et nunc haud rectè? Primum quod et populus, cum ipse militare auderet, dominus erat magistratum, omnesque Reipublicæ facultates in suâ potestate habebat: et bene secum agi putabant cæteri omnes, si a populo aut magistratum, aut honorem, aut beneficium aliquod, consecuti essent.

Nunc contra, omnes reip. facultates penes sunt magistratus, eorumque arbitrio geruntur omnia : vos populus enervati, et pecuniâ, fociis, spoliati, famuli et additamenti vicem obtinetis : contenti, si theatrales pecunias vobis impertiant ; aut buculas fortè miserint ; et, quod est omnium abjectissimum, cum ea vobis dantur, vestra quæ sunt, gratiam etiam habetis, *quasi beneficia in vos conferantur*. Qui verò vos in hanc urbem *tanquam carcerem* includere, ad talia vos alliciunt, et cicurant, ut vos ad nutum paratos habeant. Neque verò, meâ quidem sententiâ, fieri unquam potest, ut magnos et generosos animos sumant ii, qui parvis et vilibus rebus occupantur. Nam qualiacunque hominum studia fuerint, talibus eos et animis esse præditos necesse est. Hæc, medius fidius haud mirabor, si mihi, qui dixerim, plus apud vos nocuerint, quàm ipsis harum rerum auctoribus : neque enim semper apud vos omnibus de rebus liberè loqui licet, idque ego vel nunc licuisse miror.

X. Quod si nunc saltem, moribus istis relictis, militare, et ut vestra dignitas postulat, rem gerere volueritis, atque istis domesticis opibus velut instrumentis utemini ad externa bona *comparanda* ; fortassis, Athenienses, fortassis perfectum aliquod et magnum bonum consequemini, talibus lucellis repudiatis, quæ cum cibis, quos dant ægrotis medici, conferri possunt. Etenim ut illi neque vires augment,
neque

neque emori patiuntur; sic et ista, quæ vos nunc percipitis, neque tanta sunt ut justam utilitatem aliquam afferant: neque vos, iis despectis, ad alia converti patiuntur, sed alimenta sunt vestrûm omnium socordiæ. Tune ergo stipendium facere jubes; inquiet aliquis. Sanè: et e vestigio eundem esse ordinem omnium, Athenienses, ut partem quisque reipublicæ capeßat, quæque res civitati opus fuerit, in eâ suam operam strenuè navet. Licet agere otium? Cum domi manes, melior est tua conditio, quodd ad nullum turpe facinus inopia te compellit. Incidit hujusmodi quippiam, quale nunc? De istis ipsis emolumentis pro patriâ, ut æquum est, militabis. Estne vestrûm aliquis extra ætatem *militarem*? Is quæ nunc sine ordine capit, ad nihil utilis, ea in æquabili ordine accipiat, omnia inspiciens et administrans quæ sunt agenda. Ad summam, neque detraxi quicquam, neque addidi, præter pauca; confusione sublatâ, rempublicam in ordinem redegi: eodem accipiendi, militandi, judicandi, et id agendi, quod pro ætate quisque potest, quodque tempus postulat, ordine instituto. Nusquam ego dixi, nihil agentibus ea esse distribuenda, quæ functionis officio debentur: neque ipsos desiderare, omnique consilio destitutos otium agere, quodque alicujus *vestri impetratoris* peregrini milites vicerint, audire. Hæc enim nunc fiunt. Neque reprehendo eos qui reip. inserviunt;

196 DEMOSTHENIS, &c.

sed pro vobis ipsi ea debetis agere, propter quæ alios honoratis: neque cedere statione virtutis, Athenienses, quam vobis majores, magnis periculis partam, reliquerunt. Fere dixi quæ conducere putem. Vos autem ea amplectamini, quæ et reipublicæ et vobis universis profutura sunt,

Athenienses Charidemo, qui, licet alienigena esset, quippe Oreo Eubææ oppido oriundus, eorum tamen exercitui in Hellesponto præfuit, in mandatis dederant Chalcidem, quæ pagus Thraciæ est, nec longè ab Olyntho distat, suppetias ire. Is itaque quater mille pedites, equitesque centum et quinquaginta illò deduxerat; iisque Olynthiorum copiis conjunctis Pal-lenem (Macedoniæ peninsulam versus Thraciam) Bot-tiamque (regionem Chalcidi confinem, quæque, inter alias urbes, Pellam quoque regni Macedoniæ caput continebat) depopulabatur. TOURELLUS.

LIBANII

LIBANII ARGUMENTUM

I N

O L Y N T H I A C A M

(Juxta ipsum) PRIMAM.

OLYNTHUS *Thraciæ fuit urbs, eam Græci tenuerunt, oriundi Chalcide: quod est Eubææ oppidum, Atheniensium colonia. Multa porro et præclara Olynthii, ut et cum Atheniensibus, qui Græcis imperarunt olim, et item cum Lacedæmoniis, bella gesserunt: ac magnam tandem adepti potentiam, inter cognatas civitates excelluerunt. Non parva enim in Thraciâ Chalcidicæ gentis multitudo fuit. Post, initâ cum Philippo rege Macedoniæ societate, Olynthii cum eo præmum Atheniensibus arma intulerunt: idque partim ob Anthemuntem oppidum acceptum, de quo inter Macedonas et ipsos contentio fuerat, partim ob Potidæam, quam Philippus, expugnatam ereptamque Atheniensibus, Olynthiis tradiderat. Tandem suspectum habere cæperunt regem, quòd et magna ejus subitaque incrementa, et parum fidum esse ingenium, viderent. Observato igitur tempore, quo is peregre abesset, missis legatis pacem cum Atheniensibus fecerunt, in quo ictum cum Philippo fœdus violabant. Pacti enim fuerant, se communiter bellum et gesturos cum Atheniensibus, et, si aliud visum esset, communiter*

muniter composituros. Philippus autem, jampridem causam contra eos quæritans, tum verò banc nactus, bellum eis, ut fœdisfragis, et cum hostibus suis amicitiae fœdere conjunctis, insert. Quare hi legatos Athenas mittunt ad petendum auxilium, iis Demosthenes patrocinatur, et opem ferre jubet Olynthiis, quod in eorum salute sit posita securitas Atheniensium. Nunquam enim Philippum, salvis Olynthiis, in Atticam venturum: Athenienses autem facultatem habituros esse navigandi in Macedoniam, atque in eâ gerendi belli: sin urbs hæc a Philippo subacta fuerit, apertam esse viam regi ad invadendum Athenienses. Negat autem Philippum tam superatu esse difficilem, quàm putetur; ut animos contra eum faciat Atheniensibus. Differit etiam de pecuniâ publicâ: suadetque ut a spectaculis ad militiæ usum transferatur. Ac morem, quo Athenienses quondam sunt usi, minus notum, explicari necesse est. Cum olim non saxeum esset apud eos theatrum, sed ex ligneis tabulis coassatum, omnesque locum occupare properarent, et verberibus, et vulneribus etiam interdum, alii alios afficiebant. Quod magistratus Atheniensium prohibitori, venalia fecerunt loca, ut nemo, nisi binis obolis numeratis, ad spectandum admitteretur. Ne verò pauperes eo sumptu premi viderentur, constitutum fuit, ut e publico binos illos obolos quisque acciperet. Quæ consuetudo, inde orta, eò usque processit, ut non eo nomine duntaxat acciperent, sed prorsus omnem pecuniam publicam

*publicam distribuerent. Unde etiam ad militiam segnes facti sunt: quam enim pecuniam olim propter expeditiones e publico in stipendium accipiebant, eum tum in spectaculis et festis domi partiebantur. Nolebant igitur jam egredi, et subire pericula: sed et legem sciverant de theatrâli hac pecuniâ, quæ mortem minitaretur ei qui autor esset, ut ea in veterem ordinem repone-
retur, fieretque militaris. Quare Demosthenes cautè hanc consilii partem attingit, seque ipse interrogans, Tunc jubes, ut hæc militaris fiat? respondet, Minime verò equidem. Atque hæc de theatrali pecuniâ. Differit orator etiam de urbanis copiis: ipsis civibus esse militandum, non, sicuti solebant, per milites peregrinos opem ferendam, censens, eam enim causam esse asserit, cur res malè geratur.*

A R G U M E N T U M

TERTIÆ OLYNTHIACÆ

E X

T O U R R E L L O.

HÆC oratio, eodem quo duæ superiores titulo inscripta, in ejusdem etiam argumenti tractatione generaliter versatur. Olynthii, vehementer a Philippo pressi, quibusque ad illud usque tempus, conductitiis militibus, malè ab Atheniensibus succursum fuerat, novas petebant copias, non ex mercenariis, sicuti antea, et peregrinis conflatas, verùm ipsis Atheniensibus; qui sincero, cùm suæ gloriæ, tum communis causæ studio animati sint. Ex hac occasione Demosthenes expendit quanti iis momenti sit ut Olynthum incolumem servant, quippe quæ ultimum sit ipsarum Athenarum propugnaculum. Quoniam igitur vicini mali formido eorum aliquando industriam acuit, quibus ne maxima quidem pericula, modò sint longinqua terrorem incutere possent; propterea Orator summâ vocis contentione aquas clamat, tanquam ad restinguendum bellum, cujus jam per Atticam, atque circa ipsius caput, scintillæ volitant. Deinde, quò cautiores adhuc expeditionis successum reddat, quàm necesse sit ut militiæ munera per se obeant,

obegant, ostendit; postremo, ut indicet, quâ certissime ratione in hujusce belli apparatus sumptus possint suppeditare, rursus iis de militari pecuniâ instat; ad eum verò modum ex quo intelligatur, prioribus ipsius admonitionibus non eum, quem par erat, successum obtigisse. Athenienses, sub Charete duce, subsidio misere septendecim triremes, cum bis mille pedibus, equitibus verò trecentis, iisque omnibus, sicuti Olynthii petierant, Atheniensibus.

DEMOSTHENIS

OLYNTIACA III.

Vulgò autem PRIMA.

SI, quibus de rebus in hoc tempore deliberatis, Athenienses, *in his* quid e republica futurum sit, explicetur; multis *id* arbitrator divitiis vos esse prælaturus. Quod cum ita sit, æquum est, ut ultro et alaciter *omnes* eos, qui consilium dare volunt, audiat. Et enim non solum si quid utile meditatus quis venerit, id debetis, cum audieritis, amplecti: verum etiam vestræ fortunæ esse puto, ut multa opportuna dictu subito nonnullis in mentem veniant; ita ut facile vobis sit ex omnibus utilia deligere.

II. PRÆSENS igitur tempus, Athenienses, tantum non editâ voce clamat, vobismetipsis esse curam rerum illarum suscipiendam, si modò ullam vestræ salutis curam habeatis. Nos verò nescio quomodo mihi esse videmur erga illas animati. Sunt autem, quæ mihi quidem videantur, *hæc*; et auxilia jam esse decernenda, et quam celerrime esse comparanda, ut hinc (*urbanis copiis*) opem feratis; et non idem admittatis, quod etiam prius; et legatos mittendos esse, qui hæc dicant, et
rebus

rebus intersint: quippe quòd hoc maximè timendum est, ne Philippus (ut est homo callidus, et in observandis rerum momentis sagax) partim concedendo, ubi res ita tulerit, partim minitando, (quâ quidem in parte non immeritò illi fides habebitur) partim nos et absentiam nostram criminando, de summâ rerum intervertat aliquid, et ad sese transferat.

III. VERUM illud per opportunè cadit, Athenienses, ut quod summo Philippi rebus præsidio est, idem sit etiam vobis utilissimum. Nam quòd is, solus omnia et arcana et aperta moderatur, ac simul et dux est, et dominus, et quæstor, et ipse ubique adest exercitui, in eo ad res bellicas celeriter et tempestivè conficiendas longè vobis antecellit: pacificationi autem, quam cum Olynthiis libenter faceret, hæc adversantur. Certo enim sciunt Olynthii, se non jam de gloriâ, nec de agrorum aliquâ parte, verum ne evertatur patria sua, atque in servitutem redigatur, bellum gerere; norunt etiam quomodo cum Amphipolitis egerit, qui urbem ei tradiderant, et cum Pydnæis, qui *in urcem eum* receperant. Denique meâ quidem sententiâ, omnino rebuspublicis infida *res* est regia potestas, præsertim verò si sint finitimæ.

IV. QUÆ cum ita esse intelligatis, Athenienses, cætera quæ decent omnia, vobis cogitanda esse affirmo, ut velitis et excitemini, belloque, si unquam, nunc certè maximè incumbatis: nec pecuniam tantum promptè

conferatis, sed et ipsi militetis, nec in vobis quicquam desiderari patiamini. Nulla enim jam ratio vobis, nulla excusatio, quo minus officio fungi velitis, relinquitur: nam quod omnes jactabatis, Olynthios in Philippum esse concitandos, id ultro nunc accidit: eaque ratione, qua maximè vobis expediat; nam si vestro impulsu bellum suscepissent, socii fortasse parum firmi, atque ad tempus in eâ sententiâ fuissent. Quoniam autem eum ob illata sibi crimina oderunt, firmas eos probabile est cum eo, propter ea quæ et metuunt et perpeffi sunt, gerere inimicitias. Quare non negligenda est talis oblata occasio: neque committendum, ut idem vobis accidat, quod sæpe jam prius accidit. Si enim nos, cum defensis Eubœensibus rediremus, atque Hierax et Stratocles Amphipolitæ, hoc suggestu consenso, vos solvere, atque oppidum in fidem accipere, juberent, pari studio privatis rationibus nostris consuluissemus, ac salutem Eubœensium tutati eramus; et Amphipolim tum obtinuissetis, et omnibus, quæ deinde secuta sunt, negotiis fuissetis liberati. Rursus, cum Pydnam, Potidæam, Methonem, Pagafas, cætera (ne singulis commemorandis immorer) obsideri nunciaretur, si tum harum urbium vel uni primæ, alacriter, et, ut decuerat, opem tulissemus ipsi, faciliore et multò humiliore nunc uteremur Philippo. Nunc, dum præsentia semper amittimus, et futura
sua

suâ sponte se rectè habitura opinamur, et auximus, Athenienses, Philippum nos, et tantum effecimus, quantus nemo unquam fuit rex Macedoniæ. Nunc autem venit occasio. Quæ? hæc quam offerunt Olynthii ultro civitati, nullâ priorum illarum deterior.

V. Ac si quis (ut mihi quidem videtur) liberalitatem erga nos divinam rectè æstimet, is, tametsi multa non ita sint, ut deberent, magnam tamen diis gratiam sit habiturus, idque jure ac merito. Nam quòd multa bello amisimus, id negligentiae nostræ acceptum referre jure possis. Quòd autem neque olim hoc factum, et ostensa jam nobis est quædam societas, quæ sit idonea cladibus hisce depellendis, modò uti velimus; divinæ benevolentiae beneficium equidem interpretor. Sed perinde fit scilicet ut et in parandâ pecuniâ, si quis eam, quam acceperit, etiam servarit, magnam habet fortunæ gratiam: sin imprudens consumpserit, unâ consumpsit et accepti a fortunâ beneficii memoriam. Sic etiam in rebus gerendis, qui occasionibus non rectè usi sunt, ii tametsi boni quippiam divinitus obtigit, haud meminerunt. Ex ultimo enim eventu, de iis quæ præcesserunt, omnibus fit plerumque judicium. Quapropter vobis ea quæ restant, Athenienses, magnæ curæ esse debent, ut his vitiis correctis, impressam obres sic administratas infamiæ notam exteramus. Quòd si hos quoque homines destituerimus, Athe-

Athenienses, atque ille Olynthum everterit: dicat mihi aliquis, quid restet, quod illum, quo minus eat quò velit, remoretur?

VI. NUNQUIS vestrùm cogitat, Athenienses, et spectat, quibus *tam* magnus evasit rationibus, infirmus cum esset initio, Philippus? Primùm Amphipoli captâ, postea Pydnâ, mox Potideâ, denique Methone, postremò Thes-saliam invasit. Demum, quum Pheras, Pagasas, Magnesium, omnia suo arbitrato composuisset, in Thraciam abiit. Deinde ibi regibus aliis ejectis, aliis constitutis, in morbum incidit: ex eo paululum recreatus, non ad socordiam se deflexit, sed statim Olynthios est aggressus. Ejus autem in Illyrios, ad Pæonas, et adversus Arymbam, et quò non? prætereo expeditiones. Quid ergo, inquiet aliquis, ista nobis commemoras nunc? Utrumque ut cognoscatis, Athenienses, et sentiatis, tum, projicere singulatim semper aliud rerum, quàm non expediat: tum perpetuam in rebus gerendis alacritatem, quâ erga omnes Philippus utitur: præ quâ fieri non poterit, ut, rebus gestis contentus, in otio se contineat. Qui si in eâ sententiâ erit, ut augendo semper opes suas, et gloriam augendam conseat, nos autem nullius rei curam constanter et seriò suscipiemus; confiderate, quem tandem harum rerum exitum fore sit sperandum. Quis vestrùm, per Deos, adeo socors est, qui nesciat, bellum inde ad nos venturum, si neglexerimus?

lexerimus? Verum id si fiat, vereor, Athenienses, ne quemadmodum ii, qui temere pecuniam magno fœnore mutuo sumunt, atque illâ paulisper locupletati, post etiam patrimoniis evertuntur; sic et nobis segnitiam nostram magno constitisse appareat, et dum ad voluptatem omnia referimus, in necessitatem tandem veniamus, multa, eaque gravia, quæ minime vellemus, faciendi, deque agris nostris sit dimicandum.

VII. Ac reprehendere quidem, dixerit forsitan aliquis, esse facile et cuiusvis; quid autem de his rebus statuendum sit, pronunciare, id esse consiliarii. Ego verò, quanquam illud non ignoro, sæpe vos non iis qui sunt in culpâ, sed his, qui postremi sententiam dixerint, irasci, ubi quid ex sententiâ non evenerit: non tamen arbitror meæ privatæ salutis ita habendam esse mihi rationem, ut quicquam dissimulem, quod e re vestrâ futurum esse ducam. Censeo igitur, duobus vos oportere modis rebus succurrere, tum urbes Olynthiorum tuendo, et milites, qui id agant, mittendo; tum regnum ejus vastando, et treimibus, et militibus aliis. Quod si alterutrum neglexeritis, vereor ne irrita sit futura expeditio vestra. Sive enim, agrum suum a vobis diripi vexarique passus, ipse interim Olynthum subegerit, videns rem domi in tuto esse, affidebit et ducet bellum, morâque obsidionis eos superabit. Auxilia igitur et magna et
biper-

x. facile, domum reversus, sua defendat; sive præsidia vos duxerit a Olynthum miseritis, videns &c.

bipertita esse oportet. Ac de auxiliis hæc statuo.

VIII. QUOD autem ad pecuniam comparandam attinet, est, Athenienses, pecunia vobis, est quanta omnium mortalium nemini, militaris: eam verò vos, sic ut vultis, capitis. Quam si militantibus restitueritis, nullo erit opus commeatu; sin minus, opus erit, vel nullus potius satis erit commeatus. Quid igitur? dicat aliquis, Tunc autor es, ut ea sit militaris? Ego verò nequaquam. Equidem conscribendum exercitum censeo, et propterea militari pecunia opus esse, et unam esse rationem, eandem et faciendi et accipiendi quæ oporteat. Eam verò vos ita capitis, ut festa celebretis, et res fere nullas geratis. Reliquum igitur id est, scilicet, ut omnes tributum conferant; si multis opus erit, multum, sin paucis, parum. Omnino certè pecuniis est opus, nec sine his quicquam potest rite administrari. Indicant etiam alias alii comparandæ pecuniæ rationes; e quibus eam vos sequamini, quæ maximè conducere videbitur, et rerum curam, dum occasio adest, suscipite.

IX. ILLUD etiam est operæ prætium cogitare et reputare, quo in loco nunc sint res Philippi. Neque enim (ut videatur, et dici possit, re non satis considerata) status ejus hoc tempore præclarus est, aut pulcherrimus. Neque intulisset ille hoc bellum unquam, si gerendum fore censuisset; nam tum primo
statim

statim impetu se omnem rem confecturum sperabat: quam spem falsam habuit. Hoc igitur primum illum turbat, cum præter expectationem evenerit, et magnam illi movet ægritudinem. Deinde motus etiam Theſſalorum. Nam hi quidem, naturâ nimirum, et semper, omnibus mortalibus infidi fuerunt. Quales autem sunt, tales eos nunc et ille cum primis experitur. Decreverunt enim Pagasas ab eo reposcere, et Magnesiam muniri voverunt. Præterea quosdam audivi ego, qui dicerent, non concessuros ei Theſſalos posthac portorum et vectigalium usumfructum, quod Theſſalorum rempublicam inde sustentari, non ea intercipi a Philippo, oporteat; quâ pecuniâ privatus si fuerit, in arctum admodum ei stipendia peregrini militis redigerentur. Jam Pæonem et Illyrium, cæteros denique omnes, existimandum est sui juris et liberos, quàm servos, esse malle. Insueti enim sunt cuicumque parere, et homo importunus est, ut aiunt: neque profectò id incredibile fortassis est. Nam res secundiores quàm par est, temeritatis occasionem incautis præbent. Quare sæpe videtur parta tueri bona esse difficilius, quàm parare. Statuetis igitur, Athenienses, incommoditates illius vestras esse commoditates, et occasionem strenue urgebitis, nec legatos duntaxat mittetis, quò mittendi sunt, sed et ipsi militabitis, et alios omnes concitabitis. Nam si Philippo talis contra

D d

nos

nos daretur opportunitas, et bellum prope nostros fines oriretur, quàm cupidè putatis eum in nos invasurum? Et nonne pudeat vos, si nec ea, quæ ipsi ferretis, si posset ille, datâ occasione facere audeatis?

X. PRÆTEREA ne hoc quidem vos prætereat, Athenienses, nunc optionem dari vobis, utrum vos illic oporteat bellum gerere, an apud vos illum? Si enim Olynthiorum opes manserint incolumes, vos illic pugnantes, cùm illius regnum vastabitis, tùm securè hâc vestrâ terrâ fruemini. Sin illa Philippus occuparit: quis eum porro huc ire prohibebit? Thebani? ne sit dictu acerbius, etiam expeditè unâ irrumpent. An Phocenses? qui ne sua quidem sine vestris auxiliis tueri possunt. Aut alius quispiam? at hercule nolet. Omnium certè absurdissimum fuerit, si quæ nunc etiam cum stultitiæ reprehensione, tamen eloquitur, ea datâ potestate non faceret. Quantum autem intersit, hic an illic bellum geratur, verbis nihil opus esse arbitror. Si enim oporteret vos ipsos triginta duntaxat dies foris esse, et quæ alendo sunt exercitui, ea e nostri agri proventibus petere (etsi nullus, inquam hostis in eo versaretur) id damnum quod ii vestrûm, qui agros colunt, admitterent, majus fore totius belli superioris impensis arbitror. Quod si quæ hostiles copię venerint, quantæ clades erunt metuendæ? Accedet protervitas, atque insuper ipsius rei dedecus, quod nullo
minus

minus est detrimento, fanis quidem hominibus.

XI. QUARE omnia hæc in conspectu habentes, universi opem ferre, et bellum illuc amoliri debent; divites, ut, pro multis, quæ Deum benignitate possident, pauca impendentes, reliqua securè teneant: juvenes, ut in Philippi regno partâ bellandi peritia, formidabiles incolumis patriæ custodes fiant: oratores, ut in reddendis rationibus administrationem suam facilè tueri possint. Nam ut eæ res erunt, quæ vobis evenient, ita et vos de actis eorum judicabitis. Quæ utinam bonæ sint, et officio fungantur omnes.

Philippus anno insequenti Olynthum cepit. Eam omnia Atheniensium subsidia et conatus a domesticis ipsius hostibus tueri non poterant: duo enim ejus cives, Euthycrates et Lasthenes, eam prodiderunt. Ita Philippus, largitionibus viâ factâ, miseram urbem ingreditur, diruitque; partem civium servitutis addicit, partem venundat, neque aliter quàm crudeliori mortis genere Proditores a cæteris distinguit. Olynthii, sicuti jam annotavimus, Philippi indignationem subierant, quòd duos fratres ejus, qui ex altero conjugio * ei supererant, per misericordiam receperant. Eorum scilicet, quasi competitorum, pertæsus, quippe

* Amyntas, Philippi pater, ex Eurydice tres filios suscepit, Alexandrum, Perdiccam, et Philipum, Alexandri Magni patrem, filiam etiam Euryonem: ex Cygneâ autem Archelaum, Archideum, Menelaum.

212 DEMOSTHENIS, &c.

*quos in partem regni Macedonici ipsa quodammo-
do natura vocare videbatur, se prorsus ab iis li-
berare voluit, sicuti antea tertium de medio sus-
tulerat; atque ita demum barbaras animi sui
suspiciones tranquillavit. Igitur Olynthum obsi-
det, expugnat, exscinditque; fratres olim desti-
nato supplicio tradit, prædâque ingenti pariter
et parricidii voto fruitur. TOURRELLUS.*

NOTÆ

N O T Æ

IN PRIMAM

P H I L I P P I C A M.

CONVERSIS a me in nostram linguam Demosthenis orationibus, diu dubitavi, earum ordinem Chronologicum attingerem necne, præ metu ne mihi vitio daretur quod in sententiâ meâ singularis essem; tandem apud me Dionysii Halicarnassensis prævaluit auctoritas. Hanc, ex promisso, rationibus fulcire jam aggrediar, neque eas aliunde quam ex ipsâ oratione petam. Ibi, de Atheniensium ad Thermopylas expeditione, tanquam quæ recenter admodum obtigerat, loquitur Demosthenes. Hæc expeditio, si Diodoro fides, in eum, quo Archon erat Aristodemus, annum cecidit, eoque Archonte primò Demosthenes contra Philippum dixit. Inde palam est primam Philippicam ante Olynthiacas esse collocandam, quâ scilicet tempus Expeditionis, quæ in primâ Philippicâ quasi recens adhuc memoratur, ipsi quadret. Minimè verò id fiet, si eam post Olynthiacas remiseris, quippe quæ Archonte Callimacho, ut Philochorus testatur, id est triennium illinc, habitæ fuerunt. Quin insuper, Demosthenes Philippi res gestas quum recenset, levissimam de Olyntho mentionem facit: ex quo colligere est nondum a Philippo obsessam, nedum

dum captam, fuisse eam urbem. Quam si tunc temporis expugnasset, quis credat quin Demosthenes tanti momenti rem, eamque recentem adhuc, Atheniensium animis magis inculcasset, qui præsertim de eâ in aliis ubique locis tam fusè et elatè differit, maximumque inde argumentum sumit cur Philippi progressibus strenuè obsistant. Negativam hîc probationem validam equidem atque firmam censeo. *Tourrellus.*

NOTÆ

in LIBANII ARGUMENTUM.

PAG. I. lin. 4. Πῶς ἂν ἄριστα τῷ πολέμῳ προσ-
 ενεχθεῖεν] Κατὰ συγχοπὴν, ἀντὶ τῆ προσενεχθείσαν
 Dixit autem de re, καλῶς προσφέρεσθαι τῷ πολέμῳ,
 sicut aliàs de personâ dicitur, φιλανθρώπως τοῖς ἀν-
 θρώποις προσφέρεσθαι, humaniter tractare homines,
 uti humanitate erga eos. *Wolfius.*

Ib. l. 6. Πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας] Πρὸς τὰ
 καθ' ἕκαστον καιρὸν ἀναγκαῖα πράγματα. *Idem.* [*Bene-
 nati margo habet τὰς ἐπικαίρας.*]

Ib. l. 8. Παραμεμιγμένων δὲ] Scilicet τοῖς πολίταις
 τῶν ξένων, vel παραμεμιγμένων τῶν πολιστῶν τοῖς ξένοις,
 quod perinde est. *Idem.*

Ib. l. 8. Τὴς ἐτησίας] Scilicet ἀνέμους παρὰ τὸ
 ἔτος rectius, opinor, quam παρὰ τὸ ἔθος. Tum
 enim ἐθήςιας scriberetur. Neque verò ut ab ἔτος
 fit ἐτήσιος annuus, ita ἐθήςιος, solitus, consuetus, ab
 ἔθος formari puto. Plinius Aquilones vocat lib.
 ii. cap. 11. "Caniculæ, inquit, exortum die-
 "bus octo ferme Aquilones antecedunt, quos
 "Prodomos vocant. Post biduum autem exor-
 "tus, iidem Aquilones constantius perflant, die-
 "bus

“bus quadraginta, quos Etesias vocant.” Hos Aristoteles, libello De mundo permistos esse scribit ex Aquilonibus et Favoniis. Strabo verò libro iii. εὐρες, id est *subsolanos*, appellat Etesias. Cum autem Athenæ meridionaliōres sint (ut docet tabula Cosmographica) Macedonia Septentrionalior: Athenis in hanc navigaturis adversi erunt Etesiae: ex Macedonia Athenas, secundi. Hiberno autem tempore, quamvis Austri familiarius flent, periculosa per se omnis navigatio. *Idem.*

Ib. l. 12. Ἐπιχειρῇ] *Benenati* margo, ἐπιχειρήσῃ· sicut mox κρατήσῃ.

N O T Æ

in T E X T U M et S C H O L I A.

S E C T. I.

PAG. 2. lin. 1. Εἰ μὲν περὶ καινῶ τινος πράγματος] Vide exordium orationis Æschineæ contra Ctesiphontem, ubi citatur Solonis lex de disciplinâ oratorum; in quam peccare videbatur Demosthenes, nondum grandis natu: et præconium, τίς ἀγορεύειν βέλειαι τῶν ὑπὲρ πενήκοντα ἔτη γεγονότων; Hâc igitur de causâ præfatur, se, quamvis nunc primus sententiam dicat, non primum tamen dicere, quòd res nova non agatur: simulque et odium propulsat, et attentionem captat, cum significet se aliquid, melius cæteris, quorum consilia rempublicam nihil juverint, in medium esse allaturum. Τὸ τοίνυν προοίμιον τῇ μὲν, διὰ προκαλήψεως καὶ διασυρμῆ τῶν πρότερον εἰπόντων, ἐννοϊκόν· τῇ δὲ προσεκλικόν, μετ' ἐπαγγελίας. *Wolfius.*
[Vide *Petit.* in Leg. Att. pag. 200. Legem a
Wolfio

Wolfio laudatum Doctiff. *Tourrellus* abrogatam fuisse dicit, Archonte Glaucippo Olymp. xcii. ann 3 rationis tamen et decori auctoritate adhuc viguisse.]

Ib. l. 2. Πρυτάνεω] Scilicet a Prytanibus. Ii concionem advocandi jus habebant, quam, nisi ad præscriptum legum convocassent, solvebant mulctam mille drachmarum, consecratam Minervæ. Ante verò quàm concio cogeretur πρόγραμμα pro Eponymorum statuis publicè proponebant, sive tabulam quâ significabant de quo agendum in concione, quoque die, quâque diei horâ. Vid. *Jul. Poll.* lib. viii. cap. ix. 94. et ibi Doctiff. *Kuhn.* *Demost.* contra Timocr. pag. 41. Ed. *Ben. Car. Sigon.* 11. de Rep. Athen. 4. *Benenatus* in margine, itemque *Wolfius* inter variantes lectiones πρύκειω habet.

Ib. l. 3. Λέγειν] ἵνα λέγωσιν οἱ ῥήτορες. *Wolfius.*

Ib. Schol. l. 30. Εἰ μὴ τὸ παροξύνει] Lego εἰδὲν ἕτερον εἰ παροξύνει. quanquam malim εἰδὲν ἕτερον ἢ παροξύνει, καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι δεῖν τῶν πραγμάτων διδάσκει. *Idem.*

Ib. l. 3. Οἱ πλείους] Σωφροσύνης ἐνδεικτικόν· εἰ δὲ εἰς μόνος, ἢ δύο, ἢ τρεῖς. *Idem.*

P. 3. Schol. l. 15. Παραχαράττω τὸ νόμον] Loci sensus planè postulat ut reponatur τὸ εἰ, quod etiam inter varias lectiones habet et *Wolfius* et *Morellius.*

Ib. Schol. l. 22. Τῇ ἀπωλείᾳ τῶν τριάκοντα δύο πόλεων τῶν Χαλκιδικῶν] In Chronologiam peccat Scholiastes. Philippus enim Chalcidicas [Thraciæ) urbes non ante quartum annum Olympiadis centesimæ septimæ adortus est: ut ex Diodoro discimus lib. xvi. et Philocoro; quem vide in Ολυμπιάδων ἀναγραφῇ apud *Scaligerum*: hæc verò oratio primo ejusdem Olympiadis anno habita est,

est, paulo post Atheniensium ad Thermopylas profectionem, juxta *Tourrelli* computum, cui suffragatur etiam *Andreas Schöttus* in *Parallelis*, et *Sigonius* in *Temporibus Atheniensium*. De Chalcidicis urbibus multa apud *Demosthenem* in *Oratione* περὶ Περσέως.

Ib. Schol. l. 46. τῶν ἄλλων] Ex *Isocrate* re-scribe τὸν ἄλλον χρόνον· mox νομίμοις· deinde ἡσυ-χίαν ἢ ἡγόν absque τῷ πολλῇ.

P. 4. l. 3. Τότ' ἂν αὐτὸς] Ita omnes editi. In MSS. verò legi καὶ αὐτὸς indicant *Benenatus*, *Wolffius*, *Pithæus*: itaque legisse videtur Scholiast. quem vid. sup. ad v. λέγειν. Illa hīc particula minimè, ut opinor, otiosa est, quippe quæ sen-tentiæ modestiam aliquatenus augeat; quare eam in textum reposui; idque eo lubentius feci, quòd in Προσιμίῳ Δημοσθιοῖς, p. 758. Ed. *Ben.* ubi eadem ad verbum ferè leguntur, eandem ha-bemus lectionem.

Ib. l. 7. Εἰκότως ἂν συνώμης τυχεύειν] In loco jam citato legitur, εἰκότως ἂν μετὰ τὰς δοκεῖν λέγειν.

Ib. l. 8. Ἐκ τῆ παρεληλυθότος χρόνου] Ἐν τῷ παρ-ελθόντι χρόνῳ. Eandem formulam paulò post re-petet. *Wolffius*.

Ib. l. 8 et 9. Οὗτοι συνεβέλευσαν] Id. Ed. *Bas.* et *MSto Voff.* αὐτοί. Pro συνεβέλευσαν cæteri om-nes editi, ut et MSS. συνεβέλευαν (quòd profectò magis Atticum videtur) et *Voff.* περὶ αὐτῶν συνεβ.

Ib. l. 9 et 10. Νῦν ἴδει] Transponit *Voff.* mox post βεβουλευσθαι *Pith.* περὶ αὐτῶν.

Ib. Schol. l. 10. Κριτὴν τῶν πραγμ.] *Morellius* inter variantes lectiones habet κρίτην αὐτῶν.

S E C T. II.

Pag. 5. l. 1. Πρῶτον μὲν εἶν] Duæ sunt præci-puæ hujus orationis partes: quarum altera prin-

cipio et fine tractatur, adhortatione constans, ad rem magnis animis et strenuè contra Philippum gerendam, multis reprehensionibus cessationis perniciosæ, et desperationis indignæ tantâ republicâ, admittis: altera, in medio adhortationum posita, rationem instructionis et apparatus bellici continet; quæ ferè difficillima conciliorum pars est, quòd tum usum rerum non vulgarem, tum hominum, locorum, temporum, facultatum ab omni parte cognitionem exquisitam, tum ingenii maximum acumen postulat. Ut enim quisque maximè non modo perspicit: quid in re quâque verissimum sit; sed et acutissimè et celerrimè potest et videre et explicare rationem: hoc est τὸν τρόπον τῇ διαπράξασθαι τὰ δέοντα, καὶ μετ' ἐλέγχων αἰτιαλογεῖν is prudentissimus et sapientissimus ritè haberi solet. *Cic. De officiis. Wolfius.*

Ib. l. 3. Ἐχειν δοκεῖ] Scilicet τοῖς τὰ μὲν ἐκδάναι θεωρῶσι, ταῖς δὲ τούτων αἰτίας ἐκ ἐπισκεπτομένοις. Ita significat, res ipsas, id est, fortunam Atheniensium, non esse malas, sed videri. Fortunatis non est desperandum. At, inquiunt Athenienses, nos calamitosi sumus, rebus toties malè gestis. Refutatio translatione a fortunâ in ignaviam constat, adjectâ concessione, si functi hactenus essent officio, non injustam desperationis causam habituros. *Idem.* [in nonnullis δοκῇ legitur.]

Ibid. Ὁ γὰρ ἐστὶ χεῖρις αὐτῶν.] Eadem ad verbum fere in Proœmiis leguntur pag. 767. Ed. *Ben.* Similis etiam locus est in Philippicâ tertiâ pag. 66. quem visum est huc transcribere. Καὶ παράδοξον μὲν ἴσως ἐστὶν ὃ μέλλω λέγειν, ἀληθὲς δὲ τὸ χεῖρις ἐν τοῖς παρεληλυθόσι, τῷτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτισον ὑπάρχει. Τί ἂν ἐστὶ τῷτο; Ὅτι ἄτε μικρὸν ἄτε μέγα εἶναι τῶν δέοντων ποιούντων ὑμῶν, κακῶς τὰ πράγματα ἔχει· ἐπεὶ τοιγα

ἐπιτίοιγε εἰ πάνθ' ἃ προσήκει πρατίνων ὑμῶν, ἔτω διέ-
κειτο, ἔδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ γενέσθαι βελίω. Νῦν δὲ, τῆς
μὲν ῥαθυμίας τῆς ὑμετέρας καὶ τῆς ἀμελείας κεκράτηκε Φί-
λιππος, τῆς πόλεως δ' ἔ' κεκράτηκεν· ἔδ' ἤτησθε ὑμεῖς,
ἄλλ' ἔδὲ κεκίνησθε.

Ib. l. 9. Προσῆκε] Scribitur etiam προσήκει.

Pag. 6. l. 1. Ἐπειτα ἐνθυμητέον] Primum argu-
mentum a spe fortunæ melioris sumptum, quia
parum firmum est. (Quid enim spes est, nisi
vigilantis somnium?) exemplis Atheniensium et
Philippi confirmatur: qui et Lacedæmonios po-
tentissimos vicerint, et ab hoste imbecilli, cum
ipsi potentissimi essent, sint superati. Quod qui-
dem terrorem augere posset, nisi causa eventûs
consideraretur. Nam si Philippus, tum infirmus,
Athenienses potentissimos superavit; quid nunc
fiet, illo potentissimo, his infirmis? *Wolfius.*

Ib. l. 3. Ηλίχην πότε' ἐχόντων δύναμιν Λακεδαιμο-
νίων] Lacedæmon, potentissima Peloponnesi res-
publica, atque Athenarum æmula, Græciæ do-
minata est, ex quo tempore Lysander, Lacedæ-
moniorum imperator, bellum Peloponnesiacum
terminavit, victâ apud Ægos flumen Athenien-
sium classe, et Athenarum muros diruit. In-
sulæ maris Ægæi, Græcorum in Asia coloniæ,
tota denique Græcia Lacedæmonios aut Defen-
sores aut Dominos agnovit, eoque progressa est
ipsorum potentia, ut eorum rex Agesilaus mina-
tus fuerit se regem Persarum in ipso regni capite
obsessurum. *Corn. Nep. in Vit. Con. Diod. lib.*
xi. [et xii sub initio] Xenoph. Rer. Hell. iv,
Tourrellus. [Vide Isocratem in Areopagitico, pag.
170. Ed. Gul. Battie, et Demost. Philip. iii.]

Ib. l. 4. Ἐξ ἑ' χρόνος ἔ' πολὺς] Athenienses po-
tentiam resumere cœperant Olymp. xcvi. de-
cem circiter annos post acceptam ad Ægos flu-

men cladem. Conon secundo istius Olympi, anno ingentem Lacedæmoniorum classē apud Cnidum magno prælio fugavit. Quā victoriā non solum Athenæ, sed etiam cuncta Græcia, quæ sub Lacedæmoniorum fuerat imperio, liberata est. Muros etiam a Lyfandro dirutos refecit. *Corn. Nep. in Vit. Con.* Bellum verò de quo hic Demosthenes initum est Olympiadis centesimæ ann. 4to. hoc est viginti quatuor annos ante hanc orationem.

Ib. l. 5. Ὡς καλῶς] Honestum enim est defendere Græciæ libertatem contra tyrannos: etsi ea defensio ejusmodi fuit, ut si quis servum in libertatem assertum servire cogeret. Tales enim Græcorum fuisse patronos, tam Athenienses quàm Lacedæmonios, passim docet Isocrates. *Wolffius.*

Ib. Καὶ προσηκόµως] Ut qui et principes Græcorum ab antiquissimis temporibus fuerint, et urbem suam tanquam asylum patere calamitosis semper voluerint. *Idem.*

Ib. Οὐδέν ἀνάξιον] Sive metu consternati cessissent Lacedæmoniis; sive largitionibus corrupti Græcos deseruissent. *Idem.*

Ib. l. 7. Ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων τὸν πρὸς ἐκείνους πόλεμον] In cæteris impressis vox Ἑλληνικῶν perperam abest; eam verò agnoscunt MSS. *Pith. Voss. et Ben. α. β. γ.* Eadem centies in Demosthene occurrunt. In eo scilicet maximè gloriati sunt Athenienses, quòd non suam solùm, quòd minus esset prædicandum, sed, quòd præclarissimum fuit, communem Græciæ libertatem sæpenumero defenderant. Quòd argumentum splendidissimè Demosthenes, maximoque cum artificio, passim tractat. Omnino confer primam Olynthiacam pag. 66. et 69. ibique Scholia.

liast. Historia hæc est. Lacedæmonii Cadmeam arcem Thebanorum occupârunt Olymp. xcix. ann. 3. multosque eorum patriâ expulerant. Olymp. c. ann. 3. exules revertuntur, et, auxiliantibus sibi Atheniensibus, Lacedæmonios Cadmæâ ejiciunt. Ann. 4. Thebani exercitum ingentem conflant: Athenienses legatos mittunt ad civitates Lacedæmoni subjectas, qui hortentur ut communis libertatis asserendæ occasionem amplectantur. A Lacedæmoniis, qui, ut ait *Diod.* διὰ τὸ μέγεθος τῆς περὶ αὐτὰς δυνάμεως ὑπεροπλιῶς καὶ βαρέως ἦρχον τῶν ὑποελαγμένων, deficient Chii, Byzantini, Rhodii, Mitylenæi, aliique. Sub hoc tempore Sphodrias (sive Sphodriades) Cleombroti regis Lacedæmoniorum jussu, Piræeum noctu tentat, obque id ad Spartanorum senatum delatus præter jus absolvitur. Novam inde belli occasionem sumunt Athenienses; et Timotheum Cononis filium, Chabriam, et Callistratum duces nominant. *Xenoph.* lib. 5. *Diod.* lib. 15. *Sigon.* in temporibus Athen.

P. 7. 1. 2. Παριδείγμασι χρώμενοι] In MS. *Voss.* χρωμένοις.

Ib. 1. 3. Ἡς ἐκράλειτε] Prosperè hoc bellum cessit Atheniensibus. Iphicrates et Callias Lacedæmonios ad Corinthum superârunt. Deinde Chabrias Polim eorum ducem vicit navali prælio inter Naxum et Parum. [Id prælium maxime Athenienses erexit, et Chabriæ nomen, itemque Phocionis illustravit. Vicit etiam Agésilæum regem Lacedæmoniorum in Bœotiâ.] Haud multum post Timotheus Corcyram occupavit: sequente etiam anno Lacedæmonios ad Leucadem profligavit. *Diod.* lib. xv. *Xenoph.* lib. v. *Aristid.* in Panathen. *Tourrellus.* [eodem anno

anno Thebani Lacedæmonios ad Orchomenum profigârunt. *Diod. ibid. Sigon.* in temp. Athen.

Ib. l. 5. Τάτῃ] Vide quanto cum contemptu de Philippo loquitur: alibi passim eum ἄνθρωπον, Regem vix semel quidem appellat. Infra p. 14. dicit, γένοιτο γὰρ, &c. Μακεδὼν ἀνὴρ; in Orat. de Coron. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφένῃ. In Philippicâ autem tertiâ contumeliosius adhuc eum tractat: verba hæc sunt. Φιλίππε, &c. εἰ μόνον εἴχ' Ἕλλήνος ὄντος, εἰ δὲ προσήκουστος εἰδὲν τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλ' εἰ δὲ Βαρβαρίαν ἐνέειπεν ὅθεν καλὸν εἰπεῖν, ἀλλ' ὀλέθρου Μακεδόνοιο, ὅθεν εἰδ' ἀνδράποδον σπαδαῖον εἰδὲν ἦν πρότερον πριάσθαι.

SECT. III.

Ib. l. 7. Εἰ δὲ τις ὑμῶν] Occupatio. Potentiam Philippi non esse extimescendam. Ratio ab ipsius hostis exemplo: quòd is, cùm vires Atheniensium non reformidâisset, rem suam bene gesserit. Quas autem cogitationes Philippo tribuit; iisdem uti jubet Athenienses. *Wolffius.*

Ib. l. 9. Σκοπῶν τό, τε πλῆθος] Philippus illo tempore viginti mille pedites, equitesque ter mille habuit; ingentem sanè exercitum, si Græcorum exercitibus eum conferas. Notum est Athenienses ad Marathonem quidem decies mille milites, plures nunquam in pugnâ eduxisse. *Tourellus.*

Ib. l. 10. Τὸ τὰ χωρία] *Pith. τῷ.*

Ibid. Τὰ χωρία] Τὰ ὀρμητήρια καὶ ἐπιτεχίσματα opportuna loca ad vim tum inferendam tum propulsandam: quorum quædam hîc attinguntur, cum plura sint 1. [id est tertiâ juxta nos p. 121.] Olynthiacâ exposita. *Idem.*

Ib. l. 11. Ἀπολωλέναι τῇ πόλει] *Wolffius* in Cod. Lutet. ἀπαλωλεῖναι τὸν πόλιν scriptum esse annotavit.

Ib.

Ib. Schol. 1. 1. Τελίς μετ' ἀργίας νικῆσαι. *Wolffius.*

Ibid. 1. 22. Εἰς δύο καλᾶσκεινάζει] Fortassis ἐκ
 δυοῖν καλᾶσκεινάζει, ἔκλε τῆς τῷ Φιλίππῳ δυνάμεως καὶ τῆς
 τῶν Ἀθηναίων ἀσθενείας· non, καὶ πλείστην ἐκ τῆς οἰκείας.
Idem.

Ibid. 1. 32. Συνδιδόναι] F. ἐνδιδόναι et ὑπὲρ τῆς
 συνδρομῆς. Nam τὸ συνῖναι, καὶ τὴν συνδρομὴν, ἀντὶ
 τῆς παρομοιολογίας καὶ συγχωρήσεως hic autor sæpe
 usurpat. *Idem.*

P. 8. 1. 3. Πύδναν, καὶ Πολίδαϊαν, καὶ Μεθώνην]
 Pydna, Macedoniæ urbs, quæ postea *Citrum*, ut
Strabo, sive, ut *Livius* habet, *Citium*, vocabatur.
 Potidæa, Thraciæ urbs, quæ postea *Cassandria*,
 in confinio Macedoniæ sita, in Isthmo peninsu-
 læ Pallenes, atque sexaginta stadiis diffita ab
 Olyntho: Corinthiorum fuit colonia. Vide
 Schol. ad *Aristoph.* in *Equit.* et *Thucyd.* lib. i.
 ad opposita sinûs Thermaici littora sitæ erant
 hæ duæ urbes; unde maximi erant Atheniensibus
 momenti. Utramque Philippus ceperat, ut
 et Amphipolim, Olymp. 105. ann. 3. Methone
 (ea scilicet de quâ hic Demosthenes) Thraciæ
 urbs fuit; quadraginta stadiis ab Olyntho dis-
 tans; quam cum obsideret Philippus, in præte-
 reuntem de muris sagitta ab Astere quodam
 Amphipolitano iacta dextrum ejus oculum effo-
 dit. Sagittæ inscriptum fuisse traditur Ἀστὴρ Φι-
 λίππῳ θανάσιμον πέμπει βέλος, vid. Schol. ad Olynth.
 ii. pag. 82. *Lucianus* in lib. De scrib. Hist.
 in Olyntho id contigisse refert. *Stephanus By-
 zantinus*, ut et *Maussacus* ad Harpocratonem,
 quinque Methonas numerat: aliam Thraciæ,
 aliam Laconicæ, aliam Macedoniæ, aliam Per-
 fidis, quintam verò Eubœæ. Ad quamnam ha-
 rum Philippus oculum amisit, inter autores haud
 consensum

consensum est: nos verò *Diod. Strab. Harpocrat.* et *Suidam* sequimur. Obsidionem ad tempus tulerunt oppidani, tandem deditionem facere coacti sunt, eâ lege ut cives singuli ex urbe cum veste excederent; eam Philippus solo æquavit, agrumque Macedoniæ attribuit. Hanc urbem Philippus cepit, Pagasas etiam (quas Pagas appellat *Diodorus*) imperio suo addidit Olymp. cvi. ann. 3. Vid. *Diod. lib. xvi. Strab. lib. vii. Justin. lib. vii. sub fine. Eustath. ad hunc versum in Il. β'.*

Οἱ δ' ἄρα Μηθάνην, καὶ Θαυμακίαν ἐνέμοιτο.

et *Palmerii* Exercitationes ad *Lucianum* p 557.] Athenienses, post victorias Salaminiam atque Marathoniam, non solum Græciæ imperio potiti sunt; verum etiam plures versus Thraciam, nonnullas in ipsa Thraciâ, urbes cepere: hæ verò, postquam Lacedæmonii, sub fine belli Peloponnesiaci, Athenarum potentiam evertissent, jugum exuere. Timotheus, recuperatâ patriæ potentiâ, eas Atheniensium ditioni denuo subjecit. Hoc illud est quò sensus textûs præcipue collimat. *Tourrellus.*

Ib. l. 4. Κύκλω] MS. *Voss.* κύκλον habet.

Ib. l. 7. Ἡμῖν] Cæteri omnes editi, et MS. *Voss.* ὑμῖν exhibent, quod perinde est. Satis sit hoc in loco lectorem semel monuisse hæc voces innumeris in locis inter se mutari.

Ib. l. 10. Πολεμεῖν ἐστίν] Transponit *Voss.* mox, pro τοιαῦτα, τοσῶτα habet *Pith.*

Ib. l. 11. Ἐπιχειρίσματα τῆς αὐτῆς χώρας] *Ald. et MS. Laud. iasῆ. Pith. et Voss.* ut et *Ben. i. η. θ. αὐτῶν.* Minus rectè. Etenim ἐπιχειρίσματα ad oppugnationem hostium magis quam ad defensionem nostrorum extruuntur: ut hîc exponit *Scholias*tes.

liastes. Idem ad orat. περὶ τῶν ἐν Χερρόν. p. 63. Ἐπιλείχισμα. Τὸ τειχιζόμενον κατὰ τινῶν χωρίων (lege χωρίον) ut rectè habet *Suidas* Ed. *Kust.* ὅθεν ἦν τὰς ἐπιλειχισθεύας κακῶς ποιεῖν. Eodem sensu *Demosthenes* hanc vocem usurpat, quo alibi ὀρμητήρια. Namque in Orat. de fal. leg. pag. 268. ὀρμητήρια (inquit) ἐφ' ἡμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππος προκαλασκεινάζει: in loco autem suprā citato καλασκεινάζοντος ὑμῖν ἐπιτείχισμα τὴν Εὐβοίαν. Urbes suprā memoratæ verissimè erant contra Philippum ἐπιλειχίσματα, maximèque ad infestandam Macedoniam opportuna. *Demostb.* Philip. II. p. 46. Εἰ γὰρ Ἀμφίπολιν καὶ Ποτιδαιαν πρόειλο, ἐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως ἡγοῖτο. Eadem iterum occurrunt Philipp. IV. p. 7.

Ibid. Ἐρημος ἂν συμ.] *Pith.* et *Ben.* ὁ ἔρημος ἂν τότε. Cæteri omnes editi ἔρημον ὄντα. Sicut etiam *Ben.* α. β. γ. η.

Ib. Ἐρημον ὄντα συμάχων] Refertur ad τὸ πολεμεῖν. ὡς χαλεπὸν ἐστὶ, τινὰ ὄντα συμάχων ἔρημον, πολεμεῖν Ἀθηναίοις, id est, ὅπως ἂν πολεμοίη: vel ἀντὶ τῆ ἔρημης ὄντος συμάχων vel Φίλιππος ἔρημος ἂν. Latine per Dativum commodius efferretur, ὡς χαλεπὸν ἐστὶν αὐτῷ, ἐρήμῳ συμάχων ὄντι, πολεμεῖν Ἀθηναίοις. *Wolfius.*

Ib. Schol. l. 16. Εκείνος ἔν &c.] Turbata hinc Scholia videntur esse, duoque in unum perperam compacta. Rectius, ut opinor, apud *Wolfium* Sch. ad v. ἐπιλειχίσματα finitur v. ἐχθροῖς: quæ sequuntur, ad novum caput, scilicet, καὶ τοῖς ἐθελῶσι πολεῖν, referuntur. Ibi autem, pro ἐκεῖνος ἔν, οἰκείως legitur.

P. 9. l. 1. Ἐκλήσατο δύναμιν] *Pith.* ἐκλήσατο ἂν δ. *Wolf.* inter var. lectiones, et *Ben.* ε. η. θ. ἐκλήσατο ἂν. Sed quum ad præcedens ἂν commodè referatur τὸ ἐκλήσατο, nihil repetitione opus est.

Ib. l. 3. Ἀθλα τῷ πολέμῳ κείμενα ἐν μέσῳ] *Metaphora a palæstrâ sumpta, ut rectè monet Scholiastes. Eâdem alii passim utuntur. Catilina apud Sallust. p. 80. Ed. Wasse. En illa, quam sæpe optâstis, libertas, præterea divitiæ, decus, gloria in oculis sita sunt. Fortuna ea omnia victoribus præmia posuit. Cyrus similiter in Orat. ad milites: τὰ τῶν ἡττωμένων ἀγαθὰ πάντα τοῖς νικῶσιν αἰὲ ΑΘΛΑ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ. Xenoph. Cyr. Pæd. lib. 2. p. 51. Ed. Leuncl.*

Ib. l. 5. Τῶν ἀπόντων καὶ] *Pith. τῶν ἀπ'. πράγματῃ. Perperam: ea enim vox longè elegantiùs subauditur.*

Ib. l. 7. Καὶ γὰρ τοι ταύτῃ] *Pith. ταύτῃ. Voss. καὶ γὰρ τοιαύτῃ.*

Ib. l. 10. Πολέμῳ] *Wolfius inter varias lectiones habet πολέμῳ νόμῳ. Post πολέμῳ in Pith. νόμῳ adscriptum reperi. Idem mox pro φίλα habet φίλια, quam lectionem veram esse pro certo habeo: φίλος enim est amicus, qui amat; φίλιος fæderatus, quo sensu hîc sumitur. Sic passim apud Græcos autores φίλια ἔθνη, ἐν φιλίῃ, scilicet subaud. χάρα, unde φιλίως, ut decet eos qui in societate sunt. Vocem φίλος nusquam, ut opinor, eodem sensu usurpatam videris. Jul. Pol. lib. iii. 62. ὁ δὲ φίλιος πρὸς τὸν πολέμιον ἀνίσκειται. in quem locum vid. Jungermannum.*

SECT. IV.

Pag. 10. l. 2. Ἀν τοίνυν] *Consimilium factorum consimilem fore eventum affirmat. Nam fortunæ Atheniensium se non diffidere multis locis ostendit. Wolfius.*

Ib. l. 5. Οὗ δὲ] *Ἐ ὅ καὶ τὴν καὶ τίτω καθ' ὅ. Idem.*

Ibid.

Ibid. l. 7. 'Ετοιμῶς πρᾶττειν ὑπάρξει.] Ita etiam *Ald.* et *Voss.* Cæteri omnes impressi, ut et Manuscripti, ἑτοιμοί. In *MSto Laud.* et *Venetiano* τὸ, πρᾶττειν deest: quod *Wolffius* sententiæ officere ait, cui equidem non assentior.

Ib. Schol. l. 11. 'Αγαθοὶ] *Wolffius* in margine habet 'Αθηναῖοι: mox l. 23. ita legit: ἐλάττονα μὴ δύνασθαι ποιεῖν, ibique Scholion finit. *Benenati* lectio mendosa plane est: itaque τὸ, ἢ inserui; ante dixerat πλείονα δύνασθαι ποιεῖν ἢ περ δύναϊτο. Vid. *Etymol.* v. ἀλαζών.

P. 11. l. 1. Τὸν δὲ πλεσιόν] *Voss.* τῶν δὲ πλεσιόν habet.

Ib. l. 3. Τὰ κατεργάθυμημένα] Διὰ ῥαθυμίας προε-
μένα ὑφ' ὑμῶν, καὶ ἀπολωλότα. *Wolffius.*

Ib. Πάλιν ἀναλήψεσθε] Nota geminationem particularum πάλιν et ἀνά, ut si dicas rursus recipere. *Idem.*

Ib. l. 5. 'Εκείνω] *Voss.* κακείνω.

Ib. l. 8. Καὶ τῶν πάντ' νῦν δοκούντων οἰκείως ἔχειν αὐτῷ] Et ad proceres aulicos, et ad Olympiadem uxorem, et ad Alexandrum filium hæc pertinere possunt. A Pausaniâ certè satellite in solenni pompâ Cleopatraræ nuptiarum est interfectus; cum quidem expeditionem Persicam animo agigaret: de quâ consulenti Apollinem responsum fuit:

'Εσπῆται μὲν ὁ ταῦρος· ἔχει τέλος, ἔστι δ' ὁ θύσων.

Quod ille oraculum non de Pausania, interfectore suo, sed de se et rege Persarum est interpretatus; quòd ipse illum taurum esset immolaturus. *Wolffius.* [*Voss.* non agnoscit voces νῦν αὐτῷ.]

Ib. Schol. l. 18. et seq. Καὶ μὴν ἤδη ἐπείσθησαν αὐτῷ καὶ ἐπεμψαν βοήθειαν πρὸς Ὀλυμπίαν] In eo se constanter fallit Scholiastes, quòd hanc orationem

post Olynthiacas habitam fuisse putet. Vid. *Tourrellum* supra p. 213. et in Arg. ad i. Olynthiacam: vide etiam *Dionys. Halicarn.* in Epist. ad Amm. p. 193. Ed. doctiff. Hudsoni.

P. 12. l. 1. Οὐκ ἔχοντα ἀποστροφὴν] Res pro personis, ἔτε οἱ μισῶντες, ἔτε οἱ διδιότες, ἔτε οἱ φθονῶντες ἔχουσι καταφυγὴν καὶ ἀσφάλειαν. *Wolffius.*

Ib. l. 5. Ἀσελγείας] Varios habet sensus vox ἀσελγής, a quo ἀσελγεια. Neque enim *incontinentem* solum et *lascivum*, sed etiam *petulantem*, *superbum*, *injurium* significat. *Ful. Poll.* lib. viii. 75. Ἐπὶ δὲ τῷ ὑβρίσαντος, ὑβριστής, ὑπερήφανος, ὑπερόπτης, ἀσελγής. Quin et *magnum* sæpe apud veteres significat. Sic ἄνεμος ἀσελγής, *Ventus magnus*. Vid. *Suid.* v. ἀσελγεια. *Etymol.* v. ἀσελγής. *Hesych.* v. Κριός. Et *Scholias.* ad *Mid. Demosth.* sub. init.

Ib. l. 7. Ἀπειλεῖ, καὶ λόγους ὑπερηφάνους] Ὅτι ἰμ-βαλεῖ εἰς τὴν Ἀττικὴν, τιμωρησόμενος τὰς Ἀθηναίους. Vid. α. (id est γ. nobis) ολ. et epistolam Philippi. *Wolffius.* [Mox *Voss.* pro λέγει, πείπει habet.]

Ib. l. 8. Οἷός τε] Οἷός ἐστι sine τι significat. *vult*, et *manvult*: at cum particulâ τε, notat τὸ δύνασθαι potest. Vid. *Harpocrat.*

Ib. l. 9. Ἐχων ἂν καλίστραπται μένειν ἐπὶ τῶν.] Τὸ ἔχων videtur Atticismo abundare, ut *ληρεῖς ἔχων*. Sed et interpretari sic licet, ἔχων ταῦτα ἂν καλίστραπται· καὶ μένειν ἐπὶ τῶν, id est, ἀρκεῖσθαι τέτοις, εἰργεῖν ταῦτα. *Wolffius.* [MS. *Laud.* habet μένειν ἐπὶ τέτοις.]

Ib. Schol. l. 14. Οὐ χωρὶς ἐδυνατόν] Ex *Wolffio* τὸ ζῆν reposui: ex eodem l. 34. τὸ σχῆμα.

S E C T. V.

Pag. 13. l. 4. Πότ' ἔν] *Demosth.* in Chersones. p. 61. ut et *Philipp.* iv. p. 80. Πότε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ δέοντα ποιεῖν ἐβλήσομεν; ὅταν, νῆ Δί', ἀνάγκη τις ᾗ; ἀλλ' ἦν μὲν ἂν τις ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἀνάγκην εἴποι, ἢ μόνον ἥδη πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ πάλαι παρελήλυθε τὴν δὲ τῶν δούλων, ἀπεύχεσθαι δὴ πᾶ μὴ γενέσθαι δι' διαφέρει δὲ τί; ὅτι ἐστὶν ἐλευθέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ μεγίστη ἀνάγκη ἢ ὑπὲρ τῶν γινομένων αἰσχύνῃ καὶ μείζω ταύτης ἐκ οἶδα ἦν τινα ἂν εἴποι τις· δούλῳ δὲ, πληγαί, καὶ ὁ τῷ σώματι αἰκισμός· ὃ μῆτε γένοιτο, ἕτε λέγειν ἄξιον. *Quando, Albenienses, officio fungi volumus? Quando, mebecule, necessitas aliqua fuerit? Sed quæ liberorum hominum necessitas dici queat, ea non modò jam adest, sed olim etiam præterit: at servilis illa, ne quando ingruat, optandum est. Quid verò interest? Quod ingenuo homini maxima est necessitas, rerum gestarum dedecus, eaque quam majorem quis dicat equidem haud scio: servo autem plagæ, et corporis cruciatus; quod absit ut fiat, et dictu indignum est.*

1b. Schol. l. 19. Διάκρισιν] *Mendosa* planè lectio. Itaque, præeunte *Wolffio*, ἀπόκρισιν excudendum curavi. Mox l. 34. τὸ, γὰρ ἐjeci, quippe quod nihil ad rem faciat, sed ex præcedente γὰρ natum videretur.

P. 14. l. 1. Ἡ βέλυσθε] *Longin.* Sect. 18. Ed. doctiss. *Z. Pearce*, de pulcherrimo hoc loco hæc habes: "Ἦν δὲ, ἀπλῶς ρηθὲν, τὸ πρᾶγμα τῷ παντὶ καταδείξαι· καὶ δὲ τὸ ἐνθῆν καὶ ὀξύρροπον τῆς πειρώσεως καὶ ἀποκρίσεως, καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὸν ὡς πρὸς ἕτερον ἀνθυπανίσταν, ἢ μόνον ὑψηλότερον ἐποίησε τῷ σχηματισμῷ τὸ ρηθὲν, ἀλλὰ καὶ πιστότερον. Ἄγει γὰρ τὰ παθητικά τότε μᾶλλον, ὅταν αὐτὰ φαίνηται μὴ ἐπιηδύνειν αὐτὸς ὁ λέγων, ἀλλὰ γενεῶν ὁ κριτής· ἢ δ' ἐρώτησις ἢ εἰς ἑαυτὸν, καὶ ἀπόκρισις μειν-

ται τῷ πάθει τὸ ἐπίκαιρον. Σχεδὸν γὰρ, ὅσον ὑφ' ἑτέρων ἐραλῶμενοι παροξύνονται ἐκ τῷ παραχρῆμα, πρὸς τὸ λειχθῆν ἐναγωνίως καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀληθείας ἀνθυπανῶσιν· ὥτως τὸ σχῆμα τῆς πειύσεως καὶ ἀποκρίσεως, εἰς τὸ δοκεῖν ἕκασον τῶν ἐσκεμμένων ἐξ ὑπογυῖα κεινῆσθαι τε καὶ λέγεσθαι, τὸν ἀκροατὴν ἀπάγον καὶ παραλογίζεσθαι. *Esset autem hæc res, si simpliciter diceretur, omnino abjectior quàm decuit: nunc autem comitata vis velocitasque interrogationis et responsionis, et ille sibi ipsi velut alteri obijcienti occurrendi modus, figurâ non solum sublimius fecit id quod dictum est, sed et credibilius; Pathetica enim tunc magis commovent, cum ea videatur non elaborare ipse Orator, sed generare occasio: ad se autem directâ Interrogatio et factâ Responsio imitatur affectum ex occasione natum. Ferè enim, in quantum illi, qui ab aliis quid interrogati sunt, subito exacuuntur, et ei, quod dicitur, concitatè atque ex ipsâ veritate respondent; sic figura interrogationis et responsionis adducendo auditorem, ut ei videatur unumquodque eorum, quæ meditata sunt, extempore concipi dicique, etiam fallit eum.*

Ib. l. 2. Αὐτῶν συνθάνεσθαι.] MS. Laud. αὐτοί.

Ib. l. 3. Λέγεσθαι τι καιόν.] Sexcentis in locis hanc civibus suis levitatem exprobrat Demosthenes; similem quoque querelam apud Isocratem invenies. Divus Lucas *Actorum* capite xvii. com. 21. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες, καὶ οἱ ἐπιδημῶντες ξένοι εἰς ἄδὲν ἕτερον εὐχαίρουν, ἢ λέγειν τὶ καὶ ἀκχεῖν καινότερον. *Athenienses autem omnes, et qui illic versabantur hospites, ad nihil aliud vacabant, nisi ad audiendum aut dicendum aliquid novi.* Insigne profectò hujusce novorum rumorum aucupii apud Cæsarem exemplum est, qui hæc habet de veteribus Gallis lib. iv. de Bell. Gall. cap. 5. Galli, inquit, novis plevumque rebus student. Est Gallicæ consuetudinis, ut et viatores etiam invitos consistere cogant,

et

et quod quisque eorum de quâque re audierit aut cognoverit, quærant; et mercatores in oppidis vulgus circumfistat, quibus ex regionibus veniant, quasque res ibi cognoverint, pronunciare cogant. Idem etiam Romanis vitium scriptores ipsorum obijciunt: inter cæteros *Juvenalis Satyra vi. 407. et seqq.* Vide *Casauboni Comment. ad Theophrast. cap. περὶ λογοποιίας.*

Ib. Γίνοιτο γὰρ αὖ τι] *Voss. τί δ' αὖ, τί. Pith. et Ben. 9. τί δ' αὖ γίνοιτο.* Et sic quidem Demosthenes ad Epistolam Philippi p. 91. Sed recepta lectio melior, eandemque alibi usurpat Demosthenes: locus non occurrit. Frequentissimus est apud optimos scriptores, isque valdè elegans, particulæ γὰρ in interrogatione pleonasmus. Insigne exemplum est Actorum cap. xix. ver. 35. Ἄνδρες Ἐφείσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ἂν γινώσκει τὴν Ἐφείσιων πόλιν νεωκόρου ἔσαν τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Διοπέδης; Sic etiam Matth. xxvii. 23. et Marc. xv. 14. τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; ubi satis erat τί κακόν. Præcipuè notanda est hæc particula cùm indignationem adjunctam habet. *Aristoph.* in *Plut.* τὸ γὰρ ἀβιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς &c. *Itáne verò, audeatis etiam negare?* Latini, Græcos imitantes, dixerunt *Quisnam* in interrogatione, et *Quidnam*; ubi παρέλκει particula *nam.* Veteres autem Latini hanc præfigebant: quos sequens Maro dixit,

*Nam quis te juvenum confidentissime nostras
Fussit adire domos?*

Vid. *Hen. Steph. Differt. de Stylo N. T.*

Ib. l. 4. Ἡ Μακεδὼν ἀνὴρ Ἀθηναίης καταπολεμῶν] In Orat. de Coron. eadem sententia fusiùs exprimitur. Καὶ μὴν ἔδὲ τὸτό γε ἔδειξεν αὖ εἰπεῖν τολμήσειεν, ὡς τὸ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι, χωρίῳ ἀδοξῶ, τότε

ὅτι, καὶ μικρῇ τασαύτην μεγαλοψυχίαν προσῆκον
ἐργασθῆναι, ὥς τε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι,
καὶ τῆς εἰς νῦν ἐμβαλίσθαι· ὑμῖν δὲ ἔσι Ἀθηναίοις, καὶ
καθ' ἡμέραν ἰκάζην ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι τῆς
τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομιμήσθαι ὁρῶσι, τασαύτην κακίαν
ὑπαρῆσαι, ὥς τε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλ-
της, θελόντας, παραχωρῆσαι Φιλίππῳ· εἴθ' ἂν εἰς ταῦτα
φύσειε. *Atqui nemo dicere audebit, decuisse Pelle
educato, in oppido et obscuro (tum quidem) et parvo,
tantam innasci animi magnitudinem ut Græciæ prin-
cipatum expeteret, idque in animum induceret: vobis
autem, Atheniensibus, quotidie in omnibus et orati-
onibus et spectaculis virtutis majorum monumenta in-
tuentibus, tantam inesse ignaviam ut Græcorum li-
bertatem ultro, volentes, Philippo proderetis. Nemo
est qui hæc dixerit.*

Ibid. l. 8. Οὗτός τι πάθῃ] Si quid ei acciderit:
i. e. si moriatur ille: notus εὐφημισμός, cujus ex-
empla passim observanda sunt. Sic Cicero in
Catilin. iv. *Deinde, si quid obtigerit, æquo animo
paratoque moriar.*

Ib. l. 9. Ἄν περ ἔτω προσέχῃ] Ἐὰν ἔτως ἀμελή-
σῃ τῶν πραγμάτων. Sunt enim hæc κατ' ἀντίφρα-
σιν intelligenda. *Wolffius.* [MS. *Voff.* προσέχει
habet.

Ib. l. 11. αὐτῇ ῥώμῃ] MS. *Laud.* αὐτῇ *Voff.*
pro ῥώμῃν, γνάμῃν exhibet; mox, pro ὅσον, ἀλλὰ·
utrumque malè: deinde pro ἀμείλειαν *Ben.* π. ῥα-
θυμίαν. *Ipsius* autem *S. Pith.* et *Cod. Lutetia-*
nus ἀμείλειαν καὶ ῥαθυμίαν.

Ib. l. 13. Καίτοι καὶ τῷτο] S. ὁ Θρυλλῆσιν οἱ πολ-
λοι, ὅτι τέθηκε Φίλιππος, εἰ συμπέσοι. *Videtur* enim
aut ἐλλειπτικὸν aut redundans. *Wolffius.* MS. *Laud.*
non agnoscit τὸ τῷτο, et pro eo *Pith.* τέτων habet.
In *Voff.* sic se habet sententia; καίτοι τῷτο εἰ
πάθοι.]

Pag. 15. l. 1. Τὰ τῆς τύχης ἡμῖν ὑπάρξει] *Pitb.* τὸ τῆς τύχης et sic infra p. 36. τὸ τῆς τύχης [f. εὐαμενές] ἡμ. συναγωνίζεσθαι. Cæteri omnes impressi, ut et MSS. quos vidi, pro ὑπάρξει, ὑπάρξοι habent; *Ben. a.* et *Cod. Lutet.* ὑπάρξαι, que lectio melior videtur.

Ib. l. 3. Καὶ τῷτο ἐξεργάσαιτο] Ita *Laud.* et *Pitb.* Impressi omnes præter *Ben.* καὶ γὰρ. In MS. *Voss.* tota sententia sic concipitur: εἴπερ αἰεὶ βέλιον, &c. καὶ τοτ' ἐξεργάσαιτο.

Ib. Καὶ γὰρ ἐξεργάσαιτο] Si pro γὰρ legas τῷτο, ut habet *Obsopæus*, conjungere licebit: καὶ εἰ τὰ τῆς τύχης [εἰ ἡ τύχη] ὑπάρξοι ἡμῖν καὶ ἐξεργάσαιτο τῷτο S. ἔπερ ἤρξατο. Si Fortuna nobis faverit, et huic etiam beneficio quasi summam manum addiderit, id est, si Philippus ex morbo decesserit. Licet et *δυνηλικῶς* exponere: fieri enim potest ut Fortuna quod cœpit perficiat: et *εὐκλικῶς*, utinam verò absolvat id quod instituit, id est, perimat eum quem prostravit. *Wolffius.*

Ibid. l. 4. Ἀπασιν ἂν] MS. *Voss.* non agnoscit τὸ ἂν, mox, pro διοικήσαισθε, διοικήσετε habet: sicut etiam *Pitb.* *Wolffius* autem inter varias lectiones διοικήσητε.

Ib. l. 7. Οὐδὲ δίδόντων ὑμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν] Amphipolis antiquitus ἐννέα ὁδοί, postea Amphipolis nominabatur, quia, ut ait *Thucydides*, [cui assentit Auctor *Etymologici*] eam amnis *Strymon* penè circumfluat. [*Suidas* ita appellatam dicit, quia circum undique coleretur.] Hodie vocatur *Emboli*. *Cimon Miltiadis F.* Coloniam decem millium Atheniensium ad hanc urbem olim deduxit, quæ commodissimè sita erat ad infestandam Macedoniam, cum intra eam et *Thraciam* jaceret. Philippus citò hoc animadvertit. Itaque vix solum ascenderat, quin eam

G g

occuparet;

occuparet; cum autem diutiùs eam retinere non posset, id libenter fecit quod necessitas exegit, ejusque incolis concessit ut Democratiâ uterentur. Eam iterum post biennium obsidens Atheniensibus se traditurum fidem dedit, urbe autem captâ promisso non stetit. Maximè Atheniensium intererat urbem adeo ipsis opportunam recuperare, neque quicquam erat de quo eos tam sollicitos esse oportuit: itaque Demosthenes, ut ostendat quam deplorata sit ipsorum socordia, atque imprudentiâ, apertis, inquit, per occasionem portis Amphipoleos, vestra inter vos dissidia, atque animi incertitudines, vobis eas iterum occluderent. *Probus in Cim. Plutar. Dem. in Aristoc. et de Fals. Leg. Turrellus.*

Ib. l. 8. Ἀπηρημένοι] *Ben. ε. η. τῶν πραγμάτων ἀπηρημένοι* quid minùs placet. Sugillat hìc Orator civium suorum levitatem solennem atque inconstantiam: eamque pulchrè exprimit vox ἀπηρημένοι, quæ significat *suspensi*, ideoque *fluctuantes*, ut ipse in versione reddidi. Haud multùm absimile est quod Apostolus Ephesiis dicit, cap. iv. 14.—κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας. Sumitur quidem aliàs hoc verbum pro κεχωρισμένοι, ut observat Scholiastes, μακρὰν εἶναι, *longè abesse, aberrare*: sensu, ut opinor, minùs huc arridenti, quemque sententiæ structura non admittat: nisi inferantur v. τῶν πραγμάτων, vel legamus τῆς παρασκευῆς καὶ τῆς γνώμης.

S E C T. VI.

Ib. l. 11. Ἐθέλοντας] *Ben. α. β. ἐθέλοντας*: deinde ἐτοίμως, sicut etiam *Pith.*

Ib. Schol. l. 6. Ἐνίοτε, &c.] Locus manifestè est corruptus: itaque ex conjecturâ *Wolfii*, postulante

tulante etiam sensu, lego ἐνίοις ἐξ αὐτῶν ἡδύναστο τῶν
ἑτέρων περιγένεσθαι.

P. 16. l. 3. Οὓς τινὰς] *Ben. a. ὅσους.*

Ib. l. 8. Ἀκρόση] *Pith. ἀκρόσαιε.* Mox l. 10.
Morellius inter varias lectiones κενὴν παρασκευὴν
habet: quod quidem maximè arridet; itaque
legisse videtur *Scholias*tes.

Ib. l. 11. Ἀναβάλλεσθαι με τὰ πράγματα] Quo-
modo? cum parvæ copiae citiùs comparari pos-
sint, quàm magnæ? An quia his bellum duci
potiùs quàm confici potest? *Wolsius.*

Ib. l. 13. et seq. Οὐ γὰρ ἂν τάγε ἤδη γεγενημένα
&c.] Mirum quantum hallucinatus est *Wolsius*,
qui hunc locum ita transtulit: cum, quo quidem
in loco res nunc sunt, auxiliis, quæ nunc mittimus,
pericula propulsare non possumus. Sensus hic est:
quæ jam nobis damna evenerunt, auxiliis nunc
missis defendere non possumus; etenim infectum
reddere quod factum est non ipse potest qui po-
test omnia, juxta illud *Horatianum* Od. iii. 29.

— non tamen irritum,
Quodcunque retro est, efficiet, neque
Diffinget, infectumque reddet
Quod fugiens semel hora vexit.

Ib. Schol. l. 22. et seq. Οὐ γὰρ, &c.] Iterum
confundi dua Scholia videntur. Voces ἡμῖν ἐξελ-
θεῖν ad τὸ εἰπόντες referenda sunt, ad ostendendum,
quomodo implenda sint ea quæ in textu est ἐλ-
λειψις: χρήσιμοι εἰσι σύμβουλοι expositio est τῇ μάλιστα
εἰς δέον λήγουσιν. Sub finem hujusce Scholii lege δι-
ξ.

P. 17. l. 2. Τίς ἢ πορ] A cæteris omnibus et
impressis et MStis abest articulus ἢ.

Ib. l. 8. Εἴ τις ἄλλος] In nonnullis ἄλλως, quam
equidem lectionem receptæ præferendam duco.

SECT. VII.

P. 18. l. 3. Ἱππαγωγὰς] *Casaubon.* ad hanc vocem in *Equit. Aristoph.* " Naves Græcorum varie nominantur: fere à mensurâ, quam capiunt, ut *Chiliagogi*, *Myriagogi*: vel à re, cui sunt destinatæ, ut σιλαγωγοί, quæ deferunt τὸν σῖτον, i. e. *frumentum*. Sic et illæ naves quibus utebantur in transvehendis equis, quibus postea utebantur in terrâ, Gr. Ἱππαγωγοί, Lat. *Hippagines*."

P. 18. l. 8. Πύλας] *Pylæ*, sive *Thermopylæ*: transitus sexaginta passuum latitudinis, inter *Phocidem* ac *Thessaliam*. Varii lacus, sicut etiam *Mare Locrense*, et mons *Oeta*, hæc angustias impediabant; quas *Philippus* appellavit *Clavem Græciæ*. *Phocenses*, ut munimentum adversus *Thessalos*, hostes ipsorum implacabiles, haud difficulter custodiendum possiderent, murum ædificârunt ad *Thermopylas*, quâ solùm ex *Thessaliâ* in *Phocidem* patet introitus. Hiatus qui in hoc muro facti erant, ne viam prorsus obstrueret, appellabatur Πύλαι, *Portæ*; cui voci addita est v. θερμαί, *calidæ*, propter calida quædam, quæ circa eum locum erant, lavacra; exque his duabus facta vox *Thermopylæ*. *Tourrellus*. [*fac. Palmerius* Scholiasten nostrum ignorantia in Geographicis ex hoc loco arguit, nempe quòd *Pylas* inter *Parnassum* et *Mare* ponat, quum pro *Parnasso* deberet dicere *Callidromum*, vel *Oetam*. De *Thermopylarum* situ consulendus est qui eum accuratè describit, *Strab.* lib. ix. et *Livius* lib. xxxvi. 15.]

Ib. Χερρόνησον] Hoc intelligendum est de *Chersoneso*, sive *Peninsulâ*, *Thraciæ*, post unum annum *Atheniensibus* traditâ a *Chersoblepte*; (uno

ex Thraciæ regibus, Coti autem filio) quippe qui eam contra Philippum defendere non posset. Cardiani, qui in hac tum regione florebant, novos hos dominos agnoscere recusârunt, quin ad Philippum confugere. Is, ut eorum defectionem adjuvaret, cujus ipsum etiam autorem extitisse verisimile est, in Chersonesum arma intulit.

Ibid.

Ibid. Καὶ Ολυνθον] Ergo hoc tempore incolumis eâ urbs fuit. *Wolffius.*

Ibid. Ολυνθον] De Olyntho prolixius, magisque ad propositum dicemus, cum de Olynthiacis nobis erat agendum. Philippus jam fortasse adversus Olynthum hostiliter se gesserat, minimè verò ejus obsidionem instruxerat, neque quidquam omnino fecerat quod eò spectaret; alioquin Demosthenes nequaquam id tam levitè hoc in loco attigisset, cum de eò alibi tam frequenter, tantâque vi, declamitet. *Tourrellus.*

Ib. l. 10. Παρασῆναι] Cæteri omnes editi et MSS. *Voss.* ἐκπαρασῆναι. *Ben.* γ. παραθεῖναι.

Ib. l. 12. Εὐβοίαν] Eubœa, Insula maris Ægæi, quam Euripus a Bœotiâ separabat tam modica verò ut ponte jungatur | ita olim nomina propter lata ejus atque opima pascua: hodie vocatur *Negropont* [*Macrin* etiam ab antiquis appellatam fuisse discimus, ob angustiam suam et longitudinem.] Athenienses hanc insulam sub ditione sua habuerant; inque duas primarias ejus civitates, Eretriam et Chalcidem, colonias deduxerant. *Vell.* lib. i. c. 4. *Thucydides* dicit, lib. viii. Athenienses, tempore belli Peloponnesiaci, ejus defectione consternatos fuisse, propterea quòd majores ex eâ fructus, quam ex totâ Atticâ, percipiebant. Postea præda factionibus est facta, quarum unaquæque exterorum viribus

viribus accingi satagebat, Athenienses aliis, aliis Philippum auxilio vocantibus. Ibi Phocion se illustrem præbuit. *Plut.* in Phoc. Annum, quo facta fuerit hæc expeditio, certò definire non possumus; de quâ ne verbum quidem Diodorus: ex eventuum tamen a Demosthene narratorum serie conjicere licet, accidisse eam inter quartum et nonum quo Philippus regnabat annum, postquam nempe, Thessalis imperio adjectis, ipsorum portus atque classes in potestatem suam rede-gisset. *Tourrellus.*

Ibid. Ἀλίαριον] Haliartus, urbs Bœotiae ad lacum qui Copaïs dicitur. Poetæ nunquam non Haliartum et Coroniam conjungunt; idque non solum propter earum vicinitatem, verum etiam quòd duo fratres, Haliartus et Coronus eas condiderunt. *Hom.* Il. lib. ii. [ver. 503.] *Callim.* Hym. in Lavac. Pall. *Paus.* l. 9. Ex Diodoro discimus, Phocenses, paucos annos ante habitam hanc orationem, multum Philippo in Bœotiâ prævaluisse. Verisimile est Athenienses, illis cum amicitiae tum etiam privati commodi vinculo conjunctos, nonnihil contulisse ad prosperum hujus belli successum, quod Demosthenes inter memorabilia eorum facinora recenset. *Tourrellus.*

Ib. l. 13. Καὶ τὰ τελευταῖα πρῶτην εἰς πόλιν] Vid. supra: consule etiam Diodorum lib. xvi. Historiæ summa hæc est. Thebani victos armis Lacedæmonios et Phocenses apud Amphictyonum consilium accusaverant; illos, quòd Cadmeam arcem induciarum tempore occupaverant; hos, quod terræ sacræ tractum excoluissent. Illi pecuniâ damnantur, majori quàm quæ exsolvi posset. Igitur Phocenses, Philomelo duce, templum Delphicum occupant. Hinc conflatum Bellum,

Bellum, quod Phocicum, five Sacrum appellatur. quodque novem, ut Diodorus refert, decem verò, ut Pausanias, annos duravit. Pleræque Græciæ urbes Phocenses, ut sacrilegos, ultione persequendos censent; Athenienses contra et Lacedæmonii iis auxiliantur. Philippus, a Thebanis Theffalisque dux belli creatus, Phocenses prælio vincit. Athenienses, audito belli eventu, ne in Græciam transfiret, angustias Thermopylarum occupant: *Pari ratione, inquit Justinus lib. viii. sicuti antea advenientibus Persis; sed nequaquam simili aut virtute, aut causâ; siquidem tunc pro libertate Græciæ, nunc pro sacrilegio publico; tunc a rapinâ hostium templa vindicaturi, nunc, adversus vindices, templorum raptores defensuri, &c.*

Ib. l. 14. Ὀρμήσαιε] *Pitb.* ὀρμήσαιε. *MS. Voss.* ὀρμήσαιαι.

Ibid. Οὗτοι πανελῶς, εἴ τι] Explicatio erit sententia, si, juxta Morellium in variis lectionibus, eam ita refingamus: ἔτοι πανελῶς τῆτο, [scilicet τὸ Philippo ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι, ὡς—ὀρμήσαιε) εἴ τι μὴ ποιήσαιτ' αὖν, ὡς ἔγωγε φημι δεῖν, εὐχαλαφρόνησόν ἐστιν.

Ib. Schol. l. 19. Ἀπισώσαντο] Ex *Wolfio* ἀπιώσαντο emendavi; potius tamen legendum suspicor ἀπεισίσαντο.

P. 19. l. 2. Εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς] Non dubito quin legendum sit, εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὄντας ὑμᾶς, addito participio, quod sæpe perperam prætermittitur. *Wolfius.* [*Voss.* participium agnoscit.]

Ib. l. 3. Εἰσὶ γὰρ εἰσὶν οἱ πάντ' ἐξαγγέλλοντες ἐκείνῳ] Philippus auro in speculatores impendendo nunquam pepercit; eoque plures se, quàm ferro, urbes expugnâsse gloriatus est. Demosthenes inter proditores hîc designat Aristodemum et Neopto-

viribus accingi satagebat, Athenienses aliis, aliis Philippum auxilio vocantibus. Ibi Phocion se illustrem præbuit. *Plut.* in Phoc. Annum, quo facta fuerit hæc expeditio, certò definire non possumus; de quâ ne verbum quidem Diodorus: ex eventuum tamen a Demosthene narratorum serie conjicere licet, accidisse eam inter quartum et nonum quo Philippus regnabat annum, postquam nempe, Thessalis imperio adjectis, ipsorum portus atque classes in potestatem suam redegisset. *Tourrellus.*

Ibid. Ἀλίαριον] Haliartus, urbs Bœotiæ ad lacum qui Copais dicitur. Poetæ nunquam non Haliartum et Coroniam conjungunt; idque non solum propter earum vicinitatem, verum etiam quòd duo fratres, Haliartus et Coronus eas condiderunt. *Hom.* Il. lib. ii. [ver. 503.] *Callim.* Hym. in Lavac. Pall. *Paus.* l. 9. Ex Diodoro discimus, Phocenses, paucos annos ante habitam hanc orationem, multum Philippo in Bœotiâ prævaluisse. Verisimile est Athenienses, illis cum amicitiae tum etiam privati commodi vinculo conjunctos, nonnihil contulisse ad prosperum hujus belli successum, quod Demosthenes inter memorabilia eorum facinora recenset. *Tourrellus.*

Ib. l. 13. Καὶ τὰ τελευταῖα πρῶην εἰς πύλας] Vid. suprà: consule etiam Diodorum lib. xvi. Historiæ summa hæc est. Thebani victos armis Lacedæmonios et Phocenses apud Amphictyonum consilium accusaverant; illos, quòd Cadmeam arcem induciarum tempore occupaverant; hos, quod terræ sacrae tractum excoluissent. Illi pecuniâ damnantur, majori quàm quæ exsolvi posset. Igitur Phocenses, Philomelo duce, templum Delphicum occupant. Hinc conflatum
Bellum,

Bellum, quod Phocicum, five Sacrum appellatur. quodque novem, ut Diodorus refert, decem verò, ut Pausanias, annos duravit. Ple-ræque Græciæ urbes Phocenses, ut sacrilegos, ultione persequendos censent; Athenienses con-trà et Lacedæmonii iis auxiliantur. Philippus, a Thebanis Theffalisque dux belli creatus, Pho-censenses prælio vincit. Athenienses, audito belli eventu, ne in Græciam transfiret, angustias Thermopylarum occupant: *Pari ratione, inquit Justinus lib. viii. sicuti antea advenientibus Per-sis; sed nequaquam simili aut virtute, aut causâ; siquidem tunc pro libertate Græciæ, nunc pro sacri-legio publico; tunc a rapinâ hostium templa vindica-turi, nunc, adversus vindices, templorum raptores defensuri, &c.*

Ib. l. 14. Ὀρμήσαιτε] *Pitb. ὀρμήσαιτε. MS. Voss. ὀρμήσαιται.*

Ibid. Οὗτοι πανελῶς, εἰδ' εἰ] Explicatio erit sententia, si, juxta Morellium in variis lectio-nibus, eam ita refingamus: εἴτοι πανελῶς τῆτο, [scilicet τὸ Philippo ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι, ὡς—ὀρμήσαιτε) εἰδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἂν, ὡς ἔγωγέ φημι δεῖν, εὐκαλαφρόνητόν ἐστιν.

Ib. Schol. l. 19. Ἀπισώσαντο] *Ex Wolfio ἀπισώ-σαντο emendavi; potius tamen legendum sus-picor ἀπεσεύσαντο.*

P. 19. l. 2. Εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς] Non dubito quin legendum sit, εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὄντας ὑμᾶς, addi-to participio, quòd sæpe perperam prætermitti-tur. *Wolfius. [Voss. participium agnoscit.]*

Ib. l. 3. Εἰσὶ γὰρ εἰσὶν οἱ πάντ' ἐξαγγέλλουσις ἐκεί-νω] Philippus auro in speculatores impendendo nunquam pepercit; eoque plures se, quàm fer-ro, urbes expugnâsse gloriatus est. Demosthenes inter proditores hîc designat Aristodemum et Neopto-

Neoptolemum; minimè verò Æschinem, qui non nisi post sex annos Philippi commodis infervit. *Tourrellus*.

Ib. l. 6. et seq. Μηδενὸς ὄντος ἱμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνης χώραν ὑμῶν] Macedonia, cujus quidè regnum hæreditarium erat, sita est in Thraciâ antiquâ; limites verò habuit a meridie montes Theßaliæ, ab oriente Bœotiam et Pieriam, ab occasu Lyncistas, a septentrione Mygdoniam et Pelagoniam. Postquam autem Philippus partem Thraciæ atque Illyrici subegisset, patuit id regnum à mari Adriatico usque ad Strymonem fluvium. Decem reges numeravit a Perdicca primo rege ad Philippum tum regnantem. Ejus regia urbs erat Pella, celebris ob Philippum ejusque filium Alexandrum ibi natos. *Idem*.

S E C T. VIII.

Ib. l. 10. Παρασκευάσασθαι] MS. *Laud.* παρασκευάσθαι. *Ben.* α. β. ε. παρασκευάσθαι. *Mox. Pith.* πρὸ δὲ τῶν.

Ib. Schol. l. 15. Τὸ δ' Ἀλάρτον ἀρσενικῶς ὡς καὶ Ὀμηρος] Nempe loco suprâ citato; ad quem vid. *Eustath.* fol. 203. 23.

P. 20. l. 1. Ἐπισολιμαίης] Quatuor hujusce vocis interpretationes recensuit *Tourrellus*. Prima est *Henrici Stephani*, qui ἐπισολιμαίης δυνάμεις rectè vertendum censet *Missitias Copias*, ex *Suetonio*: et tum sensus erit, copias Veteranorum, qui contra privilegia sua coguntur iterum militare. Secunda est *Jul. Pollucris*, qui per ἐπισολιμαῖος intelligit *Peregrinus*: ita ut, juxta eum, τὸ ἐπισολιμαῖος δυνάμεις nihil aliud significabit quàm *copias peregrinas*, ἃς ἐπιστέλλουσιν οἱ ξένοι. Tertia *Phavorini* est: isque vertit *διαπόνιος*, *transmarinus*, et pro
ἐπισολι-

ἐπιστολιμαῖος legit ἀποστολιμαῖος, eam vocem ab ἀπόστολος derivans, quæ classẽ sive navalem apparatus denotat. Quarta, quamque ipse sequitur, *Wolfi* est, qui per has voces intelligit, Copias quæ, cum est opus, foris contrahendæ, et missis litteris aut legatis accersendæ sunt. Hactenus *Tourellus*: quem miror duos ex *Polluce* et *Phavorino* interpretationes elicuisse, quum idem planè ad verbum uterque dicat; excepto quòd hic ἀπ. ille verò ἐπιστολιμαῖος habet: vid. *Poll.* vi. 49. *Phavorin.* col. 682. *Palmerius* longè alio sensu hunc locum interpretatur: ejus verba hæc sunt. "Intelligit credo) minas per epistolas ad Philippum missas, de quibus infra ait [p. 26.] ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ." In eadem sententiâ videtur esse *Scholias*. ad hanc v. Omnino autem vide Scholion ad voces μή μοι μυρία, quod ab aliâ manifestè manu est. Ab omnibus hisce interpretationibus diversa demum est ea quam protulit *Etymologus*: ita enim ille, col. 365. Ἐπιστολιμαῖος, στρατιώτας ἀγελαῖος εἶπεν Δημοσθένης· παρὰ τὸ στόλος, τὸ στρατός. Quænam ex his optima sit, lectoris esto judicium. *Voss.* ἐπιστολιμαῖος habet.

Ib. l. 2. Ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔσω] M. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔσαι, καὶ ἄν. Videtur enim necessariò, quamvis κακοφώνως, addenda conjunctio. *Wolfius.* [*Pith. Voss.* et *Ben.* β. η. θ. ἔσαι legunt.]

Ib. l. 4. Τέτρω πείσειν] Scilicet ἢ πολιτικὴ δύναμις. Unde apparet, mercenarios milites non cuivis duci parere solitos. *Idem.*

Ib. l. 5. Καὶ τροφὴν ταύτην πορίσασθαι κελεύω] Τὴν τροφὴν etsi in univèrsũ de sustentatione exercitũs intelligere licet, tamen pro annonâ seu comæatu, quod σιτηρέσιον postea dicet, intelligo: ut et cibaria, vel certam pro iis pecuniam ad sustentationem corporis, et aliam pecuniam ad pro-

H h

laboribus

laboribus et periculis dederunt militibus: quæ conjuncta τὸν ἐντελῆ μισθὸν integrum stipendium confecerint. *Suidas* σιληρέσιον, τὸ διδόμενόν τίσιν εἰς τροφήν. *Hesychius* ἐφόδιον. *Budæus* militarem annonam et stipendium, et tesseram frumentariam interpretatur. Apud Cæsarem est frequens, militibus metiri frumentum, τὸ σιτομεῖν, ἢ σιλο-δολεῖν, &c. *Idem*.

Ib. l. 8. Ἐθελήσεται] *Poteritis*; in eodem sensu apud *Aristoph.* In *Homero* etiam frequentissimè: Il. φ. ver. 366. Οὐδ' ἔθελε προρέειν, pro ἔκ ἰδύνατο, sic Il. ν. ver. 106. Μίμνειν ἔκ ἐθέλεσκον—— ad quem locum hæc *Eustathius*: Τὸ δὲ ἔκ ἐθέλεσκον, ἀντὶ τῆς ἔκ ἰδύνατο. Σύνθηδες δὲ Ὀμήρῳ καὶ ἔτιω χαμβάλλειν τὴν τοιαύτην λέξιν. Confer *Suidam* ν. ἐθελήσεται.

Ib. l. 10. Ξίνες μὲν λέγω, &c. λέγω δὲ τὰς πάντας] Repetitio verbi ejusdem, propter hyperbaton, et interjectam sive parenthesin, sive prolixam ἐπεμ-βολήν. Sed ἀντὶ ξένων, substituit στρατιώτας eodem sensu. *Wolfius*. [Qui verò στρατιώτας eodem sensu, quo suprâ ξίνες? Equidem conjicio legendum πεζῆς, idque confirmare mihi videntur cū ea quæ infra habet, ὥσπερ τὰς πεζῆς τ. α. τ. στρατιομέ-νες, tum ipsius sententiæ filum atque ordo naturalis; primò enim exponit orator, quot pedites conscribendos censeat; secundò ex his quot cives, quot peregrinos esse oporteat: aut igitur στρατιώτας per se significat pedites, (quo quidem sensu non nisi rarò admodum invenitur) et si significet, quid ad rem τὸ ξίνες? aut necessariò mutandum est in τὸ πεζῆς. In orat. *Æschin.* contra *Ctes.* πεζῆς στρατιώτας μυρίας καὶ ἵππεῖς χιλίας.

Ib. l. 13. Καὶ τὰ μέγισ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρέ-μενοι] Hoc est quod *Aristophanes* in *Nubibus* vocat γλώτῃ πολέμιζεῖν, et Latini *verbigerari*. *Idem*
vitiū

vitium Atheniensibus exprobrat Isocrates Orat. de Pac. *Tourrellus.*

P. 21. l. 1. et seq. Στρατιώτας δισχιλίους, τῶν δὲ Ἀθηναίων φ. δ. εἰ. πεντακοσίους] Athenienses nullis alijs militibus primitus utebantur, quàm suis civibus; ii, quum ad expeditionem aliquam proficiscendum erat, nomina sua in Tabulas publicas referebant. Omnibus per vices obeundum erat hoc munus; nullâ vel divitiarum vel nobilitatis habitâ ratione. Ipsi suis vicibus Philosophi loricam induerunt. Plato magistri sui Socratis fortitudinem prædicat, quæ etiam a Senecâ et Plutarcho celebratur. Quin et ipsius Platonis res bello gestæ literis mandatæ sunt. Nemo igitur a generali lege observandâ tunc temporis eximius habebatur, quæ, ut ipsi singuli fervirent, exigebat. Quicumque præscripto die ad vexillum se non receperat, quique ante præscriptum tempus id reliquerat, Desertoris poenâ plectebatur: numerus verò horum militum is erat quem rei gerendæ ratio postulabat. Demosthenis autem tempore, obsoleta sunt hæc omnia. Imperator, Factionis prævalentis ope electus, non nisi ex peregrinis et mercenariis, qui malè serviebant, exercitum conflavit. Demosthenes postulat, ut iterum valeant antiqua consuetudo et disciplina. *Idem.*

Ib. l. 3. Ἐξ ἧς ἂν τινος ὕμῶν] Cives, qui ætatem quadraginta annorum excefferant, immunes erant a militiâ. Demosthenes eorum judicio relinquit, an non Veteranorum privilegia suspendere ex re erit, ut eò magis exercitatiores habeant milites. *Idem.*

Ib. l. 4. Δοκῇ χρόνον τ. σ. μ. μ. τ. α. ο. α. δ. καλῶς ἔχειν] A MS. *Voss.* absunt hæc omnia: Idem mox habet ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων.

Ibid. l. 7. Τὲς δ' ἄλλες ξένες εἶναι κελεύω] In militiâ Athenienſi omnes extra Atticam nati pro peregrinis habebantur. Peregrini itidem à Mercenariis diſtinguebantur: illo nomine ii milites vocabantur quos a Sociis mutuata eſt Reſpublica; hoc verò, quos mercede conduxit. Horum maxima pars ex Cretâ ducebatur quæ optimis Jaculatoribus pollebat. *Tourrellus.*

Ib. l. 11. Καὶ ἵππαγωγὸς τέτοις εἶν] *Robortellus* legi vult καὶ ἵππαγωγοὶς τέτοις εἶν. quam mutationem, meritò exagitat *Sigonius*, quippe quæ nullâ librorum auctoritate munita ſit, quæque venuſtatem orationis impediât, et ſermonem ipſum contra Grammaticæ præcepta deformet. Quod ex Thucydide probat *Robortellus* ſingulas hippagines tricenos Equites vehere ſolitas, qui numerus non valde diſcrepat ab hoc Demothe- nis, certe hoc contra ipſum facit: nihil enim opus fuit, ut Orator aliquid de numero hippaginum ſtatueret, quum tam bene notum fuerit quot erant neceſſariæ, etiam ipſo non admonente.

Ib. l. 12. Ταχέας τριήρεις] *Wolfius* vertit *celeres triremes*, *Nic. Carrus* veloces naves; *Tourrellus* autem, *Galères légèrement armées*; cenſetque per ταχέας τριήρεις intelligi debere præſidiarias naves, quem ſenſum ex verbis ſequentibus confirmat ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πλέη, et ex Thucydidis lib. vi. pag. 442. Edit. *Francoſer.*

S E C T. IX.

P. 22. l. 8. Λητεύειν] Quid ſit τὸ λητεύειν optime illuſtrat locus Livii in libro xv. Verba ſic ſe habent: *In fines Romanos excucurrerunt, [Veientes] populabundi magis, quàm juſti more belli.* Itaque

Itaque non castris positis, non expectato hostium exercitu, raptam ex agris prædam portantes Veios redierè.

Ib. l. 14. *Ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ*] Exstat *Lyfiæ ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βενθοῖς*. Et Diodorus lib. xiv. [p. 300. Ed. *Hanov.*] meminit societatis ad Corinthum initæ a Bœotis, Atheniensibus, Corinthiis, Argivis contra Spartanos: et lib. xv. [p. 348.] refert Timotheum, Chabriam, Callistratum (non Polystratum) duces creatos contra Lacedæmonios. *Wolffius*. [Vide *Schol.* ad hæc verba in *Pluto Aristophanis τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν ἔχ' ἑτες τρέφει*; p. 13. Ed. *Kust.* vide etiam *Suid.* et *Harpocrat.* ad voces *Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ*.

Ibid. *Ἐν Κορίνθῳ*] Insignis Græciæ urbs intra Isthmum Peloponnesi sita. Bellum de quo loquitur Demosthenes ortum est Olymp. 93. Ann. 3tio, et octo annos duravit. Lacedæmonii Olymp. 93. Ann. 4to, everso Atheniensium imperio, sui jecerunt fundamenta. Thebæ, Athenæ, Corinthus, et consequenter cæteræ omnes inferioris ordinis urbes Spartæ leges accipiebant. Itaque tranquilla erant et pacata omnia, quum Græcæ in Asiâ Coloniae, contra Persarum Regem Lacedæmoniorum opem implorabant. In Asiam profectus est Agesilaus, ejusque subjugandæ spem ei fecerunt rapidæ ejus victoriæ; quum Regis Persarum Emissarii, quò hostem adeo pertimescendum sive debilitarent, sive amoverent, Thebanos contra Spartam, oblato auro, excitabant. Statim Athenienses et Corinthii cum iis fœdus inierunt. Libertatis eos conjunxit communis amor; omnesque ultro Corinthi convenerunt, *συνέδριον κοινὸν τῶν συμμάχων Κόρινθος*, ait Diodorus. Arma induunt Athenienses, eorumque copiæ sociorum exercitui se conjungunt. *Tourrellus*.

Ibid.

Ibid. l. 15. Οὗ Πολύστρατος ἡγεῖτο, καὶ Ἰφικράτης, καὶ Χάβριος] Parum notus est primus ex his Imperatoribus. Ne minimam sanè mentionem cuiusvis Polystrati, qui bello de quo hìc agitur interfuerit inter historicos invenias. Suidas et Harpocratio Polytropum hìc legendum omnino volunt. Equidem haud scio, nunquid potiùs legendum sit Callistratum, qui in bello Corcyrensi Iphicratis et Chabriæ collega fuit, teste Xenophonte atque Diodoro. Iphicrates, celebris Atheniensium Imperator, obscuro genere ortus, suæque, si quis alius, fuit fortunæ faber. Sutor ei fuit pater, socer verò Rex Thraciæ. Chabrias item Atheniensium imperator fuit, inter illustres viros unus a Cornelio Nepote celebratos; idem in bello Corinthiaco Iphicrati successit. *Idem.*

Ibid. Πολύστρατος] *Tourrellus*, Suidam secutus, malè cepit Harpocratationis mentem Mihi quidem rectè se habere recepta lectio videtur. Demosthenes in Orat. περὶ ἀτελείας p. 295. iterum Polystrati mentionem fecit, idque etiam, ex quo eundem esse, de quo hìc, credibile sit, de Iphicrate et Chabria locutus: τιμῶντες ποτὲ Ἰφικράτην, ἔμνον αὐτὸν ἐτιμῆσαι, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνον Στράβωνα καὶ Πολύστρατον. Polytropus Lacedæmoniorum, non Atheniensium, dux fuit; ut ex Diodoro patet, lib. xv. p. 489. Ed. *Hanov.* Vid. *Mausfac.* ad Harpoc.

Ib. l. 16. Καὶ ἄλλοι] Ex iis aliis unus fuit *Callias Hipponici*, ut ex Xenophonte discimus lib. iv. Hellenicorum. *Palmerius.*

P. 23. l. 1. Ἐξ ἧς αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ξενικά, &c.] Plutarchus in vitâ Phocionis, eodem fere modo effrænem Atheniensium exercituum licentiam exagitat. *Tourrellus.*

Ibid.

Ib. l. 6. πρὸς Ἀρτάβαζον] Athenienses eam quæ inter milites suos tum regnabat licentiam paulo ante sunt experti. Charetem ingenti præfecerant exercitui, eique in mandatis dederant, ut Byzantinos, Coos, Rhodios, Chiosque qui ab iis defecerant, ad officium reduceret. Hujus profectò expeditionis felicem fore exitum meritò erat cur sperarent, modò magnificis pollicitationibus Artabazi, rebellis in Asiâ minori Satrapæ, responsare valuisset ipsorum Imperator. Hic Satrapa, septuagies mille militibus circumfessus, jamque, adeo impar erat viribus, hosti cessurus, Charetem, qui Atheniensibus copiis in Hellesponto imperabat, pellexit. Artabazo auxilium tulit Chares, illoque a periculis expedito mercedem beneficio parem accepit. Id Charetis factum pro capitali crimine habebatur; quippe quòd non solùm neglectis Reipublicæ negotiis peregrino se bello immiscuisset, verùm etiam Persarum regem irritasset, qui trecentas naves se instructurum per legatos minitatus est ad Insulares, qui contra Athenas conjurati erant, adjuvandos. His minis perterrefacti Athenienses, Isocratis consilio obsequuti sunt; itaque maris imperio renunciârunt, utque Rhodii, Byzantini, Chii, et Coi plenâ libertate fruerentur permisere. Demosthenes culpam à Charete transfert in milites immorigeros, quibus illi stipendia numerare non curabant. *Idem.* [Duas historias confudisse videtur *Tourvellus*; ea, quam hîc habes, ex Diodoro exscripta est, in eo autem narratur de Charete Pharnabazo auxiliante Olymp. 106. 1. Artabazo non nisi post tres annos auxiliatus est. Vid. *Diod.* l. 16. et *Schol.* ad has voces, p. 19. μή μοι μύρις μὲν δὲ δις μύρις.]

Ib. l. 13. Παρακαλ.] *Voss.* παρακαλεσθήσας.

Ibid.

Ib. l. 18. Οὐκ ἐχειρόλωνεῖτε] Melius erit, meo quidem iudicio, si hæc verba, mutatione aliquâ factâ, ex Atheniensium ore hoc modo proferantur: οὐκ ἐχειρόλωνῶμεν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ita ut sensus loci sic se habeat: “Cum Philippo bellum gerimus: quî verò potes hoc nescire? nonne creavimus ex nobis” &c. cui respondetur, “Hoc quidē concedo; quid verò isti omnes, quos cum tanta ostentatione enumerâstis, agunt, excepto uno”, &c. Videntur opinionem nostram confirmare quæ sequuntur: εἰς τὴν ἀγορὰν χειρόλωνεῖτε—Quod si hæc germana sit lectio, difficile non erit verborum mutationem indagare, quippe cū inverso τῶ η ex ἡμῶν, factum esset ὑμῶν, cūque observaret aliquis minimè congruere hæc οὐκ ἐχειρόλωνῶμεν ἐξ ὑμῶν, in Margine Libri scripsit ἐχειροτονεῖτε, quod postea in Textum irrepsit. Potuit etiam ita scriptum fuisse, ἐχειροτονεῖτε μὲν &c. τί δὲ ἔν;

Ib. l. 19. Δείκα ταξιάρχης] Τάξις Suidæ continet viros 128, quorum Dux quondam ταξιάρχος nunc ἐκατένταρχος: istâ ratione milites conscriptos oportuit 1280. *Wolffius.*

Ibid. Ταξιάρχης] Taxiarchi deni ex singulis tribubus fuerunt. Horum autem negotium fuit, ut ordines militares instruerent, Pedites in prælium mitterent, iisdemque quò ire, et per quot dies cibum parare oporteret, per præconem denunciarent, et, si liberet, militem ex armatorum Catalogo delerent. *Sigon.* lib. iv. cap. 5. de Rep. Ath.

P. 24. l. 1. Στρατηγὸς] Στρατηγοὶ (Prætores) deni fuere ex tribubus singulis singuli, a populo, ut reliqui omnes, in Comitiiis declarati. Primis temporibus omnes æquali usi imperio, singuli singulorum Dierum imperium obtinebant: iis
autem

cere. Ioni, Ephesi oriundo, se quicquid ad optimum ducem formandum requiritur, ex Iliadis lecturâ hausisse jactitanti, dicit Socrates, *Cur igitur Imperatorium munus non ambis? Quasi verò,* respondet Ion, *me Imperatorem creare, exclusis vestris civibus, vos in animum induceretis. Quidni?* Socrates. *Apollodorus Cyzicenus, Phanosthenes Andrius, et Heraclides Clazomenius, qui de nostrâ republicâ tam bene meruerunt, nonne omnes, æquè ac Tu, Peregrini erant?* Plat. Ion. [p. 544. Ed. Serr.] In Æliano etiam Hist. l. 14. c. 5. Catalogus est *Peregrinorum*, qui Atheniensium exercitibus imperârunt. *Tourrellus.* [Ælianus Apollodorum et Heraclidem imperatores sæpiùs creatos narrat; deinde hoc in Athenienses eo nomine Eulogium habet. Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν ἐπαινεῖν χρὴ τὴν πόλιν, μὴ καταχαριζομένην τᾶληθῆς τοῖς πολίταις, ἀλλὰ νύμυσαν καὶ τοῖς γίνεσθαι μὴ προσήκοντι, δι' αὐτὴν δὲ ἀξίοις τιμᾶσθαι. Vulteio interprete: Atque ob hæc laudare oportet civitatem, quæ civibus de vero et æquo nihil gratificabatur, sed illum etiam iis tribuebat, qui gentis quidem ejusdem non essent, propter virtutem tamen essent digni, qui honorarentur.]

Ibid. Μενέλαον] Hunc Philippi fratrem fuisse ait *Tourrellus*, ex altero autem conjugio natum. Etenim Philippi mater Eurydice, Menelai Cygnea erat; utriusque autem Pater Amyntas teste *Harpocr.* et *Justin.* l. 7. Equidem cum *Oliveto* potius sentiam, hunc alium esse Menelaum, nobis aliàs ignotum. Quamvis enim Philippus et Menelaus diversis matribus fuerint nati, neque sane amicitia conjunctissimi, non tamen verisimile videtur Athenienses hostis sui fratri tantum confidere voluisse.

Ibid. l. 17. Ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κεχειροποιημένον εἶναι τῷτον, ὅστις ἂν ᾗ] Populum solum penes erat hæc munera conferre; hoc tamen imperatorum arbitrio nonnunquam permiscere. *Tourrellus.*

S E C T. X.

P. 25. l. 4. Χρήματα τοίνυν] Constructio et collocatio verborum insolentior. Sed accipio sic, περὶ χρημάτων τοίνυν, de pecuniâ, quod ad pecuniam attinet, ἡ μὲν τροφή τῇ δυνάμει ταύτῃ (quod sequitur κατ' ἐπιξήγησιν accedit σιτηρέσιον μόνον τοῖς στρατευομένοις) ἐστὶ τάλαντα ἑννεήκοντα, id est, ἡ τροφή τῆς δυνάμειος ἀπαίρει τάλαντα τοσῶτα. 100 drachmæ minam, minæ 60 talentum, talentum 600 aureos facit. Hinc suo quisque arbitrato rationes Demosthenicas supputet: et illud notet, equiti triplum σιτηρέσιον esse datum, drachmas tricenarum, pediti denas, &c. *Wolfius.*

Ib. l. 6. Τάλαντα ἑννεήκοντα] Talentum multiplex fuit autore *Festo*; Atticum autem sex millium Denariorum fuisse dicit. Talentum (inquit *Suidas*) Minarum est sexaginta: Mina autem Drachmarum centum. Hoc etiam legimus in versibus illis qui apud *Priscianum* leguntur, et *Favini* esse dictitantur:

*Cecropium superest post hæc docuisse Talentum:
Sexaginta Minas; seu vis, Sex Millia Drachmas:
Quod summum doctis perhibetur Pondus Athenis.*

Bud. de Asse, Lib. ii.

Cujus lib. 4to videre licet omnia Talenta ad unam formam redacta. De valore communis Attici talenti valde discrepant Autores juxta *Tourrellum* valet nostrâ monetâ libras 187. solidos autem decem; doctiss. *Prideaux* id exæquat libris

autem Polemarchus undecimus adjunctus est, ut, si fortè illi paribus inter se sententiis discreparent, ipse in alteram partem inclinans omnem dubitationem eximeret. Postea Polemarchus domi retentus est, ut jura inter cives et peregrinos diceret, nec Prætores omnes ad bellum missi sunt; (quod hîc innuit Demosthenes) sed modò unus, modò duo, pro rei periculo: cæteri domi urbanis officiis, ad militiam tamen spectantibus vacabant; Qui Στρατηγοὶ ἐπὶ τῆς διοικήσεως appellati sunt, ut illi Στρατηγοὶ ἐπὶ τῶν ὅπλων. *Idem, ibid.*

Ibid. Φυλάρχες, καὶ ἱππάρχες] Ut Prætores et Taxiarchi Peditibus, sic Hipparchi et Phylarchi Equitibus imperârunt. Hipparchi autem duo, Phylarchi decem; illi quidem universo, hi verò singularum tribuum equitatu ita præfuerunt, ut quemadmodum Taxiarchi Prætoribus, sic Phylarchi Hipparchis dicto audientes essent; qui tamen et ipsi Prætoribus paruerunt. *Idem, ibid.*

Ib. l. 4. Οἱ λοιποὶ.] In Etymologo v. ἱεροποιοὶ, οἱ λογοποιοὶ τ. π. πομπεύουσιν, itaque sananda esse hæc verba affirmat *Mausacus* ad Harpocr. v. Σιμναὶ Θεαί: contra omnium Codicum fidem, et omnino repugnante loci sensu: illud quid πομπουσιν, inquit, non reprobum est. Nam πόμπας πομπεῖν, et πομπεύειν dicunt Attici. *Valesius* in notas *Mausaci* hæc habet ad voces οἱ λοιποὶ: “supple στρατηγοὶ, ταξίαρχοι, pompas vobis deducunt, Delum videlicet, aut Delphos, ubi sacra patria faciebant Athenienses, et propter Philippi classem opus habebant armatis militibus “ac ducibus, qui pompam tutò deducerent.”

Ib. l. 5. Μετὰ τῶν ἱεροποιοῶν] *Jul. Poll.* lib. viii, 107. Δέκα ὄντες ἔτοι ἔθουν θυσίας τὰς πενταετηρίδας, τὴν εἰς Δῆλον, τὴν ἐν Βραυρωνί, τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν (*Meurs.*

legit Ἡρακλείων, quem vide in *Eleusinia* cap. 25.) τὴν Ἐλευσίνανδε (*Meurf.* Ἐλευσῖνι.) Eorum etiam officium erat observare an bonâ fide agerent aruspices. Vid. *Ulp.* ad *Mid.* p. 352.

Ib. l. 10. Παρ' ἡμῶν] Cæteræ omnes Editt. *Laud. Voss.* et *Ben.* β. γ. η. ὑμῶν. Pro ἱππάρχης *Voss.* ὑπάχης habet: mox pro ἀρχοντὸς οἰκίης *Morellius* in var. lect. καὶ ἄλλης. Lin. seq. manifestè requiruntur voces ἡ δύναμις, ideoque eas ex aliis editionibus in textum reposui, consentientibus MStis, admonente etiam *Morellio*, qui tamen articulum non agnoscit.

Ib. l. 12. Ἀλλ' εἰς μὲν Λῆμον] *Lemnos*, hodie *Lenno* sive *Limni*, insula maris *Ægæi* inter Montem *Athon* et *Chersonesum Thracicam*; eam *Æschylus* in *Persis* inter insulas *Atheniensibus* subditas recenset. In *Herodoto* lib. vi. ac *Cornelio Nepote* in *Miltiad.* legere est quomodo eam a *Pelasgis*, *Miltiade* duce, ademerint. *Byzantini*, *Rhodii*, *Chii*, *Cœique* quinquennium ante contra *Athenas* se commoverunt, *Lemnum*que centum navibus invadere conati sunt. *Athenienses* a *Lemniis* auxilio vocati sub optimis suis ducibus illuc profecti sunt. Quatuor annos post *Thermopylas* occupare aggressus est *Philippus*. Eum *Athenienses*, quâ tum erant vigilantia, eodem, unde venerat, se recipere coegerunt: immemores autem eum relictum cœptum renovare posse, satis habuerunt equitum agmen ad oram *Atticæ* collocare. *Tourellus*.

Ib. l. 14. Τὸν δ'—ἀγωνιζόμενον] Ex *Morellii* mente τῶν ἀγωνιζομένων emendavi: quam lectionem cæteræ Edd. exhibent, articulum verò ante τῆς ἀόλως non agnoscunt.

Ib. l. 15. Μενέλαον ἱππάρχειν] Parum insolens fuit *Atheniensibus*, extraneum exercitui præficere.

tentias dixerint Demosthenes, Demades, Phocion. Qui igitur plures e populo assensores habuerit; τῆς ἡ γνώμῃ ἐπιχειροῦνται. *Wolsius*. [Semper hunc locum mendosum esse suspicatus sum; eum meliore sensu sic legendum puto: ἐπειδὴν δ' ἐχειροῦνῃσαι τ. γνώμας, α. α. υ. α. ἐπιχειροῦνῃτε, quod verbum cum majorem vim habeat quàm simplex verbum χειροῦνῃν, idemque, ut opinor, significare possit ac si dictum esset ἐπικυρῇτε, omnino sequi debet, non præcedere. Si conjecturis, præsertim meis, venia daretur, ita hanc sententiam refigendam velim: ἐπειδὴν δ' ἐχειροῦνῃσαι τὰς γνώμας, α. α. ὑμῖν ἀρέσκη, ἐπιχειρῇτε. Pro hac lectione non parum, ut videtur, faciunt quæ sequuntur, ἵνα μὴ μόνον—πολεμῇτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. Locus pene huic gemellus occurrit in Orat. de fals. leg. p. 221. ἀλλὰ καὶ χειροῦνῃτε, καὶ τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ΕΓΧΕΙΡΙΖΕΤΕ. In eadem Orat. p. 204. δεόν ὑμᾶς ἀκῶσαι περὶ τῶν πραγμάτων, εἴτα βελεύσασθαι, μετὰ ταῦτα δὲ ΠΡΑΤΤΕΙΝ ὅ,τι δόξει.]

Ib. l. 13. Χειροῦνῃσαι] Cæteri omnes editi et impressi, sicut etiam *Morellius* in var. lect. χειροῦνῃσαι. Mox in *Ald.* non legitur præpositio ἐν ante τοῖς ψηφ.

Ib. Schol. l. 3. Ἐξ δραχμᾶς] Mendum ex in-scitiâ librarii ortum, qui 5 6 denotare quum cognosceret, ignorabat 5 cum lineâ transversâ, virgulâque subjectâ, sex millia significare. Illud γ' quod mox sequitur, ab inverso λ natum videtur. In Notis ad *Full. Poll.* l. 9. Segm. 53. hæc citantur, ibique legimus ἐξακισχιλίαις δραχμᾶς. τῶν δὲ δραχμῶν ὀβολὸς τρισμυρία. Atqui in drachmis talenti Oboli 36000 sunt, quare rectiùs scribendum esset λ 5. nisi quidem, sumpto numero rotundo, quod superest, cum parvi momenti sit, omittatur.

P. 27. l. 8. *Ἑπείας*] Ventos scilicet, qui ad ortum Caniculæ singulis annis constanter flabant. Nonnulli perperam contenderunt, iis Ægyptum Nili sui incrementum debere: postea verò compertum est, eam exundationem efficere imbres abundantes qui in superiori Æthiopiâ illo tempore descendunt. Vox Etesiae ad Latinos transiit; eâque Cicero plus semel utitur; inter alios locos in Epist. l. xii. [Epist. 25.] ubi hæc habet: *Iratus temporibus, in Græciam, desperatâ libertate, rapiebar: cum me Etesiae, quasi boni cives, relinquentem rempublicam prosequi noluerunt.* Quod reliquum est, per Etesias Demosthenes æstatem intelligit, tempus scilicet quo isti venti dominabantur, quôque Græci ob ingentem calorem ad æstiva se recipiebant. Philippus ad res agendas asperrimis usus est tempestatibus; quæ, omnibus bene pensitatis, sua etiam secum commoda apportant. *Aul. Gell.* l. ii. c. 22. *Aristot.* Meteor. l. ii. c. 5. et 6. *Tourrellus.* [De Etesiis ac Nilo vide *Diod.* l. i. p. 35, 39. Vide etiam *Strab.* l. xvii. p. 789. Ed. *Casaub.* Ald. *Manutium*, doctiss. *Salmas.* in *Plin.* Exercitat. p. 299. et seqq. *Hekelii* notas ad *Cluver.* p. 390. ubi Nili incrementis descriptionem legere est elegantissimam, et *Wolfium* supra in Arg.

Ib. l. 11. *Μὴ βοηθείαις πολεμεῖν*] *βοήθεια*, tumultuarius miles, ad propulsandos hostes subito coactus. *Συνεχὴς παρασκευὴ καὶ δύναμις* constans et perpetuus exercitus, qui semper in procinctu flat, quovis in loco paratus ad vim et inferendam et repellendam. *Γονείαις πολεμεῖν* [quod *Obsopeus* in Castigat. perperam laudat] etiam scommata non infacetum est, minus tamen placet. *Wolfius.*

Ibid.

libris 188. sol. 6. den. 8. *Arbutnottus* libras 193. sol. 15. Vide autem *Seldenum* et *Hofstium* de re nummariâ. Observandum restat ex hoc Demosthenis computo patere, in unum annum duraturum esse, quem ille postulat, commeatum.

Ib. l. 11. δέκα τῷ] Vox ἱκασος a *Voss.* etiam abest, eam tamen sententia planè requirit: itaque cæteri omnes cùm editi, tum calamo exarati. Sic paulo post, εἰς τ. δ. ἱκασος λαμβάνη.

Ib. l. ult. Τῶν δ' αὖ] Cæteri omnes εἰς τῷτο.

P. 26. l. 1. Προσποριεῖ] Ἐκ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων. *Wolffius.*

Ib. l. 4. Ὡς ἔχειν μισθὸν ἐν ἡμέρῃ] Militum Classiariorum ἐντελής μισθός, sive *integrum et solidum stipendium* erat drachma Attica in diem. Vid. *Kust.* ad Equites Aristoph. l. 1, 64. et *Kuhn.* ad *Jul. Poll.* lib. i, 121. Quantum aliorum fuerit equidem ignoro; sed palam est Demosthenem magnam ejus partem a bello iis comparandam relinquere.

Ibid. Ἐγὼ Cæteri omnes impressi καὶ γὰρ. *Voss.* et *Ben. a. β.* ἐγὼ δὲ, quod perinde est: unam ex hisce lectionibus necessario admittendam esse, ut sententia rite connectatur, nemini non liquet.

Ib. l. 5. Πάσχειν ὅτι αὖν ἵτοιμος] Sc. εἰμι, ἐκ ἀνάγκης. *Wolffius.*

Ib. l. 7. Ἀπαρ' ὑμῶν κελεύω] Fortasse legendum ἅπερ ὑπάρχειν κελεύω. Vel ἅπαρ' ὑμῶν ὑπάρχειν κελεύω. [atque id quidem confirmare videntur quæ occurrunt p. 28. l. 8. ἀδ' ὑπάρχεις δεῖ παρ' ὑμῶν] Videtur enim significare tributum esse conferendum; et sequitur postea, αὐτοὶ τῶν χρημάτων πορισαὶ καὶ ταμίαι γιγνώμενοι: etsi τὸ πορισαὶ ad latrocinia et prædas agendas fortasse pertinet. *Idem.*

S E C T. XI.

Ibid. l. 9. Πόρε ἀπόδουξίς] *Dionysius Halicarnassensis* in Epist. ad Amm. [p. 196. Ed. doctiff. *Hudsoni*] reliquam hujusce orationis partem sextam Philippicam facit, Themistocle Archonte habitam. Mihi autem, sicuti etiam cæteris omnibus Interpretibus, naturalis primæ Philippicæ continuatio videtur, quare eas ut disjungerem, non potui in animum inducere. *Tourrellus*. [vid. *Schol.* ad Α μὲν ἡμεῖς. Equidem, cum *Tourrello* et *Scholiaste* quæ sequuntur hujus orationis partem consequentem esse censeo; nollem tamen *Dionysium* ideo erroris redarguere. Etenim illi et sua auctoritas constare potest, atque hæc nihilominus suum adhuc locum retinere. Is sextam Philippicam Themistocle Archonte habitam fuisse tradit, ejusque exordium fuisse, Α μὲν ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεδυνήμεθα εὐρεῖν, ταῦτ' ἐστὶ. Ex eo autem non sequitur necessario eum hanc primæ Philippicæ partem in animo habuisse. Solenne est enim oratoribus easdem propè periodos diversis in locis repetere. Quidni igitur credamus eam sextam Philippicam vitio temporis periisse, potius quàm hujus orationis partem, (imperfectam enim jam esse satis ostendunt verba proximè antecedentia τὰτ' ἤδη λείπω) cum in libris omnibus cum impressis tum MStis, idque sensu commodissimo, sequentia prioribus connectantur?

Ib. l. 10. Α μὲν ἡμεῖς] *Pith.* ἂ μὲν ἔν ἡμεῖς *Voss.* ἂ ἔν μὲν.

Ib. l. 12. Ἐπειδὴν δ' ἐπιχειροῦντε τὰς γνώμας] Cum sententias suffragiis vestris comprobaveritis, factâ discessione : verbi causâ : diversas sententias

Ib. l. 13. Ὑπάρχει δ' ὑμῖν χειμαδίῳ μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει Λήμνῳ] Licet vobis uti Lemno, *Æc.* hybernis exercitui, id est, ut exercitus ibi hybernet. Notetur triplex dativus (1) χρῆσθαι τόπῳ τινί. (2) χειμαδίῳ, εἰς τὸ παραχειμάσαι. (3) τῇ δυνάμει, ὅπως ἂν ἡ δυνάμεις παραχειμάσῃ ἐκεῖ. *Wolfius.*

Ib. l. 14. Λήμνῳ, καὶ Θάσῳ, καὶ Σκιαθῷ, καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τῷ τόπῳ νήσοις] Lemnos, insula maris Ægæi, ut supra diximus. Thasus, insula propè ostium Strymonis fluvii, atque Atheniensibus subdita. Sciathus, alia in Ægeο mari insula, quæ juxta *Strabonem* lib. ix. ad Thessaliam, cujus in confinio sita est, pertinebat. Καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τῷ τόπῳ νήσοις, Peparethum, Imbrum, *Æc.* intelligit. *Tourrellus.*

Ib. l. 17. Α χρὴ στρατεύμασι] Scilicet ὑπάρχειν. *Voss.* στρατεύματι legit.

P. 28. l. 5. Ῥαδίως ἔσαι] Hunc locum corruptum videri ait *Wolfius*, et vatem potius, quàm interpretem, postulare: tribus verò modis nodum solvere conatur; nimirum aut legendo εἴσεσθε, facile, vos Athenienses, scietis; aut εἰσεῖσαι, sc. ὁ στρατηγὸς (quod duriusculum est, cum nondum στρατηγὸν mentionem fecerit) vel denique (quod optimum videtur) subaudiendo γινῶναι.

Ib. l. 7. Τῶν κύριος καλασὰς ὑμῶν] Sic Basilienfis. Manutianus ὁ κύριος καλασὰς ὑμῶν: quod magis placet, cum significet, imperatorem Atheniensium Atheniensem esse oportere. Mox pro ἂν ταῦτα, lego ἂν δι ταῦτα. *Wolfius.* [*Voss.* καὶ ταῦτα ὧ Ab. deletο ἄνδρες quod in eo sæpissimè abest. *Laud.* ἂν δι ταῦτα habet.]

SECT. XII.

Ib. l. 16. Αὐτοὶ ταμίαι καὶ ποριστὰὶ γιγνόμενοι] Imperatores militaris pecuniæ et conquirendæ et distribuendæ munus sibi nacti sunt. Demofthenes iis præcidendam censet omnem prævaricandi ansam in obeundo munere parùm illis convenienti, eosque de nihilo respondere oportere, præterquam de rebus suis gestis, quarum rationem reddere tenebantur, nisi titulus αὐτοκρατορίας, hoc est, *imperatoris plenâ potestate præditi*, immunes eos præstaret. Aristides ad pugnam Platææ, Nicias, Alcibiades, et Lamachus bello Siculo, hoc titulo insignitiærant, isque impediēbat quo minus in eorum actiones inquireretur. *Suid. Plutar. [Alcib. p. 200.] Tournellus.*

Ibid. Ταμίαι] Quæstores numero erant decem et Pentecosiomedimni lecti. Ii in templo Minervæ, pecuniam et sacram et publicam custodiebant, nec non ipsum Minervæ simulachrum. E populi sententiâ creabantur veteri Atheniensium lege. Vid. *Schol. ad Chersonet. p. 60. v. ταμίας δημοσίης. Suid. Harpocr. et Petit. in Leg. Att. p. 253.*

P. 29. l. 2. Τῶν ἐκείνῃ πόρων] *Voss. ἐκείνῃ πόρον* deleto τῶν. *Ben. α. β. γ. τῶν ε. πόρον.*

Ib. l. 8. Εἰς Ἀἴμνον καὶ Ἰμβρὸν ἐμβαλὼν] Imbros insula versùs Chersonesum Thracicam: Lemnos maris Ægæi insula: ambas tenuerunt Colonia Atheniensium. Exiguus maris trajectus utramque a Thessaliâ separabat: ibi autem summo Philippus imperio potitus est; itaque a situ suo talibus invasionibus valdè erant obnoxia. *Tournellus.*

Ib. l. 10. Ω,χετ' ἄγων] *Pirh. ἔχων* legit.

Ibid.

Ibid. Καὶ πρὸς τῷ Γεράσῳ] Geræstus, vicus et Promontorium Eubœæ, cui maris undæ magnâ vi se illidebant: unde Euripides Orest. [vers. 993.]

Λευκοκύμασι πρὸς Γερασίαις,
Juxta albicantes fluctus Geræstios.
Et Callimachus in Del. [ver. 188.]

— Γεραΐσιον εἶπετο χῦκος.

In eo celebre erat Neptuni templum. Huc al-ludens Aristophanes in Equit. [ver. 558.] his verbis hunc Deum invocat:

Ω Γεραΐσιε παῖ Κρόνου. Tourrellus.

[Observandum est variari vocis Γέρας scriptu-ram; usitatiùs enim in medio diphthongus est, atque ita hoc in loco habent Codices nonnulli. Juxta Etymologum acui debet in ultimâ: hæc enim ille: Γέρας Γερασῆ διαφέρει· γέρας μὲν γὰρ ἀπὸ τῆ γέρας, ὁ ἐνλίμος· Γερασὸς δὲ ἀκρωτήριον, ἅμα καὶ ἐπίνειον. Portum habuit multarum navium ca-pacem, quemadmodum ex Homero intelligimus Odyss. Γ. ver. 771. vid. Steph. Byzan. et Strab. l. 10. p. 446.]

Ib. l. 12. Τὰ τελευταῖα δ' εἰς Μαραθῶνα ἀπῆλθον] Marathon vicus Atticæ, celebris ob victoriam quam Athenienses, Miltiade duce, ibi in Persas adepti sunt Olymp. 72. Ann. 3. Idem.

Ib. l. 13. τὴν ἱερὰν] Duæ erant Triremes, quæ Sacræ dictæ sunt, Salaminia et Paralus. Sala-minia eadem fuit atque ea quæ Delia nominata est; quâ sacrificia Delum quotannis pervehe-bantur. Paralus a Paralo antiquo heroe quodam nomen accepit, quique eam conscenderunt Pa-rali appellati sunt. Ambas autem cùm ab bel-lum gerendum, tum ad prætores a bello, si opus esset,

effet, ad iudicium retrahendos, et omninò ad publica munera celeritèr obeunda adhibitas legimus *Sigon.* lib. iv. 5. *Harpocratio* hìc intelligi putat τὴν Παραλόν. *Wolffius* verò Deliam. His duæ aliæ postea additæ sunt, Antigonis et Demetrias. *Suid.* v. Παραλός.

Ib. l. 14. Ἐχων τρίηρη] *Voss.* φέρων.

Ib. l. 16. Προέλυσθε βοηθῆν] Cæteri omnes editi προέλυσθε, *Pitb.* προσθῆτε, *Ben.* α. ε. η. προσθῆσθε.

S E C T. XIII.

Ib. l. 18. Τὴν μὲν τῶν Παναθηναίων] *Montfaucon.* Tom. ii. *Antiq. Illust.* " *Panathenæa* magnum
 " Minervæ festum erant, quod Athenis celebra-
 " batur et magna sacra vocabatur. Primus in-
 " stitutor fuit Eriçthonius Vulcani filius; alii
 " dicunt Orpheum auctorem. Postea Theseus
 " coactis tribubus omnibus ut civitatem unam
 " constitueret, hæc festa restituit et auxit. Præ-
 " ter magna Panathenæa, minora etiam erant;
 " magna quòque quinto anno agebantur; mi-
 " nora secundum quodam quotannis, secundum
 " alios tertio quòque anno. In hisce minoribus
 " tres ludi publici exercebantur; in primo fa-
 " cium et funalium cursus agebatur primò a
 " peditibus, deinde ab equitibus; in secundo
 " Athletarum certamen, qui de viribus concer-
 " tabant; in tertio musices certamen exhibe-
 " batur. Postæ quoque exercitiis quatuor de
 " palmâ concertabant; victorum præmium vas
 " erat olei plenum, quo ad libitum victor uti
 " poterat, dum ne illud domum referret. Ibi
 " quoque saltationes visebantur: sacrificium
 " sumtuosum erat, quisque pagus bovem suppe-
 " ditare tenebatur, ex carnibus verò quæ supe-
 " rerant

“rerant convivium publicum celebrabatur. Ma-
 “jori pompâ magna Panathenæa perficieban-
 “tur. Peplum Minervæ procedendo ferebatur,
 “vestis erat alba non manicata, auro contexta,
 “in quâ repræsentabantur pugnae gestaque Mi-
 “nervæ, Jovis et Heroum. Pompæ huic inte-
 “rerant omnes senes juvenesque utriusque sex-
 “ûs.” Vide *Meurs.* in singulari libro de hoc
 festo. *Suid. Harpoc. Argum. ad Mith. Demos-*
thenis, et Duport. Prælect. ad Theophrast cap.
 2. Omnino autem libet huc transcribere *Plu-*
tarchi locum, qui in Theseo p. 10. Ed. *Lutet.*
 hæc habet: Μιτὰ δὲ τὴν Αἰγέως τελευτὴν, μέγα καὶ
 θαυμαστὸν ἔργον εἰς νῦν βαλλόμενος, συνῴκισε τὰς τὴν Ἀτ-
 τικὴν καλοικεῖν εἰς ἓν ἄστυ, καὶ μίαν πόλιν εἶνα δῆμον
 ἀπέφηνε. τίως σποράδας ὄντας καὶ δυσανακλητὰς πρὸς τὸ
 κοινὴν πάντων συμφέρον· ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφορομένους ἀλλή-
 λους καὶ πολεμῦντας ἐπιὼν ἀνέπειθε κατὰ δῆμους καὶ γένη
 τῶν μὲν ἰδιωτῶν καὶ πονέων ἐνδεχομένων ταχὺ τὴν πα-
 ράκλησιν αὐτῶ· τοῖς δὲ δυνατοῖς ἀβασίλευτον πολιτείαν
 προτείνων καὶ δημοκρατίαν, αὐτῷ μόνον ἄρχοντι πολέμους
 καὶ νόμους φύλακι χρησομένην, τῶν δὲ ἄλλων παρέχουσαν
 ἅπασιν ἰσομοιρίαν· τὰς μὲν ταῦτα ἔπειθεν· οἱ δὲ τὴν δύ-
 ναμιν αὐτῷ δεδιότες, μεγάλην ἔσαν ἤδη, καὶ τὴν τόλμην,
 ἐβέλοντο πειθόμενοι μᾶλλον ἢ βιαζόμενοι ταῦτα συγχω-
 ρεῖν· κατὰλύσας ἔν τὰ παρ' ἑκάστοις πρυτανεῖα καὶ βελητή-
 ρια καὶ ἀρχαίς, ἐν δὲ ποιήσας ἅπασιν κοινὸν ἐνλαύθα πρυ-
 τανεῖον καὶ βελητήριον, ὅπως νῦν ἴδρυσται, τὸ ἄστυ τὴν τε πό-
 λιν Ἀθήνας προσηγόρευσε, καὶ Παναθηναία θυσίαν ἐποίησε
 κοινήν· ἔθυσε δὲ καὶ μετοίκους (lege μετοίκια) τῇ ἑκτῇ ἐπὶ
 δέκα τῷ Ἑκατομβαιῶνος, ἣν ἔτι νῦν θύουσι. *Cruferio in-*
terprete: Ab Aegæi excessu grande et mirificum opus
agitans animo, contribuit Atticæ cultores in unam
urbem, uniusque urbis unum reddidit populum, qui
tunc erant divulsi et ægrè ad agendum in communi de
republicâ conciri poterant: nonnunquam enim dissi-
debant

debant mutud, belloque certabant. Hos adiit, proposuitque eam rem singulis populis et familiis. Cujus consilium privati et inopes citò acceperunt. Opulentis et potentibus quum remp. regno fore liberum proponeret, in quâ omnis penes populum esset futura potestas, ipse verò moderator tantum belli, et legum foret custos, cætera paria omnibus, partim eos perpulit: alii opes ejus veriti jam amplas atque audaciam, malebant sponte his quàm vi compulsì assentiri. Igitur dissolvit viciatim prytanea et curias et magistratus, unoque statuto omnibus communi illie prytaneo et curiâ, ubi hoc tempore conspiciuntur, Astu et urbem Athenas appellavit, et Panathenæa sacrificium effecit commune. Celebravit etiam Metæcia, id est, festum demigrationis, sexto decimo die mensis Hecatombæonis, quem etiam nunc festum agunt.

Ib. l. ult. Τῶν Διονυσίων] Gemina item Dionysia fuerunt, festa scilicet quæ in honorem Bacchi celebrabantur; majora ac minora. Quandoquunque autem Διονύσια absolutè legimus apud Atticos scriptores, Dionysia majora, quæ et Dionysia verna, intelligere debemus. Altera autumnalia, extra urbem in-agris habebantur, unde dicta erant Διονύσια τὰ κατὰ ἀγρὸς, et Dionysia minora; erant enim tantum παρασκευὴ quædam seu preparatio ad Bacchanalia verna, quæ majora et antiquiora. *Duport.* ad Theophrast. Vide autem *Meurf.* in libro singulari de hoc festo.

P. 30. l. 1. Δεινὸν] Vox hæc latissimæ significationis est; insignes emphases et elegantias facit in Linguâ Græcâ. Cum de personis dicitur, est μέση λέξις, et modò in bonum, modò in malum sumitur, ut et *gravis* Latinè. Vide *Duport.* in Theophrast. cap. 1.

Ibid. Ἄν τε δεινοὶ λάχουσιν, ἂν τε ἰδιῶται] Οἱ μὲν δεινοὶ

δεινοὶ ἐνλαῦθα οἱ ἔμπειροι τῆς διαθέσεως τῶν ἐορῶν, οἱ δὲ ἰδιῶται, οἱ ἄπειροι τῶν τοιούτων. Exemplo fit in oratione κατὰ Νεαίρας, *Stephanus* δεινός, *Theogenes* rex sacrificulus, ἰδιώτης: qui (ut alibi scripsi) opponitur τῷ τε πολλιστομένῳ, καὶ τῷ πεπαιδευμένῳ, καὶ τῷ τεχνίτῃ ἢ δεινῷ καὶ ἐμπείρῳ ἔχοντι ἢ εὐμοιρίαν φύσει ἢ ὑποχρησάμενῳ. *Wolfius*.

Ib. l. 2. Λάχουσιν] *Observat Olivetus* ex hac voce apparere, forte electos fuisse quibus horum festorum cura commissa est.

Ib. l. 3. Ἐπιμελησόμενοι] *Pith. Voss. et Ben. α. β. ἐπιμελέμενοι*. Mox pro ἀναλίσκετε, *Voss. ἀναλίσκειται*.

Ib. l. 6. Ὅσῃν ἔκ οἷδ' εἴ τις τῶν ἀπάντων] *Wolfius* hæc ita transtulit *an ullus omnium habet*: nos ulla vertimus, ut ad ἀπόστολος referatur. Cum *Wolfio* sentire video *Tourrellum* atque *Olivetum*, juxta quos sensus loci est, Athenienses de festis suis præparandis magis sollicitos fuisse, inque eâ majores sumptus fecisse quàm cæteri Græci: quod utique verissimum est, sed minus quàm quòd antea dictum fuit ideoque id velle *Demosthenem* vix putem: prætereà hæ voces de cæteris Græcis parùm commodè intelligi posse videntur, nisi additum fuisset vox Ἑλλάνων. *Nic. Carrus* hunc locum ita vertit: *quantum haud scio an ulla unquam classis vestra habuerit*: sed illud vestra rectiùs, ut opinor, omittatur. Cæterum, ut sciamus quanto sumptu hæc apud Athenienses festa celebrabantur, quantoque illi studio istiusmodi cærimonias sectabantur, *Tourrellus* ad *Platonem* nos remittit in *Alcib. ii.* [p. 148.] et *Athen. l. 14.*

Ib. l. 8, et 9. Τὸν εἰς Μεθώνην, τὸν εἰς Παγαλαῖς, τὸν εἰς Πολίδαϊαν] De Methonâ ac Potidæâ vide supra p. 223. Pagasæ maritima Thessaliæ urbs fuit,

fuit, navale autem Pheræorum. Ibi *Argo* navis extructa fertur, unde et *Pegasæa* appellatur. Ab eâ illic compactâ *Pegasas* nomen habere fabulantur: alii probabilius nomen loco ἀπὸ παγῶν, Dor. id est, *fontibus*, factum sentiunt, qui frequentes ibi largique fluunt. Vide *Strab.* l. ix. p. 436. Ed. *Casaub.*

Ib. l. 11. Προϊδεν] *Ben.* α. β. γ. ε. προϊδεν, quod rectius videtur.

Ib. l. 12. Χορηγὸς ἢ Γυμνασίάρχος] Choragi Dionysiis et Panathenæis choros curabant et ducebant: victum etiam iis, nec victum solum, sed et coronas aureas, vestesque chori ipsius, ornamenta, atque insignia suppeditabant. Inque eâ re tantum studii, tantumque industriæ posuerunt, ut magistros, et tibicines præstantiores coram Archonte sortiti sint, ludumque haberint, in quo per magistrum quem χοροδιδάσκαλον appellabant, chorum ipsum erudiendum, exercendum curârent. Etenim inter ipsos illustre de laude, victoriâque certamen intercedebat, ita ut in Dionysiis qui hymnis canendis alterum superâisset, is tripodem præmium ferret, eumque cum magnâ cærimoniâ dedicaret. Gymnasiarchi ii dicti sunt, qui oleum iis, qui se palæstrâ exercere vellent, ministrârunt. Hæc officia inter primos honores erant, qui in civitate capebantur. *Sigon.* lib. iv. 4.

Ib. l. 13. Παρὰ τῷ] Παρα τε pro παρά τινος rectius scribendum censet *Wolfius*; et sic quidem in *Demosth.* alibi scriptum reperies.

Ib. l. 16. Τῆς τέττε παρασκευῆς] *Pith. Voss.* et *Ben.* α. ε. θ. τῇ τ. παρασκευῇ.

Ib. l. ult. Αόρισα, ἀδιόρθωτα] *Voss.* καὶ ἀδιόρθωτα.

Ib. Schol. l. 5.—μον παρασκευῆς] Τὸ καὶ à *Suida.* etiam prætermittitur, qui hæc descripsit; ad
cum

eum *Kust.* "Rectius legeris, μετὰ στρατῶς καὶ πα-
 "ρασκευῆς εἰς πόλεμον." Mox παραπεμπόμενοι ex
 Suidâ emendavi, qui vicissim hoc ex loco corri-
 gendus est. Etenim in eo ita hæc leguntur:
 Ἀποδολᾶς. (potius lege Ἀποδολαί) ἀποπέμψεις, δῶρα.
 Καὶ ἀποσελλόμενος μετὰ στρατῶς εἰς πόλεμον παρασκευῆς.
 Τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποδολαῖς· τε-
 τίς ταῖς ἀποπέμψισι. Primo igitur hæc τῶν δ. π.
 &c. τῷ δῶρα subjungenda sunt: deinde pro καὶ
 ἀποσελλόμενος legendum est καὶ ἀπόδολος, ὁ ἀποσελλό-
 μενος, &c.

P. 31. l. 1. Τριπράρχης] *Triremium Præfeti*:
 armamenta triremibus et victum remigibus ex
 suis sumptibus dabant: propter tamen sumptûs
 magnitudinem, ea interdum à civitate accepe-
 runt: aliquando duo simul triremem instruxe-
 runt, aliquando tres, aliquando decem, aliquan-
 do plures. Ut autem Prætores in re maritimâ
 trierarchis omnibus, sic singuli trierarchi singu-
 lis triremibus, ac ejus triremis remigibus impe-
 rârunt. *Sigon.* lib. iv. 4. et 5. Vide *Suid.* et
Petit. in *Leg. Att.* l. 3.

Ib. l. 2. Ἀντιδόσεις] Solon quidem ab initio
 propterea census civium constituerat, et ex iis
 classes quatuor descripserat, Quinquemodialium,
 Equitum, Zeugitarum, et Theticorum, ut om-
 nes pro ratione fortunarum suarum operam, stu-
 diumque suum reip. commodarent, ac ne quis
 excusatione tenuitatis publicorum munerum o-
 nus defugeret, ἀντίδοσιν excogitârat, quæ fuit
 muneris et fortunarum cum altero permutatio.
 Postea placuit, ut, totâ ratione mutatâ, mille ac
 ducenti ex universis classibus legerentur, qui cum
 cæteros divitiis antecederent, soli etiam publi-
 corum munerum onera sustinerent. *Sigon.* ibid.
 Quamvis autem immutatum fuerit institutum,

nihilo tamen minus obtinuerunt semper *Solonis* *περὶ τῶν ἀντιδόσεων* Leges, accommodatæ tantum ad distributionem civium post Solonem usu receptam. Itaque si quis e trecentis qui sepōiti erant ad obeundas Trierarchias sumptus tolerare non posset, Lege licebat eâ classe excedere, si quem se locupletiores vacantem ostendisset. Quod si is qui designabatur, se ditiores esse fateretur, in trecentos alterius loco referebatur: si negaret, permutabant inter se facultates. *Petit.* in Leg. Art. 1. 3. Confer *Argument.* ad Demosth. et Isocr. orat. *περὶ ἀντιδόσεως*. Non omittendum est quod hîc optimè observant *Tourrellus* atque *Olivetius*; nempe ex hâc Solonis lege, licet in se bonâ ac sapienti, magna reip. incommoda evenire posse, quippe quod, cum aliquid agendum esset, rem malè procrastinarent hæ apud Imperatores discutiendæ *περὶ ἀντιδόσεως* Actiones.

Ib. 1. 4. *Ἐμβαίνειν τὰς μετοίκας*] *Μετοίκος* est qui ex aliâ civitate ad aliam emigrat, nec ut peregrinus ad brevè tempus adventat, sed illic domicilium habet. Pendebat verò quotannis XII drachmas, quod *μετοίκιον* dicebatur. Qui id tributum non solverant, abducebantur ad τὰς πωλητάς, convictique vœnibant. *Harpoc.* Horum *Μετοίκων* alii *μετοίκιον* non pendebant, quippe quum eodem cum civibus uterentur jure, et *ἰσοτελεῖς* dicebantur. Omnia et privata et publica administrabant per *Patronum*, quem de civibus Atheniensibus eligere Lege jubebantur. *Petit.* in Leg. Att. 1. ii. Vox *ἐμβαίνειν* sæpiùs absolutè positum invenitur: sic infra p. 35. *Οὐκ ἐμνησέμεθα*, ut ex *MStis* emendavimus.

Ib. 1. 5. *Τὰς χωρὶς οἰκῆντας*] *Wolffius* vertit: *libertinos qui suam ipsi rem familiarem administrant*: sc. sub τῶν δεσπότην. Auctore *Harpocrate*; ad quem

quem *Valesius*: "An potius sunt rustici, qui ru-
 "re habitant, χωρίται, *Hesychio*, *Dionysio* lib. i.
 "pag. 68. (cui sententiæ accedit *Tourrellus*) an
 "potius ξένοι, qui οἰκῶντες Ἀθήνησιν, de quibus *De-*
 "mosthenes contra Leptinem, qui scripserat le-
 "gem, μηδὲνα ξένον εἶναι ἀτελῆ, μὴ διωρίζων τῶν οἰκόν-
 "των Ἀθήνησι, quod reprehendit eo loco. Cl.
 "*Ezech. Spanhemius* in Notis ad *Aristoph.* *Nub.*
 "v. 225. hæc interpretatur qui extra *Atticam*
 "habitant."

Ib. l. 6. Αὐτὲς] Sc. Ἀθηναίους καὶ πολίτας ἀντὶ
 τῶν μετοίκων καὶ ἀπελευθέρων. *Wolffius*.

Ib. l. 8. Τὸν γὰρ] *Pith.* τὸν μὲν γὰρ. Mox *Pith.*
Voss. et *Ben.* α. ε. ἐκ ἀναμύνουσι. deinde pro ῥαθυμίαν
Pith. et *Ben.* β. γ. η. θ. εἰρωνείαν.

S E C T. XIV.

P. 32. l. i. Ἐπισολῇ] Ἐπισολαὶ emendavi ex
MSto Laud. ob præcedens plurale τὰς ἐπισολάς-
 atque ita centies in *Demosthene* antecedenti
 numero respondet sequens ἐπιγραφή.

Ib. l. 15. et seqq. Οὐκ ἀνολεθεῖν τοῖς πράγμασιν,
 ἀλλ' αὐτὰς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων] *Livius* lib.
 ix. cap. 18. *At, Hercule, reges, non liberi solùm*
impedimentis omnibus, sed domini rerum temporum-
que, trahunt consiliis cuncta, non sequuntur.

Ib. l. 18. Αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ] *Wolffius* ὥνπερ ma-
 vult: et sic quidem alibi *Demosthenes*, sed lon-
 gè frequentius apud eum hæc formula occurrit:
 sic supra p. 21. ὥσπερ τ. περὶ τὸν αὐτὸν τρόπον στρα-
 τεύομεν, et in sexcentis aliis locis.

P. 33. l. 5. Τριήρεις] Athenienses valde erant
 mari potentes. Facile trecentas naves adorna-
 bant, easque tam benè instructas, ut cum duplo
 navium numero par iis certamen esset. *Thucyd.*
 l. ii. *Cic. Verr.* 5. *Isoc.* in Panegy. *Demosth.*

περὶ Συμμοριῶν p. 108.] Litteris atque navigationi ex æquo factum est hujus populi ingenium; paremque inter eos Parentes, lege id jubente curam impendebant pueris in utroque horum instituendis; unde natum est proverbium Μῆτε νεῖν μῆτε γράμματα ἐπίσθαι, neque natare neque litteras scire: quo crassam hominis ignorantiam significabant. *Suid.* [Vide *Meurf.* de Fort. Athen. c. 8. et *Petit.* in Leg. Att. p. 162.] *Tourrellus.*

Ibid. Ὀπλίτας, ἱππίας] Athenienses plerumque exercitum aluerunt novem et viginti mille peditum, equitum verò ducentorum *Thucyd* l. ii. *Diod.* l. xii. *Idem.* [Pro ducentorum debuit dicere bis mille cum octingentis, ut patet ex ipso *Thucydide*, libro citato p. 109. Ed. *Francofur.* ἱππίας δ' ἀπέφαινε διακοσίας καὶ χιλίους, ἔνν ἱππολόξόταις, ἑξακοσίας δὲ καὶ χιλίους τοξότας. Equites verò demonstravit mille et ducentos cum equestribus sagittariis; sexaginta etiam et mille sagittarios. Vid. *Meurf.* Att. Lect. lib. i. cap. 1.]

Ib. l. 6. Χρημάτων πρόσδοτον] Atheniensium annui reditus fuere talenta 1200, et quod excurreret. *Æschines* Orat. περὶ παραπροσβ. Φόρος δ' ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν προσήει πλεόν ἢ χιλία καὶ διακόσια κάλαντα, Tributum verò nobis annuum accedit plusquam mille et ducenta talenta. Atticæ autem totius census erat talentorum 6000: ut indicat *Demosthenes* περὶ συμμοριῶν. Vid. *Meurf.* loco modò citato.

Ib. l. 8. Οὐδενὸς δὲ ἀπολείπεσθαι] Affectamini omnes, id est, in tergo hæretis hosti, sequimini, quò vos adversarii ducunt. *Wolffius.*

Ib. et seqq. Ὡς περὶ δὲ οἱ βάρβαροι ποντεύουσιν, ἔτι πολεμεῖτε Φιλίππῳ] Panætius in Aulo Gellio, ratione contrariorum, virum prudentem bono Athletæ comparat, qui se nunquam nudat, hostisque vultum

vultum semper observat. *Tourrellus*. [Locus est lib. 13. cap. 27. quem, quum valdè elegans sit et ad hæc illustranda non parùm faciat, huc transcribere haud piget. Verba sic habent: *Vita hominum, qui ætatem in medio rerum agunt, ac sibi suisque esse usui volunt, negotia periculaque ex improviso assidua et prope quotidiana fert. Ad ea cavenda atque declinanda proinde esse oportet animo semper prompto atque intento, ut sunt Athletarum, qui Pancratiæ vocantur. Nam sicuti illi, ad certandum vocati, projectis aliè brachiis consistunt, caputque et os suum manibus oppositis, quasi vallo, præmuniunt; membraque eorum omnia, priusquam pugna nota est, aut ad vitandos ictus cauta sunt, aut ad faciendos parata: ita animus atque mens viri prudentis, adversus vim et petulantias injuriarum, omni in loco atque in tempore prospiciens, debet esse arrecta, ardua, septa solidè, expedita, nunquam connivens, nusquam aciem suam flectens, consilia cogitationesque contra fortunæ verbera, contraque insidias iniquorum, quasi brachia et manus, protendens; ne quâ in re adversa et repentina incurisio imparatis improtectisque nobis oboriatur.]*

Ib. l. 17. Συμπαράθεϊτε] *Sensus* Lect. *Lucian*. lib. iii. cap. 13. συμπεριθεῖτε legendum suspicatur: ut in *Luciano* de *Mercede* Cond. συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. Supra quidem, inquit, apud *Lucianum* τὸ, συμπαράθεϊς habuimus; at illud notat (nec aliter ibi sumitur) pone sequi, comitari: apud *Demosthenem* verò quemadmodum et in adducto ex *Luciano* de *Merc.* Cond. loco, requiritur sensus τῇ una circumferri, circumagi, circumcurrere. Verùm, cum recepta lectio benè habeat, nihil temerè mutandum est.

Ib. l. 19. Βεβλήεσθε] *Ben.* ἡ. βελεύεσθε. Mox pro αὐτοῖς *Voss.* et *Ben.* ε. θ. αὐτοί.

Ibid.

Ibid. l. 20. Οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων] Cum pecuniæ sint nervi bellorum, non incommoda est hæc lectio. Malo tamen cum Obsopæo, πραγμάτων, quod omnia complectitur. Et quid si legas πρὸ τῶν πραγμάτων. *Wolfius*. [Utrique lectioni sui suffragantur MSti; sed τὸ πραγμάτων præferendum duxi. Non enim eos Demosthenes usquam reprehendit quòd de pecuniâ conqurendâ minus sint solliciti, sed quòd nullam omnino rerum gerendarum curam maturè satis suscipiant: hoc est ἐκ ἔμπροσθεν ὧν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ τὰ συμβαίνοισα διώκωσιν. Sic in Orat. de Pace, et similiter in Philipp. 4. ἄλλοι πάντες ἀθροιστοὶ πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασιν γρηῃσθαι τῷ βελεύεσθαι ὑμῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα. (Quod sanè pro *Wolfii* conjecturâ facere videtur, legendum πρὸ non περὶ: sed tum ταυτόλογα erunt quæ sequuntur: πρὶν ἂν ἡ γεγενημένον, &c.) Objici quidem potest vocem χρημάτων idem significare posse atque τὸ πραγματων sed hoc non liquet. Eo quidèṃ sensu singulare χρῆμα sæpe sæpiùs usurpatur: plurale χρήματα, ut opinor non item.]

S E C T. XV.

P. 34. l. 11. Ἄν μοι δοκῇ] *Voss*. τὸ ἂν inter ἀποχρῆν et ἐνίοις inserit, *Wolfius* δοκῇ legit.

Ib. l. 18. Μητ' ἐνθυμεῖται. μήτε λογίζεται] Centies quidem hæc verba conjuncta leguntur in Demosthene: quare minùs lubenter immutarem, nisi sequens vox ὁρῶν id necessariò postulare videretur. Equis enim sensus est: *Mirror neminem vestrâ cogitare vel considerare bellum de ulciscendo Philippo initium cœpisse &c. cum videat bellum &c.* Jam verò reposito ὁργίζεσθαι, quod præter Obsopæum etiam Ben. α. β. ε. agnoscunt, et

et sensus longè melior eruetur, et constructio optimè constabit. *Mirror neminem vestrū vel animadvertere*—et quæ sequuntur, neque indignari, cum rem ita se habere videat.

P. 35. l. 1. Παθεῖν αὐτὰς] Τὸ αὐτὰς abest a *Voss.*

Ib. l. 7. Οὐκ ἐκησόμεθα] Ita omnes editi, sed nullo, ut videtur, sensu. Ecquis enim credat Demosthenem tam ineptâ ταυτολογία dixisse ἐκ ἐκησόμεθα; ἐκ ἔξιμιν; Nullâ igitur dubitatione ἐκησόμεθα eposui; quam lectionem exhibent *Laud. Pitb. et Ben. α. ε.* Sæpius absolutè ponitur hoc verbum: supra p. 31. ἐμβάλειν τὰς μέλοι-
κας: in Orat. contra Mid. p. 375. ὑμεῖς δ' ἐκ ἐκ-
ήσεσθε: et sic etiam apud Latinos aliquando conscendere. Livius: *Conscendunt alacres copiae;* sub. navem. Cæsar: *Erat completis littoribus contentio, qui potissimum ex magno numero conscenderent.* Cic. Attico, lib. ix. 187, 4. *Idibus Martiis Pompeium a Brundisio conscendisse.* In *Voss.* legitur ἐκ ἐκησόμεθα: ἐκ ἔτι μὲν: quod profectò vulgatâ melius est, sed, cum aliquid mutandum sit, magis placet ἐκησόμεθα.

Ib. l. 9. Οὐκ ἐπὶ τὴν ἐκείνην πλευσόμεθα Sub. χώ-
ραν. Cæteræ Editt. πλευσόμεθα, minus Atticè. Vid. *Longin.* in notis supra ad. pag. 14.

Ib. l. 11. Ἡρετό τις] Doctiss. *Zach. Pearce* in *Emendat. ad Longin.* “Hæc verba aut ex Glos-
“ femate nata sunt, utpote ex margine, ubi ad
“ voces ποῖ δὴ προσορμίσμεθα explicandas posita
“ erant, in textum recepta; aut ea lectio, quæ
“ inter varias Demosthenis lectiones a *Morellio*
“ collectas extat, admittenda est, sc. ἔροισό τις.”
Ego quidem mutare nolui, quippe quòd hæc
voces omnino delendas esse censeam.

Ibid. Εὐρήσει τὰ σαθρὰ] *Tollius* ad *Longin.* ibid.
“*Tacitus* ad hunc Demosthenis locum videtur
“ respexisse,

“ respexisse, cum dicit in l. ii. Hist. *Aperiet
“ et recludet conteſta et tumefcentia victricium par-
“ tium vulnera bellum ipsum.”*

Ibid. l. 14. et seqq. Καθώμεθα οἵκοι λοιδορούμενων ἀκρόντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λιγόντων] Hujusce moris testimonium perhibent Isocrates in Panath. et Aristoteles Rhet. l. iii. c. 17. eorundem ambo temporum cum Demosthene. Aristoteles etiam addit, Isocrati magis quàm cuivis alteri solenne fuisse contra alios invehi, idque non solum in suggesto, a quo eum vocis suæ infirmitas magnâque ejus timiditas summove- rant, verùm etiam in iis, quas nunquam pronuntiavit, Orationibus. *Tourrellus.*

Ib. l. 16. Οὐδὲν ἡμῖν ἔμῃ] In *Voss.* ἰδὲν ὑμῖν μὴ, deletο τῷ ἔ, quod etiam a *Pith.* abest.

P. 36. l. 5. Κωλαγιῶσι τὰς τ. ἀποσόλως] Hæc conjungo: etsi fortè legendum, τῶν τοιούτων ἀποσόλων· et postea οἱ σύμμαχοι τιθαῖσι τᾷ δέῳ. Durum enim fuerit, τιθαῖσι τὰς τοιούτας ἀποσόλως, ἀντὶ τῆ δια τὰς, ἢ ἕνεκα τῶν τοιούτων ἀποσόλων, ἔδαμῶς θαρρύν- τες τέτοις. *Wolfius.* [In *Voss.* legitur præpositio διὰ, inter varias autem Demosthenis lectiones a *Morellio* collectas habemus τὰς τ. ἀποσόλως ὁρῶντες, quæ profectò germana lectio videtur.]

Ib. l. 7. Οὐ γὰρ εἰς, ἕκ εἰς ἓνα ἄνδρα—] Apud Græcos proverbium erat vetus in hanc sententiam, εἷς ἄνθρωπος ἔδεις ἄνθρωπος unus homo nullus homo est. Eodem sensu Euripides in Heracl. [ver. 275.] ait, μιᾶς χωρὸς ἀσθενὲς μάχη, unius manus infirma est pugna. *Tourrellus.*

Ib. l. 9. Ὑποσχέσθαι μίνοι καὶ φῆσαι—] Verisimile est hoc ad Charetem pertinere, ducem Atheniensium qui adeo promptè maxima pollicebatur, ut inde proverbium oriretur Χάρητος ὑποσχέσεις, Charetis pollicitationes, quo promissum aliquod

aliquod frivolum omnino esse significaret. In Equitibus Aristophanis Act. 5. legimus sermones quos ad populum habere soliti sunt istiusmodi imperatores, quò eos spe adulatoria sustentarent. *Idem.*

Ib. l. 12. "Ὅταν γὰρ ἡτῶνται] Sic Editi omnes; sed pessimè, ut videtur. Etenim si hæc lectio retineatur, quorsum pertinent quæ sequuntur, *τι χρὴ προσδοκᾶν*; Siquidem id quod iis esset temendum, non jam erat expectandum, postquam victus fuisset Imperator cum exercitu. Multo minus isti lectioni congruunt quæ postea de Imperatoribus dicuntur: *πρὸς τὰς ἐχθρὰς εἰδὲς εἰδὲ ἀπὸ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι περὶ θανάτου τοῦμα*. Quomodo enim vinci poterat imperator, qui cum hoste ne quidem pugnare ausus est? Omnino igitur in textum reponendum duxi *ἡγῶνται*. quod exhibent *Pith. Laud. et Ben. α. γ. ε. η. θ.* atque hanc germanam esse lectionem satis, ut opinor, liquet ex ipso huiusce loci scopo. Hic enim id Athenienlibus inculcat orator, quod et alibi passim, nempe quàm necesse sit ut ipsi per se militent, neque omnia peregrinis copiis committant. Quid enim expectandum est, inquit, cum nullos alios Imperator milites habeat, quàm miseros peregrinos, eosque mercede etiam fraudatos? Supra p. 23. dixerat quid exinde sperare poterant, cum dicit *ἐξ ὧν αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ξενικά ὑμῶν στρατεύεται, τὰς φίλας νικᾷ καὶ τὰς συμμάχους, οἱ δ' ἐχθροὶ μείζους τῷ θείῳ γεγόνασιν*, &c. Similis locus est in *Orat. de Rep. Ordin. p. 97.* quem vide. *Voss.* *ἡγεῖται* legit, quod, cum longiùs a receptâ lectione distet, emendationem confirmat.

Ib. l. 13. 'Απομισθόν] *Harpocratio* (nisi locus mendosus sit) et ad eum *Mausacus* vocem ἀπομισθόν hoc in loco significare docent *qui voluntariid*

mercedem non recipiunt : ita ut idem sonet ac ἀμισ-
θων. *Tourrellus* alteram hujusce vocis significatio-
nem amplectitur, quâ notat eos qui sine mercede
dimittuntur, cum tamen mercenarii sint ; ita
enim hunc locum vertit : *miserables étrangers, qui
ne touchent point leur paye*. In eâdem sententiâ
Wolfius, cui quidem facilè accedo. Vide supra
pag. 23. et Scholion ad v. μή μοι μύρις p. 19.

Ib. l. 15. Ἐνθάδε] Scilicet in Suggesto. Cæ-
teri impressi ἐνθένδε habent : minus rectè. Vid.
Schol. ad ἀθλίων ἀπ. ξένων.

Ib. l. 17. Ψηφίσθηθε] Ed. *Francofur.* ψηφίσθηθε,
Ald. ψηφίξεσθε.

Ib. Τί καὶ χρῆ] A nonnullis τὸ καὶ abest ; ne-
que id agnoscit *Henricus Stephanus*, qui hunc lo-
cum citat in v. ἀπομίσθος.

P. 37. l. 4. Ὡσε μὴ *Wolfius* ἔ γάρ μὴ—ὄρᾱν δεῖ.
Voss. ἔ γάρ deletο τῇ μὴ, quam lectionem *Aldus*
in nonnullis reperit. Eundem sensum in versi-
onibus suis exprimunt *Nic. Carrus*, et duo Gal-
lici Interpretes ; isque sanè aliquanto melior vi-
detur.

Ib. l. 8. Στρατήγων ἕκαστος δις καὶ τρίς κρίνεται &c.
Idem *Comicus*, [f. *Aristophanes*] sive potius fide-
lis rerum Atheniensium historicus, *Acharn.* Act.
4. Sc. 7. et in *Avib.* juxta finem, docet nos
magno contemptui fuisse eo tempore, hoc est
paucos ante *Demosthenem* annos, Atheniensium
imperatores. In Proverbium jam pridem ces-
serat eorum ignavia, proque maximâ contume-
liâ dicebant : *Ecce Homo timidior Pisandro*. *Tour-*
rellus. [vid. *Suid.* v. Εἴ τι Πεισάνδρου.]

S E C T. XVI.

Ib. l. 17. et seqq. Μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φί-
λιππον π. τ. Θηβαίων κατέλυσιν] Thebæ, princeps
Bœotiae

Bœotiae urbs, atque una ex maximis Græciæ Rebus. publicis, inter quas proximè parem Athenis ac Lacedæmoni locum obtinuit. Lacedæmonii post pugnam Leuctricam contra Thebanos vindictam anhelabant, eaque res otiosorum istiusmodi hominum somniis atque conjecturis materiam satis amplam præbuit. *Idem.* [Vide similem locum in 2 Philippicâ p. 45. et Isocratis Philipp. d. 232. Ed. *Battie.*]

Ib. Schol. l. 5. Οἱ δὲ ἀδικίαν] In *Henr. Steph.* v. ἀπόμισθον, qui hunc locum citat, ita hæc leguntur, οἱ διὰ δειλίαν καὶ κακίαν.

P. 38. l. 1. τὰς πολιτείας διασπᾶν] Ἡ ὀλιγαρχία ἢ τυραννίδας ἐγκαθίστατα ταῖς πόλεσι. Nam fuit hæc Græcorum ratio: Reges, urbes gubernari a singulis: Oligarchici, ut Lacedæmonii, a paucis: Democratici, ut Athenienses, a multis, hoc est a plebe, voluerunt. Hoc illud est, quod ait Thucydides τῇ α. [p. 14. Ed. *Æm. Port.*] τὰς Λακεδαιμονίους βελεσθαι τὰς συμμάχους ἐπιηδείως σφίσιν αὐτοῖς πολιτεύεσθαι, τετέστιν ὀλιγαρχεῖσθαι. *Wolfius.*

Ib. l. 2. Ὡς πρέσβεις ὠπομποῖεν ὡς Βασιλεία] Nam cum Isocratis impulsu bellum Persicum animo agitare, probabile est et ejus ingenio digum, per sæciales priùs eum res repetere voluisse: hoc est, τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις καὶ νῆσους ἀξιῶν ἐκεῖνον ἐλευθέρους ἀφείναι, καὶ τῆς Εὐρώπης παντὶ ὡς ἀποστῆναι, ἀρκέμενον τῇ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καλοικέντων βαρβαρῶν ἀρχῇ. *Idem.*

Ib. l. 3. Βασιλεία] Alibi passim Demosthenes Persarum Regem solo Βασιλείως seu *Regis* titulo, ut hîc, designat. Atque ita alii sæpe Scriptores. *Aristoph.* in *Acharn.* ver. 647. Ὅτι καὶ Βασιλεὺς et quæ sequuntur. *Idem* in *Equit.* 476. — αὐτῷ Μήδοις καὶ Βασιλεὶ ξυνόμνυσι. Usitatiùs autem Μέ-

γας Βασιλεὺς appellabatur. Sic idem in *Pluto* ver. 170. Μίγας δὲ Βασιλεὺς ἔχῃ διὰ τῆτον κομᾶ; ad quem locum hæc *Car. Giraldu*s: “*Magnum Regem* absolute vocant regem Persarum. Cum enim Cyrus Assyriæ et Mediæ regna in Persas transtulisset, Asiam debellasset (unde argenti quingenta millia talentorum reportavit, præter craterem Semiramidis, cujus pondus erat quindecim talentorum) vocatus est μέγας βασιλεὺς: a quo postea Persarum reges μεγάλης βασιλείας appellari se voluerunt.”

Ib. Οἶδ' ἐν Ἰλλυριοῖς πόλεις τειχίζειν] *Philippus* decem abhinc annos magnam hujus regionis, quæ jam *Sclavonia* appellatur, partem subegerat. Haud verbi absimile est eos istiusmodi rumores eo animo sparsisse ut *Philippo* essent utiles, cum persuasum darent scilicet longè ab *Athenis* esse remotas ejus cogitationes atque consilia. *Tourrellus*.

Ib. l. 5. Ἐκαστος περιερχόμεθα] Etsi et hæc lectio excusari potest, malim tamen ἕκαστοι. Sic in *Oratione* περὶ Εἰρήνης, μὴ πάντες, περὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος ὀργιζόμενος: servata numerorum congruentia. *Wolfius*. [In *Voss. Pitb. Ben. β. ι.* et nonnullis aliis legitur ἕκαστον.

Ib. l. 7. et seqq. Ἐκεῖνον μεθύειν—καὶ π. τ. ὀνειροπολεῖν] *Horatius* ad hunc locum videtur respexisse, cum de *Cleopatrá* dicit, *Od. i, 37*.

—quidlibet impotens

Sperare, fortunaque dulci

Ebria.

in *Voss.* primæ voces transponuntur.

Ib. l. 13. Τί μέλλει] *Voss.* τί δεῖ. Post *inimicos* *Morellius* inter Var. lect. punctum ponit, deletque quæ sequuntur ad ἄλλ' ἰάν.

Ibid.

Ibid. l. 17. Ἀποσειρεῖ] *Voss.* ἀποσειρή. Mox ὑπὲρ ὑμῶν καθ' ὑ. εὐρησε.

P. 39. l. 7. Ἀττα] Aliquando cum leni scribitur hæc vox, et tum significat τινὰ; cum aspiratâ verò, ut hîc, ἄτινα. *Etymol. Mag.* ἄττα. Nonnunquam accipitur pro ὅσα: alicubi tamen redundat. Pherecrates in Chirone ἐπ' ἀριθμῶν eam usurpavit: Aristophanes vero ἐπὶ χρόνῳ. *Harpoc.* et *Etymol.*

SECT. XVII.

Ib. l. 11. et seqq. Οὐτ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς χάριν εἰλόμην λέγειν, ὅτι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν ὑμῶν πεπεισμένος ᾗ] Demosthenes, licet jam primò contra Philippum diceret, plures antea orationes habuerat, quæ ad salutem rei publicæ spectabant: De *Class. de Rep. Ord.* Pro Megal, &c. ideoque plusquam una occasio ei obtigerat sincerum civibus suis consilium impertiendi. *Tourellus.*

N O T Æ

IN PRIMAM

OLYNTHIACAM.

OLYNTHUS, Thraciæ urbs, in Peninsulâ Pallenes sita est, inter Sinum Theſſalonium et Toroneum. Plures ei cum Amynta Philippi patre contentiones interfuerant. Philippo etiam, quum imperium ingreſſus eſſet, obſiterat. *Diod. l. 15. Iſoc. in Archid. et Panneg.* Is tamen iracundiæ ſuæ initio non paruit, ſed è contra amicitiae indiciis maximè fallacibus, eos, quos ad cladem deſtinabat, conſopire ſtudit: eoque certioſiorem ſibi reddidit vindictam, quò tardiùs atque occultiùs procedebat. Tandem Olynthum obſidione cingit, atque hoc illud eſt quod tribus Olynthiacis materiam præbuit. Has ego eodem ordine, quo Dionyſius Halicarnaſſeus Epp. ad Amm. colloco; eique ipſa ratio ſuffragatur. Namque initio ejus Olynthiacæ, quam ego primam facio, Orator Athenienſibus inſtat de fœdere citò cum Olynthiis ineundo; in duabus autem reliquis id fœdus initum ſupponit, inque id ſolum incumbit, ut oſtendat quàm neceſſe ſit, quæ ex eo tenebantur facere, ut faciant. Conſequentia cuiſvis facile parebit. *Tourrellus.*

NOTÆ

N O T Æ I N

T E X T U M et S C H O L I A.

S E C T. I.

PAG. 42. l. 3. Φανεράν γενομένην] Cæcus igitur et amens fit oportet, qui eam non cernit. *Wolfius.*

Ib. l. 5. Πολιμήσουλας] In nonnullis πολιμήσαντας legitur: minus recte.

Ib. Schol. l. 5. Τῶν ἐξ ὑποδιαίρέσεως] Vide secundum caput Hermogenis de Inventione lib. i. *Wolfius.*

Ib. l. 6. Προλήψεως] Malim προσλήψεως assumptione, adjunctione indefiniti. *Idem.*

Ib. l. 11. Τῷ Θεολόγῳ] Gregorii Nazianzeni, qui κατ' ἐξοχὴν sic appellatur, ut Demosthenes ὁ ῥητὴρ, Homerus ὁ ποιητής. Extat hic Epitaphius in Editione Hervagianâ, ann. MDL. fol. 76. cujus hoc initium est: ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις, &c. *Idem.*

Ib. l. 12. Τοῖς γὰρ προσώποις] Mutilus videtur hic locus, nec ad institutum pertinere, nisi ei aliquid consentaneum antecesserit. *Idem.*

Ib. l. 16. Τῷ πρώτῳ] Id est, tertiâ in hâc Editione.

Ib. l. 18. et seq. Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ζητεῖται εἰ χρὴ βοηθεῖν τοῖς Ὀλυνθίοις· ἐν δὲ τῷ τῷ, τὸ μὲν βοηθεῖν ἤδη δέδεικται] Immo è contra in hâc oratione quæritur εἰ χρὴ βοηθεῖν τοῖς Ὀλυνθίοις. quod manifestum est ex ipso exordio; in illâ alterâ, quam Scholiastes falsò primam vocat, τὸ μὲν βοηθεῖν ἤδη δέδεικται: id-
que

que palam est cū ex multis aliis locis, tum præsertim ex eo quod Demosthenes de Philippo dicit pag. 116. τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων, καὶ τὴν ἀπυσίαν τὴν ἡμετέραν. Quomodo enim Philippus Atheniensium absentiam criminari poterat, nisi Olynthiis auxilio adesse ex fœdere jam inito tenerentur.

Ib. l. 25. Μὲν τῷ λόγῳ] Præpositio planè deest; itaque, ex *Wolfii* mente, lego ἐν pro μὲν.

Ib. l. 29. Περὶ τῷ ἐξ ἀρχῆς] *Wolfius* uno verbo legit ἐξ ἀρχῆς, et pro περὶ, ἐπὶ potiùs scribendum censet. Ego quidem πρὸ malui rescribere, cū quia hæc voces sæpissimè inter se mutari observaverim, tum ob sequens πρὸ τῆς εἰσόδου, quod idem planè est.

P. 53. l. 1. Δύναμιν τινα] Olynthus inter urbes Thraciæ fuit maxima; sub secundo, tertio, et quarto anno Olympiadis 98. conjunctis Macedoniæ Spartæque viribus prosperè nonnunquam obstitit. Lacedæmonii tres imperatores in hoc bello amiserunt, quod tamen terminatum est Olymp. 100. Ann. 1. pace factâ valdè ex Lacedæmoniorum commodo. *Tourrellus*.

P. 43. l. 3. et seqq. Ὡς τε τὰς πρὸς ε. δ. π. μ. ἀπίστας] Etiam ex hoc loco apparet, Olynthiorum levitatem nonnullis suspectam fuisse. *Wolfius*. [Imo Philippi Olynthiis.]

Ib. Schol. l. 6. et seqq.] Δείκνυται δὲ ὡς δεύτερος — ἐκ τῶνδε, &c.] Lepidum sanè argumentum, quodque seriâ refutatione haud indiget.

Ib. l. 11. Ὁ Φιλόχορος] Libro sexto rerum Atticarum: eum videtis in Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ apud *Scaligerum* p. 330. sub finem: vel in *Dionys. Halicarn.* Ep. ad Amm. p. 196. Ed. Doctiss. *Hudsoni*.

Ibid.

Ibid. l. 30. *καλασυνισᾷ*] Deesse hic particulam copulativam quilibet, credo, videat. Mieī quidem sub illo ipso *καλασυνισᾷ* delitescere videbatur. Abundat nempe *καλὰ* et ex *κατὰ* corruptum esse suspicabar. Suffragantem postea *Morellium* observavi, cujus insuper adjutus industriâ lectionem fidenter emendavi.

Ib. l. 40. *Σύμμετρον καὶ*] *Σύμμετρος* apud Græcos vulgò saltem, si non semper, *mediocris*, *modicus*, ideòque *exiguus* sonat. Itaque cum hæc primo legerem, illud *καὶ* in s̄ vertendum censui. Quomodo enim eadem potentia et magna et parva fieri posset? Cæterum quum alia etiam, quamvis rariùs, significet, inter quæ *justus*, *idoneus*, *conveniens*, nolim equidem lectori nova mea obtrudere, si priora placuerint.

P. 44. l. 4. *τῶν ὑπαρχόντων*] Id est, τῆς τύχης, τῆς καيرᾶ, τῆς θείας εὐεργεσίας. Utendum occasionibus et fortunæ benignitate: divina liberalitas amplectenda est. *Wolffius*.

Ib. l. 6. *πόλειων*] Puta Amphipoliū, Pydnam, Potidæam, Methonam, et Pagasas, quarum tres priores Philippus ceperat Olymp. 105. Ann. 3. duas reliquas Olymp. 106. Ann. 3.

Ib. *καὶ τόπῳ*] *χωρίων*, *λιμένων* *ὀρητηρίων* τῶ πολέμῳ *Wolffius*.

Ib. l. 7. *φαίνεσθαι προτέμενος*] Videri projicientes urbium: more Latinorum, cum participia in nomina degenerant, ut apud Sallustium Catilina, *sui profusus, alieni appetens*: τῶν μὲν ἰδίων προετικὸς ἢ προτέμενος· τῶ δ' ἀλλοτρίων ὀρεκτικὸς ἢ ὀρεγόμενος. Nam alioqui *προτέμαι* accusativo jungitur, ut i *Olyntiacā* (id est, tertiā nobis, p. 124.) Εἰ δὲ προησώμεθα, ὦ α. A. καὶ τέρας τὸς ἀνθρώπους, &c. *Idem*.

SECT. II.

Ibid. l. 10. Τὸ μὲν ἔν, ὧ α. A. τὴν Φιλίππου ῥώ-
μην] Philippi vires et potentiam commemorare.
Quæ initio parva cum esset, nunc amplificata
est ejus sedulitate: quam si vos imitaremini,
vestrum etiam imperium cresceret. Apparet
alium aliquem Oratorem hac exhortandi ratione
fuisse usum, quam Demosthenes κατὰ παράλειψιν
perquàm ingeniosè repetit. *Idem.*

Ib. Schol. l. 4. Ἀνάγκην ἐνεποίησεν αὐτῷ προσθέ-
τος] Lego αὐτῷ τῷ προσθέντος, ut sit passivus ἄορ. et
αὐτῷ ad verbum ἐνεποίησεν referatur. Quanquam
id et absolutè poni, et αὐτῷ τῷ προσθέντος conjungi
potest. *Idem.*

Ib. l. 14. Προνοῆσαι] Lego προνοῆσαι, tertia per-
sona optativi. *Idem.* [Idem mox l. 27. pro ὅτι
μὴ, ὅπως μὴ legendum censet.]

P. 45. l. 2. Προῖρέπειν τὰ | *Pith.* inserit, μάλιστα.
Mox, l. 6. *MStus Baroccianus* non agnoscit τὸ,
τινὰ post φιλοτιμίαν.

Ib. l. 5. Ὑπὲρ τῶν] Fortassis, ὑπὲρ τῶν, vel
ὕπὲρ τῶν Φιλίππῳ πεπραγμένων: ut non ad verba, sed
ad sensum referatur constructio. *Wolfius.*

Ib. l. 6. Ὑμῖν δ' ἐχὶ καλῶς πεπραχθαι] Εὐφύμως
αὐτὶ τῷ, ἀτιμίαν καὶ ἀδοξίαν ἡμῖν προξενῆσαι. Propo-
sitio præteritionis: non hortabor vos exemplo
Philippi. Ratio, quòd ea oratio illi honorifica,
nobis ignominiosa est: Hanc rationem προσαπα-
δόσει eleganti illustrat et ἀνιθέσει. *Idem.*

Ib. l. 7. Ὑπὲρ τὴν ἀξίαν] Supra dignitatem,
plus quàm ab eo quisquam expectare, aut postu-
lare debuisset, &c. *Idem.*

Ib. Schol. l. 11. Ἐχούεις] *Wolfius* et *Morellius*
inter

inter varias lectiones ἔχον τῆς: quod necessariò admittendum esse primo statim intuitu satis patet.

P. 46. l. 1. Αἰσχύνην ὠφλήκατε] Demosthenes eleganti hâc metaphorâ, a debitoribus sumptâ, qui Gr. ὀφλοῦντες dicuntur, sive iis qui iudicio damnantur, maximoperè uti amat. Sic supra in Philipp. p. 34. αἰσχύνην καὶ ἀνανδρίαν καὶ πάντα τὰ αἰσχυρὰ ὠφληκότες: infra Olynthiacâ 3. p. 139. ἀνοίαν ὀφλισκάνων: in Chersoneticâ p. 55. Ed. Ben. ὑπερίζουσας δὲ τῶν ἔργων αἰσχύνην προσοφλισκάνειν. In Orat. contra Leptinem p. 276. — εἰ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσιν (τὴν πόλιν.) Οὐ γὰρ, εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυται, μόνον σκεπλίον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν, &c. Laus et gloria virtutis præmium, vitiorum et peccatorum ignominia et dedecus poena, sive mulcta et quidem gravissima ingenuis hominibus: ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη, εἰς μὲν ἑλάντων ζημία τοῖς γε σώφροσι. Olynth. 3. p. 140. quare bene dicuntur αἰσχύνην ὀφλισκάνειν, *probrum debere aut luere*.

Ib. l. 2. Ταῦτα μὲν ἔν παραλείψω] Repetitio propositionis, et alia αἰτιολογία: quâ callidissimè et res Philippi extenuat, et populum excusat, et adversarios perstringit et terret: idque παραλείπῃως et ipsum facit. *Wolffius*.

Ib. l. 5. Αὐτὸν ἴδοι μέγαν] In cæteris impressis hoc ordine leguntur hæc μ. α. ἱ.

Ib. l. 6. Ὡν ἔν] Subauditur præpositio ὑπὲρ, quod omittere Atticis familiarissimum est: eam verò mox ante τέτων necessariò inferendam duxi, eamque ibi agnoscunt *Pith.* et *Ben. 3. Voss.* τέτον habet.

Ib. l. 10. Ἐνι, καὶ βέλτιον] Subaud. λέγειν, quod quidem in *Pith.* exprimitur. Cæteri editi, ut et MS. *Laud.* βέλτισον, quod non displicet, cum

in usu sit apud Atticos superlativis pro comparativis uti: *Benenati* autem lectioni suffragantur *Pith. Voss. et Barocc.*

Ibid. Καὶ βελτιστὸν ἐστίν] Διὰ τὸ ἀναπαύσασθαι δῆψ, καὶ τὸν φόβον ἐκβάλλειν ὑμᾶς. Attentionis et benevolentiae captatio. Grata enim et jucunda erat Atheniensibus criminatio Philippi: nec minùs extenuatio virium illius. Hæc enim duo se facturum proponit. *Wolfius.*

Ib. Schol. l. 1. Σκοποῖτο] Satis patet nihil huc pertinere τὸ σκοποῖτο: itaque hoc Scholion ad ἐνθὺνδε retuli, cujus vocis quis sit hoc in loco sensus in eo explicatur.

Ib. l. 5. Τρίκωλος ἢ ἔχυσσα] *Wolfius* legi vult τρίκωλος ἢ Περίοδος, ἔχυσσα.

P. 47. l. 2. Ὁρθῶς δοκιμάζειν] Non eventum spectando, sed causas et rerum gestarum rationem intuenso, *Wolfius.*

SECT. III.

Ib. l. 4. Τὸ μὲν ἂν ἐπιόρκον] Videntur hoc alii oratores fecisse ἀναίτιολογήτως, καὶ ἄνευ ἐλέγχων: quod se aliâ ratione facturum (ne eadem inculcare videatur) profitetur. *Idem.*

Ib. l. 6. Τὶς ἂν] Transponit *Pith. Voss.* τὸ, ἂν delet: mox idem et *Barocc.* πάντα ἔσα ποτέ.

Ib. l. 7. Τὸ δὲ πάνθ' ὅσα] Verba sic ordinanda sunt, mutato propter relatum pronomen participio in verbum: τὸ διεξιέναι πάντα ὅσα Φίλιππος ἔπραξε πῶποτε, καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν ἐφ' ἅπασιν τέτοις συμβαίνει καὶ δεῖσθαι λόγῳ βραχείῳ, καὶ ἡγεῖσθαι συμφέρον εἰρησθαι, ἕνεκα δυοῖν. *Wolfius.*

Ibid. Πάνθ' ὅσα πῶποτε] Hyperbolica propositio, referenda tantum ad ἐπιόρκια καὶ ἄπειρα ἔργα, quorum

rum tria tantum, sed magna recenset, deceptos Athenienses, Olynthios, Theſſalos. *Idem.*

Ib. l. 11. Εἰρησθαι] Ἀντὶ τῆ ρηθήσεσθαι. *Idem.*
[Atticismus: cujus exempla, cum similibus, singula Demosthenis pagina suppedabit.]

P. 48. l. 2. Ὑπερεκπεπλεγμένους] Supra modum admirantes et formidantes. Hæc vox ea, quæ statim sequuntur, τό, τε φοβερόν καὶ θαυμαστόν complectitur. *Idem.*

Ib. l. 3. Διεξηλήλυθε] Τὸ διεξιέναι καὶ διελθεῖν· ἢ διεξελεῖν, aliàs est τὸ λέγειν καὶ διηγείσθαι hìc verò τὸ διαπορευθῆναι, κατὰ μείαφοράν, καὶ καταναλῶσαι πάσας τὰς πανουργίας καὶ δεινότητας. *Idem.*

Ib. l. 5. Ἡυξήθη] MS. *Laud.* et *Barocc.* ἠυξήθη.

Ib. l. 6. Πράγματ᾽ αὐτῶ] *Pith.* et *Ben.* α. β. αὐτῶ. Mox *Wolſius* et MS. *Laud.* Ἐγὼ γὰρ absque τῶ μὲν, *Aldus* Ἐγὼ μὲν ἔν.

Ibid. Ἐγὼ γὰρ] Confirmatio, tractata ex θέσει καὶ ἀναιρέσει. Argumenti summa est, Philippi imperium malè partum non fore diuturnum; ducti a causis efficientibus, et illustrati contentione contrariorum et similitudine. *Wolſius.*

Ib. l. 8. Φοβερόν εἶ. τ. Φ. καὶ θαυμαστόν] Ita *Voff.* *Barocc.* *Pith.* et *Ald.* *Wolſius*, et *Laud.* alio ordine, scilicet, φοβερόν εἶναι καὶ θαυμαστόν τὸν Φίλιππον.

Ib. Schol. l. 8. Ἄλλως] Hoc vocabulum necessariò inferendum duxi. Manifestò enim duo hìc Scholia sunt; quorum prius rationem exponit propter quam de Philippo dicit, ὅτι πάντα διεξελήλυθεν: posterius ipsarum vocum vim atque significationem enarrat. In *Wolſio* disjunctim leguntur, et ad diversa capita referuntur: illud ad ὅτι π. δ, hoc autem, omisso τῶ ὅτι, ad πάντα διεξελήλυθεν.

Ib. l. 18. Φανερῶς ὡς μὴ θείς] Illud ὡς ex ultimâ Syllabâ præcedentis φανερῶς planè natum est, neque

neque quicquam huc pertinet: in *Wolfio* non legitur, delendumque esse *Morellius* etiam admonuit. Nisi legere velis φανερός, puro puto Atticismo.

Ib. l. 19. Ὅταν μὲν γὰρ πρὸς τὸν ἀντίδικον ἔχωμεν ἀναγκαίως] *Lego* ὅταν μὲν γὰρ ἀντίδικον ἔχωμεν, τὸν ἀναγκαίως. *Wolfius*.

P. 49. l. 1. Ἐάρων αὐτὸν πῦξημένον] Τὰ γνωριστικὰ ῥήματα (inquit *Miscopulus*) καὶ τὰ ἐπὶ ὀψews μετὰ μέλοχῃς συντάσσονται. Sed eum participii accusativum Latini rariùs retinent, ut *Cic. 2. de Fid. Idque Socratem audio dicentem*: sæpius infinitivo commutat: ut *Virgilius* in *Bucolicis*:

*Non ego te vidi Damonis, pessime, caprum
Excipere insidiis? — Idem.*

Ib. l. 5. Τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδῶσειν] *Polyæn. Stratagem. lib. iv. 17.* Φίλιππος, Ἀμφίπολιν αἰπαιτῆμενος ὑπὸ Ἀθηναίων, ὁμῶς δὲ καὶ Ἰλλυριοῖς πολέμων, ἐκ ἀπέδωκεν, ἀλλ' ἀφῆκεν ἐλευθέρων. Ἀθηναῖοι δὲ ἠγάπησαν τὸ ἐλευθέραν ἀφείσθαι. Φίλιππος, ὁπότε τῶν Ἰλλυριῶν κρατήσας μείζω δύναμιν ἐκτήσατο, τῆνικαῦτα πάλιν Ἀμφίπολιν κατέσχευεν, Ἀθηναίων καταφρονήσας. *Vulteio* interprete: *Philippus cum Amphipolim ab eo repeterent Athenienses, eodem tempore bellum gerens cum Illyriis, non reddidit, sed liberam dimisit. Athenienses hoc ipso contenti fuerunt quodd libertate esset confirmatâ. Philippus, superatis Illyriis majores vires adeptus, rursus Amphipolim contemptis Atheniensibus, occupavit. Vide Demosth. περὶ τῆς Ἀλεονίας, Diod. lib. xvi. circa initium, et Notas supra p. 233.*

Ib. l. 7. Θρυλλόμενον ποτε ἀπόρρητον] Diversè explicari possunt hæc verba: Θρυλλόμενον enim significare potest aut id de quo inter eos tunc temporis agebatur, aut quod postea ore omnium valdè

valdè celebrabatur. Deinde ἀπορρήτων vel ad θρυλλέμενον referri potest, vel ad κατασκευάσαι, ἐπιρρηματικῶς. Historiam quod attinet, apud Suidam v. τί ἐστὶ habemus Theopompi hujus rei narrationem; quam visum est huc transcribere: Καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον (Populus scilicet Atheniensis) πρεσβυτὰς Ἀντιφῶνα καὶ Χωρίδημον, πρᾶξοντάς καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπεῖθειν αὐτὸν ἐπιχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως αὐτὸν λάβωσιν Ἀμφίπολιν ὑπισχνέμενοι Πύδναν. Οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον εἶδεν ἐπήγγελον, βεβλόμενοι λανθάνειν τὰς Πυδναίας, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτάς. ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μὲν τῆς βελῆς ἐπραττον. Porto interprete: *Legatos ad Philippum mittit Antiphontem et Chariidemum, aeturos etiam de amicitia. Qui cum ad eum pervenissent, ei persuadere conabantur, ut occultè juvaret Athenienses, ut Amphipolim occuparent, [pro tali beneficio] Pydnam ei promittentes, Atheniensium verò Legati populo quidem hac de re nihil renuntiarent, quòd Pydnaeos latere vellent [istud consilium;] et quòd [eos Philippo] dedere statuissent. Sed cum Senatu clam agebant.* Confer Schol. ad has voces θρυλλέμενον ποτε; in quo sub finem Ἀμφιπόλεως pro Φιλίππῳ legendum esse observavit Doctiss. in Notis ad *Suidæ* locum memoratum. Observanda demum est inter Theopompum et Scholiasten nostrum discrepantia, quorum ille Amphipolim, hic Potidæam Atheniensibus tradendam refert. Nemini dubium esse potest quin Theopompi prævalere debeat auctoritas, quique qui eodem tempore, quo Philippus, vixerit, quique illius rerum gestarum historiam conscripserit. Articulum, qui deesse videbatur, ante ἀπορρήτων restitui ex *Pith.* et *Ben. α. ε. η. θ.* Eiusdem α. β. δ. κατασκευάσειν exhibent ut et *Pith.* et *Wolfius*: κατασκευάσαι *Ald. Voss. Laud. et Barocc.*

Ib. Schol. l. 5. Ἀποσῆναι αὐτῶ] Corruptus locus ac mutilus, sic opinor restituendus: διὰ τὸ μὴ καθαρῶς ἀποσῆναι αὐτῶν τὰς Ἀθηναίους, τὰς Ὀλυνθίους, χαρισάμενος αὐτοῖς τὴν Πολίδαίαν, ἀπέστησεν Ἀθηναίων. *Wolfius.*

Ib. l. 11. Ἵνα συγγνώμην ἔχωσιν Ὀλύνθιοι] Eύρωσιν, ut veniæ locus esset Olynthiis. Alioqui συγγνώμην ἔχειν est συγγινώσκειν, ignoscere dare veniam. Fortasse legendum, Ὀλυνθίοις δευτέροις ἀπαλωμένοις, subintellecto nominativo Ἀθηναῖοι: ut Athenienses veniam darent Olynthiis. *Idem.*

Ib. l. 21. Φασὶ δὲ, ὅτι πάντοτε] Scribendum est ὅτι ἔ πάντοτε, sententiâ id omnino postulante.

Ib. l. 35. Ἀπὸ τῆς χωρὶς ὥσπερ τῆς ἐλείς] In foro Athenarum erat ara Misericordiæ; cujus numini, quod magna haberet in totâ hominum vitâ et casuum varietate momenta, soli ex omnibus Græcis singularem quendam honorem habuerunt Athenienses. *Pausan.* Atticis. De Heraclidis vide *Diod.* l. 5.

P. 50. l. 1. Πολίδαίαν ἔσαν ἡμετέραν] De Potidæâ uide Notas supra p. 223. Corinthiorum (uti ibi diximus) colonia fuerat; tunc temporis Atheniensibus societate erat conjuncta, quibus etiam tributum pendebat; postea verò ab iis defecit. Potidæatæ ab Atheniensibus obsessi, victi, domo pulsi sub finem Anni 2d belli Peloponnesiaci, in agrum Chalcidicum, et quo quisque potuit, abiêre. Athenienses Coloniam in Potidæam deducunt, eamque incolunt. *Thucyd.* lib. ii. p. 245. In eâ etiam erat præsidium Atheniense, quod Philippus ex urbe deduxit, et clementer tractatum Athenas remisit. *Diod.* l. 16.

Ib. l. 2. Τὰς μὲν πρότερον συμμάχους ἡμᾶς] Alterius membri summa est: Philippus Olynthios ad suam amicitiam pellexit. Quomodo? Potidæam

dæam nostram civitatem vi captam abstulit (in quo fidem societatis violavit, et variis pollicitationibus nos circumvenit) Olynthiis tradidit. Nullus scrupulus reliquus est, modò intelligas, eo tempore, quo ista facta sunt, Philippum fuisse Atheniensium socium. In Epistolâ certè quidem suâ scribit: ἵν' ἐμμείνωμεν τοῖς ὄρκοις, καὶ ταῖς ὁμολογίαις, &c. Sed Chronologia fortasse repugnât. Post τὸ ἡμᾶς, Asteriscus additus indicat, dubitatum esse de lectione. Quid si ἡμῶν; ut de Potidæatis intelligatur, socii Atheniensium. Sed cum Πολιδάειαν ἔσαν ἡμεῖραν præcedat, fortasse parum convenit, eosdem et ὑπηκόους et συμμάχους dici. Sed hæc hæctenus. *Wolfius*. Dubitationem, quam *Wolfius* proposuit, ipse eximit Demosthenes, atque adeo Scholiasten refellit, qui per συμμάχους Potidæatas intelligit, scilicet pro ἡμᾶς legendo ἡμῶν. Etenim ex ejus Oratione περὶ Ἀλοκήσεως p. 49. *Ed. Ben.* discimus non solùm Potidæam tum temporis Athenienses incoluisse, quod modò diximus, verùm etiam iis cum Philippo societatem tum interfuisse. Καίτοι Ἀθηναίων οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ κατοικῶντες, ἐκ ὅτου αὐτοῖς πολέμῳ πρὸς Φίλιππον, ἀλλὰ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ, καὶ ὄρκων ὁμωμεσμένων, ἧς Φίλιππος τοῖς οἰκῆσιν ἐν Ποτιδαίᾳ ᾤμοσεν, ἀφηρεθησαν ὑπ' αὐτῆ τὰ κτήματα. Neque sanè necessarium est Philippo tum socios fuisse Athenienses, ut rectè habeat recepta lectio: dicit enim τὰς πρότερον συμμάχους, antea ipsius sociis, nullo certo tempore definito, quod utique verum esse, ipse alibi Demosthenes testatur. In Orat. de Coron. p. 141. — ἐν τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῇ πρὸς τὰς ἑαυτῆ συμμάχους: similia in aliis passim locis occurrunt.

Ib. l. 3. Παραδῆναι δὲ ἐκείνοις] Diodorum lib. xvi. ait Philippum pollicitum fuisse se Potidæ-

am Olynthiis traditurum, cujus adipiscendæ magno pridem studio tenebantur; traditæ etiam non meminit, quod mirum videatur, cum id factum fuisse cum ex hoc tum ex aliis Demosthenis locis satis manifestum sit, Pydnam verò iis donasse refert cum agris et fundis territorii.

Ib. l. 4. et seqq. *Θετταλὸς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίᾳ παραδῶσκειν ὑποσχέσθαι*] Thessali Græciæ populi inter Macedoniam et Thermopylas siti. Philippus a morbo recreatus, quo post acceptum ad Methones obsidionem vulnus laboravit, Olymp. 106. Ann. 4. ad Aleuadas adjuvandos profectus est, qui eum in Thessaliam vocarunt, ut eos a novis suis ad Pheras tyrannis liberaret. Eorum afflictorum miserationi admista est nonnulla etiam commodi sui ratio. Hujusce expeditionis cursu, Magnesium cepit, urbem Thessaliæ ad Ægæi maris littora. Thessalis Magnesium sibi vindicantibus illicò se eam redditurum Philippus fidem dedit, satis interea cavens, ut ne eam omnino liberaret. *Tourrellus*. [Aleuadæ ipsi postea tyrannide potiti sunt, a quâ eos Philippus dejecit. Vide *Schol.* p. 134. ad voces καὶ γὰρ Παγασάς.]

Ib. l. 5, et 6. *Καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι*] Vide Notas supra p. 237. *Justinus* lib. viii. 2. de hoc Bello—*Thebani Thesalique non ex civibus suis, ne victoris potentiam ferre non possent, sed Philippum Macedoniae regem ducem elegerunt, et externæ dominationi, quam in suis timuerunt, sponte succedunt. Quem benè id iis successerit, ex eodem discimus: etenim paulò post hæc habet. Sed nec Philippus melioris fidei adversus socios fuit: quippe veluti timens ne ab hostibus sacrilegii scelere vinceretur, civitates quarum paulo ante dux fuerat, quæ gratulatæ illi sibi quæ victoriam*

victricem fuerant, hostiliter occupatas diripuit. Conjuges liberosque omnium sub coronâ vendidit: non deorum immortalium templis, non ædibus sacris, non diis penatibus publicis privatisque, ad quos paulo ante ingressus hospitaliter fuerat, pepercit: prorsus ut non tam sacrilegii ultor extitisse, quam sacrilegiorum licentiam quæsisse videretur.

SECT. IV.

P. 51. l. 10. Πισεύουσιν] Sententia futurum postulat; itaque πισεύουσιν emendavi, præeunte *Wolffo*, suffragante etiam *MSto Laud. et Pitb.*

Ib. l. 11. Παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν] Præter dignitatem suam, indignis modis, contra quàm expectârant: ἀξίαν, id est, dignitatem hic tribuit Theffalis, quos priore [id est tertiâ nobis] oratione ut perfidos criminatus est: ut ostendat, Theffalos, quamquam improbos, tamen Philippo esse meliores, digniores qui eidem imperent, quàm serviant, &c. *Wolffius*.

Ibid. Δεδωλωμένοι Θετταλοὶ] Quibus artibus Philippus Theffaliam in servitutem redegerit, eleganter narrat *Polyæn.* Stratagem. iv. 20. Φίλιππος-πρωτῶν κῆτ' αὖθις Θεσσαλίαν, αὐτὸς μὲν φανερώς ἐκ ἐπολέμει Θεσσαλοῖς. Πελινναίων δὲ πολέμειντων Φαρσαλίοις, καὶ Φεραίων Λαρισσαίοις. τῶν δὲ ἄλλων ἐς τέρας διηρημένων, αἰεὶ προσεβόηθαι τοῖς καλῶσι· νικῶν δὲ, ἐκ ἀναστάτης ἐποίει τὰς ἡττωμένους· ὅπλα δὲ παρηρεῖτο· τεῖχ' ἐκατέβαλε· τὰς στασεις ἔτρεφε μᾶλλον ἢ ἔλυνεν· τῶν ἀσθενέστερων ἐπεμελεῖτο. τὰς δυνατωτέρους καθηρεῖ· τοῖς δῆμοις φίλος ἦν· τὰς δημαγωγὰς ἰθεράπειεν· τέτοις τοῖς στρατηγήμασι Φίλιππος ἐκράτησε Θεσσαλίας, δὲ τοῖς ὅπλοις. Vultcio interprete *Philippus cum Theffaliam suæ ditionis facere cuperet, ipse quidem nullum apertè bellum Theffalis inferebat. Sed cum Pallenenses* [scribe

Pelinnenſes] cum *Pharſaliis* bellum gererent, et *Phe-
renſes* cum *Lariſſæis*, aliique alterutrorum partibus
adhærerent, ſemper auxilio veniebat iis qui ejus opem
implorarent. Victoriâ verò nactus, exciſionem aut
vaſtitatem nullam victis inferebat, arma non eripie-
bat, muros non demoliri, factiones magis alere quàm
diſſolvere, imbecilliorum curam gerere, potentiores
affligere, atque de medio tollere, populis amicus eſſe,
tribunos plebis et oratores colere. His ſtratagemat-
is *Philippus Theſſaliam* ſubigebat, non armis.

P. 52. l. 1. Καὶ μὴν εἴτις ὑμῶν] Poſtquam of-
tendit, ſocios cæterosque Græcos malè velle
Philippo: refutat opinîonem de vi et potentiâ:
ſumpto argumento a naturâ, et ingeniis homi-
num, maximè Græcorum. Locum hunc *Cicero*
ii. de Officiis, copioſiùs tractavit: quem his
verbis concludit: peſſimum diuturnitatis cuſtodem
eſſe metum; benevolentiam verò fidelem vel ad per-
petuitatem. *Wolfius*.

Ib. l. 7. Ταῦτα συμφέρη] Omnino reſcribendum
eſt ταῦτα ut legitur in Orat. in *Epistolam Phi-
lippi*, p. 89. ubi hæc ſententia ad verbum fere
iterum occurrit.

Ib. l. 8. Φέρειν τὰς συμφορὰς] Ferre caſus, id
eſt, non tantùm tolerare labores: ſed, ne cladi-
bus quidem acceptis, a ſocietate recedere ſolent.
Wolfius.

Ib. Schol. l. 2°. Στρατηγοῖς καὶ γραμματέαις] Non
bene hunc locum interpretatus eſt Scholiaſtes.
Etenim per hæſce voces πᾶσι τοῖς μέλεσσι τῆς πολέ-
μης non ſolùm imperatores et milites, verùm
etiam ſocii omnes intelligendi ſunt. Supra in
Philippicâ p. 11. dixit, *Philippi* ſocios metu
ſolo retentos eſſe, quo minùs ab eo deſciſcerent:
infra p. 56, et infirmos et infidos eos eſſe aſſir-
mat;

mat; mox. p. 58, et 59, quomodo ei res sit cum militibus suis, exponit.

P. 53. l. 2. "Ἀπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν] *Budaëus*, et ex eo *Henricus Stephanus*, hæc ita vertit: *omnia retroagit, rerumque processum interpellat et abruptit*: sed non videtur mentem *Demosthenis* attigisse. 'Ἀνεχαίτισε hoc in loco idem sonat ac ἀνέτρεψε, sicuti exponit *Scholias*tes, et *Harporatio*; ad quem *Mausæus* vocabulum hoc inter vocabula grandiloquentiæ et sublimis sermonis relatum esse a Criticis *Plinio*, *Dionysio*, *Longino*, et aliis, observat: eumque sensum ipse *Demosthenes* confirmat, qui in *Orat.* in *Epist. Phil.* ubi eadem fere ad verbum repetuntur, pro ἀνεχαίτισε, διέσεισε dixit, καὶ διέλυσεν.

Ib. l. 3. et seqq. Οὐ γάρ εἰσιν, — δύναμιν βεβαίαν κήσασθαι] Ad res feliciter agendas plurimum conferre pietatem erga deos, et justitiam erga homines, hoc est quod sæpe sæpius prædicat *Demosthenes*. Contrà, nihil omnino stabile esse quod justitiæ fundamento haud nititur. Illustris est in hanc sententiam locus *Orat.* de *Coron.* p. 178. Θεάσασθε τοίνυν ὡς σαθρὸν, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ φύσει πᾶν ὅ,τι μὴ δικαίως ἢ πεπραγμένον. *Spectate autem quàm naturâ sit ruinosum, uti par est, quicquid non rectè ædum fuerit.*

Ib. l. 4. Καὶ ἐπιορκῆσαι] *Casaubonus*, ad *Equit. Aristoph.* ver. 298. v. ἐπιορκῶ, hæc observat.
 " ἑρκος, *jusjurandum*: ἐπιορκεῖν, propriè *jusjurandum*
 " aliud addere, iterum jurare. *Usus auctorum*
 " obtinuit, ut ponatur in malam partem de pejerante; quasi monerent nos viri sapientes non
 " multum interesse inter pejerantem, et sæpe
 " jurantem; ut rectè disputat *Hierocles* in *Carmina Pythagoræ*. *Lyfias* in *Theomnestum*
 " ἐπιορκήσαντα

“ἐπιορκήσαντα exposuit ὁμόσαντα eum qui juravit.”
Harpoc.

Ib. l. 10. Περὶ αὐτὰ κατὰρρεῖ] Valdè arridet *Wolfii* conjectura, qui pro περὶ αὐτὰ, παρ’ αὐτὰ legendum censet, *per se ipsa*, id est, ipsa sese destruunt, suâ sponte dilabuntur, decidunt instar flosculorum, cum vel aruerunt, vel vento agitantur. Hic planè loci sensus est, atque ita eum interpretantur *Nic. Carrus*, et *Tourrellus*. Illud αὐτὰ aspiratè non necessariam est, cum apud optimos scriptores αὐτὰ pro αὐτὰ frequentissime invenies. Verisimile est scripsisse *Demosthenem* παρ’ αὐτὰ, a quo facilior adhuc erat lapsus in περὶ αὐτὰ.

Ib. Schol. l. 11. Πολιορκῆντα | Ἐπιορκῆντα legi, et scriptura autoris, et sententia postulat. *Wolfius*.

Ib. l. 29. Τῷ ληστῇ, &c.] *Morellius* habet τῷ κλέπτῃ, φῶς γὰρ ὁ κλέπτης : quæ lectio melior videtur.

SECT. V.

P. 54. l. 13. Παγασαὶς ἀπαιτεῖν] *Pagafas*, Thesfaliæ oppidum in promontorio Pheræorum situm, *Philippus* quinque annos ante habitam hanc orationem in potestatem suam redegerat. Vide supra p. 264.

Ibid. Καὶ περὶ Μαγνησίας] Vide supra p. 291.

Ibid. Schol. l. 1. Τινὲς λαμβάνοντα] ἐπιλαμβάνοντα legendum. [Quod *Morellius* etiam admonuit.] κάτωθεν, ab imis, quasi dicas, de infra, ut ἄνωθεν desuper. τὸ ἀκόλουθον consequens, id est, quod sequatur, vel, quàm aptè hoc dicatur. *Wolfius*.

Ib. l. 19. Ἐκάτερον γὰρ χηρεῦν] Τῷ ἑτέρῳ ambiguum est, utrumne ad χηρεῦν, an verò ad ἐργάζεσθαι βλάβην. Ego utroque censeo pertinere. Nam nec celeriter facta laudantur, si bene facta non sint:

sint: et bene facta propter longiorem moram minus celebrantur. *Idem.*

P. 55. l. 5. 'Ὡς ἅπας μὲν λόγος] Alludit ad ignavam Atheniensium eloquentiam. Sic Isocratis Archidamus αἰεὶ ἐνόμισε τὰς περὶ τὰς λόγους διατρίβοντας, ἀργότερος εἶναι τὰς πράξεις. Ubi multum verborum, ibi plerumque est parum rerum: nec ab re Turnus Drancen objurgat his verbis:

——— *An tibi Mavors*
Ventosâ in linguâ, pedibusque fugacibus istis
Semper erit? ———

Huic Ciceronianum dictum opponatur: *Ubi rerum adsint testimonia, nihil opus esse verbis. Idem.*

Ib. l. 8. "Ὅσω γὰρ ἐτοιμότερα"] Ἀντὶ τῆς, πολλῶν ἐτοιμότερον τῶν ἄλλων· πολλὰ μὲν ἐπαγγελλόμενοι, ὀλίγα δ' ἐπίσταντες. *Idem.* [*Pith. ἐτοιμότερον habet.*]

S E C T. VI.

Ib. l. 13. Εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει] Ἀντὶ τῆς, ἢ βελόμενα προσέχειν τινὰ ἡμῖν. *Idem.*

Ib. l. 14. Καὶ ταῦτα ἐπιλήσειε] Haecenus consilium: cujus nunc fructum exponit, et magis etiam Macedonum vires extenuat, quod et per se parvæ sint, et Philippo parum fidæ. *Idem.*

Ib. Schol. l. 15. Τὸ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Ὀλυθὸν ἐλθεῖν] Quale somnium somnatus est bonus Scholiastes, cum hanc vocis μελάσασιν explicationem excogitârit! Sententia est, Athenienses omninò alios homines fieri debere: id quod et μελάσασιν et μελαβολὴ significat, illa autem vox animi potius mutationem, ut causam, hæc novam agendi rationem, ut effectum, respicere videtur.

Ib. l. 23. Πισεύειν] Sententia futurum postulat; atque ita legendum *Morellius* etiam admonuit.

P. 56. l. 9. Ὑμῖν ἐπὶ Τιμοθέῳ πρὸς Ὀλυνθίους] Nul-
lus, quod scio, Historicorum hujus expeditionis
mentionem fecit, excepto *Nepote*, qui quidem
inter Timothei præclare facta, Olynthios eum
subegisse refert, de Macedonicis autem copiis ei
conjunctis nihil dicit.

Ibid. Ἐπὶ Τιμοθέῳ] Timotheus, ejus Cononis
filius, qui Athenas a Lacedæmoniis afflictas res-
tauravit: eique in isto opere strenuus etiam ad-
jutor. Plures postea urbes, inter alias verò Po-
tidæam, patriæ suæ recuperavit. Nemo alius
Imperator belli sortem expertus est minùs in-
constantem: etenim nihil unquam aggressus est
quod ei non prosperè successit. Felicitatem eam
qui illi invidebant dormientem eum pingebat,
Fortunâ interim prope ipsum urbes retibus ca-
pientem. Quibus ille immotus: *Urbes dormiens
capio: ecquid vigilans non faciam?* Tourrellus.
[Confer Schol. ad Plut. Aristoph. ver. 180.]

Ib. l. 11. Τῷτο συναμφ.] *Pith. τοῖτo*: mox *Ald.
Voss. et Barocc. ἐξοήθησαν.*

Ib. Schol. l. 20. Παῖψ Κόνωνος] *Wolffius* legit
υἱός: ignorabat scilicet Timotheum filium etiam
habuisse Cononem, quod tamen quisque novit,
qui modò ejus vitam in *Nepote* legerit. *

Ib. l. 27. Γυναῖκα δὲ συγ.] Τὸ τινὰ ex *Ben.* in-
ferui; mox, *Morellium* secutus, ἐπιγράφουτας, et
δηλῶντας lego ut ad accusativum ζωγράφας refera-
tur. Si retineatur nominativus, subintelligen-
dum est εἰώθασι, a quo regatur infinitivum συγγρά-
φειν: deinde βασάζειν omnino mendosum est, nisi
præcessisset ἰσᾶσθαι: copulativâ particulâ non fi-
nente hoc in infinitivo, illud in participio efferri:
itaque βασάζουσαν rescripsi, a quo facilis erat lap-
sus in βασάζειν, tribus literis intermediis, quæ ad
finem verûs, uti probabile est, scriberentur, præ-
termisissis, et τῷ α in Diphthongum εἰ converso.

P. 57. l. 2. Ἐνὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβλήθη] Tisiphonum, Pitholaum, Lycophronem intelligit, tyrannos apud Pheras constitutos: qui, cum tæderet ipsos scilicet patriæ, Liberatores diutius vocari, fratris sui Alexandri, quem ipsius conjugē adiutricē morte multassent, tyrannidem ipsi postea reducerint, Olymp. 106. ann. 4. *Tourrellus*. [Vide Notas p. 291. consule etiam *Diod.* l. 16. et *Xenoph.* lib. 6.]

Ib. l. 11. Μὴ γὰρ οἴσθε] Omnino conferendus est similis locus in Orat. ad Ep. Philipp.

Ib. Schol. l. 1. Αὐτὸν νεμισήσαντος τῇ] Lego, αὐτῷ νεμισήσαντος ἐπὶ τῇ ἀλαζονείᾳ. et postea ἀσθενῇ et ἰσχυρὰν lego, pro ἀσθενὲς et ἰσχυρὸν. refertur enim ad δύναμιν, nisi ἔθνος subintelligere malis, quod erit longè petatum. *Wolffius*. [Ego in eo tantum a *Wolffio* discedo, quod pro ἀσθενὲς non ἀσθενῇ sed ἀσθενεσίαν rescripserim: eam ob causam scilicet, quoniam comparativo opus esse videatur, et sequatur paulo post καὶ φαμεν ὅτι ἀσθενέστεραν: denique ab eo probabilius ortum videtur mendosum ἀσθενὲς, duabus ultimis syllabis prætermissis, quàm ab illo altero ἀσθενῇ.

P. 58. l. 3. Καὶ τῷτο ἐζήλωκε] Τὸ δόξαν λαβεῖν. Nam δόξης ἐπιθυμεῖ præcessit. *Wolffius*.

Ibid. Προήρηται πράττων] Decrevit agendo et periclitando, id est, rebus gerendis et periculis adeundis, si quid acciderit, pati, id est, mori non recusat. Suprà, τῷτο ἐζήλωκε pro τὴν δόξαν ἐζήλωκε, gloriam admiratur, summum bonum in gloria collocat. *Cic.* 1. Offic. de fortitudine agens, *Est, inquit, in hoc genere molestum, quod in maximis animis splendidissimisque ingeniis plerumque existunt honoris, imperii, potentiae, gloriae cupiditates.* Idem.

Ib. Schol. l. 14. Τὴν ἐμπειρίαν τῶν πολέμων] Hoc ferri posse ait *Wolffius*, malle autem se πολέμων vel

πολεμικῶν: posterius magis placet, et probabilius est prætermitti literam a librariis quàm inferi. ἔμπειρίαν τῶν πολεμίων nemo unquam, ut opinor, dixerit.

Ib. l. 22. Λάφυρα καὶ τὰ τοιαῦτα] Facile *Wolffius* sententiæ accedo, qui aliquid hic deesse suspicatur; cuiusmodi sit ἀνδράποδα καὶ ὑποζύγια. In ejus Edd. interferitur ἀνδράποδα, quæ lectio confirmatur a voce τρέφειν paulo post sequenti.

P. 59. l. 3. et seqq. Οὐθ' ὅς' ἂν πορίσωσιν—ἔχοντες διαθέσθαι.] *Wolffius* ita hæc vertit: *Neque etiam quæ sic quæsita tenent, suo arbitratu collocare possunt.* Pessimè. ἐκ ἔχοντες idem sonat ac ἐκ δυνάμενοι, ut in Scholiastæ est. Suprà dixit ἔτ' ἐώμενοι. Illud ἔτως a Scholiastæ additum putat.

S E C T. VII.

Ib. l. 8. Οἱ μὲν ἔν πολλοὶ τῶν Μακεδόνων] Postquam et sociorum et Macedonum fidem in dubium vocavit, etiam mercenarios milites in contemptum adducit. *Wolffius.*

Ib. Schol. l. 2. ἄλλως] Quæ sequuntur non agnoscit *Wolffius*: a Suidâ delumpta esse videntur: ex quo Ed. Doctiff. *Kust.* illud παρανοῶν reposui pro παρῶν.

P. 60. l. 1. Πεζῆταιροι] *Meursius* Att. Lect. lib. ii. cap. 11. “ Qui Πεζῆταιροι fuerint expediam; “ atque initio de scriptionis varietate omnino “ mihi differendum. Certè tripliciter scribi a “ pud Auctorem animadverto. Πεζαίτερος, Πεζίτερος, et Πεζῆταιρος. Apud Demosthenem Olynth. “ ii. item Harpocratonem, et Suidam, Πεζαίτεροι exaratum est; apud Plutarchum in Flaminio, Pollucem lib. i. cap. 9. [scribe 10.] Sect. “ 23. et Hesychium, Πεζίτεροι legitur. Disputat “ pluribus

“ pluribus de scriptione Ulpianus ad citatam
 “ Demosthenis Orationem. Πισαίτεροι. Πολλὰ
 “ περὶ τήτης—&c. Quæ totidem verbis transcrip-
 “ sit Auctor Etymologici.” [In eo autem male
 “ hodie legitur οἱ μὲν αὐτῶν, et mox ad finem abest
 vox διάφορος post ἡ δὲ γραφή. Est autem alter in
 eodem locus, col. 699. qui videtur *Meursium*
 effugisse ; ubi rectè scribitur hoc nomen, aliaque
 ejus Etymologia profertur. Πεζίταιρος. Δημοσ-
 θένης Φιλιππικῶν δευτέρῳ. Καὶ τῶν Μακεδόνων τὴς πεζι-
 ταίρης καλεμένης, ὅντας δὲ ἀπολέκτας, ἔβαλεν εἰς τὴν Ἰλλυ-
 ρίδα ἔχων. Πεζίταιρης εἶναι φασὶν ἀπὸ ὁδοπορικῶν ἔργων
 ἱταίρης γεγονότας· οἱ δὲ, τὴς περὶ τὸ σῶμα τῆ Φιλίππε
 φρενὲς. ἦσαν δὲ ἄτοι καὶ πρῶτοι καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μίλα-
 φορᾶς τῶν πεζῶν. πέζαι γὰρ λέγονται αἱ ὥαι τῶν ἱματίων·
 ἐπεὶ ἔκωθεν περὶ τὸ ἱμάτιον εἰς κατεσκευασμέναί.] “ Eu-
 “ stathius ad Iliad. δ. [p. 359.] Οἱ Πεζίτεροι τάγ-
 “ μα καὶ αὐτοὶ στρατιώτικόν. ὣν ἡ γραφή διάφορος. οἱ μὲν
 “ γὰρ ἐν τρισὶ ψιλοῖς ἐγράφονται κατὰ τὴς παλαιᾶς, στρα-
 “ τιῶται ὅντας τὴν μὲν μίαν πέζαν ὠπλισμένοι, τὴν δὲ ἐτέ-
 “ ραν γυμνοί. ἄλλοι δὲ τὴν παραλήγεσαν διὰ διφθόγγου
 “ ἔχουσιν, ὡς ἐν πεζοῖς ἑταῖροι ὅντας τῷ ἄρχοντι, διὰ τὸ ἐν
 “ μάχῃ ἀπόλεκτον καὶ ἀνδρίαν ὁποῖον φασὶ καὶ Δημοσ-
 “ θένης μέμνηται ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. ἡ μὲντοι ἀναλογία
 “ γράφει τὴν προπαραλήγεσαν καὶ διὰ διφθόγγου τῆ λέγου
 “ προσαίτερος, καὶ τῶν ὁμοίων. Expediam paucis
 “ universum hoc negotium. Diversitas lectio-
 “ nis diversum Etymologiam Grammaticos ex-
 “ cogitare coegit. Ac primùm Πεζαίτερος om-
 “ ninò nauci non est, natum ex confusione diph-
 “ thongi. Πεζίτερος aliquam speciem habet, sed
 “ tamen falsa est Etymologia. Nam, fodes, quæ
 “ est ratio, ut ab armaturâ tali Πεζίτεροι dici mi-
 “ lites debeant? Certè Πεζίτερος secundum Ety-
 “ mologiam est, ὁ ἐτέραν μόνον πέζαν ἔχων. Vera
 extra controversiam omnem scripturæ est, Πεζί-

“ ταιρος. Habes rationem nominis manifestam.
 “ Alexander, qui in exercitu suo illustriores es-
 “ sent, equitare assuefecit, ac ἑταίρους appellavit :
 “ ignobiliore, pedestri militiæ assignatos et in
 “ cohortes decuriasque distributos, Πεζῆταιρους no-
 “ minavit; ut nominis honore, quo socios eos
 “ indigitabat, quemadmodum Imperatores Ro-
 “ mani *Commilitones*, alacriores promptioresque
 “ ad capeffenda militiæ munia efficeret. Anax-
 “ imenes Φιλιππικῶν lib. i. ubi de Alexandro lo-
 “ quitur : Ἐπειτα τὰς μὲν ἐνδοξολάτας ἱππεύειν-συνεθίσας,
 “ ἑταίρους προσηγόρευσε· τὰς δὲ πλείους, καὶ τὰς πεζύς,
 “ εἰς λόχους, καὶ δεκάδας, καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελών,
 “ πεζῆταιρους ὠνόμασεν. ὅπως ἑκάτεροι, μέλιχοις τῆς βα-
 “ σιλικῆς ἑταιρίας; προθυμότατοι διαίλειψιν οὔλεις. Præ-
 “ clarum optimi scriptoris fragmentum, quod
 “ Harpocraton nobis repræsentat in Πεζαίτερος;
 “ et ex eo, ut solet, Suidas. Sed corruptè quo-
 “ que illic hodie editur Πεζαίτερος, pro Πεζῆταιρους.
 “ Non dubito, quin meam de hujus dictionis
 “ scripturâ sententiam facilè viris doctis sim
 “ probaturus.”

Ibid. Πεζῆταιροι] Per hanc vocem Tournellus
 Phalangem Macedoniam intelligit, cujus auctor
 extitit Philippus. De eâ Diod. lib. xvi. prope
 initium de Philippo loquens : ἐπενόησε δὲ καὶ τὴν
 τῆς Φάλαγγος πυκνότητα καὶ κατασκευὴν, μιμησάμενος τὸν
 ἐν Τροίᾳ τῶν Ἡρώων συνασπισμένον καὶ πρῶτος συνεστήσατο
 τὴν Μακεδονικὴν Φάλαγγα. Novam quoque condensati
 agminis *stueuram* excogitavit, usitatam Heroibus
 ad Trojam clypeorum consertionem imitatus. Pri-
 musque aded Phalangis Macedonicæ concinnator est.
 Vide Eustath. ad Il. v. ver. 26. Eâ nihil un-
 quam fuit in bello terribilius, ut ex plurimis di-
 versorum auctorum locis discimus, tum verò
 præcipuè ex Polybii Fragmento pag. 1015. ubi
 de

de L. Æmilio Paulo hæc habet ἀνθωμολογεῖτο πρὸς
 τινὰς τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ μὴδὲν ἐωρακέναι φοβιρώτερον Μακε-
 δόνων φάλαγγος. Nondum autem sub Philippo
 autore ad summam ejus perfectionem accesserat:
 quare minùs παραδόξον in Demosthene videatur
 eam tantopere extenuare. In Orat. ad Ep. Phil.
 p. 90. ubi ferè eadem repetit, habet τὰς δὲ περὶ
 αὐτὸν ὄντας ΕΤΑΙΡΟΥΣ καὶ τὰς τῶν ξένων ἡγεμόνας εὐ-
 ρήσιτε δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρία, περιδεῶς δὲ μᾶλλον
 τῶν ἀδόξων ζῶντας.

Ib. l. 2. Συγκεκροτημένοι τὰ τῷ πολέμῳ] Δεινοὶ πο-
 λεμισαί. *Hesychius* συγχροεῖν, συμπράττειν, συνάγειν.
Suidas αὖξιν, συνισᾶν, συνιδεῖν, πρὸς ἀρμονίαν ἄγειν, συ-
 νέχειν συμπράττειν. *Varinus* ἐπὶ τῶν χαλκίων κυρίως,
 καὶ ἀπὸ τῆς, ἐπὶ τῶν συμφωνούντων. συγχροεῖν δύναμιν,
cogere copias: συγκεκροτημένοι, ἐσχευωρημένοι, συνεσκευ-
 ασμένοι. Videtur non tam fortitudinem et peri-
 tiam rei militaris (etsi has quoque) quàm con-
 cordiam et mutuas operas significare. *Wolffius*.

Ib. l. 6. et seqq. Εἰ μὲν γὰρ τις—τῆς μὲν φι-
 λοτιμίας πάντας ἀπαθεῖν] Quin et ipse Philippus plus
 se lætitiæ ex prospero stratagemate, quàm ex
 quâlibet victoriâ, capere fatebatur. *Diod.* l. xvi.
Quicquid ex Stratagemate honoris est, eum, inquit,
totum mihi vendico; at verò quum feliciter pugnatum
sit, in ejus gloriæ societatem milites nostri et duces se
offerunt. *Polyæn.* l. iv. c. 2. Legimus eum in
 duces suos eo magis præ invidiâ injurium fuisse,
 quo ipsi illustriores se præbuerint: quod vitium
 humile prorsùs et malignum neque ipse effugit
 Alexander. Urebatur scilicet nimio Perdiccæ,
 Lysimachi, Seleuci, Antigoni fortitudinis fulgo-
 re, odioque habebat ipsorum fortunam nimis
 prosperam. *Æl. Var. Hist.* l. xii. c. 16.] *Tour-*
rellus.

Ib. l. 7. Οἷος ἔμπειρος] Τοιαῦτος οἷος, id est, εἴ τις
 ἔμπειρός

ἔμπειρός ἐστι πολέμῳ. Elegantis pleonasmī speciem habet. Sic paulo pōst, τοιαύτας οἷας μεθυσθέντας ὀρχιῶσθαι, id est, τὰς οἰχόμενας ἐπειδὴν μεθυσθῶσι. *Wolfius.*

Ib. Schol. l. 3. Ξεινικά τινα γραλεύματα] *Wolfius*, deesse hīc aliquid, ait, cujuscmodi sit ἔχει εὐνοῦντα. Atqui facilius, ideoque veriùs, sanari potest locus, mutato tantum ἄν in ε, ut referatur ad ἔτως ἔχουσιν.

Ib. l. 17. Παρ' αὐτοῖς γραλιώταις] Fortassis παρ' αὐτῶν γραλιώται. *Wolfius.* [Et sic quidem *Ben. η. Etymol. et Meurs.* loco suprà citato, παρ' αὐτοῖς γραλιώται.]

Ib. l. 29. Φυλάττωσιν αὐτόν] Scilicet ἔτω καλεῖσθαι, *Wolfius.*

Ib. l. 38. Ἡ γενικὴ] *Benenatus* ita habet: ἡ γενικὴ ἢ εὐθεία· in *Wolfio* ἡ γενικὴ non leguntur. Fortassis legendum est ἡ γενικὴ, ἀπὸ τῆς εὐθείας εὐδαίς, εὐδαίνος.

P. 61. l. 4. Εἰ δὲ τις σώφρων] Propositio est, Satellites nihilo præstantiores esse aliis. Confirmatio constat remotione partium: 1. Viri fortes pelluntur ex æmulatione. 2. Viri modesti negliguntur. Restant igitur latrones, adulatores, ludiones, scurræ, sæx et sentina nominum. *Wolfius.*

Ib. l. 7. Κορδακισμὸς] Hujusce saltationis mentionem facit Comicus in *Nub.* ver. 540. εἰδὲ κόρδακ' εἴλκυσιν, ad quæ verba ita Scholiastes: τρία εἶδη ὀρχήσεως, Ἑμμέλεια μὲν Τραγικὴ· Σικινὶς Σαλυρικὴ· Κόρδαξ Κωμικὴ, ἢ τις κινεῖ αἰσχροῦς τὴν ἰσφύν. Tres hæ celeberrimæ erant apud veteres saltationis species: præter has autem aliæ bene multæ; de quibus omnibus consule *Pollucem* lib. iv. cap. 14. *Jul. Cæs. Scalig.* de Comœdiâ a Tragœdiâ cap. 14. *Jul. Cæs. Buteng.* de Theatro lib. i. cap.

§2. *Palmerius* ad *Aristophanis* locum citatum:
 “ Ex his patet quam antiquus sit mos saltatio-
 “ num impudicarum. Nam et saltatio, quæ
 “ Κόρδαξ dicitur, in Græciam ex Asiâ jam a Pe-
 “ lopis tempore venerat, si fides *Pausaniæ* in
 “ *Heliacorum* 2. “Οτι οἱ τῷ Πίλοπος ἀκόλῃται τὰ ἐπινί-
 “ κια ἡγαγον παρὰ τῇ Θεῷ ταύτῃ, καὶ ὠρχήσαντο ἐπι-
 “ χώριον τοῖς περὶ τὸν Σίπυλον ὄρχησιν. *Tyrii* forte,
 “ ex Asiâ eam accipientes, Gades et Bæticam
 “ usque eam attulerunt; ubi invaluit, teste
 “ *Martiali*:

*Edere lascivos ad Bætica crustata gestus,
 Et Gaditanis ludere docta modis.*

“ Et mirum est, eam adhuc durare in iis parti-
 “ bus ubi sub nomine *Sarabandæ* frequentatur;
 “ et inde mos ad nos usque fluxit, et vox etiam
 “ Hispanica nunc obtinet. Olim verò eam sal-
 “ tationis speciem proavi nostri vocabant Gal-
 “ licâ voce, *une gaye antiquaille*: scilicet ob ejus
 “ antiquitatem et lasciviam.”

Ib. l. 8. Παρεῳσθαι καὶ ἐν ἑδρὸς εἶναι μέρει τὸν
 τοιῷτον] *Laud. Barocc.* et *Pith.* παρεῳσθαι ha-
 bent: et sic etiam *Ald.* Asterisco tamen præ-
 fixo, et inter varias lectiones παρεῳσθαι exhi-
 bito: quæ certe germana lectio est, quamque
 Scholiasten etiam agnoscere satis manifestum
 est, quamvis in eo corruptè legatur παρεῳσθαι.
Athenæus lib. vi. p. 260. ex Theopompo: Φί-
 λιππος τὰς μὲν κοσμίως τὰ ἤθη καὶ τὰς τῶν ἰδίων ἐπιμελε-
 μέως ἀπεδοκίμαζε· τὰς δὲ πολυτελεῖς, καὶ ζῶντας ἐν κύ-
 βους καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τογαρεῦν ὁ μέντοι αὐτὰς
 τοιαῦτα ἔχειν παρεσκεύαζεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας
 καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησεν. τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν ἢ
 δεινῶν αὐτοῖς ἢ προσῆν, ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων ἐκ
 ἀπῆν; * * * * *

πρὸς δὲ ταῖς ἀντὶ μὲν τῷ νήφειν, τὸ μὴ θύειν ἡγάπων
 ἀντὶ δὲ τῷ κοσμίως ζῆν, ἀρπάζειν καὶ φονεῖν ἐζητῶν.
 καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν ἕκ
 κείων αὐτῶν ἐνόμιζον· τὸ δ' ἐπιτοκεῖν καὶ φανακίζειν, ἐν τῷ
 σεμνοτάτῳ ὑπελάμβανον. Dalechampio interprete:
*Philippum modestos homines, bene moratos, et ad rem
 familiarem attentos contempsisse, sumptuosos autem,
 in computationibus aleæque vitam traducentes, col-
 laudasse, et honorasse: nec tantam iis vitiis ut oper-
 ti forent adcurasse, sed etiam ut aliorum generum
 improbitatis ac injustitiæ eximii propugnatores et
 athletæ periti forent. Ecquid enim turpe vel sce-
 lestum ab aliis absuit? quid contrā honestum pro-
 bumve adsuit? **

*Præterea sobrietate mii perosi temulentiae dediti fue-
 re: ab omni modestiâ prorsus alieni, quos rapinis
 spoliarent, et trucidarent, investigabant: vera loqui,
 et pacta servare se indignum esse credebant: alios
 contra decipere, et pejerare, arbitrabantur esse maxi-
 mē laudabile.*

lb. Schol. l. 28. Τῷ το βίον] Sic rectè legi pu-
 tat *Wolfius*; ut intelligas autoris verba τὴν καθ'
 ἡμέραν ἀκρασίαν, quo sensu ipse viderit. Nos, *Mo-
 rellium* secuti, nullâ dubitatione τῶτον emendavi-
 mus. Nisi fortè subintelligere placeat præpo-
 sitionem κατὰ, ut τῷ το βίον significet, id genus
 vitam.

P. 62. l. 2. Κόλακας] Rei amplificandæ stu-
 dium quavis in natione istiusmodi homines cir-
 ca solum gregatim cogit. Suos Philippus ha-
 buit, eosque regificè muneratus est. Thrasy-
 dæus coronam eâ arte sæque gentis in Thessaliâ
 imperium est adeptus. Quid Clisopho, qui om-
 nes planè exuperavit, ex eâ rediit, equidem
 ignoro. Ille ad magistrum suum singulis in
 rebus

rebus fideliter imitandum totum se composuit. Itaque coclitem egit, cum Philippus oculo damnatus esset ad Methonam : rursus cum crus oblæsum regi ac luxatum fuisset, eodem crure claudicavit. Denique nihil aut edere aut bibere Philippus poterat, quod palato displiceret, quin ad ipsius vultûs similitudinem suum quoque Clisophus contraheret. Servum eum natura fecerat, adulatio reddidit simium. Nonnunquam facetias affectavit; aliquando increpante eum Philippo, quod semper aliquid peteret: *Quare*, inquit, *tua erga me beneficia ea obliviscendi tempus mihi concedunt?* Aliàs quum Philippus in eum acriter jocus esset, *Apage*, inquit, *jocos, si vis apud me quotidianæ mensæ jus habere.* [Græca sunt σκώπλοντος δ' αὐτὸν τῷ Φιλίππῳ καὶ εὐημερεῖντος, εἴτα ἐκ ἐγὼ σε ἔφη, θρέψω. Quæ neque Dalecampius interpretes, neque Tourrellus rectè cepit. Ista ἐκ ἐγὼ σε θρέψω legenda sunt cum interrogatione, et sententia in hunc modum vertenda: cum Philippus dieterio eum petiisset, ac plausum tulisset: Quis neget, inquit, ὁ rex, æquum jam esse ut Ego Te alam? quando scilicet ita felix es in dictis dicendis et ridiculis excogitandis. Εὐημερεῖν theatrorum proprium est vocabulum, de iis dici solitum quibus favetur. In eo verbo sita totius sententiæ hujus argutia: quia τὸ εὐημερεῖν in ridiculis proprium parasiti. Vide Casaub. Animad. in Athen. l. vi. c. 12.] Libera istiusmodi consuetudo Philippum recreabat, quum aut bellicis laboribus fatigaretur, aut majestatis satieta-tem ex animo expuere vellet.

Atqui, licet assentationis amans esset, veritati tamen haud erat infensus. Aristoteli sæpiùs de arte regnandi cum eo differenti patientem aurem præbuit; quin et oratoribus Atheniensibus haud

mediocritèr devictum se prædicabat, quippe qui ex acribus ipsorum expostulationibus melior quoadatenus evasisset. Puerum a domesticis habebat, qui antequam adiret eum quisquam, quotidie proclamaret: *Philippe, Hominem esse te memento.* Æl. Var. Hist. l. viii. c. 15. Arcadion Achæus tam acerbum odium in eum conceperat, ut vel ultrò exularet, quò ipsius fugeret aspectum. Accidit forte ut Philippus Delphis obviam ei iret, Quo conspecto, *Quamdiu profugiturus es, inquit, ô Arcadion?* Respondit Arcadion:

Εἶσεκε τὲς ἀφίκωμαι, οἱ ἐν ἴσασι Φίλιππον.

Quoad ad eos pervenerim quibus Philippus ignotus sit.

Alludens scilicet ad hunc Homeri versum:

Εἶσεκε τὲς ἀφίκηαι, οἱ ἐν ἴσασι θάλασσαν.

Quoad ad eos perveneris qui maris ignari sint.

Ad acre hoc responsum risit Philippus, atque Arcadionem ad cœnam invitavit. Deinde diuturna inter eos intercessit amicitia. *Tourrellus.*

Ib. l. 7. Θαυμαστοποιῶν] *Thaumatopei* seu *mirifici* dicti sunt homines projectæ audaciæ, qui summo vitæ periculo stupenda in vulgus patra-
rent, per rotas et ignes se trajicerent, tenuissimis et adversis funibus currerent, ingentia onera supra hominis vires portarent, in immensam altitudinem mergerentur et sine ullâ respirandi vice maria perpeterentur: cum aliis id genus multis, quibus homines obstupescerent, et quodammodo consternarentur. Vide *Buleng.* de Theatro lib. i. cap. 36. et seqq. Æl. Var. Hist. lib. viii. c. 6. et *Athen.* passim. Nonnulli Proteum præstigiatores fuisse autumant. Vid. *Eustath.* in Odyss. δ. p. 176. ad hos versus:

Πάντα

Πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἐρπελὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιαδὲς πῦρ.

Ib. l. 8. Καὶ τοιούτους ἀνθρώπους μίμης γελοίων καὶ
ποιητὰς αἰσχροῶν ἀσμάτων] Theopompus Philippo
adhuc est iniquior; atque adeò a Demosthene
omnem exaggerationis suspensionem removet.
Philippus, uti is narrat, saltatoribus, musicis,
aliisque similibus, nunquam non stipatus fuit.
Necessarii ac familiares ejus, non virtutis aut
probitatis respectu delecti, sed ut è barbaris aut
Græcis quisque petulans fuit, impurus, moribus
audax, in Macedoniam certatim confluentes
amici Philippi vocabantur. Quod si quis ad
eum non tam perversis moribus venisset, pravâ
tamen consuetudine cæteris paulatim similis
evasit. *Athen.* l. iv. 6. [et 10.] Quin et urbs
erat versùs Thraciam, Πονηρόπολις sive *perditorum*
hominum civitas; meritò quidem hoc nomine in-
digitata, quum eò Philippus Sycophantas, per-
juros testes, proditores, aliosque homines scele-
ratissimos, numero bis mille, undequaque colle-
gerat. *Theopom.* rer. Philipp. l. xii. *Plut.* in
Com. de Curiosit. Quamvis autem fannionibus,
ac mimis delectaretur, nihilominus delicatiores
facetias mirè calluit. Menecrates medicus, eò
superbiæ elatus, ut se ipsum Jovem appellaret,
litteris ad Philippum missis sic inscripsit, *Phi-*
lippo Menecrates Jupiter salutem. Ad ea rescrip-
sit Philippus: *Philippus Menecrati sanitatem.*
Neque verò hìc quievit, verum ejus insanix cu-
randæ lepidam sane rationem iniit. Splendi-
dum convivium instruxit; atque ei ad epulas
vocato seorsum lectum apparar jussit. Cæteris
convivis lautissimè epulantibus, nihil Menecrati
appositum est præter acerram et odores. Quâ
Q q 2 ille

ille divinitatis suæ recognitione primò quam maximè delectatus hominem se esse prorsus obliviscebatur; quum verò obrepens fames id in animum revocaret, consurgens subitò discedebat, insalutatis hospitibus, quippe qui nimium riserant Deum, cui manducare necesse erat ad vitam sustentandam. *Æl. var. Hist. lib. xii. cap. 51.* [et *Athen. lib. vii. p. 289. Tourrellus.* [Confulas Polybium, p. 1375. et seqq. Ed. *Gronov.* a quo Theopompus valdè reprehenditur, atque alia omnino Philippi ejusque comitum pictura exhibetur. Idem p. 1391. de Philippo hæc habet, quæ justissimam sanè ejus regis descriptionem continere videntur. "Ὅτι Φιλίππος ἔτ' ἀγαθὸν μείζω τις σχοίη πρὸς βασιλείαν ἔδεις τῶν πρότερον, ὅδε κακὰ τῆς τῆ βασιλείας. Καί μοι δοκεῖ τὰ μὲν ἀγαθὰ φύσει περὶ αὐτὸν ὑπάρχειν, τὰ δὲ κατὰ προβαίνοιν κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιγενέσθαι, καθάπερ ἐνίοις ἐπιγίνεσθαι γηράσκουσι τῶν ἵππων. Casaubono interprete: *Nemo è superioribus regibus plures virtutes Philippo, nemo eodem plura vitia ad regnum attulit. Ac mihi videntur virtutes quidem a naturâ ei insitæ fuisse, vitia verò processu ætatis accessisse, quemadmodum senescentibus equis evenire solet.*]

Ib. Schol. l. 25. Διξάμενος] F. διξάμενος, id est, uno probato, probatum esse voluit, quales cæteri omnes essent, sicut *Virgilius*:

*Accipe nunc Danaûm insidias, et crimine ab uno
Disce omnes — &c. Wolfius.*

P 63. l. 7. Αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεινὰ συγχρύψαι καὶ συσκιᾶσαι τὰ τοιαῦτα ὀνειδῆ] Eadem ferè repetit in *Oratione ad Philippi epistolam*, p. 90. *Salustius Histor. lib. i. p. 12. Ed. Wasse*, ita hanc sententiam imitatus est: *secundæ res mirè sunt vitiiis obtentui. Seneca controversiâ XXIV, p.*

172. eam Thucydidæ tribuit, legit autem προιαῦτα οἰείδη, ἐκείνων ἀμαρτήματα, deque eâ his verbis differit: *Cum sit præcipua in Thucydide virtus brevitatis: hæc eum Sallustius vicit, et in suis illum castris cecidit. Nam in sententiâ Græcâ tam brevi habes, quæ salvo sensu detrabas; deme vel συγκρῦσαι, vel συστιάσαι, deme ἐκείνων, constabit sensus, etiam si non æquè comptus, æquè tamen integer. At ex Sallustii sententiâ nihil demi sine detrimento sensûs potest. Vide in eum locum Nic. Fabritium et Schottum.*

Ib. l. 9. Πταίσσει] *Pith. et Ben. ε. η. θ. πλώσει:* mox cæteri editi, et *Voss. et Ben. α. β. αὐτὲ ταῦτα.*

Ib. Schol. l. 6. Ἀναγκαίως] Ἀναγκαῖον ex *Wolffio* emendavi, qui mox, addendum fortassis, ait, βασιλικῶν ante ἡθῶν καὶ παθῶν. Quanquam ferri possit etiam ἀναγκαίως.

Ib. l. 12. Σώφρονος] Puto σῶφρονος esse proprium nomen, ut apud nos sunt Mimi Publiani; dignissimi qui ediscantur ab omnibus. Diogenes in vitâ Platonis meminit, Σώφρονος τῷ μιμογράφῃ. Nisi fortè σῶφρονες legendum, et illi [potius nonnulli] Mimi sunt modesti. *Wolffius.* [Si σῶφρονος pro nomine proprio accipiatur, (quod tamen juxta *Benenati* editionem fieri non potest, quippe quæ constanter nomina propria distinguit lineâ transversâ superpositâ, quæ hîc non apparet) hiulca erit sententia, nisi subintelligas σπερδαίον quod duriusculum videtur. *Wolffi* quidem Edit. hodiè legitur ea vox, unde petita non constat: quod in iis sæpissimè usu venit. Ideo σῶφρονες excudendum curavi, et sic bene se habet sententia: postea autem veram hujusce loci lectionem apud *Bulengerum* deprehendi: qui Lib. i. de Theatro, cap. xlix. de Mimis, hæc habet. *Mimi honestiori loco fuere quàm planipedes (quanquam et ipsi*

ipsi plerumque obscæni) quibus ἰθολόγων Græci appellationem attribuerunt, quia dicta et facta hominum ita imitarentur, ut actionem suam gravitate sententiarum joci interpositis condirent. Cic. 2. de Orat. Mimorum est ethologorum, si nimia est imitatio, sicut obscænitās. Mimorum igitur alii fuere ridiculi et obscæni, alii graves ethologi. Ulpian. 2 Olynth. οἱ μίμοι σώφρονος ποιητῆς σπαρδαῖοι εἰσι· ἄλλοι δὲ μίμοι γελοίων. Vide plura ibidem de Sophrone, et de Mimis in genere.]

Pag. 64. l. 1. Ἄν οἷτε θεοὶ θέλωσι.] Pia et prudens appendix, cum favore numinis auditorum industriam conjungens, ut sequatur eventus. *Idem.*

Ib. l. 2. Ὡς περ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν] Eadem similitudo iterum occurrit in Orat. ad Epist. Philip. pag. 90. *Voss.* non agnoscit vocem ἡμῶν.

SECT. VIII.

Ib. l. 12. Εἰ δὲ τις ὑμῶν] Ademit Philippo fidem fociorum et Macedonum, ademit bellicosos milites, ademit sobrietatem et sanam mentem solâ fortunâ relictâ. Quæ cum et ipsa vel una teneat Athenienses: primùm concessione utitur. Deinde suorum civium fortunam Philippicæ anteponit, et ignaviam quæ illis obstat, repudiare eos jubet, vel hostis exemplo, non tam fortunati, quàm laboriosi atque industrii. Nihil ergo illi obstitit ebrietas, aut non tanta tamque crebra fuit, quantam fecit Demosthenes. *Wolfius.*

Ib. Schol. l. 16. Ἐπὶ τρίτον ἐπὶ τύχης] Ἐπὶ τὸ τρίτον, τὸ περὶ τῆς τύχης lego. *Idem.*

Ib. l. 17. Καθολικῇ] Addendum censeo ἀντίθεσις, et tamen etiam sic constructio satis turbata erit,

erit, nisi aut addas ἔδειξεν ἔν, aut initio periodi legas, ἐπεὶ γὰρ εἰςιν ἢ μὲν πρώτη. *Idem.*

P. 65. l. 4. Μεγάλη γὰρ] Hanc sententiam Cic. eleganter 2. Off. interpretatus est: *Magnam vim esse in fortunâ in utramque partem, vel secundas ad res, vel adversas, quis ignorat? Nam et cum prospero ejus flatu utimur, ad optatos exitus pervehimur: et cum reflavit, affligimur.* Plin. etiam lib. ii. cap. 7. *Fortunæ omnia expensa, omnia feruntur accepta: et in totâ ratione mortalium, sola utramque paginam facit.* *Idem.* [Demosthenes, non orator modò summus, verum etiam philosophus, omnem prorsus rerum humanarum rectionem ac gubernationem fortunæ tribuit. Quid autem fortunæ nomine intelligat, ipse paulo post docet. Cum enim dixisset, si quis sibi optionem daret, malle se Atheniensium fortunam, quàm Philippi: causam subjiciens, cur eo sit animo, ait plura videre se in Atheniensibus, quæ ad conciliandam deorum benevolentiam valeant, quàm in Philippo: Πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐνέσας, ἢ ἐκείνῳ. Ecquid videtur apertè profiteri, se fortunæ prosperitatem in divinâ benevolentiam ponere! Vide *Muretum*, a quo hæc mutuati sumus, in *Cicer.* primam contra Catilinam, pag. 621. Ed. *Græv.* qui ibi prolixè docet, fortunam veteres nihil aliud quàm divinam voluntatem vocasse. Demosthenes eadem repetit in Orat. in Epist. Philipp. p. 90. ubi legitur Τὸ ὅλον ἢ τύχη, sicuti et hic in *Voss.* et *Ben.* i. n. 3. In oratione autem de Pace clariùs indicat se fortunæ nomine divinam providentiam intelligere: dicit enim,—δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις ἕσης δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατῆσαν.

Ib. l. 7. Δοίη] *Barocc. et Ben. α. β. δ. η. Mox Ald. ημῶν.*

Ib. l. 10. Πολὺ γὰρ πλείους—] Ob istius scilicet perjuria. Agesilaus Barbaris, quibus jusjurandum violare religio non erat, gratias agere solitus est, *Bene, bene est*, inquit, *Perjuri isti Deos nobis amicos et auxiliares reddunt.* Æl. Var. Hist. lib. xiv. Corn. Nep. in Agesil. *Tourrellus.*

Pag. 66. l. 1. et seqq. Καθήμεθα εἰδὲν ποιεῖντες. Οὐκ ἐνὶ δ' αὖ τὸν ἀργῆλα—] *Pith. αὐτὸν ἐαυτῷ ἀργῆλα. Ben. etiam β. η. δ. αὐτὸν. Sallustius in oratione Catonis p. 177. Ed. J. Vasse.---inertiâ et molli-tiâ animi, alius alium expectantes, cunctamini, videlicet diis immortalibus confisi, qui hanc Rempubl. in maxumis sæpe periculis servavere. Non votis, neque suppliciis muliebribus auxilia deorum parantur: vigilando, agendo, bene consulendo, prosperè omnia cedunt: ubi socordiae tete, atque ignaviae tradideris; nequicquam deos implores, irati infestique sunt.* Terent. Adelph. IV. 5. 59. *Quid? credebas, dormienti hæc tibi confecturos Deos?* Eodem sensu, quo hic et alibi passim Demosthenes καθήμεθα dixit, Latini verbum *sedere* usurpant. Virgil. Æn. xii. 15. *fedeaunt spectentque Latini?* Terent. Adelph. IV. 5. 38. *an sedere oportuit Domi Virginem tam grandem?* Cic. ad Tironem lib. xvi. 2. 2. *His ventis istinc navigatur, qui si essent, nos Corcyrae non sederemus.*

Ib. l. 8. Πονθανομένων] Scilicet λέγεται τι καινόν; Vide supra pag. 14. et Notas p. 231.

P. 67. l. 1. Ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων] Vide supra pag. 6. et Notas pag. 220. Conferas etiam Isocratem Orat. de Pace, p. 356. Ed. Battie, et ejus Panegyricum.

Ib. l. 9. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας σεσώκαίτε] Hæc pe-
tantur

tantur ex Isocratis Panegyrico et Panathenoico.
Wolffius.

Ib. l. 10. Καθ' ἵνα αὐτῶν ἕκασον ἐν μέρει] *Wolf.*
delet ἵνα αὐτῶν.

Ib. l. 12. Ταῦτα θαυμάζω] Emphatica repetitio, occasionem præbens expositionis perversæ administrationis rerum. *Wolffius.*

P. 68. l. 7. Ταῦθα] Malim ταῦτά. Mox in nonnullis pro ἰυνὶ legitur καὶ ἰῦν. Deinde in *Wolffio* transponuntur ἅπας ὁ χρόνος.

Ib. Schol. l. 13. Καὶ τάδε καθορθώσκειν] Rectiùs *Wolffius* καὶ τάδε καὶ τάδε legit, idque confirmatur a præcedente τάσδε καὶ τάσδε.

P. 69. l. 2. Ῥῶν ἔχοντες φυλάττειν, ἢ κλῆσασθαι] *Sallust.* in oratione Cæsaris, sub finem: *Profecto* virtus, atque sapientia major in illis fuit, qui ex parvis opibus tantum imperium fecere, quàm in nobis, qui ea bene parta vix retinemus.

S E C T. IX.

Ib. l. 8. Μηδὲνα αἰτιᾶσθαι] Translatio culpæ in ipsos accusatores. *Wolffius.*

Ib. l. 13. Προφάσεις δ' ἀφελεῖν] Scilicet τῶν στρατηγῶν. Curandum ne quid de vestrà cessatione queri possint duces: quorum et contumaciam et avaritiam ita perstringit, ut quodammodo excuset. *Idem.*

Ibid. Τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείματα] F. τὰ καθ' ὑμῶν ἐγκλήματα: quo sensu *Tourrellus* in versione Gallicâ hunc locum interpretatur: *ensin offer à ceux-ci tout prétexte de recrimination.* Sed cum omnes libri temerè mutari velim; tantùm conjecturam meam in medium afferro.

Ib. Schol. l. 10. τί δέ φασιν] Sententia omnino postulat ut pro τί legamus τινὲς, cujus ultima

syllaba facilè potuit prætermitti; atque ira corrigendum *Wolfius* admonuit.

Ib. l. 20. Εἰς θεωρικὴν καλίσχῃ] *Wolfius* legi vult *θεωρίαν*, quod displicet. Si aliquid mutandum sit, (quod minime opus est, subintelligi enim potest *χρεῖαν*, ut sæpe,) mallet *θεωρικόν*.

P. 70. l. 5. et seqq. Τῶτον μὲν φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας ὅσους ἂν ἐκπέμψῃε γραηγὰς, ἰδίους δ' εὐρίσκειν πολέμους] Chares primo anno Olympiadis centesimæ sextæ, ut stipendia militibus erogare posset, Artabazo, rebelli Asiæ minoris Satrapæ, quum tamen hoc illi in mandatis haud esset, auxilio ivit: et ab eo pecuniæ summam accepit, quæ ad hanc rem sufficeret. *Diodor.* l. xvi. *Tourrellus*. [Pro Artabazo debuit dicere *Pharnabazo*. Vide Notas supra p. 248.]

Ib. l. 7. Ἰδίους δ' εὐρίσκειν πολέμους] Sicut Chares, omisâ Amphipoli, insulares oppugnavit. *Wolf*. [Quâ de re consulas Arg. Isocratis Orationis de Pace. Pro ἰδίους *Wolf*. *Barocc.* et *Ben.* γ. θ. ἰδίους legunt.]

Ib. l. 15. Μισθὸς δ' ἂν ἔσιν] Potest intelligi vel de Atheniensium negligentia, qui stipendia non mittant, vel (quod magis probo) de ducibus et militibus, qui, non contenti stipendiis, prædam etiam desiderant. Post dicet, ἀδύνατον δ' ἄρχειν ἀμίσθων. *Idem*.

Ib. Schol. l. 24. Ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως] Non satis Græcum: constanter enim verbum *λειψαργίῳ* dativum regit. Igitur cum *Wolfio* lego τῇ πόλει, ut τὸ αὐτῆς ad τὸ φύλη referatur. Ita etiam melior, ut videtur, erit sensus: sic infra εἰσέφερον γὰρ οἱ πλεονεκτήτορες ὑπὲρ αὐτῶν. *Petitus* in leg. Att. p. 270. totum hoc Scholion ita legit uti nos ipsum edimus.

P. 71. l. 1. et seqq. Ἐκεῖ δὲ, κίνδυνος μὲν ἐλάττω, τὰ

τὰ δὲ λήμματα τῶν ἱφιστηκότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, Λάμψακος, Σίγειον] Artabazus duabus regni sui uribus Charetis officia remuneratus est. Lampfaco Asiæ minoris urbe, quam Artaxerxes Longimanus Themistocli donarat, unde vinum sumeret: [Corn. Nep. in Themist. Strab. l. xiii. Thucyd. l. i.] ac Sigeo, alia Asiæ minoris urbe in Troade. Illic, si Ciceroni atque aliis fides habenda sit, Alexander cum ad Achillis tumulum adstitisset exclamavit; *O fortunate adolescens, qui tuæ virtutis Homerum præconem inveneris!* Et verè: Orator Romanus addit; *Nam nisi Ilias illa extitisset, idem tumulus, qui corpus ejus contexerat, nomen etiam obruisset.* L. v. Ep. 12. ad Fam. [Locus est in Orat. pro Archia Poetâ.] Solinus tamen, Mela, et Plinius, Achillis tumulum alibi ponunt. *Tourrellus.*

Ib. l. 4. τὰ πλοῖα ἃ συλῶσιν] Chares, cum deberet classem cui erat præfectus ad usus Reipublicæ adhibere, ad Decarem [*scribe* Deiarem] Deipyrum et Polyphontem, qui in Ægeο mari piraticam faciebant, transiit, cumque iis in latrociniorum societatem se contulit *Æschin.* de fal. leg. [p. 406. in *Wolf.* Ed. Demosth.] Ei, cum piraticam exercendi consilium iniret, in mandatis erat Amphipolim recipere. Quamobrem Demosthenes in Amphipoli potius quàm locis aliis omnibus operæ Athenis prorsus infructuosæ exemplum subjicit. Delatus Chares, atque in jus citatus, se subduxit; aliquanto autem post iterum comparuit, ac, in tantum prævaluit ipsius factio, exercitibus denuò præfectus est. *Idem.*

Ib. l. 8. Δόντες λόγον] Λόγον δίδόναι generaliter significat, *rationem reddere et causam dicere.* Aliquando est *dicendi et causam orandi locum dare.*

In utroque sensu Demosthenes λόγον δίδοναι dixit, et λόγους δύναι, et ἀπεδύναι; in posteriori hic, et alibi passim. Significat etiam dare vices loquendi percunctandi, et vicissim respondere percunctanti. Sic infra, πᾶσι τοῖς παρισσι λόγον δίδοναι. Vide plura apud Bud. p. 151. et seqq.

Ib. l. 9. Τῶν ἀφίλει] Τὸς ἱφισπότας duces, aut etiam cæteros, quibus publicum aliquod munus est mandatum, atque etiam trierarchos, quos in prædæ societatem venisse probabile est. *Wolfius*. [*Aldus* ταῦτα legit: MS. *Voss.* et *Ben.* α. γ. ι. η. δ. ταύτας.]

Ib. l. 13. Πρώτερον μὲν γὰρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας] Cecrops et post eum Solo in quatuor tribus populum Atheniensem distribuerant. Harum postrema ex civibus constans, quibus opera vita erat, quique publicis muneribus exclusi sunt, nihilo secius omnium consiliorum particeps erat, et communi cum cæteris suffragii ferendi jure fruebatur. Cum autem tributum imponeretur, prima tribus talentum conferebat, secunda semi-talentum, tertia centum drachmas, postrema nihil. Postea quatuor tribus ad decem usque auctæ sunt. Tum, ad solvendum quod imponebatur, ex unaquaque tribu certum civium numerum educebant, eosque in viginti classes, quæ Συμμορίαι vocabantur, dividebant: in quibus juxta suas quisque fortunas ac reip. necessitates censebatur. *Arist.* *Polit.* l. ii. *Plutar.* in Solo. *Pol.* l. 8. Συμμορίαι igitur significat diversas classes sive ordines hominum maximè idoneorum ad sumptus reip. suppediandos. *Harpoc.* *Hyper.* cont. *Polyeuct.* *Poll.* l. iii. c. 4. Quæque classis, ex civibus æquè divitibus constans, suum ducem ἡγεμῶνα συμμορίας habuit, et singuli Συμμορίαι ejusdem classis cives

EX

ex æquo censebantur: varias autem causas prætendebant, quo se a tributo solvendo immunes facerent. In hanc itaque sententiam accipienda sunt quæ dicit Demosthenes: *Vestrâ culpâ factum est, ut quæ forma ad conservandam rempublicam constituta fuerit, ea ipsa in perniciem reipublicæ evadat. Classes, eò instituta ut reip. necessitatibus subveniatur, haud aliud jam spectant quàm ut ei tributa fraudent, seque ab eâ adjuvandâ eximias habeant.* Eadem iisdemque verbis querela in oratione huic anteriori occurrit: se. orat. de Repub. Ord. [p. 29. Ed. Ben.] Tourrellus.

Ib. et seq. Πρότερον μὲν γὰρ, — εἰσεφέρει κατὰ συμμορίας] Hoc institutum imitatus est Servius Tullius. *Censum enim instituit rem saluberrimam tanto futuro imperio: ex quo belli pacisque munia non viritim, ut ante, sed pro habitu pecuniarum fierent. Tum classes centuriasque et hunc ordinem ex censu descripsit, vel paci decorum vel bello.* Livius lib. i.

Ib. Schol. l. 12. Ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι] A centum viginti. Videtur præpositionem addidisse, ut cardinalia vim distributivorum haberent. Referatur hic locus ad orationem περὶ συμμοριῶν.

P. 72. l. 4. Οἱ βοηθούμενοι οἱ τριακόςιοι] Trecenti qui clamitent scilicet, ὑπὸ τῷ πῦρτι εἰσὶ. De locupletissimis civibus hoc docet Ulpianus esse intelligendum: quorum alii aliis factionibus faveant. Hervagiana prior editio habet, οἱ βοηθούμενοι, *adjuturi*, pro οἱ βοηθήσαντες, ut puto: nisi passivè accipiat, *adjuvandi*: qui præfidia oratorum ambiunt, ut, restinctis bellis, conferre tributa et instruere triremes non cogantur: οἱ βοηθούμενοι est durum, et, ut puto, mendosum, Mallem οἱ βοηθοὶ ἐσόμενοι. Wolfius. [Ben. α. β. γ. δ. ε. βοηθούμενοι: cæteri omnes cum nostro concordant:

cordant: excepto quod *Ald.* et *Voss.* articulum non habent ante τριακόσιοι.]

Ibid. Οἱ δὲ ἄλλοι προσενέμησθε] Οἱ λοιποὶ πολῖται ἐν προσθήκῃς μέρει ἔστ. ἢ ψηφίζοντες καθ' ἑαυτοὺς, ἀλλὰ ταῖς τῶν ῥητόρων, καὶ γραηγῶν, καὶ τριακοσίων ἐπιψηφίζοντες γνώμας. *Idem.*

Ib. l. 7. Καὶ ὑμῶν αὐτῶν γενομένων] Ἐλευθέρως ταῖς γνώμας γενομένων, ἔχῃ δὲ τοῖς ῥήτοσι δεδομμένων. *Idem.*

Ibid. Κοινὸν καὶ τὸ λέγειν] Τὴν εὐθέως δημαγωγίαν εἰς τυραννίδα διαβάλλει, ὡς τὰς ἄλλας παρρησίᾳ λέγειν ἂν ἐγγνώκασι κωλύοντος. *Idem.*

Ib. Κοινὸν] Commune, id est, liberum facite, id est, æquis animis accipite orationes, consilia, et facta quorumvis civium: non certis quibusdam estote addicti, quos suspiciatis tanquam Deos, aliis contra infensi, et eorum recta consilia et facta improbetis. Vincat apud vos non affectus, sed reipublicæ utilitas. Sicut Melanopum dicere fuisse solitum Plutarchus scribit: ὁ μὲν ἀνὴρ ἐχθρὸς, τὸ δὲ τῆς πόλεως νικᾶτω συμφέρον. *Idem.*

Ib. l. 8. Καὶ τὸ βελεύεσθαι] *Barocc.* et *Ben.* α. γ. βέλεισθαι. *Pith.* συμβελεύεσθαι.

Ib. l. 9. et seqq. Εἰ δὲ τοῖς μὲν ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν ἀποδώσει] Eubulus, Aristophon, Hyperides, et Lycurgus, omnia summo cum imperio administrabant. Imperatorium munus vicissim inter se sortiebantur. Diopithes, Menestheus, Leosthenes, Chares. *Plutar.* in Phoc. Ita ut Respublica in Oligarchiam transiret. *Tourrellus.*

Ib. l. 10. Ἐκ τυραννίδος ὑμῶν] Suspecta lectio est. Quid si ἡμῶν ἐπιτάττειν. Sin τυραννίδος ὑμῶν rectè scribitur, sensus est, quasi vos tyrannidem illis decrevissetis. Fortassis τὸ ὑμῶν redundat. *Wolffius.* [Nos sequuti sumus *Morellium* in variis lectionibus: cæteri omnes editi et *MSti* vel ἡμῶν vel

vel ὑμῶν. *Morellius* mox habet δώσις pro ἀποδώ-
σις, sed omnino retinenda est recepta lectio.
Vid. notam sequentem.]

Ibid. Ἀποδώσις] Εὐβελῶ μὲν ἀντὶ τῆς θωρικῆς καὶ
τῶν κολακείων μισθὸν ὑπερμεγέθη, τὸν τῆς δημοκρατίας ἀ-
ναίρεσιν ὄντα τοῖς δὲ πλεσίοις, ἀντὶ τῶν λειργιών, δε-
λείαν καὶ πινίαν. *Idem.*

Ib. l. 12. Τοῖς δὲ ψηφίζεσθαι κατὰ τῶν μόνον, ἄλ-
λο δὲ μηδολῆν συμπονεῖν] *Cic. lib. i. de Offic. cap.*
25. Omnino qui reipub. præfuturi sunt, duo Pla-
tonis præcepta teneant: unum, ut utilitatem civium
sic tueantur, ut quæcunque agunt, ad eam referant,
obliti commodorum suorum: alterum, ut totum corpus
reip. curent; ne, dum partem aliquam tuentur, re-
liquas deferant. Ut enim tutela, sic procuratio reip.
ad utilitatem eorum, qui commissi sunt, non ad eo-
rum, quibus commissa est, gerenda est. Qui autem
parti civium consulunt, partem negligunt, rem per-
niciosissimam in civitatem inducunt, seditionem, at-
que discordiam: ex quo evenit, ut alii populares,
alii studiosi optimi cujusque videantur, pauci uni-
versorum. Hinc apud Athenienses magnæ discor-
diæ: in nostra rep. non solum seditiones, sed pesti-
fera etiam bella civilia, &c. *Tourrellus.*

Ib. Schol. l. 8. Χρήματα συμμορίας] Præpositio
manifestè deest, itaque cum *Wolfio* lego κατὰ συμ-
μορίας: mox cum eodem μερίζεσθε; deinde pro
εἰσιστάζει ἐκκλησιάζειν rescribo, sensu loci id omni-
no postulante.

P. 73. l. 3. Κολάζειν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν] Τὰς μὲν
ἐχθρὰς καὶ πολεμίας μὴ ἀμύνεσθαι, τὰς δὲ πολίτας τι-
μωρεῖσθαι, τὰς τὰ ἀδίκως προσελαγμένα μὴ ποιήσαντας.
Vide *Isocratem* in *Philippicâ*, ubi de *Argivis*
scribit: ὅτι τὰς ἐνδόξας καὶ πλεσιωλάτας τῶν πολιτῶν
ἀπολλύουσιν ἔτι χαίρεσιν, ὡς ἐδίδες ἄλλοι τὰς πολεμίας
ἀποκλείοντες. *Wolfius.*

SECT. X.

Ib. l. 6. Πάντας ἐξίέναι] Si scilicet necesse fuerit, bello tam diu duraturo. Quod cum incertum esset: probabile est, eos primos militasse, quibus ea fors obtigisset: ut ne alii aliis deteriore conditione essent. *Idem.*

Ib. l. 7. Πᾶσι τοῖς παριῦσι] Ἐπὶ τὸ βῆμα. *Idem.*

Ibid. Λόγον δίδέναι] Vide notas supra p. 296.

N O T Æ

IN SECUNDAM

OLYNTHIACAM.

N O T Æ I N

A R G U M E N T U M.

PAG. 74. lin. 3. Παρακαλῶντες ἐπὶ τιμωρίαν] In nonnullis legitur τιμωρία.

Ibid. et seqq. Ὁ δὲ Δημοσθένης δεδοικώς] In nostro legebatur: Δέδοικε τοίνυν ὁ Δημοσθένης, haud dubiè melius et rectius. Et paulo post, pro ὀλιγωρήσωσι, ὀλιγορήσωσι. *Obsoræus.*

Ib. l. 6. Ἐπικώπει τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν] In nostro erat ἐπικόπει, *præcidit*, quod profectò magis quadrare videtur sententiæ. Nusquam enim deridet Athenienses Demosthenes, sed quum nihil actum sit, indicat, ne in utramvis aurem quasi superato Philippo dormiant, etsi nonnihil misso Olynthiis auxilio expedierint. *Idem* [Morellius etiam in variis lectionibus ἐπικόπει legit.]

NOTÆ IN

TEXTUM et SCHOLIA.

SECT. I.

PAG. 75. lin. 1. Οὐχὶ τ' αὐτὰ παρίσταί μοι, &c.] Simile est exordium Catonis apud Sallustium Cat. p. 167. Ed. Wasse. *Longe mihi alia mens est, P. C. cum res atque pericula nostra confidero, et cum sententias nonnullorum mecum reputo. Illi mihi differuisse videntur de pœnâ eorum, qui patriâ, parentibus, aris, atque focis suis bellum paravêre: res autem monet, cavere ab illis magis, quàm quid in illos statuamus, consultare.*

Ib. Schol. l. 6. Ἐκ τῆ παραδόξου] Παράδοξον est quod fit aut dicitur præter opinionem: id verò vel absurdum, vel inexpectatum, vel admirabile est. Wolfius.

Ib. l. 13. Καὶ φρονεῖν τῇ νίκῃ] Haud scio an germana sit lectio. Ego certè dicere malim, μέγα φρονεῖν ἐπὶ τῇ νίκῃ: quod omnino est usitatius. Idem. [Morellius in var. lect. τὸ μέγα habet, præpositionem verò non agnoscit. Equidem conjicerem legendum μ. φ. ὡς ἐπὶ τῇ νίκῃ: non enim vicerant Philippum; sed tantum, ut Libanius in Arg. τὶ καλορθῶν ἔδοξαν. F. Scholiastes sic scripsit: φρονεῖν τὴν νίκην.]

P. 76. l. 6. Οὐδὲν ἔν ἄλλο] Sic ordinanda sunt verba, οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες δοκεῖ μοι ἔδεν ἄλλο ἀμαρτάνειν, ἢ τὴν ὑπόθεσιν ἐχὶ τὴν ἕσαν, περὶ ἧς βαλεύεσθε, παριστάνετε ὑμῖν, pro ἢ ὅτι ἐ παριστᾷσι. Qui igitur talia dicunt, non in aliis delinquere mihi videntur,

videntur, nisi quod a totius vestrae deliberationis scopo aberrant: τὴν ὑπόθεσιν ἔχῃ τὴν ἔσσαν, id est, ἃ τὴν ἀληθῆ, περὶ ἧς βελεύεσθε: proponunt vobis argumentum, non verum illud, de quo deliberatis. Erat autem, ἡ ἔσσα, ut Olynthii strenuè juvarentur: quo clamosi oratores commisso, ad Philippum ulciscendum hortabantur. Sic in Chersonesitanâ [sub init. p. 54. Ed. Ben.] ἡ μὲν ἔν σπαδῇ περὶ τῶν ἐν Χερρόνησῳ πραγμάτων ἐστὶ, καὶ τῆς στρατείας, ἣν ἐνδέχασθαι μῆνα τριτὸν Φίλιππος ἐν Θράκῃ ποιεῖται: τῶν δὲ λόγων οἱ πλεῖστοι, περὶ ὧν Διοκρίτης πρᾶττει καὶ μέλλει ποιεῖν, εἶρηναί. Hic quoque Oratores τὴν ὑπόθεσιν, ἔχῃ τὴν ἔσσαν περὶ ἧς ἐβελεύοντο, παρίσσαν. Quid autem stultius quàm, ignorato scopo deliberationis, dare velle consilium? Verè hoc est ἄσκοπα τοξεύειν, et a januâ aberrare, ac potius, toto cælo errare. Quod ne contingat: teneatur præceptum Philonis in libello ὅτι πᾶς σπαδαῖος ἐλεύθερος: καὶ ἀλλὰ βόητες περὶ ἧς ὁ λόγος, τὰς ἀποδείξεις εὐσκόπως ἐφαρμόττωμεν. Idem.

Ib. Schol. l. 27. Ἡ τὸ συμφέρον] *Wolffius* asteriscum τῷ, συμφέρον præfixit: credo, quod deesse hinc δοκῆν putaret, et pro ἐκείνων legendum ἐκείνοις; sicuti infra τὴν δὲ αὐτῷ δοκῆσαν (γνώμην) εἰσηγείται. Atqui nihil opus est, ut opinor, emendatione, cum verba, ut nunc se habent, eundem sensum satis commodè exprimant.

Ib. l. 31. Πεποιήσαι γνώμην] Ex præcedente γνώμης natam videtur. Sententia omnino postulat ut cum *Wolffio* scribatur μνήμην: sicuti mox αὐτῷ pro αὐτῶν.

P. 77. l. 2. et seqq. Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν πότε ἐξῆν τῇ πόλει] Propositio est: Errare oratores qui ultimam Philippi suadeant. Ratio sumitur a distinctione temporum, quod nunc non sint eæ vires Atheniensium, quæ pridem fuerint, admisto af-

fectu. Nam dolenter hæc dicit. Controversia inter Demosthenem, et alios est, non quid expediat (nam et ipse Philippum cum primis oppressum vellet) sed quid hoc tempore fieri possit. *Wolfius.*

Ibid. 'Εγὼ δ' &c.] Demosthenes duos annos post Philippum natus (scilicet Olymp. 99, Ann. 4to) eum principio infirmum viderat, magisque idoneum qui reciperet leges, quàm qui præscriberet. *Tourrellus.*

Ib. Schol. l. 13. 'Εβλεύεσθε] *Wolfius* legit βελεύεσθε, quod certè rectius: et sic etiam *Morellius* in variis lectionibus.

Ib. l. 39. 'Ολυνθίως σῶς] Mendum, quod cum hæc festinatiùs legerem nescio quomodo intactum præterieram. Rescribe σῶσαι. [Quod in hac editione præstitum.]

Ib. l. 40. et seqq. Οὐκ ὡς τιμωρησαμένων αὐτῶν τότε τὸν Φίλιππον] Recte hæc observat Scholiastes. Philippus, licet afflictissimus esset ejus regni status, quum primùm imperium est ingressus, bellaque eo tempore, (ut *Justini* verbis utar) velut conspiratione quadam ad opprimendam Macedoniam, multarum gentium ex diversis locis confluerent: Athenienses tamen, quibus cum ei primum certamen fuit, vicerat: quâ victoriâ potitus pacem cum iis, missis Athenas legatis, iniit. Post duos vel tres annos (hoc est, Olymp. 105. Ann. 3.) Amphipolim et Pydnam expugnaverat: neque legimus, ullo unquam tempore de Philippo Athenienses victoriam reportasse. Vide *Diod.* lib. xvi. et *Justin.* lib. vii.

SECT. II.

P. 78. l. 8. Ὁ μὲν ἔν παρὸν καιρὸς] *Preseverat* in loco attentionis, et insinuatione quadam benevolentiam captat, commemorandâ sollicitudine suâ, et studio bene consulendi, et acumine Atheniensium laudando, et cessatione molliter castigandâ. *Wolfius.*

P. 79. l. 7. Τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ἐκπιφευγέ-
ναι ὑμᾶς] Ὑμᾶς μὴ καταλαβέσθαι τὰ πράγματα, ἀτυχῆ-
σαι, μὴ κρατῆσαι, πόλλ' ἀπωλολέκεναι κατὰ τὸν πόλεμον.
Metaphora sumpta est a venatoribus, aut iis, qui
aliquid persequuntur. *Idem.*

Ib. l. 8. Τῷ μὴ βῆλίσθαι] Αἰτιολογικῶς, διὰ τό-
διότι μὴ ἐβλαήθη· μέλας αἰκὴ ἡ ἔννοια. Tribuit suis
civibus et fortunæ favorem, et intelligendi pru-
dentiam, quæ nihil valeant propter eorum so-
cordiam, atque ingaviam: eâque ratione, bonâ
spe injectâ, torporem illis excutere studet. De
negligentiâ Democraticâ vide Isocratis Nico-
clem, et orationem nostri auctoris περὶ Στεφάνου
καὶ παραπρεσβείας. *Idem.*

Ib. Schol. l. 22. Κολακείας] Minimè huc per-
tinet τὸ κολακείας: non enim in eo hæret Demo-
sthenes, quomodo sine *adulatione*, sed quomodo
liberè et tamem *impune*, quæ sibi videntur ex-
ponat. Ideo mox ait, ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἂν μετὰ παρρη-
σίας ποιῶμαι τὰς λόγους, ὑπομένειν. Itaque sententia
omnino postulat ut pro κολακείας reponatur κολά-
σεως, quod etiam *Wolfius* habet, asterisco tamen
præfixo.

P. 80. l. 7. Ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω] Sicut in
primâ (hoc est, tertiâ nobis) Olynthiacâ, ita et
hic narrationem instituit, non ab instituto aber-
rantem, sed maximè ad rem pertinentem: cujus
hic

hic scopus est: cum cessationem et socordiam superioribus temporibus reipublicæ plurimum nocuisse constet: nisi nunc atque deinceps rerum cura suscepta fuerit, majora detrimenta et plura esse metuenda. *Wolfius.*

S E C T. III.

Ib. Schol. l. 33. Ἀτέχνῳ] Scholiastes per παραδείγματα manifestè intelligit τὴν ἀτεχνον οἰσιν: quare hic cum *Wolfio* lubentissimè repono ἐντέχνῳ. Hujusce fidei, sive probationis, artificiosæ tres sunt species: alia τῷ ἥθει, ratione oratoris; alia τῷ πάθει, ratione auditoris; alia τῷ λόγῳ, ratione causæ. Siquidem Oratori non tantum opus est sententiis ἀποδεικτικαῖς, quibus causam probet, sed etiam ἠθικαῖς, quò ostendat, se esse fide dignum; et παθητικαῖς, ut ad vehementiorem quempiam effectum compellat auditorem. Vid. *Arist. Rhet. lib. i. cap. 2.* et *Gerad. Joh. Voss. Instit. Orator. lib. i. cap. 2.* In singulis hisce speciebus multus est Demosthenes, et βιαιότατος.

P. 81. l. 1. Ἡραῖον τεῖχος] Heræum castellum, locus in Thraciâ sic dictus, qui a Samiis ædificatus est. *Harpocrat.* Herodoto lib. iv. p. 253. dicitur Πόλις παρὰ Περίνθῳ. Plurima erant in Thraciâ hujusmodi castella. Sic Σέρριον τεῖχος apud Demosthenem pro Coronâ: quod *Livius*, ut et Doriscon, *castellum* vocat, Lib. xiii, et Μάκρον τεῖχος, cum aliis. Sæpe urbes eo nomine indigitabant veteres: sic urbs a Milesiis condita Μιλησίων τεῖχος vocabatur. Huic autem sive urbi, sive castello, nomen Ἡραῖον indiderunt Samii, ἀπὸ τῆς Ηρας, a Junone, ipsorum numine tutelari.

Ib. l. 3. Μαιμακῆριων] Hibernum mensem esse Mæmacteriona scribit Ulpianus, cumque Januari-
arium

arium interpretatur Suidas. Ego, Theodorum Gazam, virum, doctissimum, secutus, Septembrem voco, donec inter Grammaticos debellatum fuerit. Malo enim indoctior, et Atheniensium imitatione, ignavior haberi, quàm hujusmodi controversiis explicandis parvâ cum spe indubitatae veritatis occupari, &c. *Wolffius.*

Ibid. *Μαιμακῆριών*] De mensium Atticorum ordine et serie, cuique ex Julianis eorum quilibet respondeat, acerrima est inter doctos controversia. Satis fit lectori duplicem eorum seriem ob oculos ponere, hanc *Petavii*, alteram *Scaligeri*.

Pet.

Scal.

Ἑκατομβαιών,	September.	Ἑκατομβαιών,	Julius.
Μεταγεινιών,	October.	Μεταγεινιών,	Augustus.
Βοηδρομιών,	November.	Βοηδρομιών,	September.
Μαιμακῆριών,	December.	Πυανειψιών,	October.
Πυανειψιών,	Januarius.	Μαιμακῆριών,	November.
Ποσειδεών,	Februarius.	Ποσειδεών,	December.
Γαμηλιών,	Martius.	Γαμηλιών,	Januarius.
Ἀνθεστηριών,	Aprilis.	Ἀνθεστηριών,	Februarius.
Ἐλαφβολιών,	Maius.	Ἐλαφβολιών,	Martius.
Μουνυχιών,	Junius.	Μουνυχιών,	Aprilis.
Θαργηλιών,	Julius.	Θαργηλιών,	Maius.
Σκιρροφοριών,	Augustus.	Σκιρροφοριών,	Junius.

Vide *Scalig.* in opere de Emendatione Temporum lib. i. cap. de Mens. Att. *Petav.* Doctrin. Temp. lib. cap. 9. Vide etiam, inter alio, *Duport.* in Prælect. in Theophrast. cap. 3. ubi sententia Scaligeriana defenditur. Quod reliquum est, *Μαιμακῆριών* vocatus est hic mensis ἀπὸ Διὸς *Μαιμάκης*, quoniam in eo frequentissimè *turlatur* aer. *Suid. Harp.* vel potius, quod mense sacra

sacra fieri solita Jovi τῷ Μαιμάκῃ, inde dicta Μαιμακτήρια. Vide infra.

Ibid. Πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένων] Sive quod Samum et Sami coloniam sibi vendicabant, sive quòd Philippi conatibus, plura subinde appetentis, obviam esse eundem censebant. *Wolfius*.

Ib. l. 6. et 7. Τὲς μέχρι πέντε καὶ τετραράκοντα ἐτῶν αὐτὲς ἑμβαίνειν] Vide *Schol.* et *Petit.* in *Leg. Att.* lib. viii. *Tit.* 1.

Ib. l. 10. Ἑκατομβαιῶν, Μεταγεινιῶν, Βοηδρομιῶν.] Observandum est omnes menses Atticos a propriis festis et sacris solennioribus, quæ in illis fiebant, nomina sua obtinuisse. Ἑκατομβαιῶν ita dictus est, quòd in eo agebantur festa Ἑκατομβαια, sive in honorem Junonis, juxta *Meursium*; sive Apollinis τῇ ἑκατομβαίᾳ, τῇσι πολυτίμῃ, ut *Auctor Etymologici*; a quo discimus, quòd hic mensis primò Κρονίων vocatus esset, ἀπὸ τῆς γινομένης τῷ Κρόνῳ θυσίας; aliamque etiam rationem quare Ἑκατομβαιῶν appelletur: ἐπεὶ δὴ ἱερός ἐστὶ τῷ ἡλίῳ· ὁ δὲ ἥλιος τῷ τῷ μηνὶ μίγαν ποιεῖ τὸν δρόμον· ἐκάλεν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ μέγα ἀπὸ τῇ ἑκατὸν &c. Μεταγεινιῶν nomen habuit a festis quæ celebrabantur a Melitenfibus, Atticæ populo, qui Diomea commigrarunt, inde dicta Μεταγεινία. *Plutarchus* de Exilio: Ἄρα ἔν ξένοι καὶ ἀπολιδὲς εἰσὶν Ἀθηναίων οἱ μελασανεῖς ἐκ Μελίδης εἰς Διόμεια, ὅπερ καὶ μῆνα Μεταγεινιῶνα, καὶ θυσίαν ἐπώνυμον ἄγουσι τῇ μετοικισμῷ Μεταγεινία. Fiebantque tunc sacra Apollini τῷ Μεταγεινίῳ. Boedromioni nomen fecere Βοηδρόμια, festum Athenis, inde ita vocatum, quod Ion Xuthio filius celeriter opem tulisset Atheniensibus, cum ab Eumolpo Neptuni filio bello premerentur, regnante Athenis Erechtheo. Idem enim est βοηδρομεῖν ac βοηθεῖν. *Auctor Etymologici* v. Βοηδρομιῶν.

Βοηδρομιών.—ἀπὸ ἕν τῆς τῆ γραϊεύματος βοῆς τῆς ἐπὶ τῇ
ἄξει δραμῆς ὅ,τε Ἀπόλλων βοηδρέμιος ἐκλήθη, καὶ ἡ
Θυσία, καὶ ὁ μὴν καὶ τὰ βοηδρόμια ἐτελεῖτο ἐορτή. Non-
nulli dixerunt hæc festa in honorem Thesei fu-
isse instituta, qui hoc mense Atheniensibus con-
tra Amazonas opem tulit. Vide *Suid. Harp.*
Etymol. Meursj. Græc. Fer. et Plutarch. in The-
seo sub fin.

Ib. l. 11. Μὲν τὰ Μυσήρια] Gemina erant A-
theniensibus Mysteria, majora et minora. Ma-
jora Cereri, minora Herculi sacra habebantur.
Illa nonnunquam τὰ μεγάλα dicuntur apud auto-
res, plerunque verò absolutè τὰ μυσήρια. Ubi-
cunque igitur apud Græcos legimus τὰ μυσήρια
absolutè et sine additione (uti hoc in loco) ibi
τὰ μεγάλα μυσήρια, Cereris sc. Eleusiniæ sacra, in-
telligere debemus. Erant autem omnium apud
Græcos festorum celeberrima, et a decimo quin-
to Boëdromionis mensis per novem dies dura-
bant. Minora mense Anthesterione agebantur.
Tantâ religione Athenienses Cererem observa-
runt, beneficii memores, quò ab eâ Proserpinam
filiam quærente affecti sunt, scilicet quòd ab eâ
ferendi frumenti incognitam ante rationem di-
dicerunt. Ægyptii horum sacrorum auctorum
faciunt Erechtheum, natione Egyptium, Athena-
rum verò regem ideo factum, quòd cum ingens
ubique siccitas esset, cum magnâ frugum homi-
numque perniciæ, magnam frumenti copiam
Athenas advexerit. Vide *Meursium* in singulari
libro de *Eleusiniis*, *Diod. lib. i. Duport. in Theo-*
phrast. cap. 3. Car. Sigon. de Rep. Athen. lib.
i. cap. 4. et Petit. in Leg. Att. lib. i.

Ib. Schol. l. 6. Βοηθεία] Ex sequente Βοηθείαν
plane natum: rectissimè *Wolsius* emendavit *προ-*
θυμία: infra dicit, ὥσπερ ἐψηφισάμεθα προθύμως.

Ib. l. 8. Ητοι 'Ιαννάριος] In orat. de Coronâ p. 167. *Ed. Ben.* Munychionem cum Januario comparat Scholiastes; ibidem etiam Θαργηλιῶνος exponit 'Απριλλίς, ergo non jam Munychion, sed Anthesterion erit Januarius: in utroque autem, uti hîc etiam, omnino fallitur, si ad Demosthenis ætatem referat. Vide notam sequentem.

Ibid. 'Ος ἔχει χρόνον παρ' 'Εμλήσιον] Quasi verò haud satis notum esset, Hecatombæonem mensem Atticum fuisse. Omnino rescribendum est, levi tantùm mutatione, ὃς ἄρχει χρόνος παρ' 'Ελλήσιν, quod quidem scire operæ pretium sit. Ut cunque de mensibus Atticis inter se discrepant Auctores, in hoc omnes consentiunt, Athenienses, undecunque anni caput deduxerint, semper Hecatombæonem principem mensium constituisse. Cùm igitur admiserunt annum Julianum, cujus primus mensis est Januarius, e sede suâ Hecatombæonem deturbârunt, et in Januario principem mensem statuerunt. Rursum cùm mensis Aprilis constitutus est a Christianis princeps mensium anni propter solenne Paschatis, Hecatombæon quoque ab Atheniensibus Christianis collocatus est in Aprilis sede: unde Munychion cum Januario comparatur. *Petit. Miscell. lib. viii. cap. 6.* Vide etiam *Duport.* loco supra citato. Scholiastes ad orat. contra Timocratem p. 446. τῇ ἐνδεκάτῃ τῷ 'Εκατομβαιῶνος ἔτος (non ut perperam editur εἰ γὰρ) ἦν ὁ πρῶτος μῆν, &c.

P. 82. l. 1. 'Απεδείλατε — Χαρίδημον] Charidemum genere Oritam, Iphicratis in bello discipulum et Chersobleptis generum, quòd utilem reipublicæ operam navâisset, Athenienses civitate donârunt. Quin et decretum fecit Aristocrates hujusmodi: siquis Charidemum occiderit,

rit, comprehendi eum jus fasque sit in omni ditione Atheniensibus conjunctâ. Quod si quis comprehensum asseruerit, siue civitas, siue homo privatus, is fœderum expers esto. Hoc decretum accusavit Euthycles, eique subserviens Demosthenes orationem habuit κατὰ Ἀριστοκράτας. *Demost.* contra Aristocrat. *Tourrellus.*

Ibid. Δέκα ναῦς] Ordo hic est; ἀπετείλατε Χα-
ρείδημον ἔχοντα δέκα ναῦς κενάς. Scilicet ἐπεβαλὼν ἡ
στρατιωτῶν, ξένων δὴπεθεν μισθοφόρων πληρωθσομένης.
Wolffius.

Ib. et seqq. Δέκα ναῦς κενάς] Thucydides, lib.
vi. [pag. 433. Ed. *Francos.*] in navalis belli ap-
paratu, totam classem complectitur hisce verbis,
ναῦς κενάς, quas dividit in ταχείας, et ὀπλιταγωγὰς,
naves prædiarias, et quæ armatos miletas ferrent.
Hic igitur per δέκα ναῦς κενάς intelligere possumus
decem naves, siue bellicas, siue onerarias, malè
verò adornatas. Hanc enim interpretationem
sententia postulat: eamque per vocem *vuides*
exprimere volui. *Tourrellus.*

Ib. l. 2. Καὶ πέντε τάλαντα] Eis τὸ μισθώσασθαι
ξένους. Vide alacritatem et magnificentiam de-
cernendi, cum exequendi negligentiam et sordi-
bus. *Wolffius.*

Ib. l. 3. et seqq. Ὡς γὰρ ἠγγέλθη Φίλιππος ἀσ-
θενῶν καὶ τεθνεώς, (ἤλθε γὰρ ἀμφοτέρω) Nutios op-
tabiles in dubium vocare Populus non vult.
Quodam die cum, audito mortuum esse Alex-
andrum, Athenienses quasi ebrii lætitiâ exulta-
rent, retinuit eos Phocion dicto hoc sapienti: *Si*
Alexander, ita uti fertur, hodiè mortuus sit, etiam
eras erit. Quid igitur periclitamini, si ad tempus
vobis eam lætitiā præcludatis, cujus præpropere
perceptio et dolorem vobis et pudorem afferre possit?
Tourrellus.

Ib. l. 4. et seqq. Οὐκέτι καιρὸν εἶδέναι τῷ βοηθεῖν] Scilicet τοῖς Ἑραϊολεγχίταις. Non putâstis esse necessarium. Exercitum enim, dūce sublato, soluturum obsidionem, et dilapsurum esse. *Wolfius*,

Ib. l. 6. Ἀφήκατε——τὴν ἀπόστολον] Οὐκ ἐπληρώσατε τὰς τριήρεις. εἰδὲ προτείχετε τῷ πολέμῳ. Ob incertam famam et inanem spem, omīssa suscepta expeditio. Καὶ τῷτο μὲν τὸ γενόμενον. *Idem*. [Pith. habet ἀφεῖτε τὴν ἀποστολὴν.]

Ib. Schol. l. 9. Ἦσαν τὰ βοηδρόμια] Admirandum fanè est quomodo Scholiasti nostro in mentem venerit, Μυσήρια μεγάλα et βοηδρόμια, quæ aliud festum erant, diversamque prorsus originem habuere, simul confundere. Probabile est hæc verba ab imperito aliquo in margine scripta, postea in textum irrepsisse.

Ib. l. 19. Ἐπιπέμπει Cum *Wolfio* πίμπει lego: alioqui non constat versus.

SECT. IV.

P. 83. l. 1. Τὰ μὲν δὲ τότε πραχθέντα ἐκ ἂν ἄλλως ἔχοι] *Idem* aliis verbis dicit *Agatho*:

Μόνος γὰρ αὐτῷ καὶ Θεὸς σερίσκελαι,
Ἀγένητα ποιεῖν, ἅσθ' ἂν ἦ πεπράγμενα.

*Hoc namque duntaxat negatum etiam Deo est,
Quæ facta sunt, infecta posse reddere.*

Aristot. ad *Nicom.* lib. viii. cap. 3. *Tourrellus*. [Eandem sententiam sic complexus est *Simondes*, τὸ γὰρ γεγεννημένον ἐκ ἔτι ἄρρεκτον ἔσται. Vide *Schol.* et *Notas* supra p. 235.]

Ibid. Τὰ μὲν δὲ τότε πραχθέντα] *Accommodatio narrationis*, et opportunus transitus ad adhortationem. *Wolfius*.

Ib.

Ib. l. 3. Τίς ἕτος; Δι' ὃν] Cæteri impressi, et *Morellius* in var. lect. τίς; ἕτος δι' ὃν. In *MSto Laud.* ita legitur καιρὸς ἡκει τίς, δι' ὃν.

Ib. l. 6. Εἰ γὰρ μὴ βοηθήσητε] Propositio: Omnibus adjuvandos esse Olynthios. Ratio: Alioqui eos hostis opes aucturos esse. Utitur autem odioso verbo, ἐτραίηγηκότες ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου, quasi ejus mercenarii duces et mancipia essent: quod et turpe est et perniciosum. *Wolfius.*

Ib. l. 9. Ὑπὲρ ὅντων Ολυνθίοι] Redit ad narrationem aliam, quâ cives suos, ipsorum, quod aiunt, gladio jugulet, hoc est, ut demonstret, eos id optâsse, quod evenerit. Itaque sine levitatis et inconstantiae reprehensione, non posse cessare. Sed hic locus et in primâ tractatus est. *Idem.*
[Vide supra 278.

Ib. l. 10. Δυναμὴν τινὰ κεκτημένοι] Vide notas supra p. 278.

Ib. Schol. l. 32. Ἐνέφηγεν αὐτὸ] *Wolfius* ad hæc: "S. τὸ ῥῆμα τὸ βοηθήσομεν, αὐτὴν αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν." Posterius magis placet.

P. 84. l. 1. et seqq. Οὔτε Φίλιππος ἰθαῖρε τέτυς, ἔθ' ἕτοι Φίλιππον] Si divinationi venia daretur, suspicarer legendum, ἔτε Φίλιππος ἰθαῖρε τέτοις, ἔθ' ἕτοι Φιλίππῳ; id est, et Philippus Olynthiis, et Olynthii Philippo diffidebant. Nam si utrinque hostilibus animis fuerunt, mutuo metu ab inferendo bello deterriti quî convenit, Philippum, quos solos invadere non ausus fuit, Atheniensium societate aut amicitia certè auctos, oppugnare fuisse ausum? Sed quia via tritissima tutissima, retineamus vulgò receptam lectionem, &c. *Wolfius.* [Omnes hujus loci interpretes uno ore in eum sensum consentiunt quem *Wolfius* alienum putat: omniaque, quæ quidem vidi, exemplaria τέτυς et Φίλιππον exhibent. De lectione pugnare

pugnare nolim; de sensu loci, persuasissimum me habeo, eum de mutuâ Philippi et Olynthiorum diffidentiâ intelligendum esse, non de paribus utrorumque viribus, adeò ut neque Philippus Olynthios, neque Philippum aggredi audent. 1. Ob ipsam rationem quam *Wolfius* attulit, quæque haud equidem video quomodo dilui possit. 2. Quoniam isto tempore hoc modo se res habuerunt. Olynthii socii erant Philippi, cumque eo contra Athenienses pugnabant. Postea eum suspectum habere cœperunt, cum quòd celerem ejus potentiae amplificationem et magnam, tum quòd mentem ejus infidam ac fallacem esse perspicerent. Itaque cum longè illum abesse viderent, missis Athenas legatis, contra pactiones cum Philippo initas, separatim cum Atheniensibus pacem iniere. Contra Philippus, (qui certè hoc ipsum non suspicari, ideoque Olynthiorum societati parum confidere, non poterat,) cum longo jam tempore occasionem eos invadendi sibi cuperet offerri: tum eam nactus, quòd belli pactiones violassent, et cum ejus hostibus amicitiam fœdere fancissent, bellum eis intulit. *Liban.* in Arg. ad Olynth. Equidem credo Demosthenem, Hebraismo hìc usum, neutrum pro activo posuisse; quòd tamen in verbo *ῥαπρίω* haud alibi factum vidi. Si aliter doctis visum fuerit, potiùs contra codicum fidem *τέτοις* et *Φιλίππῳ* rescribendum duxerim, quàm Demosthenem id quod et falsum et absurdum est, præsertim in re tam recentè facta, dixisse.]

Ib. l. 3. *Ἐπράξαμεν ἡμεῖς*] S. *εἰρήνην πρὸς Ὀλυνθίους*. Considerandum, utrum τὸ πρᾶττειν *εἰρήνην* sit idem quod *ποιεῖν καὶ συνθέσθαι*: an verò τὸ *μηχανᾶσθαι* significet, id est, callidis rationibus pacem esse

esse conciliatam, cum bellum inter eos intercessisset, animis utrinque exulceratis. *Idem.*

Ib. l. 6. Ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτῶ καίροισι] Quasi in procinctu stare ad ejus occasiones impediendas: paratam esse ad ipsum invadendum sicubi im-
pigerit: captare opportunitatem adversus ipsum: in statione esse: Polybius, σόλος ἐφορμῶν ταῖς τῷ Φιλίππῳ ἐπιβολαῖς. *Idem.*

Ib. l. 9. et seqq. Τῷτο πείπραχται νυνὶ ὅπως δῆποτε] Suprà. [intelligit Olynth. 3. quam vide infra p. 119.] γέγονεν αὐτόματον. τὸ ὅπως δῆποτε non tam hic significat τυχεύως temerè et fortuitò, aut μόλις καὶ δυσκόλως καὶ ἀτελῶς, vix, aegrè, minùs absolūtè, quàm παράλειψιν quandam. q. d. Factum est, quâ autem ratione id factum sit, non exquiro. Libanius autem rationem explicat. [infra in Arg. ad Olynth. 3.] *Wolffius.*

Ib. l. 13. Χωρὶς γὰρ] Argumentum a turpi παραλειπτικῶς inferit, periculum magis urget. Χωρὶς τῆς αἰσχύνης, περιτάσης ἂν, ἀντὶ τῆς, περισησομένης ἂν, κατ' ἐναλλαγὴν χρόνου. *Idem.*

Ib. Schol. l. 8. Πότε ἀκυχήσει] Redundant hæc, ideoque ab alio quovis ἐξηγητικῶς addita censuerim.

Ib. l. 12. Καταλαλεῖν] *Wolffius* virgulam præfixit, sed nihil melius de suo subjecit. Legendum puto καταλαλεῖν.

Ib. l. 18. Ἀνέκυψεν] Quid si pro ἀνέκοψεν leg. ἀνέκυψεν, *exsurgit*? ut sensus sit, Demosthenes in sequent. ostendit, non utile esse Olynthiis opem ferre, sed omninò necessarium.

P. 85. l. 2. Ἐχόντων τὴν ὡς ἔχουσι Θεβαίων ἡμῶν] Declaratio rationis: metuendam esse Philippi in Atticam impressionem: quòd illi hoc molienti neque Thebani velint, neque Phocenses possint obistere. *Wolffius.*

Ibid.

Ibid. Ἐχόντων μὲν ὡς ἔχουσι Θεβαίων ἡμῶν] Thebani capitali odio oderant Athenienses, quippe qui, post pugnas Leuctricam et quæ ad Mantineam fuit, Lacedæmoniis favissent, quique recenter etiam Phocensibus contra eos in bello sacro auxiliati essent. *Tourrellus*. [Quin et antea eodem animo fuerant erga Athenienses; etenim finito bello Peloponnesiaco in concilio pronuntiârunt, Athenas delendas esse, et Atticam pascuis ovium assignandam. Thebanos contra, Phocenses nullo modo committendum esse censuerunt, τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γενέσθαι, atque ita persuasum Lacedæmoniis ne Athenas everterent. Vide *Demostb.* de fal. leg. p. 212. Ed. *Ben.* atque ibi Scholiasten.]

Ib. l. 3. Ἀπειρηκίτων δὲ χρήμασι Φωκίων] Nimirum propter ingentes Belli Sacri sumptus, quod novem annos duraverat. Olynthiacâ tertiâ pag. 138. ἂν δὲ ἐκεῖνα Φίλιππος λάβῃ, τίς αὐτὸν ἔτι κωλύσει δεῦρο βαδίζειν; Θεβαῖοι; Μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἦ, καὶ συνεισβαλῶσιν ἐτοίμως. Ἀλλὰ Φωκεῖς; Οἱ τὴν οἰκίαν ἔχ' οἳ τε ὅλῃς φυλάττειν, εἰ μὴ βοηθήσῃ ὑμεῖς.

Ib. l. 4. Μηδενὸς δ' ἐμπυδῶν ὄντος] Enumeratiōne ostendit, solos Olynthios esse propugnaculum Atticæ. *Wolfius*.

Ib. l. 7. Ἀναβάλλῃαι ποιήσῃαι τὰ δέοντα] Observetur constructio cum futuro et fine articulis, quod quidem frequens est Demostheni, cum infinitivis loco nominum utitur. Fortassis etiam dubites, an pro ποιήσῃαι, legi possit participium ποιήσων. Usitatius dici videtur, ἀναβάλλῃαι, ἢ ἀναβαλεῖται, τὸ ποιεῖν, ἢ τὸ ποιῆσαι, τὰ δέοντα, τελέει τὴν ποιήσιν, ὡς εἰπεῖν, τῶν δέοντων. *Idem*.

SECT. V.

Ib. l. 15. Ἀλλ' ὅτι μὲν θεοὶ δεῖ] Hactenus opem ferendam esse Olynthiis, quia et necessarium sit, ad vitandum dedecus, et utile ad incolumitatem Atticæ, docuit. Nunc ad locum facultatis transit. Nam voluntas quidem adversandi Philippo non deerat Atheniensibus; sed nervus belli, pecunia deerat, quam vulgus in spectaculis consummebat. Qui locus quia odiosus est, et plenus offensionis, neque etiam periculi capitalis expers: longa insinuatione tandem eò pervenit, ut dicat, abrogatâ lege theatri, pecuniam ad belli sumptus tolerandos non defuturam. *Idem.*

P. 86. l. 5. Νομοθέτας] Nomothetæ erant mille et unus, quanquam *Pollux* unum illum supra mille non recenseat, forte electi. Is unus superaddebatur, ne pares essent suffragiorum calculi. Thesmothetæ quotannis in domo publicâ, ubi Leges adservabantur, conveniebant, ut viderent ne qua lex alteri contraria legi extaret, ne qua irrita inter ratas, neve plures de unâ et eâdem re. Quod si quas hujusmodi deprehendissent, descriptas in tabellâ proponebant publicè ad Archontum Eponymorum statuas: Prytanes verò concionem habebant, ut Nomothetas designarent. Referente Proëdro de legibus, iisque palam pro concione a scriba recitatis, quisquis volebat Leges suadebat vel dissuadebat, et si qua abroganda Lex erat, unicuique Legi abrogandæ quinque ex universis Atheniensibus eligebantur patroni. Populus, expensis utrinque rationibus, sciscebat quas Leges vellet e Nomothetarum, quibus tamen recti om-

nem integram committebat, vel antiquari vel ratas haberi. Hoc legum examen erat valdè necessarium in republicâ Atheniensem, ubi leges cumulandi, abrogandi, fanciendi pruritus et φιλοκαίνια dominabantur. Vide *Petit.* in *Leg. Att.* lib. i. tit. 2. *Poll.* lib. viii. 101, et ibi doctiff. *Kübner.* Vide etiam *Sigon.* de *Rep. Athen.* lib. ii. cap. 4.

Ib. l. 6. et seqq. Μὴ θῆσθε νόμον μὲν, εἰσὶ γὰρ ὑμῶν ἱκανοί] Multitudo Legum regnum malè constitutum indicat. Cum enim leges ideo ferantur ut perversitatem morum reprimant, ubi multæ leges, ibi multa sint flagitia necesse est. *Tourrellus.*

Ibid. Μὴ θῆσθε] *Laud.* θείσθε, *Ben. α.* θῆτε. *Wolffius* mavult θείσθε, et mox καὶ τῶν περὶ τῶν στρατευομένων ἐνέας, vel, omisso articulo, καὶ περὶ τ. γ. ε.

Ib. l. 9. Αἶγω δὲ τὰς περὶ τῶν θεραικῶν] Athenienses, post bellum Ægineticum initiâ cum Lacedæmoniis triginta annorum pace, mille talenta quotannis in ærario seponebant, non expendenda, nisi hostis in Atticam appulsus eam invaderet: si quis in alios usus ea impendenda esse decerneret, morte erat multandus. Hæc lex eo primùm ardore, quo nova plerunque instituta, observabatur. Postea Pericles, quò gratiam populo iniret, auctor fuit ut viritim civibus distribuerentur, ad ludos et spectacula: hoc tamen proviso, ut ingruente bello hæc pecunia in militum stipendia numeraretur. Utrique pariter consensum est: verùm, ut omnis disciplinæ relaxatio seriùs ocyùs in licentiam degenerat, adeo populus delectabatur hâc largitione, quam *Demades* *Viscum* appellabat, quo cives omnes se illaqueatum ibat, ut nullo omnino in casu eam vellet detrahi, annoque quo habitæ sunt

sunt orationes Olynthiacæ Eubulus, princeps factionis quæ Demostheni adversabatur, legis auctor esset, qua capitali poenâ cautum est, ne quis pecuniam a Pericle Spectaculis destinatam in militum stipendia numerari satagat. Apollodorus etiam, quod contrarium suasisset, multatus est. *Andoc.* de Pace cum Laced. *Thucyd.* lib. ii. *Diod.* Olymp. 87, an. 2. *Plut.* in Peric. *Demosth.* contra Neæram. Hæc ea est Eubuli Lex quam Demosthenes accusat, cuique rapidos Philippi progressus *Justinus* lib. vi. acceptos refert. En ipsius verba: *Hujus morte* (Epaminondæ ducis Thebanorum) *etiam Atheniensium virtus intercidit: siquidem amisso cui æmulari consueverant, in segnitiam torporemque resoluti, non, ut olim, in classem et exercitus, sed in dies festos, apparatusque ludorum redditus publicos effundunt; et cum actoribus nobilissimis poetisque theatra celebrant, frequentius scenam quàm castra visentes; versificatoresque meliores, quàm duces laudantes. Tunc vectigal publicum, quo antea milites et remiges alebantur, cum urbano populo dividi cœptum est. Quibus rebus effectum est, ut inter alia Græcorum, sordidum et obscurum antea, Macedonum nomen emergeret: et Philippus, obses triennio Thebis habitus, Epaminondæ et Pelopidæ virtutibus eruditus, regnum Macedoniae, Græciæ, et Asiæ cervicibus, velut jugum servitutis imponeret.* Tourrellus. [Vide *Petit.* in Leg. Att. lib. iv. *Sigon.* de Rep. Athen. lib. iv. cap. 3. *Rhodigin.* Antiq. Lect. lib. viii. cap. 9. et *Liban.* Arg. ad sequentem orationem.]

Ibid. Σαφῶς εἰπὼσι] Παρρησία fiduciam causæ præ se ferens. *Wolffius.*

Ib. l. 10. Τὰς περὶ τῶν πολεμίων ἐνέας] Juxta Solonis leges militares unusquisque civium per vices nomen suum profiteri ac per se militare necessariò tenebatur; qui secus fecerat, infami

ἀσφαλεύει nomine notabatur, foroque et templis exulabat: quisquis autem ordinem suum defecerat, ad Heliastrum tribunal sistebatur, quibus pœnam etiam aggravandi animus non deerat, *Æsch.* in *Ctesiph.* *Demosth.* contra *Timoc.* contra *Neær.* et de *Rhod.* *Lib.* Leges hisce posteriores de iis valdè derogabant, unde factum est, ut, labante antiquâ disciplinâ, cuivis liceret, nullam aliam ob causam quàm defidiam, militiam impunè detrectare. *Demosthens* *Solonis* leges iterum ut valeant cupit. *Tourrellus.*

Ib. Schol. l. 24. Οὐδὲ γὰρ ἔχομεν νόμον] *Malim* ἔ γὰρ ἔχομεν νόμους; Num leges non habemus? *Wolffius.*

Ib. l. 31. Τὰς νομίμους] *Wolffius* mavult τὰς νόμους, aut τὰς κυρίας; hoc minimè placet, illud alterum certè verum est, atque ita legit *Petitus*, quo loco suprà laudato hoc Scholion citat.

Ib. l. 33. Τῷτο δὲ τὸ ἔργον τῶν Θεσμοθετῶν] *Petitus* loco suprà laudato: "Quod dicit *Ulpianus*, " κρίνειν τὰς νόμους, μήπως ἐναντίοι ἀλλήλοις ἔλαθον ὅντες, " fuisse *Thesmothetis* cum *Nomothetis* commune, verum est; imo *Thesmothetæ* huic rei " caput et auctores præcipui erant, ut qui tene- " rentur, καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ἀκριβῶς ἐξελάζειν εἴ τις " ἀναγέγραπται νόμος ἐναντίος ἐτέρῳ νόμῳ." Vides eum non agnoscere vocem τινὲς, quæ sanè delenda esse videtur, nisi pro ἀλλήλοις legatur ἐτέροις.

P. 87. l. 2. Διανέμεισι θεωρικὰ] *Pith.* δ. ὡς *Θ.* mox idem, sicut etiam *Ben.* ε. η. *Θ.* ῥαθυμότερους.

Ib. l. 5. Ἀθυμότεροις ποιεῖσιν] Ἦτιον προθυμους εἰς τὸ πολεμεῖν. Cur verò? Quia et pauciores sunt et ignavos meliore conditione esse vident, quàm se, qui belli ærumnas et pericula tollerent. Hic indocti vulgi affectus est. Eruditi autem sciunt, eos

eos optimâ esse conditione, qui officio funguntur maximè. *Wolfius.*

Ibid. Ἐπειδὴν δὲ ταῦτα] Quod dicit non dicere videri vult, sed dicturum pollicetur, periculo remoto, ipsis auditoribus testibus citatis. *Idem.*

Ibid. Ἐπειδὴν δὲ ταῦτα λύσῃτε] Demosthenes multæ istis legibus sancitæ caput suum subduxit cautissimè; quippe quod earum abrogationem solum verbo tenus postulare, absque formulis ad id præscriptis. *Tourrellus.*

Ib. l. 7. Ἀσφαλῆ] *Pith.* ἀσφαλῶς habet, quod ad τὸ λέγειν referendum esset: sed perinde est utrum dixeris παρὰσχῆτε ὁδὸν ἀσφαλῆ τῷ λέγειν: an παρὰσχῆτε ὁδὸν τῷ λέγειν ἀσφαλῶς. Mox nonnulli γράψαντα, ita ut Scholiastes legit. Atticis familiare est Aoristum pro Futuro ponere.

P. 88. l. 2. Ἄλλως τε καὶ τότε μόνε] Propositio: Nemo suadebit optimo. Ratio, quia privatim cum capitali periculo ea res conjuncta est.

2. Et publicè non modo non prodest, sed etiam obest: λογισμοὶ ἀπορρητικοὶ τῆς ἀλόγου τέλεως, ἐκ τῶ τέλεως καὶ τῶν ἐκτεσομένων εἰλημμένοι. *Wolfius.*

Ib. l. 5. Μηδὲν δὲ ὠφελῆσαι τὰ πράγματα] Τὴν πόλιν. Delectatur hoc nomine Demosthenes γενικῶς ὅτι ἀντὶ τῶν εἰδικῶν. *Idem.*

Ib. l. 6. et seqq. Μᾶλλον ἔτι ἢ νῦν—φοβερώτερον] Obseruentur particulæ est supervacaneo additæ comparativo αὐξητικῶς ἀντὶ τῶ, μᾶλλον ἔτι φοβερόν. vel omisso μᾶλλον, ἔτι φοβερώτερον ἢ νῦν. *Idem.*

Ib. l. 8. Καὶ λύειν γε] Amphibolia quædam est in verbis, propter ἑλλειψιν, ut dubites utrum velit, Athenienses postulare debere, ut Eubulus legem a se latam ipse abroget, an ipsum Eubulum postulare, ut sua lex a populo abrogetur. Sed prior ratio magis mihi placet. *Idem.*

Ib.

Ib. l. 9. Δεῖ τέτῃς αὐτῆς ἀξιῶν] Δεῖ ἀξιῶν ὑμᾶς, τέτῃς αὐτῆς λύειν: id est, ὅπως ἂν ἔτοι αὐτοὶ λύωσι τῆς νόμους τέτῃς. Postulandum est, qui hasce legas rogârunt, iidem uti abrogent. *Idem.* [Vox ἀξιῶν in Ed. ann. 1726. 12mo non legitur.]

Ib. l. 10. Οὐ γὰρ ἐς δίκαιοι] Αἰτιολογία ab injusto: contentione constans utilitatis et noxæ, gratiæ et odii. *Idem.*

Ib. l. 15. Πρὶν δὲ ταῦτα εὐτρεπίσαι] Πρὶν ἂν εὐτρεπίσῃ. Repetit argumentum a periculoso, suprâ positum, sed dilemmate tractatum, hoc fere modo: Qui legem hanc abrogare sine vestrâ auctoritate instituerit; aut tyrannus sit oportet, aut amens, si exitium ultro sibi accersierit. *Idem.*

Ib. Schol. l. 20. Ἀλλὰ σὺ λύεις] *Morellius* in var. lect. ita hæc legit, uti nos edidimus. In Ed. *Wolf.* ita hæc sententia concipitur: ἀντίπιπτον ἔλυσε * τὸν νόμον μηδὲν εὐλαβηθείης. Quod minus placet. Fortasse legendum est: ἀλλὰ σὺ λύε τὸν νόμον.

P. 89. l. 2. Μηδένα ἀξιῶτε τηλικῶτον] Τῷτο γὰρ κατάλυσις ἂν εἴη τῆς δημοκρατίας, καὶ τυραννίς. *Wolfius.*

SECT. VI.

Ib. l. 7. Οὐ μὲν ἔδ' ἐκεῖνό γ' ὑμᾶς] Postulavit ut decernat abrogationem legis. Nunc decretum exequendum esse monet: non ignarus ingenii populi, τῷ ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασι τὰ μέγιστα αἰρεμένῃ, τοῖς δὲ ἔργοις ἔδὲ τὰ ἐλάχιστα διακρατομένῃ. *Idem.*

Ib. l. 13. Ἡ περὶ ὧν γράφει Ἡ ταῦτα διαπράξασθαι περὶ ὧν γράφει. τὸ ψηφίσμα γράφει περὶ τέτῃς videtur durum. Quid si γραφῇ, ἀορ. β. ὑπολακτικῶ παθητικῶ; Quibus de rebus scripta fuerint, ad eas res conficiendas. *Idem.* [Valdè placet *Wolfi* conjectura:

conjectura : atque ita etiam legitur in *Ben. ε. η. θ.* particulâ ἀν præpositâ.

P. 90. l. 4. Τὸ γὰρ πρῶτον] Sententia est consilia, orationes, decreta referri ad agendum : actionem finem esse et cogitationum, et concionum, et decretorum : quæ, sine illâ, irrita sint omnia. Sic et virtutis laus omnis in actione consistit. *Idem.* [Hanc sententiam imitatus est *Sallustius Bell. Jug. pag. 477. Ed. Wasse. At ego scio, Quirites, qui postquam Consules facti sunt, acta majorum, et Græcorum militaria præcepta legere cæperint ; homines præposterii. Nam gerere, quàm fieri tempore posterius, re atque usu prius est.*]

Ib. l. 8. Ὑπάρχειν] Cæteri impressi, et *Ben. ε. η. θ. ὑπάρχει* habent : ea certè lectio meliùs quadrat cùm ingenio populi Atheniensis, quibus nulli usquam ad concionandum ac decreta facienda promptiores fuerint, tum etiam oratoris verbis proximè sequentibus.

Ib. l. 10. Καὶ γινῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτεροι] Auditorum gratiam captat, in laudandâ ipsorum sagacitate ; et tacitè eos ad bene agendum hortatur a dedecore, quod suscepturi sint, si secus fecerint ; quanto enim solertiores extiterint in optimis consiliis dignoscendis, tanto fuerint infamiâ digniores, si deteriora sequerentur.

Ib. l. 12. Ἐὰν ὀρθῶς ποιῇτε] Ἐὰν ποιῇτε τὰ δέοντα, τῶν θεωρικῶν ἀποσάντες, καὶ αὐτοὶ στρατευόμενοι. *Wolffius.*

Ibid. Τίνα γὰρ χρόνον] Ab occasione et necessario : quod et periculum et probrum includit, simul etiam odium in Philippum concitat. *Idem.*

Ib. l. 16. Ἀνθρώπος] Vide notas supra p. 222.

Ib. l. 17. Εἰ δὲ καὶ ταύτης κύριος τῆς χώρας γενήσεται] Chalcidicam regionem intelligit, in quâ Philippus, jam ante quàm Olynthum obsedisset
duo

duo et triginta urbes ceperat. Etenim contra omnium Justinii exemplarium fidem, quæ comuni mendo laborant, auctore Fabro, *Chalcidicam* pro *Cappadociam* lib. viii. cap. 3. reponere debemus. *Tourrellus*.

P. 91. l. 1. Πάντων αἰσχισα πεισόμεθα] Post πεισόμεθα *Benenatus* comma, *Wolfsius* cum aliis omnibus, quæ quidem vidi, exemplaribus punctum ponit. Ego persuadere mihi non potui quin cum interrogatione hæc legerem, tum quia minore cum vi ipsa aliàs efferentur, tum quia vim cæterarum interrogationum perperam interrumpent, et aliquatenus frangent. Quantam magnificentiam orationi afferant figuratæ hujusmodi interrogationes, docet *Fabius* Lib. ix. cap. 2. et *Longinus* Sect. 18. Vide notas suprâ, pag. 229.

Ib. l. 2. Εἰ πολεμήσαιμεν] *Ben.* ε. η. θ. post πολεμήσαιμεν, ἐκεῖνος habet. *Pith.* ita legit, εἰ ἐκεῖνος ἐτοίμως πολεμήσει. Conjicio legendum εἰ ἐκεῖνος πολεμήσει. *Wolfsius* ita hæc transtulit, si bellum gererent: notamque addit: Si ipsi ultrò lacefferent *Philippum*. Optimè quidem hoc modo sensus constat, et argumentum a fortiori continet: si enim ultrò *Philippum* laceffentibus auxiliaturos se polliciti sunt, quanto magis eosdem jam adjuvent oportet a *Philippo* bello petitos? Verùm huic interpretationi omnino non quadrat sequens vox σώσειν, quæ certè ad eos propriè referenda est, quibus in sui defensionem, non aliorum opugnationem subveniendum esset.

Ib. l. 5. Οὐ Βάρβαρος] Græci omnes alias nationes, non exceptâ Macedoniâ, pro barbaris habebant. Alexander, qui Xerxis tempore Macedoniæ Rex erat, ludis Olympicis, ut qui barbarus esset, exclusus est, neque iis tandem aliquando admissus antequam se Argis oriundum esse

esse probasset. Idem Alexander, cum a Persarum castris ad Græcos transiisset, ut iis prædiceret Mardonium primâ luce eos de improvviso aggressurum, perfidiæ crimen diluit antiquâ suâ origine quam ad Græcos referebat. Nihil opus fuisset eum ad majores suos recurrere, quò istiusmodi prætextu se defenderet, si isto tempore Macedonia Græciæ pars esset. *Tourrellus.*

Ib. l. 5. Οὐχ ὅ,τι ἂν εἴποι τις] Plura in Philip-pum probra conjecisset, si potuisset: etsi quæ hæc probra sunt, non esse Atheniensem, inimicum esse Atheniensium, illisque eripuisse illa, quæ et ipsi olim per injuriam rapuerant? Sic causa bona superior est eloquentiâ inimici. *Wolffius.*

Ib. l. 7. Συγκατασκευάσαιτες] Τῷ Φιλίππῳ τὰ πράγ-μαλα καὶ τὴν ἀρχήν· ἐπειδὴ ἀπαιτᾷ ταῦτα εἰσκότες, καὶ συγκατασκευακότες ἐσόμεθα. Sententia est, culpam esse penes ipsos Athenienses; neque in duces, neque in oratores, neque in fortunam conferri posse. *Idem.* [*Pith.* legit συσκευάσαιτες.]

Ib. l. 8. Τότε] "Όταν οἱ Ὀλύνθιοι ἀπόλοιτο. *Idem.*

Ibid. Τῆς αἰτίας οἱ τινὲς εἰσὶ] αἰτίᾳ τῶς Ἑλληνικῆς, ἀντὶ τῆς, τίνες εἰσὶν οἱ αἴτιοι τῶτων. *Idem.*

Ib. l. 11. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς τῆ πολέμου κινδύνοις] Ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς μάχαις. Noto exemplo rem illustrat, quod et ipse ad Chæroneam imitatus, ἐν τῇ μάχῃ καλὸν εἶδεν, εἶδ' ὁμολογέμενον ἔργον οἷς εἴπειν ἀποδειξάμενος ὥχλο λειπῶν τὴν τάξιν ἀποδράς αἰσχυριστὰ καὶ τὰ ὅπλα ῥίψας, εἶδ' ἐπὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀσπίδος αἰσχυρθεῖς, ἐπιγεγραμμένης γράμμασι χρυτοῖς ἀγαθῇ τύχῃ. Vero ille Iambico versu id convitium eludere solebat, cum diceret, ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μα-χίσσεται. *Idem.*

P. 92. l. 6. Εὐχασθαι μὲν] Vide notas supra p. 293.

Ib. l. 10. προσεθῆ] *Voss.* προσεθῆ.

SECT. VII.

Ib. l. 13. Εἰ δὲ τις ὑμῖν ἔχει τὰ θεωρικὰ ἔαν] Ὑπο-
φορά, de aliâ ratione sumptum exquirendâ. Sic
ut in 1. [3. p. 131.] Λέγασι δὲ καὶ ἄλλες ἕτεροι πό-
ρες. *Wolffius*. [In nonnullis ἔχοι vel ἔχη legi-
tur.]

Ib. Schol. l. 8.] Ὅτι ἔ δύναιται ——— ἡμέτερα] Sententia postulat ut legamus δύναιται ——— ἡδέα: et sic quidem *Morellius* in variis lectionibus, ut etiam *Wolffius* legendum vult: in ejus autem Edd. pro ἡμέτερα ἡδύτερα reperitur, quod profectò propiùs accedit.

Ib. l. 15. Ζηεῖτε, φησὶ] *Morellius* in var. lect. Ζηεῖτε, φησὶ, παρὰ τῷ συμβάλε ἡδέα· εὐχὴν, ὡς ἔοικεν. *Wolffius* mavult, Τί ζηεῖτε παρὰ τῷ συμβάλε; εὐχὴν, ὡς ἔοικεν, ἀπαιεῖτε· ἔ γὰρ μόνον, &c.

P. 93. l. 2. Φημι ἐγωγε] Concessio hypothe-
tica, cui mox subjicit inficiationem: sine thea-
trali pecuniâ non suppetere belli sumptus.
Wolffius.

Ib. l. 7. Ἀλλ' οἶμαι μέλα] Est et hoc σκωπτικόν, significat enim eos amantium inſtar ſibi ſomnia fingere. *Idem*.

Ib. Schol. l. 4. Τύχης ἡγόμενον] *Wolffius* cer-
tiffimâ emendatione reponi vult εὐχῆς ἡγόμενος;
τὸ, τύχη omnino nihil huc pertinet: mox idem
εὐπορεῖσθαι, quod ſententia poſtulat; εὐ et ἀ ſæpe
librariorum incuriâ mutantur.

SECT. VIII.

P. 94. l. 2. Οὗτοι σωφρόνων] Iterum dedecus
inculcat, et ipſorum exemplum amplificat: Si,
inquit,

inquit, Megarenſes rectè oppugnâſtis; quanto magis oppugnandus erit Philippus? *Wolſius.*

Ib. l. 3. ἐλλείπονιάς τι] Sic ordina: ἐλλείπονιάς τι τῷ πολέμῳ, δι' ἐνδειαν χρημάτων; et mox δι' ἀπορίαν ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις, ſcilicet δοθιſομένων, ἢ ἀναγκαίων ὄντων. Ἐφόδια verò intelligo τὰ ſιτηρέſια, de quibus Philippicâ 1. [Vide notas p. 241.] *Idem.*

Ib. l. 6. Κορινθίαις] Demoſthenes Athenienſium virtutem recaleſcere ſtudet, in memoriam iſtis revocando inſignem patrum iſorum expeditionem circiter ſæculum ante factam. Simul atque Græcia confœderata Perſarum Regem propulſâſſet, ſtatim victores in ſe invicem arma verterunt. Athenienſes ac Lacedæmonii ſuis utrique partibus præfuerunt. Reliqui, prout quosque aut voluntas aut commodi ratio trahebat, vel has vel illas partes amplexi ſunt. Corinthii et Megarenſes illo tempore inter ſe belabant; cauſa belli erat de finibus ſuis contentio. Megarenſes, quibus commodius eſſet ab Athenienſibus quàm a Lacedæmoniis auxiliandum, ab his elapſi ſunt ut illis ſe conjungerent. Corinthii minimè hoc erant perterriti, ſequerſuaſiſſimos habentes, Athenienſes, in Ægypto et Æginâ occupatos, ad novum hoc bellum ſufficere non poſſe, in Megarenſium fines ſe intro-miſerunt. Athenienſes verò non tam virium ſuarum quàm virtutis ſuæ rationem habuerunt. Senes Juvenefque, qui ſervabant domi, ad ſocios defendendos unà alacres proſecti ſunt, quæſivere hoſtem, ac proſligârunt. *Tourrellus.*

Ibid. Καὶ Μεγαρίαις] Megara, inſignis Græciæ urbs, æquali fere a Corintho et Athenis intervallo diſſita prope ſinum Saronicum. Hoc bellum contigit duodecim annos poſt bellum de quo in præcedenti notâ dictum eſt. Megaren-

ses, postquam præsidarios Atheniensium milites trucidassent, Lacedæmoni, ac Corintho etiam ipsorum capitali hosti, contra quem Athenienses ipsorum causam suscepissent, se conjunxere. Athenienses eorum tam perfidâ defectione animoque adeo ingrato commoti injuriam ulcisci decreverunt. Itaque Megarensibus denuntiârunt, ne terram Cereri et Proserpinæ sacratam contra fas excolerent: quâ admonitione detrectatâ, eos aditu in portus et regionem Atticæ decreto interdixere: idque decretum acerbius bellum Peloponnesiacum accendit. Ex oratione Demosthenis credideris, bella de quibus loquitur ab auditoribus suis fuisse gesta. Hujusmodi Anachronismis uti Eloquentiæ conceditur, quæ hoc modo ad posteros transfert majorum suorum gloriam. Optima est hæc ratio in animos hominum se insinuandi, adque intimos affectus rectâ viâ incedit. Nullum nos ita movet exemplum ut nostrum; nihilque est quod quis tantum, quantum semetipsum, imitari gestiat. *Idem.*

Ib. l. 10. Καὶ ταῦτ' ἐχ' ἵνα] Ἐπιδιόρθωσις, quâ excusat asperitatem orationis, sine, et exemplo majorum, cum reprehensione adversariorum. *Wolffius.*

Ib. Schol. l. 42. Ὅργια τῶν θεῶν] Fortasse addendum γινόμενα ἐν αὐτῇ. *Idem.*

P. 96. Schol. l. 1. Ὅργαν αὐτῇ] Omnino, cum *Wolffio*, ἐν αὐτῇ redundare puto: vel potius suo loco turbata ad præcedentia ὅργια τῶν θεῶν retrahi debere.

P. 69. l. 2. Τὸν Ἀριστείδην ἐκείνον] Aristides, Justus cognomine, non nihil ad victorias Marathoniam ac Salaminiam contulit, atque Atheniesium ad pugnam Platææ dux erat. Eum jure omnes

omnes reverenter habita id potissimum effecit ut Græci, postquam Persas vicissent, Athenarum potius quàm Spartæ dominationi se summitterent. Plato, accuratus ille hominum æstimator, in Gorg. [pag. 526, Ed. Serrani] eum omnium etiam dixeris Athenarum in Græciâ imperii prima jecisse fundamenta. Aristidis virtus apud Græcorum perfectissimum atque integerrimum fuisse testatur. *Tourrellus.*

Ib. Τὸν Νικίαν] Alius dux Atheniensium, ditissimus, itemque maximè munificus, occubuit bello Siculo, quod ne fusciperent omnibus modis cives suos dehortari voluit; verùm apud eos Alcibiadis ipsius æmuli auctoritas prævaluit. *Idem.*

Ib. Τὸν Περικλέα] Hic vir et patriæ et sæculi sui decus fuit. Scientiâ politicâ, militari, atque Eloquentiâ pariter insignis. Ex his tot ac tam præclaris dotibus tanta ei Athenis nata est auctoritas, ut ab iis qui ipsi invidebant pro novo Pisistrato haberetur. Unde factum est, ut primò necesse illi esset moderatione, atque obsequio, etiam plus quàm decuit, in suâ agendi ratione uti. Postquam verò tantam potestatem nactus esset, quantâ opus fuit ad liberè agendum, tum ille Atheniensium mollitiæ haud diutius indulgit, verùm tantâ cum severitate singulos in officio continebat, ut iidem homines, qui, ab ipso gloriâ cumulati, eum vicissim omni honorum genere onerâssent, de supplicio ei infligendo cogitarent. Plato voci publicæ de Pericle fidem abrogare audet, ipsumque populi Atheniensis corrumpendi insinuat. Quid, inquit is Philosophus, de Equisone sentiamus, qui equum curare in se receperit, eumque feriozem reddiderit, quàm acceperat? *Plat. in Gorg. [pag. 516. Ed. Serran.]*
Idem.

Idem. [Vide *Plutarch.* in *Pericle*, et *Isocratem* in *Orat.* περὶ ζεύγους.]

Ib. l. 4. et seq. Ἐξ ἧ δὲ οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς ἔτοιμα φέρουσι ῥήτορες. τί βέλεσθε, τί γράψω] Oratores id unicè quærebant ut populum gubernarent; populusque solâ erat adulatione gubernandus. Ad eum igitur id imperium pertinebat, qui ad assentationem esset eruditissimus, vel potius qui deceptoris partes agere potissimum calleret. In hosce homines, tam turpiter obsequiosos, et populari gratiæ servientes, certè non minùs quàm Orator noster, invehitur Aristophanes in *Equitibus* Act. 1. Sc. 1, et 2. idemque in *Vespis* 2. *Aristoteles*, de *Rep.* lib. iv. cap. 4. lib. v. cap. 6. et 11. *Isocrates*, de *Pace*. Quicumque, exclamat *Demosthenes*, in *Oratione* de *Rep.* Ord. Quicumque *Reipublicæ* prodesse velit, primò auribus vestris mederi debet, nihil aliud audire assuefactis quàm quod eas titillet. *Cleones* et *Cleophones*, inquit *Demetrius Phalereus*, 1 *De Eloq.* c. 315. hoc est, assentatores, populum *Atheniensem* totum possident, qui non nisi istorum auribus atque intellectu uti vult. *Idem.*

Ib. l. 6. προπέποιται] Valdè delectatur hâc metaphorâ *demosthenes*. Sic alibi dixit προπίνειν τὴν πατρίδα τοῖς ἐχθροῖς: et τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες. De vocis *Etymo.* haud nostrum est differere: adeas *Hen. Steph. Bud. Suid.* et *Harpocrat.*

S E C T. IX.

Ib. l. 11. Καί τοι σκέψασθε] Collatio *reipublicæ* majorum et suæ ætatis: qualis est apud *Isocratem*, sed multò copiosior in *Areopagiticâ*, et oratione de pace. Hunc autem servat ordinem, ut primùm de *Græcâ*, deinde de *urbanâ* administratione dicat. Denique magistratuum privatas

privatas res conferat : et populo torporem excutere studeat. *Wolfius*.

Ib. l. 11. et seq. Καί τοι σκίψασθε—τῶν προγόνων ἔργων καὶ τῶν ἐφ' ὑμῶν] *Fabius* lib. vi. cap. 5. *Idem* (Demosthenes) cum offensam vereretur, si objurgaret populi segnitiam, in afferendâ libertate reipublicæ, majorum laude uti maluit, qui eam fortissimè administrassent. Nam et faciles habuit aures, et natura sequabatur, ut meliora probantes pejorum pæniteret. Vide *Dionys. Halicarnass.* cap. de figuratis causis.

Ib. Schol. l. 20. Τῷ σώματι] *Morellius* in var. lect. uti et *Wolfius* in margine, τῷ σώματι habet. Fortasse ita hæc legenda sint : διξιωσάμενος αὐτὸ (scilicet τὸ πολήριον) τῷ σώματι : ut hic sensus sit : cum quis—accepto a pincerna poculo, eoque leviter delibato, &c.

Ib. l. 29. Τί ἔν οἱ πρόγονοι ἐμίσεν αὐτὰς] *Wolfius* in margine ; τὰς προγόνους ἐμίσεν αὐτοί : quæ certissimè germana lectio est, quamque sententia omnino postulat.

P. 97. l. 3. Οὐ γὰρ ἀλλοθρίοις] Τὸ τελικὸν αἴτιον τῆ διηγῆμας, ἡ κοινωφελεία. εὐνοϊκὸν δὲ τῆτο. Sic *Isocrates* Παραινέσει : τὰς τῆ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθεὶς οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔχεις παράδειγμα τῶν ὑπ' ἐμὲ λεγόμενων : et in *Philippicâ* : ἐνθυμῶ δὲ διότι μηδὲν ἀλλοθρίοις παραδείγμασι χρώμενος, σὲ παρακαλῶν τυγχάνω *Wolfius*.

Ib. l. 5. Ὑμῶν εὐδαίμοσιν ἔξισι γινέσθαι] *Observa* pares casus, qui verbum antecedunt et sequuntur. *Isocrates* : τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν. *Martialis* :

Nobis non licet esse tam disertis.

Ib. l. 8. et seqq. Πέντε μὲν καὶ τετταράκοντα ἔτη] *Isocrates* in *Panegyrico* habet ἐβδομήκοντα, in *Panathenaico*

nathenaico πέντε καὶ ἐξήκοντα: et Obsopæus in veteri exemplari legi ostendit ξέ. Fortassis hîc legendum καὶ ἐξήκοντα. Tertiâ Philippicâ verò scribit, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι προσάται ἐβδομήκοντα ἔτη καὶ τρία τῶν Ἑλλήνων ἐγίνοντο. Chronologiam a Pausaniæ Spartani interitu usque ad cladem Helleponticam puto perducendam: postquam captis a Lyfandro Athenis, Lacedæmonii terrâ mari-que rerum potiti sunt, donec iisdem victis ad Cnidum. Conon patriæ opes et dignitatem aliquâ ex parte recuperavit: quas sociali bello Chares denuo evertit, nec multò post Philippus in Græciâ grassari non armis magis quàm auro Macedonico et proditione, ac dominari cœpit: cui Demosthenes, quantum potuit, est adversatus. *Idem.*

Ibid. πέντε καὶ τετραράκοντα ἔτη] Vide *Meurf.* de Fort. Athen. cap. 10. Ibi quidem, uti etiam in utrâque *Wolfii* Editione, ἐξήκοντα legitur, quibus *Pith.* concordat. *Voss. Laud.* et *Ald.* τετραράκοντα exhibent, quod profectò confirmatur ex oratione de Rep. Ord. ubi tota hæc comparatio ad verbum ferè iterum occurrit, et legitur ut hîc, πέντε μὲν τοίνυν καὶ τετραράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν ἐκεῖνοι ἐκόντων. *Wolfius* autem et ibi pro 45 legendum putat 65. ξέ non μέ: nisi quis (ipsius verba sunt) fortè cavilletur, legitimum imperium 45 durâsse annos: reliquis, in tyrannidem degenerasse. Sed et perpetua tyrannis illa fuit, aut certè πειθανάγκη: et hæc exceptio non decet laudatorem.

Ibid. πέντε &c. ἐκόντων] A quarto anno Olympiadis 75. ad secundum octogesimæ quintæ. Postquam Græci ex pugnis Salaminîâ et Platæensi didicissent, quid virtus ac disciplinâ contra multitudinem possent, consilia inière quomodo adversus

adversus nova Persarum regis molimina se præmunirent. Unaquæque Græciæ urbs singulare quodammodo imperium erat. Multitudo dum multa secum necessariò fert incommoda: hæc igitur ut præcaverent, constituere unum totius nationis imperatorem eligere, idque munus omnes ad Pausaniam Lacedæmoniorum regem unanimiter detulerunt. Illo Rex brevi abusus est, eoque processit ut etiam cum Persis clandestinum haberet consilium Græciæ iis subjugandæ, hæc scilicet conditione, ut eam sibi præfecti nomine provinciam nancisceretur. Itaque eum Spartani revocârunt, et principatûs pertæsi, qui reges suos efficeret tyrannos, eum ultro ad Athenienses transtulere. Hi delatum accepere: nullumque tum temporis consilium cœpere nisi in generalibus conventibus ad Delum habitis. Ibi definierunt quid singulæ urbes ad communem causam promovendam conferrent: quæ tamen omnes suis legibus gubernabantur. Ut verbo dicam, Athenienses usque ad bellum Peloponnesiacum principatum ita tenuerunt, ut ex ipsorum studio solum muneris sui cum dignitatè adimplendi intelligeretur, quique inferiores erant, æqualitatis tamen similitudinem reliquam haberent. Itaque clades Xerxis, atque initium belli Peloponnesiaci duæ sunt Epochæ, quæ quadraginta quinque annos complectuntur, quibus Athenienses imperium obtinere in Græcos sponte suâ subditos. Etenim post bellum Peloponnesiacum, Athenis iniquo animo paruerunt: et ipse Thucydides, quamvis Atheniensis, confitetur omnes hujus belli cursu in Lacedæmonios inclinatione animorum propendisse. Additis igitur viginti septem annis belli Peloponnesiaci, quadraginta etiam quinque inter

cladem Xerxis et hoc bellum elapsis; duraverit Atheniensium imperium septuaginta duos annis integros, sive septuaginta tres inchoatos. Demosthenes, juxta posteriorem hunc calculum, in tertiâ Philippicâ dicit Athenas Græciæ imperâsse annos tres et septuaginta. Eâdem ratione Isocrates, cum hoc imperium tantum annos sexaginta quinque durâsse dixisset, ejus durationem alio in loco ad plusquam septuaginta extendit. Facile hæc discrepantia componitur, distinguendo tempore quo Græci volentes, quoque inviti Atheniensibus paruerint. *Tourrellus*.

Ib. 10. Μύρια τέλαντα] Id est, circiter vicies centum mille libras nostrâ monetâ. Vide suprâ pag. 251. Ingentem sanè pecuniæ summam, quamque ut congererent, maximâ frugalitate præditos fuisse oportuit Atheniensium majores.

Ib. l. 11 Συνήγαγον *Pith.* ἀνήγαγον.

Ib. Schol. l. 21. Περδίκκας ὁ ἀδελφὸς] In nostro legebatur Περδίκκας ὁ θεῖος Ἀμύντης, ἀδελφὸς Φιλίππου τῷ πατρὶ φιλίππος. Rectissimè *Morellus* in var. lect. et *Wolfius* in margine ita hæc legenda indicat, uti nos ipsa edidimus: satis enim notum est, Philippi patrem Amyntam fuisse. Neque etiam sic omnia rectè habent: etenim pro θεῖος legendum est υῖος, cum tres fuerint Amyntæ filii, Alexander, Perdiccas, et Philippus. Vide *Diod. lib. 15*. Quæ sequuntur obscura adhuc videntur et quidem mutilata.

P. 98. l. 1. Ὡς περ εἰς προσῆκον] Quo autore? Philantiâ et arrogantia Græcâ. Barbari enim respondeant, vel sua cuique nationi tenenda esse, vel, quæ plus armis possit, rectè victis imperare. *Wolfius*. [Iphigenia in Euripide pag. 64. par. 2.

Βαρβάρων δ' Ἑλλήνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὃ Βαρβα-
ρας,

Μῆτις,

Μῆτερ Ἑλλήνων. τὸ μὲν γὰρ δῆλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι.]

Ib. l. 2. Πολλὰ δὲ καὶ καλὰ, &c.] ad Marathonem, Salamina, et Platæas. *Tourrellus.*

Ib. l. 9. et seqq. Δημοσίᾳ μὲν τοῖνον, οἰκοδομήματα — κατεσκευάσαν] Ad hæc sic ait Scholiastes: ἔπερὶ τῶν οἰκοδομημάτων λέγει, ἀλλὰ τῶν ἀναθημάτων, καὶ γὰρ τῶν εἰσὶν ἴσως ὑπερβολαί. Non video, quare Ulpianus non admittat hæc verba oratoris debere intelligi de ædificiis, sed tantum de donariis. Nam et magnificè ædificaverat Pericles Propylæa et Odæum, usus operâ Mnesticli Architecti, de quibus Plutarchus in Pericle, et de Propylæis quidem gloriabantur Athenienses; testis Æschines in oratione περὶ παραπροσθείας: ἀνιστάμενοι δὲ οἱ συνέλαγμένοι ῥήτορες, περὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἔδιν ἐνεχεῖρην λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ προπύλαια τῆς πόλεως ἐκέλευον ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας μεμνηῖσθαι καὶ τῶν τάφων καὶ τῶν προγόνων, &c. Et ob ejus ædificii magnificentiam in invidiam adducebantur a vicinis, testis idem Æschines in eadem oratione: Ἐπαμινῶνδας στρατηγὸς ἔχ' ὑποπλήξας τὸ μὲν τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαρρήδην ἐν τῷ πλήθει τῶν Θεβαίων, ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μελενεγκεῖν εἰς τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας. Ex his patet, quantum hallucinatus sit Scholiastes, locum Demosthenis non debere intelligi de ædificiis; sed tantum de donariis περὶ ἀναθημάτων, tanquam si Minervam Phidiæ tantum et alia donaria sola digna admiratione fuisse censuisset. Nam et ipse Demosthenes infra contra Androktionem [uti etiam Orat. de Rep. Ord.] ædificia magnifica recenset, sic: προπύλαια, ὁ Παρθενῶν, εἶσαι, νεώσοικοι. *Palmarius.*] Vide infra p. 358. et seqq.]

Y y 2

Ib.

Ib. l. 12. Ἀναθημάτων] Ὀνάθημα Græcis non dicitur de omni re, quæ diis consecrabatur, sed de illo tantum genere donorum, quæ suspendi poterant, aut in excelsio et conspicuo loco statui, ut essent templis ornamento, qualia sunt phialæ aureæ et argenteæ, tripodes, acerræ, corollæ, et similia. Vide *Salmas. Plin.* Exercitat. in Solin. Polyhist. qui plura ibi disputat de voce ἀνάθημα, eamque nusquam apud Græcos in malam partem accipi, pro ἀνάθεμα, contendit.

P. 99. l. 1. Ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἡθει.] Ἦγεν τῷ δημοκρατικῷ ἐν ᾧ αἱ ἰσότητες εὐδαιμονῶσιν. *Wolfius.*

Ib. et seqq. Ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἡθει μένουτες ὥς τὴν Ἀριεΐδα, καὶ τὴν Μιλτιάδα, &c.] Nemini unquam animus ab re omissior fuit, quàm Aristidi et Miltiadi. Aristidis tota hæreditas ad eum efferendum non suffecit, neque ille duabus suis filiis quidquam præter gratorum civium misericordiam reliquit. Qui Miltiadi invidebant paulo post pugnam Marathoniam effecere, ut is quinquaginta talentis mulctaretur. Quam pecuniam, quòd solvere non poterat vir qui non alias divitias quàm gloriam sibi cumulare noverat, in vincula publica coniectus est, ibique, cum summo patriæ suæ dedecore, diem obiit supremum. [Vide Cor. Nep.] *Tourrellus.*

Ib. l. 3. Εἶδεν] Cæteri omnes impressi et MSti οἶδεν habent. Ea lectio certè melior est, cum indicit illorum domos ne distingui quidem posse a cæteris. Sic etiam Orat. de Rep. Ord. ὥς τὴν Θεμισοκλέα, τὴν Κίμωνος, καὶ τὴν Ἀριεΐδα, καὶ Μιλτιάδα, &c. εἴ τις ἄρα οἶδεν, &c. Confirmatur etiam a sequentibus ὅποια πρὸς ἐστίν.

Ib. l. 7. Τὸ κοινὸν αὐξάνει] *Horatius* Od. ii. 15.

Privatus

*Privatus illis Census erat brevis
Commune magnum*——

Ib. l. 10. Ἴσως διοικεῖν, μεγάλην εἰκότως ἐκτίσαντο
εὐδαιμονίαν] *Eurip. Phœniss. Act. 2. Sc. 1.*

κάλλιον——

Ἰσότηλα τιμᾶν· ἢ φίλος αἰεὶ φίλοις,
Πόλεις τε πόλεσι, ἑυμάχης τε ἑυμάχοις
Συνδέει. τὸ γὰρ ἶσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ.
Τῷ πλείονι δ' αἰεὶ πολέμιον καθέσθαι
Τῷ λασσον——

Ib. l. 14. Ὑπὸ τῶν χρησῶν] De Eubuli hoc cog-
nomento nihil mihi constat, sed de Phocione sic
scribit Plutarchus : ὥς τε θαυμάζειν, ὅπως καὶ ὀπίθεν
τραχὺς ἔτις ἀνὴρ καὶ σκυθρωπὸς ἐκλήσατο τὴν τῷ χρηστῷ
προσηγορίαν. *Wolfius.*

Ib. Schol. l. 3. Ἀλλὰ τῶν ἀνα.] *Wolfius* le-
gisse videtur ἔδῃ; vertit enim *neque de donariis.*
Utcunque legas, equidem haud video quare tan-
topere hallucinatum Scholiasten *Palmerius* di-
cat. Scholiastis hic sensus est. Ædificia, et
donaria, utcunque sint splendida (id enim haud
negat) superari fortasse possunt : non item faci-
nora, propter quæ hæc donaria suspensa sunt :
ideoque de his, non illis etiam, dici, ὥς τε μὴδὲν τ.
ε. ὑπερβολὴν λελεῖσθαι.

Ib. l. 9. Πλαταιέων] Ea vox incolas Platae-
arum, non ipsas Plataeas significat, quod tamen
hic opus est, sicut antea ἐκ Σαλαμῖνος : itaque
haud dubitavi Πλαταιῶν reponere.

P. 100. l. 1. Ἀργάγε ὁμοίως] Interrogatio ne-
gans, et propositio huius loci : Nostri Magistra-
tus sunt veteribus dissimillimi : καὶ ἀπαλείψιν.
Wolfius.

Ib. l. 2. Καὶ παραπλησίως] Sæpissime in MStis
permu-

permutantur καὶ et ἡ, quod et hīc factum esse, nemini, opinor, dubium erit. In *Pith.* ἡ legitur. Sic noster in Orat. de fal. leg. p. 265. ἄρά γε ὅμοια, ἡ παραπλήσια τέτοις ;

Ib. l. 5. Λακεδαιμονίων μὲν] Ob cladem Leucetricam, quam et Cicero scribit Lacedæmoniiis fuisse pestiferam: quā, cum Cleombrotus, invdiam timens, temerē cum Epaminonda conflifixisset, Lacedæmoniorum opes corruerint. Vide Diodorum 15. et Isocratem in Philippicā et Archidamo. *Wolfius.*

Ib. l. 6. Τῶν δ' ἄλλων ἐδενός] Οὔτε Ἀργείων, ἔτε Ἀρκάδων, ἔτε Θετταλῶν, ἔτε Κορινθίων, ἔτε Μεγαρέων, ὧν ἐδεῖς λόγος. *Idem.*

Ib. l. 10. Τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν] Id quod Orat. de Rep. Ord. et alibi dicit τὰ δίκαια ὀρίζειν τοῖς ἄλλοις, et de quo passim magnificē gloriatur.

P. 101. l. 1. Πλείω δ' ἡ χίλια καὶ πεντακόσια τάλαντα, &c.] Eam pecuniæ summam, recuperandæ Amphipoli destinatam, Chares dissipaverat. *Tourrellus.*

Ib. l. 2. Οὗς δ' ἐν, &c. εἰρήνης ἔσης ἀπολ. ἔτοι] Ulpianus et Wolfius hoc intelligendum volunt de pace quā Athenienses censuerunt libertatem Chiis, Rhodiis, Byzantinis, aliisque defectoriis esse relinquendam. Si sic res habeat, ita hæc vertenda sunt, *quæ bello acquisivimus per pacem amisimus.* Magis autem naturale mihi videtur referre hæc ad eventus recentiores, veluti expugnationem Pydnæ, Potidææ, aliarumque Thraciæ urbium, quæ sociæ erant Atheniensibus, quasque Philippus non nisi post confectam cum Athenis pacem, secundo ejus regni anno, ceperat. *Tourrellus.*

Ib.

Ib. l. 4. 'Απολωλέκασιν ἔτοι] 'Εποίησαν ἀποσῆναι
ἡμῶν διὰ τὴν τῷ Χάρητος πολυπραγμοσύνην καὶ ὕβριν.
Vide Argumentum orationis Isocraticæ De pace,
et 16. Diodori. *Wolffius*.

Ib. l. 8. 'Αλλ' ὃ τᾶν] Haecenus τὰ ἑλληνικά, in
quibus recensendis, et παραλείψει usus est, et Græ-
ciæ principatum amissum, provinciam amissam,
pecuniam inutiliter insumptam conquestus, ad
extremum Philippi incrementa non prohibita,
sed aucta magistratibus objicit. Nunc ad τὰ
πολιτικά transit, iisque extenuatis et contemptis,
invidiam conflat tribunis plebis, qui populi ig-
naviā ad suas opes augendas abutantur: eāque
occasione ad rem gerendam eum excitat, et ad
pristinam libertatem et dignitatem recuperan-
dam. *Idem*.

Ib. l. 11. Κοινῶμεν] *Wolffius* legit κοινῶμεν, quod
certè falsum est, vertit autem *reficimus*: qui sen-
sus ut obtineat, scriptum oportuit καινῶμεν. Mul-
to melius est, ut opinor, κοινῶμεν, *dealbamus*, pro-
piusque tangit futilem ac inanem Eubuli alio-
rumque τῶν χρηστῶν rerum administrationem. Et
sic præter nostrum *Laud.* et *Ald.*

Ib. Schol. l. 14. 'Εκλήσαντο] ex *Wolffii* mente
reposui ἀνεκλήσαντο, quod etiam sententia omnino
postulat.

P. 102. l. 4. 'Εκ πτωχῶν πλέστοι γεγόνασιν] *Pith.*
ταχὺ πλέστοι habet, quod certè recipiendum est.
In voce ταχὺ tota vis sententiæ ponitur: nemo
enim alicui vitio vertat, quod dives factus sit:
siquis autem ad magnas divitias derrepente per-
venerit, in eum demum jure cadet suspicio for-
tunæ malis artibus amplificatæ: juxta illud Me-
nandri: εἰδὲς ἐπλάτῃσι ταχίως δίκαιος ὤν. Noster
Philipp. iv. p. 86. Καὶ γάρτοι τέτων μὲν ἐκ πτω-
χῶν ἔνιοι, ΤΑΧΥ πλέστοι γεγόνασι, &c. Et sic *Cicero*
ad

ad verbum, Philipp. 8. p. 521. Ed. Græv. ex mendicis REPENTE divites, &c. De istiusmodi hominibus vide *Aristoph.* in *Plut.* et alibi passim.

P. 103. l. 11. Βοῖδια] *Pith.* et *Ben.* γ. βοηδρόμα: quod hîc legi etiam Scholiastes docet. Ineptè, si quid usquam. Etenim quem hîc sensum elicies ex voce βοηδρόμα? Et quomodo dixeris βοηδρόμα πέμψωσιν? In *Orat.* de *Rep.* Ord. ubi tota hæc comparatio iterum occurrit, legitur ἀγαπᾶτε ἄν τι αὐτοὶ μελαδιδῶσι, λαμβάνοντες. Vide, si vacet, quas nugas agat *Mausacus* ad Harποcratîonem, v. Βοηδρόμα.

Ib. l. 13. Χάριν προσοφείλει] Hîc πρὸς est *ultrò* (sive *insuper*) sicut dixit *Livius* lib. iv. *Interim Galli, Postquam accepêre, ultrò honorem habitum violatoribus juris humani.* Id est, præterquam quòd pœnas non dederunt, insuper honorem habitum.

P. 204. l. 2. Ἐπάγασιν] *Pith.* et *Ben.* η. ὑπάγασεν.

Ib. l. 4. Ἐστὶ δ' ἐδέεωτο αἶμαι] Ἀντίθεσις τῇ ἀλωπεκῇ τὴν λεοντήν. Sed quæri possit, utri magis accusandi sint: iine qui ferocem populum, efferratis (ut *Livius* ait) militiâ animis, mitigandum armorum desuetudine rati sunt: an qui eundem, jam imbellem et effœminatum, et repugnantem, ad eadem resumenda incitârunt? Dignitas imperii præclara sanè res est, si sis, et dignus et par gerendo tuendoque imperio: sin minus, alia omnia et facienda et ferenda. Sic sensit *Æschines*, nec dissensit *Isocrates*: hanc sententiam eventus ipse comprobavit, testis gravior, quàm iudex. *Wolfius.*

Ibid. Μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν] Verissima sententia. Minutæ et scrupulosæ actiones quasi comminuunt et discerpunt animos, et humi abjiciunt.

abjiciunt. Magnæ autem res eosdem erigunt et dilatant. Sic Cic. de Officiis: *Quæ cura (defendendi et juvandi plures) exsuscitat etiam animos, et majores ad rem gerendam facit.* Idem eodem libro negat, magnitudinem animi declarari posse nisi in republicâ, τῇ γὰρ ὕλῃ τῇ ὑποκειμένη συνεπεκτείνεσθαι ἢ ψυχῇ, ἔξιν τινὰ δυσμετακίνητον, καὶ ἰσομεγέσθαι τοῖς πράγμασιν ἐγχαρτισμένη. *Idem.* [Longin. Sect. 9. περὶ Ὑψους, hanc propositionem conversam habet: ἡδὲ γὰρ οἷόν τε μικρὰ καὶ δελοπρεπῇ προὔνης καὶ ἐπιηδυνίας παρ' ὅλον τὸν βίον θαυμασόν τε καὶ τῷ παντὸς αἰῶνος ἐξινεγκεῖν ἄξιον.]

Ib. Scol. l. 27. Ἐπειδὴ ἡσθεῖο, &c. In nostro valdè hæc turbata sunt; igitur secuti sumus *Wolfium* in margine. Interea non possumus satis admirari nostri Scholiastis sagacitatem, qui tam bellam rationem invenerit, propter quam per Cererem hic jurat Demosthenes.

SECT. X.

P. 105. l. 3. Ἐὰν ἔν] Accedit ad perorationem. Sunt enim præcipuæ duæ partes hujus orationis: una, quæ breviter absolvitur, Olynthios esse defendendos, quamvis sit principalis: altera, theatralem pecuniam faciendam esse militarem, hoc est, convertendam esse in stipendia civium pro republicâ militantium. *Wolfius.*

Ibid. Ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι] Subintellige ἐπειδὴ ἔπρετον: sicut in Orat. de Cor. p. 172. ἐπειδὴ δὲ ἔτότε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον. In *Laud.* ita hæc leguntur, Ἐὰν ἔν ἔτι καὶ νῦν.

Ib. l. 11. et seqq. Ἀ τοῖς ἀσθεγεῖσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε, καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἅτε ἰσχυρὸν ἐντίθησιν, ἅτ' ἀποθνήσκουσιν ἔτι. Locus hic Demosthenis apprimè celebris factus est citationibus crebris

atque imitationibus. Auctores et Profani et Ecclesiastici eum ad invidiam usque laudârunt. Athenæus lib. vi. c. 20. [locus est p. 270.] *Istiusmodi*, inquit, *alimenta sumamus, quæ, juxta Oratorem Pæaniensem, robur baud indant, sed tantum mori non sinant.* S. Hieronymus in cap. iv. Ezechielis ver. 4. ad hæc verba, *Cibus autem tuus quo vesceris, erit in pondere viginti stateres in die*, observat istiusmodi alimentum vitam producere potius quàm sustentare: *quo trahitur magis anima quàm sustentatur.* Et paulo inferiùs: *Qui cibus et potus, juxta inclytum Oratorem, non vires tribuit, sed mortem prohibet.* Dixi plures scriptores imitatos etiam fuisse hunc oratoris nostri locum. Philostratus in vitâ Apollonii, *Doctrinam*, inquit, *vos docebo longè diversam ab istiusmodi alimentis, quæ medici ægris præscribunt.* Etenim non solum ne vos moriamini efficiet, verum etiam vires vobis addet. Dio lib. xvi. refert Tiberium nobili cuidam Romano in vincula conjectò talia dari alimenta jussisse, qualia neque voluptati neque viribus tribuendis sufficerent, sed tantum mortem prohiberent: *δίαταν τοιαύτην καὶ τοσαύτην, ὥστε μὴτέ τινα ἡδονὴν καὶ ῥάμην παρασχεῖν μὴτέ ἀποθνήσκειν αὐτὸν ἔαν.* Tourrellus.

Ib. Schol. l. 24. Ἀπογινώσκοντες] Sensus loci ἀναγινώσκοντες postulare videtur: quod vidit Wolfius, vertit enim, *legentes.*

P. 106. l. 8. Καὶ παραχρῆμά γε] Non tantum se stipendia facere, sed omnem perturbationem disciplinæ publicæ tolli jubere fatetur, fiduciam causæ præ se ferens. Wolfius.

Ibid. Τὴν αὐτὴν σύνταξιν] Utrum ἦν περ τῶν στρατευμένων; ut militibus, sic cæteris etiam officio fungentibus pecuniam numerandam censeo. Idem.

P. 107.

P. 107. l. 3. Τῷ δὲ ἔνδειαν ἀνάγκη τι ποιεῖν ἀπη-
λαγμένος] Ὑποθελικῶς. Videtur theatralem pecu-
niam relinquere in pace; tantum in bello lau-
ferre a populo, eidemque restituere, sed addito
militiæ labore: ut sit dilemmatica responsio;
Bene tecum agetur et in pace et in bello. *Idem.*

Ib. l. 5. Οἷον καὶ τὰ νῦν] Τὸ καὶ elegantiae causâ
crebrò additur. *Idem.*

Ibid. Στρατιώτης] Scilicet ἀμείνων εἶ, ἄμεινον πρῶ-
ταις ὑπάρχων αὐτὸς (ἐχὶ δὲ ξένους μισθόμενος) στρατιώτης
ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων, τῶν δημο-
σίων δῆπερ χρημάτων, ὥσπερ ἐπὶ δίκαιον. Justum est,
defendere patriam: justum est, qui commodum
percipit, laborem ne recuset, et quia justum,
etiam honestum. Honestius item est, militan-
tem pro republicâ, fortis viri fungi officio, quàm
publicos redditus domi in otio et per luxum ab-
sumere. *Idem.*

Ib. Schol. l. 12. Περὶ γὰρ ῥαθύμων προσφθίγεται]
Ex *Wolfi* mente reposui simplex verbum φθίγει-
ται. Quid si legamus πρὸς γὰρ ῥαθύμων προσφθίγ-
γεται?

Ib. l. 25. Ἀναγκάζεσθαι] *Wolfius*: Fortasse ἀ-
γωνίζεσθαι. Mox idem in margine, et *Morellius*
in var. lect. Οἷον ἔξω τῆς &c. ut nos excudi cu-
ravimus. Neque tamen adhuc is locus satis
integer videtur.

P. 108. l. 7. Οὐκ ἔστιν ὅπῃ τοῖς, &c.] Παρρησιασ-
τικὴ ἐπιτίμησις τοῖς ἀργῶσι. Est urbana et faceta
oratio. Negat se usquam dixisse ignavis esse
largiendum, hoc est, se censere nunc, nullam
eorum habendam esse rationem. *Wolfius.*

Ib. l. 10. Σχολάζειν] Σχολὴν ἀγειν καὶ ἀφροντίς εἶ-
ναι τῶν κοινῶν. Prius illud ad corpus, militiam,
opificia pertinere videtur: posterius hoc ad ani-
mum, providentiam, sollicitudinem. *Idem.*

Ib. et seqq. Οἱ τῷ δεινός] Τῶν στρατηγῶν τινὸς, οἷον Τιμοθέου Ἰφικράτους, Φαβρίου, Προξένου, Χάρητος, Χαριδήμου, Διοπεύθου, καὶ τῶν λοιπῶν. *Idem.*

Ib. l. 11. Ξένοι νικῶσι] Ἔδει δὲ τὰς Ἀθηναίους νικᾶν. De industriâ verbo plausibili est usus, ad excitandos gloriæ et victoriæ dulcedine animos. *Idem.*

Ib. l. 12. Καὶ ἐχὶ μέμφομαι] Προκατάληψις μισαλλική, hæc a se dici, non odio peregrinorum militum, sed Atheniensium studio. *Idem.*

P. 109. l. 1. Καὶ μὴ παραχωρεῖν——τῆς τάξεως] Sic Orat. de Rep. Ord. sub. finem: Αἰσχροὺν γὰρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αἰσχρὸν, λιπεῖν τὴν τῷ φρονήματος τάξιν, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι παρέδωκαν. Alludere videtur ad militares ordines, quos qui defererent infamiâ notabantur.

Ib. Schol. l. 3. Ἄλλ' ὥρα ἐφθασαν] Hæc verba nullum hîc sensum habent, quare *Wolfii* conjecturam lubens secutus sum: sed fortasse locus mutilus est. Cum eodem mox ἀπανῶα lego.

N O T Æ

IN TERTIAM

OLYNTHIACAM.

N O T Æ I N

TEXTUM et SCHOLIA.

S E C T. I.

PAG. 112. lin. 3. Νομίζω] Cur? quia estis magnanimi, quia reipub. amantes. Sic Atheniensibus id tribuit, quod etsi in eis non erat fortasse, tamen debebat esse, majus publicæ quàm privatæ rei studium. *Wolffius.*

Ib. Schol. l. 4. Πρῶτος τόπος τῶν ἐξ ὑπολήψεως] Vide Hermogenem lib. i. cap. 1. περὶ εὐρίσεων. *Idem.*

Ib. l. 11. Παθητικόν] Cum hoc loco τὸ πραγματικόν καὶ ἡθικόν, et non, ut alias, τὸ παθητικόν καὶ τὸ ἡθικόν inter sese opponantur: errore librarii παθητικόν videtur scriptum, ἀντὶ τῷ ἡθικόν. Sequitur enim postea πραγματικόν ποιεῖ τὸ προοίμιον. *Idem.* [Supra dixerat: ἔστι δὲ ἡθικόν ὁμῶς καὶ πραγματικόν τὸ προοίμιον, quod emendationem hanc certissimam esse confirmat.]

Ib

Ib. l. 24. Τῶν ἀκροατῶν] Aldus post hæc verba lacunulam reliquit. Sed utcunque ferri potest hæc lectio, etsi τὸ λοιπὸν et ἐπιδεχόμενα duriusculè cohærent, ἀντὶ τῆς τὰ λοιπὰ μηδεμίαν ἐπιδέχειν ἀντίρρησην, &c. *Idem.* [In nostro etiam erat lacuna, quam *Morellius* optimè replevit.]

P. 114. l. 1. Συνοίσειν τῇ πόλει] Vide quàm calidè præ se ferat, Reipub. agi causam potius, quàm Olynthiorum, quibus patrocinator. *Idem.*

Ib. l. 5. et seqq. Οὐ γὰρ μόνον εἴτι χρήσιμον ἐσκεμμένος, &c. ἀλλὰ—πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τῆς παραχρῆμα ἐνόησεν ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν] Demosthenis oratio hominis est prorsus alieni a maligno isto abjectoque animi affectu, qui plerunque nos ad eas dotes, quibus ipsi non sumus præditi, improbandas excitat. Ei vitio vertebatur, opera ejus lucernam olere, majorisque ipsi oleum impensæ esse quàm vinum. Hinc furi, qui in eum hæc de re jocus est, respondit: *Scio quare lucerna mea tibi molesta sit.* Magis seriò Iphito respondit: *De primis meis cogitationibus non tam bene sentio, ut Atheniensibus extemporale consilium dare auserim.* Demadi e contrà contigère isti ingenii impetus, ea in effingendis imaginibus felicitas, eaque prompta atque repentina lumina, quæ nonnumquam lentæ diligentiae longè præstant. Noster igitur orator sui ipsius rationem haud habet. Vult eos ex ingeniis à suo longè diversis proficere, omniaque sive ingenii fulgura, sive lumina maturæ considerationis, in rem suam atque usum vertere. *Tourrellus.*

S E C T. II.

P. 115. l. 4. Ὁ μὲν ἔν παρῶν καιρὸς] Exordio aptè annectit propositionem, neque eam nudam, sed

fed ornatam et instructam, ac poeticâ fermè licentiâ tractatam, sic tamen, ut oratoria verecundia fervetur. Est autem propositio generalis: Græciæ principatus est recuperandus vestrâ industriâ. Additur circumstantia temporis opportunissimi; ut non Demosthenes, aut quisquam alius orator, sed ipsa occasio consilium dare videatur. Hanc si quis προκαλάσασιν appellare mavult, non impedio. Sequitur enim hujus argumenti propria, his verbis: ἔσι δὴ τάγ' ἐμοὶ δοκῶντα. *Wolffius.*

Ib. l. 5. Μονονυχί] Hoc additur, ne poetam potius quàm oratorem agere videatur. *Cicero Epist. 10. Et postquam de meo cursu, Reipublicæ sum voce revocatus, nunquam per M. Antonium quietus fui.*

Ib. l. 7. Εἴπερ ὑπὲρ] Gravissima appendix, sive, ut Ulpianus, καλασκεινὴ καὶ εἰσβολὴ τῇ συμφέροισι. Non igitur, ut video, res Olynthiorum, sed salus Atheniensium agitur. Quis hîc non vigilet? Quis in se quicquam desiderari patiatur? Propositio: Res strenuè gerenda: Ratio, quia non poteritis alioqui esse incolumes. *Idem.*

P. 116. l. 2. Ἐσὶ δὴ τάγ' ἐμοὶ δοκῶντα] Magna verecundia orationis. Quasi dicat; siquis aliquid habet melius, facilè patior. *Idem.*

Ib. l. 3. Ψηφίσασθαι] Quatuor partes propositio complectitur; decretum, instructionemque celerem, et civium expeditionem (est autem in paucis verbis magna vis, ἥδη, τὴν ταχίστην, ἐνθὲνδε: quibus αἰτιολογίαν subjicit, ab ipsorum Atheniensium exemplo) denique legationem, eamque disertam et strenuam. Admirabilis est oratio Demosthenica, et paucissimis verbis ingentem vim sententiarum complectitur. *Idem.*

Ib.

Ib. l. 5. 'Ενθένδε] 'Εξ αὐτῆς πόλεως: hinc mittendis civibus, non alibi mercenario milite conscribendo. *Idem.*

Ibid. Βοηθήσῃε] Βοήθειαν πέμψῃε, ἤγαν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλλ' ὃ ξένος. Miserunt tandem Athenienses Olynthiis auxilio, ut in oratione Falsæ Legationis autor est Demosthenes, decies mille conductitios, quater mille cives, quinquaginta triremes: quæ tamen eis omnia, proditorum scelere, nihil profuerunt. *Idem.*

Ib. l. 8. 'Ὡς ἔτι μάλιστα] Declarat id quod suprà dixit brevius, καὶ μὴ πάθῃε: remque eò reducit, ut innuat, societatem Olynthiorum magis ambiendam esse Atheniensibus quam Olynthiis Atheniensium: qui si non juventur, facilem receptum habeant in Philippi gratiam et societatem. Callida enim ratio est excitandi cunctantes et tergiversantes, apponere æmulum, ut, si ipsi cessent, alium prærepturum esse intelligant. *Idem.*

Ib. l. 9. Δεινὸς χαῖσθαι] Vide notas suprà p. 261.

Ib. l. 11. 'Αξιόπιστος] Valet hæc parenthesis ad conflandum Philippo odium, et incutiendum terrorem Atheniensibus. *Wolffius.*

S E C T. III.

P. 117. l. 3. Οὐ μὲν ἀλλ'] Terrori consolatio- nem miscet, ac Philippi calliditati prudentiam Olynthiorum opponit, atque illas rationes eis affingit, quas fortasse non considerârunt, sed considerare debuerunt. *Idem.*

Ib. l. 7. 'Απορρήτων] Facilius tacentur et latent ea, quæ unus novit, quàm quæ plures. Quanti autem interfit, imperatorum ignorari confilia,

consilia, declaravit Cæcilius Metellus, cum diceret, se tunicam in ignem conjecturum, si sciret arcānorum esse consciam. *Idem.*

Ib. et seqq. Ἀμα στρατηγὸν, καὶ δεσπότην, καὶ τὰ-
μίαν] Demosthenes mirabiliter hīc exponit quan-
to Rex, qui suo ipse exercitui imperat, superior
sit Imperatoribus qui cujuscvis Republicæ co-
piis præsunt. Post eum Titus Livius hanc ip-
sam rem [lib. ix.] tractavit, atque ita quidem,
ut dubites annon Oratorem Historicus æquave-
rit. Comparatione institutā inter Alexandrum
et Romanos duces, quibuscum Regi Macedoniæ
pugnandum esset, si arma ad Italiam vertisset,
*Quin tu hominis, inquit, cum hominē, et ducis cum
duce, fortunam cum fortunā confers. Quot Roma-
nos duces nominem, quibus nunquam adversa fortunā
pugnæ fuit? Paginas in annalibus magistratuum
percurrere licet, consulum, dictatorumque, quorum
nec virtutis, nec fortunæ ullo die populum Romanum
pænuit. Et quo sint mirabiliores, quā Alexander,
aut quisquam alius Rex; denos, vicosque dies
quidam dictaturam, nemo plus quā annuum consula-
tum gessit: ab tribunis plebis delectus impediti sunt:
post tempus ad bella ierunt: ante tempus, comitio-
rum causā, revocati sunt: in ipso conatu rerum cir-
cumegit se annus: collegæ nunc temeritas, nunc pra-
vitas, impedimento aut damno fuit: malè gestis re-
bus alterius successum est: trivōnem, aut malā dis-
ciplinā institutum, exercitum acceperunt. At, Her-
cule, Regēs, non liberi solā impedimentis omnibus,
sed DOMINI RERUM TEMPORUMQUE, TRAHUNT
CONSILIIS CUNCTA, NON SEQUUNTUR. In tam
paucis verbis quanta sublimitas, quanta vis!*
Tourrellus.

Ibid. Στρατηγὸν καὶ δεσπότην] Atheniensium du-
ces non erant δεσπότες καὶ αὐτοκράτορες; non lice-

bat eis suo arbitratu quidvis agere, ut dictatoribus: sed metuere iram populi cogebantur, qui decem aliquando duces, ut et ante illos virum de republicâ præclarè meritum Miltiadem Cimonis patrem, refragante Socrate, capitis damnavit. Sic fiebat, ut aliquando facerent, non quæ esse optima, sed quæ facillimè probari posse populo credebant. *Wolffius.*

Ibid. Καὶ ταμίαν] Quæstorem, qui ipse claves habet ærarii, nec expectare cogitur, dum tributa extorqueantur, ut vestri duces. Vel ταμίαν appellat administratorem, eum qui negotiis præest, ut Homerus:

Ζεὺς δ' ὅς' ἀνθρώποις ταμίης πολέμοιο τίτυκται, &c.
Idem.

Ib. l. 10. Ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν] Uno jubente, omnes in officio sunt, non intercedunt prolixæ disputatione: non expectanda est aliorum, eorumque non rarò dissentientium, et malorum civium autoritas. Monarchiæ commoda, Democratiæ incommoda, vide copiosius in Isocratis *συμβουλευτικῷ*, et in oratione *περὶ σεφάνου*, ubi Demosthenes acta sua et copias, cum actis et copiis Philippi, eleganti contentione comparat.
Idem.

Ib. l. 12. Ἀς ἂν ἐκείνους] Videtur *παρ' ἰσορίαν εἶναι*, confictum ad terrendos Athenienses: si ipsi repudient Olynthios, præstò eis fore Philippum, intercipiendæ societatis cupidum. *Idem.*

P. 118. l. 4. et seqq. Ἰσασιν ἃ τ' Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τὰς παραδόχας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ Πυδναίων τὰς ὑποδοχαμένους] Philippus cum Amphipolin et Pydnam proditione ceperat, proditores vel exilio vel morte sustulit. Nihil tamen duobus Olynthi præcipuis magistratibus exemplum profuit.

fuit. Etenim anno orationes Olynthiacas frequenti, prodictionem tam male remuneratam imitati sunt, proque eâ eadem ipsi præmia accepere. *Tourrellus.*

Ib. l. 7. Καὶ ὅλως] Hæc sententia propriè ad illud, πρὸς τὰς κατὰλλαγὰς ἐναντίως ἔχει, confirmandum pertinet. Sed interfertur periculi magnitudinem, eamque exemplis approbavit, quò firmitior esset illa propositio. *Wolfius.*

Ibid. Ἀπισον—ἡ τυραννὶς] Scilicet χρεῖμα, ut Virgilius:

—varium et mutabile semper

Fœmina—et

Dulce satis humor.—Item

Triste lupus stabulis.—Idem.

Ib. Schol. l. 14. Τῆς] Verbum ἀποδείκνυσθαι, quod planè desideratur, ex *Wolfio* reposui: mox cum eodem lego ἔτοιμοι ἔσονται, pro quo tamen idem in margine, et *Morellius* in var. lect. βελήσονται legunt; deinde cum iisdem ἐνδείχεται πείσσει: altera lectio sensu prorsus omni caret.

S E C T. IV.

P. 119. l. 1. Τὰλλ' ἃ προσήκει] Scilicet ὑμῖν. Quænam illa sunt? Gloria majorum, Græciæ principatus, oppressis opitulandi consuetudo, grassationes et injuriæ Philippi, periculi magnitudo, nisi ei resistatur. *Wolfius.*

Ib. l. 6. Οὐδὲ γὰρ λόγος, εἰδὲ σκῆψις Videtur λόγος veram causam, rationem, defensionem, excusationem: σκῆψις, prætextum, commentitiam atque inanem et simulatam significare. Quod discrimen si cui displicet, συνωνυμίαν et verba idem significantia esse dicat. *Idem.*

P. 120. l. 5. Ἐκ τῶν πρὸς αὐτὰς ἐγκλημάτων] Ob crimina illata sibi a Philippo, qui eos ut perfidos et fœdifragos criminatur, ob pacem nobiscum factam. Si non πρὸς αὐτὰς sed πρὸς αὐτὸν legeretur: sententia esset, propter injurias, quibus se ab eo affectos esse queruntur. *Idem.*

Ib. l. 8. Πεινέθασιν] Ἀ πᾶσχω, vel antiquo verbo πένθω. Colligitur ex hoc loco, non inani suspicione impulsos Olynthios, pacem fecisse cum Atheniensibus: sed ex aliquibus sibi factis injuriis perspexisse Philippi mentem, graviora cogitantis. *Idem.*

Ib. l. 12. Εἰ γὰρ, ὅθ' ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβηθηκότες] Olymp. 105. Ann. 3. hoc est, novem annos ante habitam hanc orationem, Eubœa in duas factiones distracta fuit, quarum una Thebanorum, altera Atheniensium opem imploravit. Thebani principio, nullis obstaculas intercedentibus, suæ parti victoriam faciliè comparârunt. Adventu autem Atheniensium tota rerum facies immutata est. Ii Thebanos repellunt, omniaque in Eubœâ tranquillitati pristinae restitunt, nullam aliam laboris mercedem cupientes, præter gloriam quæ ex victoriâ et pacificatione sibi proveniret. *Æsch. in Ctesiph. Tournrellus.*

Ib. l. 13. et seqq. Παῖσαν Ἀμφιπολιτῶν Ἱέραξ, καὶ Στρατοκλῆς ἐπὶ ταῖς τὸ βῆμα, &c.] Legati peregrini, mandata sua exposituri, suggestum conscendere, quò melius a populo intelligerentur. Hierax et Stratocles Amphipoleos nomine, cui nova a Philippo obsidio imminebat, se suamque urbem in fidem et tutelam Atheniensibus offerebant, qui eos accipere noluerunt, veriti scilicet, ut pacem anno superiore cum Philippo initam dirimerent. *Idem,*

P. 121. l. 2. Ὑμᾶς πλειῶν] In *Wolfiam.* et *Ald.* ἐκπλεῖν: et sic frequentius Demosthenes.

Ib. l. 3. et seqq. Εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν, ἢ ὑπὲρ Εὐβοέων σωτηρίας] Tribus juxta Demosthenem in Androt. diebus, quinque autem juxta Æschinem in Ctesiph. parati an hanc expeditionem erant Athenienses, ejusque prosper successus non minus repentinus erat, quàm apparatus. *Tourrellus.*

Ib. l. 7. Πραγμάτων] Ἀσχολιῶν, λυπῶν, δαπανῶν, πολέμων. Amphipolitanum bellum constitisse Atheniensibus mille ducentis talentis, docet Ulpianus, plus sextâ parte æstimationis agri Attici, quæ fuit, ut in oratione περὶ συμμοριῶν legimus, ἑξάκις χιλίων ταλάντων. Illud igitur verè fuit hæmo aureo piscari, quod et nostrâ ætate factum meminimus. Demosthenes Olynthiacâ secundâ [id est, primâ juxta nos] 1500 ταλάντων meminit, τῶν μάτην ἀνηλωμένων. Bellum autem illud fuisse tam Philippo quàm Atheniensibus grave, tum ex Demosthene constat, tum ex Iſocratis etiam nostri Philippicâ. *Wolfius.*

Ib. l. 8. et seqq. Πύδνα, Πολίδαια, Μεθώνη, Παγασαί] Vide notas suprâ p. 223, et 262.

Ib. l. 11. ἐν τῷ] In nonnullis ἐν τῷ legitur, ut sit pro τίνι: sic suprâ, μέχρι τῆς, id est τινός.

P. 122. l. 3. Αὐτόματα] Αὐτομάτως, ἀρχόντων ὀμῶν, καὶ διονυσιαζόντων, ἐν κρεανομίαις καλαζόντων, καὶ χοροῖς ἑρριμμένων πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὸ τριώβολον, ut *Lucianus* ait. *Wolfius.*

Ib. l. 10. Τῶν προτέρων] *Voss. Laud. et Ben. α. ε. η. θ.* πρότερον habent, quod magis Atticum est, et centies in Demosthene occurrit. Sic Philipp. 3. τοῖς πρότερον; in Orat. pro Megalopolitis, τὴν πρότερον δύναμιν.

SECT. V.

P. 123. l. 3. Πολλὰ] Ut Amphipolim, Potidæam, Halonesum, Cardiam (cujus quidem jactura gravissima est: τῆς γὰρ Καρδίας ἀπολωλῦίας εἶδεν εἶναι ὄφελος, καὶ τὰ ῥώμης) atque alia. *Wolffius.*

Ib. l. 10. Παρόμοιον εἶναι] Apta similitudo. Nam et pecunia facillimè consumitur, et rei benè gerendæ occasio paulo momento elabitur. Vide ut non sit simplex et quotidiana Demosthenis oratio, sed suis ornamentis in magnâ etiam brevitate et specie simplicitatis constet: ut collationibus contrariorum, occupationibus, similitudinibus, sententiis, exemplis illustretur. Potuisset enim sic dicere: nos, cum agendæ essent Deo gratiæ, beneficiorum ejus sumus immemores. *Idem.*

P. 124. l. 6. Ἐκείν] Ab ἐκθαίνει, evenit. Sic Cicero: *Id consilium ita nobis probabatur, ut de eo homines ex eventu judicaturos videremus* *Idem.* [Sic etiam Epist. ad Att. l. ix. Balbus ad Ciceronem: *Nedum hominum humilium, ut nos sumus, sed etiam amplissimorum virorum consilia ex eventu, non ex voluntate, a plerisque probari solent.* Atqui sapientem (ut ait Cicero eodem libro Epist. 5.) semper causæ eventorum magis movent, quam ipsa eventa.

Ib. l. 11. Εἰ δὲ προησόμεθα] Iterum confert officii cultum et neglectum, atque utriusque eventus: et in ipsam causæ arcem (ut Cicero loquitur) invadit: ostendendo, non tam Olynthiorum, quam Atheniensium salutem agi. *Idem.*

Ib. l. 14. Τί τὸ κωλύον] Ἐμφατικώτερον quam si dixisset, τί κωλύσει; καὶ κωλύον βαδίζειν, prohibens; quod prohibeat ire, quò minùs eat. *Idem.*

S E C T. VI.

P. 125. l. 2. Ἀρά γε λογίζεσθαι τις] Narratio historica rerum Philippi gestarum, quā credibile facere studet, venturum esse Philippum in Atticam, id quod socordes Athenienses non prius credere potuerunt, quā ad Chæroneam victi sunt. Non tamen id apertè dicit, sed ad diligentiam et negligentiam eam accommodat: quia non tam perterrefacere, quā expergefaccere cives suos conatur, eorumque offensionem cavet. *Idem.*

Ib. l. 5. Τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν] Vide notas supra, p. 233, et 284.

Ib. l. 8. Εἴτα Θετταλίας] Quasi dicat: oppidis captis potentissimam nationem est aggressus, ut Isocrates in oratione De Pace his verbis declarat: Θετταλοὶ μεγίστας πλείους παραλαβούσας, καὶ δύναμιν μεγίστην καὶ πλείστην ἔχουσας. Et paulo post, οὕτως, inquit, αὐτοῖς πλείον ἢ τρισχιλίων ἵππεων, καὶ πελταστῶν ἀναριθμητῶν. *Wolfius.*

Ibid. Θετταλίας ἐπέβη] Scilicet ab Aleuadis advocatus: quā de re vide notas supra pag. 287. et Schol. infra p. 134. Quomodo autem se ibi gesserit, noster Philipp. iii. p. 68. declarat his verbis: Ἀλλὰ Θετταλία πῶς ἔχει; Οὐχὶ τὰς πόλεις, καὶ τὰς πολιτείας αὐτῶν παρήρηται, καὶ τετραδαρχίας κατέστησε παρ' αὐτοῖς; ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δελεῶσιν.

Ibid. Φεραί] Quinque aut sex urbes erant nomine Φεραί: hæc Thessaliæ urbs fuit, admodum nobilis, finis Pelasgiotidis adversus Magnesium. Prope aberat a mari, utpote xc stadiis a Pagafis, navale suo. *Strab.* lib. IX. Noster Philipp. iii. p. 66.

p. 66. Καὶ μὴν καὶ Φεραίς, πρώην ὡς φίλος καὶ σύμμε-
χος εἰς Θετταλίαν ἐλθὼν, ἔχει καταλαβών.

Ib. l. 9. Παγασάς, Μαγνησίαν] De Pagafis vide
suprà. Magnesia hæc alia Thessaliæ urbs erat
a *Magnete* Argi filio nomen fortita. Duæ aliæ
eodem nomine celebres fuere in Asiâ minore
civitates: una Cariæ ad fluvium Mæandrum,
altera Phrygiæ ad montem Sipylum.

Ib. l. 11. et seqq. Ἐκεῖ τὰς μὲν ἐκβαλὼν, τὰς δὲ
κατασῆσας τῶν βασιλέων] De hac expeditione Dio-
dorus ne verbum quidem. Justinus autem lib.
viii. c. 3. refert, Philippum, circa tempus a
Demosthene designatum, in eam Thraciæ par-
tem, quæ Chalcidica vocatur, trajecisse: ibique
solitâ usum perfidiâ, captisque per dolum et oc-
cisis finitimis regibus, universam provinciam
imperio Macedoniæ adjecisse. In hoc autem
loco librariorum negligentia, ne pejus dicam,
Trogii textum deformavit, et pro *Chalcidicam*
substituit *Cappadociam*. Mendum quidem per-
vetustum est, mendum tamen est nihilominus.
Ptolemæus, Strabo, et Plinius, qui Thraciam
accuratissimè describunt, nullam prorsus hujus
Cappadociæ mentionem faciunt, ut nec quis-
quam ex variis Historicis atque auctoribus qui
de Philippo loquuntur. Necessariò igitur emen-
dandus est hic locus. Bongarsius *Chalcidem* le-
gendum vult: Faber autem *Chalcidicam*; quod
ad *Cappadociam* propiùs accedit, ideoque præfe-
rendum est. Frontinus refert, Alexandrum,
postquam Thraciam subegisset, ejus reges ad
expeditionem Asiaticam secum eduxisse, ne quid
illi absente se turbarent. Unde patet, Philip-
pum et Alexandrum multos regulos, Macedoniæ
tributarios, in Thraciâ constituisse. *Tourrèllus.*

Ibid.

Ibid. Ἐκβαλὼν] Ut Terem et Chersobleptem, ut apparet ex Philippi literis. *Wolffius*.

Ibid. Καλᾶςήσας] Fuerunt etiam alii duo, ut ex Aristocrateâ oratione apparet, Ἀμαθόκος καὶ βρησιάδης; quibus an verò aliis regna confirmavit, ego affirmare, propter historiæ ignorantiam, non possum. Sitalci tamen regnum confirmâsse videtur. *Idem*.

Ib. Schol. l. 12. Τῷ δὲ ὑπὲρ ἰσχύος] Supra βραδυτῆτα καὶ ἀσθενείαν καὶ ὑπὲρ ἰσχύος conjunxit, quibus opponit τὸ αὐξάνειν, καὶ ὑπερβολὴν τῆς δυναμείως. Sed vide quomodo consentiat hic locus cum illo superiore Πύδνα, Πολίθαια, &c. [p. 12.] δοκῶσι γὰρ οἱ λόγοι καταπαλαίειν τὰς λόγους. Nec fortassis ejusdem auctoris verba sunt. *Idem*.

Ib. l. 14. Καὶ ἡ δοκῶσα τῷ λόγῳ κακία] Ἡ ὑπὲρ ἰσχύος, *supinitas*, ut ita dicam, id est, tarditas, quâ ostendit, lentè procedere res Philippi, et infirmas ejus esse opes. Dionysius τὸ ὑπὲρ καὶ ἀναβιβλημένον τῆς ἀγωγῆς in Isocrate reprehendit. *Idem*.

P. 126. l. 1. Τὰς δὲ ἐπ' Ἰλλυριῶς] Hodie Sclavonii appellantur. Eos, Mons Scodrus five Scardus, et Drilo flumen, a Macedoniâ versus Orientem separabant. Anno, quo Philippus imperium ingressus est, magnam ii de Perdicca ejus fratre victoriam reportârunt, pluresque ejus ditionis urbes cepêre. Philippus secundo regni sui anno fratrem ulcisci voluit, quæque amiserat Perdiccas recûperare. Itaque novus Rex decies mille pedites, equites autem sexcentos in Illyridem introducit. Quo audito, Bardylis, Rex Illyriorum, missis legatis pacem Philippo offert, eâ scilicet lege, ut uterque, quæ loca in potestate tunc haberet, retineret. Philippus oblati conditionibus nihil motus, pacem tamen

non penitus rejecit, sed eam ita se recipere velle significavit, si Illyrii omnes quas in Macedoniâ tenebant urbes ei restituerent. Reversis infecto negotio legatis, Bardylis in campum exercitum educit, confertâ acie profligatur, cum clade septem mille hominum, ipsasque denique coactus accipit, quas oblatas rejecerat, conditiones. *Diod.* [lib. xvi.] *Oros.* l. iii. c. 12. *Just.* l. vii. *Tourrellus.*

[Ibid. Καὶ Παίονας] Pæones iidem sunt ac Pannonii, quod ex pluribus auctoribus faciliè probatur, atque ex hoc etiam loco confirmatur; quamvis aliter sentiat Dio Cassius lib. xlix. Zonaras: Οἱ Παιώνιοι νέμονται μὲν πρὸς τῇ Δαλματίᾳ. παρ' αὐτὸν δὲ τὴν Ἰσθμὸν, ἀπὸ Νωρίου μέχρι τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μησίας, &c. πρὸς δὲ Ῥοδόπῃ καὶ πρὸς αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τὸ τῶν Παίωνων ἔθνος ἐστὶ. Philippus anno regni secundo, bello Atheniensium liberatus, cum Agim Pæonum regem fato concessisse audiret, commodam sibi Pæonas invadendi occasionem oblatam existimavit. Cum exercitu igitur Pæoniam ingressus, Barbaros acie vicit, gentemque deinceps parere Macedonibus coegit. Post hoc ad Illyrios, qui quidem Pannoniæ subjacent, profectus est. *Diod.* lib. xvi.

[Ib. l. 2. Πρὸς Ἀρύμβαν] Arymbas, sive Arybas, Alcetæ Molossorum, sive Epiri, Regis filius erat, fraterque Neoptolemi, cujus natam Olympiadem Philippus uxorem duxit. Mortuo Alcetâ, inter fratres contentio orta est de imperio dividendo. Arymbas jus prioris ortûs afferebat, tum verò regni consuetudinem, cui ex omni memoriâ ætatum unus tantummodo Rex fuerat. Ut hodiè, ita tunc etiam rationes impotentium arma erant, parùmque contra densa militum agmina valebant. Neoptolemus se potentioorem esse sensit, lentisque ratiocinationibus detineri noluit. Præcipuus

cipuus ei, ac potius unicus, titulus erat generi sui Philippi auxilium: qui minimè ei defuit, idque tandem effecit, ut, circiter tres annos ante habitam hanc Demosthenis orationem, Arymbas regnum suum cum Neoptolemo partiri cogere-
tur: cujus rei nullum unquam, jam inde a prin-
cipio ejus imperii a Pyrrho Achillis filio funda-
ti, exemplum extiterat. Primam hanc injuriam
gravior infecuta est. Mortuo enim Arymba
[Olymp. 109. ann. 3.] tam bene Philippo suc-
cessere ejus vel minæ vel versutiæ, ut Molossi
Æaciden Arymbæ filium ac legitimum heredem
pellerent, et Alexandrum filium Neoptolemi
totius Epiri solum regem constituerent. Justi-
nus in suâ Trogi Epitome hanc genealogiam
mutilat, ac seriem confundit: quæ quidem cul-
pa plerisque abbreviatoribus communis est, qui
profectò, ut ignaviam sublevent, ignorantiam
alunt. Alexander primus Neoptolemi antiqui
filius, Philippique non solùm uxoris frater, sed
gener etiam cujus nempe natam Cleopatram
uxorem duxit, Italiæ bellum intulit, ibique diem
obiit supremum. Post eum Æacides ad mayo-
rum solium evectus in Epiro solus regnavit, reg-
numque filio suo reliquit, Pyrrho itli in Historiâ
Romanâ tam celebri, magnique Alexandri so-
brino ab Alceta communi ipsorum proavo. *Pau-
san. in Att. Plut. in Pyrr. Diod. l. xvi. Tour-
rellus.*

Ib. l. 4. Τί ἔν αὖ τις εἴποι] Ἀνθυποφορά. Con-
ciliat autem hæc interrogatio, et orationi varie-
tatem, quæ ad cavendum auditoris fastidium
aptissima est, et Ætiologiæ aditum præbet com-
modiorum. *Wolsius.*

Ib. l. 9. Συζῆ] *Cum quâ vivit*: id est, quæ in-
dividua ejus comes est, in quâ omne suum stu-
dium et ætatem consumpsit: συμειῶναι idem va-

let quod συζῆν, ut in oratione de Coronâ, ἐγὼ μὲν δὴ τοιαύτη συμβεβίωκα τύχη. *Idem.*

Ib. Schol. l. 29. Ταῦτα γὰρ] Legendum videtur ταῦτα γὰρ ἔχει Φίλιππος: vel, ταῦτα γὰρ ἴσμεν ἔχειν τὸν Φίλιππον.

P. 127. l. 8. et seqq. Δίδοικα, ᾧ ᾧ. A. μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις] Athenienses, magni fœneratores, nunquam exigebant ut pecunia credita tantum sibi in diem redderet. *Aristoph.* in *Nub.* Hujusmodi fœneratores ἡμεροδανεῖσθαι vocabantur. Perditum ivit ignavus debitor, qui constanter solvere omiserit: nam usura quotidie sorti accedebat, atque deinceps fœnus pariebat. *Theoph.* περὶ Απον. et περὶ Μικρολ. Ipsi etiam philosophi istiusmodi commerciis se immiscebant, et Chrysippus in Luciano demonstrat, Philosopho licere, non solum usuram exigere, verum etiam usuras usurarum, quemadmodum ex unâ conclusione alteram infert. *Tourrellus.* [Vide *Petit.* in *Leg. Att. lib. v. tit. 4.*]

Ib. l. 11. Καὶ τῶν ἀρχαίων] Scholiastes ἐνεχύρα exponit. Suidas autem τὰ κεφάλαια τῶν τόκων. Neutra, ut videtur, interpretatio huic loco satis convenit. Rectissime Budæus docet, τὰ ἀρχαῖα hîc significare τὰ παλῶνα, vertitque: paulo post etiam avilis bonis cedunt fœneratoribus. Sic bene procedit similitudo.

SECT. VII.

P. 128. Schol. l. 31. Οὐ παρὲλθὼς ἰδίαζον] Utrum κεφάλαιον ἰδίαζον, ἢ προσίμιον; Mihi utrumque obscurum videtur, et neutrum satis placet. Maio tamen ad κεφάλαιον referre. Hoc enim velle puto, eum a capite alio transire ad aliud,
ab

ab illo non omnino abhorrens, sed affine potiùs.
Wolfius.

P. 129. l. 2. et seqq. Τὰς ὑγάτας περὶ τῶν πραγμάτων εἰπέντας ἐν ὀργῇ ποιῆσθε] Sic Cæsar in Salustio: *Plerique mortales postrema meminere.* Tourrellus. [*Aldus* vocem ὑγάτας non agnoscit.]

Ib. l. 4. et seqq. Οὐ μὲν οἶμαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοπεῖν] Oratores consilia sua præstare tenebantur, quæ si non bene successerint, iniustissimos seditiosi populi impetus sustinuerunt. Legimus Periclem necesse habuisse se purgare de Pestilentia, quæ belli, cuius ille auctor fuerat, cursu per urbem sævierat. *Idem.* [Vide *Plutar.* in Pericle; et *Thucyd.* lib. ii.]

Ib. Schol. l. 15. Νεθελῆνης καὶ λυσίτελης] Ex *Wolfii* conjecturâ lego, καὶ περὶ τῆς λυσίτελης, quod etiam sententia postulare videtur. Mox idem l. 33. legendum vult καιρῶν τε καὶ τρόπων, quod omnino non probo.

P. 130. l. 5. Ὑπομείνας τῆτο] Quis verò Rex ita sit immanis, ut alienæ ditionis cupiditate, vastari suam pateretur, Pericle tamen autore hoc fecerunt Athenienses, ut Atticam ab Archidamo vastari paterentur, et ipsi interim, classe missâ, Peloponnesum infestarent, itaque Lacedæmonios domum revocarent. *Thucyd.* lib. ii.
Wolfius.

Ib. l. 9. Προσκαθεδεῖται] Suprà Olynthiacâ ii. p. 84. ἐφορμεῖν τοῖς ἐκυῖς καιροῖς. Vide notas.

Ib. Schol. l. 6. Τὰ οἰκεῖα πάσχοι] Rectissimè *Morellius* in var. lect. κακῶς πάσχοι reponendum vult. Sic infra, τὴν πατρίδα αὐτῆς κακῶς πάσχαν.

Ib. l. 16. Ἐν τῇ ἄνω πόλει] Sine dubio hæc mendosa sunt: quænam enim est constructio ἐν τῇ ἄνω et πόλει εἰπών, &c.? Certissimam emendationem

dationem suggerunt verba proximè sequentia, ἐπὶ τῆς Ὀλύμπου εἴπε, quam miror nec *Wolfium* neque *Morellium* animadvertisse.

S E C T. VIII.

P. 131. l. 5. Οὐδένι τῶν ἄλλων] Ὑπερβολή. Non plus quàm Philippo, non plus quàm regi Persarum. Sed respexit at Græcos, quorum opes fuerunt tenues. *Wolfius*.

Ib. l. 11. et seqq. Σὺ γράφεις ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά. Μὰ Δί', ἐκ ἔγωγε. Ἐγὼ μὴν γὰρ ἠγᾶμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι, καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά, &c.] Versutiam et calliditatem oratoris hoc in loco omnes fere interpretes summoperè laudandas censuerunt. A quibus ita dissentio, ut vix sensum communem in vulgatâ hujus loci interpretatione agnoscam, versutiam et calliditatem omnem me planè desiderare fatear. εὐλαβῶς, inquit *Libanius*, ἀπείλει τῆς περὶ τέτοιον συμβεβηκυῖας. Sed quomodo? Hac scilicet responsione, ὅτι ἐ γράφω ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά, ἀλλ' ἠγᾶμαι: *Non ego quidem hoc decerno, sed decerni oportere* (repetendum enim est verbum δεῖν) *arbitror*. Quam putidum hoc et frigidum! Siccine Athenienses litium forensium et novarum rerum studiosissimi quenquam se ludificari paterentur! At neque ipsum oratorem adeo inopem consilii et rationis fuisse existimo, ut vel infirmam plebem et humillimæ fortis homunciones, nedum Æschinem, Demadem, cæterosque in administrandâ R. P. æmulos, tam nudâ atque apertâ fraude circumveniri posse speraret. Néc facile inducar ut credam tantum esse discrimen inter γράφω et ἠγᾶμαι. Etenim si capitis periculo se eripuisset ἐν τῷ μὴ ΓΡΑΦΕΙΝ; at certè, ἐν τῷ ΗΓΕΙΣΘΑΙ mulctæ, vel leviori cuidam

dam supplicio se subiecisset. Scholiastes in locum: Σὺ, φησὶ, γράφεις τὰ θεωρικά εἶναι στρατιωτικά; Εἵτα λύει, ὅτι συμβάλλω μὲν, εἰ γράφω δὲ, τὸν κίνδυνον εἰδώς, καὶ τὸν Εὐβέλε νόμον μὴ ἀγνοῶν. Quâ igitur ratione vim legis, et vulgi rabiem eludere, si in jus fuisset vocatus? Ambiguitate, ut mihi videtur, sententiæ, quæ duplicem admittit interpretationem. Vel enim καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά sunt reddenda: *Has fieri militares*, vel potius aliâ ratione, et propterea ταῦτα scilicet pro διὰ ταῦτα stipendia designari oportere. Hanc esse veram hujus loci interpretationem satis ostendunt, quæ sequuntur. Ἐστὶ δὴ λοιπὸν οἶμαι πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέη, πολλὰ ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. Δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἀνευ τῶν ἐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δίδόντων. Hoc genus Ellipseos, quo ταῦτα pro διὰ ταῦτα ponitur, Atticis scriptoribus familiarissimum est *Aristoph.* in Pace, ver. 413, ταῦτ' ἄρα, &c. ubi Schol. διὰ ταῦτα. Idem in Avibus, ver. 120. ταῦτ' ἔν, propterea. Idem in Nubibus, ver. 334. ταῦτ' ἄρα ubi Schol. λείπει ἡ διὰ. *Xenoph.* de Cyr. Instit. l. 1. c. 26. ταῦτ' ἄρα—καὶ ἐνέωράς μοι: propterea me aspiciebas. Si ambiguam hanc sententiam duplici hâc ratione interpretemur, nec summum in oratore artificium, nec Atticam posthæc elegantiam desiderabimus.

P. 132. l. 3. Καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι] Suprà Olynthiacâ ii. p. 108.—τὴν αὐτὴν τῷ λαβεῖν τῷ στρατεύεσθαι, τῷ δικάζειν, τῷ ποιεῖν τῷ ὅ,τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει, καὶ ὅπερ καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. *Harpocrationis* de hoc loco: ἔλεγε δὲ ἕκαστος φόρος συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτε ἔτω καλίστατος, ὡς φησι Θεόπομπος ἐν δεκάτῳ Φιλιππικῶν. Ὑπερίδης Δηλιακῶ. Σύλλαξιν ἐν τῷ παρόντι
ἀδελφῶν

ἐδὲν διδόντες, ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν. Eadem fere habent *Suid.* et *Auēlor Etymol.*

Ib. l. 10. Λέγασσι δὲ καὶ ἄλλες] His verbis et arrogantiam vitat, et Atheniensium facultatem auget. *Wolsius.*

Ib. Schol. l. 3. Ἀναλωθῆναι] *Wolsius* habet δὲ ἀναλωθῆναι: quod certè rectius est.

Ib. l. 13. Σύλλαξις ἐστὶ δύο πραγμάτων] Hæc vocis σύλλαξις expositio videtur nullum hîc locum habere posse. Potiùs cum *Harprocratiōe* interpretemur, ἀντὶ τῆ συλλελαγμένη οἰκησις, vel, ex *Valesii* conjecturâ, διοίκησις.

Ib. l. 17. Ὡσπερ καὶ ὁ ποιητὴς] *Il. E.* ver. 586.

Ib. l. 20. Ἐντροπαλιζόμενος] *Il. A.* ver. 546.

S E C T. IX.

P. 133. l. 5. Οὔτε γὰρ, ὥς, &c.] Vide *Philippicam* i. p. 11. et *Olynthiacam* i. p. 56. et seqq.

Ib. Schol. l. 6. Πάντες χρήζει] *Wolsius* rectissimè admonuit legendum esse πάντως: mox idem πολλ' ἀπώλεσαν, pro πολλὰς.

P. 134. l. 4. Τὰ τῶν Θετταλῶν] *Ulpianus* hîc argutias quærit. Sed ut dicimus, τὰ τῆς δικαιοσύνης, pro justitiâ: sic etiam τὰ τῶν Θετταλῶν, dici puto pro *Thessalis*. *Wolsius.*

Ib. l. 5. Ταῦτα γὰρ ἄπισα μὲν ἦν δῆπε φύσει] *Thessali* ob perfidiæ crimen malè audiunt apud omnes auctores. Noster in *Aristocrateâ*: ὑμεῖς μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐδένα πρὸς δώκατε πάποτε τῶν φίλων. Θετταλοὶ δὲ ἐδένα πάποθ' ὄν τινα ἐ. *Euripides*: Πολλοὶ γὰρ ἦσαν, ἀλλ' ἄπισοι Θετταλοί. Unde natum proverbium, ut *Thessala* fides, de vanâ dicatur et fluxâ. Θεσσαλὸν σόφισμα, *Thessalum* commentum; et Θεσσαλὸν νόμισμα pro adulterinâ pecuniâ. Ab *Aristophane* in *Plut.* ver. 521. etiam ἀνδραποδισαὶ

ποδισαὶ appellantur. Vide *Schol.* ad voces καὶ γὰρ Παγασαί, et *Schol.* ad Eurip. Phœniss. ver. 1429.

P. 136. l. 4. Δοκεῖ τὸ φυλάξαι τὰ γὰρ τὰ κήσασθαι χαλεπώτερον] *Xenoph.* Hist. Cyri lib. viii. Μιγα μὲν γὰρ οἶμαι, ἔργον καὶ τὸ ἀρχὴν καταπράξαι, πολὺ δ' ἔτι μείζον τὸ λαβόντα διασώσασθαι. Τὸ μὲν γὰρ λαβεῖν, πολλάκις τῷ τόλμῃ μόνον παρὰσχόμενον ἐγένετο· τὸ δὲ λαβόντα καλεῖν, ἐκίτε τῷτο ἀνευ σωφροσύνης, ἐδ' ἀνευ ἐγκρατείας, ἐδ' ἀνευ πολλῆς ἐπιμελείας γίνεσθαι.

Ib. l. 7. Καίρῳ ἡμέτερον νομίσαντας] Sic Plancus ad Ciceronem: *Interim maximam hic sollicitudinem curamque sustineo: ne, inter aliena vitia, hæ gentes (Gallia citerior et ulterior) nostra mala suam putent occasionem.* Wolfius.

SECT. X.

P. 138. l. 9. et seqq. Θεβαῖοι; Μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἢ καὶ συνεισεβαλῶσιν ἐτοίμως] Thebani, justis de causis, quamcunque occasionem se de Atheniensibus vindicandi avidè arrepturi erant. Ii enim non solum post pugnas Leuctricam et Matinensem Spartam defenderant, verum etiam postea Phocensibus auxiliati fuerant contra Thebanos belligerantibus. *Tourrellus.* [Vide notas suprà p. 331, et 332.]

Ib. l. 11. et seqq. Ἀλλὰ Φωκεῖς; Οἱ τὴν οἰκίαν ἔχ' οἷοί τε ὄντες φυλάττειν, εἰ μὴ βοηθήσῃ ὑμεῖς] Per longum tempus re malè gestâ in Bello Sacro, quod necdum erat finitum, Phocenses valdè fuerant debilitati. Philomelus et Onomarchus duo præcipui ipsoꝝ duces dudum infelicitè perierant. Phayllus, in eorum locum suffectus, multis præliis devictus fuerat. Phalecus, Onomarchi filius, et Phaylli successor, non magis secundâ fortunâ utebatur; Thebanique perpetuò

victoriam reportabant. Ita ut Phocenses non succumbere non potuissent, nisi iis Lacedæmonii atque Athenienses frequenter auxilia misissent. *Idem.* [Vide notas suprà p. 237.]

Ib. l. 13. Ἡ ἄλλος τις] Thessalos tacuit, quia eos a Philippo esse alienos ostendit. Quare propensiores in Atheniensium amicitiam videri poterant. Hactenus igitur ostendit, Philippo non defore facultatem, Olyntho captâ, in Atticam invadendi. Nunc eum etiam velle probandum est. Voluntas enim et facultas, ut in omni genere actionum humanarum, sic in conjecturis etiam et consiliis dominantur. *Wolfius.*

Ib. Schol. l. 11. Οἱ πολέμιοι] *Wolfius* in margine habet ὡς, quod etiam *Morellius* rescribendum esse admonuit: deinde *Wolfius* χώραν, quod planè rectius est.

P. 131. l. 1. Ἀποπλήτων] Refutatio sumpta a signo. Ait se facturum: ergo vult. Sed multa dicuntur aliàs vanitate quâdam ingenii, aliàs certo consilio, et terroris causâ. Quare hoc argumentum non perpetuò verum est, et in Philip-
pici certiores conjecturas affert *Demosthenes.*
Wolfius.

Ibid. Ἀνοιαν ὀφλισκάνων] Vide suprà p. 280.

Ib. l. 13. Δεδαπάνησθε] *Ald.* δεδαπάνητε. *Wolf.* δεδαπάνηται.

P. 140. l. 1. Καὶ προσέειπεν ἡ ὕβρις] *Aldus* προσείπ' sine καὶ legit. Ac omitti καὶ mihi non displicet: malim tamen προσέειπεν futurum, quàm προσέειπεν præsens. *Wolfius.*

I N D E X

I N

DEMOSTHENEM.

A.

- Ἀγαθῶν, 92, 4.
 Ἀγαθῶν, 103, 4.
 Ἀγαθόν, 105, 10.
 Ἀγαθῶν, 103, 1. 103, 5. 105, 7.
 Ἀγα, 18, 11.
 Ἀγαπᾶ, 63, 1.
 Ἀγαπήσας, 126, 10.
 Ἀγαπητὸν, 103, 2.
 Ἀγαπῶντες, 103, 10.
 Ἀγαπῶ, 12, 7. 107, 2.
 Ἀγίτι, 23, 16.
 Ἀγνοῖ, 127, 5.
 Ἀγνοῖν, 89, 7.
 Ἀγνοέτω, 50, 9.
 Ἀγνοῶ, 128, 10.
 Ἀγνωμότως, 68, 9.
 Ἀγοράν, 14, 2, 24, 6.
 Ἀγοράς, 134, 11.
 Ἀγων, 29, 4. 29, 10.
 Ἀγωνιζομένων, 24, 15.
 Ἀγωνισασθαι, 37, 10.
 Ἀγώνων, 60, 8.
 Ἀδελῶς, 138, 7. 140, 8.
 Ἀδελφούς, 40, 1.
 Ἀδικεῖ, 92, 5.
 Ἀδικῆσαι, 50, 3.
 Ἀδικεῖν, 26, 3.
 Ἀδικεῖναι, 53, 4.
 Ἀδικεῖναις, 69, 12.
 Ἀδικως, 83, 3.
 Ἀδιόρθωτα, 30, 17.
 Ἀδοξίαν, 124, 10.
 Ἀδόξων, 102, 5.
 Αἰ, 28, 18. 29, 19. 33, 11. 34,
 14, 50, 9, 134, 6.
 Αἰθις, 135, 10.
 Ἀθάνατα, 11, 6.
 Ἀθηναίους, 8, 10.
 Ἀθηναίος, 14, 4. 21, 2. 21, 9.
 Ἀθλα, 9, 3. 70, 10.
 Ἀθλίων, 36, 13.
 Ἀθροίσματα, 92, 8.
 Ἀθυμητέον, 5, 1.
 Ἀθυμίαν, 134, 3.
 Ἀθυμότερος, 87, 5.
 Ἀθῶς, 87, 3.
 Αἰεῖ, 13, 1. 15, 1. 58, 9. 104,
 12. 126, 7. 126, 12.
 Αἰρεῖσθαι, 73, 9. 95, 7.
 Αἰρῶν, 12, 6. 65, 7. 115, 3.
 Αἰρεσις, 138, 1.
 Αἰρεῖμαι, 40, 4.
 Αἰρέμενοι, 20, 13.
 Αἰρεῖναι, 37, 13.
 Αἰσθησθε, 126, 5.
 Αἰσχισα, 34, 13. 91, 9.
 Αἰσχίσων, 44, 6.
 Αἰσχερόν, 32, 9. 107, 3.
 Αἰσχερῶν, 44, 5. 62, 10.
 Αἰσχερῶς, 96, 10.
 Αἰσχυρίσθε, 137, 6.
 Αἰσχύνη, 140, 1.
 Αἰσχύνην, 13, 9. 34, 12. 46, 1.
 Αἰσχύνης, 37, 6. 84, 14.
 Αἰσχυρομένοις, 34, 7.
 Αἰτιάσασθαι, 36, 10.

- Αἰτιᾶσθαι, 69, 8.
 Αἰτιᾶσθω, 92, 2.
 Αἴτιοι, 91, 9.
 Αἴτιον, 102, 10.
 Αἴτιος, 91, 8. 129, 1.
 Αἰτιωμένων, 35, 15. 68, 5.
 Αἰχμαλώτης, 29, 9.
 Ἀκαίριαν, 136, 6.
 Ἀκραιίη, 140, 41.
 Ἀκηκοῖναι, 46, 11.
 Ἀκηκοαμίν, 31, 1.
 Ἀκινδύνως, 130, 9.
 Ἀκμήν, 34, 3.
 Ἀκολυθεῖ, 23, 8.
 Ἀκολυθεῖν, 32, 14.
 Ἀκολυθήσει, 20, 5.
 Ἀκύν, 37, 5. 32, 4. 39, 17.
     85, 9. 114, 3.
 Ἀκύνεις, 35, 15.
 Ἀκύνου, 6, 1.
 Ἀκύνσαι, 25, 3.
 Ἀκύνσαις, 114, 6.
 Ἀκύνση, 16, 8. 36, 16. 71, 9.
     73, 8.
 Ἀκύνω, 22, 14. 76, 1. 95, 8.
 Ἀκύνω, 22, 18. 79, 7.
 Ἀκρασίαν, 61, 6.
 Ἀκριδῶς, 19, 3. 63, 9. 77, 5.
     133, 6.
 Ἀκρόπολις, 97, 10.
 Ἀλεθίς, 47, 11.
 Ἀληθείας, 46, 3.
 Ἀληθῆ, 32, 3. 51, 8. 62, 5.
 Ἀληθῶς, 24, 11.
 Ἀλίαντος, 18, 12.
 Ἀλλ', 24, 12. 24, 17. 32, 4.
     32, 15. 36, 4. 39, 7. 85, 15.
 Ἀλλά, 11, 6. 14, 6. 22, 7. 23,
     17. 26, 14. 35, 2. 37, 6. 37,
     11. 44, 8. 88, 6.
 Ἀλλαις, 27, 15.
 Ἀλλήλοις, 21, 7. 71, 10.
 Ἀλληλῶς, 35, 15. 68, 6.
 Ἀλλοθεν, 101, 7.
 Ἀλλοθι, 33, 17. 85, 9.
 Ἄλλοι, 22, 16.
 Ἄλλοις, 11, 10.
 Ἄλλος, 17, 8.
 Ἄλλοτε, 39, 11.
 Ἄλλοτριος, 97, 3.
 Ἄλλων, 6, 1. 54, 1.
 Ἄλλως, 61, 5. 83, 2. 88, 2.
 Ἄλλως, 21, 7.
 Ἄμα, 31, 1. 54, 7. 117, 7.
 Ἀμαρτάνην, 77, 2.
 Ἀμάχον, 48, 2.
 Ἀμεινον, 88, 14. 101, 10.
 Ἀμείν, 26, 9.
 Ἀμειλίαν, 14, 12.
 Ἀμειλίαις, 18, 11. 123, 4.
 Ἀμειλῶμεν, 127, 6.
 Ἀμειλίων, 9, 7.
 Ἀμυνεῖται, 130, 7.
 Ἀμύθητα, 29, 11.
 Ἀμφίπολις, 15, 7. 49, 5. 121,
     6. 125, 5.
 Ἀμφίπολις, 70, 11.
 Ἀμφιπολιτῶν, 118, 5. 120, 13.
 Ἀμφότερα, 77, 6. 82, 4. 126, 6.
 Ἀναβάλλεσθαι, 16, 11.
 Ἀναβάλλεται, 85, 7.
 Ἀναβαλλόμενος, 32, 11.
 Ἀναβάζειν, 89, 12.
 Ἀναβάζεσθαι, 72, 11.
 Ἀναβασίς, 80, 7.
 Ἀνάβας, 71, 8.
 Ἀναβασθησομεθα, 39, 3.
 Ἀναβάζωνται, 33, 3.
 Ἀνάβη, 13, 6. 22, 8. 104, 7.
     107, 3. 139, 7.
 Ἀνάβην, 13, 8. 128, 4.
 Ἀναδιξασθαι, 50, 6.
 Ἀναθημάτων, 98, 12.
 Ἀναιρησινθαι, 134, 1.
 Ἀναλήψισθι, 11, 4.
 Ἀναλίσκομαι, 31, 9.
 Ἀναλίσκει, 30, 3.
 Ἀναλίσκοις, 140, 7.
 Ἀναλώσας, 123, 13.
 Ἀναλώση, 93, 5.

Ἀνεμνέμεν

- Ἀναμεινῆμεν. 35, 4.
 Ἀναμειμνησκομένοις, 6, 2.
 Ἀνανόρειοτάων, 103, 12.
 Ἀνανόριαν, 34, 12.
 Ἀνάξιον, 6, 5.
 Ἀναγὰς, 4, 6. 92, 2.
 Ἀναγάσιως, 118, 3.
 Ἀναγάσιν, 43, 6.
 Ἄνδρα, 24, 16, 36, 7.
 Ἀνδραποδίζεσθαι, 94, 8.
 Ἀνδραποδισμῶν, 118, 4.
 Ἀνδραποδιστῶν, 37, 12.
 Ἄνδρες, 24, 3. 60, 5.
 Ἀνιγνωσκομένων, 32, 2.
 Ἀνείλοι, 120, 2.
 Ἀνελών, 108, 3.
 Ἀνείτατον, 30, 14.
 Ἀνιχαίτισι, 53, 2.
 Ἄνω, 47, 5. 132, 5. 132, 9.
 Ἀνιλίσκατε, 67, 5.
 Ἀνιλάωκαμεν, 101, 1.
 Ἄνω, 14, 4. 60, 5. 61, 3.
 Ἀνθρώποις, 11, 10. 134, 6.
 Ἀνθρώπος, 12, 5. 38, 16. 90, 16.
 116, 9. 135, 10.
 Ἀνθρώπη, 65, 3.
 Ἀνθρώποι, 52, 9.
 Ἀνθρώπη, 62, 2. 62, 9. 84, 8.
 124, 12.
 Ἀνθρώπων, 65, 5. 93, 4. 94, 3.
 98, 4. 104, 7. 131, 5.
 Ἀνοήτοις, 136, 3.
 Ἀνοήτον, 89, 5.
 Ἀνοητοτάτοι, 38, 14.
 Ἀνοητοτάτης, 38, 13.
 Ἀνοίαν, 50, 9. 139, 1.
 Ἀντις, 14, 9.
 Ἀντιμιδιβάειν, 31, 6.
 Ἀντίχει, 53, 7.
 Ἀνίεχθαι, 138, 4.
 Ἀντήρατι, 67, 2.
 Ἀντί, 73, 3. 92, 11. 112, 1.
 Ἀντιδόσεις, 31, 2.
 Ἀνιλάεσθαι, 133, 2.
 Ἀνιληπλίον, 115, 7. 127, 2.
 Ἀνιρρόπον, 123, 7.
 Ἀνιστάσθαι, 100, 8.
 Ἀνυπέδωκτον, 61, 4.
 Ἄνω, 33, 18. 58, 10.
 Ἀξίαν, 45, 8. 51, 11. 136, 2.
 Ἀξίον, 89, 9. 133, 3.
 Ἀξιόπιστος, 116, 11.
 Ἀξίον, 88, 10.
 Ἀξίως, 69, 11.
 Ἀξιότης, 89, 2.
 Ἀξιόχρεω, 100, 7.
 Ἀξίω, 80, 1. 108, 15.
 Ἀξίως, 55, 4. 105, 5.
 Ἀξιώσειεν, 32, 18.
 Ἀόριστα, 30, 17.
 Ἀόριστον, 30, 14.
 Ἀπαίτειν, 54, 13. 134, 8.
 Ἀπαλλαγήναι, 105, 11.
 Ἀπαλλαγέντες, 105, 3.
 Ἀπάλλαξαι, 16, 1.
 Ἀπανθ', 11, 9. 36, 9.
 Ἀπαντ', 20, 11.
 Ἀπαντα, 9, 3. 16, 8. 30, 10.
 30, 17. 32, 11. 38, 18. 58, 2.
 55, 13. 90, 15. 91, 6. 103,
 6.
 Ἀπαυλῶν, 15, 11. 135, 7. 137,
 1.
 Ἀπαυλῶν, 9, 13. 73, 6. 85, 13.
 88, 14. 95, 10. 100, 4.
 Ἀπάντων, 27, 12. 30, 7. 33, 4.
 43, 2. 93, 9. 106, 9. 115, 2.
 Ἀπαξ, 37, 10. 53, 7.
 Ἀπαρχῆς, 16, 9.
 Ἀπαξ, 55, 5. 68, 3. 68, 8.
 Ἀπασι, 47, 8. 57, 7. 66, 6. 109,
 6.
 Ἀπασιν, 15, 4.
 Ἀπέειν, 29, 13.
 Ἀπειγνώκατε, 34, 16.
 Ἀπειλῆ, 12, 7.
 Ἀπειλῶν, 116, 11.
 Ἀπειρηκόντων, 85, 3.
 Ἀπέκλειν, 125, 14.
 Ἀπει, 68, 7.
 Ἀπειλάται,

- Ἀπερίλατε, 82, 1.
 Ἀπεριήμεθα, 100, 10.
 Ἀπίησαν, 127, 12.
 Ἀπιφύακτο, 3, 1.
 Ἀπιχθάνισθαι, 95, 3.
 Ἀπιχθείαι, 88, 13.
 Ἀπίχθωμαι, 94, 10.
 Ἀπῆ, 55, 6.
 Ἀπηγείλη, 80, 11.
 Ἀπηγγέλλετο, 121, 11.
 Ἀπήλαυον, 49, 4. 62, 6.
 Ἀπηλλαγμίνοι, 39, 6.
 Ἀπηλλαγμίνοσ, 107, 4.
 Ἀπηρημίνοι, 15, 8.
 Ἀπιγα, 134, 5.
 Ἀπιγοι, 47, 4. 118, 7. 136, 1.
 Ἀπίγας, 43, 5.
 Ἀπιγῶσι, 55, 10.
 Ἀπίγας, 56, 3.
 Ἀπλῶς, 39, 14. 135, 7. 10, 10.
 Ἀπὸ, 36, 3. 40, 1.
 Ἀποβλίψαι, 102, 2.
 Ἀποβλίψῃ, 71, 6.
 Ἀποβλίψω, 75, 3.
 Ἀπογνοῖας, 106, 4.
 Ἀποδιέξῃ, 37, 2.
 Ἀποδώσει, 72, 10. 131, 8.
 Ἀποθανεῖν, 37, 14.
 Ἀποθέσθαι, 12, 3.
 Ἀποθνήσκω, 106, 2.
 Ἀπολείπεσθαι, 33, 8.
 Ἀπολείσθαι, 88, 1.
 Ἀπολωλέκασι, 101, 4.
 Ἀπολωλέκειναι, 123, 3.
 Ἀπολωλέκότες, 67, 12.
 Ἀπολώλει, 36, 12.
 Ἀπολώλειναι, 7, 11.
 Ἀπολωλέτων, 100, 5.
 Ἀπομίσθων, 36, 13.
 Ἀπόνη, 9, 5.
 Ἀπορεῖν, 108, 10.
 Ἀπορίαν, 94, 9.
 Ἀπορρήν, 49, 7.
 Ἀπορρητων, 117, 7.
 Ἀπορω, 79, 4.
 Ἀποτείλητε, 35, 6.
 Ἀπότρεμι, 38, 17.
 Ἀποτρεθῇ, 135, 3.
 Ἀπόστολον, 82, 6.
 Ἀπόστολος, 30, 7. 36, 7.
 Ἀπόστολων, 30, 5.
 Ἀποστροφῇ, 12, 1.
 Ἀποτριπώμεθα, 124, 10.
 Ἀπυσίαν, 116, 13.
 Ἀποφαίνεσθαι, 128, 8.
 Ἀποχρῆν, 22, 2. 34, 11.
 Ἀπωθεῖν, 61, 1. 140, 4.
 Ἀρα, 99, 3. 100, 1.
 Ἀργεῖν, 108, 9.
 Ἀργεῖλα, 66, 2.
 Ἀργυρίαι, 82, 2.
 Ἀρεσκί, 54, 9.
 Ἀρίσκη, 26, 12.
 Ἀριτῆς, 109, 3.
 Ἀρεσιδην, 96, 2.
 Ἀρεσιδου, 99, 2.
 Ἀρρώστημα, 64, 5.
 Ἀρτάσσοι, 23, 6.
 Ἀρχαίων, 127, 11.
 Ἀρχαί, 54, 3.
 Ἀρχεῖν, 23, 8.
 Ἀρχῆ, 56, 7.
 Ἀρχην, 34, 20. 78, 5.
 Ἀρχῆς, 56, 7. 103, 3.
 Ἀρχομένως, 58, 1.
 Ἀρχοντας, 24, 10.
 Ἀρύμβαν, 126, 2.
 Ἀσελγείας, 12, 5.
 Ἀσελγεύεις, 62, 7.
 Ἀσθενεῖ, 14, 6.
 Ἀσθενῆς, 57, 5. 125, 4.
 Ἀσθενῶσι, 105, 11.
 Ἀσθενῶν, 82, 3.
 Ἀσθενῶς, 56, 3.
 Ἀσμάτων, 62, 10.
 Ἀσμίνοι, 52, 1.
 Ἀσμένος, 117, 13.
 Ἀσφάλειαν, 129, 5.
 Ἀσφαλῆς, 28, 3.
 Ἀσφαλῆ, 87, 7.

Ἀσφαλῆς, 21, 15. 58, 7. 77, 4.
100, 9.

Ἀσχόλων, 100, 6.

Ἀτακίη, 30, 16.

Ἀτακίῳ, 87, 3.

Ἀτακίως, 107, 9.

Ἀταξίαι, 108, 2.

Ἀτοπώλατον, 138, 14.

Ἀτῆ, 140, 13.

Ἀτῖα, 39, 6. 104, 6.

Ἀτυχῆς, 95, 2.

Ἀϋ, 56, 10.

Ἀϋθες, 125, 7.

Ἀϋξιν, 99, 7.

Ἀυτάρκη, 89, 11.

Ἀυτόμαλα, 122, 3.

Ἀυτόμαλον, 119, 10.

Ἀυτόματος, 122, 8.

Ἀυτόνομα, 8, 6.

Ἀυτόμας, 135, 8.

Ἀφαιρήσεισθαι, 29, 3.

Ἀφανῆ, 64, 9.

Ἀφιῖναι, 120, 10.

Ἀφῖς, 10, 7.

Ἀφιλιῖν, 23, 10. 69, 13.

Ἀφιλῶν, 108, 1.

Ἀφίσις, 38, 15.

Ἀφῆκαί, 82, 5.

Ἀφισῖς, 115, 6.

Ἀφίσις, 71, 9.

Ἀφικίσθαι, 27, 9.

Ἀφορμαῖς, 105, 6.

Ἀφορμας, 65, 10.

Ἀφόρμη, 136, 2.

Ἀφορμὴν, 25, 16.

Ἀφρων, 95, 2.

Ἀφύλακτος, 19, 6.

B.

B Ἀδίζιν, 125, 1. 138, 9.

Βάρβαροι, 33, 9.

Βάρβαρον, 98, 1.

Βάρβαρος, 91, 5.

Βασιλία, 38, 3.

Βασιλευς, 58, 6. 98, 1. 122, 6.

Βασιλῆων, 125, 12.

Βιβαίαν, 53, 5. 120, 6.

Βιβαίως, 78, 3.

Βιβσηθηκότες, 120, 12.

Βιβυλισσθαι, 33, 19.

Βίλτιον, 15, 2. 27, 1. 46, 19.

73, 12.

Βίλτιες, 60, 6.

Βίλτις, 16, 4. 73, 8. 92, 11.

39, 17. 39, 18. 79, 8. 87, 6.

87, 10. 88, 7. 88, 15. 92, 1.

92, 11.

Βίλτιον, 5, 5. 117, 5.

Βιλτίω, 5, 10. 80, 4. 90, 14.

92, 3.

Βιλτίων, 107, 2.

Βῆμα, 121, 1.

Βήματος, 36, 3.

Βλάβη, 104, 11.

Βλάβητος, 86, 8.

Βλίπτειν, 33, 13.

Βία, 52, 3.

Βίς, 61, 6.

Βοηδρομίων, 81, 19.

Βοηθεία, 16, 14.

Βοηθείας, 27, 11.

Βοηθείαν, 116, 3. 131, 1.

Βοηθείας, 131, 1.

Βοηθειῶν, 29, 16. 33, 16. 54, 8.

82, 5. 84, 11. 85, 11. 85, 15.

140, 4.

Βοηθόσάντων, 130, 7.

Βοηθησθῶν, 138, 13.

Βοηθήσεται, 83, 6. 116, 5.

Βοήθησομίν, 86, 1.

Βοηθήσομεν, 72, 4.

Βοηθητίων, 129, 7.

Βοηθῶν, 85, 10.

Βοῖδια, 103, 11.

Βυλίσθαι, 95, 3.

Βυλίσθαι, 14, 1. 15, 5. 36, 9.

77, 1. 96, 5. 131, 7.

Βυλεται, 18, 9. 85, 8. 92, 8.

93, 10. 125, 1.

Βυλίσθαι,

Βαλῆς, 79, 1.
 Βαλήσειαι, 88, 1. 138, 14.
 Βαλήσθι, 7, 1, 64, 1.
 Βαλήσις, 93, 8.
 Βαλομένοις, 47, 2.
 Βαλομένοις, 61, 1.
 Βαλομένως, 49, 4. 87, 4. 136, 9.
 Βαλομένων, 114, 4.
 Βαλώμεθα, 123, 7.
 Βραδείυει, 100, 10.
 Βραδύτηλα, 12, 2. 31, 11.
 Βραχίος, 47, 9.
 Βραχην, 53, 7.
 Βραχύς, 97, 2.

Γ.

Γεγνημένα, 16, 14.
 Γεγνημένην, 34, 20.
 Γεγνημένοις, 34, 1. 46, 5.
 Γεγνημένων, 60, 4. 80, 8.
 Γεγνησθαι, 42, 6.
 Γεγνησθε, 103, 10.
 Γεγόνασι, 23, 4.
 Γεγόνασιν, 102, 4.
 Γέγονε, 68, 11. 77, 6. 102, 8.
 105, 1. 122, 7.
 Γίγονεν, 93, 4. 101, 7. 119, 10.
 125, 4.
 Γίγονος, 134, 3.
 Γίγραφα, 28, 9.
 Γίτονος, 99, 4.
 Γελασθῆναι, 62, 11.
 Γελόων, 62, 9.
 Γένεσθαι, 5, 10. 10, 3. 10, 11.
 28, 2. 88, 15. 97, 6. 104, 11.
 115, 3. 132, 10.
 Γίνεται, 13, 5.
 Γενήσεσθαι, 68, 13.
 Γενήσεσθε, 29, 7.
 Γενήσεται, 21, 16. 26, 8. 72, 14.
 90, 17. 93, 4. 127, 7.
 Γενησομένοις, 40, 2.
 Γιγνῆται, 26, 1. 35, 16. 80, 4.
 130, 4.

Βαλιέσθαι, 4, 10. 72, 8. 79, 8.
 Βαλιέοιμένοις, 28, 19.
 Βαλιέοιμένως, 32, 19.
 Βαλιέσασθαι, 27, 2.
 Βαλιέσεται, 28, 7.
 Γέναιων, 94, 2.
 Γένοιτο, 14, 3. 52, 1. 104, 10.
 112, 3. 137, 4.
 Γένομεν, 42, 3.
 Γένομενως, 72, 7.
 Γένωσθαι, 140, 11. 140, 13.
 Γερασώ, 29, 10.
 Γεωργῆσις, 139, 10.
 Γίγνεται, 32, 9. 36, 4.
 Γίγνομενα, 13, 7.
 Γίγνομενοις, 28, 16.
 Γίγνομενοις, 34, 6.
 Γίγνομενος, 34, 1.
 Γίγνομενος, 81, 4.
 Γινώσκω, 39, 4.
 Γίνεσθαι, 30, 1.
 Γίνεται, 108, 12. 136, 3.
 Γινόμενα, 85, 9.
 Γινόμενως, 76, 3.
 Γινώσκειν, 75, 1.
 Γινώσκω, 131, 2.
 Γνώμαις, 15, 9.
 Γνώμας, 81, 1. 26, 11.
 Γνώμη, 9, 8. 18, 10. 38, 9.
 Γνώμην, 3, 1. 8, 9. 43, 3. 129,
 3. 134, 2.
 Γνώμης, 10, 4. 63, 4.
 Γνώται, 90, 10.
 Γνώριμος, 97, 2.
 Γνώτε, 126, 5.
 Γραφει, 89, 13.
 Γραφεις, 131, 11.
 Γραψαίλα, 87, 8. 88, 4.
 Γραψω, 96, 5.
 Γυμνασιαρχος, 30, 12.

Δ.

Δαιμονία, 43, 6.
 Δανείζοιμένοις, 127, 9.
 Διδαπᾶνθαι,

Διδαπάνησθε, 139, 12.
 Δίδειν, 11, 7.
 Δίδουκα, 127, 8.
 Διδυλομένοι, 51, 11.
 Διδόχθαι, 19, 9.
 Διδυνημένα, 26, 10.
 Δίει, 36, 6.
 Δίη, 18, 1, 132, 8.
 Διηθείς, 16, 6.
 Διήσειν, 139, 6.
 Διήσειν, 133, 10.
 Διῖ, 15, 9, 18, 9, 21, 13, 22,
 12, 24, 13, 28, 8, 39, 7, 66,
 12, 69, 5, 72, 6, 88, 9, 90,
 14, 108, 9, 120, 8, 123, 1,
 124, 7, 127, 1, 128, 8, 130,
 12, 136, 5, 136, 9.
 Δείγμαλα, 63, 3.
 Δεικνύειν, 55, 3.
 Δεικνύσαι, 47, 5.
 Δεικλίου, 55, 12.
 Δειῖ, 12, 3, 17, 14, 18, 5, 19,
 1, 19, 10, 54, 7, 69, 7, 84,
 7, 99, 7, 119, 2, 129, 4, 132,
 1.
 Δειῖα, 20, 3, 36, 10, 36, 11,
 73, 9, 85, 9.
 Δειῖται, 63, 7.
 Δεινοί, 30, 1.
 Δεινός, 35, 5, 108, 11, 116, 9.
 Δειξάτω, 51, 8.
 Δειξέιν, 63, 11.
 Δείξεν, 17, 2.
 Δείξω, 22, 1.
 Δειῖσθαι, 47, 10.
 Δειῖται, 79, 1.
 Δείκα, 21, 13, 23, 19, 25, 7, 25,
 11, 82, 1.
 Δείξασθαι, 15, 8.
 Δείξων, 20, 9.
 Δείσι, 135, 2.
 Δείσιλο, 106, 11.
 Δείον, 16, 13, 76, 6, 92, 6, 101,
 2.
 Δείον, 116, 9.

Δείσιλα, 4, 8, 39, 5, 45, 2, 70,
 4, 79, 9, 85, 8, 87, 5, 90,
 8, 119, 7, 132, 4.
 Δείσιλι, 33, 7.
 Δείσιλος, 19, 5, 20, 12, 23, 4.
 Δείσιλων, 5, 7, 35, 17, 36, 4, 72,
 14, 108, 13, 114, 8, 132,
 10.
 Δισπότην, 117, 8.
 Δισπότης, 102, 13.
 Διῦρε, 127, 6, 138, 9.
 Δῆλον, 35, 3, 62, 4, 118, 1.
 Δημηγορεῖν, 32, 7, 80, 5.
 Δημητραί, 104, 9.
 Δημός, 102, 13, 103, 7.
 Δημοσία, 34, 13, 98, 9.
 Δημόσιον, 62, 8.
 Δημοσίων, 102, 6.
 Δημέ, 103, 2.
 Δηποτε, 29, 17, 84, 10, 102,
 10.
 Δήπε, 91, 15, 134, 5.
 Δί, 14, 6, 23, 17, 135, 11,
 131, 12.
 Δία, 13, 6, 14, 6, 38, 11.
 Διαβάλλων, 116, 13.
 Διαδοχῆς, 21, 6.
 Διαθέσθαι, 59, 5.
 Διακόσιοις, 25, 13.
 Διακόσις, 21, 8.
 Διαλέχθηναι, 49, 5.
 Διαλλαγαί, 43, 4.
 Διαλυσώμεθα, 17, 4.
 Διαμείναι, 17, 3.
 Διανέμει, 87, 2.
 Διαπράξασθαι, 58, 5, 89, 14.
 Διαπραττεῖν, 27, 6.
 Διαρχῇ, 106, 4.
 Διασπῶν, 38, 2.
 Διατρίβειν, 59, 3.
 Διατρίβω, 121, 10.
 Διατρίρει, 14, 7.
 Διαφύρα, 139, 4.
 Διδάξει, 54, 11.
 Διδάξω, 22, 4.

Διδόμενοι, 105, 12.
 Διδόναι, 73, 8.
 Διδόλια, 23, 9.
 Διδόνων, 15, 7.
 Δίδωσι, 12, 6.
 Δίειθ', 83, 10.
 Διελήλυθεν, 68, 3. 68, 8.
 Διελθόντος, 81, 9.
 Δίελυσεν, 53, 3.
 Διεξελήλυθεν, 48, 3.
 Διεξιέναι, 45, 1.
 Διεξιόβια, 47, 8.
 Διερωτῶντες, 96, 4.
 Διηγάναι, 71, 10.
 Διέψευσαι, 134, 1.
 διηλλαγμένην, 84, 6.
 Δικάζειν, 108, 5.
 Δίκαια, 48, 9. 100, 10.
 Δίκαιας, 54, 4.
 Δίκαιον, 88, 11. 107, 7.
 Δίκαιος, 122, 12.
 Δίκαιω, 95, 4.
 Δίκαιων, 67, 1. 67, 4.
 Δικαίως, 47, 7. 61, 5. 123, 5.
 Δικασάς, 37, 3.
 Δίκην, 46, 8. 89, 4. 90, 3.
 Διό, 124, 7.
 Διοικεῖν, 99, 10. 135, 2.
 Διοικησαίσθε, 15, 6.
 Διοικῶν, 107, 11.
 Διουσιών, 29, 19.
 Διότι, 93, 9. 136, 3.
 Διχῆ, 129, 7. 130, 12.
 Δοκεῖ, 34, 5. 42, 2. 45, 4. 63, 10. 122, 11. 133, 6. 136, 4.
 Δοκεῖν, 61, 2.
 Δοκέειτε, 26, 15. 34, 11.
 Δοκῆ, 16, 5. 21, 4. 21, 6. 33, 1.
 Δοκῶμεν, 55, 9. 116, 1.
 Δοκῶτιν, 76, 6.
 Δοκῶλια, 116, 3.
 Δοκῶντων, 11, 9.
 Δοκῶ, 16, 10.

Δόλις, 71, 8.
 Δόξαν, 58, 6. 60, 1. 98, 5.
 Δοξαῖα, 89, 10.
 Δόξης, 58, 2. 118, 2.
 Δοξώμεν, 44, 4.
 Δέλως, 135, 9.
 Δύται, 89, 4.
 Δραχμας, 25, 12. 25, 14.
 Δυναίθ', 15, 8.
 Δυναίτ', 137, 7.
 Δυναίτο, 10, 5.
 Δύναμει, 25, 6. 27, 13. 28, 6. 90, 6.
 Δυνάμει, 20, 1. 31, 12.
 Δυνάμει, 7, 10. 56, 5.
 Δυναμένοι, 90, 9.
 Δυναμένο, 61, 7.
 Δυνάμιν, 6, 3. 9, 1. 19, 11. 22, 3. 22, 6. 28, 14. 33, 4. 43, 1. 53, 5. 57, 4. 83, 10.
 Δυνάμι, 20, 6. 21, 15. 24, 12. 56, 7.
 Δύναται, 67, 14.
 Δυνατόν, 83, 7.
 Δύνεσθαι, 32, 13.
 Δυνθήμεν, 17, 1.
 Δυνθεις, 139, 2.
 Δυνήθηται, 36, 8.
 Δυνήσεσθε, 90, 11. 94, 1.
 Δυνάμεθα, 27, 9. 27, 14.
 Δυνάται, 59, 4.
 Δύο, 24, 2.
 Δυοῖν, 47, 10.
 Δυσμαχώτατον, 117, 4.
 Δυσπολεμήτο, 7, 8.
 Δυσχερής, 84, 5.
 Δυσχερῆ, 32, 11.
 Δάδεχα, 25, 15.
 Δάσει, 17, 11.
 Δάσοις, 134, 11.

E.

'E Ar, 18, 1.
 'Εύσαις, 91, 6.
 'Εαυτῶ,

- Ἐαυῖ, 84, 6.
 Ἐαυτῆς, 32, 10.
 Ἐαυτῶ, 57, 10.
 Ἐαυτῶν, 34, 16.
 Ἐελαψε, 88, 12.
 Ἐελαψεν, 20, 11.
 Ἐεκηθήσαμεν, 82, 8. 121, 12.
 Ἐεσηθήσει, 57, 3.
 Ἐεσλιν, 8, 7.
 Ἐεῦλετο, 125, 9.
 Ἐεωλόμην, 39, 16.
 Ἐγγύθεν, 85, 8.
 Ἐγκλημάτων, 120, 5.
 Ἐγκορεῖ, 34, 4.
 Ἐγνωκάμεν, 86, 1.
 Ἐγνωκεν, 25, 18.
 Ἐγνωκότας, 118, 10.
 Ἐγνωκότις, 39, 5. 120, 4.
 Ἐγνωκότων, 15, 12.
 Ἐγνώκως, 127, 1.
 Ἐγὼ, 17, 7. 20, 8. 38, 5. 39, 11.
 Ἐγωγέ, 18, 15. 34, 7. 65, 6. 93, 2. 105, 1. 123, 9. 131, 12. 134, 10.
 Ἐδεδώκει, 90, 3.
 Ἐδει, 4, 10. 24, 17. 32, 3.
 Ἐδοξε, 31, 15.
 Ἐζήλωκε, 58, 3.
 Ἐθάρρει, 84, 2.
 Ἐθει, 96, 1.
 Ἐθέλει, 33, 14.
 Ἐθελεῖν, 89, 10. 114, 3. 119, 7.
 Ἐθειλῆσαι, 119, 2.
 Ἐθειλῆσει, 10, 3. 20, 8.
 Ἐθειλῆσθαι, 10, 11. 56, 1. 105, 4.
 Ἐθειλῆς, 39, 9.
 Ἐθείλοντας, 10, 7. 15, 11.
 Ἐθειλοῦν, 26, 5.
 Ἐθειλόων, 65, 8.
 Ἐθειλῶσι, 9, 6. 9, 12.
 Ἐθείλυσιν, 52, 9.
 Ἐθειλωμέν, 39, 2.
 Ἐθνῶν, 8, 5.
 Ἐθρυλλεῖτε, 119, 8.
 Ἐθρύλλαν, 84, 9.
 Ἐθῶν, 105, 4.
 Εἰδέσθαι, 38, 13. 39, 18.
 Εἰδῆτε, 6, 9.
 Εἰδῶν, 6, 2.
 Εἰδῶμεν, 38, 16. 39, 4.
 Εἰδώς, 19, 2.
 Εἶεν, 21, 12.
 Εἰκός, 120, 6.
 Εἰκοσιν, 25, 9.
 Εἰκότως, 4, 7. 23, 8. 99, 10. 116, 12. 123, 2.
 Εἰκῶν, 116, 10.
 Εἰλόμην, 39, 12.
 Εἰμι, 95, 2.
 Εἶναι, 7, 9. 14, 1. 20, 12. 21, 3. 21, 8. 43, 6. 44, 4. 47, 6. 48, 8. 89, 2. 91, 10.
 Εἵνεκα, 141, 2.
 Εἰπάτω, 92, 2.
 Εἰπεῖν, 10, 10. 47, 3. 70, 9. 79, 6. 90, 8. 90, 11. 96, 12. 100, 3. 101, 10. 115, 1.
 Εἴπτε, 34, 16. 55, 14. 78, 9. 93, 2. 115, 7. 119, 3.
 Εἴπη, 73, 10.
 Εἴποι, 85, 15. 91, 5. 93, 2. 126, 3. 126, 4. 131, 11.
 Εἴποιτ', 23, 17.
 Εἴπον, 39, 19. 99, 13. 108, 8.
 Εἰπονία, 73, 10. 88, 4.
 Εἰπόντας, 129, 2.
 Εἰπόντες, 16, 12.
 Εἰπόντι, 39, 18. 88, 15. 104, 10.
 Εἶπω, 86, 4.
 Εἶπὼν, 87, 10.
 Εἰρηκᾶσιν, 4, 4.
 Εἰρήνην, 84, 3.
 Εἰρήνης, 101, 3.
 Εἰρῆσθαι, 47, 11.
 Εἰρωνείαν, 10, 7.
 Εἴσιλαι,

- Εἴσειαι, 19, 2.
 Εἰσιφέρεις, 72, 1.
 Εἴσι, 86, 7.
 Εἴσιν, 38, 14.
 Εἰσφέρων, 10, 9. 67, 8. 69, 7.
 72, 12. 73, 4. 81, 8. 132, 7.
 Εἰσφέρουλας, 55, 12. 119, 4.
 Εἰσφέρουλας, 67, 5.
 Εἴτα, 28, 11. 43, 5. 73, 2.
 87, 3. 125, 7. 134, 4.
 Εἴτις, 17, 8. 99, 3.
 Εἴχι, 99, 12. 102, 10.
 Εἴχει, 121, 5.
 Εἴχεν, 5, 9.
 Εἴχομεν, 8, 2.
 Ἐκασα, 121, 10.
 Ἐκάσων, 20, 9. 67, 11.
 Ἐκατος, 10, 5. 10, 12. 25, 11.
 25, 14. 30, 11. 37, 8. 38,
 5. 91, 17. 93, 10. 99, 7.
 Ἐκασα, 25, 10. 93, 8.
 Ἐκασω, 103, 3.
 Ἐκάσων, 50, 9.
 Ἐκαλίρων, 30, 2. 73, 3.
 Ἐκαλομθεῖων, 81, 9.
 Ἐκάλων, 125, 11.
 Ἐκάων, 124, 6.
 Ἐκβῆ, 129, 4.
 Ἐκδῆλα, 64, 11.
 Ἐκῆ, 125, 11. 138, 2.
 Ἐκῆθεν, 127, 6.
 Ἐκείνα, 30, 10. 99, 12.
 Ἐκεῖσε, 11, 12.
 Ἐκεῖνο, 38, 16. 89, 7.
 Ἐκεῖνοι, 97, 6.
 Ἐκεῖνοις, 33, 1.
 Ἐκεῖνον, 11, 7. 19, 4. 38, 8.
 43, 4. 78, 4.
 Ἐκεῖνος, 9, 2. 36, 14. 38, 14.
 46, 6.
 Ἐκεῖνος, 8, 5. 11, 11. 19, 7.
 21, 14. 33, 19.
 Ἐκεῖνω, 8, 8. 11, 5. 18, 9. 19,
 4. 22, 7. 45, 5.
 Ἐκεῖνων, 33, 10.
 Ἐκῆσι, 27, 9. 33, 12. 33, 15.
 33, 16. 82, 8. 140, 4.
 Ἐκκαλίσαιθ', 34, 15.
 Ἐκλάλει, 139, 2.
 Ἐκκενυρισμένοι, 103, 7.
 Ἐκόλων, 97, 9.
 Ἐκπίμπυν, 129, 10.
 Ἐκπίμπυλι, 24, 3. 36, 3. 70, 6.
 Ἐκπιφυγῖναι, 79, 8.
 Ἐκπλεῖν, 121, 2.
 Ἐκπλέωμεν, 31, 8.
 Ἐκπολεμῶσαι, 84, 7. 119, 9.
 Ἐκρατῖτε, 7, 3.
 Ἐκλήσάμεθα, 101, 3.
 Ἐκλήσατο, 8, 13. 99, 10.
 Ἐλάτῃς, 71, 1.
 Ἐλάτῃω, 20, 12. 20, 16. 102,
 8.
 Ἐλάτῃω, 122, 9. 140, 1.
 Ἐλίγχειν, 47, 8.
 Ἐλεγχον, 17, 10.
 Ἐλίσθαι, 92, 9. 112, 3.
 Ἐλίσθι, 132, 11.
 Ἐλύθερα, 8, 6.
 Ἐλύθεροι, 51, 12.
 Ἐλύθεροις, 13, 8.
 Ἐλύθερος, 135, 9.
 Ἐλήλυθεν, 31, 15.
 Ἐλθόντας, 37, 4.
 Ἐλθωμεν, 128, 4.
 Ἐλθών, 130, 7.
 Ἐλλείματα, 70, 1.
 Ἐλλείπομαι, 94, 3. 119, 6.
 Ἐλλείψει, 73, 2.
 Ἐλληνίδας, 94, 8.
 Ἐλληνικά, 99, 8.
 Ἐλληνικῶν, 6, 7. 67, 1. 98, 6.
 Ἐλληνῶν, 14, 5. 26, 3. 97, 9.
 Ἐλλάσι, 98, 2.
 Ἐλοῖμην, 65, 8.
 Ἐλοισθε, 109, 6.
 Ἐλπίδας, 35, 5. 36, 3.
 Ἐλπίς, 5, 10. 127, 3.
 Ἐλπίζετε, 68, 12.
 Ἐλπιζόντων, 68, 5. 68, 6.
 Ἐλπίζων,

- Ἐλπίζων, 10, 12.
 Ἐλπίσι, 63, 8.
 Ἐλόν, 9, 9.
 Ἐμαυτῷ, 40, 1. 96, 3.
 Ἐμψαίνειν, 31, 4. 81, 7.
 Ἐμψαλεῖν, 34, 8. 89, 6.
 Ἐμψαλῶν, 29, 9.
 Ἐμψᾶσι, 18, 2.
 Ἐμψεσόμεθα, 35, 7.
 Ἐμνησθην, 83, 4.
 Ἐμοί, 51, 7. 101, 6. 104, 10.
 116, 2.
 Ἐμοιγε, 63, 10. 122, 11.
 Ἐμπείριαν, 140, 9.
 Ἐμπείρος, 60, 7.
 Ἐμπόδισμα, 84, 4.
 Ἐμποδῶν, 19, 7. 85, 4.
 Ἐμπορίων, 28, 4. 59, 6.
 Ἐμπρόσθεν, 32, 15.
 Ἐνᾶ, 20, 2.
 Ἐναλίον, 33, 13.
 Ἐναλίως, 117, 13.
 Ἐνδιῷ, 131, 10.
 Ἐνδιᾶν, 94, 4. 107, 3.
 Ἐνδιχῆναι, 94, 1.
 Ἐνδῆ, 19, 8.
 Ἐνεκα, 6, 8. 47, 10. 51, 3. 62,
 11. 70, 4. 90, 2.
 Ἐνῆ, 34, 2.
 Ἐνθαδ', 39, 3.
 Ἐνθαδε, 36, 15. 139, 4.
 Ἐνθενδ', 46, 4.
 Ἐνθένδε, 49, 4. 51, 3. 116, 5.
 Ἐνθυμεῖται, 34, 18.
 Ἐνθυμηθείη, 27, 4.
 Ἐνθυμηθῆναι, 133, 3.
 Ἐνθυμησιον, 6, 1.
 Ἐνθυμημένους, 27, 10. 119, 1.
 Ἐνί, 66, 2.
 Ἐνιαυτῷ, 81, 9.
 Ἐνικῶν, 22, 19. 91, 17.
 Ἐνοι, 102, 5.
 Ἐνοίς, 115, 1.
 Ἐνός, 34, 11. 80, 6. 87, 1.
 Ἐννεήκουσα, 25, 7.
 Ἐνός, 24, 3.
 Ἐνόςας, 65, 12.
 Ἐνταῦθα, 70, 9.
 Ἐντελῆ, 26, 4. 28, 13.
 Ἐντιθέσι, 106, 1.
 Ἐντιμαι, 102, 5.
 Ἐξαγγελλόμενος, 19, 3.
 Ἐξαίφην, 18, 6.
 Ἐξαπαλῆσαι, 93, 10.
 Ἐξαπατῶν, 50, 10.
 Ἐξεί, 20, 7.
 Ἐξελίγχομαι, 31, 14.
 Ἐξελιγχθήσεται, 56, 6.
 Ἐξελείν, 50, 7.
 Ἐξέλεξι, 29, 12.
 Ἐξέληλεγκται, 51, 4.
 Ἐξέληλυθόντων, 55, 3.
 Ἐξεργάσσο, 15, 3.
 Ἐξίγαι, 78, 5.
 Ἐξίσι, 97, 5.
 Ἐξίστη, 107, 1.
 Ἐξετάσαι, 70, 1.
 Ἐξετασθήσεται, 63, 9.
 Ἐξίτι, 94, 2.
 Ἐξῆ, 92, 12.
 Ἐξήζοντα, 81, 8.
 Ἐξήν, 77, 3. 91, 16.
 Ἐξηνίγχι, 133, 8.
 Ἐξηπαλημένοι, 51, 9.
 Ἐξίοναι, 67, 7. 69, 8. 73, 6.
 94, 1.
 Ἐξίμην, 35, 7.
 Ἐξιοίτας, 55, 13. 119, 5.
 Ἐξόν, 67, 3. 85, 9. 85, 10.
 100, 8.
 Ἐξουσιν, 55, 3.
 Ἐξω, 64, 8. 105, 7. 107, 8.
 Ἐοικε, 105, 12.
 Ἐοικεν, 44, 1.
 Ἐορτάς, 132, 6.
 Ἐορτήν, 29, 19.
 Ἐπαγγελλέται, 17, 8.
 Ἐπάγυσιν, 104, 2.
 Ἐπαίνεσισθι, 73, 11.
 Ἐπαῖνε, 69, 11.

Ἐπαυῖσθι

- Ἐπαιῶσι, 95, 9.
 Ἐπαισθάνειαι, 64, 3.
 Ἐπάλξεις, 101, 11.
 Ἐπανέλλας, 72, 6.
 Ἐπανορθωσάμενοι, 124, 9.
 Ἐπαυξάνοντα, 106, 6.
 Ἐπίβη, 125, 8.
 Ἐπιδάν, 13, 5. 16, 7. 22, 2.
 26, 11. 64, 10. 87, 5.
 Ἐπίδῃ, 4, 4. 51, 3. 120, 5.
 Ἐπειδήπερ, 10, 4.
 Ἐπειληγμένοι, 100, 4.
 Ἐπειράμην, 4, 3.
 Ἐπίτα, 6, 1.
 Ἐπείτοιγε, 5, 8.
 Ἐπελθεῖν, 115, 1.
 Ἐπιχείρησι, 125, 14.
 Ἐπινύξῃαι, 14, 12.
 Ἐπηρεμένον, 38, 11.
 Ἐπιγινωσκόμενον, 98, 13.
 Ἐπεικῶς, 117, 3.
 Ἐπιθυμεῖ, 58, 2.
 Ἐπικλίνει, 85, 5.
 Ἐπιόρκον, 47, 4.
 Ἐπιόρκῃδα, 53, 4.
 Ἐπιμελησόμενοι, 30, 3.
 Ἐπιμελέμεθα, 15, 2.
 Ἐπισκινυάζομεν, 102, 1.
 Ἐπισκοτεῖ, 63, 6.
 Ἐπιστάντες, 15, 5.
 Ἐπιστρεφείν, 31, 16.
 Ἐπιστολαῖς, 26, 14.
 Ἐπιστολάς, 31, 17.
 Ἐπιστολμαίαις, 20, 1.
 Ἐπισφαλεσέμεν, 57, 9.
 Ἐπισχών, 2, 3.
 Ἐπιτάττειν, 66, 3. 72, 10.
 Ἐπιτεχνίσματα, 8, 11.
 Ἐπιτηδεύματα, 104, 6.
 Ἐπιτιμᾶν, 128, 6.
 Ἐπιχειρεῖ, 27, 8.
 Ἐπιχειρόμεναι, 26, 11.
 Ἐπιχειρῶν, 34, 14.
 Ἐπιχειρῶμεν, 35, 13.
 Ἐπιών, 133, 11.
 Ἐποῖν, 91, 17.
 Ἐποίησι, 118, 5.
 Ἐποίησιν, 64, 11.
 Ἐπραξάμεν, 84, 2.
 Ἐπράξατε, 6, 6.
 Ἐπράξει, 47, 8.
 Ἐπράξιν, 8, 13.
 Ἐπράττετε, 89, 15.
 Ἐπράττετε, 99, 6.
 Ἐργα, 61, 2.
 Ἐργοις, 26, 15. 59, 2. 98, 5.
 Ἐργον, 55, 3. 69, 6.
 Ἐργω, 32, 9.
 Ἐργων, 32, 12. 69, 10. 97, 1.
 Ἐρεῖν, 116, 7.
 Ἐρημίαν, 38, 9.
 Ἐρημίας, 100, 4.
 Ἐρημος, 8, 11.
 Ἐρίζειν, 71, 10.
 Ἐροῖτό, 23, 15.
 Ἐρῶσι, 55, 2.
 Ἐρῶσθαι, 128, 1.
 Ἐρῶμενος, 64, 3.
 Ἐρῶμενος, 84, 12. 127, 2.
 Ἐσεσθε, 17, 11. 83, 8. 141, 1.
 Ἐσκεμμένος, 114, 5.
 Ἐσόμεθα, 39, 5.
 Ἐσται, 20, 6. 39, 7. 97, 2.
 127, 1.
 Ἐστησαν, 98, 3.
 Ἐστίν, 12, 9. 19, 1. 19, 9.
 Ἐστρατηγήκοις, 83, 8.
 Ἐστω, 20, 2.
 Ἐσχε, 8, 9.
 Ἐτέροις, 85, 10. 130, 2.
 Ἐτερον, 14, 8.
 Ἐτερος, 92, 3.
 Ἐτερη, 83, 2.
 Ἐτερη, 68, 4. 92, 14. 108, 15.
 Ἐτερωσέ, 33, 11.
 Ἐτησίαις, 27, 8.
 Ἐτὶ, 21, 12. 67, 13. 88, 7.
 137, 9.
 Ἐτοίμος, 10, 7. 26, 5.
 Ἐτοίμιστα,

Ἐτοιμοτά, 55, 8.

Ἐτοιμός, 15, 11.

Ἐτοιμός, 55, 13. 91 2. 107, 1.

136, 7. 137, 5. 138, 11.

Ἐτος, 81, 1.

Ἐτὲς, 27, 6. 28, 1.

Ἐτῶν, 81, 7.

Εὐδοῦσι, 120, 12.

Εὐδοῦσιν, 31, 16.

Εὐδοίῳ, 121, 5.

Εὐδοίαν, 18, 12.

Εὐδαίμοισιν, 99, 11.

Εὐδαίμοισιν, 97, 5.

Εὐεργετήν, 123, 1.

Εὐεργισία, 44, 1.

Εὐηθείαν, 49, 3.

Εὐήθης, 127, 5.

Εὐθύναι, 140, 13.

Εὐθύνων, 37, 4.

Εὐθὺς, 125, 14.

Εὐκαταφρόνητον, 19, 1.

Εὐλογον, 68, 13.

Εὐμενὲς, 35, 19.

Εὐνοίαν, 42, 3. 65, 11.

Εὐνοίας, 52, 6. 123, 8.

Εὐξασθαι, 92, 6.

Εὐπορῆσαι, 93, 6.

Εὐπορον, 92, 10.

Εὐπόρος, 140, 5.

Εὐπραξίαι, 63, 7.

Εὐριῖν, 26, 10.

Εὐρήσει, 35, 11.

Εὐρήσει, 88, 2.

Εὐρήλαι, 39, 1.

Εὐρίσκειν, 70, 7.

Εὐρίσκω, 49, 2.

Εἰσιβῶς, 99, 9.

Εὐτορήσαντες, 127, 11.

Εὐτρέπεις, 19, 2.

Εὐτρεπίσαι, 18, 4.

Εὐτρεπίσας, 125, 10.

Εὐτριπῶ, 133, 7.

Εὐτυχίᾳ, 65, 1.

Εὐχιδῶς, 94, 4.

Ἐφαίη, 56, 11.

Ἐφισήκοντας, 71, 7.

Ἐφισήκων, 70, 13. 71, 2.

Ἐφη, 61, 1.

Ἐφίλων, 97, 7.

Ἐφοδίων, 94, 9.

Ἐφορμῖν, 84, 6.

Ἐφορμῶν, 107, 11.

Ἐχαρίζοιτο, 97, 6.

Ἐχέει, 5, 8. 9, 9. 30, 7. 63,

1. 90, 4. 92, 13. 96, 9. 100,

1. 101, 10. 123, 12. 114,

3, 118, 1.

Ἐχέειν, 5, 3. 8, 7. 11, 9. 17,

8. 18, 1. 21, 4. 21, 6. 26,

4. 35, 6. 45, 3. 45, 5. 52,

2. 65, 12. 71, 12. 73, 5.

77, 4. 104, 8. 116, 1.

Ἐχειροποιεῖτε, 23, 18.

Ἐχεται, 33, 11.

Ἐχετε, 15, 6. 68, 9.

Ἐχη, 19, 5. 26, 6. 133, 8.

Ἐχθραν, 120, 7.

Ἐχθροὶ, 23, 4. 36, 5.

Ἐχθρόν, 101, 4.

Ἐχθρός, 38, 16. 91, 4.

Ἐχθρὸς, 37, 10.

Ἐχθρῶν, 17, 5. 73, 3.

Ἐχοί, 83, 2. 96, 12. 101, 10.

108, 6.

Ἐχον, 69, 1.

Ἐχοῖα, 12, 1. 56, 3. 56, 5.

71, 7. 82, 1. 130, 9.

Ἐχόντας, 43, 3. 69, 2.

Ἐχόντες, 33, 5. 59, 5. 137, 8.

Ἐχόντος, 21, 13.

Ἐχόντων, 6, 3. 73, 13. 85, 2.

123, 1.

Ἐχουσι, 8, 10. 59, 9. 85, 2.

140, 6.

Ἐχέει, 60, 2.

Ἐχρήν, 7, 6. 24, 9.

Ἐχρώμιθα, 122, 1.

Ἐχῶν, 10, 8. 12, 9. 29, 14.

34, 9. 91, 4. 97, 12. 100, 3.

Ἐχῶσι, 9.

Ἐψηφίσασθε,

Ἐλφεῖσαςθε, 81, 5.
 Ἐλφεῖσάμεθα, 82, 9.
 Ἐλφεῖσμένοι, 54, 12. 134, 8.
 Ἐάμενοι, 59, 3.
 Ἐάρον, 49, 1.
 Ἐάς, 2, 3. 64, 2. 64, 8. 73, 6.

Z.

Zημία, 32, 9. 140, 2.
 Ζημία, 88, 15.
 Ζημιωθῆναι, 139, 10.
 Ζημιωθίσσθαι, 139, 13.
 Ζῆν, 58, 7.
 Ζήτην, 85, 10.
 Ζητιῖτι, 87, 9. 90, 14.
 Ζητήσομεν, 91, 9.
 Ζητῆναι, 28, 18. 128, 2.

H.

Hυλόμεθα, 128, 3.
 Ἡγαγον, 108, 3.
 Ἡγυῖσθαι, 82, 3.
 Ἡγίσθαι, 13, 7. 16, 11. 32, 18. 33, 1. 135, 8.
 Ἡγῖσι, 25, 1.
 Ἡγῖται, 52, 2. 63, 2.
 Ἡγῖτο, 22, 15.
 Ἡγμῶν, 72, 2.
 Ἡγῆσαι, 57, 8.
 Ἡγῆται, 36, 12.
 Ἡγον, 4, 2.
 Ἡγῶμαι, 4, 6. 16, 2. 45, 3. 47, 10. 78, 6. 79, 3. 129, 6. 132, 1. 135, 5. 139, 5.
 Ἡγῶμην, 48, 8.
 Ἡδῖ, 35, 1.
 Ἡδία, 32, 4. 92, 4.
 Ἡδῖαν, 92, 11.
 Ἡδη, 12, 3. 17, 10. 44, 2. 69, 6.
 Ἡδικημένοι, 73, 1.
 Ἡδῖον, 39, 19. 135, 8.

Ἡδῶν, 32, 7. 128, 2.
 Ἡδῶνς, 96, 7.
 Ἡδύνασθε, 29, 15.
 Ἡθελε, 34, 10.
 Ἡθελήσατε, 67, 3.
 Ἡκει, 34, 3. 48, 5. 83, 3. 122, 7.
 Ἡκιστα, 42, 4.
 Ἡκομέν, 120, 12.
 Ἡκον, 60, 4. 134, 9.
 Ἡλθε, 82, 4.
 Ἡλία, 139, 3.
 Ἡλικην, 6, 3.
 Ἡλικία, 10, 9. 140, 8.
 Ἡλικίαν, 108, 6.
 Ἡλικίας, 21, 4. 107, 8.
 Ἡλίκος, 122, 6.
 Ἡλπίζε, 133, 12.
 Ἡλπίσαμεν, 38, 19.
 Ἡμᾶς, 13, 2. 38, 17. 50, 2. 84, 7. 137, 5.
 Ἡμεῖς, 8, 2. 15, 2. 26, 9. 27, 9. 122, 5. 127, 12.
 Ἡμεῖσται, 30, 15.
 Ἡμεν, 44, 7.
 Ἡμέραν, 61, 5.
 Ἡμέρας, 33, 7. 139, 6.
 Ἡμετέρα, 38, 17. 91, 4. 100, 9.
 Ἡμετέραν, 14, 12. 31, 11. 49, 3. 50, 1. 117, 1.
 Ἡμετέρας, 55, 8. 65, 7. 123, 4.
 Ἡμετέρον, 136, 7.
 Ἡμῖν, 8, 7. 15, 1. 22, 6. 126, 4.
 Ἡμίσσι, 18, 3.
 Ἡλῶν, 15, 2. 39, 1. 90, 16.
 Ἡθῆσεν, 53, 8.
 Ἡνικ, 27, 8.
 Ἡνικα, 50, 12.
 Ἡνάχλει, 82, 9.
 Ἡξει, 139, 13.
 Ἡξοντα, 127, 6.
 Ἡπιδαν, 13, 6.
 Ἡραῖον, 81, 1.

Ἡρακί,

Ἡρεσκέ, 4, 1.
 Ἡρελο, 35, 11.
 Ἡρημέιος, 58, 7.
 Ἡρθη, 50, 12.
 Ἡρξαν, 97, 9.
 Ἡσθέησσι, 125, 12.
 Ἡσκήκαμεν, 101, 5.
 Ἡσυχίαν, 4, 2. 12, 7. 19, 5.
 34, 10. 107, 2. 126, 11.
 Ἡτληῖται, 91, 14.
 Ἡξήθη, 48, 5. 50, 11.
 Ἡξήμενοι, 49, 1.
 Ἡξήσαμεν, 122, 4.
 Ἡξήηται, 102, 9.

Θ.

⊖ Ἀλατῖαν, 19, 5.
 Θάνατον, 37, 12.
 Θανάτων, 37, 9. 37, 11.
 Θάσων, 27, 14.
 Θατέρη, 130, 2.
 Θαυμάσαμι, 104, 9.
 Θαύμασθης, 86, 3.
 Θαυμαστοί, 60, 2.
 Θαυμαστοί, 66, 4. 66, 10.
 Θαυμαστότερος, 45, 9.
 Θαυματοποιῶν, 62, 7.
 Θαυμάζω, 34, 17. 66, 9. 66,
 13. 67, 12. 93, 3. 105, 2.
 Θιάσασθαι, 83, 7. 98, 8.
 Θιάσασθαι, 6, 10.
 Θεία, 44, 1.
 Θείην, 123, 9.
 Θείσιν, 88, 12.
 Θείης, 11, 3.
 Θείωσι, 64, 1.
 Θείοι, 64, 1.
 Θείους, 48, 9.
 Θείος, 11, 2.
 Θετλατίας, 125, 8.
 Θετλαλοί, 51, 12.
 Θετλαλοῖς, 57, 1.
 Θετλαλὸν, 50, 3. 54, 10.

Θετλαλῶν, 134, 4. 135, 1.
 Θεῖς, 38, 7. 99, 9.
 Θεῖ, 11, 5.
 Θεῶν, 34, 5. 35, 19. 42, 3. 65,
 11. 91, 6. 122, 13. 127, 4.
 Θεωρεῖ, 125, 3.
 Θεωρικά, 87, 2. 92, 14.
 Θεωρικών, 86, 9. 103, 11.
 Θεωρεῖσθαι, 80, 3.
 Θεωρῶν, 49, 2.
 Θεβαῖοι, 138, 9.
 Θεβαίων, 38, 1. 85, 2. 100, 5.
 Θεῖσθαι, 86, 6.
 Θερέει, 81, 4.
 Θεράκη, 80, 11.
 Θεράκη, 125, 10.
 Θερλάμενός, 49, 7.

I.

ἸΑτρῶν, 105, 12.
 Ἰδεῖν, 42, 1. 48, 3. 85, 8.
 Ἰδία, 67, 2. 70, 7. 98, 13.
 Ἰδίας, 102, 5.
 Ἰδία, 129, 5.
 Ἰδίοι, 70, 13.
 Ἰδίοις, 59, 3. 98, 9.
 Ἰδιῶται, 30, 2.
 Ἰεραῖ, 29, 13.
 Ἰεραξ, 120, 13.
 Ἰεροποιῶν, 24, 5.
 Ἰερῶν, 98, 11.
 Ἰκανά, 18, 4.
 Ἰκανοί, 86, 7.
 Ἰκανοί, 77, 7.
 Ἰλλυριοί, 38, 3.
 Ἰλλήριον, 135, 7.
 Ἰμῆρον, 29, 8.
 Ἰα, 25, 11. 26, 12. 121, 9.
 124, 9.
 Ἰππαγωγῆς, 18, 3. 21, 11.
 Ἰππαρχεῖ, 24, 15.
 Ἰππαρχον, 24, 13.
 Ἰππαρχος, 24, 11. 21, 10.
 3 E Ἰππίας,

Ἰππίας, 21, 8. 28, 13. 33, 5.
 Ἰππιῦσι, 25, 13.
 Ἰππίων, 18, 3.
 Ἰυάσθ, 118, 4.
 Ἰση, 107, 10.
 Ἰσθ', 15, 3.
 Ἰς, 87, 8.
 Ἰσχὴν, 106, 1.
 Ἰσχυρὸς, 101, 7.
 Ἰσχυρότατα, 54, 2.
 Ἰσχύσθ, 53, 1.
 Ἰκατᾶ, 18, 4.
 Ἰως, 25, 1. 32, 4. 34, 15.
 39, 3. 99, 10. 105, 8. 120,
 5. 136, 1.
 Ἰφικράτης, 22, 15.

K.

K αἰνῶ, 26, 4.
 Καθαίρεισθαι, 51, 3.
 Καθεύξαισι, 104, 1.
 Καθέλκειν, 81, 5.
 Καθεύειν, 52, 3.
 Καθίστημι, 133, 4.
 Καθήκοιλος, 30, 1.
 Καθήμεθα, 66, 1.
 Καθημένους, 13, 3.
 Καθησθε, 67, 12.
 Καθιστᾶσιν, 87, 3.
 Καθισταμεν, 31, 2.
 Καθιστάς, 86, 5.
 Καθυφείμεθα, 84, 14.
 Καθώμεθα, 35, 14.
 Καίησι, 16, 10.
 Καινότερον, 14, 3.
 Καινῶ, 2, 1.
 Καιροί, 31, 10.
 Καιροῖς, 124, 3.
 Καιρὸν, 28, 6. 46, 9. 66, 6. 90,
 13. 117, 10. 120, 10. 136,
 7. 137, 3. 137, 8.
 Καιρός, 19, 8. 78, 8. 82, 7.
 83, 3. 108, 6. 115, 4. 122,
 7. 133, 1.

Καιρῶ, 51, 5.
 Καιρῶ, 73, 1.
 Καίτοι, 14, 13. 29, 17.
 Καιρῶν, 15, 7. 30, 8. 31, 14.
 44, 9.
 Κακείνοι, 84, 3.
 Κακείνον, 11, 4.
 Κακὸν, 88, 4. 89, 5.
 Κακοδαιμονία, 63, 4.
 Κακέργῳ, 37, 14.
 Κακῶς, 5, 8. 17, 6. 19, 14. 29,
 7. 35, 2. 56, 5. 76, 5. 130,
 1. 130, 5. 136, 2.
 Καλεῖν, 47, 5.
 Καλλίαν, 62, 8.
 Κάλλιγα, 54, 9. 133, 7.
 Καλῶς, 6, 5. 9, 2. 21, 4. 21,
 6. 35, 7. 45, 3. 45, 6. 96,
 9. 102, 11. 122, 4. 140, 6.
 Καρπύμενοι, 138, 7.
 Καρπύσθαι, 135, 1.
 Καρπῶνται, 140, 7.
 Καταγελῶσιν, 36, 5.
 Κατακλίσις, 28, 14.
 Κατακύνει, 135, 10.
 Καταλλαγὰς, 117, 12.
 Κατάλυσιν, 38, 1.
 Καταπολεμῶν, 14, 4.
 Καταρρεῖ, 53, 10.
 Κατασκευάσα, 49, 8.
 Κατασκευασθῆναι, 132, 1.
 Κατασφραμμένῳ, 85, 5.
 Κατασφρίψεται, 124, 13.
 Κατασφάς, 28, 7. 122, 13.
 Κατασφάσας, 125, 12.
 Κατασφύσσει, 135, 5.
 Καλίλιπος, 98, 6. 109, 4.
 Καλίπληχε, 11, 12.
 Καλέσθαι, 11, 3.
 Καλεσκειάσαν, 98, 11.
 Καλεσκειασμένοι, 102, 7.
 Καλεσκειάσαν, 57, 10.
 Καλεσθήσμεν, 122, 5.
 Καλέσθαι, 9, 8. 12, 9.
 Καληγορεῖ, 91, 12.

Καληγορεῖται.

Κατηγορήσι, 91, 16.
 Καλορθῶν, 63, 6.
 Κάτωθεν, 54, 2.
 Κάμεινα, 9, 4.
 Καχειροσημένον, 24, 18.
 Κεκλισμένον, 59, 5.
 Κεκλημένοι, 83, 10.
 Κεκλημένως, 43, 1.
 Κικωλύκασι, 134, 9.
 Κικιούσις, 121, 1.
 Κικιεύ, 18, 5. 20, 6. 21, 8.
 22, 4. 22, 13. 23, 9. 26, 8.
 Κινάε, 35, 5. 82, 2.
 Κινη, 47, 6.
 Κινόν, 36, 2. 55, 7.
 Κιφάλαια, 96, 12.
 Κιφάλαιον, 73, 4.
 Κέχρησθαι, 33, 8. 45, 10.
 Κινδυνεύειν, 9, 6.
 Κινδυνεύσωμαι, 128, 4.
 Κινδυνεύων, 58, 4.
 Κινδυνοί, 70, 13. 71, 1.
 Κινδύνων, 109, 4.
 Κινιῖται, 64, 5.
 Κοινά, 71, 12. 135, 1.
 Κοινοίς, 98, 9.
 Κοινόν, 72, 7. 99, 7.
 Κοινῶν, 106, 10.
 Κολάζειν, 69, 12. 73, 3.
 Κόλακας, 62, 2.
 Κομιδῇ, 134, 4. 135, 4.
 Κομιῖσθαι, 11, 2. 70, 12.
 Κοπιῶμαι, 101, 11.
 Κοπιόμενοι, 58, 9.
 Κορδακισμός, 61, 7.
 Κορινθίως, 94, 6.
 Κορίνθω, 22, 14.
 Κρατήσῃσι, 69, 9.
 Κρίτῳ, 98, 4.
 Κρίτῳ, 90, 6.
 Κρίτῳ, 93, 1.
 Κρήνας, 102, 1.
 Κριθίδια, 37, 14.
 Κρίναϊς, 69, 11.
 Κρίνατι, 16, 8.

Κρίνεται, 37, 8. 124, 7.
 Κρίναι, 71, 7.
 Κρινόλων, 68, 6.
 Κρίνω, 95, 5.
 Κριταί, 17, 11. 141, 1.
 Κτημάτων, 24, 15. 67, 9.
 Κτησάμενοι, 109, 4. 140, 10.
 Κτήσαισθαι, 105, 9.
 Κτήσασθαι, 53, 6. 69, 2. 69,
 5. 136, 4.
 Κτήσις, 123, 11.
 Κύκλω, 8, 4. 13, 2.
 Κύριοι, 44, 7. 103, 5.
 Κύριον, 117, 6.
 Κύριος, 28, 7. 90, 17. 103, 1.
 Κωλύειν, 29, 15.
 Κωλύον, 124, 14.
 Κωλύσαι, 17, 1.
 Κωλύσει, 35, 4. 138, 8.
 Κωλυσθήλων, 38, 10.
 Κωλύων, 17, 8.

Δ.

Λαβῶν, 46, 8. 104, 5. 108,
 4.
 Λάβῃ, 123, 12. 138, 8.
 Λάβοι, 137, 2.
 Λάβοιτι, 114, 6.
 Λαβόλια, 30, 13.
 Λαβῶν, 125, 6.
 Λάβῃ, 123, 13.
 Λακεδαιμονίος, 66, 14.
 Λακεδαιμονίης, 22, 18.
 Λακεδαιμονίων, 6, 4. 7, 3. 37,
 18, 100, 5.
 Λαμβάνειν, 92, 12. 132, 4. 135,
 3. 139, 8.
 Λαμβάνει, 131, 7. 132, 6.
 Λαμβανέτω, 107, 10.
 Λαμβάνη, 25, 15.
 Λαμβάνων, 106, 10. 107, 9.
 Λαμπρῶν, 99, 3.
 Λάψακος, 71, 3.

3 E 2

Λαυθακίτω.

Λαβανίτω, 138, 1.
 Λάχρυσιν, 30, 2.
 Λίγι, 86, 2.
 Λίγι, 12, 8. 54, 9. 92, 1. 92, 3. 115, 5.
 Λίγι, 4, 4. 16, 6. 16, 10. 17, 7. 39, 12. 40, 4. 46, 9. 72, 8. 87, 6. 88, 7. 90, 5. 92, 14. 95, 1. 95, 6.
 Λίγις, 126, 4.
 Λίγεσθαι, 25, 2.
 Λίγισται, 14, 2.
 Λίγιστας, 95, 8. 140, 11.
 Λίγιστες, 76, 7. 97, 7.
 Λιγόντων, 35, 16.
 Λίγυσι, 132, 10.
 Λίγυσιν, 16, 13.
 Λίγω, 6, 9. 20, 10. 21, 1. 24, 17. 28, 11. 51, 9. 73, 4. 80, 3. 86, 9. 139, 9.
 Λίγων, 15, 13. 92, 5. 121, 10.
 Λιλιφθαι, 98, 13.
 Λίξω, 26, 8.
 Λήμματα, 71, 2.
 Λημάτων, 105, 10. 107, 6.
 Λήμων, 24, 13. 29, 8.
 Λήμων, 27, 14.
 Λήρες, 102, 2.
 Λησας, 62, 1.
 Ληστεύειν, 22, 8.
 Ληφθῆ, 19, 6. 70, 11.
 Λίαν, 138, 10.
 Λιμίτας, 52, 4. 134, 10.
 Λιμίτες, 27, 16.
 Λογίζεται, 125, 2.
 Λογίζομενες, 137, 2.
 Λογίσαισθε, 27, 4.
 Λογίσασθαι, 68, 1. 133, 3.
 Λογισάσθω, 8, 1.
 Λογισμῶ, 65, 3.
 Λογιστής, 122, 12.
 Λόγοις, 93, 8.
 Λογοποιήεις, 138, 15.
 Λόγον, 28, 18. 71, 8. 78, 7.
 Λόγος, 55, 6. 97, 3. 119, 6.

Λόγος, 47, 9. 139, 5.
 Λόγος, 12, 7. 38, 4. 52, 2. 54, 14. 76, 4. 80, 2.
 Λόγων, 32, 8. 39, 5. 45, 2. 73, 7. 81, 3.
 Λοιδορμεινων, 35, 14.
 Λοιπα, 26, 1. 39, 1. 51, 10. 80, 4. 140, 7.
 Λοιποί, 24, 4.
 Λοιπόν, 69, 5. 88, 6. 132, 6.
 Λοιπῶ, 17, 6.
 Λοιπῶς, 62, 1.
 Λοιπῶν, 124, 8.
 Λύειν, 88, 8.
 Λυπήση, 32, 6.
 Λυπηῖναι, 58, 10.
 Λύσας, 86, 8.
 Λύσῃς, 87, 6.
 Λυσίλειων, 71, 4.
 Λωποδυτῶν, 37, 12.

M.

M Αγνοσίαν, 50, 4. 125, 9.
 134, 9.
 Μαγνησίας, 54, 13.
 Μαθεῖν, 32, 13.
 Μαιμακλιρῶν, 81, 3.
 Μακεδονίας, 122, 7.
 Μακεδονικῶ, 56, 6.
 Μακεδόνων, 58, 6. 59, 8.
 Μακεδῶν, 14, 4.
 Μακρὰν, 63, 11.
 Μακρὸν, 21, 5.
 Μάλα, 77, 5.
 Μαλιγὰ, 16, 13. 25, 3. 55, 7. 116, 8. 120, 1.
 Μᾶλλον, 8, 7. 23, 7. 37, 13. 44, 5. 51, 7. 55, 9. 65, 4. 88, 6. 89, 15. 91, 14. 131, 10.
 Μαραθῶνα, 29, 12.
 Μάρτυρας, 37, 2.
 Μάταιον, 55, 6. 78, 6.
 Μαχόμενος,

- Μάταιος, 130, 3.
 Μαχόμενοι, 37, 15.
 Μεγά, 97, 3. 104, 4.
 Μεγάλα, 46, 11. 63, 3.
 Μεγάλη, 17, 9. 65, 4.
 Μεγάλην, 55, 11. 84, 5. 99, 10. 123, 1.
 Μεγάλοις, 127, 10.
 Μίγαν, 46, 5. 57, 7.
 Μίγας, 48, 5. 50, 12. 125, 4. 123, 12.
 Μεγαρίαις, 94, 6.
 Μεγίθει, 38, 7.
 Μίγισ', 20, 13.
 Μεγίστην, 13, 8.
 Μίγιστον, 29, 2. 43, 2.
 Μίθην, 61, 6.
 Μεθύειν, 38, 7.
 Μεθυσηνίτας, 62, 3.
 Μεθώνη, 121, 9.
 Μεθώνην, 8, 3. 30, 8. 125, 7.
 Μείζον, 126, 12.
 Μείζας, 23, 4.
 Μείζων, 104, 10.
 Μόλιν, 38, 13. 40, 5. 109, 7.
 Μίλλαι, 31, 7. 67, 7.
 Μίλλον, 114, 1.
 Μίλλουλα, 5, 5. 122, 3.
 Μίλλουλας, 13, 2.
 Μίλλουλος, 88, 3.
 Μιλλόντων, 66, 7. 68, 4.
 Μιμνήσθαι, 124, 1.
 Μίμνησθε, 80, 10.
 Μίμφομαι, 108, 12.
 Μιμφομένος, 24, 16.
 Μίνειν, 12, 9. 28, 15. 52, 9. 91, 15.
 Μινοίης, 99, 1.
 Μίνος, 25, 10. 25, 12. 25, 15. 81, 11.
 Μίνωσι, 31, 10. 87, 2.
 Μίνων, 107, 2.
 Μίνοι, 8, 1. 11, 12. 35, 14. 36, 9. 54, 14. 77, 7.
 Μίστουγι, 38, 11.
 Μίρει, 35, 8. 56, 1. 61, 8. 67, 11. 103, 9.
 Μίρες, 35, 17. 73, 2. 73, 6. 106, 10.
 Μίρως, 118, 2.
 Μίσω, 9, 4.
 Μισή, 57, 6.
 Μισαβόλην, 55, 12.
 Μισαγισίων, 81, 10.
 Μισαδιδῶσι, 103, 10.
 Μιταλαβίην, 103, 4.
 Μιτάσασιν, 55, 11.
 Μιταξὺ, 31, 12.
 Μίτις, 58, 8.
 Μίλῃχουσι, 52, 7.
 Μισοίχας, 31, 4.
 Μίχρη, 33, 6. 81, 6. 120, 4.
 Μηδαμῶς, 89, 1.
 Μηδὲ, 138, 1.
 Μηδαίς, 38, 17. 58, 5.
 Μηδαί, 7, 6. 66, 11. 88, 5. 119, 5.
 Μηδένα, 66, 6. 69, 8. 86, 6. 89, 2.
 Μηδαί, 98, 12.
 Μηδαίος, 19, 6. 85, 3. 139, 9.
 Μηδοτιῶν, 72, 13.
 Μήτις, 66, 3.
 Μίαν, 132, 3.
 Μικρά, 20, 14. 20, 15. 63, 2. 80, 8. 104, 5. 140, 7.
 Μικράν, 25, 16. 57, 4.
 Μικρὸν, 25, 7. 53, 2. 65, 9. 85, 1. 127, 10.
 Μικρῶν, 108, 2.
 Μιλτιάδε, 99, 2.
 Μιμῶνται, 95, 10.
 Μίμης, 62, 9.
 Μισεῖ, 11, 7.
 Μισθόν, 23, 9. 23, 11. 26, 4. 94, 1.
 Μισθός, 22, 10. 70, 13.
 Μισθοφορᾶν, 106, 7.
 Μισέσι, 120, 6.
 Μισαί, 25, 9.

Μημοσύνη,

Μνημονεύει, 124, 5.
 Μόγες, 81, 11.
 Μόνας, 139, 6.
 Μόνοι, 98, 4.
 Μορὸν, 25, 6. 26, 13. 37, 5.
 44, 6. 55, 2. 56, 2. 114, 5.
 130, 8.
 Μορωναχί, 91, 7. 115, 5.
 Μάρι, 88, 2.
 Μοχθηρίας, 80, 6.
 Μύρια, 97, 10.
 Μυρίες, 19, 15.
 Μυσήρια, 81, 11.

N.

N Αυμαχοῦντες, 98, 3.
 Ναῦν, 25, 9.
 Ναῦς, 82, 1.
 Ναυοί, 25, 8.
 Ναυλικόν, 21, 14.
 Νεανχόν, 104, 4.
 Νίμιν, 108, 9.
 Νίμισθι, 106, 2.
 Νήσοις, 27, 16.
 Νικᾶ, 23, 3.
 Νικίαν, 96, 2.
 Νικῶν, 40, 4.
 Νικῶσι, 108, 11.
 Νοίξιν, 11, 11. 43, 5.
 Νομίζετ', 11, 5.
 Νομίζεται, 45, 9.
 Νομίζις, 29, 18. 70, 5.
 Νομίζοντες, 20, 12.
 Νομίζω, 109, 5. 112, 3.
 Νομίζω, 95, 4.
 Νομίσαι, 139, 13.
 Νομισαίης, 82, 5. 136, 7.
 Νομοθέτας, 86, 5.
 Νόμον, 86, 6.
 Νόμος, 88, 9. 89, 3.
 Νόμος, 28, 14. 30, 10.
 Νοσῶσι, 57, 1.
 Νῦν, 7, 4. 9, 12. 39, 8. 55, 14.

Νυνί, 4, 5. 8, 12. 16, 14. 57,
 1, 68, 7. 72, 1. 84, 10. 99,
 14. 108, 12. 119, 8. 122,
 7.

Z.

Z Ζευκά, 23, 2.
 Ζευκόν, 22, 14.
 Ζίνοι, 22, 19. 60, 1. 108, 11.
 Ζίνοις, 135, 5.
 Ζίνες, 19, 15. 20, 10. 21, 7.
 Ζίνων, 36, 13.

O.

O Ὀδὸν, 87, 7.
 Ὀδὸς, 102, 1.
 Οἰαίη, 31, 13.
 Οἰδ', 30, 6.
 Οἰδα, 22, 17. 25, 18. 39, 17.
 77, 5. 91, 10.
 Οἰδὸν, 9, 1. 33, 14. 99, 3.
 Οἰσθε, 35, 6. 57, 11. 137, 5.
 Οἰσται, 7, 8. 1. 25, 16. 52,
 2. 52, 5.
 Οἰκαδε, 37, 4.
 Οἰκείας, 18, 7. 56, 5. 100, 11.
 Οἰκείους, 97, 4.
 Οἰκεία, 8, 4.
 Οἰκείες, 23, 12. 24, 11.
 Οἰκείων, 35, 8.
 Οἰκείως, 8, 7. 11, 9.
 Οἰκίαν, 57, 3. 99, 3. 130, 7.
 138, 6. 138, 11.
 Οἰκίας, 53, 10. 102, 6.
 Οἰκοδομηματά, 98, 10.
 Οἰκοδομημάτων, 102, 6.
 Οἰκοί, 35, 14. 87, 2. 105, 6.
 Οἰκῶντας, 31, 5.
 Οἶμαι, 13, 8. 18, 5. 19, 11.
 35, 17. 38, 6. 53, 10. 57,
 4. 63, 5. 66, 1. 93, 7. 118,
 7. 123, 9. 129, 4. 139, 10.
 Οἰομένα,

Οἰόμεθα, 31, 13.
 Οἰόμενοι, 122, 3.
 Οἶον, 7, 1.
 Οἶος, 12, 8. 17, 7. 60, 7.
 Οἷτι, 64, 1.
 Οἰχίαι, 23, 7.
 Οκνῖται, 67, 7.
 Οκνῶ, 130, 3.
 Ὀλης, 27, 1.
 Ὀλίγα, 132, 8.
 Ὀλιγορήσειε, 130, 3.
 Ὀλιγορήτι, 7, 1.
 Ὀλίγω, 92, 9.
 Ὀλίγων, 132, 8.
 Ὀλον, 65, 4.
 Ὀλυνθίαι, 83, 9.
 Ὀλυνθίαις, 54, 8. 56, 11. 118,
 1. 125, 14. 129, 8.
 Ὀλυνθίαις, 49, 3. 56, 9. 117,
 13, 119, 9.
 Ὀλυνθίων, 49, 9. 122, 8. 138, 4.
 Ὀλυνθον, 18, 8. 124, 13. 130,
 6. 130, 8.
 Ὀλων, 73, 13. 117, 2.
 Ὀλως, 50, 7. 56, 6. 108, 1.
 Ὀμοίως, 92, 10. 100, 1.
 Ὀμορον, 43, 1. 118, 9.
 Ὀμορος, 64, 10.
 Ὀμωνυμον, 96, 3.
 Ὀμως, 40, 2. 91, 14. 123, 1.
 Ὀνειδῆ, 47, 2. 63, 8. 94, 5.
 Ὀνειροπολεῖν, 38, 9.
 Ὀνομάσαι, 62, 4.
 Ὀνία, 117, 6.
 Ὀνιες, 15, 14. 60, 1. 138, 12.
 Ὀνιν, 50, 7.
 Ὀνινῶν, 20, 3. 78, 7.
 Ὀνιος, 19, 7.
 Ὀνίων, 8, 5. 70, 8.
 Ὀξύτατοι, 90, 10.
 Ὀπιε, 116, 6.
 Ὀπλα, 94, 7.
 Ὀπλίτας, 33, 5.
 Ὀποι, 18, 9. 35, 17. 36, 1.
 140, 13.

Ὀποία, 99, 4.
 Ὀποῖοι, 98, 8.
 Ὀπου, 108, 6.
 Ὀπως, 20, 10. 21, 15. 44, 3.
 54, 8. 55, 1. 59, 4. 84, 10.
 Ὀρε, 99, 4.
 Ὀρεῖν, 37, 6.
 Ὀρεῖται, 12, 3. 80, 4. 93, 13.
 100, 4.
 Ὀργῆ, 129, 3.
 Ὀρεγόμενος, 34, 15.
 Ὀρθῶς, 7, 11. 25, 1. 25, 17.
 32, 14. 47, 1. 78, 5. 90,
 12. 102, 11. 124, 3.
 Ὀρμύσαιε, 18, 4.
 Ὀρχεῖσθαι, 62, 3.
 Ὀρῶ, 46, 9. 65, 12. 85, 1.
 Ὀρῶν, 34, 19. 65, 1. 130, 9.
 Ὀρῶσι, 9, 13.
 Ὀρῶντα, 38, 10.
 Ὀσα, 30, 4. 32, 5. 32, 11.
 Ὀσην, 30, 6.
 Ὀσης, 100, 3.
 Ὀσσην, 16, 3. 21, 6.
 Ὀσσην, 70, 6.
 Ὀσις, 24, 18. 127, 5.
 Ὀσω, 31, 5.
 Ὀται, 37, 1. 52, 5. 52, 10.
 Ὀτι, 28, 1.
 Ὀτι, 39, 7.
 Ὀτι, 36, 16. 40, 4.
 Ὀτιν, 26, 5.
 Ὀτη, 108, 6.
 Οὐδ', 30, 14.
 Οὐδ' αὖτως, 60, 5.
 Οὐδὲ, 8, 13. 14, 10. 15, 6.
 33, 20. 37, 10. 139, 4.
 Οὐδέις, 37, 10. 50, 7. 91, 12.
 122, 6.
 Οὐδεμιᾶς, 140, 1.
 Οὐδὲν, 4, 9. 5, 6. 6, 5. 6, 10.
 8, 12. 10, 12. 28, 19. 30,
 14. 31, 13. 33, 19. 33, 21.
 101, 2. 132, 9. 135, 11.
 Οὐδένα, 26, 2.

Οὐδὲν,

Οὐδὲν, 131, 5.
 Οὐδὲν, 61, 8. 89, 9. 122, 9.
     127, 2.
 Οὐδένων, 60, 5.
 Οὐδέποτε, 35, 16. 104, 4.
 Οὐθ', 84, 2.
 Οὐκ, 22, 6. 30, 6.
 Οὐκίτ', 34, 4.
 Οὐκίτι, 17, 6. 82, 4. 92, 5.
 Οὐκῆν, 106, 7.
 Οὐμῆν, 65, 6.
 Οὐν, 39, 11.
 Οὐσαι, 31, 13.
 Οὔσαν, 50, 1. 77, 1.
 Οὔσιν, 25, 14.
 Οὔτε, 84, 1.
 Οὔτοι, 18, 14. 24, 2. 84, 2.
     94, 2. 101, 4.
 Οὔτος, 29, 3. 83, 3.
 Οὔτω, 14, 9. 38, 12.
 Οὔτως, 5, 9. 26, 6. 68, 8.
 Οὔτωςι, 86, 10.
 Οὐχί, 45, 6. 46, 5. 46, 9. 75,
     1.
 Ὀφείλει, 51, 2.
 Ὀφλισκάνων, 139, 1.
 Ὀχλον, 30, 5.

Π.

Π Αγασαι, 121, 9.
     Παγασάς, 30, 9. 54,
     13. 125, 9. 134, 7.
 Παθειν, 14, 8.
 Παθειν, 35, 1. 58, 4. 88, 3.
     120, 10.
 Πάθητι, 83, 5. 116, 5.
 Πάθοι, 14, 13.
 Πάθοιτ', 137, 6.
 Παίονας, 135, 6.
 Πάονας, 126, 1.
 Πάλαι, 77, 6. 123, 5.
 Πάλιν, 11, 3. 31, 6. 51, 3.
     56, 10. 68, 6. 121, 8. 125,
     6. 125, 13.

Παναθηναίων, 29, 18.
 Πάνθ', 5, 9. 27, 17. 39, 14.
     45, 4. 125, 9.
 Πάντ', 19, 3. 35, 6. 63, 9.
     107, 11.
 Πάντα, 7, 11. 8, 4. 9, 8. 11,
     12. 12, 1. 34, 12. 48, 3.
     64, 5. 66, 12. 69, 3. 96, 9.
     119, 1. 140, 3.
 Παλάπασιν, 34, 16. 44, 1.
 Πάντας, 21, 1. 30, 7. 67, 10.
     70, 6. 73, 4. 73, 5. 91, 15.
     132, 7.
 Παλαχῆ, 23, 6. 117, 8.
 Πατελῶς, 18, 14. 22, 11.
 Πάντες, 55, 10. 62, 6. 84, 9.
     86, 1. 87, 8. 119, 8.
 Παντί, 83, 7.
 Παντός, 84, 8. 128, 17. 141,
     2.
 Πανῆργος, 116, 9.
 Πάντων, 90, 10. 91, 1. 91, 14.
     102, 9. 103, 12. 104, 12.
     117, 6. 121, 6.
 Πάνν, 5, 3. 11, 8. 95, 10.
 Πανύλαχῃ, 13, 2.
 Γιαρὰ, 65, 11.
 Παραβάλλει, 89, 4.
 Παραδείγμασι, 7, 2.
 Παραδείγμασιν, 97, 4.
 Παραδύσαι, 118, 5.
 Παραδοξοί, 86, 4.
 Παραδόναι, 50, 3.
 Παραδόνειν, 49, 6. 50, 5.
 Παρακαλεσθήσασιν, 23, 13.
 Παρακρηδόμενος, 48, 4.
 Παρακύψαι, 23, 5.
 Παραλαμβάνειν, 121, 8.
 Παραλείπει, 92, 6.
 Παραλείφω, 46, 2.
 Παραλείπειν, 126, 3.
 Παρωλείπων, 66, 7.
 Παραπλησίως, 100, 2.
 Παρασκευάζεσθαι, 31, 9.
 Παρασκευάζειν, 15, 9.

Παρασκευάζουσαι,

Παρασκευάζεσθαι, 31, 9.
 Παρασκευαίς, 15, 9.
 Παρασκευάζεσθαι, 17, 13. 19,
 10.
 Παρασκευασθῆναι, 44, 8.
 Παρασκευασαίς, 28, 12.
 Παρασκευασθῆναι, 16, 5.
 Παρασκευῇ, 17, 2. 27, 12.
 Παρασκευῇ, 16, 10. 30, 6.
 Παρασκευῇς, 16, 1. 27, 2. 30,
 16.
 Παρασκευασαίς, 117, 1.
 Παρασκευῇ, 18, 10.
 Παρασκευῇται, 130, 6.
 Παρασκευῇ, 10, 6.
 Παρασκευῇ, 87, 7.
 Παρασκευῇ, 22, 7.
 Παρασκευῇ, 22, 18.
 Παρασκευῇ, 96, 6.
 Παρασκευῇ, 70, 11. 73, 11.
 106, 8. 114, 8.
 Παρασκευῇ, 109, 1.
 Παρασκευῇ, 22, 12. 116, 7.
 Παρασκευῇ, 121, 3.
 Παρασκευῇ, 4, 8. 5, 4.
 Παρασκευῇ, 27, 7.
 Παρασκευῇ, 51, 7. 101, 6.
 Παρασκευῇ, 120, 9.
 Παρασκευῇ, 9, 13.
 Παρασκευῇ, 116, 7.
 Παρασκευῇ, 134, 4.
 Παρασκευῇ, 107, 1.
 Παρασκευῇ, 61, 7.
 Παρασκευῇ, 35, 19.
 Παρασκευῇ, 120, 13.
 Παρασκευῇ, 19, 5.
 Παρασκευῇ, 77, 2.
 Παρασκευῇ, 75, 1.
 Παρασκευῇ, 73, 7.
 Παρασκευῇ, 123, 10.
 Παρασκευῇ, 86, 8. 122, 2.
 Παρασκευῇ, 133, 8.
 Παρασκευῇ, 11, 5. 80, 7. 85, 4.
 85, 12. 93, 5.
 Παρασκευῇ, 37, 6.

Παρασκευῇ, 95, 9.
 Παρασκευῇ, 90, 14.
 Παρασκευῇ, 79, 2. 128, 8.
 Παρασκευῇ, 119, 2.
 Παρασκευῇ, 137, 1.
 Παρασκευῇ, 54, 12.
 Παρασκευῇ, 5, 2. 9, 5. 42, 5.
 Παρασκευῇ, 66, 6. 78, 8. 79, 6.
 115, 4.
 Παρασκευῇ, 104, 12.
 Παρασκευῇ, 80, 1.
 Παρασκευῇ, 35, 19.
 Παρασκευῇ, 10, 6. 28, 14. 88, 15.
 Παρασκευῇ, 45, 9. 52, 7. 73, 7.
 Παρασκευῇ, 134, 6.
 Παρασκευῇ, 20, 5. 29, 6.
 Παρασκευῇ, 17, 6.
 Παρασκευῇ, 33, 12.
 Παρασκευῇ, 43, 5. 107, 7. 118,
 4.
 Παρασκευῇ, 15, 13.
 Παρασκευῇ, 28, 18.
 Παρασκευῇ, 36, 18.
 Παρασκευῇ, 10, 11.
 Παρασκευῇ, 60, 1.
 Παρασκευῇ, 98, 2.
 Παρασκευῇ, 21, 10.
 Παρασκευῇ, 16, 6. 47, 3.
 Παρασκευῇ, 20, 4.
 Παρασκευῇ, 76, 5. 91, 1.
 Παρασκευῇ, 17, 4. 120, 2.
 Παρασκευῇ, 54, 10. 116, 7.
 Παρασκευῇ, 24, 4.
 Παρασκευῇ, 103, 11.
 Παρασκευῇ, 101, 1.
 Παρασκευῇ, 21, 3.
 Παρασκευῇ, 81, 6. 82, 2. 97, 8.
 Παρασκευῇ, 17, 13. 21, 9.
 Παρασκευῇ, 39, 15.
 Παρασκευῇ, 77, 7. 79, 6.
 Παρασκευῇ, 71, 11.
 Παρασκευῇ, 39, 13.
 Παρασκευῇ, 15, 12.
 Παρασκευῇ, 40, 3.
 Παρασκευῇ, 11, 6.

- Πεποίηκε, 45, 8.
 Πεποίηκεν, 8, 12.
 Πεποικηκότων, 104, 11.
 Πεπολιευμένοις, 46, 7.
 Πεπολιευμένων, 140, 12.
 Πέμομφεν, 38, 2.
 Πεπόνθασιν, 120, 8.
 Πεπόνθασι, 120, 11.
 Πεποθέναι, 123, 6.
 Πεπραγμένα, 47, 5.
 Πεπραγμένοις, 38, 10. 54, 6.
     124, 10. 126, 11.
 Πεπραγμένων, 38, 8. 141, 1.
 Πέπραχται, 70, 2. 84, 9.
 Πεπράχθαι, 45, 7.
 Περαιύνειν, 56, 1.
 Περαιῶ, 25, 4.
 Περὶ, 89, 13.
 Περιγεγόμεθα, 17, 5.
 Περιγίγνησθαι, 88, 3.
 Περιγίγνεται, 66, 9.
 Περιερχόμεθα, 38, 5.
 Περιεσταί, 73, 3. 130, 11.
 Πέριεσι, 71, 9.
 Περιήμεν, 66, 13.
 Περιόντες, 14, 1. 37, 17.
 Περιηρημένοι, 103, 8.
 Περικλέα, 96, 3.
 Περιτάσσης, 84, 13.
 Περιστῆ, 140, 14.
 Περιστῆσαι, 85, 11.
 Περισυρρίζεται, 13, 3.
 Περιουσίαις, 105, 6.
 Περιουσίαν, 99, 5.
 Περιβάλλειν, 50, 8.
 Πεφῆνασι, 96, 4.
 Πεφηνέναι, 123, 6.
 Πέφυκε, 69, 3.
 Πέφυκεν, 93, 12.
 Πηλίους, 24, 6.
 Πικρόν, 138, 10.
 Πικρῶς, 70, 1.
 Πιστεύουσιν, 51, 10.
 Πιστῶς, 99, 8.
 Πλάττοντες, 24, 6. 38, 5.

- Πλήν, 21, 15.
 Πλείν, 19, 7. 24, 14.
 Πλείονα, 45, 7. 46, 1.
 Πλείονος, 34, 14.
 Πλείους, 19, 4. 20, 3. 65, 10.
 Πλείστην, 33, 4.
 Πλείστοι, 2, 3. 16, 3.
 Πλείω, 79, 7. 97, 10. 100, 11.
 Πλίον, 28, 19. 139, 10.
 Πλεονεκτῆσαι, 67, 2.
 Πλεονεξίας, 52, 10.
 Πλείονα, 23, 7.
 Πλείονας, 29, 5.
 Πλευσίον, 18, 1.
 Πλευσόμεθα, 35, 10.
 Πληγείς, 33, 11.
 Πληγῆς, 33, 11.
 Πλήθος, 7, 9.
 Πλήν, 24, 2.
 Πλησίον, 11, 1. 15, 3. 91, 13.
 Πλοῖα, 18, 4. 29, 11. 71, 4.
 Πλοῖον, 54, 1.
 Πλέστοι, 102, 4.
 Πνεύμασι, 27, 5.
 Πνευμάτων, 28, 3.
 Ποθεῖτε, 25, 3.
 Πόθεν, 17, 3. 20, 7. 21, 16.
     25, 3. 26, 6. 101, 6.
 Ποιεῖν, 20, 8. 30, 14. 31, 14.
     34, 2. 38, 14. 39, 4. 39, 9.
     45, 3. 65, 9. 66, 3. 79, 9.
     107, 3. 108, 5. 119, 7. 128,
     4. 130, 1. 132, 4.
 Ποιῆσθαι, 54, 14. 78, 7.
 Ποιῆσθε, 129, 3.
 Ποιεῖτε, 20, 15. 92, 4.
 Ποιῆσαι, 72, 9. 88, 8. 137, 7.
 Ποιῆσαντ', 18, 15.
 Ποιησάμενος, 9, 11.
 Ποιῆσαντες, 20, 15.
 Ποιῆσαις, 108, 7.
 Ποιῆσαι, 19, 14.
 Ποιῆσειν, 10, 12. 85, 7.
 Ποιῆσεις, 14, 9. 138, 5.
 Ποιῆσῃται, 117, 12.

- Ποιήσῃσι, 20, 10.
 Ποιήσοις, 129, 9.
 Ποιησόντων, 108, 8.
 Ποιητάς, 62, 10.
 Ποιῆτε, 73, 10. 90, 12.
 Ποιέμεθα, 31, 3.
 Ποιῆνιά, 108, 13.
 Ποιῆνίας, 55, 13.
 Ποιῆνι, 28, 19. 66, 1. 66, 11.
 104, 3. 140, 6.
 Ποιῆνιος, 66, 12.
 Ποιέειων, 5, 7. 68, 2. 68, 7.
 103, 5.
 Ποιῶσι, 24, 2. 108, 8.
 Ποιῶσιν, 62, 11. 87, 5.
 Ποιῶμαι, 80, 2.
 Ποιῶν, 51, 4.
 Πόλι, 7, 11. 10, 6. 42, 4.
 77, 3. 101, 9. 104, 1. 109,
 6. 114, 1. 122, 9.
 Πολεμεῖν, 133, 9.
 Πόλις, 38, 4. 94, 8. 129, 8.
 Πολεμεῖ, 29, 4.
 Πολεμεῖν, 8, 9. 27, 11. 39, 2.
 Πολεμεῖτε, 33, 9. 68, 1.
 Πολεμήσαιν, 91, 2.
 Πολεμήσει, 19, 13.
 Πολεμήσειν, 50, 6.
 Πολεμήσῃσι, 27, 4. 138, 5.
 Πολεμήσοις, 42, 5.
 Πολεμῆτε, 26, 14.
 Πολεμίοις, 37, 15.
 Πολεμῖν, 139, 9.
 Πολέμοις, 57, 8.
 Πόλεμον, 6, 8. 17, 5. 23, 5. 24,
 4. 24, 8. 50, 6. 59, 7. 70,
 6. 120, 3. 123, 4. 127, 6.
 133, 9. 139, 12. 140, 5.
 Πόλεμος, 35, 13. 64, 10. 70,
 10. 137, 3. 139, 11. 138,
 3. 139, 4. 140, 9.
 Πολέμω, 9, 4. 22, 9. 26, 2. 27,
 1. 30, 16. 33, 20. 34, 20.
 43, 2. 52, 8. 60, 3. 60, 7.
 69, 4. 83, 2. 91, 11. 94, 4.
 117, 10.
 Πολεμῶμεν, 23, 18.
 Πολεμῶνται, 9, 3.
 Πολέμους, 70, 7.
 Πολεμῶσι, 66, 11.
 Πολέμω, 9, 10. 28, 15. 32, 14.
 101, 2. 119, 3.
 Πολεμῶσιν, 64, 9.
 Πόλεων, 44, 6. 64, 7.
 Πόλεως, 6, 6. 20, 2. 23, 5. 24,
 12. 24, 14. 34, 6. 35, 18.
 55, 4. 55, 8. 65, 8. 96, 7.
 99, 6. 102, 8.
 Πολεμῶσι, 118, 3.
 Πόλιν, 22, 15. 84, 5. 88, 12.
 98, 8. 108, 3. 118, 6. 121,
 3.
 Πολιορκέμενα, 121, 10.
 Πολιορκῶν, 81, 2.
 Πόλις, 106, 11.
 Πόλιτας, 22, 3. 22, 12. 29, 9.
 Πολιτείας, 118, 8.
 Πολιτείας, 38, 1. 96, 1. 99, 1.
 Πολιτεύεσθαι, 72, 1.
 Πολιτεύόμενοι, 103, 6.
 Πολιτευόμενοι, 102, 3.
 Πολιτευόμενων, 102, 13.
 Πολίτε, 95, 5.
 Πόλλ', 100, 3.
 Πολλά, 8, 5. 27, 6. 38, 8. 67,
 2. 89, 14. 98, 2. 114, 8.
 123, 3. 124, 7. 128, 2. 132,
 8.
 Πολλέκεις, 4, 4. 20, 11. 67, 3.
 67, 10. 93, 11. 120, 11.
 129, 4. 136, 3.
 Πολλῶν, 55, 11. 130, 12. 134, 3.
 Πολλῶς, 78, 9.
 Πολλοί, 59, 8.
 Πολλοῖς, 64, 9. 86, 4.
 Πολλῶ, 30, 11.
 Πολλῶν, 39, 19. 73, 12. 117,
 11. 128, 1.
 Πολλῶν, 42, 1. 57, 6. 81, 3.
 109, 3. 112, 1. 123, 1. 132,
 7. 140, 6.
 3 F 2

- Πολύ, 16, 15. 121, 13.
 Πολύ, 38, 18.
 Πολύς, 6, 4.
 Πολύγραφος, 22, 15.
 Πομπάς, 24, 4.
 Ποιῖν, 9, 6.
 Ποιήρις, 52, 10.
 Ποιῶν, 66, 5.
 Πορεύεσθαι, 94, 7.
 Πορισθῆσα, 17, 2.
 Πορίσαι, 20, 5.
 Πορισάνας, 23, 11.
 Πορισάνας, 20, 16.
 Πορίσασθαι, 22, 6.
 Πορίσῃ, 28, 10.
 Πορίσαι, 28, 16.
 Πορίσωσιν, 59, 4.
 Πόρος, 26, 7.
 Πόρε, 31, 3. 131, 3. 131, 9.
 131, 10.
 Πόρε, 16, 3. 92, 14. 132, 11.
 Πόρων, 29, 2.
 Πόσα, 25, 2.
 Πόση, 17, 3. 20, 7.
 Πόσον, 68, 1.
 Ποτ', 6, 1.
 Πότε, 28, 6. 30, 13. 36, 8. 66,
 14. 78, 9. 90, 14. 133, 9.
 Πότερον, 138, 2.
 Ποτίδαια, 121, 8.
 Ποτίδαιαν, 8, 3. 30, 9. 50, 1.
 56, 10. 125, 7.
 Πτωχῶν, 102, 4.
 Πράγμα, 12, 4. 17, 10.
 Πράγμασι, 7, 4. 14, 10. 15, 4.
 39, 8. 42, 5. 46, 1. 116,
 10. 130, 10.
 Πράγματι, 5, 2. 23, 15. 32,
 15. 55, 5. 116, 8. 129, 7.
 Πράγματα, 5, 8. 11, 6. 16,
 11. 32, 6. 36, 11. 37, 7.
 48, 6. 51, 7. 52, 3. 52, 6.
 55, 6. 65, 6. 68, 10. 71, 6.
 75, 3. 76, 3. 80, 7. 84, 1.
 83, 6. 85, 12. 88, 5. 93, 11.
 93, 13. 96, 7. 99, 12. 100,
 1. 133, 4. 133, 11. 136, 8.
 140, 14.
 Πράγματος, 2, 1.
 Πραγμάτων, 13, 9. 16, 2. 31,
 10. 32, 16. 32, 19. 33, 21.
 35, 12. 69, 9. 73, 13. 79,
 7. 84, 15. 92, 9. 95, 5. 115,
 6. 117, 2. 117, 5. 121, 7.
 124, 2. 126, 7. 127, 3. 129,
 2. 132, 5. 133, 2. 140, 1.
 Πράξαι, 36, 8. 87, 9. 90, 11.
 Πράξαιμι, 88, 14.
 Πράξει, 139, 3.
 Πράξιν, 11, 1. 38, 19. 51, 1.
 68, 5.
 Πράξιτι, 13, 5. 90, 15.
 Πράξιων, 28, 17. 54, 3. 68, 12.
 Πράξη, 36, 14.
 Πράξητι, 40, 3.
 Πράττειν, 10, 1. 10, 8. 12, 6.
 20, 14. 31, 8. 34, 11. 37,
 18. 38, 12. 72, 9. 89, 13.
 90, 4. 105, 5. 106, 5. 108,
 15. 127, 1. 128, 8. 136, 1.
 Πράττειν, 103, 7.
 Πράττειν, 33, 2.
 Πράττειν, 49, 1.
 Πράττειν, 104, 6.
 Πράττειν, 5, 9.
 Πράττειν, 58, 3.
 Πραχθεία, 83, 1.
 Πρεσβείαν, 54, 10. 116, 6.
 Πρεσβείας, 38, 2. 55, 2.
 Πρεσβευομένης, 136, 8.
 Πρεῖν, 88, 15.
 Προμεινίσθαι, 38, 12.
 Προσάπολιν, 31, 7.
 Προβάλλεσθαι, 33, 13.
 Πρόγονοι, 109, 2.
 Προγόνων, 95, 7. 97, 1.
 Προϊδέν, 30, 11.
 Προϊληφέν, 34, 9. 90, 16.
 Προϊληφέναι, 52, 5.
 Προικινδυνεύει, 67, 6.

- Προελήλυθε, 80, 6. 82, 9. 84,
 12.
 Προελήλυθεν, 12, 5.
 Προέλησθε, 29, 16.
 Προίχι, 117, 11.
 Προήρημαι, 95, 1.
 Προήρηται, 58, 3.
 Προησόμεθα, 124, 11.
 Προθυμίαν, 121, 4.
 Προθύμως, 69, 8. 89, 11. 114,
 3. 119, 4. 121, 12.
 Προϊήμενοι, 122, 2.
 Προϊήμεναι, 44, 7.
 Προϊσθαι, 126, 6.
 Προλαβείν, 78, 1.
 Προλαμβάνει, 16, 9.
 Προλαμβάνων, 27, 6.
 Προπίπτει, 96, 6.
 Προρᾷ, 33, 21.
 Προσαγίμνουν, 49, 8.
 Προσγίμναι, 89, 9.
 Προσδι, 131, 9.
 Προσδι, 139, 5.
 Προσδοκᾷ, 36, 18.
 Προσδριύσει, 130, 10.
 Προσιναί, 90, 7.
 Προσίξει, 55, 14.
 Πρόσισθ', 139, 14.
 Προσίχει, 7, 4. 9, 12. 119, 3.
 Προσίχηται, 14, 9. 39, 8.
 Προσῆκε, 5, 9. 45, 10.
 Προσῆκει, 46, 8. 54, 4. 56, 1.
 65, 9. 66, 21. 89, 13. 114,
 3. 119, 1.
 Προσῆκειν, 19, 10.
 Προσῆκεν, 121, 12.
 Προσῆκειν, 98, 1.
 Προσῆκοι, 15, 10. 39, 9. 76,
 4.
 Προσῆκοις, 37, 13.
 Προσηκόντως, 6, 5.
 Προσηκυσσα, 32, 8.
 Προσθεῖς, 108, 2.
 Προσθῆ, 57, 4.
 Προσθήκης, 56, 7. 103, 9.
 Προσκαθιδύται, 130, 9.
 Προσνιμίησθε, 72, 5.
 Πρόσοδοι, 33, 6.
 Προσορμύμεθα, 35, 10.
 Προσοφίλιτε, 103, 13.
 Προσπολιμῆσαι, 65, 2.
 Προσπεριβάλλεται, 13, 1.
 Προσποριῖ, 26, 1.
 Προσάταις, 99, 13.
 Προσίθις, 20, 16.
 Προσέθῃ, 92, 10.
 Πρότερον, 4, 5. 10, 4. 16, 8.
 18, 12. 22, 13. 34, 2. 35, 9.
 48, 4. 50, 2. 69, 5. 71, 13.
 76, 5. 90, 6. 116, 6. 120,
 11. 122, 10.
 Προρίπτει, 45, 2.
 Προτῆ, 139, 11.
 Προῦπαρξάντων, 124, 6.
 Προῦπλον, 89, 5.
 Πρωτίθις, 2, 2.
 Προφάσις, 23, 10. 69, 13.
 Πρόφασις, 53, 1.
 Προχειρίσασθαι, 19, 12.
 Προώμεθα, 85, 13.
 Πρώτη, 18, 13.
 Πρωτίων, 100, 7.
 Πρώτη, 53, 1.
 Πρώτη, 22, 9. 78, 1.
 Πρώτον, 5, 1. 17, 12. 28, 11.
 29, 1. 43, 4. 70, 3. 80, 9.
 102, 12. 125, 5. 134, 2.
 Πρώτοι, 4, 6.
 Πρώτω, 121, 12.
 Πύδνα, 121, 8.
 Πυδναίων, 118, 6.
 Πύδιαν, 8, 3. 125, 6.
 Πύθησθε, 33, 15. 34, 1.
 Πυκλύουσιν, 33, 9.
 Πύλαις, 33, 16.
 Πύλαις, 18, 8. 18, 13.
 Πυθάνισθαι, 14, 2. 108, 11.
 Πυθαγόρειον, 66, 8.
 Πώπτε, 47, 7.
 Πώπολις,

Πώποτε, 33, 7. 38, 18. 39, 11.
58, 5.
Πώς, 36, 18.

P.

Pαδια, 140, 13.
Ραδιαν, 115, 2.
Ράδιον, 28, 2. 92, 7. 128, 7.
Ραδίως, 28, 5. 36, 15. 36, 18.
127, 9. 130, 6.
Ραθυμειν, 125, 13.
Ραθυμιαν, 12, 2. 31, 11. 106, 6.
Ραίσα, 125, 13.
Ρᾶον, 69, 2.
Ρᾶον, 121, 13.
Ρᾶτον, 93, 9.
Ρῆγμα, 64, 6.
Ρηθίλια, 90, 11.
Ρηθίντων, 4, 2.
Ρήτορες, 96, 5.
Ρηλῶν, 117, 7.
Ρήτωρ, 72, 2.
Ροπή, 65, 4.
Ρώμη, 7, 3.
Ρώμη, 14, 11. 45, 1.

Σ.

Σαβρα, 35, 10.
Σαβρων, 64, 4.
Σαβρον, 64, 7.
Σαφώς, 25, 18. 86, 9. 91, 10.
Σεμνολέρας, 99, 5.
Σεμνολέρας, 102, 7.
Σισώκαλι, 67, 9.
Σθίνει, 83, 7.
Σίγειον, 71, 3.
Σιτηρίσιον, 25, 5. 25, 12. 25, 16.
Σιτίσι, 105, 12.
Σίτρος, 27, 17.

Σιωπῶ, 100, 2.
Σιυδν, 109, 4.
Σκίψαιλο, 59, 10.
Σκίψασθαι, 76, 5.
Σκίψασθε, 96, 11.
Σκῆψις, 119, 6.
Σκιάθω, 27, 15.
Σκοπιῖν, 4, 6. 39, 7. 44, 3. 78, 5. 92, 10.
Σκοπιῖσθε, 54, 14. 87, 10. 114, 2.
Σκοποῖτο, 46, 4.
Σκοπεῖμιν, 31, 3.
Σκοπεῖνθ', 129, 5.
Σκοπῶν, 7, 9. 49, 2. 133, 6.
Σμικρὰ, 56, 8.
Στασιάζουσι, 57, 1.
Σήσεται, 35, 3.
Σόμασι, 28, 4.
Στραλία, 130, 4.
Στραλίας, 57, 9. 58, 9.
Στραλίας, 18, 7. 126, 3.
Στραλιύσθαι, 10, 9. 72, 12. 103, 12. 105, 4. 108, 4.
Στρελύσαι, 23, 2.
Στραλιυμασι, 27, 17.
Στραλιύμαλι, 117, 9.
Στραλιυμάτων, 32, 17.
Στραλιόμοιροι, 67, 6. 98, 4.
Στραλιυομίροις, 25, 5. 25, 17. 94, 9. 131, 8.
Στραλιυόμοιρος, 66, 5.
Στραλιυομίρος, 21, 5. 21, 10. 22, 3. 136, 9.
Στραλιυομίρων, 86, 10.
Στραλιύσασθε, 73, 7.
Στραλιγγεῖσθε, 33, 18.
Στραλιγγόν, 20, 4. 32, 18. 36, 2. 117, 7.
Στραλιγγός, 23, 7. 36, 13. 72, 3.
Στραλιγγῶ, 23, 10. 28, 17. 37, 15. 91, 13.
Στραλιγγεμένων, 23, 13. 37, 3.
Στραλιγγός, 24, 1. 70, 7.
Στραλιγγῶν, 37, 8. 70, 9.
Στραλιήταις,

- Στρατιώταις, 130, 2.
 Στρατιώταις, 21, 1. 23, 12. 28,
 13. 37, 2. 129, 10. 132, 1.
 Στρατιώτης, 107, 5.
 Στρατιωτικά, 87, 1. 131, 6. 131,
 12. 132, 2.
 Στρατιωτικῆς, 93, 1.
 Στρατιώτης, 25, 12.
 Στρατιωτῶν, 23, 11. 35, 8. 71,
 3.
 Στρατοκλῆς, 121, 1.
 Στρατοκρίδα, 139, 7.
 Στρέμμα, 64, 6.
 Συγγνώμης, 4, 7.
 Συγκατασκευάσαις, 91, 7.
 Συγκρίψαι, 63, 7.
 Συζῆ, 126, 9.
 Συλλαβῶν, 29, 11.
 Συλῶσιν, 71, 4.
 Συμβαίνει, 4, 5. 47, 9. 96, 8.
 107, 4.
 Συμβαίνειναι, 33, 2.
 Συμβῆ, 58, 4. 64, 5.
 Συμβουλευειν, 114, 4.
 Συμβουλευσαι, 79, 2.
 Συμβῆλη, 128, 9.
 Σύμμαχα, 9, 10.
 Συμμαχεῖν, 9, 11.
 Συμμαχίαν, 123, 6.
 Συμμαχίκα, 56, 3.
 Συμμαχοί, 36, 5. 120, 3.
 Συμμάχως, 23, 3. 78, 2. 101,
 3. 103, 8.
 Συμμάχων, 8, 12. 26, 3. 29,
 4. 44, 9.
 Συμμορίας, 72, 1. 72, 2.
 Συμπαράθεϊτε, 33, 17.
 Συμπλακῆ, 64, 11.
 Συμπλεῖν, 22, 12.
 Συμπλέω, 26, 5.
 Συμπονῶν, 52, 8. 72, 14.
 Συμφέρι, 87, 8. 120, 1.
 Συμφέριον, 47, 10. 109, 5. 129,
 6. 133, 1.
 Συμφέρει, 52, 7.
 Συμφέρον, 33, 19. 50, 12.
 Συμφέρονος, 115, 2.
 Συμφοράς, 52, 9.
 Συναγωνίζεται, 36, 1.
 Συναμφοτέρον, 56, 11.
 Συνανάλωσι, 123, 13.
 Συναπόσταλῆ, 35, 18.
 Συναρᾶσθαι, 136, 8.
 Συγκληρολημῶσι, 60, 2.
 Συνέβη, 124, 4.
 Συνεβλήντων, 4, 9.
 Συνιστάλῃσιν, 138, 10.
 Συνιέντι, 10, 10.
 Συνιχῆ, 27, 12.
 Συνιχῶς, 19, 13. 59, 1.
 Συνιγαγοί, 97, 11.
 Συνιδόναις, 140, 3.
 Συνίται, 79, 9.
 Σύνοδα, 79, 7.
 Συνοίσουσιν, 39, 13. 40, 2. 40, 5.
 109, 6. 114, 1.
 Συνοῖσιν, 39, 18.
 Συνέπας, 62, 11.
 Σύσταξις, 106, 9. 132, 3.
 Ευσκίασθαι, 63, 7.
 Συτῆ, 52, 6.
 Συνταλεύσθαι, 22, 17.
 Σφαλιεοί, 120, 3.
 Σφόδρα, 48, 7. 53, 8. 98, 14.
 124, 7.
 Σχιδῶν, 68, 7. 85, 13.
 Σχίσαι, 126, 11.
 Σχίσουσιν, 122, 3.
 Σχολάζειν, 108, 10.
 Σωθείς, 82, 10.
 Σώζειν, 129, 9.
 Σώμασιν, 64, 2.
 Σώσιν, 91, 2.
 Σώση, 123, 12.
 Σώσωμεν, 78, 2.
 Σωτηρία, 95, 5.
 Σωτηρίας, 115, 8. 121, 5.
 Σώφρονες, 98, 14.
 Σώφρονος, 65, 3.
 Σωφρόνως, 94, 2.

Σώφροσι, 140, 2.

Σώφρων, 61, 4.

T.

Tακτόν, 21, 5.
 Ταλαιπωρῶσιν, 59, 1.
 Τάλαϊα, 25, 6. 25, 8. 25, 15.
 81, 7. 82, 2. 97, 10. 101,
 1.
 Τάλλα, 16, 4. 28, 12.
 Τάληθῃ, 80, 3.
 Ταμία, 28, 16.
 Ταμία, 117, 8.
 Τάνδρος, 61, 3.
 Τάξι, 90, 5. 107, 10.
 Τάξις, 109, 2.
 Ταξίαρχας, 23, 19. 24, 7. 24, 9.
 Τάξι, 108, 3. 108, 7.
 Ταπεινόν, 22, 11.
 Ταπεινός, 121, 13.
 Ταράττι, 134, 2.
 Ταρτρίδω, 7, 5.
 Ταῦτα, 6, 9. 9, 2. 17, 7. 18,
 5. 24, 7.
 Ταύτας, 18, 2. 18, 6. 20, 1.
 Ταύτη, 25, 6.
 Ταχίαι, 25, 8.
 Ταχίαι, 21, 12.
 Ταχιών, 21, 14.
 Ταχισα, 16, 5. 54, 9. 124, 1.
 Ταχίστη, 116, 4.
 Ταχύν, 16, 12. 102, 4. 117,
 10.
 Ταχίως, 14, 8.
 Τειθείκασιν, 88, 10.
 Τειθασι, 36, 6.
 Τειθώς, 82, 4.
 Τίθηται, 14, 6.
 Τυχίειν, 38, 4. 134, 9.
 Τεῦχος, 81, 2.
 Τίλειος, 105, 9.
 Τίλιπαῖα, 18, 13. 19, 9. 29,
 12, 50, 4.

Τελειάϊον, 124, 5.
 Τελιυτή, 34, 21. 48, 6.
 Τελιυτής, 78, 7.
 Τελιυῖσαι, 127, 4.
 Τίως, 84, 9.
 Τίταλαι, 30, 10.
 Τίταραγμίνοις, 15, 5. 57, 2.
 Τίταρακόη, 25, 8. 81, 5. 81,
 6. 97, 9.
 Τηλικαύτη, 22, 2.
 Τηλικέτον, 89, 2. 101, 5. 122,
 6.
 Τηγάλλως, 95, 1.
 Τηκαῦτα, 87, 7. 69, 10.
 Τήμερον, 16, 12. 33, 7.
 Τί, 21, 12.
 Τιθασσύνουσι, 104, 3.
 Τιμαί, 69, 11.
 Τιμάτε, 108, 15.
 Τιμῆς, 103, 3.
 Τιμοθίω, 56, 9.
 Τιμωρήσασθαι, 34, 21. 76, 2.
 Τιμωρήσισθι, 11, 4.
 Τιμωρήσισται, 78, 4.
 Τινά, 19, 12.
 Τινάς, 16, 3.
 Τινίς, 91, 8.
 Τινός, 2, 1. 6, 8. 21, 3.
 Τισαῦτα, 8, 10.
 Τισαῦτας, 31, 16.
 Τοιγαρῶν, 30, 17.
 Τοῖον, 8, 8. 17, 7. 17, 12. 22,
 9. 81, 2.
 Τοῖοντο, 7, 1.
 Τοιέτης, 36, 6.
 Τοκαλαρχάς, 49, 3. 125, 4.
 Τολμα, 37, 11.
 Τολμήσισι, 137, 8.
 Τολμῶν, 102, 12.
 Τοπόν, 8, 4. 27, 3.
 Τόπω, 27, 16.
 Τόπωι, 44, 6.
 Τόσαῦτα, 98, 10.
 Τόσαῦτην, 22, 4. 30, 5.
 Τόσῃτον, 14, 11. 16, 7.
 Τόσῃτω,

Τούτων, 45, 8. 46, 1.
 Τότε, 7, 2.
 Τυλάκιον, 21, 10.
 Τυραντίον, 66, 10. 103, 5.
 Τυτο, 8, 1.
 Τύτοις, 18, 2. 21, 16.
 Τύτων, 21, 2.
 Τυφειν, 22, 14.
 Τυφίηλαι, 117, 1.
 Τυρακοία, 25, 14. 139, 6.
 Τυρακόσιαι, 72, 4.
 Τυρραρχειν, 72, 11.
 Τυρραρχος, 31, 1.
 Τυρήρις, 17, 13. 18, 4. 21, 13.
 28, 13. 33, 5. 35, 4. 81, 5.
 Τυρήρισι, 130, 1.
 Τυρηρ, 29, 14.
 Τυρηρων, 21, 14.
 Τυρίτοι, 81, 1.
 Τυρόπαια, 98, 3.
 Τυρόπον, 15, 13. 32, 17. 78, 4.
 79, 4. 83, 8. 99, 12. 116, 1.
 1. 125, 3. 125, 10. 127, 9.
 Τυρόπι, 84, 8.
 Τυρόπι, 22, 8. 96, 1.
 Τυροφ, 21, 16. 22, 11. 25, 5.
 Τυροφην, 20, 5. 20, 7.
 Τυροφης, 135, 5.
 Τυρχανιν, 4, 7.
 Τυραντίδος, 72, 10.
 Τυραντική, 57, 2.
 Τυραντις, 118, 8.
 Τυράνται, 64, 8.
 Τύχη, 36, 17. 53, 9. 65, 5.
 92, 4. 116, 11. 123, 12.
 Τύχην, 65, 8.
 Τύχης, 15, 1. 36, 1. 44, 8.
 Τύχωσι, 67, 4.

Υ.

Υβρι, 7, 5.
 Υβριως, 31, 15.
 Υβρικι, 38, 18.

Υβρικι, 90, 2.
 Υβρις, 139, 14.
 Υβριστής, 135, 11.
 Υμᾶς, 16, 2. 19, 13.
 Υμῖς, 6, 6. 7, 1. 10, 3. 14,
 8. 17, 11.
 Υμίτε, 11, 2.
 Υμίτερα, 65, 5. 67, 11. 70,
 11. 96, 9.
 Υμίτιραν, 12, 2.
 Υμίτιρας, 29, 9.
 Υμιτίρων, 29, 4. 67, 8. 103,
 13.
 Υμῖν, 19, 8. 24, 5.
 Υμῶν, 5, 7. 7, 7. 10, 10. 16,
 6.
 Υπάρξαι, 15, 1. 28, 8.
 Υπάρξην, 10, 8. 70, 3. 78, 3.
 Υπαρχει, 5, 6. 9, 4. 27, 13.
 28, 1. 48, 1. 90, 8. 93, 7.
 Υπάρχειι, 15, 11. 18, 5. 25,
 17. 31, 13. 88, 12.
 Υπαρχόηων, 44, 4. 64, 7. 126,
 12.
 Υπάρχουσαν, 138, 6.
 Υπάρχουσης, 7, 9.
 Υπαρχων, 107, 6.
 Υπιμειναιε, 6, 6.
 Υπῆρ, 24, 14.
 Υπερβούσαι, 32, 6.
 Υπερβολήν, 98, 13.
 Υπερεκπύπληγμίνης, 48, 2.
 Υπερφάνης, 12, 8.
 Υπερυγον, 22, 10.
 Υπήκει, 97, 11.
 Υπηγμείων, 122, 13.
 Υπηρίτε, 103, 9.
 Υπηξεί, 56, 8.
 Υπηρχει, 8, 6. 57, 10.
 Υπηρχον, 83, 9.
 Υπισχέμεθα, 91, 2.
 Υποδίσταμαι, 118, 7.
 Υποθίσθαι, 78, 6.
 Υποθίσσις, 54, 4.
 Υπόθισιν, 70, 7.

3 G

Υπολαμβάνω,

ἡπολιμῶν, 80, 3. 114, 7.
 ἡπολιπίται, 119, 8.
 ἡπόλοιπεν, 84, 10.
 ἡπομείνας, 130, 5.
 ἡπομίνυν, 80, 2.
 ἡπομῆσθαι, 80, 9.
 ἡποσειλάμενος, 39, 15.
 ἡποσειλασθαι, 129, 5.
 ἡπόσχισθαι, 36, 9. 59, 5.
 ἡπόσχισις, 17, 9.
 ἡγάτες, 129, 2.
 ἡγερίζειν, 30, 8. 32, 12.
 ἡγεριῦμεν, 27, 11.
 ἡγερον, 73, 12. 90, 5. 127,
 11. 128, 3.

Φ.

Φ Αἰνισθαι, 44, 7. 48, 1.
 Φαίνισται, 55, 7.
 Φαίνηται, 21, 1.
 Φαῖνοιτ, 47, 1.
 Φαῖνοισι, 116, 12.
 Φανερὰν, 42, 3.
 Φανερὸν, 112, 3.
 Φανήσισται, 56, 4.
 Φανῶμεν, 128, 1.
 Φασί, 12, 8. 135, 11.
 Φασιν, 18, 12.
 Φάσκων, 49, 6.
 Φαῦλα, 39, 8. 68, 10. 104, 5.
 Φαῦλον, 48, 1.
 Φαῦλαν, 68, 12.
 Φαῦλως, 5, 3. 71, 7. 71, 12.
 101, 9.
 Φευακίζειν, 32, 10.
 Φεράς, 125, 8.
 Φέρειν, 52, 8. 61, 7. 94, 5.
 Φέρων, 29, 5.
 Φεύγειν, 70, 5.
 Φεύγομαι, 91, 15.
 Φευγόντων, 91, 12.
 Φημί, 12, 3. 17, 4. 18, 15.
 19, 10. 54, 7. 69, 7.
 Φέσσει, 36, 10. 128, 6.

Φήσι, 106, 7.
 Φήσιμι, 47, 6. 133, 6.
 Φήσομεν, 91, 10.
 Φθονί, 11, 8.
 Φθονέων, 98, 5.
 Φίλα, 9, 10.
 Φιλίαν, 49, 9.
 Φίλιπποι, 7, 8. 14, 8. 33, 15.
 34, 21. 37, 18. 48, 3.
 Φίλιππος, 8, 8. 14, 6. 27, 7.
 80, 11. 82, 10. 84, 1.
 Φιλίππε, 35, 2. 45, 1. 83, 9.
 Φιλίππου, 23, 18. 26, 14. 33,
 10. 34, 8. 42, 6. 51, 6. 54,
 6. 56, 4. 68, 1.
 Φιλοπραγμοσύνη, 34, 7. 126, 8.
 Φιλοτιμία, 60, 8.
 Φιλοτιμία, 45, 6. 61, 3.
 Φιλοτιμίας, 58, 8.
 Φίλοις, 66, 2.
 Φίλος, 23, 3.
 Φοβεροί, 140, 10.
 Φοβερὸν, 6, 11. 48, 8. 65, 3.
 Φοβερώτερον, 88, 7.
 Φόβος, 19, 2. 84, 15.
 Φοβῶμαι, 120, 7.
 Φρασάτω, 101, 6. 124, 14.
 Φράσω, 20, 8. 22, 1.
 Φροεῖν, 136, 2.
 Φρόνημα, 104, 5. 104, 8.
 Φρονέειν, 63, 5.
 Φρονήδους, 79, 1.
 Φρονίζειν, 7, 6.
 Φρονιζέει, 115, 8.
 Φρονίσται, 124, 9.
 Φυλάξαι, 136, 4.
 Φυλάξας, 27, 7.
 Φυλάξομεν, 69, 3.
 Φύλακες, 140, 10.
 Φυλάρχος, 24, 1. 24, 7.
 Φυλάττειν, 69, 2. 138, 12.
 Φυλαττομένοις, 6, 11.
 Φυλῆς, 30, 13.
 Φέσει, 9, 4. 57, 10. 134, 5.
 Φέσει, 69, 1.

Φωκίς, 138, 11.

Φωκίων, 85, 3.

Φωγην, 115, 5.

Φωνικόν, 50, 5.

Φωρᾶται, 53, 9.

Χ.

Χαβρίας, 22, 16.
Χαίρειν, 58, 1.

Χαλιπὰ, 128, 3.

Χαλιπὸν, 8, 9.

Χαλιπῶς, 59, 10.

Χαλιπῶταίον, 79, 3.

Χαλιπῶτιρον, 136, 5.

Χαρίδημον, 82, 1.

Χάριν, 39, 12. 46, 7. 80, 5. 88,

11. 103, 13. 123, 2. 123,

13. 124, 1.

Χάρις, 32, 8.

Χαρίσομαι, 96, 6.

Χάριτος, 95, 6. 96, 7.

Χειμαδίω, 27, 13.

Χειμῶνα, 27, 8.

Χεῖρις, 33, 12.

Χεῖριςον, 5, 4.

Χειροῦθαι, 104, 3.

Χεῖρον, 45, 10.

Χειροτονεῖν, 90, 5.

Χειροποιεῖτε, 24, 7.

Χειροποιήσατε, 26, 12.

Χειροποιήσῃτε, 20, 4.

Χεῖρε, 44, 3.

Χερρόνησον, 18, 8.

Χερρόνήσω, 33, 15.

Χίλια, 101, 1.

Χορηγός, 30, 12.

Χρῆ, 10, 1. 11, 11. 13, 7. 27,

17. 33, 1. 36, 17. 79, 2.

79, 4. 107, 11.

Χρημασι, 85, 3.

Χρήματα, 10, 8. 25, 4. 28, 11.

29, 11. 30, 4. 69, 7. 103,

8. 119, 4. 131, 4.

Χρημάτων, 16, 14. 25, 2. 26,

7. 28, 15. 31, 3. 33, 6. 94,

4. 112, 2. 123, 10. 131, 3.

132, 9. 135, 4.

Χρησάμενοι, 124, 3.

Χρησάμενος, 9, 7.

Χρησαμένων, 50, 8.

Χρήσιαι, 28, 5.

Χρήσθαι, 103, 7.

Χρῆσθαι, 22, 9. 27, 14. 55, 9.

96, 1. 116, 10. 123, 8.

Χρήσιμοι, 10, 6. 107, 1. 114, 5.

Χρησόμεθα, 83, 5.

Χρησά, 68, 13. 141, 2.

Χρηγόν, 124, 4.

Χρηγῶν, 68, 10. 99, 14.

Χρῆται, 65, 3. 126, 9.

Χρομένοις, 96, 4. 99, 13.

Χρόνον, 21, 4. 29, 8. 31, 8.

31, 12. 68, 1. 38, 17. 53,

7. 90, 2. 90, 12. 127, 11.

Χρόνος, 6, 4. 68, 2. 68, 8.

Χρόνω, 4, 8. 5, 5. 30, 1.

Χρόνες, 29, 15.

Χρόνη, 53, 9. 130, 11.

Χρώματα, 23, 14.

Χρώμενοι, 7, 2.

Χρωμένους, 32, 14. 139, 8.

Χώρα, 28, 4. 59, 6. 60, 4.

128, 5. 137, 4. 146, 10.

Χώραν, 19, 8. 42, 6. 97, 12.

118, 9. 130, 1.

Χώρας, 8, 11. 18, 7. 27, 3.

29, 13. 90, 17. 100, 11.

118, 3. 139, 8.

Χωρία, 7, 10. 9, 3. 52, 4. 90,

16.

Χωρίς, 20, 9. 31, 5. 46, 10,

84, 13.

Χωρῆσαι, 71, 5.

Ψ.

Ψεύδισθαι, 60, 5.

Ψευδῆμιοι, 36, 15.

Ψευδόμενον,

Ψευδόμενον, 53, 5.
 Ψηφίζεσθε, 33, 16.
 Ψηφίζεσθαι, 72, 12.
 Ψηφίζόμενοι, 89, 14.
 Ψηφίζομένων, 66, 8.
 Ψηφίσασθαι, 116, 3.
 Ψηφίσασθε, 36, 17.
 Ψήφισμα, 36, 2. 89, 8.
 Ψηφισμασι, 26, 13.
 Ψηφισμασιν, 20, 13.
 Ψηφισμάτα, 89, 12.
 Ψηφισμάτων, 90, 3.

Ω.

Ω ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 2, 2.
 Ω, 1. 5, 6. 6, 9. 7, 7.

Ὦ, ετο, 99, 7.
 Ὦ, ἡθ, 133, 10.
 Ὦ, ὁμεθα, 84, 8.
 Ὦ, οἶο, 51, 1.
 Ὦραις, 27, 5.
 Ὦραν, 28, 1. 66, 7.
 Ὦσπερ, 21, 10. 23, 12. 24, 5.
 Ὦτι, 37, 7. 38, 12. 43, 3. 68,
 10.
 Ὦφιλιῷ, 57, 5. 107, 10.
 Ὦφίλιαν, 106, 3.
 Ὦφιλιῷ, 95, 4.
 Ὦφιλῆσαι, 88, 5.
 Ὦφληκαί, 46, 2.
 Ὦφληκότες, 34, 13.
 Ὦχιτ, 29, 10. 29, 14. 125,
 10.

T E Λ O Σ.

